"Yok edilmem gerektiğini biliyorum. Ben doğanın bir hatasıyım, deli bir hayvanım." *-Andrei Chikatilo*

NASIL SERİ KATİL OLDULAR?

Dünyanın En Acımasız 150 Seri Katilinin Hayatı

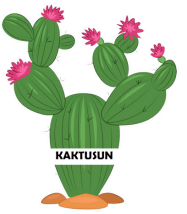

JACK ROSEWOOD

yakamoz

KAKTUSUN

NASIL SERİ KATİL OLDULAR?

Kimi kafasının içinde insanları öldürmesi gerektiğini söyleyen bir ses olduğunu iddia etti, kimi sadece zevk için birilerini öldürdüğünü söyledi. Sebepleri ne olursa olsun, bu insanların tek bir ortak özelliği var: Hepsi birer seri katil.
Seri katiller, yüzyıllar boyunca dünyanın her bir köşesinde sokaklarda yürüdüler ve yollarda dolaştılar.
"Nasıl Seri Katil Oldular?" dünyanın her yerinden en çarpık, sadist ve korkunç katillerden 150'sini bir araya getirdi.

Birçok seri katil için içlerindeki öldürme arzusu, saçlarının ya da gözlerinin rengi gibi doğuştan gelmektedir. Ancak uzmanlar, hepsinin ortak noktası olarak yaşadıkları çocukluk travmalarına işaret etmektedirler.

Ancak temelde, geçmişlerindeki hikâyeler ve onları cinayet işlemeye iten sebep ne olursa olsun, "Bu insanlar kötü," demiştir profil uzmanı Pat Brown. Bundan başka bilmemiz gereken bir şey var mı?

"Elektrikli sandalyede ölmek ne büyük bir heyecan. Muhteşem bir gerilim olacak. Bugüne kadar denemediğim tek şey."
–Albert Fish

www.instagram.com/yakamozkitap
www.facebook.com/yakamozkitap
www.twitter.com/yakamozkitap
www.yakamozsatis.com

THG
929304
TDG

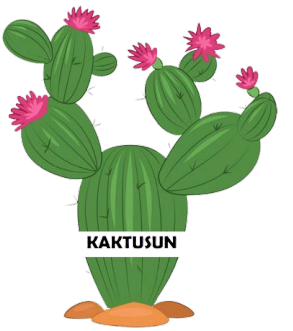
40₺
KDV'den muaftır.

www.yakamoz.com.tr
ISBN 978-605-297-356-1
9 786052 973561

JACK ROSEWOOD

NASIL SERİ KATİL OLDULAR?

Dünyanın En Acımasız 150 Seri Katilinin Hayatı

Çeviri: Oğuz Oral

BELGNES CO KAKTÜS TEAM

Araştırma-İnceleme: 53
ISBN: 978-605-297-356-1
Yayıncı Sertifika No: 49073

NASIL SERİ KATİL OLDULAR?

Yazar: Jack Rosewood
Çeviri: Oğuz Oral
Yayın Yönetmeni: Ender Haluk Derince
Grafik Tasarım: Ulaş Karatağ
Editör: Begüm Konya

Baskı
MY MATBAACILIK SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.
Maltepe Mah. Yılanlı Ayazma Sk. No: 8/F Zeytinburnu / İstanbul
Tel: 0212 674 85 28 e-posta: mymatbaa34@gmail.com Sertifika No: 47939

YAKAMOZ KİTAP © 2020, Jack Rosewood

Copyright © 2017 by LAK Publishing
Orijinal Adı: The Big Book of Serial Killers
All rights reserved.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Libris Telif Hakları Ajansı aracılığı ile alınmıştır. Yayınevinden izin alınmaksızın tümüyle veya kısmen çoğaltılamaz, kopya edilemez ve yayımlanamaz.

YAKAMOZ KİTAP / SONSUZ KİTAP
Gürsel Mah. Alaybey Sk. No: 7/1 Kağıthane/İSTANBUL
Tel: 0212 222 72 25 Faks: 0212 222 72 35
www.yakamoz.com.tr / info@yakamoz.com.tr
www.facebook.com/yakamozkitap /www.twitter.com/yakamozkitap
www.instagram.com/yakamozkitap

NASIL SERİ KATİL OLDULAR?

Dünyanın En Acımasız 150 Seri Katilinin Hayatı

Yüzyıllarca, seri katiller dünyanın her köşesinde sokaklarda yürüdüler ve yollarda dolaştılar. "Nasıl Seri Katil Oldular?" kitabı Rusya'dan, Amerika'dan, Almanya'dan, Avustralya'dan, Kore'den, Çin'den, Danimarka'dan ve Birleşik Krallık'tan en çarpık, sadist ve korkunç katillerden 150'sini bir büyük ansiklopedide toplamıştır.

Elias Abuelazam'dan Zodiac Katili'ne kadar, bu A'dan Z'ye kitap her bir katilin sınıflandırılması, geçmişi, kurbanları, cinayet metodu, yakalanması, dava ve dünyayı terörize eden en vahşi katillerden bazılarının cezalarını içermektedir. Öldürmeye başladıkları zamanlar, yakalanma ve idam cezasının uygulandığı yerlerdeki cezanın gerçekleşme tarihi dahil tüm tarihler de kitabın içerisinde yer almaktadır.

Bu ansiklopedi gerçeklere dayanmaktadır, cinayet işleyen adam ve kadınların tarihini öğrenmek isteyenler için bir eğitim aracıdır.

Kitabın sonunda, "Zodiac Katili" bölümünden sonra, kitapta kullanılan sabıka fotoğrafları ve referanslarla ilgili daha fazla bilgi bulabilirsiniz.

BELONGS TO KAIJIN TEAM

ELIAS ABUELAZAM

Doğum Tarihi: 29 Ağustos 1976
Rumuz: Elias Abullazam
Ayırt Edici Özellik: Irkçı saldırılar
Kurban Sayısı: 5
Cinayet Tarihleri: Mart 2009-Ağustos 2010
Yakalanma Tarihi: 11 Ağustos 2010
Cinayet Tarzı: Bıçaklama
Bilinen Kurbanları: David Motley, 31; Emmanuel Abdul Muhammad, 59; Darwin Marshall, 43; Frank Kellybrew, 60; Arnold Minor, 49
Cinayet Yeri: Michigan, Virginia ve Ohio
Durum: Şartlı tahliye imkânı olmaksızın ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Abuelazam Ramla, İsrail'de hali vakti yerinde Hıristiyan bir Arap ailesinin oğlu olarak dünyaya gelmiştir. Ailesi ile birlikte çocukluğunda Amerika'ya taşınmıştır. Annesi yeniden evlenmiş ve bir Yeşil Kart sahibi olmuştur ancak hiçbir zaman vatandaşlık hakkı elde edememiştir.

Vaktinin bir kısmını, şu anda Kuzey Spring Ruh Sağlığı Polikliniği adıyla bilinen, Piedmont Ruh Sağlığı Merkezi'nde zihin sağlığı teknikeri olarak çalışarak geçirmiştir. Orada 2008'e kadar çalışmış ve bu iş tecrübesi ona sonradan yakalanıp cinayet ile suçlandığında akıl sağlığının yerinde olmadığını iddia etme fikrini vermiştir.

Abuelazam 30 Haziran 2004'te Jessica Hirth ile evlenmiş ancak evlilikleri çok uzun sürmemiştir. Çift 2007'de boşanmış ve Jessica'nın ebeveynleri onun işlediği suçları duyunca şok olmuşlardır. Hirth'ün annesi onun "iyi bir insan" olduğunu düşünmüş ancak babası onun karısına karşı istismar edici davranışlarda bulunduğunu ve kızının ondan bu yüzden boşandığını söylemiştir.

Cinayetler

Abuelazam'ın işlediğinden şüphelenilen cinayetler 2010'un Mayıs ve Ağustos ayları arasında gerçekleşmiştir. İddialara göre o, Chevrolet Tra-

ilBlazer'ı ile gece yola çıkmış ve minyon yapılı, yalnız gezen erkekleri hedef almıştır.

Abuelazam yol sorma ya da aracıyla alakalı yardım isteğiyle insanlara yaklaşıp, asıl olarak mide ve göğüs bölgesini hedef alarak onları bıçaklamıştır. Kurbanlarının çoğunluğunu siyahi insanlar oluşturmaktadır, bu da saldırıların ırkçı nefret güdüsüyle gerçekleştirildiğini doğrular niteliktedir.

4 Ağustos 2010 tarihinden itibaren, mayıs ayından beri işlenmekte olan bu çok sayıdaki bıçaklanma vakasının tek bir zanlının elinden çıktığı aşikâr hale gelmiştir ve bu suçları araştırmak için bir özel birim kurulmuştur. Birkaç güç içinde, Leesburg Polisi bölgelerinde siyahi adamlara yönelik gerçekleşen üç saldırının tek bir adamın işi olduğu konusunda kanıtlar bulmuştur. Kurbanlar tarafından verilen zanlının eşkâlleri ve her bir saldırının güvenlik kamerası kayıtları bulunmuş ve incelenmiştir.

Polis şüpheli listesini daraltırken, Abuelazam'ın 5 Ağustos'ta Arlington, Virgina'da tutuklandığı ortaya çıkmıştır. Rutin bir trafik kontrolü sırasında durdurulmuş ve bir önceki saldırı ile alakalı inanılmaz bir mazereti olduğu ortaya çıkmıştır. Tutuklanmış, daha sonra kefaletle serbest bırakılmıştır ancak bilgileri sistemin içine girmiş ve polis yapbozun parçalarını birleştirerek onu ana şüpheli olarak tanımlamıştır.

Yakalanma ve Dava Süreci

11 Ağustos 2010'da Abuelazam Hartsfield-Jackson Atlanta Uluslararası Havaalanı'nda, Tel Aviv'e gidecek bir uçağa binmek üzereyken yakalanmıştır. Ona Michigan'a iade edilmesine itiraz etme şansı tanınmış ancak o bunu reddetmiştir. Dolayısıyla 26 Ağustos'ta Flint, Michigan'a gönderilmiştir. İddia edilen suçlarının doğasından ötürü, davasını beklerken bağlı olmadan hücre tecritinde tutulmuştur.

Abuelazam sonunda aşağıdakileri de içeren birçok cinayetten suçlu bulunmuştur:

- 26 Haziran 2010 - Bill Fisher, 42. Cinayet işleme amacıyla saldırıdan suçlu bulundu.

- 12 Temmuz 2010 - Antoine Jackson, 29. Cinayet işleme amacıyla saldırıdan suçlu bulundu.
- 19 Temmuz 2010 - Richard Booker. Cinayet işleme amacıyla saldırıdan suçlu bulundu.
- 26 Temmuz 2010 - Darwin Marshall, 43. Cinayetten suçlu bulundu.
- 27 Temmuz 2010 - Antwoine Marshall, 26. Cinayet işleme amacıyla saldırıdan suçlu bulundu.
- 29 Temmuz 2010 - Davon Rawls, 20. Cinayet işleme amacıyla saldırıdan suçlu bulundu.
- 30 Temmuz 2010 - Frank Kellybrew, 60. Cinayetten suçlu bulundu.
- 1 Ağustos 2010 - Etwan Wilson, 18. Cinayet işleme amacıyla saldırıdan suçlu bulundu.
- 2 Ağustos 2010 - Arnold Minor, 49. Cinayetten suçlu bulundu.
- 7 Ağustos 2010 - İsimsiz 59 yaşındaki bir adam. Bu cinayeti işlediğini kendisi iddia etmiştir.

Kendisinin ayrıca şu cinayetleri de işlediğinden şüphelenilmektedir ancak yetersiz kanıt olmasından dolayı kendisine dava açılamamıştır:

- 24 Mayıs 2010 - David Motley, 31. Katledilmiş halde bulundu.
- 21 Haziran 2010 - Emmanuel Abdul Muhammad, 59. Katledilmiş halde bulundu.
- 23 Temmuz 2010 - İsimsiz 21 yaşındaki bir adamın bıçaklanması.
- 29 Temmuz 2010 - İsimsiz 59 yaşındaki bir adamın bıçaklanması.
- 30 Temmuz 2010 - İsimsiz 28 yaşındaki bir adamın bıçaklanması.
- 3 Ağustos 2010 - İsimsiz bir gencin saldırıya uğraması.
- 5 Ağustos 2010 - İsimsiz 67 yaşındaki bir adamın bıçaklanması.
- 6 Ağustos 2010 - İsimsiz bir adama çekiçle saldırı.

İlk dava 8 Mayıs 2012'de Arnold Minor olayı için görülmüş ve alışılmadık biçimde hâkim, Abuelazam'ın işlediğinden şüphelenilen diğer cinayet davalarından kanıtları da kabul etmiştir. Sunulan en önemli kanıtlardan biri Abuelazam'ın pantolonunda bulunan ve sonradan Arnold Minor'a ait olduğu ortaya çıkan bir damla kan olmuştur.

Savcı tarafından, biri Abuelazam'ın yakalanma sürecinde polise destek veren amcası dahil olmak üzere elli tanık çağırılmıştır. Kanıtların ezici gücü karşısında, savunma makamı sanığın akıl sağlığının yerinde olmadığını iddia etmiştir. Savunma makamı tarafından Abuelazam'ın akıl sağlığı ile ilgili sadece tek bir uzman tanık çağırılmış ancak bu tanığın yeterliliği, bu doktorun uzmanlığının akıl sağlığı değil, uyuşturucu ve alkol bağımlılığı üzerine olmasından dolayı savcı tarafından sorgulanmıştır.

İddia makamı tarafından iki psikiyatrist çağırılmış ve bu tanıklar Abuelazam'ın bir çeşit kişilik bozukluğu yaşadığını belirtseler de cinayetlerin işlendiği zaman aralığında onun akıl sağlığının yerinde olmadığını gösteren bir kanıt olmadığını söylemişlerdir. Abuelazam akıl sağlığından tahliye kriterlerine uymamıştır. Jüri 22 Mayıs 2012'de karar toplantısına başlamış ve sadece bir saat sonra kararını vermiştir. Abuelazam, Arnold Minor cinayetinden suçlu bulunmuştur.

Sonuç

Abuelazam 25 Haziran 2012'de şartlı tahliye imkânı olmadan ömür boyu hapis cezasına çarptırılmıştır.

STEPHEN AKINMURELE

Doğum Tarihi: 1977
Rumuz: Çıkmaz Sokak Katili
Ayırt Edici Özellik: Yaşlıları öldürmesi/Soygunculuk
Kurban Sayısı: 5
Cinayet Tarihleri: 1995-1998
Yakalanma Tarihi: 1 Kasım 1998
Cinayet Tarzı: Boğma, ağır cisimlerle vurma
Bilinen Kurbanları: Eric Borardman, 77; Joan Boardman, 74; Jemmimah Cargill, 75; Dorothy Harris, 68; Majorie Ashton, 72
Cinayet Yeri: Blackpool ve Lancashire, İngiltere
Durum: Hapiste duruşmasını beklerken kendini asarak intihar etti.

Geçmiş

Akinmurele'nin cinayetlerden önceki hayatı hakkında pek fazla şey bilinmiyor. Fakat annesi Isle of Man'den, babası ise Nijeryalı. 6 yaşında annesiyle birlikte Isle of Man'e taşınmış, annesi ve anneannesi tarafından yetiştirilmiştir.

Okulda arkadaş canlısı bir çocuk olduğu söylense de başını hep belaya sokmuştur. Çocukken belirtilmeyen bir akıl hastalığına yakalanmış fakat bu konuyla ilgili büyük bir vakadan ya da endişeden bahsedilmemiştir. 18 yaşına geldiğinde, İngiltere'ye taşınmış ve Sosyal Yardım Hizmetleri'nde memur olarak çalışmıştır. Kazancına katkı sağlayan ikinci işi, adı Rumours olan yerel bir barda barmen olarak çalışmasıdır.

Cinayetler

1998 Ekim ayında, yaşlı bir çift olan Eric Boardman, 77 ve eşi Joan, 74, ölene kadar dövülmüş halde kızları tarafından Blackpool'daki evlerinde bulunmuştu. Olay yerinde, el yapımı bir sopa ele geçirilmiş, ekipler bu sopadan parmak izi almayı başarmışlardı. Daha sonra parmak izi, Akinmurele'ninki ile eşleşmişti.

Daha önce, Boardmanların yaşadığı mahallede yaşayan 75 yaşındaki Jemmimah Cargill'in, dairesinde çıkan yangında öldüğünden şüphelenilmişti. Fakat dedektifler, Akinmurele'nin yalnızca o mahallede yaşadığını değil, aynı zamanda Jemmimah Cargill ile aynı daireyi paylaştığını öğrendiklerinde, Cargill'in ölümünün de cinayet olduğunu fark etmişlerdi.

Ama hepsi bundan ibaret değildi. Isle of Man'de, Şubat 1996'daki Dorothy Harris cinayeti de Akinmurele ile bağlantılı çıkmıştı. O da evindeki bir yangın sırasında ölmüştü, önceden talihsiz bir kaza olduğu düşünülmesine rağmen, bir cinayete kurban gittiği fark edilmişti.

Dedektifler cinayetleri inceledikçe, potansiyel cinayet sayısı artmıştı. Marjorie Ashton 1995'te evinde boğulmuştu ve Akinmurele'nin bu cinayete de bağlantılı olduğu ortaya çıkmıştı.

BELGESEL KANAL TEAM

Yakalanma ve Dava Süreci

Akinmurele tutuklanmış ve sonra Boardman çifti, Jemmimah Cargill ve Dorothy Harris cinayetleriyle yargılanmıştı. Sorgulanması sırasında davranışlarının çok hızlı bir şekilde değiştiği gözlemlenmişti; bir an nazik ve sessiz dururken, dedektiflerden biri ondan "tanıdığım en tehlikeli adam" olarak bahsettiğinde, anında korkunç bir öfkeye kapılmıştı.

Duruşmasını beklerken, hapishaneye gönderildi. Bu esnada doktorlardan birine saldırıp onu yaralamış ve başkalarına zarar vereceğine dair tehditlerde bulunmuştu. Başka bir cinayete daha teşebbüs ettiğinden bahsetmesi makul gözükse de, itiraflarının doğru olmadığı anlaşılmıştı.

Akinmurele yaşlı insanlara karşı nefret besliyor gibi gözüküyordu. Bu, akıl sağlığındaki sorunlarla birleştiğinde Isle of Man bölgesinde işlenen cinayetlerle olan bağlantısı dedektiflerin dikkatini çekti. Vakalar 1994'de kadar uzanıyordu, birçoğu Akinmurele'nin işlediği cinayetlerdi.

Sonuç

28 Ağustos 1999'da, Akinmurele hücresinde kendini asmış bir halde bulundu. Kıyafetlerinden kendisine ip yapmış, camı da kendini asmak için kullanmıştı. Duruşmasına birkaç hafta vardı, annesine de bir intihar mektubu bırakmıştı. Mektupta, "Şu an olduğu gibi hislerimle başa çıkamıyorum, her zaman öldürme hissiyle doluydum," diyordu.

Protokole bağlı olarak ölümüyle ilgili bir soruşturma açıldı. Yargı sistemindeki birçok sorun böylece açığa çıktı. Akimurele iki kere kendini öldürmeye çalışmış, hatta kız arkadaşı onun kendisine zarar verebileceğiyle ilgili yetkilileri uyarmıştı. Kendisi de duruşmaya çıkmak istemediğini belirtmişti.

Hapiste kaldığı süre boyunca Akinmurele birçok uzmanla, doktorlarla ve adli psikologlarla görüşmüştü. Akinmurele, "kurbanlarının yüzleri tarafından lanetlendiğini" iddia etmişti, onları aklından çıkaramıyordu.

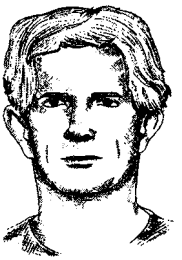
Ayrı bir hücrede kaldığı zaman da intihar etmeye kalkışmış, bu du-

rumdan sonra sağlık hizmetleri koğuşuna yollanmıştı. Fakat burada da diş fırçasından silah yapmayı başarmış ve kadın çalışanlardan birini rehin alıp öldürmenin hayalini kurduğunu itiraf etmişti. Böylece onu tekrar ayrı hücreye yolladılar. İntihar gözetimine alındığı halde iki gün sonra kendini öldürmeyi başardı.

Ek Bilgiler

Alıntı:

"Yaptığım şeylerin yanlış olmasıyla, hissettiklerimle baş edemiyorum. Bunu biliyorum ve onların (kurbanların) halinden anlıyorum ama bu, bir daha öldürmeyeceğim anlamına gelmiyor."

CHARLES ALBRIGHT

Doğum Tarihi: 10 Ağustos 1933
Rumuz: Dallas Katili, Dallas İşkencecisi, Göz Katili
Ayırt Edici Özellik: Kurbanlarının gözlerini çıkarması
Kurban Sayısı: 3
Cinayet Tarihleri: Aralık 1990-Mart 1991
Yakalanma Tarihi: 22 Mart 1991
Cinayet Tarzı: Ateş etme
Bilinen Kurbanları: Shirley Williams, Mary Lou Pratt, Susan Peterson
Cinayet Yeri: Teksas
Durum: Şartlı tahliye olmadan ömür boyu hapis cezası

Geçmiş

Albright, Fred ve Delle Albright tarafından yetim olduğu öğrenilince evlatlık alındı. Albright'ın şansına, Delle ilkokul öğretmeniydi, onun gayreti ve eğitimine sağladığı katkı sebebiyle Albright okula iki sınıf atlayarak başlamıştı. Annesi katı bir ebeveyn olmasına rağmen Albright'a karşı aşırı koruyucu davranıyordu.

İlk gençliğinde küçük hayvanlara ateş etmeye başlamıştı, hayvan postu doldurmaya da hevesi vardı. Annesi hobisini yapabilmesi için onu

cesaretlendirmiş ve ölü hayvanları doldurmada ona yardım etmişti. 13 yaşına bastığı zaman, işlediği yüz kızartıcı saldırı yüzünden tutuklanmış, ufak tefek şeyler çalmasıyla tanınmıştı. 15 yaşında hızlandırılmış bir şekilde okulu bitirmeyi başarmıştı. Doktor olmak istiyordu ama tıp hazırlık eğitimini tamamlayamamıştı.

16 yaşında hırsızlıktan tekrar tutuklandı. Bir yıl süreyle hapis cezasına çarptırıldı. Salındığında eğitim fakültesine girdi, ilk medikal eğitimini aldı fakat çalıntı eşyaya sahip olduğu anlaşılınca okuldan atıldı.

O zamanlar Albright evrakta sahteciliğe başlamıştı. Lisans ve yüksek lisans mezunu olduğunu gösteren diplomalar tasaarlamıştı; bunlar tabii ki yalan belgelerdi ve sonrasında sahte imza atmaya da başlamıştı. Üniversitedeki kız arkadaşıyla evlendi ve bir kızları oldu. Albright, sahte çekler de üretmeye başlamıştı. Bir lisede öğretmen olarak çalışırken evrakta sahtecilik yaptığı anlaşılınca gözaltına alındı. 1974'te eşinden boşandı. Albright, silah dükkânından yüz dolar değerinde ürün çalarken yakalanıp tekrar hapishaneye gönderildi; bu sefer iki seneliğine. Fakat hapiste 6 ay geçirdikten sonra salındı.

Salındıktan sonra, komşularıyla arkadaş oldu ve onların güvenebileceği bir çocuk bakıcısına dönüştü. 1981'de arkadaşının evindeyken, Albright onların 9 yaşındaki kızını taciz ederken yakalandı. Mahkemede suçlu sayıldı ve sadece şartlı tahliyeyle salınmasına izin verildi. Albright'ın sonradan söylediğine göre, kendisi suçlu değildi, sadece zorluk çıkarmamak için suçlu olduğunu kabul etmişti. 1985 yılında Albright, Arkansa'ta yaşarken Dixie isimli bir hanımefendiyle tanıştı ve hemen Albright ile birlikte yaşamaya başladılar. Çok geçmeden Dixie, Albright'e destek olmaya ve faturaları ödemeye başlamıştı. Albright sabah erkenden gazete dağıtmaya çıkıyordu yalnız yaptığı tek iş bu değildi; hayat kadınlarını da ziyaret ediyordu, tabii Dixie'nin bundan haberi yoktu.

Cinayetler

Albright'ın ilk cinayeti 13 Aralık 1990 günüydü. Hayat kadını olan Mary Lou Pratt'ın cesedi Dallas'ın yakınlarındaki Oak Cliff'te bulunmuştu. Başının arkasından 44 kalibrelik bir silahla ateş edilmişti. Otop-

side üzerinde sadece bir tişört ve sutyen vardı, onlar da göğüslerini ortaya çıkaracak şekilde yukarı sıyrılmıştı. Mary Lou'nun gözleri kapalıydı, yüzü ve göğsü morluklarla doluydu. Adli tıp doktoru gözkapaklarını kaldırdığında iki gözünün de yerinden çıkarıldığını ve olay yerinde bulunamadığını fark etti.

10 Şubat 1991'de başka bir hayat kadınının bedeni bulunmuştu, o da neredeyse çıplaktı. Susan Peterson bir kere başının üstünden, bir kere başının arkasından ve bir kere de sol göğsünden vurulmuştu. Cesedi Güney Dallas il sınırına yakın bir yerde bulunmuştu. Onun da gözleri yerinden çıkarılmıştı ve kayıptı.

Shirley Williams cesedi bulunan üçüncü hayat kadınıydı. İki kere vurulmuştu -biri başının üstünden diğeri ise yüzünden. Yüzünde birçok morluk vardı, burnu kırılmış, öldüresiye dövülmüştü. Diğer iki kurban gibi onun da gözleri yoktu.

Cinayet Zaman Çizelgesi:

13 Aralık 1990 - Mary Lou Pratt, 33
10 Şubat 1991 - Susan Peterson
10 Mart 1991 - Shirley Williams

Yakalanma ve Dava Süreci

Albright tutuklandı ve 22 Mart 1991 tarihinde üç cinayetle suçlandı. Duruşması 13 Aralık 1991'de başladı ve ilk başta davalının dosyası kapanacak gibi gözüküyordu çünkü kanıtların çoğunluğu ikinci derece önem taşıyordu. Fakat, olay yeri incelemenin bulduğu kanıtlarda Shirley Williams'ın öldürüldüğü yerde Albright'ın saç tellerine rastlanmıştı. 18 Aralık 1991'de, jüri çoktan müzakereyi ertelemiş, Shirley Williams'ın cinayetinden dolayı Albright'ın suçlu olarak yargılanmasında karar kılmıştı.

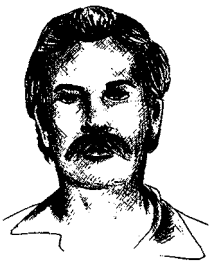
Sonuç

Mahkûmiyeti sonucunda Albright, şartlı tahliye olmadan ömür boyu hapis cezasına çarptırılmıştı; böylece hayatının geri kalanını hapiste geçirecekti.

BELGESİZ KALİTE TEAM

Ek Bilgiler

- Hepsi hayat kadını olan üç kurbanın da gözlerini yerinden çıkarmıştı.
- Söylediklerine göre, nazik bir Rönesans adamıydı; akıcı derecede Fransızca ve İspanyolca konuşuyordu, usta bir ressamdı ve kadınlara piyanoda Chopin çalarak ya da Keats'ten bir şiir okuyarak kur yapıyordu.

RODNEY ALCALA

Doğum Tarihi: 23 Ağustos 1943
Rumuz: Buluşma Oyunu Katili, John Berger, John Burger
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz ve cinayet
Kurban Sayısı: 5-100+
Cinayet Tarihleri: 1977-1979
Yakalanma Tarihi: 27 Temmuz 1979
Cinayet Tarzı: Boğma, dövme
Bilinen Kurbanları: Robin Samsoe, 12; Jill Barcomb, 18; Georgia Wixted, 27; Charlotte Lamb, 32; Jill Parenteau, 21
Cinayet Yeri: Kaliforniya
Durum: Ölüm cezasına çarptırıldı, idam gününü bekliyor.

Geçmiş

Rodrigo Jacques Alcala Buquor, San Antonio Teksas'ta, 1951 yılında doğdu. Babası Raoul ve annesi Anna Maria Gutierrez, Meksika'dan taşındı. Babası daha sonra, o üç yaşındayken aileyi terk etti. Alcala 11 yaşına geldiğinde, annesi ve kardeşleriyle birlikte Los Angeles'a taşındı.

17 yaşında, 1960'ta, Alcala Amerikan Ordusu'na girip yazıcı oldu. 1964'te işler kötüye gitmeye başladı, Alcala ordudan izinsiz olarak ayrıldı ve annesinin evine otostop çekerek gitti. Ordu psikoloğu Alcala'yı değerlendirmekle görevlendirildi ve onun asosyal kişilik bozukluğundan mustarip olduğunu raporladı. Alcala bundan sonra sağlık sebebiyle askeriyeden uzaklaştırıldı.

BELONGS TO KALKIN TEAM

Alcala, Kaliforniya Üniversitesi'nde Güzel Sanatlar okudu. İlk olarak, 8 yaşındaki bir kıza tecavüzden 1968'de polis denetimine girdi. Kızı kendi evine sokmaya çalışırken görüldü, polis olay yerine varmadan önce kaçmayı başardı; çocuğu dövmüş ve ona tecavüz etmişti. Sonra New York Üniversitesi'nde Sinema okumaya başladı, Roman Polanski hakkında tez yazdı. Orada polisin izini sürmemesi için John Berger adını kullanıyordu.

Birkaç sene içinde Alcala birçok suçtan ceza yemeye devam etti, buna genç bir kızı taciz etmek ve uyuşturucu kullanmak dahildi. Sonra, profesyonel fotoğrafçı olarak kendini tanıttığı 15 yaşındaki bir kıza bilinçsiz haldeyken tecavüz ettiğini itiraf etti.

Tecavüzden suçlanmış ve cinsel suçlu olarak tanımlanmasına rağmen, 1978'de bir tanışma programı olan "The Dating Game" adlı televizyon programına yarışmacı olarak katıldı. O sıralarda iki kadını öldürdüğünden şüpheleniliyordu. Programın sunucusu tarafından profesyonel fotoğrafçı, motor kullanmayı ve dalış yapmayı seven biri olarak tanıtılmıştı. Önemli olan nokta şuydu; Alcala bekâr bir kadın olan Cherly Bradshaw'la bir buluşma hakkı kazanmıştı ama kadın onun tuhaf biri olduğunu ve buluşmak istemediğini söylemişti.

Cinayetler

Jill Barcomb 1977'de kaybolduğunda New York'tan kaçan bir kız olarak biliniyordu. Cesedi Los Angeles dağ geçidinde bulunduğunda "top gibi yuvarlanmıştı". Ekipler ilk başta onun Hillside Boğucusu tarafından öldürüldüğünü düşünse de, DNA kanıtı sonradan katilin Alcala olduğunu göstermişti.

1977'de Georgia Wixted sopayla dövülerek öldürülmüştü, cesedi Malibu'daki dairesinde bulunmuştu. Charlotte Lamb yaşadığı binadaki yıkama odasında tecavüz edilmiş ve boğulmuş bir halde bulundu. Jill Parenteau da Burbank'teki dairesinde öldürülmüştü. Bu dört cinayet de DNA kanıtı sayesinde Alcala ile ilişkilendirilmişti.

BILGINCO KANITIN TEMA

Diğer bir cinayet ise 1977'de öldürülen Pamela Jean Lambson'dı. Pamela, bir fotoğrafçıyla buluşacağı Fisherman's Wharf'a seyahat ederken kaybolmuştu. Cesedi çıplak ve dövülmüş halde Marin County'deki yürüyüş parkurunda bulunmuştu.

Christine Ruth Thornton da 1977'de Wyoming'de kayboldu. Cesedi 1982'ye kadar bulunamadı, ama vücut kalıntıları ailesinden DNA örneği alınana kadar bilinmiyordu. Otopside öldürüldüğünde 6 aylık hamile olduğu ortaya çıktı. Alcala daha sonra Christine'in fotoğraflarını çektiğini ama onu öldürmediğini iddia etti.

12 yaşındaki Robin Samsoe, 20 Haziran 1979 tarihinde, bale dersi ile sahile gittiği zaman arasında kayboldu. Cesedi birkaç gün sonra, Los Angeles tepelerine atılmış olarak bulundu.

Bilinen Cinayetlerin Zaman Çizelgesi:

1971 - Cornelia Crilley
1977 - Ellen Hover
1977 - Antoinette Wittaker
1977 - Jill Barcomb
1977 - Georgia Wixted
1977 - Pamela Jean Lambson
1977 - Christine Ruth Thornton
1978 - Joyce Gaunt
1978 - Charlotte Lamb
1979 - Jill Parenteau
1979 - Robin Samsoe

Şüphelenilen Cinayetler:
Temmuz 1977 - Antoinette Wittaker, 13
Şubat 1978 - Joyce Gaunt, 17

Yakalanma ve Dava Süreci

Dedektifler, Robin Samsoe'nun katili olan adamın tahmini bir çizimini yaptırdılar. Sonuç olarak, Alcala'nın kimliği onunla ilgilenen şartlı tahliye polisi tarafından belirlendi. Polisler annesinin evini aradıklarında, Alcala'ya ait Seattle'daki bir deponun kiralama makbuzuna rastladılar. Depoya gittiklerinde, birçok genç kızın fotoğrafıyla karşılaştılar, birçoğu çıplaktı ve Robin Samsoe'ya ve DNA testinden sonra Charlotte Lamb'a ait olduğu anlaşılan iki farklı çift küpe takıyorlardı.

Alcala 27 Temmuz 1979'da, Robin Samsoe cinayetinden tutuklandı. Duruşmaya çıktı ve suçlu bulundu, 1980'de ölüm cezasına çarptırıldı. 1984'te üst mahkeme kararı bozdu çünkü jürinin diğer cinayetlerden haberdar olması uygun değildi. Karar ikinci kez 1986'da bozulduğunda şahidin ifade verirken hipnotize olduğu iddia edildi.

2003'te DNA sonuçlarına göre Alcala iki cinayetle daha bağlantılı bulundu. 2010 yılında duruşmaya beş cinayetten suçlu olarak çıktı: Robin Samsoe, Georgia Wixted, Jill Barcomb, Charlotte Lamb ve Jill Parenteau. Alcala bu beş cinayetten sorumluydu ve idam cezasına çarptırıldı. 2011'de New York'taki Ellen Hover ve Cornelia Crilley cinayetlerinin de baş zanlısı olmuştu. Bu iki cinayetten de Aralık 2012'de suçlu bulundu.

Alcala'nın işlediğinden şüphelenilen birçok cinayet daha olduğu biliniyor. Fakat bunların davası açılmadı çünkü olabilecek en büyük ceza verilmişti: ölüm.

Sonuç

Alcala'nın fotoğrafçı olması ve kurbanlarını poz vermeleri için ayartması onun amacının en büyük bileşenleriydi. Dedektifler, Alcala tutuklandığı zaman elinde 100'den fazla fotoğraf buldular. 120 tanesini basınla paylaştılar, böylece halk bu kadınları ve genç kızları tanımalarına yardımcı olacaktı. Polis diğerlerinin de cinayet kurbanı olup olmadığını bulmak istiyordu.

Fotoğraflar basına verildikten sonra ilk birkaç hafta 21 kadın fotoğrafların onlara ait olduğunu belirterek geldi. 2013'te ailesinden biri, 1982'de Wyoming'de öldürülen Christine Thornton'u (28), tanıdı. Sonuç olarak Alcala bu cinayetle de suçlandı fakat Wyoming'deki duruşmaya sağlık sebebiyle seyahat etmemesi gerektiğinden katılmadı.

Basına verilen fotoğraflar dışında, 900 fotoğraf basına verilmek için çok açık saçık olduğundan gizli tutuldu.

Ek Bilgiler

- Seri katil Rodney Alcala, duruşmada kendini tanıttı ve sorgusu sırasında iki farklı kimliğe büründü. 5 saat boyunca kendi kendine sorgulama yaptı, tok bir ses kullanarak kendinden "Alcala Bey" olarak bahsediyor, sonra normal bir sesle cevap veriyordu. Kaliforniya'da idam cezası aldıktan sonra, New York'ta iki kadını daha öldürmekten 25 yıl hapis cezası aldı.
- Hapse gönderilirken kayıp düştüğü, kaza geçirdiği için Kaliforniya eyaleti aleyhine dava açtı.
- Hapishanedeyken ona az yağlı bir yemek menüsü sunulmadığı için Kaliforniya eyaleti aleyhine dava açtı.
- İddialara göre IQ'su 160.

DANIEL CAMARGO BARBOSA

Doğum Tarihi: 22 Ocak 1930
Rumuz: Manuel Bulgarin Solis, Chanquito Sadisti
Ayırt Edici Özellik: Cinayet ve tecavüz
Kurban Sayısı: 72-150
Cinayet Tarihleri: 1974-1986
Yakalanma Tarihi: 26 Şubat 1986
Cinayet Tarzı: Bıçaklama ve boğma
Bilinen Kurbanları: İsmi bilinmeyen genç kızlar
Cinayet Yeri: Kolombiya, Ekvador
Durum: 13 Kasım 1994'te hapisteyken öldürüldü.

Geçmiş

Barbosa genç bir çocukken annesi öldü ve babası duygusal olarak mesafeli olarak tanımlansa da zorba biriydi. Babası tekrar evlendi, üvey annesi Barbosa'yı istismar ediyor, sürekli ona cezalar veriyor ve ona kız çocuk kıyafetleri giydirip diğer çocukların önünde aşağılıyordu.

Yetişkinlik döneminde, Barbosa'nın evinde yatılı kalan Alcira adlı bir kadınla ilişkisi oldu. Çiftin iki çocuğu oldu. Fakat Barbosa, Esperanza'ya âşık oldu ve onun bakire olmadığını öğrenene kadar onunla evlenmeyi planlıyordu. Barbosa, Esperanza'yı ilişkilerini devam ettirmek için zorladı ve bunu başarmış görünüyordu. Ona cinsel ilişkiye girebileceği bakire kızlar bulmada yardım etmesini istediğinde, Esperanza bunu kabul etti.

Esperanza evine genç kızları sokuyor, sonra Barbosa'nın onlara tecavüz etmesi için uyku hapı veriyordu. 5 genç kız bu şekilde tecavüze uğradı. Barbosa onlara daha fazla zarar vermeden hepsini saldılar. Fakat 5 kız da yetkililere tecavüze uğradıklarını bildirdiler, böylece Barbosa ve Esperanza tutuklandı. Barbosa cinsel saldırıdan tutuklandı, 3 sene hapis cezası aldı.

Fakat başka bir hâkim davasını inceledi ve ona 8 sene hapis cezası verdi. Cezasını tamamladıktan sonra salındı.

Barbosa, 1973'te Brezilya'da sahte kimlik taşımaktan tutuklandı. Başka bir isimle seyahat ediyor ve yaşıyordu, bu sabıka kaydının Kolombiya'dan gelmesini erteledi. Daha sonra sürgüne gönderildi. Kolombiya'ya döndüğünde, Barranquilla sokaklarında televizyon satmaya başladı. Çok geçmeden, öldürücü terör saltanatına tekrar başladı.

Cinayetler

1973'te Kolombiya'ya döndükten hemen sonra, Barbosa bir gün bir okulun önünde yürürken 9 yaşında bir kız çocuğunu kaçırdı. Ona tecavüz etti ve onu öldürdü, böylece polise şikâyette bulunamayacaktı. Bu, onun bilinen ilk cinayetiydi, fakat son olmayacaktı. Olay yerine dönüp bir te-

levizyonu geri almaya çalışırken, bu cinayetten yakanlandı ve tutuklandı. 25 yıl hapis cezasına mahkûm edildi. Aralık 1977'de, Kolombiya açıklarındaki bir ada olan Gorgona'ya hapse gönderildi.

Barbosa, Kasım 1984'te kendi elleriyle kabaca yaptığı bir botla hapisten kaçtı. Okyanus akıntısıyla ilgili edinebileceği tüm bilgileri edinmişti; kaçtıktan sonra yetkililer onun köpekbalıkları tarafından yendiğini ya da açık denizde öldüğünü düşündüler. Fakat o, Ekvador'daki Quito şehrine ulaşmayı başardı. 5 Aralık tarihinde oradan Guayaquil şehrine vardı. 18 Aralık'ta 9 yaşında başka bir kız çocuğunu kaçırdı. Bir sonraki gün ise 10 yaşında bir kızı.

1984 ve 1986 yılları arasında, Barbosa'nın Guayaquil'de en az 54 cinayet ve tecavüz suçu işlediği tahmin ediliyor. Bu yüksek rakam yüzünden, yetkililer başta bir grup ya da çeteyle uğraştıklarını düşündüler, asla tek bir kişinin bunca suçu işleyeceğini tahmin etmemişlerdi.

Barbosa genellikle genç kurbanlarını şehrin göbeğinden çekebileceği bir kilise arayan yabancı gibi davranırdı. Onların önünde cebinden hayli yüklü miktarda para çıkarır ve eğer ona kiliseyi gösterirlerse, onlara ödeme yapacağını söylerdi. Kurbanları her zaman genç çocuklardan oluşuyordu, yardıma muhtaç ve fakir olan bu çocukların birçoğu sokakta yaşıyor ve iş bulmaya çalışıyorlardı. Onları ikna ettiğinde, ormanın içinde kestirme bir yol olduğunu söylüyordu. Kararsız ya da temkinli olduklarını gördüğünde, onları bırakıyordu. Çünkü dışarıda kandırabileceği bir sürü kurbanı olduğunu biliyordu. Potansiyel tanıkların gözü önünden uzaklaştıkları zaman, onlara tecavüz ediyor, sonra onları öldürüyordu; genelde boğuyor ya da bıçaklıyordu. Genelde cesetleri pala kullanarak parçalara ayırırdı.

Daha sonra Barbosa'ya neden çocukları seçtiği sorulduğunda, onların ağlamalarını duymayı sevdiğini söylemişti.

Yakalanma ve Dava Süreci

26 Şubat 1986'ta Barbosa küçük bir kızı öldürdükten dakikalar sonra tutuklandı. İki polis onun şüpheli davranışlarını görünce yanına gitmişlerdi. Yakınlaştıklarında, içinde kurbanın kanlı giysileri ve genital bölgesinden parçalar olan bir torba taşıdığını fark ettiler.

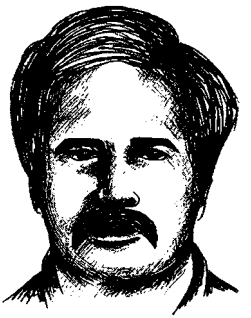
Başta adının "Manuel Bulgarin Solis" olduğunu söylese de, yaşayan bir tecavüz kurbanı onun gerçek adının Barbosa olduğunu söylemişti. Sorgu sırasında, Ekvador'da 72 kızın cinayetinden sorumlu olduğunu itiraf etti. Sonra yetkililere cesetleri nereye attığını gösterdi, birçoğunun organları parçalara ayrılmıştı. 1989 yılında mahkûmiyetinin yalnızca 25 yıl hapis cezası oduğu belirlendi, bu Ekvador'da verilebilecek en yüksek cezaydı. Quito'daki Garcia Moreno Hapishanesi'ne gönderildi, bu hapishane aynı zamanda Pedro Alonso Lopez'in de kaldığı yerdi.

Sonuç

Barbosa Kasım 1994'te hapiste öldürüldü. Katili, Luis Masache Narvaez, kurbanlarından birinin kuzeniydi.

Ek Bilgiler

- Gazetecilerle yapacağı röportajlar için Barbosa onunla konuşma ayrıcalığı için yüklü miktarda para istedi.
- Genç kızları özellikle seçtiğini çünkü "ağladıklarında" onları öldürmenin daha tatmin edici olduğunu söyledi.
- Barbosa, kadınlardan "nefret" ediyordu ve onları öldürüyordu çünkü "kadınlar Barbosa'nın olmaları gerektiğini düşündüğü gibi değillerdi."

ROBERT BERDELLA

Doğum Tarihi: 31 Ocak 1939
Rumuz: Kansas Kasabı, Esaret Katili
Ayırt Edici Özellik: İşkence, tecavüz, cinayet, bulunamayan cesetler
Kurban Sayısı: 6
Cinayet Tarihleri: 1984-1987
Yakalanma Tarihi: 2 Nisan 1988
Cinayet Tarzı: Aşırı dozda uyuşturucu ve boğarak öldürme
Bilinen Kurbanları: Robert Sheldon, 18; Jerry Howell, 20; Mark Wallace, 20; James Ferris, 20; Todd Stoops, 21; Larry Pearson, 20
Cinayet Yeri: Kansas Şehri
Durum: Şartlı tahliyesiz ömür boyu hapis cezası aldı; doğal nedenler sebebiyle 1992'de hapiste öldü.

Geçmiş

Berdella 1949'da Katolik bir ailede doğdu, babası Ford Motor Şirketi'nde makine kalıp ustasıydı, annesi ise ev hanımıydı. Berdella uzağı pek iyi görmüyordu, 5 yaşında kalın camlı gözlük takmaya başlamıştı. Berdella'nın okul notları iyi olmasına rağmen öğretmenleri ona eğitim vermekte zorluk çekiyorlardı. Çoğunlukla gözlüklü olması sebebiyle okuldaki diğer çocuklar tarafından zorbalığa maruz kalıyordu.

Babası 39 yaşında aniden öldü, bu sırada Berdella 16 yaşındaydı. Kısa bir süre sonra annesi tekrar evlendi, Berdella bu duruma çok kızmış ve gücenmişti. O dönemde yerel bir restoranda çalışıyordu, sonradan oradaki erkek çalışma arkadaşı tarafından tacize maruz kaldığını söylemişti.

1967'de Berdella, Kansas Şehri Güzel Sanatlar Okulu'nda eğitime başladı. Öğretmen olmak istiyordu, o sıralarda hayvanlara, özellikle köpek, tavuk ve ördeklere işkence yapmaya başlamıştı. Aynı zamanda uyuşturucu satıyordu ve alkole başlamıştı. 19 yaşında esrar ve LSD uyuşturucularını bulundurmaktan tutuklandı. Yeterli kanıt olmadığı için şanslıydı, 5 gün sonra salındı.

Sonunda Berdella, sanatı için bir köpek öldürdüğü öğrenilince okuldan atıldı. Aşçı olmak için eğitim almaya gitti ve bunda başarılı oldu. Hatta yeni başlayan şefler için bir eğitim programının hazırlanmasına yardımcı oldu, yerel şefler derneğine de katıldı. İşin garip yanı, Berdella kendi mahallesindeki yerel gözlem ve suç önleme derneklerinin de üyesiydi.

Berdella 32 yaşına geldiğinde, açık bir şekilde eşcinsel olmuştu. Şef olarak çalışmayı bıraktığında, adı "Bob'un Garip Pazarı" olan bir çeşit antikacı dükkânı açtı. Bir Vietnam gazisiyle ilişki yaşamaya başladı, fakat bu ilişki bittiğinde zamanını erkek fahişelerle geçiriyordu. Onlara arkadaşça davranıyor, bu fahişelik dünyasından onları kurtarmak için yardımcı olacağını söylüyordu. Ama onlara iyi bir hayat sağlamaktan çok başka şeylerle ilgileniyordu.

Cinayetler

Temmuz 1984'te Berdella arkadaşı ve seks işçisi olan Jerry Howell'e uyuşturucu verdi. Onu gece boyunca bodrumunda esir tutuyordu. Bu süre boyunca, en sonunda işkenceyle onu boğarak öldürene kadar, ona tekrar tekrar tecavüz etti. Bir yıldan kısa bir süre sonra Berdella başka bir arkadaşına, Robert Sheldon'a da uyuşturucu verdi ve onu bodruma kapattı. Bir noktada suçluluk duygusu ağır bastı ve Sheldon'ı tedavi için doktora götürdü. Ama sonra onu tekrar bodruma kapattı ve 15 Nisan'da öldürene kadar orada tuttu.

Berdella, Mark Wallace'ı Haziran fırtınasından korunmak için kulübesinde saklanırken buldu ve onu evine davet etti. İçeriye girdiğinde, diğerleri gibi ona da uyuşturucu verdi, sonra tecavüz etti ve öldürene kadar işkence etti. Eylül ayında bir eşcinsel barına gitti ve orada James Ferris'le tanıştı. Onu evine götürdü, haftalarca esir tuttu ve öldürene kadar defalarca tecavüz ve işkence etti.

Haziran 1986'da, erkek fahişe Todd Stoops, Berdella'nın evinde tuzağa düştü; bu zor olmamıştı çünkü birbirlerini önceden tanıyorlardı. 6

hafta esir tutulduktan sonra kan kaybı ve enfeksiyondan öldü. Bir sonraki yıl, Larry Pearson, Berdella tarafından kefaretle hapisten çıkarıldı ve bodruma kilitlendi. Berdella, Pearson'la uğraşmaktan bıktığında, onu bilinci ni kaybedene kadar sopayla dövdü ve sonra kafasına bir torba, boynuna bir ip geçirip onu boğdu.

Berdella'nın bilinen son kurbanı Chris Bryson da bir fahişeydi, Mart 1988'de kaçırılmıştı. O da bodruma kapatılsa da kaçmayı başardı. Yan komşuya gitti ve herkesin bu tehlikeden haberdar olmasını sağladı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

5 Temmuz 1984 - Jerry Howell, 20 (28 saat esir tutuldu)

12 Nisan 1985 - Robert Sheldon, 18

22 Haziran 1985 - Mark Wallace, 20

26 Eylül 1985 - Walter James Ferris, 25

17 Haziran 1986 - Todd Stoops, 21 (Gözkapaklarına dahi elektrik verilerek işkence edildi)

23 Haziran 1987 - Larry Wayne Pearson, 20 (6 hafta esir tutuldu)

Yakalanma ve Dava Süreci

2 Nisan 1988'de, Berdella tutuklandı. Evi arandığında polisler, Berdella'nın kurbanlarına uyguladığı işkenceleri kaydettiği günlükler ve onlara ait pek çok Polaroid fotoğraf buldular. Bazı işkenceler kurbanların makatlarına yumruğunu sokmasını, elektrik şoku vermesini, ses tellerine lavabo açıcı enjekte etmesini ve pamuklu çubukları çamaşır suyuna batırıp gözlerine koymayı bile içeriyordu. Hatta "ne olacağını görmek için" kurbanların gözlerini oymaya çalışmıştı.

Berdella bir süre arka bahçesinde iki kafatası sakladı, sonra onları gömdüğü yerden çıkarıp yanlarına bir zarf içinde dişlerini koyarak bir dolaba koydu. Tüm kurbanları tanınmaz haldeydi, onları çöp torbalarına koyuyordu ve çöp toplayıcıların onları atık depolama sahasına götürmesi için torbaları kaldırıma bırakıyordu. Böylece cesetlerin yeri asla tespit edilemiyordu.

Kanıt olarak sunulacak bedenler olmadan, mahkemede suçlu bulunması ve ceza verilmesi çok zor hale gelmişti. Ama bunun yerine, Berdella ile bir anlaşma yaptılar; tüm cinayetlerin detayını anlatır ve suçunu itiraf ederse, idam cezası vermeyeceklerdi -sadece ömür boyu hapis cezası alacaktı. Berdella, aleyhine yeterli kanıtın bulunmadığını bilmediğinden, anlaşmayı ve ceza çekmeyi kabul etti. Şartlı tahliye edilmeksizin ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

1992'de Berdella, bir bakana hapiste yetkililerin ona kalp ilaçlarını vermediklerini anlatan mektuplar yazdı. Çok geçmeden, aynı sene içinde, Berdella kalp krizi geçirerek öldü.

Ek Bilgiler

- Kurbanlarının ve işkencelerin Polaroid koleksiyonunu yapıyordu.
- Tutuklanmadan bir ay önce, Robert Berdella araba kullanamayacak kadar çok alkol aldığından, oturuduğu bardaki birkaç kişi onu evine bırakmayı teklif etti. Evine giderken 6 erkeğe işkence ettiğini ve onları öldürdüğünü "itiraf etti". Fakat sarhoş olduğu için kimse onu ciddiye almadı.
- Berdella bahçesine Larry Wayne Pearson'ın kafasını gömmüştü.

DAVID BERKOWITZ

Doğum Tarihi: 1 Haziran 1953
Rumuz: Sam'in Oğlu, Richard David Falco (asıl adı), .44 Kalibre Katili
Ayırt Edici Özellik: Komşunun köpeğinin ona öldürmesini emretmesi
Kurban Sayısı: 6
Cinayet Tarihleri: 1976-1977
Yakalanma Tarihi: 10 Ağustos 1977
Cinayet Tarzı: Silahla vurma

Bilinen Kurbanları: Donna Lauria, 18; Christine Freund, 26; Virginia Voskerichian, 21; Valentina Suriani, 18; Alexander Esau, 20; Stacy Moskowitz, 20
Cinayet Yeri: New York
Durum: Şartlı tahliye edilmeksizin 3 kere ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

David Berkowitz, Elizabeth Broder ve evli sevgilisi Joseph Klineman'ın çocukları olarak Richard David Falco adıyla 1953'te New York'ta doğdu. Garip bir şekilde, oğluna Falco soyadını verdi; bu eski kocasının soyadıydı. Kimse neden böyle bir karar verdiğini bilmiyordu, fakat teorilere bakıldığında, Joseph Klineman başkasıyla evli olduğundan kendi soyadını vermemesi için kadını tehdit etmiş olabilirdi.

Bebek evlatlık verildi, Nathan ve Pearl Berkowitz çifti onu sahiplendiler. Bronx'ta bir hırdavatçı dükkânları vardı ve kendi çocukları olmuyordu. Oğlanın adını kullanmaya devam etme kararı aldılar ama isimlerin yerini değiştirdiler; böylece çocuğun adı David Richard Berkowitz oldu. Büyüdüğünde, zekâsının normalin çok üstünde olduğu anlaşıldı fakat o hiçbir şey öğrenmek istemiyordu. Bunun yerine yangın çıkarmakla ve küçük hırsızlıklar yapmakla ilgilenmeye başlamıştı.

Zorbalıkları ve sıkıntılı davranışları yüzünden ailesi bir psikolog yardımına ihtiyaç duydu fakat hiçbir yasal bir müdahale yapılmadı ve özel bir teşhis koyulmadı. Berkowitz 14 yaşındayken annesi göğüs kanserinden öldü ve babası tekrar evlendi, üvey annesini hiçbir zaman sevemedi.

18 yaşına geldiğinde Amerikan Ordusu'na katıldı, 1971'de Güney Kore'de görev yaptı. 1974'te şeref madalyasıyla emekli edildi. Bu sıralarda biyolojik annesi Elizabeth'i aramaya koyuldu. Birbirlerini ziyaret etmeye başladılar, annesi ona evlilik dışı bir çocuk olduğundan bahsettiğinde bu onu oldukça rahatsız etti. Sonunda Berkowitz, Elizabeth ile görüşmeyi kesti ama üvey kardeşi Roslyn ile konuşmaya bir süre daha devam etti.

Doğumundaki gerçekleri, özellikle de biyolojik babasının onu istemediğini ve rezil ilişkilerini öğrenmesinin zaten sıkıntılı olan hayatındaki kriz noktası olduğu düşünülüyordu.

Cinayetler

Berkowitz'in ilk cinayeti 1975 yılbaşı akşamından bir gün öncesiydi. İki kadına bıçakla saldırmıştı. Kadınlardan biri, Michelle Forman, o dönemde bir genç kızdı. Yaraları hayati önem taşımasa da hastaneye kaldırıldı. Bu başarısız girişiminden kısa bir süre sonra Berkowitz, New York'taki Yonkers mahallesine taşındı.

29 Temmuz 1976'da, Jody Valenti ve Donna Lauria, Valenti'nin arabasında oturmuş gün içinde neler yaptıklarını konuşuyorlardı. Gece 1'den sonra, Lauria dışarı çıkmak için kapıyı açtığında, bir adamın arabaya doğru yaklaştığını gördü. Bu adam Berkowitz'di; kese kâğıdı torbanın içinden bir tabanca çıkardı. Yere çömelip iki kadına doğru nişan aldı. Lauria anında öldü, Valenti ise kalçasından vuruldu. Berkowitz hemen olay yerinden ayrıldı.

Carl Denaro ve Rosemary Keenan, 23 Ekim 1976 akşamı, Keenan'ın arabasında oturuyorlardı. Bir anda arabanın camı kırıldı. Keenan içgdüsel olarak hemen arabayı çalıştırdı ve hızlıca sürmeye başladı. İlk başta vurulduklarını anlamadılar, sonra Denaro'nun kafasına, ancak metal bir plaka ile onarması mümkün olan bir yara aldığını fark ettiler.

Diğer cinayet gece yarısından hemen sonra, 27 Kasım'da gerçekleşti. Joanne Lomino ve Donna Demasi sinema sonrası evlerine yürüyorlardı. Lomino'nun evine geldiklerinde, biraz verandada durup sohbet ettiler. Askeri kıyafetler giymiş bir adam onlara doğru yaklaştı ve adres sordu; aynı anda hızlıca silahını çıkarıp iki kızı da vurdu. Lomino sırtından vuruldu ve belden aşağısı felçli kaldı; DeMasi ise boynundan yaralandı.

Christine Freund ve nişanlısı John Diel sinemadan çıkmışlar, dans salonuna gitmek üzere Diel'in arabasına binmişlerdi. Saatler 12.40 civarındayken, arabanın içine doğru ateş edildi, Diel panikle arabayı sürdü, yardım bulmaya çalıştı. Freund iki kere vurulmuştu, saatler sonra yaralarına yenik düştü ve hayatını kaybetti. Diel büyük ölçüde yaralanmamıştı.

Virginia Voskerichian, 8 Mart 1977 akşamı 07.30'da Kolombiya Üniversitesi'nden evine doğru yürüyordu. Tabancalı bir adam karşısına

çıktığında elindeki kitaplarla kendini korumaya çalıştı fakat pek başarılı olamadı. Kafasından vuruldu ve öldü.

Berkowitz'in bir sonraki kurbanı Alexander Esau ve Valentina Suriani'ydi. Evinden çok uzak olmayan bir yerde, 17 Nisan günü saat sabah 3 civarı Suriani'nin arabasında oturuyorlardı. Aniden bir adam geliverdi ve onları iki kere vurdu. Suriani olay yerinde öldü, Esau ise saatler sonra hastanede öldü.

26 Haziran 1977'de, Sal Lupo ve Judy Placido, sabah 3'te Lupo'nun arabasında otururken ateş edildi. Lupo kolundan yaralandı, Placido şakaklarından, omzundan ve boynundan ağır bir şekilde yaralandı. Şanslı olarak, ikisi de saldırıdan kurtuldular ve saldırıdan sonra, ikisi de vurulmadan önce "Sam'in Oğlu"ndan bahsettiklerini söylediler.

Son vurma saldırısı 31 Temmuz 1977'nin erken saatlerinde gerçekleşti. Yine bir genç çift, Stacy Moskowitz ve Robert Violante, parkın yanında arabalarında oturuyorlardı. Genç çift öpüşürken, yolcu yönünden bir adam geldi ve 4 kere ateş etti. İkisi de başlarından yaralandılar. Moskowitz günün ilerleyen saatlerinde hastanede öldü. Violante bir gözünü kaybetti ve diğer gözündeki görme yetisi de azaldı.

Bu saldırı birçok kişi tarafından görüldü. Genç bir adam olan Tommy Zaino, Violante'nin arabasından üç araç sonra kendi arabasını park etmişti. Zaino, Violante'nin aracına bir adamın yaklaştığını ve ay ışığının parlaklığı sağ olsun, adamın yüzünü tam olarak görebilmişti. Artık polisin etrafta terör estiren bu adamla ilgili net bir tarifi vardı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

29 Temmuz 1976 - Donna Lauiria, 18
30 Ocak 1977 - Christine Freund, 26
8 Mart 1977 - Virginia Voskerichian, 19
17 Nisan 1977 - Alexander Esau, 20
17 Nisan 1977 - Valentina Suriani, 18
31 Temmuz 1977 - Stacy Moskowitz, 20

Yakalanma ve Dava Süreci

Moskowitz ve Violante'nin vurulmasından 4 gün sonra, olaya şahit olan başka biri polise gidip o gece ne gördüğünü ve duyduğunu anlattı. Cecilia Davis, sokakta yangın musluğunun yanına park ettiği için ceza kesilen bir araba görmüş ve polisin Michael Cataneo olduğunu anlamıştı. Bir adam yanından geçti ve onu kararsız kalmış bir şekilde inceleyince, kadın hemen evine koştu. Koşarken arkasından ateş edildiğini duydu.

İfadesi polisin o gece sokağa park eden tüm araçları aramasını sağladı. Arabalardan biri Berkowitz'e aitti; çift kapılı sarı Ford Galaxy. Dedektifler yerel polise Berkowitz'i sorguya çağırmalarını söyledi. Yonkers Polisi Berkowitz'den şüphelenmişti, Berkowitz'in "Sam'in Oğlu" olduğundan endişelendiklerini belirttiler.

10 Ağustos'ta polis Berkowitz'in evinin dışındaydı, araba camlarından içeri baktıklarında bir tüfek gördüler. Arama izni olmadan arabayı incelediler ve vakalarla bağlantılı birçok ipucu buldular. Anında resmi arama izni talep ettiler fakat izin çıkmadan Berkowitz olay yerine gelmişti. Polisin Berkowitz'i tutuklamaktan başka şansı yoktu. Silah gösterip onu gözaltına aldılar.

Dedektif, Berkowitz'e, "Burada kimler varmış?" diye sorduğunda Berkowitz'in cevabı "Sen bilirsin," oldu. Dedektif onu tanımadığını ve kim olduğunu açıklamasını istediğini belirtti. Berkowitz ona dönüp baktı ve şöyle dedi: "Ben Sam'im."

Sadece yarım saatte Berkowitz tüm silahlı saldırılarını itiraf etti ve suçlu bulundu. Fakat sorgu sırasında komşu köpeğinin ondan insanları öldürmesini istediğini çünkü "güzel kızların kanını" sevdiğini söyledi. "Sam" ismi önceki komşusuna aitti (Sam Carr) ve bahsettiği, içine şeytan girmiş köpek de bu komşunundu.

Tuhaf ve rahatsız edici sanrılarına rağmen, Berkowitz üç ayrı ruh sağlığı uzmanı tarafından yargılanmaya uygun görüldü. Savunma avukatları deliliği sebebiyle suçlu bulunmamasını önerdiler fakat Berkowitz onlarla hemfikir olmadı. 8 Mayıs 1978'de Berkowitz mahkemeye çıkarıldı ve tüm cinayetlerden suçlu bulundu.

BELONGS TO KALITE TEAM

İlk sorgusundaki garip davranışlarından sonra, Berkowitz'e başka bir psikolojik muayene yapıldı ve yine sağlıklı olduğu görüldü. Bununla birlikte, 12 Haziran 1978 günü, öldürdüğü her kişi için 25 yıl hapis cezası aldı, suçlamalar ardı ardına geliyordu. İnanılmaz bir şekilde, 25 yıl sonra şartlı tahliye başvurusu yapmaya hak kazanmıştı.

Sonuç

Suçlamalarla birlikte, Berkowitz, Attica Hapishanesi'ne gitmeden önceki iki ayını psikolojik tedavi merkezinde geçirdi; burası Amerika'nın en zor yaşanılan ıslahevlerinden biriydi. Orada 1990 senesine kadar kaldı, sonra Sullivan Islahevi'ne transfer oldu; en sonunda Shawangunk Islahevi'ne gitti.

1979'da Berkowitz bir tutuklu tarafından saldırıya uğradı, boynunun yan tarafında bir kesik yarası oldu. Yara o kadar ciddiydi ki, açık yarayı kapamak için 50 dikiş atıldı. Berkowitz ona saldıran kişinin kimliğini belirleyemedi, bunun yerine ne kadar minnettar olduğunu ve bunu "hak ettiğini" söyledi.

Berkowitz ilk olarak 2002'de şartlı tahliyeye başvurdu ve reddedildi. 2016'da tekrar başvurduğunda "örnek bir tutuklu" olduğu belirtilse de yine reddedildi. Hâlâ daha hapiste yaşamını sürdürmektedir.

Ek Bilgiler

David Berkowitz'den Alıntılar:

"Tanrı bize yardım etsin, dışarıda başka oğullar da var."

"Mahalledeki 'ruhu ele geçirilmiş' köpek kanla doyana kadar öldürmeyi bırakmama müsaade etmedi."

"Ben bir canavarım. Sam'in oğluyum. Avlanmayı seviyorum."

"Öldürmeye ve ölüme karşı her zaman bir saplantım vardı."

"Katile dönüştürdüğüm bir sürü çocuğum var. Onlar büyüyene kadar bekleyin."

"Onları incitmek istemedim, sadece öldürmek istedim."

"Eve giderken kendi kendime şarkı söylüyordum, cinayet işledikten

sonra. Gerginlik, bir kadını öldürme isteği o kadar baş edilemez duruma gelmişti ki, tetiği çektiğimde tüm baskılar, tüm gerginlik, tüm öfke kayboluyor, dağılıyordu, ama sadece kısa bir süreliğine."

PAUL KENNETH BERNARDO

Doğum Tarihi: 27 Ağustos 1964
Rumuz: Paul Jason Teale, Scarborough Tecavüzcüsü, Kız Öğrenci Katili
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz ve cinayet
Kurban Sayısı: 3
Cinayet Tarihleri: Aralık 1990-Nisan 1992
Yakalanma Tarihi: 17 Şubat 1993
Cinayet Tarzı: Boğma ve ilaçla zehirleme
Bilinen Kurbanları: Tammy Homolka, 15; Leslie Mahaffy, 14; Kristen French, 15
Cinayet Yeri: Ontario, Kanada
Durum: 25 yıl hapis cezası aldı, tehlikeli olarak sınıflandırıldığı için salınmasına izin verilmedi.

Geçmiş

Genç bir çocuk olduğu zamanlarda Bernardo, aile içinde yaşanılan kaosa rağmen genellikle mutlu ve hep gülen bir çocuk olarak tanımlanırdı. Babası Kenneth küçük bir kızı taciz etmekten tutuklandı, kendi kızına da cinsel tacizde bulunduğu ortaya çıktı. Bernardo'nun annesi kocasının yaptıklarını öğrenince derin bir depresyona girdi, kendini ailesinden izole etti ve evin bodrumunda yaşamaya başladı.

Bernardo 16 yaşına geldiğinde, annesi bir tartışma sırasında ona babasıyla evlilik dışı yaşadığı ilişki sonucu onun doğduğunu söyledi. Bernardo bu durumdan iğrendi ve annesine hakaretler etmeye başladı; dışarıda kimseye aldırmadan ona "fahişe" diye bağırıyordu.

Sir Wilfred Laurier Üniversite Enstitüsü'nden mezun olduktan sonra, Bernardo Amway şirketinde çalışmaya başladı. Motivasyon ve satış kültüründen oldukça etkilendi ve çoğunlukla barda tanıştığı kadınlar üstünde

satış tekniklerinden edindiği bilgileri uyguladı. Bernardo, Toronto Scarborough Üniversitesi'ne girmeye karar verdiği zamanlarda karanlık cinsel fantezilere kendini kaptırdı; çıktığı kızları dövüyor ve ayrıca kadınları herkesin içinde aşağılıyordu.

Ekim 1987'de yolu Karla Homolka adlı genç bir kadınla kesişti, anında bir cinsel çekim yaşamışlardı. Bernardo'nun da işine yarayan, Karla'nın onun karanlık fantezilerini ve sadistik cinsel davranışlarını desteklemesiydi. Artık istediği her şeyi yapabiliyordu ve çarpık beynine yerleşmiş bu fantezilere düşkünlüğü günden güne artıyordu.

Cinayetler

Seri tecavüzcü olduğu belli olan Bernardo'nun suçları, nişanlısının kız kardeşini öldürdüğü 1990 yılında daha tehlikeli olmaya başlamıştı. Tammy Homolka, Karla'nın en genç kardeşiydi, Bernardo her zaman onunla flörtleşirdi. Bu genç kıza olan takıntısı giderek artmıştı, yatak odasının camından içeri bakar ve uyuduğundan emin olduğu zamanlarda içeri girip kendini tatmin ederdi. Onu memnun etme hevesinde olan Karla, Bernardo'nun odaya girmesini kolaylaştırmak için Tammy'nin odasındaki pencere mandallarını sökmüştü.

24 Temmuz 1990 gecesi, Karla yemek pişirdi ve Tammy'nin tabağına ezilmiş Valium hapları kattı. Çok kısa bir sürede bilinçsiz hale gelen Tammy, Karla onları izlerken Bernardo tarafından tecavüze uğradı. Ama bu Tammy'e yapılan son saldırı değildi.

23 Aralık 1990 akşamı, Tammy'e uyku ilaçları katılmış Eggnog kokteyli içirildi. Tammy (15), yine hızlıca bilinçsiz hale geldi, fakat bu sefer, onu soyduktan sonra Karla, bir anestezi ilacı olan Halotan'a batırılmış bir kumaşla Tammy'nin ağzını ve burnunu kapadı. Bir süre sonra Tammy kusmaya başladı, kalp atışları yavaşlayınca en sonunda Karla ve Bernardo ambulans çağırdılar. Ama önce onu giydirip başka bir odaya yatırdılar, tüm kanıtları da ortadan kaldırdılar. Tammy hiçbir zaman uyanamadı, saatler sonra öldüğünü söylediler.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

6 ay sonra, 15 Haziran 1991'de, Bernardo Burlington'a giderken Leslie Mahaffy (14) ile karşılaştı. Sabahın erken saatleriydi çünkü kızı sokağa çıkma yasağına uymadığı için eve de sokmuyorlardı. Bernardo ona yaklaşıp sigarası olup olmadığını sordu. Kız onu arabasına kadar takip etti, Bernardo hızla kızın gözlerini kapadı ve onu arabaya binmeye zorladı.

Bernardo ve Karla'nın evine vardıklarında, çift Tammy'e yaptıkları ritüelin aynısını yapmaya başladı. Mahaffy'e işkence ve tecavüz ettiler, tüm olayın da video kaydını aldılar. Kızın elleri bağlanmıştı, göz bandını çıkarmamışlardı, fakat bir noktadan sonra bağ kaydığı için kız Bernardo ve Karla'yı görmeyi başardı. Tüm gece boyunca ona tecavüz ve işkence etmeye devam ettiler.

Sonraki gün, Bernardo'ya göre Karla, Mahaffy'e bir sakinleştirici olan Halcion'dan öldürücü bir doz verdi. Ama Karla'nın anlattığı farklı bir hikâyeydi; Bernardo'nun kızı öldüresiye boğduğunu söyledi. Her şekilde, artık cesetten kurtulmaları gerekiyordu, vücudunu kesmeye ve parçaları betonla kaplamaya karar verdiler. Sonraki gün, Bernardo poşet poşet çimento aldı ve salakça bir hata yaparak fişi sakladı.

Büyükbabasının yuvarlak testeresini kullanarak Mahaffy'yi kestiler, kalıplara koyup üstüne çimento döktüler. Sonra birkaç kere Gibson Gölü'ne giderek kalıpları attılar. Bazı kalıplar çok ağırdı ve tüm çabalarına rağmen bir tanesi kıyıya yakın kalmıştı. Bu kalıp, 29 Haziran 1991'de oğluyla balığa çıkan bir adam tarafından bulundu.

Bir sonraki cinayet 16 Nisan 1992'de işlendi. Potansiyel kurbanları aramak için çift, artık sokakları aramaya başladı. O öğleden sonra Kristen French'i (15) gördüler, tek başına sokakta yürüyordu. Karla elinde bir harita tutarak kıza doğru yaklaştı, kaybolmuş taklidi yaparak adres sordu. French, Karla'ya yardım etmek için döndüğünde, Bernardo kızın sırtına bıçak dayayarak ona saldırdı ve arabaya binmesi için zorladı.

French'in çektiği sıkıntı diğer kurbanlardan fazla sürdü; Paskalya'ya denk gelen hafta sonunda üç gün boyunca tecavüze uğradı ve işkence

edildi. Korkusunu bastırmak için onu büyük ölçüde alkol içmeye zorladılar. Çift tarafından tüm bu olanlar bir kez daha kayıt altına alınmıştı. Bu sefer kızın gözünü bağlamadılar, başından beri amaçlarının kızı öldürmek olduğu böylece anlaşıldı.

Ertesi gün onu öldürdüler. Bernardo, Karla'nın kızı lastik çekiçle dövdüğünü ve French'in kaza eseri, göğsüne bağladıkları ipin boynuna çıkması sonucu boğulduğunu iddia etti. Buna karşılık Karla, Bernardo'nun kendisi izlerken 7 dakika boyunca kızı boğduğunu söyledi.

Kurbanın çıplak bedeni 20 Nisan 1992'de bulundu, vücudu yıkanmıştı ve biri saçından bir parça kesmişti. Bedeni Burlington yönündeki bir yol kenarına atılmıştı. Araştırmacı dedektifler katilin hatıra olarak saçından bir parça kestiğini düşündüler, ama Karla'nın sonradan itiraf ettiğine göre kurbanın kimliğinin bulunmasını yavaşlatmak üzere yapılmıştı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

23 Aralık 1990 - Tammy Homolka, 15

15 Haziran 1991 - Leslie Mahaffy, 14

16 Nisan 1992 - Kristen French, 15

Yakalanma ve Dava Süreci

Bernardo ve Karla, Tammy'nin ölümü, Scarborough tecavüzleri ve Bernardo'nun kadınları takibi de dahil olmak üzere birçok suçtan, polis tarafından defalarca sorguya çekildiler. Rapor 12 Mayıs 1992'de sunulduğunda, French'in ölümüyle ilgili Bernardo'nun tekrar sorgulanması gerektiğini söylediler. Kısa bir sorgudan sonra polisler onun katil olmadığını düşündüler.

Green Ribbon Timi, 3 gün sonra, Mahaffy ve French'in öldürülmesini araştırmaya başlamaları için kuruldu. Bernardo ve Karla soyadlarını mahkeme kararıyla –bir filmdeki seri katilin soyadı olan- "Teale" olarak değiştirmek için başvurdular. Aralık ayında Karla, Bernardo tarafından dövüldü ve tedavi için hastaneye gitmek zorunda kaldılar. Karla, Bernar-

BELONGS TO KAOTIC TEAM

do'ya karşı darp suçlamasında bulundu. Bernardo tutuklandı ve salındı, Karla da ailesinin yanına taşındı. Artık olay yerindeki kanıtlara DNA testi yapılabilirdi. İki yıl önceki cinayetten alınan örnekler Bernardo ile eşleşti.

DNA testi eşleşince, polisler Bernardo'yu gözetim altında tuttular. 9 Şubat 1993'te Karla sorgulandığında ona Bernardo'nun birçok tecavüz ve cinayet suçu işlediğinden şüphelendiklerini söylediler, fakat Karla hiçbir yanıt vermedi. O gece ilerleyen saatlerde Karla, yanında yaşadığı amcası ve yengesine her şeyi itiraf etti. İki gün sonra, Karla bir avukat tuttu ve işbirliği karşılığında tam dokunulmazlık talep etti. Ama 13 Şubat'ta, cinayetlere dahil olması sebebiyle tam dokunulmazlık gibi bir şansı olmadığını anladı.

Sonunda Bernardo 17 Şubat 1993'te tutuklandı. Arama emrindeki şartname ve kısıtlamalar yüzünden polislerin Bernardo'nun evini araması tam 71 gün sürdü. Umutsuzca Karla'nın onlara bahsettiği video kasetleri aramaya koyulduklarında sadece Karla'nın da içinde bulunduğu, kimliği belirsiz bir kadınla oral seks kaydını ele geçirebildiler. Sonunda Karla 5 Mayıs 1993'te, suçunu itiraf edip ceza indirimi almayı talep etti; yani kocasıyla ilgili kanıtlar sunduğunda sadece 12 yıl hapis cezası alacaktı. Bunu kabul etti.

Bernardo 1995 yılında French ve Mahaffy cinayetleriyle ilgili mahkeme karşısına çıktı. Karla'nın asıl katil olduğunu ya da cinayetlerin kaza sonucu olduğunu iddia edip jürinin fikrini değiştirmeye çalışsa da 1 Eylül 1995 tarihinde iki tane birinci derece cinayetten ve ağırlaştırılmış cinsel saldırılardan suçlu bulundu. Ömür boyu hapis cezasına mahkûm edildi, 25 yıldan sonra şartlı tahliye imkânı vardı. Fakat "Tehlikeli Suçlu" kategorisinde olduğu için hiçbir zaman şartlı tahliye alamadı.

Sonuç

Hapisteyken Bernardo bir dizi saldırıya maruz kaldı, daha sonra kendi güvenliği için ayrı bir yere nakledildi. Şubat 2018'de şartlı tahliye imkânı verilse de bu reddedildi.

Ek Bilgiler

- Bernard bir zamanlar Amway satış temsilcisiydi.
- Bernardo Psikopati Kontrol Listesi'nde 40 üzerinden 35 aldı.
- Kendisi muhasebe mezunuydu.
- Hapisteyken, Kasım 2015'te "A MAD World Order" (Çılgın Bir Dünya Düzeni) adlı bir kitap yazıp Amazon'da yayınladı. Şiddetli bir gerilim çizgi romanıydı, halkın şikâyetinden sonra, en çok satanlar listesinde olmasına rağmen Amazon'dan kaldırıldı.

MARIE BESNARD

Doğum Tarihi: 15 Ağustos 1896
Rumuz: Loudun'un Güzel Hanımefendisi
Ayırt Edici Özellik: Finansal gelir için kurbanlarını zehirleyerek öldürüyordu.
Kurban Sayısı: 0-12
Cinayet Tarihleri: 1927-1949
Yakalanma Tarihi: 21 Temmuz 1949
Cinayet Tarzı: Arsenikle zehirleme
Bilinen Kurbanları: Şüphelenilen: Auguste Antigny, 33 (ilk kocası); Marie Lecomte, 86; Toussaint Rivet, 64; Blanche Rivet, 49; Pierre Davaillaud, 78 (babası); Louise Gouin, 92 (anneannesi); Marcelin Besnard, 78 (üvey babası); Marie-Louise Besnard, 68 (üvey annesi); Lucie Bodin, 45; Pauline Bodineau, 88; Virginie Lalleron, 83; Marie-Louise Davaillaud, 71 (annesi)
Cinayet Yeri: Loudun, Fransa
Durum: Üç mahkemeye çıktıktan sonra beraat etti.

Geçmiş

Marie Josépine Philippine Davaillaud 1896 yılında Loudun, Fransa'da doğdu. Ailesi eli sıkı insanlardı, kendisi de eğitimini manastır okulunda sürdürdü. Marie'nin okul arkadaşları onu edepsiz, kötü niyetli, hırsız ve erkeklerin peşinde koşan biri olarak tanımlıyorlardı.

1920'de Marie, kuzeni Auguste Antigny ile evlendi, kocası 1927'de ölene kadar evli kaldılar. Marie ikinci evliliğini ilk kocasının ölümünden hemen sonra Léon Besnard ile 1928 yılında yaptı. Akrabaları ölene kadar bir servet kazanma ihtimalleri yok olmuştu. Şaşırtıcı bir şekilde, bunu anladıklarının üstünden çok fazla zaman geçmeden, birkaç tane akrabaları öldü ve Marie ve Léon'a servetlerini bıraktılar.

Cinayetler

Léon'un ailesi yüklü miktarda miras bırakacaklarını söyledikten hemen sonra gelip Marie ve Léon ile yaşamaya başladılar. Daha sonra, Léon'un babası zehirlenerek öldü, tahminlere göre bilmeden zehirli mantar yemişti. 3 ay sonra annesi de vefat etti, zatürreden öldüğünü söylediler.

Çift daha sonra odalarını varlıklı ve çocuksuz bir aileye kiraladılar. Rivetler, Toussaint ve Blanche Léon'un arkadaşlarıydı. 14 Temmuz 1939'da Toussaint zatürreden öldü, Aralık 1941'de ise Blanche ana atardamar tıkanıklığından öldü. Vasiyetlerinde Marie onların tek mirasçısı olarak kaydedilmişti.

Marie aynı zamanda kuzenleri Pauline Bodineau ve Virginie Lalleron'un vasiyetlerinde hak sahibi olarak belirtiliyordu. 1 Temmuz 1945'te 88 yaşında olan Pauline görünüşe göre bir kâse tatlı ile bir kâse çamaşır sodasını karıştırmış ve zehirlenerek ölmüştü. Bir hafta sonra, Virginie iddialara göre aynı şeyi yaparak ölmüştü. 6 ay sonra Marie'nin annesi Marie-Louise Davaillaud de 16 Ocak 1946'da öldü.

Bir gün Marie, Léon'un başka bir kadınla ilişkisi olduğunu fark etti. Léon bir arkadaşına Marie'nin kendisini zehirlediğinden bahsetti, ona bir akşam yemeğinde çorba koymuştu ama çorbayı dökmeden önce kâsede bir miktar sıvı vardı. Kısa bir süre sonra, 25 Ekim 1947'de Léon da öldü. Sebebinin üremi olduğu söylendi.

Léon kendisinin zehirlendiğinden bahsettiği için, jandarma bir araştırma talep etti ve Léon'a otopsi yapıldı. Adli tıp doktorları Léon'un vücudunda 19.45 mg arsenik buldular. Marie anında tutuklandı ve yakınında bulunduğu diğer tüm şüpheli ölümler için cesetler mezarlarından çıkarılıp tekrar incelendiler. Bu Marie'nin 13 cinayetle suçlanmasına sebep oldu.

BELONGS TO KALKIS TEAM

Yakalanma ve Dava Süreci

Otopsi raporları her bir kurbanın arsenikle, zaman içerisinde yavaşça öldürüldüğünü gözler önüne serdi. O zamanlarda toksikoloji yeni bir bilim dalı olduğundan cinayetlerin kanıtlanması zordu. Adli tıp doktoru Beroud otopsi sonrası sonuçları açıklamakta güçlük çekti ve savunma avukatları tarafından sorgulandığında bulgularını anlattı. Bu yüzden, ilk iki duruşma Marie suçlu bulunamadan kapandı.

1961'de Marie üçüncü bir duruşmaya çıktı. Fakat savunma avukatları yeniden arsenik kanıtını yok saydı ve Marie tüm suçlardan beraat etti.

Sonuç

Bugünün kanun sistemine göre Marie otopsi sonuçlarına bağlı olarak mahkûm edilecekti fakat 1961'de durum böyle değildi. Suçlu olduğu belirtilmeden Marie'nin seri katil olduğunu söylemek zor gibi gözükse de kanıtlar tam tersini gösteriyor, bu yüzden o da bu kitapta yerini aldı.

Marie Besnard 1980'de muhtemelen doğal yollardan öldü. Ölene kadar da özgür bir kadın olarak yaşadı.

KENNETH ALESSIO BIANCHI VE ANGELO BUONO

Doğum Tarihi: 22 Mayıs 1951; 5 Ekim 1934
Rumuz: Hillside Boğucuları
Ayırt Edici Özellik: İnsan kaçırma, işkence, tecavüz, cinayet
Kurban Sayısı: 12
Cinayet Tarihleri: 1977-1979
Yakalanma Tarihi: 13 Ocak 1979; 22 Ekim 1979
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Yolanda Washington, 19; Judith Ann Miller, 15; Lissa Kastin, 21; Jane King, 28; Delores Cepeda, 12; Sonja Johnson, 14; Kristin Weckler, 20; Lauren Wagner, 18; Kimberley Martin, 17; Cindy Lee Husdpeth, 20; Karen Mandic, 22; Diane Wilder, 27
Cinayet Yeri: Los Angeles, Kaliforniya

Durum: Bianchi ömür boyu hapis cezası aldı, Buono ise şartlı tahliyesiz ömür boyu hapis cezası aldı. Buono hapisteyken 21 Eylül 2002'de doğal sebeplerle öldü.

Geçmiş

Kenneth Alessio Bianchi

Sonradan herkesçe bilinen katil ikiliden biri olan Kenneth Alessio Bianchi, 1951'de Rochester, New York'ta doğdu. Annesi fahişelik yapan bir alkolikti, kendisi de doğduğu günden sonra iki hafta içinde evlat edinme listesine girmişti. Birkaç ay içinde Nicholas Bianchi ve Angelo Buono'nun teyzesi olan Frances Scioliono-Bianchi tarafından evlatlık alındı.

Genç yaşlarından itibaren Bianchi kompülsif yalancı olarak tanımlanmıştı ve annesi bu durumun çocukluğundan beri üstüne yapıştığını söylerdi. Şahitlere göre, Bianchi hipnoz durumuna geçebiliyordu, tepkisiz kalıyordu ve gözleri kayıyordu. Her seferinde hafif epilepsi nöbetleri geçirdiği söyleniyordu. Ayrıca idrara çıkma açısından da sorunları vardı, birkaç doktor ziyaret etmişti ve fiziksel muayene olduğunda genital bölgesi tetkik edilmiş ve dürtülmüştü ki Bianchi bunu aşağılayıcı bulmuştu.

Bianchi çok ağır öfke nöbetleri geçiriyordu, bu davranışı onu on yaşındayken birçok psikiyatra yönlendirdiğinde sonuç her zaman pasif agresif kişilik bozukluğu çıkıyordu. Bir sene sonra, IQ sonucu 116 çıkmıştı, ortalamanın üstündeydi fakat okulda beklenenden daha az başarılı oluyordu ve öğretmenleriyle anlaşamıyordu, bu durum sonucu iki okul değiştirmişti.

1964'te babası öldüğünde Bianchi hiçbir duygusal tepki göstermedi, hatta ağlamadı. Kocasının ölümü, Bianchi'nin annesi için hemen bir iş bulması demekti, bu yüzden oğlunu uzun süre evde tek bırakıyordu. Bu halde bile Bianchi, 1971'de liseden mezun olmayı başardı.

Bianchi mezun olduktan hemen sonra evlendi ama bu evlilik, karısı onu terk edene kadar birkaç ay sürdü. Üniversiteye girmeyi başarsa da atılmadan önce sadece bir dönemi bitirebildi. O andan itibaren birçok işe

girip çıktı, en sonunda bir kuyumcu dükkânında güvenlik görevlisi olarak çalışmaya başladı. Bu iş onun hırsızlığına ön ayak oldu ve kız arkadaşları ve fahişeler için değerli mücevherat getiren birine dönüştü.

1977'de Bianchi Los Angeles'a taşındı ve vaktinin büyük bir bölümünü kuzeni Angelo Buono ile geçirdi. Buono, Bianchi'den büyüktü ve bu genç adam, onun giyiminden ve mücevherlerinden, herhangi bir kadınla çıkabilmesinden çok etkilendi. Birlikte kadın tüccarlığı yapmaya karar verdiler fakat bunun her şeyin başlangıcı olduğundan habersizlerdi.

Angelo Buono

Bianchi gibi o da Rochester, New York'ta doğdu. Ailesi İtalya'dan göç eden ilk kafiledendi. Anne babası boşanınca Buono annesiyle Glendale, Kaliforniya'ya taşındı. Genç yaşından itibaren Buono kadınlara karşı bir kin besledi. Neden olduğunu bilmiyordu fakat buna rağmen birçok kadınla evlendi ve çocuk sahibi oldu. Buono kadınlara karşı acımasızca kötü davranıyordu.

1975 yılında Buono oto döşemeciliği işine başladı ve başarılı oldu, bu işi genç kızları ayartmak ve onlara tecavüz etmek için kullanıyordu. Kuzeni Bianchi onunla yaşamak için kapısında belirdiğinde, ikisi de kadınlara tecavüz etmek ve onları öldürmekle ilgili aynı fantezilere sahip olduklarını fark ettiler.

Cinayetler

Kendi başlarına her ikisi de tehlikeli bireylerdi, ama birlikte olduklarında korkunç, sadist ve ölümcül bir ikili oluyorlardı. Gece arabaya binip Los Angeles sokaklarında dolaşıyorlardı, sivil polis gibi davranıyorlar ve karşılaştıkları kadınlara sahte rozetlerini gösteriyorlardı. Sonra kadınları arabaya bindirmeye zorluyorlar, arabanın işaretsiz polis arabası olduğunu söylüyorlar ve sahte beyanlarla onları Buono'nun evine götürüyorlardı.

Kurbanları her yaştan kadınlardan oluşuyordu; en genci, onu öldürdüklerinde 12 yaşındaydı. Kurbanlarını öldürmeden önce uyguladıkları

cinsel istismar ve işkenceden büyük bir zevk alıyorlar, sonunda da onları boğuyorlardı. Bu kadınlar, elektrik şoku, kimyasal ilaçlar ve karbonmonoksit gazıyla zehirlenme gibi berbat ve sadistçe işkencelere maruz kalıyorlardı.

Bianchi ve Buono kadınları kandırıp öldürürken, bir yandan Bianchi polis memuru olmak için başvuruda bulunuyordu, hatta tecrübe kazanmak ve işi anlamak için polislerle devriye geziyordu. Bazı devriyeler Hillside Boğucusu'nu aramak için yapılıyordu. Aslında katil onlarla birlikte, tüm zaman boyunca arka koltukta oturuyordu.

Bir akşam, o güne kadar 10 kadını öldürüp başarılı bir şekilde kurtulduktan sonra Bianchi, Buono'ya polisle çıktığı devriyelerden ve öldürülen kadınlarla ilgili nasıl sorgulandığından bahsetti. Bunun üstüne Buono öfkelenince, ona Bellingham'a taşınmasını yoksa onu öldüreceğini söyledi. Böylece Bianchi 1978'de Bellingham'a taşındı.

Bianchi Bellingham'da güvenlik görevlisi olarak çalıştı ve 11 Ocak 1979'da iki kadın öğrenciyi kandırıp güya korumakla görevli olduğu eve götürdü. İlk kadını aşağı indirdi ve hemen boğdu, sonra aynısını diğer kadına uyguladı.

Fakat Bianchi, Buono kadar zeki değildi ve olay yerinde birçok ipucu bıraktı; böylece ertesi gün tutuklandı. Tutuklandığı andan itibaren her şeyi itiraf etti. Buono bir kadını alıkoymuş fakat onu serbest bırakmıştı. Bianchi polisi onun hakkında uyardı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

17 Ekim 1977 - Yolanda Washington, 19

31 Ekim 1977 - Judith Lynn Miller, 15

6 Kasım 1977 - Lissa Kastin, 21

10 Kasım 1977 - Jane King, 28

13 Kasım 1977 - Dolores Cepeda, 12

13 Kasım 1977 - Sonja Johnson, 14

20 Kasım 1977 - Kristina Weckler, 20

29 Kasım 1977 - Lauren Wagner, 18

9 Aralık 1977 - Kimberley Martin, 17

16 Şubat 1978 - Cindy Lee Hudspeth, 20

11 Ocak 1979 - Karen Mandic, 22

11 Ocak 1979 - Diane Wilder, 27

Yakalanma ve Dava Süreci

Buono, Bianchi'nin itirafı üzerine tutuklandı ve cinayetler için dava açıldı. Bianchi akıl hastalığı sebebiyle suçlu bulunmadı, yetkilileri başka bir kişiliği olduğu konusunda ikna etmeye çalıştı. Ona göre bu kişiliğin adı "Steve Walker" idi ve tüm cinayetleri o işlemişti. Başlangıçta, psikolojik değerlendirmeler onun gerçekten çoklu kişilik bozukluğuna sahip olduğunu gösterdi.

Fakat, dedektifler Bianchi'yi muayene etmesi için başka bir psikiyatr getirdiklerinde onun fikri bambaşkaydı. Bianchi'yle konuştuğunda, ona çokluk kişilik bozukluğuna sahip insanların üç ya da daha fazla kişiliğe büründüklerini söyledi. Bianchi anında kendine yeni bir kişilik yarattı ve çevirdiği dolabın tuzağına düştü. Ona gerçekler açıklandığında, hastalığının yalan olduğunu itiraf etti. Yine de sonra antisosyal kişilik bozukluğu olduğu ortaya çıktı.

Mahkemesi sırasında, savunma avukatları şahit olarak Bianchi'nin hapisteyken ilişki yaşadığı Veronica Compton'ı getirdiler. Yalan söyledi ve cinayetlerle ilgili yalan bir senaryo oluşturup Bianchi'nin masum olduğunu savundu. Bir noktadan sonra, başka bir mahkûm katille cenaze evi almayı planladığını, böylece ölülerle rahatça cinsel ilişkiye girebileceğini itiraf etti. Compton bir motel odasında bir kadını boğmak için çok uğraşmış, yetkililerin Hillside Boğucusu'nun hâlâ dışarıda olduğu konusunda uyarmaya çalışmıştı. Kurbana yerleştirmek için Bianchi'nin menisini aldı. Fakat tüm uğraşları boşa gitmişti, kadın yaşıyordu ve kendisi yakalanıp cinayete teşebbüs etmekten hapis cezası almıştı.

Bianchi, yargı kararını hafifletmek adına kuzeni Buono aleyhine itirafta bulunmayı kabul etti. Ama ifade vereceği zaman geldiğinde, tüm süreci olabildiğince zorlaştırdı, kendi ifadesiyle çelişti ve işbirliği yapmadı. Tüm cinayetlerden suçlu olduğu belirtildi ve ömür boyu hapis cezası aldı.

Buono'nun mahkemesi, Amerikan yasal tarihindeki en uzun mahkeme olarak kayıtlara geçti, Kasım 1981'den Kasım 1983'e kadar sürdü. Bianchi'nin tutarsız tanıklığı ve Buono'nun daha hafif bir ceza almasına ya da suçlamaların düşmesi için çabalamasına rağmen, Buono dokuz cinayete teşebbüs etmekten yargılandı. Şartlı tahliye olmaksızın ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Bianchi, yüzünü bir koleksiyon kartında[1] kullandığı için 1992 yılında bir kadına dava açtı. Yüzünün kendi ticari markası olduğunu iddia edip 8.5 milyon dolarlık tazminat istedi. Dava dosyası kapandı ve jüri üyeleri "Bianchi kadınları öldürürken yüzünü ticari bir marka olarak kullansaydı yüzünü saklamak için uğraşmazdı," diyerek beyanda bulundular.

Bianchi'ye 2010 yılında şartlı tahliyeye başvurabileceği söylendi fakat 18 Ağustos'ta bu talep reddedildi. 2025 yılında tekrar şartlı tahliye için başvurabilir, şeklinde değiştirildi.

21 Eylül 2002'de Buono, hücresinde ağır bir şekilde kalp krizi geçirdiği için ölü olarak bulundu.

Ek Bilgiler

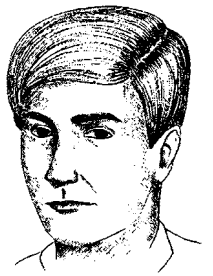
Bianchi:

- Bianchi Louisianalı mektup arkadaşıyla 1989'da hapiste gerçekleştirilen törenle evlendi.
- Filmlerde onu canlandıran aktörler şunlardı: Billy Zane, C. Thomas Howell, Clifton Collins Jr. vee Jeff Marchelletta.
- Ölçümlere göre IQ seviyesi 116, yani olağanın üstünde çıkmıştı.

1 İngilizcede "trading card" olarak bilinen, üzerinde belli bir kişinin, yerin ya da nesnenin fotoğrafının ve bilgilerinin yer aldığı, insanlar tarafından biriktirilen kartlardır. (e.n.)

Buono:

- 2007'de, Buono'nun torunu Christopher Buono, büyükannesini vurarak öldürdü ve ardından kendisi de intihar etti. Christopher 2005'e kadar dedesinin kim olduğunu bilmiyordu.
- Filmlerde Buono'yu canlandıran aktörler şunlardı: Dennis Farina, Nicholas Turturro ve Thomas Arana.
- Buono hapisteyken 1986 yılında Christine Kizuka ile evlendi.
- Kahramanı ve idolü, ünlü suçlu Caryl Chessman idi.

BIBLE JOHN

Doğum Tarihi: Bilinmiyor
Rumuz: Bible John
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, dövme, cinayet
Kurban Sayısı: 3
Cinayet Tarihleri: 22 Şubat 1968-31 Ekim 1969
Yakalanma Tarihi: Bilinmeyen şüpheli
Cinayet Tarzı: Boğarak öldürme
Bilinen Kurbanları: Patricia Docker, 25; Jemima McDonald, 32; Helen Puttock, 29
Cinayet Yeri: Glasgow, İskoçya
Durum: Çözülemeyen dava

Geçmiş

1968 ve 1969 yılları arasında üç genç kadın Glasgow, İskoçya'da Barrowland Dans Salonu'ndan çıktıklarında öldürüldü. Bu cinayetlerin tek bir adamın işi olduğu hemen anlaşılsa da, olay yerinde katilin kim olduğuyla ilgili hiçbir ipucu bulunamadı. Yıllar boyunca birçok şüpheli vardı ve bir adam bu şüpheli listesinin başında geliyordu. Fakat, Bible John'un gerçek kimliği asla tespit edilemediği için dava hâlâ gizemini koruyor.

Cinayetler

Patricia Docker'ın (25), çıplak bedeni işe giden bir adam tarafından 23 Şubat 1968'de patika yolda bulundu. Evine birkaç metre uzaklıktaydı ve bir önceki gece ailesine, Hope Caddesi, Glasgow'da bulunan Majestic Dans Salonu'na gideceğini söylemişti. Ama sadece oraya gitmekle kalmamış, ardından Barrowland Dans Salonu'na geçmişti, yalnızca 25 yaş ve üzeri insanlar oraya girebiliyordu. Otopsi raporu tecavüz edildiğini ve boğulduğunu gösteriyordu, katiliyle Barrowland'de karşılaştığı düşünüldü. Geniş çaplı araştırmalara rağmen kıyafetleri ve çantası bulunamadı.

Bir sonraki kurbanın bulunuşu daha da trajikti. Jemima McDonald, 32 yaşında üç çocuk annesi bir kadındı ve 15 Ağustos 1969 Cuma akşamı Barrowland'e gitmişti. Ertesi gün kardeşi Margaret çocukların eski bir binada gördükleri bir ceset hakkında konuştuğunu duydu ama ilk başta umursamadı. Pazartesi günü olduğunda kardeşinden hâlâ haber yoktu, bu yüzden Margaret çocuklardan duyduğu cesede bakmaya gitti. Binanın içinde, kıyafetleri üstünde olan kardeşi Jemima'nın bedeniyle karşılaştı. Otopsi raporu onun tecavüze uğradığını, dövüldüğünü ve boğulduğunu gösteriyordu.

Olaya şahit olanlar, Jemima'nın cuma gece yarısı Barrowland'den zayıf, uzun boylu ve kızıl saçlı genç bir adamla ayrıldığını söylediler. Araştırmalar sonrasında bir şahit, Jemima'nın öldürüldüğü gece eski binadan gelen çığlık seslerini duyduğunu iddia etti, fakat saat kaçta duyduğunu hatırlayamadı ve bu yüzden polis bu durumun önemli olduğunu düşünmedi.

Üçüncü kurban Helen Puttock (29), 31 Ekim 1969'da kendi bahçesinde ölü bulundu. Diğerleri gibi o da öldürüldüğü gece kız kardeşi Jean ile Barrowland'e gitmişti. Orada iki adamla tanışmışlardı. Birisi kendisini Castlemilk'ten John olarak tanıtmıştı. Diğer adam kim ve nereli olduğunu söylememişti. Salondan ayrıldıklarında John otobüsü yakalamak için gitmiş, diğer adam ise Helen ve Jean ile taksi beklemişti. Jean'e göre, adam

çok düzgün konuşuyordu ve İncil'den alıntı yapıyordu; bu sebeple katile Bible John[2] rumuzu verilmişti. Jean, Knightswood'daki evinin önünde taksiden inmiş, Helen ise adamla birlikte Scotstoun'daki evine gitmek üzere takside kalmıştı.

Helen de diğer kurbanlar gibi tecavüze uğramış ve boğulmuştu. Bu sefer el çantası ters çevrilip boşaltılmış, içindekiler etrafa saçılmıştı ama çantanın kendisi kayıptı. Ayağında çim lekeleri vardı, bu da katilden uzaklaşmaya çalıştığını gösteriyordu. Ayrıca bir bacağında diş izleri vardı.

En önemli nokta, tüm kadınların öldürüldükleri zaman regl dönemlerinde olmalarıydı. Katil yakınlarına ped veya tampon bırakmış ya da bizzat yerleştirmişti.

Şüpheliler

Jean'in taksideki adam için verdiği tarif:

- İyi giyimli ve düzgün konuşan
- Zayıf ve uzun
- Kızıl-sarı saçlı
- Adının John Templeton ya da Sempleson olduğunu söyleyen
- İncil'den alıntılar yapan
- 25-30 yaş arasında
- 1.55 boylarında

Ama o gece Barrowland Dans Salonu'nda çalışan bar görevlilerinin Helen ve Jean ile taksiye binen adam hakkında verdiği eşkâl bunlardan tamamen farklıydı. Onlarınki şöyleydi:

- Kısa
- Düzgün konuşan
- Koyu siyah saçlı

Polis, Jean o sırada sarhoş olduğundan, bar görevlilerinin verdiği ta-

2 Bible, İngilizcede "İncil" anlamına gelmektedir. (e.n.)

BİLGİNÇ KİTAP TEAM

nıma inandılar. Takside bulunduğu süre boyunca sarhoş olduğunu inkâr eden Jean, verdiği eşkâle sadık kalarak o adamın kardeşini öldürdüğünü söyledi. Onun bahsettiği gibi bir adam Gray Caddesi'nde gece 01.30 sularında otobüsten inerken görülmüştü. Onu görenler saçı başı dağınık ve yüzünde yara izi olan biri olduğunu belirtmişlerdi.

Polisin katil olduğunu düşündüğü bir şüpheli John Irvine McInnes idi. İskoç askeri olarak görev yapmış ve 1980'de intihar etmişti. 1996'da cesedi DNA testi yapmak için çıkarıldı ama sonuç alınamadı. Neden şüpheli olduğu net değildi ve test bir şey kanıtlamadığı için McInnes'le bağdaştırılacak başka kanıtlar bulunamadı.

2004'te küçük bir olay yerinden alınan DNA örneği, Bible John'un cinayetleriyle bağlantılı olan örnekle %80 eşleşti. Bu polise, ufak suçlar işleyen adamın diğer cinayetlerden de mesul olduğunu düşündürdü. Ama o yönden bir sonuç alınamadı.

En iyi bilinen diğer şüpheli ise bu kitapta da yer alan Peter Tobin'di. Olağan şüpheli olarak tanımlanmış, 2007'de tutuklanarak cinayetlerden hüküm giymişti. Tutuklanma sebepleri şunlardı:

- Tobin'in eski fotoğrafları Bible John'un çizilen portresine çok benziyordu.
- Tobin'in eski eşleri onun kendilerini boğazladığını, tecavüz ettiğini ve dövdüğünü söylediler.
- Tobin 1969'da taşınana kadar Glasgow'da yaşıyordu.
- Barrowland'e sık sık gidiyordu.
- Tobin ilk eşiyle cinayetler durduğu dönem tanışmıştı.
- Tobin dinine çok bağlıydı ve koyu Katolikti.
- Tobin kadınların regl dönemlerinde aşırı öfkeli oluyordu.

Anagram Operasyonu olarak adlandırılan polisin yürüttüğü araştırmalar sırasında bir kadınla karşılaştılar ve kadın, 1968'de Barrowland'de Tobin ile tanıştığını ve onun kendisine tecavüz ettiğini söyledi. 2010'da başka bir kadın da Tobin'le Barrowland'de tanıştığından ve bunun tehdit

dolu bir deneyim olduğundan bahsetti. Kadından sürekli onunla Castlemilk'teki bir partiye gelmesini istemişti fakat kadın onu reddetmişti. 2010'da Tobin'in fotoğraflarını gördüğünde onun Bible John olduğuna emin olmuştu.

Maalesef toplanan ipuçlarında Tobin ile eşleşen DNA örnekleri çıkmadı. Polise göre, olay yerinden alınan asıl örnekler düzgün bir şekilde muhafaza edilmemiş ve bozulmuştu. Bible John'a en çok benzeyen tarifi veren Helen'in kardeşi Jean, kardeşinin katilini hiçbir zaman öğrenemeden 2010 yılında vefat etti.

Ek Bilgiler

- Dosyalarda 50.000 şahidin beyanı vardı, 100'den fazla şüpheliyle görüşülmüştü ve dosyaya 100'den fazla dedektif atanmıştı.

RICHARD BIEGENWALD

Doğum Tarihi: 24 Ağustos 1940
Rumuz: Korkunç Katil
Ayırt Edici Özellik: Hırsızlık ve cinayet
Kurban Sayısı: 6-9+
Cinayet Tarihleri: 1958; 1981-1982
Yakalanma Tarihi: 22 Ocak 1983
Cinayet Tarzı: Silahla yaralama, bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Stephen Sladowski, 47 (market sahibi); Maria Ciallella, 17; Deborah Osborne, 17; Betsy Bacon, 17; Anna Olesiewicz, 18; William J. Ward, 34 (uyuşturucu taciri); John P. Petrone
Cinayet Yeri: New York, New Jersey
Durum: Ömür boyu hapis cezası idam cezasına çevrildi. 10 Mart 2008'de doğal sebeplerle hapiste öldü.

Geçmiş

Richard Biegenwald, alkolik bir babaya sahip olmasıyla hayata kötü bir başlangıç yapmıştı. Rockland County, New York'ta doğmuştu, babası tarafından düzenli olarak dövülüyordu, 5 yaşına geldiğinde psikolojik anlamda ciddi problemler baş göstermişti. Biegenwald bu yaştayken ailesinin evini ateşe verdi, bunun üzerine gözetim altında tutmak amacıyla Rockland County Psikiyatr Merkezi'ne yollandı.

Biegenwald 8 yaşına geldiğinde sadece kumar oynamakla kalmıyor, aynı zamanda alkol de tüketiyordu. Psikolojik tedavi görmeye devam ediyordu, 9 yaşında geldiğinde New York'taki Bellevue Hastanesi'nde elektroşok tedavisi aldı. Bu tedaviyle birlikte, yine New York'ta bulunan erkekler için devlet okuluna gönderildi. Örnek bir öğrenci değildi, diğer arkadaşlarını da bulaştırdığı birçok kaçma girişimi vardı, sık sık hırsızlıkla suçlanıyordu.

Biegenwald, annesini ziyaret ettiği zamanlarda sürekli ondan para çalıyordu, 11 yaşındayken bir ziyaretinde kendisini ateşe verdi. 16 yaşında, normal bir liseye gidebilmesi için devlet okulundan salındı. Okulu bırakması birkaç hafta sürmüştü, çok fazla geçmeden de Nashville, Tennessee'ye taşındı.

Nashville'de yaşadığı iki sene boyunca Biegenwald, araba çaldı ve Kentucky'de federal ajanlar tarafından ülke sınırları içinde çalıntı araç kullanmaktan tutuklandı. Kentuck eyalet polisi tarafından salındığında, Staten Adası'na gidip başka bir araç çaldı. Bayonne, New Jersey'deki bir markete doğru arabayı sürdü ve marketi soymayı planladı. Bu soygun sırasında Biegenwald ilk cinayetini de işlemiş oldu.

Cinayetler

İlk cinayetini 18 Aralık 1958 yılında, Bayonne, New Jersey'deki soygunu sırasında işledi. Biegenwald ve bir suç ortağı marketi soymaya girdiler ve Biegenwald, dükkân sahibi Stephen Sladowski'yi vurup öldürdü. Cinayet sonrası ülkeyi alelacele terk etmesine rağmen, iki gün takip edil-

di ve tutuklandı. New Jersey'e geri getirildi, ardından cinayetten suçlu bulundu ve ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. Ama 17 sene boyunca gösterdiği iyi davranışlar onun 1975'te salınmasını sağlamıştı.

1978 ve Nisan 1982 yılları arasında üç cinayet daha işlendi fakat Biegenwald gerçekler gün yüzüne çıkana kadar bu cinayetlerle bağlantılı bulunmadı. Haziran 1978'de, önceden polise muhbirlik yapan ve eski bir mahkûm olan John P. Petrone, vurularak öldürüldü ve Flemington, New Jersey'deki terk edilmiş bir havaalanında bulundu. 1 Kasım 1981'de, Maria Ciallella Biegenwald tarafından öldürülüp, annesinin evine gömüldü. Sonra, 8 Nisan 1982'de, Biegenwald Deborah Osbourne'u bıçaklayarak öldürdü. Cesedini Ciallella'nın mezarının üstüne gömdü.

28 Ağustos 1982'de Anna Olesiewicz Asbury Parkı'nda yürürken Biegenwald ile karşılaştı ve onu kandırıp arabaya bindirdikten sonra başına dört el ateş etti. Bedeni, 35. otobanda Burger King'in arkasındaki ağaçlık alana terk edilmiş halde, bir grup çocuk tarafından bulundu.

Biegenwald'in, Virginia Clayton'ı da öldürdüğünden şüphelenilmişti. 17 yaşındaki bu kız kaçırılmış ve 8 Eylül 1982'de öldürülmüştü. 3 gün sonra cesedi Petrone'un bedeninin gömüldüğü yere 6.5 kilometre uzaklıkta bulunmuştu. Şüpheler onun üstünde olmasına rağmen Biegenwald bu cinayetten hüküm giymemişti.

William Ward da Eylül 1982'de kaybolmuştu. Ward hapisten firar etmiş bir uyuşturucu taciri ve Biegenwald'in bir arkadaşıydı. Bedeni mezarlıkta bulunduğunda başına dört el ateş edildiği anlaşıldı.

Bilinen Kurbanlar

1958 - Stephen Sladowski: Bayonne, New Jersey'de soygun sırasında vurularak öldürüldü.

Haziran 1978 - John P. Petrone: Flemington, New Jersey'de terk edilmiş bir havaalanında vurularak öldürüldü.

1 Kasım 1981 - Maria Ciallella: Vuruldu ve bedeni parçalandı. Biegenwald'in annesinin evine gömüldü.

8 Nisan 1982 - Deborah Osbourne: Bıçaklanarak öldürüldü. Bie-

genwald'in annesinin evine, Ciallella'nın bedeninin üstüne gömüldü.

28 Ağustos 1982 - Anna Olesiewicz: Asbury Parkı'ndaki yürüyüş yolunda kandırılarak başına dört kere ateş edildi. Bedeni Ocean Township, NJ'deki Burger King'in arkasında bulundu.

Eylül 1982 - William Ward: Uyuşturucu taciri, Biegenwald tarafından Asbury Parkı'ndaki evinde vurularak öldürüldü.

Yakalanma ve Dava Süreci

Biegenwald, Asbury Park'taki garajında bulunan ölü bir kadın bedenini eşinin arkadaşına gösterdikten sonra kadın, Biegenwald'i polise ihbar etti ve polis soruşturma başlattı. 22 Ocak 1983'te polis, Biegenwald'in, arkadaşı Dherran Fitzgerald ile birlikte yaşadığı evinin etrafını çevirdi. Biegenwald'in evden çıkması için arkadaşı ve eşi numara yaptılar ve dışarı çıktığı anda polisler onu tutukladı. Fitzgerald bir odaya saklanmaya çalışsa da polisler onu da bulup tutukladılar.

Fitzgerald sorguya çekildiğinde, Biegenwald'in garajdaki ölü kadını ona gösterdiğini söyledi. Ceset Burger King'in arkadasındaki ağaçlık alana götürülüp bırakılmıştı. Ayrıca Biegenwald'e, annesinin bahçesine başka bir bedeni gömmesinde yardım ettiğini ve bu sırada altta daha eski bir beden bulunduğunu da itiraf etti. Fitzgerald polise diğer üç bedenin de nerede olduğunu söyledi, iki ceset halihazırda Biegenwald'in annesinin evine gömülüydü.

Bilinen dokuz kurban olmasına rağmen, Biegenwald'in birinci derece cinayetten suçlu olduğunu kanıtlayacak beş kurban vardı. Duruşmada tamamiyle suçlu bulundu ve idam cezasına çarptırıldı. Fakat daha sonra bu karar, üst mahkeme tarafından bozuldu ve şartlı tahliye olmaksızın dört kere ömür boyu hapis cezası aldı.

Sonuç

10 Mart 2008'de Biegenwald, hapishaneden yerel bir hastaneye sevk edilirken doğal sebeplerle öldü. Yapılan otopsi sonucu böbrek yetmezliği ve nefes tıkanıklığı yüzünden öldüğü anlaşıldı.

ARTHUR GARY BISHOP

Doğum Tarihi: 29 Eylül 1952
Rumuz: Roger Downs, Lynn Jones
Ayırt Edici Özellik: Pedofili
Kurban Sayısı: 5
Cinayet Tarihleri: 1979-1983
Yakalanma Tarihi: 24 Temmuz 1983
Cinayet Tarzı: Suda boğma, çekiçle dövme
Bilinen Kurbanları: Alonzo Daniels, 4; Kim Peterson, 11; Danny Davis, 4; Troy Ward, 6; Graeme Cunningham, 13
Cinayet Yeri: Salt Lake Şehri, Utah
Durum: 9 Haziran 1988'de zehirli iğneyle idam edildi.

Geçmiş

Bishop Hinckley, Utah'da doğduğunda 6 kardeşin en büyüğüydü. Çocuklar dindar bir ailede, Mormon öğretilerine göre yetiştirildi. Bishop 19 yaşındayken dini misyoner olarak Filipinler'de görev yaptı.

Eski onur öğrencisi ve Şahin İzcisi olan Bishop ilk olarak yolsuzluk suçuyla 1978'de tutuklandı. 5 yıllık tecil edilmiş ceza aldı ama şartlı tahliyesinde polisten kaçıp Salt Lake'e gitti. Orada kendini Roger Downs olarak tanıttı. Yolsuzluk yüzünden suçlu bulunduğundan, Mormon Kilisesi'nden de aforoz edildi.

Bishop, Roger Downs olarak "Big Brother" adlı bir destek programına üye oldu. Bu programda yetişkin erkekler, temel haklardan mahrum ve iyi bir rol modele ihtiyaç duyan küçük çocuklara ağabeylik yapıyorlardı. Bishop'un çocukları istismar edebileceği hakkında hiçbir şüphe bulunmuyordu ama daha sonra cinayetten tutuklandığında düzinelerce çocuk onu istismarla suçladı.

Cinayetler

Bishop'un ilk kurbanı Alonzo Daniles 14 Ekim 1979'da, Bishop tarafından kandırılarak dairesine sokuldu ve öldürüldü. Ona şeker vereceğini

söyleyip kandırınca, Alonzo isteyerek Bishop'un evine girdi. Bishop çocuğu cinsel tacize maruz bıraktı ve sonra küvette boğdu. Bedenini çöle gömdü.

Bishop benzer yöntemi Kim Peterson üzerinde de kullandı. Kim (11), paten pistinde oturmuş birkaç çift paten satmaya çalışıyordu, Bishop sahte bir ilgi göstererek patenlerden birini almak istedi. Evine gittiklerinde Bishop, Kim'i sopayla döverek öldürdü. Cesedini Alonzo Daniels'in bulunduğu yere gömdü. Rutin sorgular sırasında Bishop da Kim'in kayboluşuyla ilgili sorgulansa da şüpheli olarak kayıtlara geçmedi.

20 Ekim 1981'de Bishop bir başka çocuğu süpermarkette kandırmayı başardı. Danny Davis sadece 4 yaşında bir oğlandı; Bishop'un apartmanına gitti. Kayboluşu büyük bir aramaya ve suçlunun takibine sebep oldu. Fakat şahitler, Danny'i götüren adamla ilgili sadece belirsiz bir tanım vermişlerdi.

Tory Ward (6), Bishop tarafından 22 Haziran 1983 tarihinde kaçırıldı. Çocuğu parktan evine götürdüğünde, yine bir şahit onu görmüştü fakat kim olduğunu söyleyemedi. Diğer çocuklar gibi Troy da cinsel saldırıya uğramış, sopayla dövülmüş, sonra da küvette boğulmuştu.

Birdenbire cinayetler artmış, Troy'un cinayetinden sonraki ölüm bir ay sonra gerçekleşmişti. 14 Temmuz'da Graeme Cunningham (13), mahallesinde kaybolmuştu. Fakat bu sefer Bishop kritik bir hata yapmıştı. Graeme'in bir arkadaşıyla kamp yapmaya gideceği biliniyordu ve yanlarında bir erkek refakatçileri vardı: Arthur Bishop. Bu kanıt polisin Bishop'u detaylı olarak araştırmasına sebep oldu. Araştırma sonucunda Bishop'un kayıp dört çocuğun yakınlarında oturduğu ve Graeme'nin ailesiyle arkadaş olduğu tespit edildi.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

14 Ekim 1979 - Alonzo Daniels, 4
8 Kasım 1980 - Kim Peterson, 11
20 Ekim 1981 - Danny Davis, 4
22 Haziran 1983 - Troy Ward, 6
14 Temmuz 1983 - Graeme Cunningham, 13

Yakalanma ve Dava Süreci

Bishop polis merkezine sorgulanmak için getirilmişti, fakat kendisi, Graeme Cunningham'ın kayboluşuyla ilgili araştırmalarda polise yardım edeceğini zannediyordu. O sıralarda Bishop, Roger Downs ismini kullanıyordu. Gerçek adını söylemesi için onu ikna ettiklerinde, tüm yaptıklarını itiraf etmekte gecikmemişti.

Bishop beş çocuğu da öldürdüğünü itiraf etmişti. Tutuklandıktan sonraki gün, polisleri üç bedenin gömülü olduğu Cedar Fort arazisine ve son iki bedeni gömdüğü Big Cottonwood Creek parkına götürmüştü. Polise söylediğine göre öldürürken zevk almıştı çünkü bu onda heyecan uyandırıyordu ve imkânı olsa yine çocukları öldürebilirdi.

Davası 27 Şubat 1984'te başladığında Bishop, çocuk pornografisine olan düşkünlüğünün onu vahşi fantezilere sürüklediğini iddia etmeye çalıştı. Davası 19 Mart 1984'e kadar sürdü ve Bishop beş ağırlaştırılmış cinayetten, beş ağırlaştırılmış kaçırmadan, bir defa da küçük yaştaki bireye cinsel istismarda bulunmaktan suçlu ilan edildi. Ölüm cezasına çarptırıldı ve idamının zehirli iğneyle gerçekleştirilmesi talep edildi.

Sonuç

10 Haziran 1988'de Bishop, Utah Devlet Hapishanesi'nde zehirli iğneyle idam edildi. Ölmeden önce işlediği tüm suçlar için pişmanlık duyduğunu söyledi. Son gününü dini metinler okuyarak, dinlenerek; avukatıyla, bir biyografi yazarı, bir psikolog ve bir piskoposla görüşerek geçirmişti. Son yemeğini yemeyi reddetti, dünyadaki son gününü oruçlu geçirmek istiyordu.

Gece yarısından yarım saat önce idam odasına götürüldü, saat 00.15'i gösterdiğinde ölü ilan edildi. Diğer tüm ölüm cezası almış mahkûmlardan farklı olarak Bishop, cezasını hafifletmeye çalışma sürecinde karşılaştığı sıkıntılardan bıkmıştı, bu yüzden tüm son temyizleri durdurdu ve kendisini ölüme hazırladı.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

Ek Bilgiler

- İdamdan önceki son cümlesi şu oldu: "Tanrı'nın Oğlu İsa, ruhuma merhamet et."
- Hapisane psikoloğuna şöyle demişti: "Ölmek istemiyorum, ama bunun zorunlu olduğunu biliyorum."

Cinayetleri neden işlediğini anlattığı mektubundan bir bölüm aşağıdadır.

"Ben cinayete teşebbüs etmiş bir homoseksüel pedofiliyim ve pornografi çöküşümün belirleyici faktörüydü. Bir şekilde küçük oğlan çocuklarına cinsel yönelimim olduğunu fark ettim. Onları çıplak hayal ediyordum. Bazı kitapçılarda içinde çıplak çocukların resimlerinin olduğu cinsellik eğitimi kitaplarına bakıyordum. Bu kitapları alıp fantezilerimde kullanıyordum... Cinsel fantezilerimi uyandırmak için bu kitapları almak ve bulundurmak benim için bir takıntı haline gelmişti. Benim için, pornografik içeriklere bakmak, dinamitin ucunu yakmak gibi bir şeydi. Uyarılmış durumdaydım ve dürtülerimi ya da patlamalarımı tatmin ediyordum. Bana tüm çocuklar sadece cinsel objeler gibi gözüküyordu. Vicdan olgumu kaybetmiştim ve hareketlerimi kontrol eden şey tamamen cinsel açlığımdı."

LAWRENCE SIGMUND BITTAKER VE ROY LEWIS NORRIS

Doğum Tarihi: 27 Eylül 1940; 2 Şubat 1948
Rumuz: Alet Çantası Katili, Penseciler
Ayırt Edici Özellik: İnsan kaçırma, işkence, tecavüz, cinayet
Kurban Sayısı: 5
Cinayet Tarihleri: Haziran-Ekim 1979
Yakalanma Tarihi: 20 Kasım 1979; 23 Kasım 1979
Cinayet Tarzı: İple boğma
Bilinen Kurbanları: Cindy Schaeffer, 16; Andrea Hall, 18; Jacqueline Lamp,

13; Jackie Gilliam, 15; Shirley Ledford, 16

Cinayet Yeri: Kaliforniya

Durum: Bittaker ölüm cezası aldı, idam gününü bekliyor. Norris 45 yıl -ömür boyu- hapis cezasına mahkûm edildi.

Geçmiş

Lawrence Sigmund Bittaker

1940'ta dünyaya gelen Bittaker yetim olarak gözüküyordu, ailesi hiçbir zaman çocuk sahibi olmak istememişti. George Bittaker ve reşit olmayan eşi tarafından evlatlık alındı. Uçak fabrikalarında çalışan üvey babası sebebiyle aile, Bittaker'ın çocukluğu boyunca sürekli taşınmışlardı.

Bittaker'ın polisle ilk karşılaşması bir dükkân soyduktan sonra yakalanıp tutuklandığında gerçekleşmişti, o sıralarda 12 yaşındaydı. Sonraki dört yıl içinde, aynı sebepten ötürü birçok kez tutuklanmıştı. Daha sonra Bittaker, teşebbüs ettiği tüm hırsızlıkları, ailesinin ona gösterdiği sevgi ve ilginin azlığına bağlayacaktı.

Bittaker gayet zekiydi, ama okulu sıkıcı buluyordu, bu yüzden 1957'de okulu bıraktı. Aile artık Kaliforniya'da yaşıyordu, liseyi bıraktığı sene çarpıp kaçmadan, araba hırsızlığından ve polisten kaçması dolayısıyla tutuklanmıştı. Defalarca Kaliforniya Gençlik Merkezi'ne gönderilmiş, 18 yaşını doldurana kadar da orada kalmıştı.

Bittaker oradan ayrıldığında, sadece üvey ailesinin başka bir eyalete taşındığını değil, aynı zamanda onu evlatlıktan reddettiklerini öğrenmişti. Onları bir daha hiç görmedi.

Roy Norris

Norris 1948'de Kolorado'da doğdu, ailesi sonradan evlense de kendisi evlilik dışı bir çocuktu. O dönemde halkın evlilik dışı çocuklara bakış açısı oldukça negatifti, bu sebeple ailenin gerçekleştirdiği evlilik önce kendilerini kurtarmak, sonra çocuğa sahip çıkmak için yapılmıştı.

Emlakçılık yapan Norris'in büyükbabası yüzünden tüm aile birbirine çok yakın yaşıyordu. Annesi uyuşturucu müptelası bir ev hanımıydı, ba-

bası da hurdacıydı. Norris çocukluğu boyunca hep bakıcı ailelere gönderiliyordu, fakat bazı zamanlar kendi ailesiyle yaşama şansı da oluyordu.

Norris 16 yaşına geldiğinde, ailesiyle birlikte yaşadığı dönemde, kadın bir aile üyesiyle görüşmeye ve onunla cinsellik hakkında tavsiyeler almak üzere konuşmaya başlamıştı. Beklemediği bir şekilde, kadın onu evden kovmuş ve hemen Norris'in babasına olanlar hakkında haber vermişti. Babası onu dövmekle tehdit etmişti. Karşılık olarak Norris babasının arabasını aldı ve Rocky Dağları'na doğru yol aldı. Atardamarına şırıngayla hava verip intihar etmek istese de uğraşları başarısız oldu. Daha sonra polis tarafından kaçak olarak bulunup ailesine teslim edildi.

Norris, okulu bıraktıktan sonra bahriyeli olmak için başvurdu; dört sene, 1965 ve 1969 arası, San Diego'da görev yaptı. 21 yaşındayken Vietnam'a gönderildi, fakat dört ay boyunca orada savaş görmedi. Vietnam'da esrar ve eroin denedi ve sonra düzenli bir esrar kullanıcısı oldu.

Cinayetler

Bittaker ve Norris kadın otostopçuları aldıkları birkaç gezi gerçekleştirdiler. Kadınları bir süre sonra bırakıyorlardı, böylece cinayet planlarını düzgün bir şekilde gerçekleştirene kadar tekniklerini geliştirme fırsatı bulmuşlardı. Sahip oldukları minibüsün arkasına yatak, araç gereçler, giysiler ve içinde bira olan soğutucu dolap koymuşlardı. 24 Haziran 1979'da sahilde oturmuş, esrar ve bira içip sahildeki kadınlarla flört ediyorlardı.

O akşam, Lucinda Schaefer'i gördüler, kilise toplantısı çıkışında sokak boyunca yürüyordu. Onu evine bırakmayı, istemezse kendileriyle esrar içmeyi teklif ettiler, ama o reddetti. Arabaya atlayıp ondan biraz önde gittiler, daha sonra Norris arabadan inip Schaefer'in geçmesini bekledi. Sonra onu yakalayıp minibüse binmesi için zorladı. Norris ellerini ve ayaklarını bağlayıp ağzını kapatırken, Bittaker radyonun sesini açıp arkadan gelen gürültüyü bastırmaya çalıştı.

Bittaker daha sonra o gece gerçekten neler olduğuyla ilgili rahatsız edici bir not tutmuş ve Lucinda'nın minibüsteki davranışlarıyla ilgili şunları yazmıştı: "Muhteşem bir otokontrol örneği gösteriyordu, kontrolü

dışında olan durumu kabullenmişti. Hiç ağlamadı, direnç göstermedi ve güvenliği için büyük bir kaygı içinde değildi. Sanırım ne olacağını biliyordu."

Lucinda'ya ilk tecavüz eden Norris'ti. O sırada Bittaker yürüyüşe çıkmıştı. Döndüğünde, kendisi tecavüz etti, bu sefer Norris dışarıya çıkmıştı. Onunla ne yapacaklarını düşünme zamanı geldiğinde, tartıştılar ve sonraları kimin onu serbest bırakmak ve kimin onu öldürmek istediğiyle ilgili birbirinden farklı hikâyeler anlattılar. Her şekilde, Norris kızı boğmaya çalışmıştı fakat gözlerine bakmaya cesaret edememişti. Koşarak uzaklaşmış ve kusmuştu. Bittaker bayılana kadar onu boğsa da, Lucinda kıvranıyordu ve ölmemişti. Sonra, tel bir mont askısı alıp kızın boynuna ayarlı penseyle dolamış, o hareketsiz kalana kadar da bırakmamıştı. Bittaker ve Norris kızın bedenini plastik duş perdesine sarıp kanyondan aşağı atmışlardı. Norris'e göre, Bittaker ona vahşi hayvanların kızı yiyeceğini, böylece hiçbir kanıt kalmayacağını söylemişti.

8 Temmuz 1979'da, Pasifik Kıyısı otoyolu boyunca giderlerken, otostop çeken Andrea Joy Hall ile karşılaştılar. Yavaşlayıp onu arabaya almayı düşündüler fakat başka birisi onu almak için durdu ve kız o arabaya bindi. Ama bu Bittaker ve Norris'i durdurmadı, Redondo sahilinde kız arabadan inene kadar onu takip ettiler.

Norris arkada saklanırken, Bittaker kızın yanına gidip ona arabadan soğuk bir içecek getirmeyi teklif etti. Kız kabul edip minibüsün arkasına geçtiğinde Norris onun üstüne çullandı. Kız kurtulmak için savaşsa da Norris kızın elini arkaya doğru kıvırıp onu etkisiz hale getirmeyi başardı. Daha sonra kızın ağzını, ellerini ve ayaklarını bağladılar. San Gabriel Dağları tarafında boş bir araziye gittiler.

Andrea iki kere Bittaker, bir kere de Norris tarafından tecavüze uğradı. Bir an Norris onlara doğru gelen bir arabanın ışığını fark etti. Bittaker kızı hızlıca çalılıklara sürükledi, Norris de arabayı görmek için ilerledi. Şansı yaver gitmedi, onların yanına döndü ve dağların eteklerinde başka bir noktaya gitmeyi kararlaştırdılar. Andrea'yı tamamen çıplak bir şekilde tepe boyunca yürümeye ve Bittaker'a oral seks yapmaya zorladılar.

BELONGS TO KALKIN TEAM

Sonrasında da Bittaker fotoğrafını çekmek için onu poz vermeye zorladı.

Üçüncü bir alana geçtiklerinde, Bittaker ile Andrea başka bir tepeye doğru yürüdüler. Bu sırada Norris yakınlarda bir markete girip alkol aldı. Döndüğünde, Bittaker tek başınaydı. Ona Andrea'nın diğer iki fotoğrafını gösterdi, onu öldüreceğini söyledikten sonra çekmişti. Sivri uçlu buz kıracağını kızın kulağına sokup beynine kadar ittirdi, sonra kızı çevirip diğer kulağına da aynı şeyi yaptı. Buz kıracağının tutma yeri kırılana kadar üstüne ayağıyla vurdu, fakat kız hâlâ yaşıyordu. Sonrasında onu uçurumdan aşağı atmadan önce ölene kadar boğdu.

Jacqueline Leah Lamp ve Jackie Doris Gilliam, Bittaker ve Norris'in dikkatini otobüs durağında otururken çektiler. Tarih 3 Eylül'ü gösteriyordu, iki kız otostop çekmeden önce otobüs durağında oturup soluklanmak istemişlerdi. Bittaker ve Norris kızların önünde durup onları gidecekleri yere bırakmayı teklif ettiler. Kızlar minibüse bindiği anda Norris onlara ısrar ikram etti, kızlar da kabul ettiler. Fakat, Bittaker'ın kızların söylediği yerden farklı bir yöne gittiğini fark edince söylenmeye başladılar.

Jacqueline minibüsün kapısını açmaya çalıştı, ama Norris kızın kafasına ağır demir tartıların olduğu bir poşetle vurdu. Kısa süre içinde bayıldı. Norris, Jackie'yi de kontrol etmeyi başardı, ağzını tıkayıp onu bağladı, Jacqueline uyandığında tekrardan minibüsten çıkmaya çalıştı. Norris onu içeri sürükledi ve Bittaker bu kargaşanın dışarıdan görüleceğini fark ettiği an minibüsü durdurdu ve Norris'e kızları bağlamada yardım etmek için arkaya geçti.

Kızlar iki gün boyunca alıkondu, defalarca tecavüze uğradılar ve fiziksel şiddete maruz kaldılar. Jackie'nin göğüslerini buz kıracağıyla âdeta bıçaklamış, penseyle göğüs uçlarını sökmüşlerdi. Yeniden Bittaker kızlardan biriyle yürüyüşe çıktığında, Jacqueline'in çıplak fotoğraflarını çekmek için onu poz vermeye zorlamıştı. Söylediğine göre, Jackie'ye tecavüz ederken bunu kayıt altına almış, kızı da kendisinin kuzeni olduğunu söylemeye zorlamıştı.

Kızları öldürme zamanı geldiğinde, Jackie'nin iki kulağına da buz kıracağı sokulmuş ve boğulmuştu; Jacqueline'in de Norris tarafından balyozla

kafasına vurulmuş ve ardından Bittaker tarafından boğulmuştu. Bittaker onun öldüğünü düşündüğü an kız gözlerini tekrar açtı, böylece Norris ona balyozla defalarca vururken Bittaker da onu tekrar boğdu. Onlardan önceki kızlar gibi, Jackie ve Jacqueline'in cesetleri toprak sete atıldı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

24 Haziran 1979 - Lucinda "Cindy" Schaefer, 16
8 Temmuz 1979 - Andrea Joy Hall, 18
3 Eylül 1979 - Jackie Doris Gilliam, 15
3 Eylül 1979 - Jacqueline Leah Lamp, 13
31 Ekim 1979 - Shirley Lynette Ledford, 16

Yakalanma ve Dava Süreci

Norris, eski bir hapishane mahkûmu olan Jimmy Dalton'la Kasım 1979'da tanıştığında ona güvenip Bittaker'la birlikte işlediği cinayetleri anlatmıştı. Dalton öğrendiklerini gizli tutması şartıyla avukatıyla konuştuğunda, avukatı ona durumu polise ihbar etmesi gerektiğini söyledi. Tüm bilgiler Redondo Beach polisine aktarıldı, dedektifler Norris'in iddialarını araştırmaya başladılar.

Bir dedektif, Bittaker ve Norris'in sabıka fotoğraflarını hemen tanıyan ve tecavüzden sağ kalan biriyle görüştü. Onları gözetim altında tuttular ve böylece Norris 20 Kasım'da şartlı tahliye ihlali sebebiyle tutuklandı. Aynı zamanda Bittaker, Robeck adlı bir kadına tecavüz etme suçundan yakalandı.

30 Kasım'da Norris tecavüz suçuyla çıktığı ön duruşmada her şeyi itiraf etti. Mahkemede kadınları nasıl kandırıp minibüse aldıklarını ve nasıl öldürdüklerini anlattı, fakat asıl suçlunun Bittaker olduğunu ve kendisinin sadece suç ortağı olduğunu belirtti.

Norris, Mart 1980'de dört defa birinci derece cinayetten, iki defa tecavüzden ve bir kere de hırsızlıktan suçlu bulundu. 7 Mayıs 1980'de 2010 senesinde şartlı tahliye imkânıyla 45 yıl hapis cezasına mahkûm edildi.

Bittaker 24 Nisan 1980'de, insan kaçırma, küçük yaştakilere cinsel sal-

dırı, cinayet ve tecavüz olmak üzere 29 suç ve aynı zamanda ateşli silah bulundurmak ve ceza ortağıyla suç işleme sebebiyle mahkemeye çağrıldı. 17 Şubat 1981'de jüri onun beş cinayet, beş insan kaçırma, dokuz tecavüz, iki zorla oral yoldan cinsel birleşme, bir küçük yaştakilere cinsel saldırı, bir cinayet işleme komplosu ve bir kanunsuz ateşli silah bulundurma suçundan hüküm giymesine karar verdi.

Hemen akabinde Bittaker suçları nedeniyle idam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

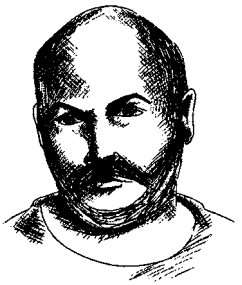
Bittaker'ın 29 Aralık 1989'da idam edilmesine karar verilmişti ama bu karar temyiz edildikten sonra askıya alındı. Yargıtay idam cezasının düşmesini önledi ve yeni bir tarihe karar verildi, bu da 23 Temmuz 1991 olarak belirlendi. Bittaker bir kere daha temyiz edildi ve 9 Temmuz 1991'de hücresinde kalmasına karar verildi. Şu anda San Quentin Eyalet Hapishanesi'nde hâlâ idam edileceği günü bekliyor.

Ek Bilgiler

Bittaker

- FBI Ajanı John Douglas tarafından suçlu profilini çıkardığı en rahatsız edici kişi olarak tanımlandı.
- Cinayet suçuyla mahkûm edilmeden önce, hırsızlık, saldırı, motorlu araç çalma ve çarpıp kaçma suçlarını işledi.
- San Quentin Hapishanesi'nde idam gününü beklerken Günbatımı Katili Doug Clark ve seri katil William Bonin ile arkadaş oldu.
- Hayranlarına yazdığı cevap mektuplarını "Penseciler" olarak imzalıyordu.
- IQ'su 138 idi.
- FBI Ajanı John Douglas, Scott Glenn (*Kuzuların Sessizliği* filminde Jack Crawford'u oynayan aktör) Quantico Virginia'daki Davranış Bilimleri Bölümü'nde iken onu ağlatmıştı. Çünkü Bittaker ve Norris'in genç kızlara yaptıkları işkenceleri, tecavüzü ve onları öldürürken al-

dıkları ses kayıtlarını ona dinletmişti. Bunları öğrenmeden önce Glenn idam cezasına kesinlikle karşı çıkıyordu.

ROBERT BLACK

Doğum Tarihi: 21 Nisan 1947
Rumuz: Kokuşmuş Bob
Ayırt Edici Özellik: Pedofili, tecavüz, cinayet
Kurban Sayısı: 4
Cinayet Tarihleri: 1969-1990
Yakalanma Tarihi: 14 Temmuz 1990
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Susan Maxwell, 11; Caroline Hogg, 5; Sarah Harper, 10; Jennifer Cardy, 9
Cinayet Yeri: İskoçya, İrlanda, İngiltere
Durum: Ömür boyu hapis cezasına mahkûm edildi. 12 Ocak 2016'da kalp krizi sonucu kaldığı hücrede hayatını kaybetti.

Geçmiş

Black evlilik dışı bir çocuk olarak Grangemouth, İskoçya'da dünyaya geldi. Annesi Jessie Hunter Black idi, babasının kim olduğu bilinmiyordu. Annesi Avustralya'ya taşınmadan önce onu evlatlık vermeyi planlamıştı ama resmi işlemleri hiç tamamlayamadı. Bunun yerine Black altı aylıkken koruyucu ailesi olan Jack ve Isabel Tulip'e verildi. O dönem kendi soyadlarını çocuğa vermişlerdi.

Genç yaşlardan itibaren Black saldırgan ve anti-sosyal tavırlar sergiliyordu. Sadece birkaç arkadaşı vardı, sürekli öfke nöbetleri geçiriyordu. Yaşıtları tarafından aşağılanıyordu, bu durum kendisini ondan küçük yaştaki çocukları aşağılamaya yöneltmişti. Annesi ona titizlik konusunda özen göstermesi gerektiğini öğütlese de, Black'in hijyenik olma kaygısı yoktu ve böylece ona Kokuşmuş Bob Tulip adı takılmıştı.

Birçok küçük çocuğun yaptığı gibi, 5 yaşındaki Bob ve onun yaşın-

daki bir kız arkadaşı birbirlerine genital bölgelerini göstermişlerdi. Bir sebeple, Black kendisinin kız olarak doğması gerektiğini düşünüyordu; kendi genitaline, kız çocuk genitallerine ve vücuttaki birçok deliğe kafayı takmıştı. Sekiz yaşından itibaren anüs bölgesine objeler sokmaya başladı ve bu, tüm yetişkinliği boyunca devam etti.

Çevredeki insanlar çoğunlukla Black'i vücudunda ve yüzünde morluklarla görüyordu, koruyucu ailesi tarafından fiziksel şiddete maruz kaldığını düşünenler olmuştu. Fakat Black'in sonradan iddia ettiğine göre, morlukların nasıl oluştuğunu hiç hatırlamıyordu.

1958 yılında koruyucu ailesi hayatını kaybetti ve Black başka bir aileye gönderildi. Hemen akabinde, Black ilk kez bir umumi tuvalette genç bir kıza cinsel saldırıda bulundu. Koruyucu annesi durumdan haberdar oldu ve bunu hemen sosyal hizmetler çalışanlarına iletti. Onun başka bir yere gönderilmesini istiyordu. Böylece kız ve erkek çocukların birlikte yaşadığı bir çocuk esirgeme kurumuna gönderildi.

Black sürekli genital bölgesini kızlara gösteriyordu, bir defasında zorla bir kız çocuğunun iç çamaşırını çıkarmıştı. Sonrasında Musselburgh'taki Red House Bakımevi'ne gönderilmesine karar verildi, orası sadece erkek çocukları barındırıyordu. Oraya vardıktan hemen sonra Black erkek bir çalışana da cinsel saldırıda bulundu. Bu saldırı üç sene boyunca, çalışan doğal sebeplerle ölene kadar sürdü.

Black bakımevini 1963 yılında terk edip Greenock'a taşındı. Lokal bir kasabın teslimatçısı oldu. Daha sonra söylediğine göre, evde yalnız olduğunu bildiği genç kızları, siparişleri teslim ederken cinsel saldırıya maruz bırakıyordu. O yıl bir akşam Black, tek başına parkta oyun oynayan 7 yaşındaki bir kızla karşılaştı. Onu yavru kedileri göstermekle kandırıp sığınağa götürdü, içeri girdiklerinde kızın boğazını sıktı ve çocuk hemen bayıldı. Hareketsiz bedenine bakarak kendini tatmin etti.

Bir sonraki gün tutuklanıp suçlu bulundu, mahkemeye çıkmadan önce psikiyatrik değerlendirmeye girmesine karar verildi. Raporda hastanın kendisini soyutladığı ve hiçbir şekilde tedavi olmayı kabul etmediği be-

lirtildi. Kınama cezası verildi ve serbest bırakıldı. Black bundan sonra Grangemouth'a taşındı ve yaşlı bir çiftin evinde konakladı. Daha sonra Pamela Hodgson ile çıkmaya başladı ve böylece onun tek bilinen sevgilisi oldu. Black'in dediğine göre Hodgson, ona ettiği evlenme teklifini reddetmekle kalmamış, aynı zamanda ilişkilerini bitirmişti; muhtemelen ayrılma sebebi Black'in tuhaf cinsel talepleriydi. Bu durum Black'i hüsrana uğrattı.

Black'in ev sahibi onun 9 yaşındaki torununu taciz ettiğini fark ettiğinde, Black kendine bir karakter oluşturmaya başlamıştı. Küçük kızı polisin sorgusuyla uğraştırmak istemedikleri için durumu ihbar etmediler fakat Black'in evden ayrılmasını istediler. Kinlochleven'a geri taşındı ve 6 yaşında kızları olan bir ailenin yanında yaşamaya başladı. Onlar da kızlarının Black tarafından taciz edildiğini fark ettiler ve onu hemen ihbar ettiler; Black ceza aldı ve üç defa uygunsuz saldırıdan suçlu bulundu.

Borstal'e gönderildi ve orada özel eğitim ve rehabilitasyona başladı. Şaşırtıcı bir şekilde, Black daha sonra çocukluğu ve hayatıyla ilgili her detayı anlatmakta çok dürüst davrandı. Sadece Borstal'de geçirdiği vakit hakkında konuşmadı. Birçok kişi orada bulunduğu sürede ağır zulümlere maruz bırakıldığını düşündü. Bir daha asla hapsedilmemesi gerektiği kararı, Borstal'deki deneyimlerinden sonra belirlenmişti.

Cinayetler

12 Ağustos 1981'de Country Antrim'de yaşayan 9 yaşındaki Jennifer Cardy, arkadaşının evinden kendi evine bisikletle gittiği sırada kaçırıldı. Çok geçmeden eve dönmediği anlaşıldı ve ailesi endişelenmeye başladı. Bisikleti, kayboluşu polise bildirildikten saatler sonra bulundu, birisi üstünü yapraklar ve dallarla kapatıp onu saklamaya çalışmıştı. Polisler kızın kaçırıldığına o an ikna oldu.

Bedeni 6 gün sonra iki avcı tarafından bulundu. Evine 4 kilometre uzaklıktaki park yerine yakın bir rezervuarın içindeydi. Otopsiye göre

cinsel tacize uğramış, boğulmuş ve muhtemelen iple boğazı sıkılmıştı. Saati 17.40'ta durmuştu, böylece kaçırıldıktan dört saat sonra öldürüldüğü düşünüldü.

Susan Claire Maxwell (11), 30 Temmuz 1982'de Black tarafından kaçırıldı. Tenis oynadıktan sonra evine dönerken, en son saat 16.30'da Tweed Nehri'nin üstündeki köprüden geçerken görülmüştü. Kayıp ihbarı verildi, bir sonraki gün büyük kapsamlı bir arama ekibi oluşturuldu. Kayboluşunu araştıran neredeyse 300 polis vardı.

12 Ağustos'ta bir kamyon sürücüsü kızın bedenini çalılıkların arasına gömülmüş halde buldu. Hâlâ giyinikti fakat iç çamaşırı ve ayakkabıları kayıptı. Bağlanmış ve ağzı kapatılmıştı, iç çamaşırı katlanıp başının altına konmuştu. Ölmeden önce onun da cinsel tacize uğradığı belliydi.

Black'in üçüncü kurbanı aralarında en genç olanıydı. Caroline Hogg, 8 Temmuz 1983 akşamı evinin önünden kaçırıldığında daha sadece 5 yaşındaydı. Saat 19.15 olduğunda hâlâ eve gelmediğini gören ailesi tüm mahalleyi aramıştı. Genç bir çocuk Caroline'ı yakınlardaki bir mesire alanında bir adamla gezerken görmüştü, böylece kızın kaybolduğunu polise bildirmeden önce alanı detaylı bir şekilde aradılar.

Arama takımı çok kalabalıktı; 2000'den fazla gönüllü, genç Caroline'ı arayan 50 kişilik İskoç Kraliyet Polisleri'ne yardım etmişti. Kaybolduğu sırada, bölgede bilinen dokuz pedofilinin yaşadığını göz önünde bulundursalar da, hepsi sorgulamalardan geçmişti. O akşam Caroline'ı takip eden adamın resmi çizdirildi ve bir genç kız, Caroline'ın adama, "Evet, lütfen," dediğini duyunca adamın babası olduğunu düşündüğünü belirtmişti.

Birçok insan, yakındaki lunaparkta Caroline'ı saçsız ve gözlüklü bir adamla gördüğünü ihbar etmişti. Lunaparktan ayrılırken kızın korkmuş olduğunu görseler de, bir tuhaflık olduğunu sezmemişlerdi. Caroline'ın bedeni 18 Temmuz'da, Twycross'taki M1 otoyoluna yakın bir kanalda, evinden yaklaşık 489 kilometre uzakta bulunmuştu. Bedeni çıplaktı, vü-

cudundaki bozulma sebebiyle nasıl öldürüldüğünü belirlemek zor olmuştu. Neredeyse 12 Temmuz'dan beri o kanalda olduğu düşünülüyordu.

Sarah Harper (10), 26 Mart 1986 günü evinden 90 metre ilerideki markete ekmek almaya gitmişti. Market sahibinin sonradan belirttiğine göre kız saat 19.55 civarı alışverişini yapmış, onun peşi sıra saçsız bir adam içeriye girmiş ve Sarah ödemeyi yaptıktan sonra onunla birlikte marketten çıkmıştı. Evine dönmek üzere yürüdüğünü iki genç kız görmüştü. 20.20 sularında annesi sokağa çıkıp Sarah'yı aramış, sonra da kaybolduğunu polise bildirmişti.

Sarah'nın bedeni 19 Nisan'da Trent Nehri'nde bulunmuştu, evinden 114 kilometre uzakta, Nottingham'a yakındı. Elleri ayakları bağlanmış, ağzı kapatılmış ve bazı kıyafetleri üzerinden çıkarılmıştı. Otopsi raporuna göre kaçırıldıktan 5 ila 8 saat sonra öldürülmüştü. Yüzünde, boynunda ve alnında çeşitli yara izleri vardı ve suda boğularak öldürülmüştü. Ölümünden önce uzunca bir süre cinsel tacize maruz kalmıştı, bu da korkunç iç yaralanmalarının sebebini açıklıyordu.

Ayrıca Black'in aşağıda belirtilen cinayetleri işlediğinden de şüphelenilmişti:

İngiltere:

8 Nisan 1969 - April Fabb, 13: April en sonra Metton'dan ablasının Roughton, Norfolk'taki evine bisikletle giderken görülmüştü. Bedeni asla bulunamadı.

21 Mayıs 1973 - Christine Markham, 9: Okula yürürken kayboldu. Bedeni bulunamadı. Black bu saldırı hakkında sorgulansa da, dava çözülemedi.

19 Ağustos 1978 - Genette Tate, 13: Gazete dağıtımı yaparken kaybolmuştu. Bedeni bulunamadı. Black, kızın kaybolduğu sırada orada bulunmuştu, bu dava hakkında resmi suçlamalar yapılamadan öldü.

22 Temmuz 1979 - Suzanne Lawrence, 14: Ablasının Londra yakın-

larındaki Harold Hill'de bulunan evinden ayrıldığında kayboldu. Bedeni bulunamadı.

16 Haziran 1980 - Patricia Morris, 14: Okul bahçesineyken kayboldu. Kaybolduktan iki gün sonra bedeni Hounslow'da giyinik halde bulundu. İple boğularak öldürülmüştü.

4 Kasım 1981 - Pamela Hastie, 16: Sopayla dövülmüş ve boğulmuştu, bedeni Kasım 1981'de Johnstone, Renfrewshire'da bulundu. Bir şahit Black olduğu düşünülen bir adamı olay yerinden uzaklaşırken görmüştü, fakat polis onun olay yerinde bulunduğuna dair kanıt sunamadı.

İrlanda:

18 Mart 1977 - Mary Boyle, 6: Ballyshannon'da yaşayan büyükannesini ve dedesini ziyarete gittiği zaman kayboldu. Bedeni asla bulunamadı. Black'in o sıralardan County Donegal'de olduğu belirlendi.

Almanya:

20 Haziran 1985 - Silke Garben, 10: Dişçi randevusuna giderken kayboldu. Bedeni ertesi gün bir dere kenarında bulundu. Tecavüze uğramış ve boğulmuştu. Garben öldürüldüğünde Black'in yakınlarda ilan dağıttığı biliniyordu.

Hollanda:

5 Ağustos 1986 - Cherly Morriën, 7: Ijmuiden adlı bir şehirde arkadaşının evine yürürken kayboldu. Bedeni bulunamadı. O sıralarda Black düzenli olarak Amsterdam'a gidip çocuk pornografisi satın alıyordu.

Fransa:

5 Mayıs 1987 - Virginie Delmas, 10: Neuilly-sur-Marne'da kaçırıldı. Bedeni Paris'teki bir bağda 9 Ekim günü bulundu. Boğularak öldürülmüştü fakat cinsel tacize uğrayıp uğramadığı vücudundaki bozulma sebebiyle saptanamadı. Delmas'ın kaybolduğu dönemde Black düzenli olarak Paris'e gidip geliyordu.

30 Mayıs 1987 - Hemma Greedharry, 10: Paris'in Malakoff adlı banliyösünde, canlı olarak görüldükten iki saat sonra bedeni bulundu. Tecavüz edilmiş ve boğulmuştu. Black, kuzey Fransa'dan teslimatları almak için cesedin bulunduğu yolu düzenli olarak kullanıyordu.

3 Haziran 1987 - Perrine Vigneron, 7: Anneler Günü kartı almak için gittiği Bouleurs'ta kayboldu. Boğularak öldürülmüştü. Bedeni Chelles'teki kanola tarlasında 27 Haziran'da bulundu. Cinayet zamanında Black'in aracına benzer bir minibüs civarda görülmüştü.

27 Haziran 1987 - Sabine Dumont, 9: Boğulmuş ve cinsel tacize uğramıştı, bedeni ertesi gün Vauhallan ilçesinde bulundu. 2011'de Dumont'un cinayetinde baş şüpheli Black idi fakat dava hâlâ kapanmadı.

Yakalanma ve Dava Süreci

14 Temmuz 1990'da emekli postane yöneticisi David Herkes, Stow'da bulunan evinin dışında bahçesiyle uğraşırken bir kaçırılma olayına şahit oldu. Mavi Transit minibüs yolun karşısında durdu, şöfor arabadan indi ve aynı zamanda komşusunun 6 yaşındaki kızı gözlerinin önünden geçti. Birdenbire kızın ayakları yerden kesildi ve Herkes ayağa kalktığında sürücünün kızı iterek minibüse bindirdiğini fark etti.

Herkes minibüsün plakasını hemen not etti, koşarak kızın ailesine olanları anlatmaya gitti ve polise haber verildi. Polisler olay yerine geldiklerinde Herkes ile konuştular, bir anda bağırarak adamın onlara doğru geldiğini söyledi. Bir polis memuru arabanın önüne atlayıp onu durdurmaya çalıştı. Sürücü, Black, arabadan indirildi, kelepçelendi ve kaldırıma çökmüş bir şekilde bekletildi.

Kaçırılan kızın babası olay yerine gelen polislerden biriydi ve varır varmaz minibüsün arkasına gidip kızına seslendi. Kızı arkada ayrı bir bölmede, uyku tulumunun içinde yatıyordu. Bilekleri ve bacakları bağlanmış, ağzı da bantla kapatılmıştı. Başının üstünde de asılı duran bir örtü vardı. Doktor küçük kızı muayene ettiğinde onun ağır bir şekilde cinsel şiddete maruz kaldığını fark etti.

BELONGS TO KAHLIL TEAM

Emniyette alındığı sorguda, soruşturma polisi, bu çocuğun kaçırılmasıyla önceki cinayetler arasında bir bağlantı olduğunu fark etti. Cinayet soruşturmalarından sorumlu polis memuruna haber verdi ve Black'i sorguladı. Black'in cevapları suçsuzluğunu kanıtlamasına yardımcı olmamıştı, polis memuru tüm cinayetlerden onun sorumlu olduğunu anladı.

Stowlu genç kızın kaçırılması ve cinsel tacize maruz kalmasıyla ilgili duruşma 10 Ağustos 1990'da başladı. İşlediği suçların hepsinden sorumlu tutuldu, böylece dava tek bir gün sürmüş oldu. Cezasını açıklamaya sıra geldiğinde yargıç, Black'i inceleyen iki psikiyatrın düşüncelerini göz önünde bulundurdu; Black her zaman çocuklar için tehlike arz edecekti. Yargıç Ross böylece Black'e ömür boyu hapis cezası verdi.

Cezalandırıldıktan sonra Black uzun bir sorguya alındı. Susan Maxwell, Caroline Hogg ve Sarah Harper'ın cinayetlerini anlatması istendi fakat Black yaptıklarını itiraf etmeyi reddetti. Daha fazla kanıta ihtiyaç olduğunda karar kılınınca, soruşturma ekibi herhangi bir kanıt bulabilmek için araştırmaya koyuldu. Ellerine birçok ikinci derece kanıt geçti, bunların arasında Black'in kaçırılmalara yakın mekânlarda alışveriş yapmış olduğunu gösteren fişler bulunuyordu. Buldukları her şey, Black'in işlediği cinayetleri değerlendirmesi için Mayıs 1991'de Kraliyet'e gönderildi.

Bir sonraki yılın mart ayında Kraliyet, kaçırma girişiminin yanı sıra, Black'i cinayetlerden sorumlu tutmak için yeterli delil olduğuna kanaat getirdi. Mahkeme 13 Nisan 1994'te başladı ve Black; cinayet, kaçırma, kaçırma girişimi ve bir cesedin yasal şekilde gömülmesini önleme suçlamalarını reddetti.

Black tüm suçlamalardan 19 Mayıs'ta suçlu bulundu, her biri için ömür boyu hapis cezası aldı, cinayetlerden de her biri en az 35 yıllık olmak üzere ceza aldı. Black mahkeme salonundan dışarı çıkartılırken, cinayet soruşturmalarını yöneten dedektiflere dönüp şöyle dedi: "Şahane. Aferin çocuklar."

BELGESEL KANAL TEAM

Black 22 Eylül 2011'de Jennifer Cardy'in maruz kaldığı cinsel taciz ve cinayeti için tekrar duruşmaya çağırıldı. Cinayet sırasında olay yerinde bulunduğunu itiraf etse de, suçsuz sayıldı. Duruşma 6 hafta boyunca sürdü ve sonunda jüri sonuca varmak için sadece 4 saat talep etti. Bir kez daha suçlu bulundu ve bir tane daha en az 25 yıllık ömür boyu hapis cezası aldı.

Sonuç

Temmuz 1995'te Wakefield Cezaevi'ndeyken Black, iki mahkûmun ciddi fiziksel saldırısına maruz kaldı. Masanın ayaklarıyla dövüldü, boynundan ve sırtından bıçaklandı ve yüzüne, içine şeker atılmış kaynayan su fırlatıldı. Saldırının vahşetine rağmen Black ağır yaralar almadı.

12 Ocak 2016'da kalp krizi geçirerek öldü. Bedeni yakıldı fakat cenazesine ne ailesi ne de arkadaşları katıldı. Hapishane şapelinde kısa bir tören yapıldı ve külleri şubat ayında denize döküldü. Hiçbir zaman o kızları öldürdüğünü itiraf etmedi.

Ek Bilgiler

Black'in sözleri:

- "Genç kızlara olan ilgim sebebiyle kendimle gurur duymuyorum."
- "İçimde bir parça hatalı olduğumu, böyle şeyler yapmamam gerektiğini, hatta bunları düşünmememem gerektiğini biliyor. Ama diğer bir yanım, 'Bunu seviyorsun, hadi devam et,' diyor."

TERRY BLAIR

Doğum Tarihi: 16 Eylül 1961
Rumuz: Nil
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz ve cinayet
Kurban Sayısı: 7+
Cinayet Tarihleri: 1982-2004
Yakalanma Tarihi: 10 Eylül 2004
Cinayet Tarzı: Boğarak öldürme
Bilinen Kurbanları: Hamile eski sevgilisi Angela Monroe; Shellah McKinzie, 38, Anna Ewing, 42; Patticia Wilson Butler, 45; Darci I. Williams, 25; Carmen Hunt, 40; Claudette Juniel, 31
Cinayet Yeri: Kansas, Missouri
Durum: Şartlı tahliye olmaksızın ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Terry Blair, yetkililer tarafından birçok vahşi suç işlemesiyle tanınan bir ailenin içine doğmuştu. Blair on kardeşin dördüncüsü olarak dünyaya gelmişti, annesi çok bilgili bir kadın değildi ve zihinsel bir hastalıktan mustaripti.

Blair'in kardeşi Walter hapis yatmıştı ve cezaevinden arkadaşı, tecavüz ettiği kurbanı Katherine Jo Allen'ı öldürmesi için Walter'a 6.000 dolar teklif etmişti. Blair bunu kabul etti ve dışarı salındığında bahsedilen kadını evinden kaçırmak için plan yaptı. Daha sonra onu boş bir arsaya götürdü ve tabancayla vurarak öldürdü. Tutuklandı, suçlandı ve özellikle cinayet sebebiyle mahkûm edildi. 1993'te de idam edildi.

Blair'in Clifford Miller adlı bir üvey kardeşi vardı, bardan bir kadın kaçırmıştı. Koluna vurmuş ve onu kimsenin yaşamadığı bir eve götürerek defalarca tecavüz etmişti. Clifford kadını bilinçsiz kalana kadar dövdü, kadının kafatası, çenesi ve elmacık kemikleri kırıldı; aynı zamanda kolundan tabancayla yaralandı. Clifford tutuklandı ve mahkûm edildi, iki ömür boyu artı 240 yıl hapis cezası aldı.

Annesi Janice de masum biri değildi. Kendisi Elton E. Gray'i vurarak öldürmüştü, bu kazayla ilgili olan biten pek bilinmiyordu. Tutuklanmış ve cezalandırılmıştı; Alford Plea[1] sonucu şartlı tahliye edilmesine karar verildi. Bu savunma, suçlamalar için elde yeterince kanıt olduğunu ortaya çıkarıyordu; sanık suçlu olsa da masum olduğunu hâlâ iddia edebilirlerdi.

Böyle bir ailede, Terry Blair'in de büyüdüğünde katil olması şaşılacak şey değildi.

Cinayetler

Angela Monroe, Blair'in hamile sevgilisiydi; Blair onu öldürdüğünde geride iki çocuk bıraktı. Blair daha sonra, kadının fuhuş eylemlerinde bulunduğunu iddia ederek ona bu yüzden kızgın olduğunu söyledi. Hapishaneye gönderildi ve salınmadan önce 21 sene içeride yattı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi ve Nasıl İşlendiği

1982 - Angela Monroe

14 Temmuz 2004 - Anna Ewing, 42, boğuldu ve boynu kırıldı.

2 Eylül 2004 - Patricia Wilson Butler, 58, boğularak öldürüldü.

2 Eylül 2004 - Sheliah McKinzie, 38, boğuldu ve boynu kırıldı.

4 Eylül 2004 - Darci I. Williams, 25, boğuldu ve boynu kırıldı.

4 Eylül 2004 - Carmen Hunt, 40, boğularak öldürüldü.

4 Eylül 2004 - Claudette Juniel, 31, boğuldu ve boynu kırıldı.

Bilinmeyen tarihte - Sandra Reed, 47

2003 - Nellia Harris, 33

Yakalanma ve Dava Süreci

Blair 15 Ekim 2004'te tutuklandı ve birinci derece cinayetten sekiz defa, zorla cinsel birleşmeden üç defa, birinci derece saldırıdan bir defa suçlandı. İdam cezasıyla karşı karşıya kaldı, Blair idam cezasından kaçmak için jüriyle yapılacak duruşma hakkından feragat etti. Duruşmanın

1 Alford Savunması olarak da bilinen, işlediği suçtan dolayı ölüm cezası alabilecek olan zanlının, ceza indirimi almak için suçlarını itiraf ettiğini ama aslında masum olduğunu iddia eden savunma türü. (e.n.)

sonunda, şartlı tahliye olmaksızın altı dönemlik ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Bu kitap yazıldığı zamanda Blair Mineral Point, Missouri'de yer alan Potosi Islahevi'nde hapis yatıyordu.[2]

Ek Bilgiler

Blair'in beyanı:

- "Beni karakola götürdüler ve kodesin izole bir alanına kapattılar. Gardiyanlardan birini çağırdım ve neden o bölgeye yerleştirildiğimi sordum. O ise bana 'Haberleri izlemeni istemiyorlar,' dedi, haberlerde ne olduğunu sorduğumda bana 'Sen,' diye cevap verdi."

WILLIAM BONIN

Doğum Tarihi: 8 Ocak 1947
Rumuz: Otoyol Katili
Ayırt Edici Özellik: Homoseksüel tecavüz ve cinayet
Kurban Sayısı: 14-44
Cinayet Tarihleri: 1972-1980
Yakalanma Tarihi: 13 Haziran 1980
Cinayet Tarzı: Boğma, bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Dennis Frank Fox, 17; Glenn Barker, 14; Russell Rugh, 15; Lawrence Sharp, 17; Marcus Grabs, 17; Donald Hyden, 15; David Murillo, 17; Charles Miranda, 15; James McCabe, 12; Ronald Gatlin, 19; Harry Todd Turner, 14; Steven Wood, 16; Darin Lee Kendrick, 19; Steven Jay Wells, 18; Thomas Lundren, 13; Harold Tate, 15 (Bonin'in son kurbanıydı, öldürülmedi)
Cinayet Yeri: Kaliforniya
Durum: 23 Şubat 1996'da zehirli iğneyle idam edildi.

2 Cezası günümüzde halen devam etmektedir. (e.n.)

Geçmiş

Bonin, Robert ve Alice çiftinin üç çocuğundan ortancası olarak dünyaya geldi. Robert sık sık çocuklarına ve karısına fiziksel şiddet uygulayan, ağır bir kumar bağımlısıydı. İki ebeveyn de alkolikti, çocuklarını hep ihmal ediyorlardı. Komşular çocuklara acıyıp onları besliyor ve giydiriyorlardı. Çocuklar bazı zamanlar büyükbabalarına kalmaya gidiyorlardı, fakat o da çocukları rahatsız ediyordu. Anneleri gençken onu taciz eden büyükbabaları, üç erkek torununu da rahatsız etmeye devam ediyordu.

1953'te çocuklar yetimhaneye gönderildi; anneleri, onları babalarından korumak için bu yolu seçmişti. Yetimhane küçük suçlar için çocuklara ağır disiplin veren bir yerdi. Disiplin adı altında çeşitli dayaklar, su dolu lavabolarda kısmi boğma çalışmaları ve strese maruz kaldıkları yerlere yerleştirmek gibi durumlar vardı. Hayatının sonraki döneminde Bonin yetimhanede olanları anlatmayı reddetmişti, sadece ondan büyük bir adamın Bonin'in ellerini bağlayarak ona cinsel tacizde bulunduğundan bahsetmişti.

Bonin 9 yaşındayken çocuklar tekrar ailelerinin yanına gönderildi. Bonin 10 yaşına geldiğinde, araç plakası çalmaktan yakalanmış ve çocuk ıslahevine gönderilmişti. Orada birçok insan tarafından cinsel ve fiziksel şiddete maruz kalmıştı, onu taciz edenlerden biri de danışmanıydı.

Aile, ipotek haczi yüzünden 1961 senesinde Kaliforniya'ya taşınmaya karar verdi. Taşındıktan kısa süre sonra Bonin'in babası sirozdan öldü. Bonin sadece küçük kardeşini değil, mahalledeki birçok çocuğu da taciz etmeye başladı. Onlara alkol vereceğini söyleyerek kandırıp eve götürüyordu.

1965'te Bonin liseden mezun oldu, sonrasında da nişanlandı. Bu nişan annesinin ısrarları sonucu gerçekleşmişti, oğlunun cinsel yönelimlerinden dolayı tedirgin oluyordu ve bu yüzden bir kadınla evlenmesini istiyordu; böylece oğlunun erkeklere yönelik tercihi de bitecekti. Bonin mezun olduğu sene Hava Kuvvetleri'ne katıldı, sonunda Vietnam Savaşı'nda görev almak üzere gönderildi. Hava atıcısı olarak Bonin, Vietnam'da 700 saatten fazla devriye gezdi ve savaşa katıldı.

BELGRAD KALİTE TİAM

Savaş sırasında Bonin yaralanan bir havacı arkadaşını kurtarmak için kendi hayatını tehlikeye attı ve bunun sonucunda İyi Hal Madalyası aldı. Fakat daha sonra söylediğine göre Vietnam'daki deneyimleri, insan hayatına gereğinden fazla değer biçildiğini düşünmesine sebep olmuştu. Bonin Vietnam'da olduğu süre boyunca iki cinsiyettten de insanla cinsel ilişkiye girdiğini, hatta Tet Saldırıları sırasında silah zoruyla iki askere cinsel tacizde bulunduğunu belirtti.

Hava Kuvvetleri'nde üç sene görev yaptıktan sonra 1968'de şerefle terhis edildi. Annesinin evine taşındı ve sonra nişanlısıyla evlendi. Bu evlilik uzun sürmedi, kısa bir zaman sonra boşandılar.

Aynı yıl Bonin yaşları 12 ila 18 olan çocuklara cinsel tacizde bulundu. 1969'un ilk yarısında beş gence zarar verme suçuyla tutuklandı. Suçlu bulundu ve Atascadero Devlet Hastanesi'ne gönderildi, cinsel taciz suçunun zihinsel bozukluk sebebiyle olduğu ve tedavi edilebilecek durumda olduğu belirtildi.

Hastanede bulunduğu zaman boyunca, yapılan birçok değerlendirme ve inceleme onun yüksek IQ'ya sahip olduğunu, kendisinin de manik depresyon içinde bulunduğunu gösterdi. Beyninin prefrontal korteksinde hasar olduğu, bu yüzden şiddet eğilimini kontrol edemediği anlaşıldı. Hastanede kalırken Bonin defalarca erkek oda arkadaşlarına cinsel tacizlerde bulundu. Sonra da tedavi edilemez sayılıp hapishaneye gönderildi.

1974'te hapishaneden çıkarıldığında kendisine ve diğer insanlara artık zarar vermeyeceği düşünülüyordu. Fakat Bonin onları yanılttı. 14 yaşında bir otostopçu olan David McVicker'ı yoldan aldı, çocuk arabaya biner binmez Bonin ona homoseksüel olup olmadığını sordu.

McVicker bu soru karşısında afalladı ve ona arabayı durdurmasını söyledi, ama Bonin bir tabanca çıkardı, arabayı bir araziye çekti ve McVicker'dan soyunmasını istedi. Sonra ona tecavüz etti ve dövdü. Bonin McVicker'ı tişörtle boğmaya çalıştı fakat çocuk çığlık atmaya başlayınca durup özür diledi. McVicker'ı evine bıraktıktan sonra çocuk annesine olanlardan bahsedince tüm bu yaşananlardan polisin de haberi oldu.

Suçlanıp tutuklanan Bonin tekrar cezaevine gönderildi. Tahliye edildikten sonra kamyon şoförü olarak iş buldu ve gençlerin onun evinde alkol alarak parti düzenlemelerine izin verdiği için tüm şehirde itibarı duyuldu. Bir komşuya göre Bonin, 21 yaşında olan Vernon Butts ve 18 yaşındaki Gregory Miley ile tanışmıştı. Butts'ın sonradan verdiği ifadeye göre ilk başta çok korkmasına rağmen Bonin'den etkilenmişti, Bonin'in kurbanlarına işkence edip öldürmesini izlemek hoşuna gidiyordu. Miley de bazen Bonin'e kurbanlarını öldürmede yardımcı olduğunu ve bunu isteyerek yaptığını belirtmişti.

Cinayetler

Bonin'in hedefi olan kurbanlar genelde okul çağındaki çocuklar, otostop çeken genç adamlar ve erkek fahişelerdi. Zorla ya da kandırarak, onları Ford Econoline minibüsüne çekip haklarından geliyor, ellerini ve ayaklarını telle, kelepçeyle ya da bir tür kabloyla bağlıyordu. Bonin kurbanlarına cinsel istismarda bulunuyor; baş, yüz ve genital bölgelerine vuruyordu. Ağır işkenceler ediyordu, sonra onları genelde tişörtlerini bağ olarak kullanarak boğuyordu.

Arada bir kurbanlarını döverek ya da bıçaklayarak öldürüyordu. Darin Kendrick zorla hidroklorik asit içirilerek öldürülmüştü. Diğer üçü ise kulaklarına buz kıracağı sokularak öldürülmüştü, Mark Shelton ise resmen geçirdiği şok sebebiyle öldü. Bonin kurbanlarının kaçmaması için minibüsünde gerekli techizatları bulunduruyordu. Yolcu tarafındaki iç kapı kolunu ve minibüsün arkasındaki kapı kollarını sökmüştü. Kurbanlarına karşı kullanmak için çeşitli aletleri vardı; bıçaklar, ipler ve bazı ev aletleri de bunlara dahildi. Kurban genelde minibüsün arkasında öldürülüyor ve Güney Kaliforniya otoyollarına atılıyordu.

Bonin her zaman yalnız çalışmıyordu, dört suç ortağından biri illa ki ona eşlik ediyordu. Daha sonradan ortaya çıktığı üzere işlediği her cinayetten sonra büyük bir heyecana ihtiyaç duyuyormuş gibi, giderek artan bir şiddet ve vahşet seviyesi gösteriyordu.

Bilinen ilk kurbanı Thomas Lundren, Bonin onu 28 Mayıs 1979'da

Agoura'da kandırıp kaçırdığında daha sadece 13 yaşındaydı. O sabah evden 10.50 gibi çıkmıştı ve bu canlı olarak görüldüğü son zamandı. Hırpalanmış bedeni aynı gün içinde bulundu; gömleği, ayakkabıları ve çorapları duruyordu fakat iç çamaşırı ve pantolonu kayıptı. Daha sonra, yakınlarda bir alanda kayıp eşyalarını koparılmış genitaliyle birlikte buldular.

Otopsi raporuna göre kafasında birçok çatlak vardı, defalarca bıçaklanmıştı, boğazı kesilmişti ve en sonunda boğularak öldürülmüştü. Cesedi vahşi bir şekilde sopayla dövüldüğünün kanıtıydı, yüzünde ve kafasında çeşitli yaralar vardı.

4 Ağustos 1979'da Bonin, 17 yaşındaki Mark Shelton'u Westminster'de kaçırdı. Genç adam sinemaya giderken Bonin ile yolları kesişti. O an evinin yakınlarında çığlık sesi duyulduğuna şahit olanlar vardı, bu da dedektifleri çocuğun şiddet kullanılarak zorla kaçırıldığını düşünmeye itti. Minibüsün arkasındayken anüsüne birçok obje sokulmuştu, bunlardan biri de bilardo ıstakasıydı. Bu, Mark Shelton'ın şoka girmesine neden oldu ve öldü. Cesedi San Bernardino otoyolunun kenarına atıldı.

Ertesi gün 17 yaşındaki Markus Grabs Bonin tarafından kaçırıldığında, Pasifik Kıyısı Otobanı'nda otostop çekiyordu. Bonin onu ateşleme teli ve kordonlarla bağladı ve evine götürdü. Evde, Markus'u dövdü, onunla ilişkiye girdi ve ölene kadar 77 kere bıçakladı. Çıplak bedeni ertesi gün Malibu Körfezi'nde bulundu.

Donald Ray Hyden (15), 27 Ağustos'ta gece saat 1 sularında Santa Monica Caddesi'nde yürürken kaçırıldı. Sabah olduğunda inşaat işçileri cesedini buldu. Otopsi sonucunda bağlandığı, tecavüze uğradığı, dövüldüğü, kafasına sopayla vurulduğu ve boynundan bıçaklandığı ortaya çıktı. Testislerini kesme girişiminde bulunulmuş ve boğazı kesilmişti. Bağlanması sonucunda nefessiz kalarak ölmüştü.

9 Eylül'de Bonin ve suç ortağı Vernon Butts, bisikletiyle La Mirada'daki tiyatroya giden David Murillo'yu (17), kaçırmışlardı. Murillo'yu kandırıp minibüse soktukları anda onu bağlayıp etkisiz hale getirmişlerdi. David Murillo defalarca tecavüze uğradı, bijon anahtarıyla kafasına vu-

rularak dövüldü. Sonra da ip geçirilerek boğuldu. Cesedi Highway 101 adlı otobana bırakılıp toprak setin üstüne atıldı. Sekiz gün sonra Bonin, bisikletiyle markete giden Robert Wirostek'i (18), de kaçırıp öldürdü. Hırpalanmış bedeni Interstate 10 otobanı üstünde, 27 Eylül'de bulundu.

Bilinen bir sonraki cinayet 1 Kasım günü Butts ile Bonin tarafından işlendi. Kimliği bilinmeyen bir genç adamı kaçırdılar. Diğer kurbanlar gibi, bu John Doe[3] da şiddetli bir şekilde dövüldü, tecavüze uğradı ve ölene kadar boğuldu. Cesedi Taft, Kern Vilayeti, 99. Eyalet Yolu'ndaki bir kanala atıldı. Bonin'in itirafına göre kurbanı öldürmeden önce, burnuna ve kulağına buz kıracağı sokmuştu.

Frank Dennis Fox (17), Bonin tarafından 30 Kasım'da Bellflower'dan kaçırıldı. Bedeni Ortega Otobanı'nda, öldükten iki gün sonra bulundu, başında ve yüzünde gördüğü yoğun şiddetin izleri vardı. El ve ayak bileklerinde ip izlerine rastlanmıştı. 13 Aralık'ta Rialto bölgesinde genç bir çocuğun cesedi bulundu fakat kimliği Ağustos 1980'e kadar tespit edilemedi. Kurban, Long Beach'ten 15 yaşındaki John Kilpatrick idi. Arkadaşlarıyla buluşmak için evden çıktıktan sonra kendisinden bir daha haber alınamamıştı.

1980 yılı, yılbaşı günü 16 yaşındaki Michael McDonald kaçırıldı. Dövüldü, gaddarca şiddet gördü ve boğuldu; bedeni iki gün sonra San Bernadino'daki 71 numaralı otobanda bulundu. Bu sefer cesedin kıyafetleri duruyordu ve 24 Mart'a kadar kimliği tespit edilememiş, bir başka John Doe olarak kalmıştı.

Bonin'in işlediği diğer cinayet, onun suç ortağı 18 yaşında olan Gregory Matthews Miley'in yardımıyla gerçekleşti. Charles Miranda (15), Santa Monica Caddesi'nde otostop çekerken Bonin ve Miley ona yaklaştı. Miley'in sonradan bahsettiğine göre, o minibüsü sürerken arkada Bonin ve Miranda anlaşarak cinsel ilişkiye girmişlerdi. Bonin, Miley'in kulağına, "Çocuk ölecek," diye fısıldayınca, çabucak Miranda'yı bağlamışlardı. Miranda'nın cüzdanındaki 6 doları da çaldıktan sonra Bonin

3 John Doe, ABD'de gerçek kimliği belirlenemeyen, ya da yasal gerekçelerle gizli tutulması gereken kişiler ve kimliği saptanamayan erkek cesetler için kullanılan bir takma isimdir. Kadınlar için de Jane Doe takma ismi kullanılmaktadır. (e.n.)

ona tecavüz etmişti. Miley de Miranda'ya tecavüz etmeye çalışmış fakat erekte olamamıştı; böylece ezikliğin verdiği hırçınlıkla Miranda'ya kesici aletlerle saldırmıştı. Bonin ve Miley, Miranda'yı dövmüş, boğmuş ve kızın göğsünün üstünde zıplamışlardı. Diğerinin aksine Miranda'nın cesedi East Second Sokak yakınlarındaki dar bir yolda bulunmuştu.

Birkaç saat içinde, Bonin ve Miley sıradaki kurbanı aramaya koyulmuşlardı. Bonin hâlâ "azgın" olduğunu söyleyip saldırıya hazır olduğunu ve öldürmek istediğini belirtmişti. Huntington sahilinde otobüs bekleyen James Macabe (12) ile karşılaştılar. Çocuğu Disneyland'e götürebileceklerini söyleyip, markete gitmiş ve oradaki alana arabayı park etmişlerdi. Bonin minibüsün arkasına geçince Miley sürücü koltuğuna geçmişti. Bonin ona tecavüz edip döverken çocuğun ağlama sesleri duyuluyordu. Sonra Miley de arkaya geçti ve Bonin'e çocuğu döverken yardım etti. Boynunu kırmak için bijon anahtarı kullandılar, Bonin sonra onu boğarak öldürdü. Macabe'nin bedeni üç gün sonra Walnut'taki çöplükte bulundu.

Bonin şartlı tahliyesini yakması sebebiyle bir ay hapis yattıktan sonra 4 Mart'ta tahliye edildi. 10 gün sonra bir sonraki kurbanını buldu. Ronald Gatlin (18), Van Nuys'taki arkadaşının evinden çıktıktan sonra kaçırılmıştı. Diğerleri gibi onunla da cinsel ilişkiye girmiş ve dövmüş; buz kıracağını defalarca burnuna ve kulağına sokmuştu. Sonunda Bonin onu boğmak için ip kullanmıştı. Ceset sonraki gün Duarte'de bulundu.

Glenn Barker 21 Mart günü Bonin'in minibüsüne bindiğinde 14 yaşındaydı, okula otostop çekerek gidiyordu. Tecavüze uğradı, dövüldü ve hâlâ yanan bir sigara boynuna basıldı. Birçok yabancı madde zorla anüsüne sokuldu ve sonunda iple boğuldu. Aynı gün, Russell Rugh (15) Garden Grove'daki otobüs durağından kaçırıldı ve sekiz saat boyunca felaket bir vahşetin öznesi oldu. Genç çocukların bedenleri Cleveland Ulusal Ormanı'nda 23 Mart'ta bulundu.

Bonin, William Ray Pugh (17) ile bir mart akşamı Everett Fraser'ın evinden çıkarken tanıştı. Bonin, Pugh'ı eve bırakmayı teklif etti, arabayı çalıştırır çalıştırmaz Bonin Pugh'a onunla cinsel ilişkiye girmek istediğini söyledi. Pugh doğal olarak şaşırmıştı, birkaç dakika süren sessizlik son-

rası, kırmızı ışıkta durmak üzere olan minibüsten inmeye çalıştı. Bonin, Pugh'ı kolyesinden tutup koltuğa geri oturttu, sonra da ona genç erkekleri kaçırıp öldürmeyi nasıl da sevdiğinden bahsetti. Pugh'ı evine bıraktı, onu öldürmemişti çünkü insanlar onları birlikte Fraser'in evinden çıkarken görmüşlerdi.

Pugh, Bonin'in suç ortağı oldu, 24 Mart günü birlikte Harry Todd Turner'ı (15) erkek yatakhanesinden kaçıp sokakta ilerlediği sırada kaçırdılar. Ona, cinsel birliktelik için 20 dolar önerdiler ve minibüse soktular. Turner'ın elleri ayakları bağlandı, sonra kendisiyle homoseksüel ilişkiye girildi. Bonin, Pugh'a çocuğu dövmesini söyledi, sonra da kendisi onu boğdu. Çocuğun cesedini bir işyerinin arka teslimat kapısına bıraktılar. Otopsisinde kafatasının 8 yerinden çatladığı, genitalinin de ağır yaralandığı ortaya çıktı.

Steven Wood (16) 10 Nisan'da dişçi randevusundan çıkıp okula yürürken kaçırıldı. Bonin'in diğer kurbanlarıyla aynı teklifleri aldı, iple ölene kadar boğuldu. Cesedi Long Beach'teki geçide atıldı. 29 Nisan'da Butts'ın yardımıyla Bonin, Stanton süpermarketinde çalışan birini kandırıp minibüse bindirdi. Kurban, Darin Kendrick'e (19) uyuşturucu satacaklarını söylediler ve o da isteyerek minibüse bindi, böylece Butts'ın apartmanına gittiler.

Eve girer girmez, Kendrick etkisiz hale getirildi ve elleri ayakları bağlandı, sonra da zorla homoseksüel ilişkiye girildi. Onu tam anlamıyla boğmadılar, bu onlar için başka bir tür işkenceydi, ona zorla hidroklorik asit içirdiler. Asit ağzında, çenesinde, göğsünde ve midesinde korkunç yanıklara yol açtı. Butts kulaklarına buz kıracağı soktu, öyle şiddetliydi ki Kendrick omuriliğinden öldürücü bir şekilde yaralandı. Artesia Otoyolu yakınlarındaki bir depoda cesedi bulundu, buz kıracağı hâlâ kulak yolunda duruyordu.

Lawrence Sharp (17) Bonin'in suç ortaklarından biriydi; 17 Mayıs'ta öldürüldü çünkü Bonin artık onun ayak altında dolaşmasına dayanamıyordu. O da bağlandı, tecavüze uğradı, defalarca kafasına ve vücuduna darbeler aldı ve boğuldu. Bedeni ertesi gün Westminster benzin istasyo-

BELONGS TO KAOTIC TEAM

nunun arkasında bulundu. İki gün sonra Bonin Butts'ın ona başka bir cinayette yardım etmesini istedi fakat Butts bu teklifi reddetti. Yalnız başına Bonin Sean King'i (14) Downey'deki otobüs durağından kaçırdı. Cesedi Live Oak Kanyonu'nda bulundu.

Birkaç gün sonra, Bonin annesiyle yaşadığı evde onlarla kalması için James Michael Munro'yu (18) davet etti. Munro evsiz bir serseriydi, Bonin'in teklifini hiç çekinmeden kabul etti. Biseksüel olan James'in daha çok kadınlarla birlikte olmayı tercih etmesine rağmen, ikisi cinsel ilişkiye girdiler. Başta Munro, Bonin'in "iyi biri" olduğunu düşünmüştü, ta ki Bonin ona 1 Haziran'da genç bir otostopçuyu kaçırıp öldürmek istediğini söyleyene kadar.

Bonin ve Munro 2 Haziran günü Steven Wells (18) ile karşılaştılar. Wells otobüs durağında beklerken onlarla karşılaşıp minibüse bindi. Bonin, Wells'in biseksüel olduğunu öğrenince ona evine gelip birlikte olmadan önce bağlanması karşılığında 200 dolar teklif etti. Wells bunu kabul etti, eve gittiği an iki erkek tarafından bağlandı, tecavüz edildi ve dövüldü. Onu boğmadan önce Bonin, Wells'e öldürmeye hazır olduğunu söyledi. Cesedi karton bir kutuya konulup Butts'ın evine götürüldü.

Bonin, Butts'ı minibüsteki cesedi kontrol etmesi için cesaretlendirdi. Ona cesedi atmak için en uygun yerin neresi olduğunu sordu, Butts "en son attıkları cesedin" olduğu benzin istasyonuna götürmeyi önerdi. Wells'in bedeni en sonunda Huntington Sahili'ndeki eski bir benzinliğe bırakıldı. Benzinlik artık kullanılmadığı için ceset hemen -bırakıldıktan yalnızca 5 saat sonra- fark edildi.

Bilinen Kurbanlar:

28 Mayıs 1979 - Thomas Ludgren, 13	4 Ağustos 1979 - Mark Shelton, 17
5 Ağustos 1979 - Markus Grabs, 17	27 Ağustos 1979 - Donald Ray Hyden, 15
9 Eylül 1979 - David Murillo, 17	17 Eylül 1979 - Robert Wirostek, 18
1 Kasım 1979 - John Doe, 19-25	30 Kasım 1979 - Frank Dennis Fox, 17
10 Aralık 1979 - John Kilpatrick, 15	1 Ocak 1980 - Michael McDonald, 16
3 Şubat 1980 - Charles Miranda, 15	3 Şubat 1980 - James Macabe, 12

BELONGS TO KALKUŞ TEAM

14 Mart 1980 - Ronald Gatlin, 18	21 Mart 1980 - Glenn Barker, 1
21 Mart 1980 - Russell Rugh, 15	24 Mart 1980 - Harry Todd Turner, 15
10 Nisan 1980 - Steven Wood, 16	29 Nisan 1980 - Darin Lee Kendrick, 19
17 Mayıs 1980 - Lawrence Sharp, 17	17 Mayıs 1980 - Sean King, 14
2 Haziran 1980 - Steven Wells, 18	

Yakalanma ve Dava Süreci

Pugh, Mayıs 1980'de araba çalmaktan tutuklandı, hapisteyken danışmana haberlerde gördüğü cinayetlerin işlenme tarzının tanıdık geldiğini söyleyip Bonin'i tarif etti. Bu bilgi polise iletilince Pugh'ı sorguladılar, cinayetlere yardım ettiğini inkâr etti ama Otoyol Katili'nin Bonin olduğunu iddia etti. Polis Bonin'in sabıka kaydına baktığında genç çocuklara cinsel istismarda bulunması da dahil geniş çaplı bir sabıka geçmişiyle karşılaştı. Böylece Bonin'i takibe aldılar.

Bu esnada polis, Bonin'in 11 Haziran'da Hollywood'da rasgele dolaştığını ve bu yolla genç çocukları kandırıp minibüsüne alacağını fark etti. Dört kere başarısız olduktan sonra sonunda bir çocuğu ikna etti ve polis, Bonin Hollywood Otoyolu'na yakın bir alana park edene kadar onu takip etti. Polis gizlice ona yaklaştığında içeriden gelen boğuk bir çığlık ve vurma sesi duydu. Zorla minibüsü açtıklarında Bonin, Harold Tate'e tecavüz etmek üzereydi.

Tutuklandığında dedektifler minibüsün içini ve evini aradılar. Onun Otoyol Katili olduğunu gösteren birçok eşya buldular. Evinde kurbanlarını bağlamak ve alıkoymak için kullanılan materyaller, bıçaklar, pense ve bijon anahtarı buldular. Minibüsün içi ise birçok kan lekesiyle doluydu. Minibüsün torpidosunda cinayetlerle ilgili haber kupürlerine rastladılar.

Birçok cinayeti işlemediğini söylese de Bonin sonunda razı gelip her şeyi itiraf etti. Birkaç gün boyunca sorgusu devam etti, 21 genç adamı ve çocuğu kaçırdığını, tecavüz ettiğini ve öldürdüğünü itiraf etti. Yakalanmasının verdiği sıkıntı haricinde hiçbir şekilde pişmanlık duymuyordu. Suç ortakları olan Butts, Munro ve Miley'den de bahsetmeyi ihmal etmedi.

BELONGS TO KALKIS TEAM

Bonin hakkında sonunda 29 Temmuz 1980'de 16 cinayetten suç duyurusunda bulunuldu, buna bir küçük çocuklarla homoseksüel ilişki, 11 soygun ve bir sakatlama suçu da eklendi. Butts 6 cinayet ve 3 soygundan suçlandı. 14 Kasım'da Butts üç cinayet suçlaması daha aldı ve 27 Temmuz 1981'de mahkeme karşısına çıktı.

Munro 31 Temmuz 1980'de tutuklandı ve Steven Wells'i öldürmekle suçlandı. Suçsuz olduğu kanıtlandı. Miley 22 Ağustos'ta tutuklandı ve James Macabe ve Charles Miranda cinayetlerinden suçlu bulundu. Arkadaşıyla yaptığı ve kaydedilen bir telefon konuşması esnasında suçunu itiraf etmişti. Başta suçlu olmadığına karar verilse de sonradan suçunu kabul etmişti.

Bonin'in ilk duruşması 6 Ocak 1982'de sonuçlandığında 10 cinayet suçundan yargılandı. Cezasının belirlenmesi için mahkeme 20 Ocak'a kadar sürdü, sonuç olarak idam cezası aldı. Sonra Orange Eyalet İdaresi'nde mahkemeye çıktığında 4 cinayetle suçlandı ve duruşma altı hafta boyunca devam etti. 2 Ağustos 1983'te mahkeme kararıyla dört cinayet ve üç soygun suçundan yine ölüm cezasına mahkûm edildi.

Butts 11 Ocak 1981'de duruşmaya çıkmadan önce hücresinde kendini asarak intihar etti. Munro'ya Steven Wells'i öldürme suçundan 15 yıl hapis cezası verildi. Şartlı tahliyesi 2019'a çıktı. Miley, Charles Miranda'yı öldürme suçundan Şubat 1982'de 25 yıl hapis cezası aldı, James Macabe'yi öldürdüğü için bir 25 sene ceza daha aldı. Miley, 25 Mayıs 2016'da, iki gün önce başka bir mahkûm tarafından uğradığı saldırıda aldığı yaralar sonucu öldü.

William Pugh Harry Todd Turner'ın öldürülmesinde yardım ve yataklık yaptığı için cinayetten 6 sene sonra suçlu bulundu. Hapiste sadece 4 sene kaldı ve 1985'te tahliye edildi.

Sonuç

Bonin 14 sene boyunca idam tarihinin belirlenmesi için ölüm hücresinde bekledi. İlk başta gaz odasında idam edilmesi düşünülüyordu fakat önceki idamla ilgili çıkan sıkıntılar yüzünden zehirli iğne ile infaz etme

yöntemini seçtiler. Son yemeği iki büyük pizza, üç top dondurma ve 18 kutu Coca-Cola idi. Son saatlerini geçirmek için 5 kişi seçmişti, bunlara biyografi yazarı, bir papaz ve avukatı da dahildi.

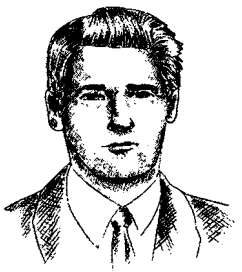
Saatler 11.45'i gösterdiğinde iğnenin yapılması için gaz odasına götürüldü ve saat 12.13'te ölüm ilanı verildi.

Ek Bilgiler

- İdam gününü beklerken birçok katille arkadaş olmuştu, buna Douglas Clark, Lawrence Bittaker ve Randy Kraft dahildi.
- Son/Özel Yemeği: İki büyük pepperoni ve sosisli pizza, üç top kahveli dondurma ve üç karton altılı normal Coca-Cola.

Bonin'den Alıntılar:

- "Bir kişi kanunlara karşı gelen bir eylem gerçekleştirmeyi düşünüyorsa ona, bunu yapmadan önce sessiz bir yere geçip yapacaklarını tüm ciddiyetiyle düşünmesini öneriyorum."

BOSTON CANAVARI

Doğum Tarihi: 3 Eylül 1931
Rumuz: Albert Henry DeSalvo, Yeşil Adam, Ölçücü Adam, Boston'ın Deli Boğucusu
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz ve cinayet
Kurban Sayısı: 13
Cinayet Tarihleri: Haziran 1962-Ocak 1964
Yakalanma Tarihi: Kasım 1964
Cinayet Tarzı: Boğarak öldürme
Bilinen Kurbanları: Anna Slesers, 55; Mary Mullen, 85; Nina Nichols, 68; Helen Blake, 65; Ida Irga, 75; Jane Sullivan, 67; Sophie Clark, 20; Patricia Bissette, 23; Mary Brown, 69; Beverly Samans, 23; Evelyn Corbin, 58; Joann Graff, 23; Mary Sullivan, 19
Cinayet Yeri: Boston
Durum: Cinayetlerden suçlanmadı fakat tecavüz suçuyla ömür boyu hapis cezası aldı. 25 Kasım 1973'te hapiste bıçaklanarak öldürüldü.

Geçmiş

Uzun bir süre boyunca Albert DeSalvo'nun Boston Canavarı (Boston Strangler/Boston Boğucusu) olduğu düşünülmesine rağmen yakın zamanda 13 cinayetten de sorumlu olmadığıyla ilgili çelişkiler ortaya çıktı. Tüm kurbanlar Boston bölgesinden kadınlardı, cinayetler 1960'ların ilk aylarında işlenmişti.

Cinayetler genelde "ipek çorap cinayetleri" olarak biliniyordu çünkü her kurban ipek bir çorapla boğulmuştu. Albert DeSalvo'nun cinayetlerdeki rolü netleşmese de hâlâ bu cinayetlerden sorumlu katil olarak kabul ediliyor.

DeSalvo, alkolik ve şiddet eğilimli bir ailenin beş çocuğundan biri olarak doğdu. Genç yaşlarda belaya bulaşmaya başladı, yaptıkları genelde az şiddet barındıran küçük suçlardan oluşuyordu. Orduda görev aldı, fakat sonunda emirlere uymadığı için atıldı. Atılmasına müteakiben adı Irmgard Beck olan Alman bir kadınla evlendi. İlk çocukları engelli doğdu, kazandıkları azıcık paraya ve çocuğun harcamalarına rağmen kendilerini idare etmeyi başardılar. Eşine göre DeSalvo "sekse düşkün" biriydi, eşi onunla cinsel ilişkiye girmekten kaçınıyor ve başka bir engelli çocuk daha doğurmaktan korkuyordu. Fakat ondan sonsuza kadar kaçamadı ve sonunda sağlıklı bir erkek çocuk dünyaya getirdi. DeSalvo aile babası rolünü üstlenmişti. Aşırı böbürlenen biri olmasına rağmen işvereni ve iş arkadaşları tarafından seviliyordu.

Gençliğinde DeSalvo genç kadınların kapısını çalıp yeni modeller keşfetmek üzere geldiğini söylüyordu ve çoğunluğunu kandırmayı başarıp onların evine giriyordu. İçeri girdiğinde model olarak uygun olup olmadıklarını öğrenmek için onları "ölçüyordu". Bu onu cinsel yönelimde muzırlık yapmaya yöneltti ve 18 ay hapiste kaldı.

Cinayetler

Boğarak öldürmesiyle bilinen katilin bilinen ilk kurbanı 55 yaşındaki Anna Slesers idi. Back Bay, Boston'daki evinde 14 Haziran 1962'de ölü bulundu. Bir obje kullanılarak cinsel istismara uğramıştı ve bornozunun ipiyle boğularak öldürülmüştü.

BILGEKEDI KALICI TEMA

DeSalvo'ya göre bir sonraki denemesi 28 Haziran 1962'de gerçekleşmişti. Mary Mullen'in (85) dairesine girmiş ve onu tuttuğunda kadın yere yığılmıştı. Kadının ciddi bir kalp krizi geçirdiğini fark etmeden apartmanı terk etmişti.

30 Haziran 1962'de 68 yaşındaki Nina Nichols evinde saldırıya uğradı. Cinsel istismara uğradı, katil Nina'nın naylon çoraplarıyla onu boğarak öldürmüştü. Boğucu katilin sonraki kurbanı aynı gece öldürdüğü, 65 yaşındaki Helen Blake'ti. O da cinsel istismara uğradıktan sonra kendi çorabıyla boğularak öldürülmüştü.

Ida Irga (75), 19 Ağustos'ta cinsel istismara uğradıktan sonra Beacon Hill, Boston'daki dairesinde öldürülmüştü. Dorchester'da, 21 Ağustos günü 67 yaşındaki Jane Sullivan da cinsel istismar mağduruydu ve kendi çorabıyla boğularak öldürülmüştü. 5 Aralık 1962'de öldürülen 20 yaşındaki Sophie Clark'ın ölümüne kadar bilinen başka bir cinayet yoktu. Bir kez daha katil, kurbana tecavüz edip boğarak öldürmüştü.

Patricia Bissette (23) kendi naylon çoraplarıyla boğularak öldürüldüğünde tarih 31 Aralık 1962'ydi. Bedeni Back Bay, Boston'daki evinde bulundu. Mary Brown'ın cinayeti 6 Mart 1963'te gerçekleşmişti ve önceki cinayetlere göre daha fazla şiddet içeriyordu. Mary, Massachusetts'teki evinde tecavüze uğramış, dövülmüş, boğulmuş ve bıçaklanmıştı.

Öldürülen bir sonraki kadın 23 yaşındaki Beverly Samans'tı. Massachusetts'teki evinde ölü bulunmuş, 6 Mayıs 1963'te diğer kurbanların aksine boğulmuş ve bıçaklanarak öldürülmüştü. Evelyn Corbin (58) Salem, Massachusetts'teki evinde tecavüz edilerek ve kendi naylon çorabıyla boğularak öldürüldüğünde tarih 8 Eylül'dü.

23 Kasım 1963'te 23 yaşındaki Joann Graff'ın bedeni kendi çorabıyla boğularak öldürülmüş halde evinde bulundu. Bu ölümün ve sonraki cinayetin arasında kısa bir zaman vardı, bir sonraki cinayet 4 Ocak 1964'te işlenmişti. Mary Sullivan (19) Boston'daki evinde cinsel istismara uğradıktan sonra boğularak öldürülmüştü. Bu Boston Canavarı'nın bilinen son cinayetiydi.

BELONGS TO KALKIN TEAM

Bilinen Kurbanlar:

14 Haziran 1962 - Anna E. Slesers, 55: Bedeni 77 Gainsborough Sokağı, Back Bay, Boston'daki evinde bulundu.	6 Mart 1963 - Mary Brown, 69: Bedeni 319 Park Caddesi, Lawrence, MassachuC sestts'teki evinde bulundu.
28 Haziran 1962 - Mary Mullen, 85: Bedeni 1435 Commonwealth Caddesi, Boston'daki evinde bulundu.	6 Mayıs 1963 - Beverly Samans, 23: Bedeni 4 Üniversite Yolu, Cambridge, Massachusetts'teki evinde bulundu.
30 Haziran 1962 - Nina Nichols, 68: Bedeni 1940 Commonwealth Caddesi, Boston'daki evinde bulundu.	8 Eylül 1963 - Evelyn Corbin, 58: Bedeni 224 Lafayette Sokağı, Salem, Massachusetts'teki evinde bulundu.
30 Haziran 1962 - Helen Blake, 65: Bedeni 73 Newhall Sokağı, Lynn, Massachusetts'teki evinde bulundu.	23 Kasım 1963 - Joann Graff, 23: Kendi naylon çoraplarıyla boğularak öldürülmüştü. Bedeni 54 Essex Sokağı, Lawrence, Massachusetts'teki evinde bulundu.
19 Ağustos 1962 - Ida Irga, 75: Bedeni 7 Grove Sokağı, Beacon Hill, Boston'daki evinde bulundu.	4 Ocak 1964 - Mary Sullivan, 19: Bedeni 44-A Charles Sokağı, Boston'daki evinde bulundu.
21 Ağustos 1962 - Jane Sullivan, 67: Bedeni 435 Columbia Yolu, Dorchester, Boston'daki evinde bulundu.	24 Mart 1980 - Harry Todd Turner, 15
5 Aralık 1962 - Sophie Clark, 20: Bedeni 315 Huntington Caddesi, Back Bay, Boston'daki evinde bulundu.	29 Nisan 1980 - Darin Lee Kendrick, 19
31 Aralık 1962 - Patricia Bissette, 23: Bedeni 515 Park Drive, Back Bay, Boston'daki evinde bulundu.	17 Mayıs 1980 - Sean King, 14

Yakalanma ve Dava Süreci

Genç bir kadın 27 Ekim 1964'te boğucu katili evine almıştı çünkü adam kendisinin polis dedektifi olduğunu iddia etmişti. Kadına saldırdı, yatağına bağlayıp ona cinsel istismarda bulundu. Birden kadından özür dileyerek evden ayrıldı. Kadın polise ona saldıran adamın profilini iyi bir şekilde tarif etmişti, bu robot resim polisi Albert DeSalvo'ya yöneltti.

Başta DeSalvo ekim ayında evine girdiği kadına tecavüz etmekten yargılandı, fakat hücrede kaldığı sürede Boston Canavarı'nın, hapis arkadaşı olan George Nassar olduğunu itiraf etti. Nassar, DeSalvo'nun iddialarını avukatına yönelttiğinde o da polise haber verdi. DeSalvo polis tarafından sorgulandığında, basına yansımamış birçok bilgiyi onlara aktardı. Fakat her iddia, her cinayetin olay yeriyle örtüşmüyordu. Cinayetlerden DeSalvo'nun sorumlu olduğuna dair fiziksel bir kanıt da yoktu.

DeSalvo işlediği birçok cinsel münasebet suçlarından mahkeme karşısına çıktı. Ondan "Yeşil Adam" ve "Ölçücü Adam" olarak bahsediyorlardı, kadınlara tecavüz edip onları istismar ediyor ama onları öldürmüyordu. Avukatı, Boston Canavarı cinayetlerindeki itirafları sebebiyle onun deli olduğunu söylemişti fakat bu bilgi yargıç tarafından kabul edilemez ilan edildi.

Cinsel saldırılar yüzünden suçlu bulundu ve 1967'de ömür boyu hapis cezasına mahkûm edildi fakat hiçbir zaman cinayetlerden sorumlu tutulmadı. Aynı yıl, tutulduğu Bridgewater Eyalet Hastanesi'nden iki mahkûm arkadaşıyla birlikte kaçtı. Ertesi gün kendisi teslim oldu ve yüksek güvenlikli Walpole Eyalet Hapishanesi'ne gönderildi.

Sonuç

27 Kasım 1973'te DeSalvo hapishane revirinde öldürülmüş halde bulundu. Bıçaklanmış ve ağır yaralar almıştı. Hücre arkadaşı, Kış Tepesi Çetesi ortağı Robert Wilson cinayetten sorumlu tutuldu, fakat jüri karar çoğunluğunu sağlayamadığı için ceza almadı.

Uzun yıllar boyunca DeSalvo'nun Boston Canavarı olup olmadığıyla ilgili spekülasyonlar doğdu. Çelişkileri açığa çıkaran Mary Sullivan cinayetiydi. DeSalvo itirafında Sullivan'la cinsel birleşme yaşadığını söylese de otopside cinsel aktiviteyle ilgili herhangi bir bulguya rastlanmadı.

DeSalvo'nun katil olup olmadığını kanıtlamak için Mary Sullivan'ın öldürüldüğü olay yerinde bulunan sıvıya DNA testi yapılması uygun görüldü. 11 Temmuz 2013'te Boston Polisi, DeSalvo'nun Mary Sullivan'ın katili olduğuna dair bir bağlantı bulunduğunu açıkladı. DeSalvo'nun ye-

ğeninden alınan örnekler kullanılmıştı, böylece sorunun kesin olarak çözülmesi için DeSalvo'nun bedeninin çıkarılıp tekrar incelenmesine dair mahkeme kararı çıkarıldı. 19 Temmuz'da DeSalvo'nun gerçekten Mary Sullivan'ı öldürdüğüne dair DNA kanıtı olduğu netleşti.

Ek Bilgiler

- Boston'da The Boston Strangler adlı bir rock grubu bulunuyor.
- The Rolling Stones'un 1969'da çıkan *Let It Bleed* albümündeki "Midnight Rambler" şarkısı Albert DeSalvo'nun üstünkörü bir biyografisiydi.

DeSalvo'nun yazdığı bir şiir:

İşte burada Boğucunun hikâyesi, daha anlatılmamış,
Öldürdüğünü söyledi 13 kadını,
genç ve yaşlı.
Yakalanması zor katil, işte gidiyor,
Dolaşma arzusu onu nereye götürürse, kimse bilmiyor
Gün ışığına vuruldu,
Yanlış yolda ipucu bırakmadan.
Genç ve yaşlı, dudakları kapanmış,
Ölüm sırları açığa çıkmamış.
Belki kafadan kontaktı,
Ama polise yakalanmayacak kadar akıllıydı.
Sırrının açığa çıkması ona ün getirmiş,
Ama ailesine istenmeyen bir utanç vermiş.
Bugün oturmuş hücrede,
Anlatabileceği bir sırrı var derinlerde.
İnsanlar hâlâ şüphe duyuyor,
Boğucu'nun hapiste mi dışarıda mı olduğunu soruyor.

BİLGİNÇ KİTAP TEAM

JERRY BRUDOS

Doğum Tarihi: 31 Ocak 1939
Rumuz: Ayakkabı Fetişi Katili, Arzu Katili
Ayırt Edici Özellik: Fetiş, nekrofil
Kurban Sayısı: 4
Cinayet Tarihleri: 26 Ocak 1968-27 Nisan 1969
Yakalanma Tarihi: 25 Mayıs 1969
Cinayet Tarzı: Boğarak öldürme
Bilinen Kurbanları: Linda Kay Slawson, 19; Jan Susan Whitney, 23; Karen Elena Sprinker, 19; Linda Dawn Salee, 19
Cinayet Yeri: Oregon
Durum: Ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. 28 Mart 2006'da doğal sebeplerle öldü.

Geçmiş

Brudos doğduğunda annesi hayal kırıklığına uğradı çünkü bir kız çocuğu olmasını istiyordu. Bu yüzden onu önemsemiyor ve aşağılıyordu. 5 yaşından itibaren Brudos'ta kadın ayakkabılarına karşı bir fetiş gelişti ve bu ömrü boyunca sürdü. Genç bir çocukken, kadınları takip edip onları boğarak ya da yere düşürerek saldırıyor, sonra da ayakkabılarını çalıp kaçıyordu.

Gençliğinde eyalet hastanelerinde çokça zaman geçirdi. Rahatsız edici tavırları 17 yaşına geldiğinde daha fazla artmıştı, bir çukur açıyor ve kızları seks kölesi olarak orada tutuyordu. Bu fark edildiğinde Oregon Eyalet Hastanesi'ne gönderildi ve 9 ay boyunca psikiyatri koğuşunda kaldı. Değerlendirmeler sonucunda düşüncelerini saran fetişleri ve cinsel fantezilerinin kaynağının annesine ve genel olarak kadınlara karşı duyduğu öç alma ve nefret olduğu gözlemlendi.

Tüm bunlara rağmen Brudos liseden mezun olmayı başardı, elektronik teknisyen olmak için eğitim aldı. 1961'de evlendikten sonra eşiyle birlikte Portland, Oregon'a taşındı ve duruldu. Fakat migren ve "baygınlık" geçirdiğine dair şikâyet etmeye başladı. Semptomlarını hafifletmek için geceleri sokakta dolaşıp dantelli iç çamaşırları ve ayakkabılar çalıyordu.

Cinayetler

Brudos'un ilk cinayeti 26 Ocak 1968'de gerçekleşti. Linda Slawson (19) kaybolduğu zaman Portland'da Brudos'la aynı mahallede yaşıyor ve ansiklopedi satıyordu. Bedeni hiç bulunamadı, Brudos'un sonradan itiraf ettiğine göre kızın cesedini Willimette Nehri'ne atmıştı.

25 Kasım 1968'de Jan Whitney (23) Eugene'de kayboldu. Arabası Interstate 5'te Salem ve Albany arasında bir mola yerinde bulundu. 27 Temmuz 1969'da bedeni Willamette Nehri'nde demiryolundan alınan bir demir parçasına bağlı halde bulundu.

Karen Sprinkler (19) en son Salem'da bir marketin park alanında canlı görüldü. Bedeni Monroe yakınlarında Long Tom Nehri'nde ağırlık bağlanmış halde 10 Mayıs 1969 tarihinde bulundu. Bilinen son cinayet 23 Nisan 1969'da işlendi. Linda Salee (22) en son Portland'da bir iş merkezinin park alanında canlı görüldü. Bedeni de Monroe yakınlarında Long Tom Nehri'nde ortaya çıktı. Karen Sprinkler gibi nehre atılmadan önce onun da bedenine ağırlık bağlanmıştı.

Cinayetler sırasında Brudos evli ve iki çocuk sahibiydi. Bazen kadınları kandırıp arabasına çekmek için polis memuru rolüne girer, sahte üniforma ve rozet gösterirdi. Onları arabaya aldığında Salem'daki evine götürüp, karısının ve çocuklarının ruhu duymadan kurbanlarını garajda öldürürdü. Kurbanlar öldüğünde Brudos onların fotoğrafını çekiyordu. Onlara iç çamaşırı giydirip öldükten sonra cinsel ilişkiye giriyordu. Sıklıkla vücutlarından bazı bölümleri kesiyordu: bir ayak ya da bir göğsü kesip, reçine içinde saklayıp onları kâğıt ağırlığı olarak kullanıyordu. Topuklu ayakkabı koleksiyonu vardı ve bu korunmuş ayakları ayakkabı içinde tutup "model" olarak sergiliyordu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

26 Ocak 1968 - Linda Slawson, 19
25 Kasım 1968 - Jan Whitney, 23
27 Mart 1969 - Karen Sprinker, 19
23 Nisan 1969 - Linda Salee, 22

Yakalanma ve Dava Süreci

Mayıs 1969'da Brudos 12 yaşında bir kız çocuğunu kaçırmaya yelten-

di fakat kız kaçmayı başardı. Ona saldıran adamın tarifini verdi ve teşhis etmesi için şüphelilerin fotoğraflarını gösterdiklerinde Brudos'u seçti. Hemen tutuklandı ve başta suçsuz olduğunu iddia etti. Sonra, 27 Haziran günü, duruşmaya çıkmadan üç gün önce, Brudos işlediği tüm cinayetleri itiraf etti. Böylece Whitney, Sprinkler ve Salee cinayetlerinden suçlu bulundu. Suçlamalar yapıldıktan sonra mahkemeye ihtiyaç olmadığı söylenip ömür boyu hapis cezası verildi.

Sonuç

Hapisteyken Brudos ayakkabı satan şirketlere mektup yazıp katalog kopyalarını talep etmişti. Ayakkabı katalogları onun için "pornografikti" ve hücresinde birçok katalog vardı. 28 Mart 2006'da Brudos karaciğer kanserinden hayatını kaybetti. O zamanlarda Oregon Ceza İnfaz Kurumu'nda en uzun süre -37 yıl- kalan mahkûmdu.

Ek Bilgiler

- Ayakkabı Fetişi Katili olarak biliniyordu, dört kadını sopayla dövmüş ve boğmuştu, vücut parçalarını da hatıra olarak almıştı.
- Annesi kız çocuk istediği için ona kadın kıyafetleri giydiriyordu.
- Kadın ayakkabılarına düşkündü, çaldığı ayakkabılara model yapmak için bir kurbanının ayağını kesmişti.

TED BUNDY

Doğum Tarihi: 24 Kasım 1946
Rumuz: Chris Hagen, Kenneth Misner, Memur Roseland, Richard Burton, Rolf Miller
Ayırt Edici Özellik: Kaçırma, tuzağa düşürme, tecavüz ve cinayet
Kurban Sayısı: 30+
Cinayet Tarihleri: 1961-1978
Yakalanma Tarihi: 15 Şubat 1978
Cinayet Tarzı: Ağır eşyalarla dövme, boğma
Bilinen Kurbanları: Anne Marie Burr, 8; Lonnie Trumbell; Lisa Wick; Joni Lenz, 18; Lynda Ann Healy, 21; Donna Gail Manson, 19; Susan Elaine Rancourt, 19; Brenda Baker, 15; Roberta Kathleen Parks, 20; Brenda Carol Ball, 22; Georgeann Hawkins, 18; Janice Ott, 23; Denise Naslund, 18; Caryn

Campbell, 23; Julie Cunningham, 26; Denise Lynn Oliverson, 25; Melanie Cooley, 18; Shelly Robertson, 24; Nancy Wilcox, 16; Melissa Smith, 17; Laura Aime, 17; Debby Kent, 17; Carol DaRonch, 18 (kurtuldu), Nancy Baird, 23; Sue Curtis, 15; Debbie Smith, 17; Rita Lorraine Jolly, 17; Vicki Lynn Hollar, 24; Karen Chandler, 21 (kurtuldu); Kathy Kleiner, 20 (kurtuldu); Lisa Levy, 20; Margaret Bowman, 21; Cherly Thomas (kurtuldu); Kimberly Leach, 12; Lynette Culver, 13; Rita Curran, 24
Cinayet Yeri: Washington, Colorado, Utah, Oregon, Florida, Idaho, Vermont
Durum: 24 Ocak 1989'da elektrikli sandalyede idam edildi.

Geçmiş

Theodore "Ted" Bundy utanç ve gizlilik bulutu altında gayrimeşru olarak doğan çocuklardan biriydi. Annesi Eleanor Cowell aşırı dindar bir aile tarafından yetiştirilmişti ve 22 yaşındayken babası belli olmayan bir çocuğa hamile kalması onlar için büyük bir skandal olmuştu. Böylece Bundy evlatlık çocuk olarak büyükannesi ve büyükbabası tarafından büyütüldü, ilk senelerinde annesinin, kız kardeşi olduğunu düşünüyordu.

Henüz yeni yürümeye başlayan bir çocukken annesiyle birlikte Tacoma, Washington'a taşındı. 1951 senesinde annesi Johnnie Bundy ile evlendi. Birçok çocukları oldu. İşçi sınıfından bir aile olmalarına rağmen mutlu gözüküyorlardı. Ama Bundy genç bir çocukken korkunç olaylara karşı garip bir hayranlık gösteriyordu. Daha sadece 3 yaşındayken bıçaklara karşı heves duyuyordu. Öğrenci olarak Bundy zekiydi ve başarılıydı ama sosyal olarak arkadaş edinmekte zorluk çekiyordu. Ergenliğinde davranışları kötüye gitmeye başladı. Başka insanların evini gözetlemekten hoşlanıyordu, hiçbir suçluluk duymadan istediği şeyleri çalıyordu.

Bundy, Washington Üniversitesi'ne girdiğinde Kaliforniyalı bir kızla tanışıp ona âşık oldu. Alımlı bir kızdı ve Bundy'nin arzu ettiği her şeye sahipti -sınıf, nüfuz ve para. Kız onunla olan ilişkisini bitirdiğinde yıkıldı, sonra seçtiği tüm kurbanların onu hatırlattığı anlaşıldı; uzun siyah saçlı ve alımlı.

Saldırılarından kurtulan son kurbanlar Bundy'yi karizmatik ve yakışıklı olarak tarif ediyorlardı. Yaralandığı ve yardıma ihtiyacı olduğunu söyleyerek onların güvenini kazanıyordu.

Cinayetler

Bundy kesinlikle son yüzyılın en ahlaksız katillerinden biriydi. Sık sık kurtulduğu cesetlerin yanına geri döner, bedenlerle birçok cinsel aktiviteye girerdi. Bedenler bozulana ya da vahşi hayvanlar onlara zarar vere kadar, yani artık onlarla fiziksel temas kuramayacağını anlayana kadar bunu yapmaya devam ederdi.

Bundy'nin en az 12 kurbanının kafası kesilmişti ve bu kafalar bir süre boyunca onun evinde kalmıştı. Birçok seri katilin hatıra alması gibi Bundy de kurbanlarının kafalarını alıyordu. O kafalara dokunduğunda ya da sadece baktığında şüphesiz büyük bir haz duyuyordu.

Bundy'nin en vahşi saldırısı 15 Ocak 1978 tarihinde gerçekleşti. O sırada hapisten kaçmıştı, sabahın erken saatlerinde Florida Eyalet Üniversitesi Chi Omega kız öğrenci yurduna ulaşmayı başardı. Saat 2.45 sularında Margaret Bowman (21) yatağında uyurken ona bir parça odunla saldırdı. Sonra naylon çorapla onu boğarak öldürdü. Ardından Lisa Levy'nin odasına geçip 20 yaşındaki kızı bilinçsiz kalana kadar dövdü, sonra da boğdu. Bundy kızın göğüs uçlarından birini koparmış, kalçasından ısırmış ve bir şişeyle cinsel saldırıda bulunmuştu.

Bir sonraki yatak odasında Bundy, Kathy Kleiner ve Karen Chandler'a saldırdı. Kleiner'ın çenesi kırıldı ve omuz kası yırtıldı, Chandler ise beyin sarsıntısı geçirdi, çenesi, parmağı ve birkaç dişi kırıldı. Dört kadın da kısa süren öfke dolu saldırıların kurbanı olmuştu, her şey 15 dakikada olup bitmişti.

Yurttan aceleyle çıktıktan sonra Bundy başka bir daireye zorla girdi ve üniversite öğrencisi olan Cherly Thomas'a saldırdı. Kurban yaşamasına rağmen omzu yerinden çıkmış, çenesi kırılmış, kafatası beş yerden çatlamış ve geçici sağır olmuştu.

İdam edilmeden önceki akşam Bundy kurbanlarını Bill Hagmaier'e anlattı, liste şu şekildeydi:

Washington, 11 (Parks, Oregon'da kaçırılıp Washington'da öldürülen kurbanlar ve kimliği belirsiz üç kişi de buna dahil)

Utah, 8 (3 kişinin kimliği belirsiz)

Colorado, 3
Florida, 3
Oregon, 2 (İkisinin de kimliği belirsiz)
Idaho, 2 (1 kişinin kim olduğu bilinmiyor.)
Kaliforniya, 1 (kimliği belirsiz)

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1 Şubat 1974 - Lynda Ann Heaky, 21: Uyurken dövüldü ve kaçırıldı. Kafatası ve alt çenesi Taylor Dağı'nda bulundu.

12 Mart 1974 - Donna Gail Manson, 19: Konsere yürürken kaçırıldı ve öldürüldü. Bedeni (Bundy'nin dediğine göre) Taylor Dağ bölgesine bırakıldı ama asla bulunamadı.

17 Nisan 1974 - Susan Elaine Rancourt, 18: Danışmanlar toplantısına katıldığı bir akşam Central Washington Eyalet Üniversitesi'nde ortadan kayboldu. Kafatası ve alt çenesi Taylor Dağı'nda bulundu.

6 Mayıs 1974 - Roberta Kathleen Parks, 22: Corvallis'te Oregon Eyalet Üniversitesi'nde kayboldu. Kafatası ve alt çene kemiği Taylor Dağı'nda bulundu.

1 Haziran 1974 - Brenda Carol Ball, 22: Burien'deki Flame Tavern'den ayrıldıktan sonra kayboldu. Kafatası ve alt çene kemiği Taylor Dağı'nda bulundu.

11 Haziran 1974 - Georgann Hawkins, 18: WÜ'de kaldığı kız yurdunun arkasındaki patikadan kaçırıldı. İskeletinden kalanlar Issaquah'ta ortaya çıktı ve Bundy tarafından Hawkins olarak tanımlandı.

14 Temmuz 1974 - Janice Ann Ott, 23: Sammamish Gölü Eyalet Parkı'ndan gündüz vakti kaçırıldı. İskeletinden kalanlar Issaquah'ta bulundu.

14 Temmuz 1974 -Denise Marie Naslund, 19: Ott'un kaçırılmasından dört saat sonra aynı yerden kaçırıldı. İskeletinden kalanlar Issaquah'ta bulundu.

Utah, Colorado, Idaho

2 Ekim 1974 -Nancy Wilcox, 16: Holladay, Utah'ta tuzağa düşürüldü, saldırıya uğradı ve boğuldu. Bundy'nin dediğine göre bedeni Capitol

Reef Milli Parkı yakınlarına, Salt Lake Şehri'nin 320 kilometre güneyine gömülmüştü ama hiç bulunamadı.

18 Ekim 1974 - Melissa Anne Smith, 17: Midvale, Utah'ta ortadan kayboldu. Cesedi yakınlardaki bir dağlık alanda bulundu.

31 Ekim 1974 - Laura Ann Aime, 17: Lehi, Utah'ta kayboldu. Bedeni dağcılar tarafından American Fork Kanyonu'nda bulundu.

8 Kasım 1974 - Debra Jean Kent, 17: Bountiful, Utah'taki okul tiyatrosundan çıkışta kayboldu. Bundy'nin bahsettiğine göre cesedi Fairview, Utah yakınlarında Bountiful'un 160 kilometre güneyine bırakmıştı. Orada sadece diz kapağı bulundu fakat Kent'e ait olduğu resmi olarak asla kanıtlanmadı.

12 Ocak 1975 - Caryn Eileen Campbell, 23: Snowmass, Colorado'da bir otelden kayboldu. Cesedi yakınlarda kirli bir yola atılmış halde bulundu.

15 Mart 1975 - Julie Cunningham, 26: Vail, Colorado'daki bir tavernaya giderken kayboldu. Bundy'nin itirafına göre ceset Rifle yakınlarına Vail'in 140 kilometre batısına gömülmüştü ama asla bulunamadı.

6 Nisan 1975 - Denise Lynn Oliverson, 25: Grand Junction, Colorado'da yaşayan ailesinin yanına bisikletle giderken kaçırıldı. Bundy'nin söylediğine göre cesedi Colorado Nehri'nde Grand Junction'ın 8 kilometre batısına atılmıştı fakat asla bulunamadı.

6 Mayıs 1975 - Lynette Dawn Culver, 12: Pocatello, Idaho'da Alameda Ortaokulu'ndan kaçırıldı. Bundy onu polislerin Snake Nehri olduğunu düşündükleri bir yere attığını söyledi, ceset asla bulunamadı.

28 Haziran 1975 - Susan Curtis, 15: Brigham Young Üniversitesi'ndeki gençlik konferansı sırasında ortadan kayboldu. Bundy cesedi Price, Utah yakınlarında, Provo'nun 121 kilometre güneydoğusuna gömdüğünü belirtti, ceset asla bulunamadı.

Florida

15 Ocak 1978 - Margaret Elizabeth Bowman, 21: Florida Eyalet Üniversitesi'ndeki Chi Omega kız öğrenci yurdunda uyurken dövülüp boğuldu.

15 Ocak 1978 - Lisa Levy, 20: Florida Eyalet Üniversitesi'ndeki Chi Omega kız öğrenci yurdunda dövüldü, boğuldu ve uyurken cinsel istismara uğradı.

9 Şubat 1978 - Kimberly Diane Leach, 12: Lake City, Florida'daki ortaokulundan kaçırıldı. İskeletinden kalanlar Suwannee Nehri Eyalet Parkı yakınlarında, Lake City'nin 69 kilometre batısında bulundu.

Muhtemel Kurbanlar

Bundy, çözülmeyen birçok cinayetin şüphelisi olarak kaldı ve kimliği belirlenemeyen birçok kurbanın ölümünden de sorumlu tutuluyor. 1987'de yaptığı bir konuşmada Keppel'e sırrını açarak "hakkında asla konuşmayacağı bazı cinayetler" olduğunu, çünkü "eve çok yakın", "aileye çok yakın" yerlerde gerçekleştiğini ya da "çok genç kurbanlar" olduklarını söyledi.

31 Ağustos 1961 - Ann Marie Burr, 8: Bundy 14 yaşındayken Burr, Tacoma'daki evinde kayboldu. Evi Bundy'nin gazete dağıtma rotası üstündeydi. Kurbanın babası kızının kaçırıldığı gün Bundy'yi UPS kampüsü yanındaki inşaat alanında bir çukurun içinde gördüğünü söyledi. Bundy'nin bu cinayetten sorumlu olduğunu gösteren sadece bir kanıt vardı, ama kendisi bu sorumluluğu reddetti ve Burr ailesine 1986'da cinayeti inkâr ettiğini anlatan bir mektup yazdı. Keppel'e göre Burr, Bundy'nin bahsettiği "tartışmasız" üç kategoriye de uyuyordu: "eve çok yakın", "aileye çok yakın" ve "çok genç". Adli tıp 2011'de olay yerinden alınan eşyaları test etti ama Bundy'ninki ile karşılaştırmak için bozulmamış DNA sekansı yetersiz gelmişti.

23 Haziran 1966: İkisi de 20 yaşında olan kabin memurları Lisa E. Wick ve Lonnie Trumbull, Seattle'da Queen Anne Hill semtindeki dairelerinde uyurken bir parça odunla dövüldüler. Bundy'nin çalıştığı Safeway dükkânına yakın bir yerde gerçekleşmişti ve kadınların bu marketten alışveriş yaptığı biliniyordu. Trumbull saldırı esnasında öldü ama Wick kurtuldu. Bundy'nin bu saldırıdan sorumlu olduğuyla ilgili herhangi bir kanıta rastlanmadı, fakat bu cinayet ve daha sonra yurttaki saldırılar arasındaki benzerlikler göze çarpıyordu.

BELGESEL KANAL TEAM

30 Mayıs 1969: İkisi de 19 yaşında olan Susan Davis ve Elizabeth Perry, tatildeyken ölene kadar bıçaklandılar. Arabaları Garden Eyalet Park Alanı, Somers Point, New Jersey'de bulundu. Cesetleri üç gün sonra yakınlardaki ağaçlık alanda bulundu. Bir kurban tamamen giyinikti, diğeri ise çıplaktı. Bundy adli tıp psikoloğu Art Norman'a ilk öldürdüğü kurbanın Philadelphia bölgesinden iki kadın olduğunu söyledi. Bundy'nin teyzesi Julia'nın dediğine göre, Davis ve Perry'nin öldürüldüğü hafta sonu Bundy trafik kazası geçirdiği için ayağı alçıdaydı. Kazanın raporu ya da Bundy'nin hastane kaydı yoktu, kadınları kandırıp arabasına almak için sahte yaralar gösterdiği daha sonradan anlaşıldı. Somut bir kanıt olmadığından, olayın şüphelisi olarak kaldı.

19 Temmuz 1971 - Rita Curran, 24: Burlington, Vermont'taki evinde öldürüldü. Sopayla dövülmüş, boğulmuş ve tecavüze uğramıştı. Bundy'nin işlediği diğer cinayetlerle benzerlikleri vardı, aynı hafta o bölgede "Bundy" adlı birinin bir köpek tarafından ısırıldığı da belediye kayıtlarına geçmişti.

22 Temmuz 1971 - Joyce LePage, 21: Washington Eyalet Üniversitesi kampüsünde kayboldu. İskeletinden kalanlar dokuz ay sonra Pullman, Washington'ın güneyinde bir dağ geçidinin derinliklerinde bulundu. Bundy bu davada şüpheli olarak kaldı.

29 Haziran 1973 - Rita Lorraine Jolly, 17: West Linn, Oregon'da kayboldu.

20 Ağustos 1973 - Vicki Lynn Hollar, 24: Eugene, Oregon'dan kayboldu. Bundy Oregon'daki iki cinayeti işlediğini kabul etti ama kurbanların kimliği belirlenemedi. Oregon dedektifleri Jolly ve Hollar'ın katilinin Bundy olduğundan şüphelendiler ama onu sorgulama fırsatı bulamadılar.

27 Mayıs 1974 - Brenda Joy Baker, 14: Puyallup, Washington yakınında otostop çekiyordu. Bedeni Millersylvania Eyalet Parkı'nda bir sonraki ay bulundu. Bundy davada şüpheli olsa da, sorumluluğu üstlenmedi.

1 Temmuz 1974 - Sandra Jean Weaver, 19: Salt Lake Şehri'nden kayboldu. Çıplak bedeni bir sonraki gün Grand Junction, Colorado'da bulundu. Bundy idamını beklerken yaptığı röportajda onun isminden bahsettiğine inanılsa da bu doğrulanmadı.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

2 Ağustos 1974 - Carol L. Valenzuela, 20: Vancouver, Washington yakınlarında otostop çekerken kayboldu. Bedeninden kalanlar Olympia'nın güneyinde iki ay sonra kimliği Martha Morrison olarak tespit edilen başka bir kurbanla birlikte sığ bir mezarda bulundu. İki kadının da Bundy'nin diğer kurbanları gibi ortadan ayrılmış uzun saçları vardı. Ağustos 1974'te Bundy Seattle'dan Salt Lake'e geçmişti, bu durumda yol üzerinde Vancouver ve Eugene'de duraklamış olabilirdi.

1 Eylül 1974 - Martha Morrison, 17: en son Eugene, Oregon'da görüldü.

15 Nisan 1975 - Melanie Suzanne "Suzy" Cooley, 18: Denver'in kuzeybatısına 80 kilometre uzaklıkta Nederland, Colorado'daki okulundan çıktığında kayboldu. Bedeni yol yapım işçileri tarafından iki hafta sonra Coal Creek Kanyonu'nda, yaşadığı yerden 32 kilometre uzaklıkta bulundu. Cinayetin işlendiği sırada Bundy'nin o bölgede olduğuna dair kanıt vardı, ismi benzin istasyonundaki fişlerde geçiyordu; ama dava bugüne kadar çözülemedi.

1 Temmuz 1975 - Shelly Kay Robertson, 24: Golden, Coloradı'daki işine gitmedi. Bedeninden kalanlar Ağustos'ta iki maden fakültesi öğrencisi tarafından Kış Parkı yakınındaki Berthoud Geçidi'nin 150 metre içinde bulundu. Bundy'nin bölgede olduğuna dair benzin istasyonu fişleri vardı ama dava çözülemedi.

4 Temmuz 1975 - Nancy Perry Baird, 23: Salt Lake Şehri'nin 32 kilometre kuzeyinde bulunan Farmington, Utah'ta çalıştığı benzin istasyonunda kayboldu. Cesedi asla bulunamadı, kendisi de kayıp kişiler listesine resmi olarak eklendi. İdam beklerken yaptığı röportajda Bundy onu öldürdüğünü inkâr etti.

Şubat 1976 - Debbie Smith, 17: Salt Lake Şehri'nde kayboldu. Bedeni havalimanı yakınında 1 Nisan günü bulundu. Failinin Bundy olduğu söylense de dava çözülemedi.

Yakalanma ve Dava Süreci

16 Ağustos 1975'te Bundy kırmızı ışıkta geçince Granger, Salt Lake Şehri'nde Utah Trafik Polisi tarafından tutuklandı. Bundy'nin arabasında

yolcu koltuğu olmadığını görünce polis memuru bir arama yaptı ve "cinayet takımını" buldu. Bulunan birçok araç gerecin yanı sıra külotlu çoraptan yapılmış bir maske, kayak maskesi, kelepçeler, ip, bir buz kıracağı, bir levye ve çöp torbaları vardı. Bundy bunların "evde kullandığı eşyalar" olduğundan bahsetse de polis memuru arabanın ve önceki yıl kasım ayında adam kaçırma şüphelisinin tarifini hatırlamıştı.

Tutuklandıktan sonra dairesi arandı ama önemli bir kanıt bulunmadı. Bundy 24 saatlik gözetime alınarak serbest bırakıldı. Bu süre boyunca dedektifler onun Seattle'daki eski kız arkadaşı olan Elizabeth Kloepfer'i sorguladılar. O da Bundy'nin Utah'a taşınmadan önce kendi dairesinde ve Bundy'nin evinde garip araç gereçlere rastladığından bahsetti. Bunların arasında bir poşet toz alçı, koltuk değnekleri, ameliyat eldivenleri, bir torba kadın kıyafeti ve bir satır vardı.

Bundy'nin arabası, Volkswagen Beetle'ın, yeri tespit edildi, yeni sahibinden alınıp adli tıp incelemesine gönderildi. Caryn Campbell, Melissa Smith ve Carol DaRonch'a ait olduğu tespit edilen saçlar bulundu. Zanlı teşhis odasına alınınca kendisinin "Memur Roseland" olduğunu söyleyen Bundy, DaRonch tarafından tespit edildi.

Ağırlaştırılmış adam kaçırma ve DaRonch'a uyguladığı cezai saldırı girişiminden suçlandı, kefaletle salındı. Polis Bundy'yi gözetim altında tutmayı sürdürdü. Şubat 1976'da DaRonch davasıyla mahkeme karşısına çıktı ve suçlu bulundu. 30 Haziran 1976'da 15 yıl hapis cezası aldı. Aynı yıl ekim ayında hapishane avlusundaki çalılıklara saklandığı fark edilince birkaç haftalığına hücre hapsine gönderildi.

Aynı ay Caryn Campbell cinayetinden suçlu bulundu. Duruşma için Aspen'e nakledildi ve mahkemede avukat istemedi, kendisini savunmayı seçti; bu da onun kelepçe ya da zincir olmadan mahkemeye çıkması demekti. Kendi davasını araştırabilmek için adliyedeki hukuk kütüphanesine gitmek istedi, böylece gitmesine izin verildi. Bundy ikinci kat penceresinden atladı ve kaçtı.

Altı gün sonra tekrar yakalandı. Bu son kaçma girişimi olmayacaktı. Hücresinin tavanına bir delik açmayı başardı, deliğe sığmak için bilinç-

li olarak kilo verdi. Geceleri açtığı deliğe tırmanma çalışmaları yapıyor ve boşlukta gidip geliyordu. Firarı 30 Aralık 1977'de gerçekleşti. Bundy yatağına kitapları yerleştirip üstünü battaniyeyle kapattı, böylece yatakta uyuyormuş gibi gösterdi, sonra da tavandaki boşluğa tırmandı. Bundy gece vakti başgardiyanın dairesine düşüp onun kıyafetlerini çaldı ve ön kapıdan çıktı.

Bir müddet kaçak olarak gezdikten ve daha fazla cinayet işledikten sonra Bundy bir kez daha 15 Şubat günü polis tarafından yakalandı. Bundy'nin arabasının çalıntı olduğu anlaşıldı, Memur David Lee tutuklu olduğunu söyleyince Bundy onu tekmeleyip kaçtı. Memur Lee iki el uyarı ateşi atıp onu takip etti ve durdurmayı başardı. Bir mücadeleden sonra Bundy'yi kontrol altına alabildi ve onu cezaevine göndermek için arabasına bindirdi.

Bundy işlediği suçlar sebebiyle duruşmaya çıktı, kanıtlar aksi ispat edilemeyecek düzeydeydi. Suçlu bulunması su götürmez bir gerçekti, idam cezası almış olması onun için pek sürpriz olmadı.

Sonuç

24 Ocak 1989'da Bundy elektrikli sandalyeye bağlandı. Saatler 07.16'yı gösterdiğinde ölüm ilanı verildi. Bedeni yakıldı ve külleri Washington'daki Cascade dağlarına serpildi.

Son özel yemek fırsatını geri çevirdi ve bunun yerine standart hapishane yemeği yemeyi tercih etti. İdamını izleyen 42 şahit vardı, idam cezası taraftarları hapishane dışında sıra olup "Yan Bundy Yan" yazan pankartlar açmışlardı.

Ek Bilgiler

- Bundy'nin 1968 model Volkswagen Beetle'ı 2015 yılında kapanana kadar Washington DC'deki Ulusal Suç ve Ceza Müzesi'nde sergilendi. Halen Pigeon Forge, Tennessee'deki Alcatraz Doğu Suç Müzesi'nde sergilenmektedir.

Bundy'den Alıntılar:

- "Öldürmek ve detaylara dikkat etmek için neye ihtiyacın olduğunu öğrenebilirsin... Lastik değiştirmek gibidir... İlk sefer dikkatli davranırsın... 30. kez yaptığında bijon anahtarını nerede bıraktığını unutursun."
- "Ben görüp görebileceğiniz en soğukkanlı o.ospu çocuğuyum."

JOHN JUSTIN BUNTING

Doğum Tarihi: 4 Eylül 1966
Rumuz: Snowtown Cinayetleri, Cesetlerin Varillere Konduğu Cinayetler
Ayırt Edici Özellik: İşkence, yamyamlık, cinayet
Kurban Sayısı: 11
Cinayet Tarihleri: 1992-1999
Yakalanma Tarihi: 19 Mayıs 1999
Cinayet Tarzı: Boğma, silahla vurma
Bilinen Kurbanları: Clinton Trezise, 22; Ray Davies, 26; Michael Gardiner, 19; Barry Lane, 42; Thomas Trevilyan, 18; Gavin Porter, 29; Troy Youde, 21; Frederick Brooks, 18; Gary O'Dwyer, 29; Elizabeth Haydon, 37; David Johnson, 24
Cinayet Yeri: Snowtown, Güney Avustralya
Durum: Şartlı tahliyesiz 11 kez ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Bunting 1966 yılında Inala, Queensland'da doğdu. 8 yaşındayken bir arkadaşının ağabeyi ona cinsel istismarda bulunup onu dövdü. Ergenlik döneminde anatomiye, silahlara ve fotoğrafçılığa karşı bir ilgi geliştirdi. Genç erişkinlik döneminde homoseksüellere ve pedofili olanlara karşı güçlü bir nefrete büründü. 22 yaşına geldiğinde bir mezbahada çalışıyordu ve hayvanları katletmekten zevk almasıyla böbürleniyordu.

1991'de Bunting Güney Avustralya'daki Kuzey Salisbury'e taşındı, orada komşuları olan Robert Wagner, kız arkadaşı Vanessa Laney ve Mark Haydon ile arkadaş oldu. Bu arkadaşlık ilişkisi Wagner'in daha sonraları Bunting'e cinayetlerde ortak olmasına doğru ilerledi.

O dönemde James Vlasskis, annesi ve üvey kardeşi de Bunting ile yaşıyordu. Onlar da kendilerini Bunting'in kanlı eylemlerinin içinde buldular.

Cinayetler

Ağustos 1992'de Clinton Trezise Bunting'in evine davetliydi. Eve girince Bunting bir kürek yardımıyla şiddetli bir şekilde vurup Trenzise'ı öldürdü ve Lower Light, Güney Avustralya'da sığ bir mezara gömdü. Bunting, Trezise'ın pedofili olduğunu söylüyordu, cinayetten sonra ondan bahsederken sık sık "Mutlu Pantolon" derdi. Trenzise'ın cesedinin bulunmasından iki yıl öncesine kadar dava çözülmemiş olarak kayıtlara geçmişti.

Suzanne Allen'ın evinin arkasına park etmiş karavanda, zihinsel engelli Ray Davies yaşıyordu. Davies ve Allen bir zamanlar ilişki içindeydiler. Allen daha sonra Davies'in torunlarına cinsel yaklaşımı olduğunu ve bu yüzden öldürüldüğünü söylemişti. Bunting ve Wagner onu öldürmüştü ve kaybolması hiç rapor edilmemişti. Karavan temizlenip satıldı, polis daha sonra Davies'in cesedini Bunting'in arka bahçesinde buldu.

Wagner, Michael Gardiner'i sadece homoseksüel olduğu için sevmiyordu. Arkadaşlarıyla kaldığı yakınlardaki bir evde yaşıyordu ve alenen eşcinsel olduğunu söylüyordu. Bunting ve Wagner onu öldürdükten sonra başka bir arkadaş edindiler ve Frederick Brooks adlı bu şahıs Gardiner'in arkadaşlarını arayıp, Gardiner'miş gibi davranmıştı. Böylece bu süreçte adamın banka hesaplarına ulaşmayı deneyeceklerdi. Bedeni Snowtown'da bir varilde bulunmuştu. Kapağın tam kapanması için de bir ayağını kesmişlerdi.

Barry Lane, Gardiner gibi homoseksüel biriydi ve karşı cinsin kıyafetlerini giymekten hoşlanıyordu. Lane ve Wagner'ın 10 yıldan uzun süredir ilişkileri vardı ve birlikte yaşıyorlardı. Ekim 1997'de Bunting, Lane'e annesini aratmış ve taşınacağını söylemesini istemişti. Bunting Lane'in başkalarına Trezise cinayetinden bahsettiğini duymuştu. Bu yüzden Bunting, Lane'i öldürdü ve bedenini parçalara ayırıp Michael Gardiner'in bulunduğu varile koydu.

Lane ile birlikte Thomas Trevilyan da yaşıyordu, psikolojik problemleri olduğu düşünülüyordu. Sadece askeri tarzda kıyafetler giyiyordu ve sık sık ayakları çıplak halde uzun yürüyüşlere çıkıyordu. Trevilyan, Lane'in parçalanması ve öldürülmesi sırasında diğerlerine yardım etmişti, benzer bir şekilde, diğerlerine cinayetlerden bahsettiği için Bunting tarafından öldürülmüştü. Trevilyan, Adelaide Tepeleri tarafında bir araziye götürüldü. Bunting ve Wagner onu zorla bir kutunun üzerine çıkarıp boynuna ilmek geçirdiler. Kutu tekmelenince asılarak hayatını kaybetti.

1998'de Gavin Porter, Bunting ve Vlasskis ile aynı evde yaşıyordu. Eroin bağımlısıydı ve Bunting o koltukta otururken daha önce kullandığı şırıngalardan birini ona batırınca çıldırmıştı. Bunting, Porter'ın bir çöpten farksız olduğunu, yaşamasına gerek olmadığını söyledi ve böylece Bunting ve Wagner onu garajda arabanın içinde uyurken öldürdüler. Cesedini bir fıçıya koyup Snowtown'da attılar.

Vlasskis Bunting'e küçükken üvey ağabeyi Troy Youde tarafından istismara maruz kaldığını söylemişti. Cevap olarak Bunting, Wagner, Vlasskis ve Haydon Ağustos 1998'de Youde'u ziyarete gittiler. Youde'u yatağından sürükleyip öldürdüler, bedenini parçalara ayırıp bir fıçıya yerleştirdiler ve sonra Snowtown'a götürdüler.

Frederick Brooks, Gardiner cinayetinden sonra Bunting'e yardım etmesine rağmen öldürülecekler listesinde bir sonraki kişiydi. Zihinsel engelli Frederick 17 Eylül 1998'de öldürüldü. Bir sonraki zihinsel engelli adam Gary O'Dwyer 1998 civarı öldürüldü. Bunting ve Vlasskis onu öldürmeden önce banka ve sosyal yardım bilgilerini ele geçirmişlerdi, böylece o öldükten sonra da para almaya devam edeceklerdi. Cesedi Snowtown'da bulunduktan sonra polis, bedeninde elektrik şoku sebebiyle oluşan yanık izlerini fark etti.

Mark Haydon'ın eşi Elizabeth Haydon, Bunting ve Wagner'in öldürdüğü tek kadındı. Kocası ve yeğeninin dışarıda olduğu 20 Kasım 1998 günü öldürüldü. Şaşırtıcı bir şekilde, kocası onun cinayetini örtbas etmek istemişti. Daha sonra polisi Snowtown'daki banka kasasına yönlendiren şey onun cinayeti olmuştu.

BELONGS TO KALLOS TEAM

Vlasskis, 9 Mayıs 1999'da David Johnson'ı Snowtown'daki bankaya girmesi için kandırmıştı. Üvey kardeşi olmasına rağmen Vlasskis, Bunting ona ne dediyse yaptı ve Bunting Johnson'ın ölmesi gerektiğini söylediğinde Vlasskis bunu gözünü kırpmadan gerçekleştirdi. Bankanın bulunduğu binaya geldiklerinde Johnson'ı tutup kelepçeledi, sonra Bunting'in yazdığı bir notu okuması için onu zorladı. Banka hesabının şifresini vermesi için de zorlamıştı, tüm konuşma mikrofon bağlı bir bilgisayarda kaydedilmişti.

Vlasskis ve Wagner, Johnson'ın banka hesaplarına ulaşmaya çalıştıklarında başarısız oldular. Snowtown'a döndüklerinde ise Johnson öldürülmüştü. Bedeni parçalara ayırdıktan sonra Wagner ve Bunting bazı parçaları pişirip yemişlerdi.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

Ağustos 1992 - Clinton Trezise, 22	Ağustos 1998 - Troy Youde, 21
Aralık 1995 - Ray Davies	17 Eylül 1998 - Frederick Brooks, 18
Ağustos 1997 - Michael Gardiner, 19	1998 - Gary O'Dwyer, 29
Ekim 1997 - Barry Lane, 42	20 Kasım 1998 - Elizabeth Haydon, 37
Kasım 1997 - Thomas Trevilyan, 18	9 Mayıs 1999 - David Johnson, 24
1998 - Gavin Porter, 29	

Yakalanma ve Dava Süreci

Polis, Elizabeth Haydon'ın kaybolmasını araştırırken Snowtown lokasyonunu fark etti. Kullanılmayan bankada, altı fıçının içinde sekiz farklı kurbanın bedeninden kalan parçalar bulundu. 21 Mayıs 1999'da Bunting, Wagner, Vlasskis ve Mark Haydon cinayetler sebebiyle tutuklandılar.

Bunting ve Wagner duruşmaya çıktıklarında bu Güney Avustralya tarihinin en uzun duruşması olarak tarihe geçti. Neredeyse bütün bir yıl boyunca sürmüştü ve Aralık 2003'te Bunting 11 cinayete teşebbüs etmekten yargılandı. Wagner 10 cinayete teşebbüs etmekten yargılandı, fakat sadece üç tanesini itiraf etmişti. Vlasskis de dört cinayetten suçlu bulundu.

BELGESEL KANAL TEAM

Hayden beş cinayete yardım ve yataklık etmekten 2004 yılında yargılandı. Grubun elebaşı olduğu için Bunting, şartlı tahliye olmadan 11 kere ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. Wagner de şartlı tahliye olmaksızın 10 kere ömür boyu hapis cezası aldı ve Vlasskis en az 26 yıl olmak üzere 4 kere hapis cezası aldı. Haydon 18 yıl boyunca şartlı tahliye olmadan 25 sene aldı.

Ek Bilgiler

- Bunting koku hissi olmadan dünyaya geldi.

RICARDO CAPUTO

Doğum Tarihi: 1949
Rumuz: Kadın Katili
Ayırt Edici Özellik: Önsezileri vardı ve sesler duyuyordu
Kurban Sayısı: 4
Cinayet Tarihleri: 1971-1977
Yakalanma Tarihi: 18 Ocak 1994
Cinayet Tarzı: Bıçaklama, boğma
Bilinen Kurbanları: Natalie Brown, 19; Judith Becker, 26; Barbara Ann Taylor, 28; Laura Gomez, 23
Cinayet Yeri: New York, Kaliforniya, Meksika
Durum: 25 yıl hapis cezası aldı. Ekim 1997'de kaldığı hapishanede kalp krizi geçirerek öldü.

Geçmiş

Caputo 1949'da Mendoza, Arjantin'de doğdu ve çocukluğunu orada geçirdi. Yüzmeyi ve koşmayı seven atletik bir çocuk olduğu söylenirdi, bir süre sonra savaş sanatlarında başarılı olmaya başlamıştı. Çizim yapmakta da başarılıydı, gezdiği süre boyunca para karşılığında bu işi yapmış, barlarda müşterilerin karakalem resimlerini çizmişti.

Caputo 1970'te altı aylık vize alarak New York'a gitti. O zamanlar vizesi onaylanmıştı çünkü sicilinde herhangi bir suç kaydı ya da zihinsel

sağlık problemi geçmişi yoktu. Birkaç restoranda garson olarak çalıştıktan sonra nihayet Plaza Hotel tarafından güvenlik sorumlusu olarak işe alındı.

Yerel bankada veznedar olan Natalie Brown ile tanıştı; 19 yaşında ve ailesiyle Long Island'da yaşayan bir kızdı. Çok geçmeden çıkmaya başladılar. Alımlı bir genç kızdı, uzun siyah saçları ve hoş bir gülümsemesi vardı. Amacı annesi gibi hemşire olmaktı. Brown'ın ailesi Caputo'nun yaşam standartlarının tam tersi şekilde yaşıyordu. Bu sırada Caputo ucuz kiralık odalarda kalıyor ve vasıfsız bir işte çalışıyordu; kızın ailesi ise refah içindeydi.

Fakat flört etmeye devam ettiler ve bir yıl sonra birlikte Avrupa'yı gezdiler. Amerika'ya döndüklerine nişanlandıklarını söylediler. Ama bir evlilik gerçekleştiremediler çünkü ilişkileri iyi olmaktan çok uzaktı.

Cinayetler

Natalie Brown'ın (19) cesedi 31 Temmuz 1971'de, ölene kadar bıçaklanmış bir halde bulundu. Caputo hemen şüpheliler listesine eklendi ve tutuklandı. Fakat duruşmaya çıkmak için zihinsel olarak yetersiz bulundu ve bunun yerine psikolojik tedavi için Matteawan Eyalet Hastanesi'ne gönderildi. Orada, hapishane hastanesinin psikoloğu olan Judith Becker'in himayesine girdi.

Caputo, Ekim 1973'te Manhattan Psikiyatri Merkezi'ne gönderildi ve ara sıra hastaneden dışarı çıkmasına izin verildi. Sıklıkla Judith Becker'in evinde kalıyordu, Becker de ona arkadaşça davranmaya çalışıyordu. 21 Ekim 1974'te bedeni, dövülüp boğularak öldürülmüş bir halde bulundu. Caputo bir kez daha şüpheliler listesinde yerini aldı ve polis onu aramaya başladı.

Caputo, yakalanmamak için San Francisco'ya gitti ve burada bir kadını daha öldürdü. Barbara Taylor 1975'te bulundu, dövülerek öldürülmüştü. Erkek arkadaşından şüphelenilmişti ve fotoğrafı yayımlandığında farklı bir isim kullanılmasına rağmen Caputo'ya olan benzerliği gözden kaçmamıştı.

BELGESEL KANAL TEAM

Bir kere daha Caputo kaçtı ve Meksika'ya gitti. Orada 1977 yılında Laura Gomez'i öldürdü, bu cinayetle ilgili çok az şey biliniyor.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1971 - Natalie Brown, 19, Flower Hill, New York
1974 - Judith Becker, 26, Yonkers, New York
1975 - Barbara Ann Taylor, 28, San Francisco
1977 - Laura Gomez, Meksika

Şüphelenilen diğer kurbanlar:
1981 - Devan Green, Los Angeles
1983 - Jacqueline Bernard, 64, New York

Yakalanma ve Dava Süreci

Caputo yakalanmadan neredeyse 20 sene geçirdi, kendisi teslim olmasa cinayetlerden yargılanmadan kaçmaya devam edebilirdi. 18 Ocak 1994'te Caputo işlediği cinayetleri hatırlamıştı ve zihninde başka bir kimlik olduğunu iddia edip bu tehlikeli kişiliğin tekrar ortaya çıkmasından korktuğunu söylemişti.

Duruşmaya çıkmak için yeterli olduğuna karar verildi ve iki cinayete teşebbüsten yargılandı. 25 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Caputo ağır bir kalp krizi sonrası hapiste 1997'de öldü. Öldüğünde 48 yaşındaydı.

Ek Bilgiler

Caputo'dan Alıntılar:

- "Daha fazla cinayeti önlemek için kendim teslim oldum."
- "Yaptığım şeyleri yaptığımda hastaydım ve hapsedildiğimde iyileşeceğimi umdum. Tüm söyleyebileceğim bu."

DAVID CARPENTER

Doğum Tarihi: 6 Mayıs 1930
Rumuz: Patika Yanı Katili
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz ve cinayet
Kurban Sayısı: 7+
Cinayet Tarihleri: 1979-1980
Yakalanma Tarihi: 14 Mayıs 1981
Cinayet Tarzı: Silahla vurma, bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Heather Scaggs, 20; Ellen Hansen, 20; Richard Stowers, 19; Cynthia Moreland, 18; Shauna May, 25; Diana O'Connell, 22; Anne Alderson, 26; Anne Kelly Menjivas (şüphelenildi); Mary Frances Bennett, 23; Edda Kane (şüphelenildi); Barbara Schwartz (şüphelenildi)
Cinayet Yeri: Santa Cruz ve Marin Counties, Kaliforniya
Durum: Ölüm cezası aldı, idam gününü bekliyor.

Geçmiş

Carpenter hayata zor koşullar altında başladı, alkolik bir baba ve baskıcı bir anneye sahipti, ikisi de bu genç çocuğa fiziksel istismarda bulunuyorlardı. Kekeleme davranışı oluşmuştu, yedi yaşına geldiğinde çok kötü durumdaydı ve diğer çocuklarla sosyalleşmeyi başaramıyordu. Zorla keman ve bale derslerine katılmıştı, bu da yaşıtları tarafından alay konusu olmasına neden olmuştu.

Çocukken Carpenter yatağını ıslatıyordu ve sonraki zamanlarda hayvanlara işkence etmekten zevk almaya başlamıştı. 17 yaşındayken, kendinden küçük iki kuzenini taciz ettiği için tutuklanıp yargılanmıştı. Salınmadan önce bir yıl hapiste kaldı.

Carpenter 1955 yılında evlenene kadar çocukları taciz etmeyi sürdürdü. Çiftin üç çocuğu oldu, ailesini geçindirmek için matbaacılıktan satış elemanlığına kadar pek çok iş yaptı. Sahil Güvenlik'te de çalışıyordu ve daha sonra onurlu bir şekilde emekli edildi.

Evli olmasına rağmen Carpenter ara sıra kadınları takip ediyordu ve 1960'ta bir kadını kandırıp ormana çekmişti. Çamaşır ipiyle bağlanan kadın çekiçle dövülmüş, elinden de bıçaklanmıştı. Askeri devriye gezen bir

memur olanları görüp ateş ederek karşılık vermişti. Carpenter yaralandı ve tutuklandı. Cinayete teşebbüs etmekten ve öldürücü silah kullanmaktan iki kere yargılandı.

14 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Hapisteyken eşi ondan boşandı. Carpenter hapishane psikiyatrları tarafından değerlendirildi. Doktorlar sosyopatik kişilik bozukluğundan muzdarip olduğuna kadar verdiler. Cezasının sadece dokuz yılını doldurdu ve tahliye olunca bir kadınla tanışıp tekrar evlendi. Bu evlilik de son buldu.

Bundan sonra Carpenter'ın kadınlara yönelik saldırısında artış meydana geldi. Birçoğunu kaçırıp, tecavüz edip dövdü. 1979'dan sonra saldırıları daha vahşi hale geldiğinde kurbanlarını öldürmeye başladı.

Cinayetler

Carpenter'ın ilk kurbanı Edda Kane (44), 19 Ağustos 1979'da öldürüldü. Çıplak bedeni 20 Ağustos günü Mt. Tamalpais Eyalet Parkı'nın yürüyüş patikasında bulundu. Otopsisinde "infaz edilme pozunda" diz çöktürülüp başından silahla vurularak öldürüldüğü anlaşıldı.

8 Mart 1980'de Barbara Schwartz (23) parkta yürüyüşe çıkmıştı ve korkunç bir kaderle karşılaştı. Cansız bedeni bir sonraki gün parkın patikasında bulundu, diz çöktüğü zaman göğsünden birçok defa bıçaklanarak öldürülmüştü.

Anne Alderson 15 Ekim 1980 günü parkta kayboldu. Bedeni sonraki gün bulundu, diz çöktüğünde üç kere ateş edilmişti.

27 Kasım'da Shauna May (25) Point Reyes Park'ta sevgilisiyle buluşacaktı fakat oraya hiç gelmedi. Bedeni iki gün sonra sığ bir mezarda bulundu. Onun yanında ekimde kaybolan Diana O'Connell'in de bedeni vardı. İki kadın da başından vurulmuştu. Bu iki kurban bulunmadan birkaç saat önce iki beden daha bulunmuştu. Richard Stowers ve Cynthia Moreland insanlara parkta yürüyüşe gidiceklerini söyledikten sonra eylülde kaybolmuşlardı. İkisi de infaz biçiminde, kafalarına ateş edilerek öldürülmüşlerdi.

Carpenter 29 Mart 1981'de tekrar saldırdı am bu sefer seçtiği mekaan Santa Cruz yakınındaki Henry Cowle Eyalet Parkı'ydı. Stephen Haertle

BELONGS TO KALEOS TEAM

ve Ellen Hansen yürüyüş yaparken tuzağa düşmüştü. Carpenter, ona tecavüz edeceğini söylediğinde, Hansen onu vazgeçirmeye çalıştı. Carpenter çifte ateş açtı, Hansen'i öldürüp Haertle'ı ciddi bir biçimde yaraladı. Haertle sürünerek yardım çağrısında bulunmayı başardı ve polise Carpenter'ın robot resmini iyi bir şekilde tarif etti.

Carpenter'ın sonraki kurbanı, onun sonu olmuştu. 1 Mayıs 1981'de Heather Scaggs, sevgilisine David Carpenter adlı bir adamdan araba satın almaya gideceğini söyledikten sonra San Jose, San Francisco'da kayboldu. Carpenter'ın ona yalnız gelmesi gerektiğini söylediğinden bahsetmişti. Cesedi 24 Mayıs'ta Big Basin Redwood Eyalet Parkı'nda bulundu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

19 Ağustos 1979 - Edda Kane, 44	28 Kasım 1980 - Diana O'Connell, 22
21 Ekim 1979 - Mary Frances Bennett, 23	28 Kasım 1980 - Shauna May, 25
8 Mart 1980 - Barbara Schwartz, 23	29 Mart 1981 - Ellen Hansen, 20
11 Ekim 1980 - Richard Stowers, 19	1 Mayıs 1981 - Heather Scaggs, 20
11 Ekim 1980 - Cynthia Moreland, 18	9 Mayıs 1999 - David Johnson, 24
15 Ekim 1980 - Anne Aldersoni 26	

Yakalanma ve Dava Süreci

Polis, Heather Scaggs'ın kaybolmasını araştırırken Carpenter'ı ziyaret etti ve Haertle'dan alınan tariflerle ve robot resimle uyuştuğu anlaşıldı. Haertle sabıka fotoğrafı sırasındaki zanlılara bakması için çağrıldı, Hansen'e ve kendisine saldıran kişinin Carpenter olduğunu söyledi. Carpenter 14 Mayıs günü tutuklandı.

Polis Carpenter'ın evini araştırdığında silah bulamadı ama bir şahit Carpenter'a .45 kalibrelik bir silah sattığını söyledi, bir başka şahit de haziran ayında Carpenter'dan .38'lik tabanca satın aldığını söyledi. Polis bu silahı buldu ve test edilince Haertle, Hansen ve Scaggs saldırılarında kullanılan silahla aynı olduğunu tespit etti.

Carpenter Nisa 1984'te Los Angeles'ta mahkemeye çıktı. Kanıtlar tartışılmazdı, Scaggs ve Hansen cinayetinden yargılandı. İdam cezasına çarptırıldı. 10 Mayıs 1988'de Carpenter birinci derece cinayetten San Diego mahkemesinde Richard Stowers, Cynthia Moreland, Diana O'Connell, Shauna May ve Anne Alderson'ı öldürmekten suçlu bulundu.

Sonuç

Carpenter idam gününü beklemesi için San Quentin'e gönderildi. Temyiz süreci hâlâ devam etmektedir.

RICHARD TRENTON CHASE

Doğum Tarihi: 23 Mayıs 1950
Rumuz: Sacramento Vampiri
Ayırt Edici Özellik: Nekrofili, sakatlama, yamyamlık, zihinsel rahatsızlık
Kurban Sayısı: 6
Cinayet Tarihleri: Aralık 1977-Ocak 1978
Yakalanma Tarihi: 27 Ocak 1978
Cinayet Tarzı: Ateş ederek öldürme
Bilinen Kurbanları: Ambrose Griffin, 51; Teresa Wallin, 22 (üç aylık hamileydi); Evelyn Miroth, 38; oğlu, Jason, 6; yeğeni, David, 22 aylık; ve onun arkadaşı Dan Meredith, 51
Cinayet Yeri: Sacramento, Kaliforniya
Durum: İdam cezası aldı. 26 Aralık 1980'de reçeteli ilacından aşırı dozda alarak intihar etti.

Geçmiş

Chase annesi tarafından da taciz edilmenin yanı sıra, 10 yaşındayken halihazırda Macdonald üçlüsünün özelliklerine sahipti -kundaklama, enürezis (yatak ıslatma) ve hayvanlara zulüm. Ergenlik çağında kronik olarak alkol ve uyuşturucu kullandığı biliniyordu.

Yaşlandığında birtakım garip inançlar ve evhamlar geliştirdi. Bazen kalbinin durduğuna inanıyordu ve bir seferinde "birisinin akciğer atar-

damarını çaldığını" bile iddia etmişti. Kafasının üstünde portakal tuttuğunda beyninin C vitaminini çektiğine inandığı rapor edilmişti. Chase'e göre kafatasındaki kemikler hareket ediyor ve birbirinden ayrılıyorlardı, bu yüzden hareketleri görmek amacıyla saçını tıraş ediyordu.

Chase sonunda annesinin evinden taşındı çünkü annesinin onu zehirlediğinden şüpheleniyordu. Birkaç arkadaşıyla bir daireye taşındı ama kısa sürede arkadaşları onun sarhoş hallerinden şikâyet etmeye başladı. Ayrıca evin içinde, misafirler olduğunda bile kıyafetsiz gezmeyi alışkanlık haline getirmişti. Chase'e taşınması gerektiğini söyleseler de o gitmeyi reddetmişti. Bu yüzden arkadaşları evden ayrıldılar.

Artık evde tek kalan Chase, ürkütücü arzularını, fantezilerini ve bastırdığı mera duygularını gerçekleştirme fırsatı bulmuştu. Hayvanları yakalayıp öldürüyor ve karınlarını deşiyordu. Bazen ölü hayvanları çiğ çiğ yiyor, bazı zamanlar da hayvanların organlarını biraz Coca-Cola koyarak robottan geçiriyor ve bu berbat karışımı içiyordu. Neden hayvanları yediği sorulduğunda, onları yediğinde "kalbinin kasılmasını durduğuna" inandığını söylemişti.

1975'te, Chase damarlarına tavşan kanı enjekte etmişti ve tedavi için hastaneye kaldırılmıştı. Ardından zorla zihinsel tedavi merkezine gönderilmişti. Hasta olarak geçirdiği dönemde çalışanlar onu ağzının çevresi kan kaplıyken görmüş ve kuşları yakalayıp kanlarını içtiğini fark etmişlerdi.

Davranışları oldukça garipti, iddiaları da inanılmayacak kadar gerçekdışıydı. Terapi köpeğinden kan aldığını ve alkol ve uyuşturucu sorunlarını yenmesi için kendine enjekte ettiğini söylemişti. Ayrıca kendi pisliğini odasının duvarlarına ve kendi üstüne bulaştırıyordu.

Anlaşıldığı üzere Chase'e paranoid şizofreni teşhisi konmuştu, ilaçlarla uygun bir tedavi yöntemi bulunduktan sonra 1976'da tahliye edildi çünkü artık topluma karşı tehdit oluşturmuyordu. Annesinin himayesine verildi, fakat annesi Chase'i ilaçlarından uzak tuttu ve başka bir eve yerleşmesi için ona yardım etti. 1977 yılında Chase Nevada'da bir motelde bulundu ve tutuklandı. Tüm bedenini kaplayacak şekilde kana bulanmıştı,

BELONGS TO KAOTIC TEAM

kamyonunda da kan dolu bir kova vardı. Fakat kanın bir ineğe ait olduğu anlaşıldı ve suçlamalar düşürüldü.

Cinayetler

Chase'in ilk kurbanı, iki çocuk babası Ambrose Griffin, rasgele bir hedef olmuştu ve 29 Aralık 1977'de vurularak öldürülmüştü. Bir ay geçmeden, bir sonraki kurbanı olan Teresa Wallin'i öldürdü. 23 Ocak 1978'de Chase, hamile Wallin'in evine girerek onu şaşırttı. Onu üç kere ateş ederek öldürdü, sonra da birçok kez bıçaklarken ona tecavüz etti. Chase onun göğüs uçlarını kesip kanını içti ve bedeninden birkaç iç organını çıkardı. Sonra dışarıdan köpek dışkıları toplayıp Wallin'in ağzına ve boğazına sürdü.

Birkaç gün sonra, 27 Ocak günü Chase, Evelyn Miroth'un evine girdi. Arkadaşı Danny Meredith ile karşılaşınca araba anahtarlarını ve cüzdanını almadan önce onu vurdu. Daha sonra Evelyn'i, onun oğlunu ve yeğenini vurarak öldürdü. Chase, Evelyn'in bedeni üzerinde çeşitli nekrofili ve yamyamlık aktiviteleri gösterdi. İçeri girip çocuklarla oynamak isteyen küçük bir kız kapıyı çaldı, bu sırada Chase, Meredith'in arabasına binip kaçtı. 22 aylık David Ferreira'nın bedenini de beraberinde götürdü. Bir komşu olanları fark edip polisi aradı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

29 Aralık 1977 - Ambrose Griffin, 51
23 Ocak 1978 - Teresa Wallin, 22
27 Ocak 1978 - Danny Meredith, 51
27 Ocak 1978 - Evelyn Miroth, 38
27 Ocak 1978 - Jason Miroth, 6
27 Ocak 1978 - David Ferreira, 22 aylık

Yakalanma ve Dava Süreci

Polis Miroth'un evindeki olay yerini incelerken kanda kusursuz bir avuç içi izi buldu ve bu, onları direkt olarak Chase'e yöneltti. Tutuklandı ve diğer cinayetlerle bağlantılı olduğu anlaşıldı. Altı cinayetten suçlu bulundu. Savunma avukatları Chase'in zihinsel sağlık geçmişinden dolayı suçlamaların ikinci derece cinayet statüsüne düşürülmesini talep etti fakat başarılı olamadılar. 8 Mayıs 1979'da Chase altı tane birinci derece cinayetten suçlandı ve idam cezası aldı.

Hapisteyken diğer mahûmlar bile Chase'in suçlarının dehşet verici doğasından korkuyorlardı. Birisi Chase'in kendini öldürmesi için onu kandırmayı başardı. Robert Ressler'la yaptığı röportajlar sırasında Chase garip inançlar ve davranışlar sergiledi. Bir ara cebinde sakladığı peynirli makarnadan Ressle'a bir avuç verdi.

Sonuç

1980 yılında Noel'in ertesi günü Chase, bir gardiyan tarafından yatağında tuhaf bir şekilde yatarken bulundu. Muayene sırasında nefes almadığı anlaşıldı. Otopsi yapıldı ve Chase'in, birkaç haftadan fazladır sakladığı antidepresan ilaçlarından yüksek miktarda alarak intihar ettiği tespit edildi.

Ek Bilgiler

- Seri katil Richard Chase bir seferinde bir kadının evine girmeye çalışmış, kapının kilitli olduğunu fark edince oradan uzaklaşmıştı. Chase daha sonra dedektiflere kilitli kapıların onu nezaketle karşılamadığının bir işareti olduğunu, fakat açık kapıların ona içeriden bir davet olduğunu söylemişti.

Chase'ten Alıntılar:

- "Büyü, nesnel dünyanın ego tarafından örtülmesi ve zorlanmasıdır; bu güçlü bir öznelcilik. Din ise egonun, doğanın ve insanın kontrolüne bağlı kalmış varlıklar ve tanrılar tarafından zorlanmasıdır."

BİLGİNÇ KİTAP TEAM

ANDREI CHIKATILO

Doğum Tarihi: 16 Ekim 1936
Rumuz: Rostov Kasabı, Orman Arazisi Katili, Kırmızı Yırtıcı, Rostov Canavarı
Ayırt Edici Özellik: Nekrofili, yamyamlık, sakatlama, iç organları çıkarma
Kurban Sayısı: 53-56
Cinayet Tarihleri: 1978-1990
Yakalanma Tarihi: 20 Kasım 1990
Cinayet Tarzı: Bıçaklama, boğma
Bilinen Kurbanları: Lena Zakotnova, 9; Larisa Tkachenko, 17; Lyubov Biryuk, 13; Lyubov Volobuyeva, 14; Oleg Pozhidayev, 9; Olga Kuprina, 16; Irina Karabelnikova, 19; Sergey Kuzmin, 15; Olga Stalmachenok, 10; Laura Sarkisyan, 15; Irina Dunenkova, 13; Lyudmila Kushuba, 24; Igor Gudkov, 7; Valentina Chuchulina, 22; Bilinmeyen kadın kurban (18-25); Vera Shevkun, 19; Sergey Markov, 14; Natalya Shalapinina, 17; Marta Ryabenko, 45; Dmitriy Ptashnikov, 10; Tatyana Petrosyan, 32; Svetlana Petrosyan, 11; Yelena Bakulina, 22; Dmitriy Illarionov, 13; Anna Lemesheva, 19; Svetlana Tsana, 20; Natalya Golosovskaya, 16; Lyudmila Alekseyeva, 17; Bilinmeyen kadın kurban (20-25); Akmaral Seydaliyeva, 12; Alexander Chepel, 11; Irina Lunchiskaya, 24; Natalya Pkhlistova, 18; Irina Gulyayeva, 18; Oleg Makarenkov, 13; Ivan Bilovetskiy, 12; Yuri Tereshonok, 16; Bilinmeyen kadın kurban (18-25); Alexey Voronko, 9; Yebgeniy Muratov, 15; Tatyana Ryzhova, 16; Alexander Dyakonov, 8; Alexey Moiseyev, 10; Helena Varga, 19; Alexey Khobotov, 10; Andrei Kravchenko, 11; Yaroslav Makarov, 10; Lyubov Zuyeva, 31; Viktor Petrov, 13; Ivan Fomin, 11; Vadim Gromov, 16; Viktor Tishchenko, 16; Svetlana Korostik, 22
Cinayet Yeri: Rostov Oblast, Rusya
Durum: Başına ateş edilerek 16 Şubat 1994'te idam edildi.

Geçmiş

Chikatilo 1936'da doğduğunda, Joseph Stalin önderliğinde yaratılan zorla ortak kullanım tarımı Ukrayna'da büyük bir kıtlığa sebep olmuştu. Chikatilo'nun ebeveynleri ortak çiftlikte çalışan işçilerdi, yani yaptıkları işten para almak yerine kendi yiyeceklerini yetiştirmeleri için yaşadıkları tek odalı kulübenin arkadasından bir alan veriliyordu.

Çok büyük bir açlık vardı ve Chikatilo 12 yaşına kadar ekmek yemediğini söylemişti. Aile açlık ağrıları çekmemek için genellikle yaprak ve çimle besleniyordu. Annesi ona sürekli bir ağabeyinin olduğunu ve komşular tarafından 4 yaşında kaçırılıp yendiğini anlatıyordu. Bu hikâye asla kanıtlanmadı ve hâlâ bu olayın yaşanıp yaşanmadığı bir sır.

Babası II. Dünya Savaşı'nda Kızıl Ordu'ya katıldı, yaralandı ve Naziler tarafından rehin alındı. Naziler Ukrayna'yı işgal ettiğinde, Chikatilo sayısız korkunç kaza, yangın, bomba ve ateşli saldırı gördüğünü söyledi, annesiyle birlikte saklanarak yaşam savaşı vermişti. Kendi evlerinin yanıp kül olmasını izlemek zorunda kalmışlardı. Chikatilo annesiyle tek kişilik bir yatakta uyumak zorunda kalmış, kronik bir altını ıslatan çocuk olduğundan annesi her seferinde onu dövmüştü.

Babası orduda olduğu süre boyunca, 1943'te annesi Tatyana adlı bir kız çocuk doğurmuştu. Çocuğun babasının kim olduğuna dair spekülasyonlar vardı. İşgal altında birçok kadının Alman askerleri tarafından tecavüze uğradığı bilinen bir durumdu. Belki de Chikatilo, o zamanlar yaşadıkları tek göz odada buna şahit olmuştu.

Chikatilo okulda başarılı bir öğrenciydi fakat fiziksel olarak zayıftı ve utangaçtı. Kıtlık yüzünden sürekli açtı, okulda ve evde sık sık bayılıyordu. Yoksulluğu, küçük hali ve utangaçlığı yüzünden sürekli zorbalıklara maruz kalıyordu. Bir de evde annesi tarafından zorbalık görüyordu, sürekli azarlanıyordu. Kız kardeşi Tatyana, daha sonraları annesinin merhametsiz ve çocuklarına karşı inanılmaz derecede katı olduğunu, bunun yanında babasının oldukça nazik biri olduğundan bahsetmişti.

Cinayetler

Chikatilo'nun işlediği cinayetler şiddet dolu ve acımasızdı, kurbanlarının bedenlerine yaptıkları da akıl alır gibi değildi. Genellikle kurbanların gözlerini oyuyordu çünkü gözlerin, kurbanın son gördüğü şeyin anlık fotoğrafını içerdiğine inanıyordu. Bunun gerçek olmadığını anladığında, bunu yapmaktan vazgeçti.

Bedenler genellikle sakatlanıyordu, Chikatilo bazılarının burunlarını ısırıyor, midelerini çıkarıyor, genitallerini ve dillerini kesiyor ya da kopa-

rıyordu. Kadın kurbanlarından birini öldürürken onun göğüs ucunu koparıp yutmuş ve bunun sonucunda boşalmıştı. Ölmeden önce, kurbanlarının ses çıkartmaması için ağızlarını yaprak ve çamurla kapatıyordu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

22 Aralık 1978 - Lena Zakotnova, 9: Chikatilo kurban buz pistinden çıkıp evine yürürken ona sarkıntılık etmişti.

3 Eylül 1981 - Larisa Tkachenko, 17: Okula gitmek için otobüs beklerken Chikatilo ona yaklaşmış ve öldürmüştü.

12 Haziran 1982 - Lyubov Biryuk, 13: Donskoi köyüne alışveriş için gittiğinde kaçırılmış ve öldürülmüştü.

25 Temmuz 1982 - Lyubov Volobuyeva, 14: Krasnoda Havaalanı'na yakın bir bağda öldürüldü. Bedeni 7 Ağustos günü bulundu.

13 Ağustos 1982 - Oleg Pozhidayev, 9: Onun ilk erkek kurbanıydı. Adygea'da öldürüldü ve bedeni asla bulunamadı.

Ağustos 1982 - Olga Kuprina, 16: Kazachi Lagerya'da öldürüldü. Bedeni 27 Ekim'de bulundu.

12 Eylül 1982 - Irina Karabelnikova, 19: Shakhty istasyonundayken uzaklaştırılmış ve öldürülmüştü. Bedeni 20 Eylül'de bulundu.

Eylül 1982 - Sergey Kuzmin, 15: Okuldan kaçmıştı, bedeni Ocak 1983'te Shakhty istasyonunda bulundu.

11 Aralık 1982 - Olga Stalmachenok, 10: Novoshakhtinsk'teki piyano dersinden çıkıp bisikletle eve giderken kandırılıp bir otobüse bindirilmişti.

Laura Sarkisyan, 15: Ermeni bir çocuktu. Bedeni asla bulunamadı.

Temmuz 1983 - Irina Dunenkova, 13: Bedeni 8 Ağustos'ta Aviators' Park, Rostov'da bulundu.

1983 - Lyudmila Kushuba, 24: Shakhty otobüs durağına yakın ağaçlık bir alanda öldürüldü. Bedeni 12 Mart 1984'te bulundu.

9 Ağustos 1983 - Igor Gudkov, 7: Chikatilo'nun en genç kurbanıydı. İnsan avıyla bağlantılı olan ilk erkek kurbandı.

Eylül 1983 - Valentina Chuchulina, 22: Bedeni Kirpichnaya istasyonu yakınlarında ağaçlık alanda 27 Kasım günü bulundu.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

Kimliği bilinmeyen kadın, 18-25: Chikatilo, bu kurbanın "arabası olan bir erkek (müşteri)" bulmaya çalıştığı sırada karşılaştığını söylemişti.

27 Ekim 1983 - Vera Shevkun, 19: Shakhty yakınında madencilik köyünde öldürüldü. Bedeni 30 Ekim'de bulundu.

27 Aralık 1983 - Sergey Markov, 14: İşten eve dönerken kayboldu. Bedeni 4 Ocak 1984'te bulundu.

9 Ocak 1984 - Natalya Shalapinina, 17: Olga Kuprina'nın yakın arkadaşıydı, 1982'de Chikatilo tarafından öldürüldü.

22 Şubat 1984 - Marta Ryabenko, 45: Chikatilo'nun en yaşlı kurbanıydı, Aviators' Park, Rostov'da öldürüldü.

24 Mart 1984 - Dmitriy Ptashnikov, 10: Gazete büfesinden koleksiyoncu bir dost olduğunu söyleyen Chikatilo tarafından ona pul satacağına kanarak ayrılmıştı.

25 Mayıs 1984 - Tatyana Petrosyan, 32: Shakhty dışında kızıyla aynı zamanda öldürüldü. Chikatilo'yu 1978'den beri tanıyordu.

25 Mayıs 1984 - Svetlana Petrosyan, 11: Chikatilo onu kovalayıp çekiçle öldürmeden önce, Chikatilo'nun, annesini öldürdüğünü görmüştü.

Haziran 1984 - Yelena Bakulina, 22: 27 Ağustos'ta bedeni Rostov'un Bagasenski bölgesinde bulundu.

10 Temmuz 1984 - Dmitriy Illarionov, 13: Yaz kampına katılmak için sağlık raporu almaya giderken Rostov'da kayboldu.

19 Temmuz 1984 - Anna Lemesheva, 19: Dişçi randevusuna giderken kayboldu. Shakhty'da öldürüldü.

Temmuz 1984 - Svetlana Tsana, 20: Rigalıydı. Bedeni Aviators' Park, Rostov'da 9 Eylül'de bulundu.

2 Ağustos 1984 - Natalya Golosovskaya, 16: Kardeşini ziyaret etmek için gittiği Novoshakhtinsk'te kayboldu.

7 Ağustos 1984 - Lyudmila Alekseyeva, 17: Chikatilo onu otobüs durağında beklerken kandırıp, Rostov otobüs terminaline götüreceğini söylemişti.

Kimliği bilinmeyen kadın, 20-25: Özbek SSC'de iş gezisindeyken Chikatilo tarafından Taşkent'te öldürüldü.

13 Ağustos 1984 - Akmaral Seydaliyeva, 11: Alma-Ata, Kazakistan'dan kaçmıştı, Taşkent'te Chikatilo tarafından öldürüldü.

28 Ağustos 1984 - Alexander Chepel, 11: Alekseyeva'nın öldürüldüğü yerin yakınlarında, Don Nehri'nin kenarında öldürüldü.

6 Eylül 1984 - Irina Lunchinskaya, 24: Rostov kütüphanecisiydi, Aviators's Park, Rostov'da öldürüldü.

1 Ağustos 1985 - Natalya Pokhlistova, 18: Domodedovo Havaalanı, Moskova yakınında Chikatilo onu kandırıp trenlere götürmüştü.

27 Ağustos 1985 - Irina Gulyayeva, 18: Shakhty otobüs durağına yakın bir ağaç korusunda öldürülmüştü. Bedeni ertesi gün bulundu.

16 Mayıs 1987 - Oleg Makarenkov, 13: Sverdlovsk, Ukrayna'da öldürüldü, Chikatilo tutuklandıktan sonra polisi cesede yönlendirdi.

29 Temmuz 1987 - Ivan Bilovetskiy, 12: Zaporizhya, Ukrayna SSC'ye iş gezisine giden Chikatilo tarafından öldürüldü. Bedeni 30 Temmuz'da bulundu.

15 Eylül 1987 - Yuri Tereshonok, 16: Leningrad şehrinde kandırılıp bir trene çekildi ve öldürüldü. Chikatilo tutuklandıktan sonra polisi bedenin kalıntılarına yönlendirdi.

Kimliği bilinmeyen kadın, 18-25: Krasny Sulin tren istasyonuna yakın bir yerde öldürüldü. Bedeni 6 Nisan'da bulundu.

14 Mayıs 1988 - Alexey Voronko, 9: Rostov-Ukrayna tren yolunda, Ilovaisk, Ukrayna'daki tren istasyonuna yakın bir yerde öldürüldü.

14 Temmuz 1988 - Yevgeniy Muratov, 15: 1985'ten beri Rostov yakınlarında öldürülen ilk kurbandı. Bedeni 10 Nisan 1989'da bulundu.

Şubat 1989 - Tatyana Ryzhova, 16: Krasny Sulin'de evden kaçmıştı, Chikatilo'nun kızının evinde öldürüldü.

11 Mayıs 1989 - Alexander Dyakonov, 8: 8. yaş gününün ertesi günü Rostov şehir merkezinde öldürüldü. Beddeni 14 Temmuz'da bulundu.

20 Haziran 1989 - Alexey Moiseyev, 10: Moskova'nın doğusundaki Vladimir bölgesinde öldürüldü. Chikatilo tutuklandıktan sonra bu cinayeti itiraf etti.

19 Ağustos 1989 - Helena Varga, 19: Macaristan'dan gelen, çocuklu bir öğrenciydi. Rostov yakınlarında bir kasabada kandırılıp bir otobüse çekilmiş ve öldürülmüştü.

BELONGS TO KAILUA TEAM

28 Ağustos 1989 - Alexey Khobotov, 10: Shakhty'de bir tiyatro çıkışında kayboldu. Chikatilo tutuklandıktan sonra polisi cesede yönlendirdi.

14 Ocak 1990 - Andrei Kravchenko, 11: Chikatilo onu sinemada tuzağa düşürmüştü. Shakhty'de öldürüldü, bedeni 19 Şubat'ta bulundu.

7 Mart 1990 - Yaroslav Makarov, 10: Chikatilo onu Rostov'da bir tren istasyonunda tuzağa düşürmüştü. Rostov botanik bahçesinde öldürdü.

Nisan 1990 - Lyubov Zuyeva, 31: Shakhty civarında Donleskhoz'a yakın bir trende tuzağa düşürülmüştü. Bedeni 24 Ağustos'ta bulundu.

27 Haziran 1990 - Viktor Petrov, 13: Rostov botanik bahçesinde, Makarov'un öldürüldüğü yere birkaç metre uzaklıkta öldürüldü.

14 Ağustos 1990 - Ivan Fomin, 11: Novocherkassk halk plajında öldürüldü, bedeni 17 Ağustos'ta bulundu.

17 Ekim 1990 - Vadim Gromov, 16: Shakhty'den bir öğrenciydi. Taganrog trenine bisikletle giderken kaybolmuştu.

30 Ekim 1990 - Viktor Tishchenko, 16: Shakhty'de öldürüldü. Hayatı uğruna savaşmıştı, Chikatilo'nun parmağını ısıran kurbandı.

6 Kasım 1990 - Svetlana Korostik, 22: Chikatilo'nun son kurbanıydı. Bedeni Donleskhoz istasyonuna yakın bir ağaçlık alanda 13 Kasım'da bulundu.

Yakalanma ve Dava Süreci

Kasım 1990'da Chikatilo polis tarafından durdurulup, Svetlana Korostik cinayetinde kurbanla aynı bölgede görüldüğü için sorgulanmıştı. 14 Kasım'da tutuklandı ve resmi olarak sorgulandı. 2 hafta süren itiraf yağmurunda Chikatilo işlediği 56 cinayetin tüm detaylarını verdi.

14 Nisan 1992'de mahkeme karşısına çıktı, kurbanların ailesinden korumak için onu demir bir kafese koymuşlardı. Duruşma boyunca garip davranışlar sergiledi; bir ara sütünün geldiğini çünkü hamile olduğunu söyledi, homoseksüel olmadığını bağırarak söyledi ve iki kere pantolonunu aşağı indirdi. Savcı alınan son kararı söylediği sırada Chikatilo şarkı söylemeye başladı ve böylece mahkeme salonundan çıkarıldı.

Tuhaf davranışlarının yanı sıra Chikatilo, birçok psikiyatr tarafından sağlıklı görüldü. 14 Ekim 1992'de 52 cinayetten suçlu bulundu ve idam cezasına çarptırıldı.

BELGRAD KALİTE TEAM

Sonuç

Chikatilo hayatını kurtarmak için birçok kez Rus Yargıtayı'na başvurdu, çabaları sonuçlanmadı. Son temyiz başvurusu o dönem cumhurbaşkanı olan Boris Yeltsin'e gönderildi, ama 4 Ocak 1994'te bu da reddedildi.

14 Şubat 1994'te, Chikatilo hücresinden ses geçirmeyen bir odaya nakledildi. Başına aldığı tek kurşun darbesiyle idam edildi.

Ek Bilgiler

Chikatilo'dan Alıntılar:

- "Yaptıklarım cinsel zevk için değildi, huzur bulabilmek içindi."
- İdamından önce: "Bıçağımı kullandığımda, psikolojik rahatlama hissediyordum. Yok edilmem gerektiğini biliyorum. Ben doğanın bir hatasıyım."
- "Kan ve ızdırap bana rahatlama ve belirli bir zevk veriyordu."

THOR NIS CHRISTIANSEN

Doğum Tarihi: 28 Aralık 1957
Rumuz: Yok
Ayırt Edici Özellik: Nekrofili, otostopçular
Kurban Sayısı: 4
Cinayet Tarihleri: 1976-1979
Yakalanma Tarihi: 7 Temmuz 1979
Cinayet Tarzı: Ateş etme
Bilinen Kurbanları: Jacqueline Anne Rook, 21; Mary Ann Sarris, 19; Patricia Marie Laney, 21; Laura Sue Benjamin, 22
Cinayet Yeri: Santa Barbara ve Los Angeles, Kaliforniya
Durum: Ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. 30 Mart 1981'de hapiste bıçaklanarak öldürüldü.

Geçmiş

Christiansen 1957'de Danimarka'da doğdu. 5 yaşındayken aile Amerika Birleşik Devletleri'ne göç etti ve Solvang, Kaliforniya'ya yerleşti. Normal bir çocuk olduğu söyleniyordu, okulda başarılıydı ama 16 yaşına geldiğinde her şey değişti.

Liseyi bırakıp evden taşındı, bir benzin istasyonunda görevli olarak çalıştı. Bu dönemde çok kilo aldı ve incecik bir genç olmaktan çıkıp 125 kiloluk bir adam oldu.

Düşüncelerinin de bozulmaya başladığı dönem bu zamanlara denk geliyordu. Kadınları öldürmek ve onlara tecavüz etmekle ilgili hayaller kuruyordu. Çok sürmeden düşünceleri harekete dönüştü ve cinayet işlemeye başladı.

Cinayetler

6 Aralık 1976'da Christiansen, Jacqueline Rook'u (21) Goleta, Santa Barbara'daki otobüs durağından kaçırdı. aynı gün Goleta'da garson olan Mary Sarris de kayboldu. 18 Ocak 1977'de Patricia Laney (22) Goleta'da başka bir otobüs durağında kayboldu. Bedeni ertesi gün Refugio Kanyonu'nda bulundu. 2 gün sonra, Rook'un bedeni de aynı yerde bulundu. 22 Mayıs'ta Sarris'in bedeni Drum Kanyonu'nda bulundu.

18 Nisan 1979'da Linda Preston (24) Hollywood'da otostop çekiyordu, bu sırada Christiansen onu aldı. Birkaç blok boyunca arabasını sürdü ve sonra silah çıkarıp kulağına ateş etti. Çok kötü kan kaybetmesine rağmen arabadan atlayıp kaçmayı başardı.

Laura Benjamin (23) 26 Mayıs 1979'da Christiansen tarafından kaçırılıp öldürüldü.

Bilinen Kurbanlar:

6 Aralık 1976 - Jacqueline Anne Rook, 21 - Isla Vista
6 Aralık 1976 - Mary Ann Sarris, 19 - Isla Vista
18 Ocak 1977 - Patricia Marie Laney, 21 - Isla Vista
26 Mayıs 1979 - Laura Sue Benjamin, 23 - Los Angeles Şehri

Yakalanma ve Dava Süreci

Christiansen tarafından vurulup hayatta kalan kurban Preston, 11 Temmuz günü onu bir tavernada gördü ve hemen polisi aradı. Bu ciddi saldırıdan dolayı tutuklandı ve suçlandı. Christiansen gözaltındayken

polis, Preston'a yönelttiği saldırı ve çözülemeyen Rook, Sarris ve Laney cinayetleri arasında benzerlikler fark etti. Çok geçmeden üç tane birinci derece cinayet işlemekten suçlandı. Daha sonra Laura Benjamin cinayetiyle ilgili suçlamalar yapıldı.

1980 başlarında Benjamin cinayetinin ilk duruşması görüldü. Başlangıçta deli olduğunu savunmaya çalışsa da sonra fikrini değiştirdi ve savunmasını geri çekti. Haziran 1980'de Rook, Sarris ve Laney cinayetlerinden mahkemeye çıktı. Tüm suçlamalar karşısında suçlu bulundu. Ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Christiansen 30 Mart 1981'de hapiste öldürüldü. Folsom Hapishanesi idman avlusunda göğsüne aldığı bir bıçak darbesiyle yere yığılmış şekilde bulundu. Katilin kimliği asla belirlenemedi.

DOUG CLARK

Doğum Tarihi: 10 Mart 1948

Rumuz: Hollywood Kesicisi, Sunset Strip Katili, Sunset Strip Kesicisi

Ayırt Edici Özellik: Nekrofili, pedofili, baş kesme

Kurban Sayısı: 7

Cinayet Tarihleri: Haziran 1980-Ağustos 1980

Yakalanma Tarihi: 12 Ağustos 1980

Cinayet Tarzı: Ateş etme

Bilinen Kurbanları: Karen Jones, 24; Exxie Wilson, 21; Marnette Comer, 17; Jack Robert Murray, 45; Gina Narano, 15; Cynthia Chandler, 16; Bilinmeyen kız çocuk

Cinayet Yeri: Burbank ve Los Angeles, Kaliforniya

Durum: Ölüm cezasına çarptırıldı, idam gününü bekliyor.

Geçmiş

Clark'ın ailesi o küçükken çok fazla taşındı, çünkü babası Franklin Deniz İstihbarat memuruydu. Daha sonra ortaya çıktığına göre Clark'ın çocukluğu boyunca babası 37 ülkede bulunmuştu. Babası 1958'de bahriyeden emekli olup mühendis olarak Teksas'ta bir nakliye şirketinde çalışmaya başladı. Fakat bu, ailenin yerleşmesi için yeterli olmadı ve kısa bir süre sonra tekrar taşındılar.

Bir noktada Clark Geneva'da özel bir okula gönderildi, daha sonra Culver Askeri Akademisi'ne girdi. 1967'de mezun olduktan sonra Hava Kuvvetleri'ne başvurdu. Bu sıralarda her şey dağılmaya başladı, sonuç olarak Hava Kuvvetleri'nden atıldı.

O andan itibaren on yıl içinde, Clark dolaştı ve bazen mekanik olarak çalıştı. Ama asıl tutkusu cinsel yönden atletik olmaktı, sıklıkla kendinden "tek gecelik ilişkilerin kralı" olarak bahsediyordu. Los Angeles'ta Vadi Üretim İstasyonu'na kurulu Su ve Enerji Departmanı'na bağlı buhar tesisi operatörü olarak çalıştı. Fakat bu uzun sürmedi, bir gece istifa etmeye karar verdi.

Daha sonra Burbank'te Jergens sabun fabrikasında kazan operatörü olarak çalıştı fakat bu da uzun sürmedi. Sıklıkla işe gitmediği ve iş arkadaşlarına şiddetli tehditler savurduğu için işten çıkarıldı.

1980'de Carol Bundy ile yerel bir barda tanıştı ve çift oldular. Kısa bir süre sonra Clark, Bundy'nin evine taşındı ve onun da kendisininki gibi hayalleri olduğunu fark etti.

Cinayetler

Clark'ın bilinen ilk kurbanı Marnette Comer (17) evden kaçmıştı. Bedeni San Fernando Vadisi ağaçlık alanında bulundu, görünüşe göre haziran başlarında öldürülmüştü. 11 Haziran'da Clark, Sunset Strip'te Gina Narano ve Cynthia Chandler adlı iki genci arabasına aldı. Kendisine oral seks yapmalarını söyledi ve ikisini de başlarından vurdu. Sonra onları garajına götürüp tecavüz etti. Bedenler ertesi gün Ventura Otoyolu'nda bulundu.

Bundy Clark'ın cinayetlerle ilgili hikâyelerinden rahatsız olmuştu, böylece polisi aradı. Konu hakkında bilgisi olduğunu söylese de katilin kim olduğu hakkında en ufak bir ipucu vermedi. Clark daha önce Bundy'e eğer yakalanırlarsa tüm suçu üstleneceğini böylece onun hapse girmeyeceğini söylemişti.

24 Haziran günü Karen Jones ve Exxie Wilson kandırılıp Clark'ın arabasında tuzağa düştüler. Herkesin göreceği bir alana bırakılmadan önce iki kadın da vurularak öldürüldü. Wilson'un başı kesilip buzluğa konmuştu, Clark onu cinsel ilişkiye girmek için kullanmadan önce Bundy ona makyaj yapmıştı. Cinayetlerden iki gün sonra kafa temizlendi, bir kutuya konulup bir sokak arasına bırakıldı.

Clark bir sonraki cinayet için zaman kazanırken Bundy, John Murray ile vakit geçiriyordu. Murray'i Clark'la tanışmadan önce de tanıyordu. Yarı zamanlı bir şarkıcı olan Murray'in aklını başından almasıyla bir gece Bundy ona Clark'ın ve kendisinin ne yaptığını anlattı. Murray şok oldu ve polise gideceğine dair bir izlenim uyandırdı. 5 Ağustos'ta Bundy, onunla birlikte olmak için Murray'in minibüsüne bindi ama bunu yerine onu vurup kafasını kesti.

Murray'i öldürdükten iki gün sonra Bundy durumun stresini kaldıramadı ve bir iş arkadaşına Murray'i öldürdüğünü söyleyince polis çağrıldı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1 Haziran 1980 - Marnette Comer, 17	Haziran 1980 - Exxie Wilson, 20
11 Haziran 1980 - Gina Narano, 15	25 Temmuz 1980 - Kimliği bilinmeyen kadın
11 Haziran 1980 - Cynthia Chandler, 16	5 Ağustos 1980 - Jack Robert Murray, 45
24 Haziran 1980 - Karen Jones, 24	

Yakalanma ve Dava Süreci

Bundy, Clark ile işlediği tüm cinayetlerin her ayrıntısını polise anlattı, böylece Clark hemen tutuklandı. Clark altı kez cinayet işlemekten yargılanırken Bundy iki tanesiyle yargılandı. Clark mahkemeye çıktığında

tüm suçu Bundy'ye yıkmaya çalıştı ve kendisini masum bir ahmak olarak gösterdi. Ama suçlarda kendi parmağı olduğunu inkâr etme denemeleri başarısız oldu, suçlu bulundu ve ölüm cezasına çarptırıldı.

Clark'a karşı ifade vermesinin karşılığı olarak Bundy'e cezasında indirim yapılacağı söylendi. Ömür boyu hapis cezası alsa da idam cezasından kurtuldu. Fakat sonra 9 Aralık 2003'te kalp yetmezliğinden hapiste öldü.

Sonuç

Clark hâlâ idam edileceği günü bekliyor.

Ek Bilgiler

Clark'ın avukatı iddialara göre dava boyunca sarhoştu ve birçok kez uyuyakaldı, bu sırada Clark savcı tarafından çapraz sorgudaydı. Kendini savunabilmek için izin istedi, ama danışman müşaviri, yardımcı danışman ya da bir hukuk memurunun hizmetlerinden faydalanmasına izin verilmedi. Hâkim ona kanundışı olmasına rağmen "tek başına" kendini savunmasını söyledi.

CLEVELAND TORSO KATİLİ

Doğum Tarihi: Bilinmiyor
Rumuz: Kingsbury Run'ın Deli Kasabı
Ayırt Edici Özellik: Uzuvları kesme, baş kesme, hadım etme, kimyasal kullanımı
Kurban Sayısı: 12-20
Cinayet Tarihleri: 1935-1938
Yakalanma Tarihi: Yakalanmadı
Cinayet Tarzı: Genellikle baş kesme
Bilinen Kurbanları: Edward Andrassy; Florence Genevieve Polillo; kimliği bilinmeyen birçok insan
Cinayet Yeri: Cleveland, Ohio
Durum: Kimliği bilinmediği için ele geçirilemedi.

Geçmiş

Cleveland Torso (Gövde) Katili'nin kimliği bugüne kadar hâlâ tespit edilemedi, 1935 ila 1938 yılları arasında işlenen 20 cinayetle bağlantısı olduğu biliniyor. Bu katile atfedilen en az 12 cinayet bulunmakta ve her birinin cesedi parçalara ayrılmış durumda. Cleveland Gövde Katili davasında çalışanlar 1920 ve 1950 civarında işlenen cinayetlerin de onunla bağlatılı olabileceğine inanıyorlar.

Seri katil genelde başıboş insanları hedeflediği için bazı kurbanların kimliği bilinmiyor. Cinsiyet açısından hiçbir tercihi yoktu, hem erkek hem de kadınları öldürüyordu. O sıralarda Cleveland'da Büyük Buhran dönemiydi ve tüm kurbanlar halkın alt tabakasından geliyordu.

Her kurbanın başı kesilmişti, bazı cinayetlerde gövdeler ikiye ayrılmıştı; bu yüzden lakabı Cleveland Gövde Katili olmuştu. Erkek kurbanların çoğunun genital organları kesilmişti, bazılarının de bedeni üstünde kimyasal deneyler yapılmıştı. Çoğu öldükten çok sonra bulundu, vücutların bozulmasından kaynaklı olarak kimlik tespiti de zor olmuştu. Bunca zorluğa ek olarak, bazı kurbanların başları hiç bulunamadı.

Eliot Ness, resmi 12 cinayetin işlendiği dönemde Cleveland'da Kamu Güvenliği Direktörü'ydü. Soruşturmaya ciddi anlamda dahil olmasa da, bir şüpheli olan Dr. Francis E. Sweeney'in sorgusunda bulunmuştu. Ayrıca Ness, katilin kurbanlarını kaçırdığı yer olan Kingsbury Run bölgesinin de yakılmasını denetledi.

Cleveland Gövde Katili kimse, Ness ile alay etmekten oldukça hoşlanıyor gibiydi. Bir ara kurbanlarından ikisinden kalan uzuvları Ness'in ofisinin önüne, herkesin görebileceği bir alana bırakmıştı.

Cinayetler

Gövde Katili'nin ilk kurbanı Edward Andrassy, Kingsbury Run'da Jackass Tepesi bölgesinde bulundu. 23 Eylül 1935'te beden bulunduğunda kafası ve genital uzuvları kesilmişti. İki ya da üç gündür ölü olduğu tespit edildi. 9 metre ilerisinde kimliği bilinmeyen bir kurban daha yatıyordu,

onun da başı kesilmiş ve hadım edilmişti. Derisi bir tür kimyasala maruz kalmış, kırmızı ve kayışımsı bir hal almıştı. Tahminlere göre 3 veya 4 haftadır ölüydü.

Florence Genevieve Polillo 26 Ocak ila 7 Şubat 1936 tarihleri arasında öldürüldü. Bedeni Cleveland şehir merkezinde bulundu, uzuvları parçalanmıştı. Başı hiç bulunamadı ve 2 ya da 4 gündür ölü olduğu düşünüldü.

Kimliği bilinmeyen ikinci kurban 5 Haziran 1936 civarı öldürüldü. Başı gövdesinden ayrılırken hâlâ yaşıyor olduğu düşünülüyordu. Başı bulundu ve bulunduğunda 2 gündür ölü olduğu anlaşıldı. Bir sonraki cinayet Mayıs 1936'da işlendi. Kimliği bilinmeyen üçüncü bir kurban 22 Temmuz günü Brooklyn'nin Big Creek bölgesinde bulundu. Onun da kafası hâlâ yaşıyorken kesilmişti.

10 Eylül'de bir erkek kurbanın gövdesinin yarısı Kingsbury Run'da bulundu. Kurbanın kim olduğu tespit edilemedi, gövdesinde kalça altında kalan bölgede hiçbir şey yoktu. Başının yeri asla bulunamadı ve iki gündür ölü olduğu anlaşıldı. Başı kayıp bir sonraki kurban 23 Şubat 1937'de bulundu, kimliği tespit edilemeyen kadın bir kurbandı.

Kimliği bilinmeyen siyahi bir kadın kurban 6 Haziran 1937'de Lorain-Carnegie Köprüsü'nün altında bulundu. Başıyla birlikte bir kaburgası da alınmıştı, kurban yaklaşık bir senedir ölüydü. Kimliği bilinmeyen bir başka erkek kurbanın bedeni 6 Temmuz 1937'de Cuyahoga Nehri'nde bulundu. Kafası asla bulunamadı.

Kimliği bilinmeyen bir kadına ait bir bacak da Cuyahoga Nehri'nde 8 Nisan 1938'de bulundu. Ertesi ay, nehirden bir kalça çıkarıldı, sonra da köprünün altında diğer uzuvların olduğu bir çuval ele geçirildi. Bu çuval içinde kalçalar, bir ayak, bir baldır ve bir gövde bulundu. Diğerlerinin aksine bu kurbanın vücudunda uyuşturucu vardı.

Son iki kurban 16 Ağustos 1938'de bulundu. Kimlikleri belirsiz olan bir kadın ve bir erkek Lakeshore Çöplüğü'nde bulundu. İkisinin de başları kesilmişti fakat sonra iki baş da ortaya çıktı.

BELGESİZ KALİTE TEAM

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

23 Eylül 1935 - Edward Andrassy	23 Şubat 1937 - Jane Doe V
23 Eylül 1935 - John Doe I	6 Haziran 1937 - Jane Doe VI
26 Ocak/7 Şubat 1936 - Florence Genevieve Polillo	6 Temmuz 1937 - John Doe VII
5 Haziran 1936 - John Doe II "Dövmeli Adam"	8 Nisan 1938 - Jane Doe VIII
22 Temmuz 1936 - John Doe III	16 Ağustos 1938 - Jane Doe IX
10 Eylül 1936 - John Doe IV	16 Ağustos 1938 - John Doe X

Şüpheliler

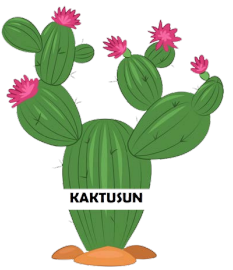
Cleveland'da yaşayan Frank Dolezal, 24 Ağustos 1939'da Florence Polillo cinayetinden şüpheli olduğu için tutuklandı. Tutuklanmasından altı hafta sonra hapiste öldü. Altı kırık kaburgası vardı, tutuklanmadan önce bu durum fark edilmemişti. Florence'i kendini savunurken öldürdüğünü itiraf etse de, ne onun ne de diğerlerinin ölümünden sorumlu olduğuna inanılmadı.

Diğer potansiyel şüpheli Dr. Francis E. Sweeney idi, eski I. Dünya Savaşı askeri olarak, savaş alanında uzuv kesmekle ilgili pek çok deneyimi vardı. Sweeney, o dönem Kamu Güvenliği Direktörü olan Eliot Ness tarafından sorgulandı ve iki kere yalan makinesine sokuldu, ikisinde de başarısız oldu. Sweeney kendini akıl hastanesine kapattı ve onun katil olduğuyla ilgili herhangi bir kanıt bulunamadı.

CAROLL EDWARD COLE

Doğum Tarihi: 9 Mayıs 1938
Rumuz: Yok
Ayırt Edici Özellik: Yamyamlık, parçalama
Kurban Sayısı: 16
Cinayet Tarihleri: 1948, 1971-1980
Yakalanma Tarihi: 1980

Cinayet Tarzı: Suda ve elle boğma
Bilinen Kurbanları: Duane, 10; Essie Buck; Bonnie Sue O'Neil; Dorothy King; Wanda Roberts; Sally Thompson; Diana Pashal; Kathlyn Blum; Marie Cushman; Myrlene Hamer; kimliği belirlenemeyen diğerleri
Cinayet Yeri: Nevada, Iowa, Kaliforniya
Durum: 6 Aralık 1985'te zehirli iğneyle idam edildi.

Geçmiş

Cole, Sioux Şehri, Iowa'da doğdu, ailesi 1939'da kız kardeşinin doğumundan hemen sonra Kaliforniya'ya yerleşti. Babası LaVerne tersanede çalışırken II. Dünya Savaşı'na çağrıldı. O görevdeyken annesi Vesta evlilik dışı birçok ilişki yaşadı. Eşini aldatırken Cole sıklıkla annesinin yanında bulunuyordu ve annesinin yaptığını kimseye anlatmaması için dayakla tehdit ediliyordu.

Okulda "kız" ismine sahip olduğu için alay konusu olmuştu, bazı zamanlar annesi de ona kız kıyafetleri giydirip alay ediyordu. Okulda zorba çocuklardan biri olan Duane, yerel gölde boğularak öldürülmüştü. Cole, Duane'yi öldürdüğünü itiraf edene kadar, uzun seneler boyunca bunun trajik bir kaza olduğu düşünülüyordu.

Cole gençliği boyunca birçok defa polisle burun buruna gelmişti, genellikle alkol almaktan, hırsızlıktan ve ufak tefek suçlardan dolayıydı. Çalmak onda bir alışkanlık haline gelmişti, Orduya katıldıktan sonra silah çalmaktan dolayı derhal ordudan atıldı.

1960'ta Cole Richmond, Kaliforniya'da yaşıyordu ve bir gece "âşıklar yoluna" park edilmiş arabaların yanına gidip iki çifte saldırmıştı. Kısa bir süre sonra polisi arayıp kadınları boğmakla ilgili vahşi hayalleri olduğunu itiraf etti. Süregelen üç sene boyunca akıl hastanelerinde çokça zaman geçirdi.

Cole'a antisosyal sosyopat kişilik teşhisi konmuştu, Nisan 1963'te salındığında sağlam bir durumda olduğuna inanıldı. Dallas'a taşındı ve alkolik striptizci Billie Whitworth ile evlendi. İki yıl sonra Cole, eşinin erkeklerle ilişkiye girdiğini düşündüğü bir moteli yaktı. Tutuklandı, kundakçılıktan mahkûm edilip hapse gönderildi ve evliliği bitti.

Tahliye olduktan sonra 11 yaşında bir kız çocuğunu boğmaya çalıştı, bunun sonucunda 5 yıl hapis cezası aldı. Ceza süresi dolup çıktığında çok geçmeden iki kadını daha boğma girişiminde bulundu ve bu sefer kendisi akıl hastanesine yattı. Cole'un ölümcül fantezileri olduğu doktorlar tarafından bilinse de onu salma kararı aldılar ve böylece Cole, San Diego'ya gönderildi.

Cinayetler

7 Mayıs 1971'de Cole, San Diego'da bir tavernadan Essie Buck'ı aldı. Boğarak onu öldürdü ve onu atmadan önce bedenini bagajında sakladı. Bu cinayetten iki hafta sonra başka bir kadını öldürdü, bu kadının kimliği tespit edilemedi. Bu kurbanı ormanda yaktı, daha sonra annesi gibi bu iki kadın da kocalarına karşı sadakatsiz olduğu için onları öldürdüğünü söyledi.

Temmuz 1973'te Diana Parshal ile evlendi, fakat bu evlilik de Parshal'ın alkolikliği ve bitmek bilmeyen tartışmaları sebebiyle sıkıntıya girdi. 19 Eylül 1979 tarihinde karısını boğarak öldürdü. Bir komşu, kadının kaybolduğundan şüphelenip polise haber verdi. Olayı araştırdıklarında bedenini bir dolapta battaniyeye sarılı bir şekilde buldular. Fakat kadının alkolizm sebebiyle öldüğünü düşünüp Cole'u suçlamadılar.

Karısının ölümünden sonra Cole bir süre seyahat etti ve Dallas'a taşınmadan önce Las Vegas'ta bir kadını öldürdüğünü itiraf etti. Söylentilere göre Kasım 1980'de üç kadını daha öldürdü ve üçüncü cinayetin olay yerinde bulununca gözaltına alındı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

7 Mayıs 1971 - Essie Buck	14 Mayıs 1977 - Kathlyn Blum
23 Mayıs 1971 - "Wilma" adıyla bilinen kadın	Ekim 1977 - Kimliği bilinmeyen kadın
30 Mayıs 1971 - Kimliği bilinmeyen kadın	27 Ağustos 1979 - Bonnie Sue O'Neil
Mart sonrası, 1972 - Kimliği bilinmeyen iki kadın öldürüldü.	19 Eylül 1979 - Diana Parshal
Ağustos 1975 - Myrlene Hamer	3 Kasım 1979 - Marie Cushman

Yakalanma ve Dava Süreci

Cole cinayet olay yerinde Kasım 1980'de tutuklandı ve gözaltına alındı. Fakat kurbanın doğal sebeplerle öldüğüne karar verildi ve Cole'u salacakları sırada Cole, bu cinayetle birlikte diğerlerini de itiraf etmeye başladı. Cole'a göre dokuz yıl boyunca yaklaşık 14 kadının ölümünden sorumluydu ama sarhoşluğu yüzünden hatırlamadığı başka kurbanlar da olabilirdi.

Cole 9 Nisan 1981'de Teksas'ta işlediği cinayetler sebebiyle duruşmaya çıktı ve üç cinayetten suçlu bulundu. Ömür boyu hapis cezası aldı. Annesinin 1984'teki ölümünden sonra Cole Nevada'da işlediği cinayetlerle ilgili mahkemeye çıkmayı da kabul etti. Nevada'da ona idam cezası verdiler ki bu Nevada'da alışılmadık bir durumdu.

Bir kez daha suçlu bulundu ve Ekim 1984'te idam cezasına çarptırıldı. İdam cezasına karşı olan eylemciler Cole'un cezasını ömür boyu hapis cezasına çevirmek için uğraştılar fakat Cole bunu kabul etmedi ve eylemcilerin kendi iyiliği için mücadele etmesini istemedi. İdam cezası verildiğinde duruşma hâkimine sahiden teşekkür etti.

Sonuç

Cole'a 6 Aralık 1985 günü saatler 12.12'yi gösterdiğinde sakinleştirici verilmeye başlandı ve saat 01.43'te dönüştürülmüş gaz odasına alındı. Masaya bağlandı ve iğne 02.05'te yapıldı. Öldürücü uyuşturucu dolu iğnenin verilmesiyle Cole'un vücudu önce kasılmaya ve 02.07'de rahatlamaya başladı. Birkaç dakika sonra öldüğü ilan edildi. İdam 5 dakika sürmüştü.

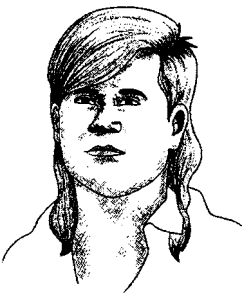
Ek Bilgiler

- İdamdan önceki son yemeği olan jumbo karides, Fransız soslu salata, Boston deniz tarağı çorbası, patates kızartmasını ve son isteği 12 kiloluk kurabiye ve şekerlemeleri yedi.
- Son saatleri boyunca hapishane rahibiyle kart oynadı.

Cole'dan alıntılar:

- "Hayatımı o kadar kötü bir şekilde altüst ettim ki devam etmek istemiyorum."

ADOLFO CONSTANZO

Doğum Tarihi: 1 Kasım 1962
Rumuz: Matamoros Mafya Babası, Cadı Doktor
Ayırt Edici Özellik: İnsan kurban etme ve işkence ritüeli
Kurban Sayısı: 16+
Cinayet Tarihleri: 1986-1989
Yakalanma Tarihi: Öldüğü için tutuklanmadı.
Cinayet Tarzı: Bıçaklama, ateş etme
Bilinen Kurbanları: Erkekler (adı bilinmeyen uyuşturucu tacirleri, tarikat üyeleri)
Cinayet Yeri: Matamoros, Meksika
Durum: 6 Mayıs 1989'da kendini vurarak intihar etti.

Geçmiş

Constanzo'nun annesi 15 yaşında bir Küba göçmeniydi ve 1962 yılında Miami'de Constanzo'yu doğurdu. Farklı babalardan birçok çocuğu oldu, her seferinde evlendi. İlk kocası öldükten sonra, San Juan, Puerto Rico'ya taşındı. Sonraki kocasıyla burada tanışıp evlendi.

Constanzo Katolik olarak vaftiz edilmesine rağmen annesi voodoo büyüsünü öğrenmek için Haiti'ye yaptığı ziyaretlere onu da götürdü. Bu birbirine zıt dinlerin Constanzo üzerinde birtakım etkisi olmuştur. 1972'de aile Miami'ye döndü ve çok geçmeden üvey babası öldü.

Constanzo ergenlik dönemindeyken Palo Mayombe'nin dini törenlerinde onun büyücü çırağı oldu, törenler bazı hayvanların kurban edilmesini de kapsıyordu. Annesi yeniden evlendi, yeni üvey babası da Palo Mayombe'ye dahil oldu ve görünen o ki uyuşturucu ticaretine de bulaşmıştı.

Annesiyle birlilkte Constanzo birçok kez hırsızlık, dükkân soygunculuğu ve vandallık sebebiyle tutuklandı. Annesi Constanzo'nun medyum olduğuna inanıyordu, Cumhurbaşkanı Ronald Reagan'ın suikast girişimine uğrayacağını daha önceden bildiğini söylüyordu.

Constanzo yetişkin bir birey olduğunda Meksika'ya taşındı. Orada Martin Quintana, Omar Orea ve Jorge Montes ile tanıştı; daha sonra bu insanlar onun müridi oldular. Hepsi işin içindeydi, şans büyüleri yapıyor, aslan yavrusu, zebra, keçi, tavuk ve yılan gibi hayvanları kurban ediyorlardı. Müşterilerin çoğu varlıklı uyuşturucu tacirleri ve kiralık katillerdi.

Bu işin bir sonucu olarak, Constanzo topluluğun diğer varlıklı kişileriyle tanıştırıldı, bunlardan biri de onu şehirdeki en güçlü uyuşturucu kartelleriyle tanıştıran yozlaşmış Meksika polisiydi. Büyülerini başarıyla yapmak için Constanzo insan kemiklerine ihtiyaç duyuyordu, bu yüzden yerel mezarlıklara akın etmeye başlamıştı. Ama sonunda kurban etmek için yaşayan insanlara da ihtiyaç duyduğuna karar vermiş ve bu, onu 16'dan fazla korkunç cinayeti işlemeye yönelmişti.

Cinayetler

Constanzo "büyülerinin" kartelleri güçlendirdiğine inanıyordu, böylece o dönemin en güçlü ailelerinden olan Calzadalar ile iş ortağı olmayı talep etmişti. Onlar bu talebini reddettikten sonra ailenin yedi üyesi ortadan kayboldu. Sonra cesetleri bulundu, hepsinin bazı uzuvları eksikti. Bazısının kulağı, beyni, el ve ayak parmakları kayıptı ve bir kurbanın omurgası çıkarılmıştı.

1988'de Rancho Santa Elena'da çöldeki evine taşınan Constanzo ritüellerinin bir parçası olarak birçok cinayete imza attı. Bazı kurbanlar kendisinin rakip olarak gördüğü uyuşturucu tacirleriydi, diğerleri ise Constanzo ile yolu kesişmiş yabancılardı.

Constanzo, tıp fakültesi hazırlık sınıfı öğrencisi Mark Kilroy'u 13 Mart 1989'da çiftlikte öldürdü. Yandaşları Kilroy'u bir bar çıkışında kaçırmış ve onu Constanzo'nun çiftliğine götürmüşlerdi. Kilroy o dönem Meksika'da tatilde olan bir Amerikan vatandaşıydı ve ölümünün ardın-

dan Meksika polisi, cinayeti çözmeleri için Teksas'taki otoriteler tarafından baskı altına alınmıştı. Sonuç olarak, polis Constanzo'nun üç takipçisini tutukladı ve tarikat ortaya çıkarıldı.

Polis, Constanzo'nun bir ritüel için daha "üstün" bir beyin aradığından Kilroy'u öldürdüğünü öğrendi. Polis memurları Constanzo'nun çiftliğine akın ettiğinde bir kazanda insan beyni ve ölü bir kara kedi buldu. Çiftliği aradıklarında 15 ceset buldular, hepsinin bedeni bozulmuş ve oraya gömülmüştü; buna Kilroy'un bedeni de dahildi. Şahitlere göre Kilroy pala ile ensesine aldığı bir darbe sonucu öldürülmüştü.

Yakalanma ve Dava Süreci

Constanzo'nun tarikat üyeleriyle arasında bir "ölüm antlaşması" vardı. Meksika'ya kaçmışlar ve yerel polis, apartmanda meydana gelen alakasız bir tartışma için çağrıldığında fark edilmişlerdi. Polis memurları Constanzo'nun saklandığı yere yaklaştığında, Constanzo onun için geldiklerini düşünüp makineli tüfekle ateş açtı. Dikkatleri üzerine çeker çekmez etrafı polisle sarıldı. Hapse girmeye hazır değildi, bu yüzden Alvaro de Leon'a silahını verip onu ve Martin Quintana'yı öldürmesini emretti. Polis daireye girdiğinde ikisi de çoktan ölmüştü.

Sonuç

Polis dairede Alvaro de Leon ve Sara Aldrete'yi tutukladı. Sonuç olarak tarikat üyelerinin on dördüne de suçlamalar yapıldı. Bu suçlamalar uyuşturucu ticaretinden, cinayetin aydınlatılmasını engellemeye kadar uzanıyordu. De Leon mahkûm edildi ve 30 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Sara Aldrete birçok cinayete teşebbüs etmekten yargılandı ve 60 yıldan fazla hapis cezası aldı. Diğer iki üye olan Serafin Hernandez ve Elio Hernandez de birçok cinayetten suçlu bulundu ve 60 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Cinayetlere dahil oldukları asla kanıtlanmasa da onlar dışında birçok suç ortağı vardı.

Bunlardan birkaçı:

- Rubén Estrada "Patitas Cortas" (Küçük Ayaklı)
- Christian Campos "El Panzas" (Cüsseli)
- Emmanuel Romero "El Trompas" (Yalaka)
- Saul Sánchez "El Macaco" (Tipsiz)
- Ricardo Peña "El Cepillín" (Alçak)

DEAN CORLL

Doğum Tarihi: 24 Aralık 1939
Rumuz: Şeker Adam, Fareli Köyün Kavalcısı
Ayırt Edici Özellik: Homoseksüel tecavüz, sakatlama
Kurban Sayısı: 27+
Cinayet Tarihleri: 1970-1973
Yakalanma Tarihi: Öldüğü için tutuklanmadı.
Cinayet Tarzı: Ateş etme, boğma
Bilinen Kurbanları: Jeffrey Konen, 18; Danny Yates, 14; James Glass, 14; Jerry Waldrop, 13; Donald Waldrop, 15; Randell Harvey, 15; David Hilligiest, 13; Gregory Malley Winkle, 16; Ruben Watson, 17; Willard "Rusty" Branch, Jr., 14; Frank Aguirre, 18; Mark Scott, 17; Johnny Delone, 16; Billy Baulch, 17; Steven Sickman, 17; Wally Jay Simoneaux, 14; Richard Hembree, 13; Richard Kepner, 19; Joseph Lyles, 17; Billy Ray Lawrence, 15; Ray Blackburn, 20; Homer Garcia, 15; John Sellars, 17; Michael "Tony" Baulch, 15; Marty Jones, 18; Charles Cary Cobble, 17; James Dreymala, 13
Cinayet Yeri: Houston, Teksas
Durum: 8 Ağustos 1973'te tutuklanmadan önce Elmer Wayne Henley tarafından vurularak öldürüldü.

Geçmiş

Dean Corll; Fort Wayne, Indiana'da doğdu. Arnold ve Mary çiftinin ilk çocuğuydu. Annesi ona ne kadar korumacı davranıyorsa, babası da o kadar katıydı. Çiftin mutsuz bir evliliği vardı, 1946'da boşandılar. Sonuç olarak ailenin yaşadığı ev satıldı ve Memphis'te bir karavana taşındılar, çünkü

Arnold o bölgede Hava Kuvvetleri'nde çalışıyordu ve aile, çocuk ile baba arasındaki iletişimi koparmak istememişti.

Corll utangaç olduğu kadar ciddi bir çocuk olarak da tanımlanıyordu, diğer çocuklarla pek konuşmuyordu. Fakat başkalarına karşı kaygı doluydu. 7 yaşındayken ateşli romatizma geçirmişti ama 11 yaşında doktorlar üfürüm olduğunu anlayana kadar tanı koyulmadı. Bu onu ciddi bir şekilde etkilemedi ama okuldaki beden eğitimi derslerine katılamadı.

Ailesi 1950'de tekrar barıştı fakat bu birkaç yıl sürdü ve 1953'te boşandılar. Çocuklar annelerinin gözetimine verildi ama babalarıyla da düzenli olarak iletişime geçip iyi bir ilişki sürdürdüler.

Corll'un annesi gezgin saat satıcısı olan Jake Wast ile evlendi. Bu, ailenin Vidor'a taşınmasına sebep oldu, annesi ve üvey babası birlikte adı "Fındık Prensi" olan küçük bir şekerci dükkânı açtılar. Garajlarından işleri idare ettiler, Corll okula gitmesine rağmen gece gündüz demeden çalıştı. Ailesinin şeker işinde çalışmak onun daha sonra "Şeker Adam" olarak anılmasına sebep oldu.

Cinayetler

Corll'un kurbanlarının çoğu Houston tepelerinden şehir merkezine kaçırılmışlardı. O zamanlarda bölge düşük gelirli insanların yaşadığı yerdi. Corll ona yardım eden iki suç ortağıyla birlikte genç çocukları ve erkekleri kaçırıyordu. Elmer Wayne Henley ve David Omen Brooks o dönemlerde ergenlik çağındalardı, kurbanların birçoğu da onlardan birinin arkadaşıydı. Bazı kurbanlar kaçırılmadan önce Corll tarafından bilinen kişilerdi, en az iki kurban onun şeker işletmesinde çalışmıştı.

Genel kaçırma metodu kurbanı bir şekilde kandırıp arabaya bindirmek ve bir yere gideceklerini ya da partiye katılacaklarını söylemekti. Arabaya bindiklerinde, bu arada genelde Ford Econoline minibüs ya da Plymouth GTX oluyordu, Corll'un evine götürülüyorlardı. Kurbana bayılana kadar uyuşturucu ya da alkol veriliyordu. Sonra kaba kuvvet kullanarak sürükleniyorlar ya da bir şekilde kelepçeleniyorlar, soyuluyorlar ve işkence için kontrplak panosuna ya da bazen Corll'un yatağına bağlanıyorlardı.

BELONGS TO KALKIS TEAM

Kurban bağlandığında, berbat cinsel saldırıların, dayakların ve işkencelerin öznesi oluyordu, sonra da vurularak ya da boğularak öldürülüyordu. Bazen kurbanlar birkaç gün boyunca canlı tutuluyor, bu süre boyunca acımasız saldırılara maruz kalıyordu. Ceset plastik çarşafa sarılıyor ve Corll'un, kurbanlardan kurtulmak için kullandığı dört alandan birine gömülüyordu. Bu dört bölge Bolivar Peninsula'da bir sahil, bir kayıkhane, Jefferson County'de bir sahil ve Sam Rayburn Gölü'ne yakın ormanlık alandan oluşuyordu.

Birçok olayda Corll kurbanlarını mektup yazmaları ya da ailelerini arayıp orada olmayışlarıyla ilgili bir bahane bulmaya zorluyordu, böylece onlar da şüphelenmiyor ve polise haber vermiyorlardı. Kurbanlarından "hatıra" almayı seviyordu, bu genellikle kurbanların anahtarlarıydı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

25 Eylül 1970 - Jeffrey Konen, 18: Kaçırıldığında otostop çekiyordu. Bedeni High Island Sahili'ne gömülmüştü.

13 Aralık 1970 - James Glass, 14: Bir protestan toplantısından Danny Yates ile birlikte David Brooks tarafından kaçırılmıştı.

13 Aralık 1970 - Danny Yates, 14: James Glass ile birlikte David Brooks tarafından bir protestan toplantısından kaçırılmıştı.

30 Ocak 1971 - Donald Waldrop, 15: Kardeşi Jerry Waldrop ile bowling oynamaya giderken kaçırılmıştı.

30 Ocak 1971 - Jerry Waldrop, 13: Ağabeyi Donald Waldrop ile bowling oynamaya giderken kaçırılmıştı. İkisi de boğularak öldürülmüş ve kayıkhaneye gömülmüşlerdi.

9 Mart 1971 - Randell Harvey, 15: İşten eve dönerken kaçırılmıştı. Başına ateş edilerek öldürüldü ve kayıkhaneye gömüldü.

29 Mayıs 1971 - David Hilligiest, 13: Elmer Wayne Henley'in çocukluk arkadaşıydı. Arkadaşı George Malley Winkle ile birlikte kaçırıldı.

29 Mayıs 1971 - George Malley Winkle, 16: Havuza giderken kaçırıldı. Winkle Corll Şekerlemeleri'nde işçiydi ve Randell Harvey'in kız kardeşinin sevgilisiydi.

17 Ağustos 1971 - Ruben Watson Haney, 17: Sinemaya giderken kayboldu. Daha sonra annesini arayıp hafta sonu David Brooks'ta kalacağını söyledi. Haney boğularak öldürüldü ve kayıkhaneye gömüldü.

9 Şubat 1972 - Willard 'Rusty' Branch Jr., 17: Vurulmuş, hadım edilmiş ve kayıkhaneye gömülmüştü. Polis memuru olan babası oğlunu ararken kalp krizi geçirip öldü.

24 Mart 1972 - Frank Aguirre, 18: Boğularak öldürüldü ve High Island Sahili'ne gömüldü. Aguirre Rhonda Williams ile nişanlıydı.

20 Nisan 1972 - Mark Scott, 17: Brooks ve Henley'in arkadaşıydı. Boğularak öldürüldü ve High Island Sahili'ne gömüldü.

21 Mayıs 1972 - Johnny Delone, 16: Arkadaşıyla bir mağazaya giderken kaçırıldı. Başından vurulduktan sonra Henley tarafından boğuldu.

21 Mayıs 1972 - Billy Baulch, 17: Corll Şekerlemeleri'nde çalışıyordu. Henley tarafından boğularak öldürüldü ve High Island Sahili'ne gömüldü.

20 Temmuz 1972 - Steven Sickman, 17: Bir partiden ayrıldıktan sonra kaçırıldı. Boğuldu ve birkaç kaburgası kırıldı. Bedeni kayıkhaneye gömüldü.

3 Ekim 1972 - Wally Jay Simoneaux, 14: Okula giderken kaçırıldı. Corll'un evinde tutulurken annesini aradı fakat hat kesildi. Boğularak öldürüldü ve kayıkhaneye gömüldü.

3 Ekim 1972 - Richard Hembree, 13: Bir marketten kaçırıldı. Ağzından vurulduktan sonra boğuldu.

12 Kasım 1972 - Richard Kepner, 19: Ankesörlü telefon kullanmak için giderken kaçırıldı. Boğuldu ve High Island Sahili'ne gömüldü.

1 Şubat 1973 - Joseph Lyles, 17: Brooks'la aynı sokakta yaşıyor ve Corll'u tanıyordu. Jefferson County Sahili'ne gömüldü.

4 Haziran 1973 - Billy Ray Lawrence, 15: Henley'in arkadaşıydı, Corll'un evindeyken babasını arayıp balık tutmaya gitmek için izin istemişti. Corll onu öldürmeden önce dört gün canlı tuttu ve bedenini Sam Rayburn Gölü'ne gömdü.

15 Haziran 1973 - Ray Blackburn, 20: Karısını ve yeni doğmuş çocuğunu görmek için otostop çekerken kaçırıldı. Boğuldu ve Sam Rayburn Gölü'ne gömüldü.

BELGESEL KANAL TEAM

7 Temmuz 1973 - Homer Garcia, 15: Henley'in suç ortağıydı. Başına ateş edilerek öldürüldü ve Sam Rayburn Gölü'ne gömüldü.

12 Temmuz 1973 - John Sellars, 17: Göğsünden vuruldu ve High Island Sahili'ne gömüldü. Bedeni bulunduğunda üstü giyinik olan tek kurbandı.

19 Temmuz 1973 - Michael 'Tony' Baulch, 15: Önceki kurban Billy Baulch'un en küçük kardeşiydi. Boğuldu ve Sam Rayburn Gölü'ne gömüldü.

25 Temmuz 1973 - Marty Jones, 18: En son arkadaşı Charles Cobble ile Henley ile Corll'un yaşadığı eve giderken görülmüştü.

25 Temmuz 1973 - Charles Cary Cobble, 17: En son arkadaşı Marty Jones ile Corll'un evine girerken görülmüştü. Başına iki el ateş edildi ve kayıkhaneye gömüldü. Henley'in okuldan arkadaşıydı.

3 Ağustos 1973 - James Dreymala, 13: En son Güney Houston'da bisiklet sürerken görüldü. Ailesine telefon açıp bir partiye gittiğini söyledi.

Yakalanma ve Dava Süreci

8 Ağustos 1973 günü sabah erken saatlerde Henley, Timothy Kerley ve Rhonda Williams ile bir partiden sonra Corll'un evine döndü. Corll dairesinde kızların olmasına çok kızdı ve Henley'i bir kenara çekip ona "her şeyi berbat ettiğini" söyledi. Corll sakinleşince onlara esrar ve alkol verdi, Henley ve Kerley başka uyuşturucular da kullanıyorlardı. Yaklaşık iki saat sonra Corll onları izlerken üçü de bayıldı.

Henley uyandığında ayak bilekleri bağlanmıştı, ağzında ses çıkarmaması için bir bant vardı ve Corll ona kelepçe takıyordu. Onun yanında Williams ve Kerley yatıyordu, onlar da bağlanmış ve ağızları kapatılmıştı. Corll, Kenley'in kıyafetlerini çıkardı. Corll Henley'in ağzını açıp ona tekrardan evine kızları getirdiği için kızgın olduğunu söyledi. Kerley'e saldırıp işkence ettikten sonra hepsini öldüreceğini de ekledi. Corll, Williams'ın göğsüne tekme attı ve Henley'i mutfağa sürükleyip ağzına silah dayadı. Henley, Corll'u sakinleştirdi ve Kerley'ye yapılacak işkenceye katılıp onu ve Williams'ı öldürmede yardım edeceğini söyledi. Corll bunu kabul edince Henley'yi serbest bıraktı.

Henley Corll'a iki genci odasına taşımada ve işkence panosuna bağlamada yardım etti. Corll, Henley'ye Williams'ın kıyafetlerini kesmeyi söyledi, bu sırada kendisi de Kenley'ye saldırıyordu. Williams Henley'e olanların gerçek olup olmadığını sordu, o da onaylayınca bununla ilgili bir şey yapması gerektiğini söyledi.

Henley, Williams'ı diğer odaya götüreceğini söylediğinde Corll onu görmezden geldi. Henley tabancayı alıp onun "çok ileri gittiğini" bağırarak söyledi. Corll, Kerley'yi bıraktı, Henley ona "daha fazla" bunu sürdürmeyeceğini çünkü tüm arkadaşlarını öldürdüğünü söyledi. Corll Henley'nin üstüne yürüyerek kendisini öldürmesini söylediğinde Henley geri adım attı ve Corll, "Bunu yapmayacaksın!" diye bağırdı. Ama Henley ateş edip Corll'u alnından vurdu ama mucizevi bir şekilde mermi kafatasına girmedi. Corll onun üstüne atlayacağı sırada Henley bir kez daha ateş etti ve bu sefer omzundan vurdu. Corll sendeleyerek odadan çıkmaya çalışırken Henley üç el daha ateş edip onu sırtından ve omzundan vurdu.

Corll koridorda düştüğü yerde öldü, Henley Williams ve Kerley'yi çözdü. Giyindikten sonra ne yapmaları gerektiği hakkında konuştular. Başta Henley oradan ayrılmalarını gerektiğini söylese de Kerley polisi aramaktan yanaydı. Saat akşam 20.24'te Henley, Pasadena Polisi'ni aradı. Verandada oturup polisi beklediler.

Corll'un ölümü hakkında sorgulanırken Henley yaklaşık üç yıldır David Brooks ile birlikte genç çocukları kaçırıp Corll'a tecavüz, işkence etmesi ve öldürmesi için getirdiklerini itiraf etti. Öldürülmeden önce birçok kurbanın da uzuvlarını kesmede parmağı olduğunu iddia etti. Henley ayrıca Corll'un ona ve Brooks'a her kurban için 200 dolar verdiğini ve evinde kalmalarına müsaade ettiğini anlattı.

Başta polis Henley'nin anlattığı hikâyenin gerçekliğinden emin olamadı. Birkaç kurbanın ismini söylediğinde polis onların kaybolan insanlar listesinde olduğunu fark etti. Henley kurbanların cesetlerinin nerede gömülü olduğunu söyleyip polisle birçok kurbanın gömüldüğü kayıkhaneye gitmeyi kabul etti.

Kayıkhanenin içini aramaya başladıklarında ilk bedeni buldular. Artık

Henley'nin hikâyesinin doğru olduğunu biliyorlardı, böylece daha çok yer kazıp diğer kurbanlara ulaştılar. Neredeyse hepsi plastik çarşaflara sarılıydı, bazılarının boyunlarında hâlâ ilmek vardı. Kayıkhaneyi aramayı bitirdiklerinde polis sekiz kurbanın cesedini ortaya çıkardı.

Aynı gün David Brooks babasıyla emniyete gidip olaylarla hiçbir alakası olmadığına dair ifade verdi. Ama Corll'un 1970'te iki çocuğu kaçırıp tecavüz ederek öldürdüğünü bildiğini itiraf etti. Ertesi sabah Henley ifadesini verdi, cinayetlerin dokuzunda ortak olduğunu ve Brooks'un üç cinayete ne şekilde katıldığını da anlattı.

Sonunda Brooks 9 Ağustos akşamı her şeyi itiraf etti, polisle High Island Sahili'ne gidip orada gömülü cesetleri bulmak için yardım etti. Henley de polise eşlik edip Sam Rayburn Gölü'ndeki cesetlerin yerlerini gösterdi. 13 Ağustos'ta Henley ve Brooks polisle birlikte son kurbanın yer tespiti için High Island Sahili'ne gitti. Toplamda 27 ceset bulunmuştu.

Henley'in duruşması 1 Temmuz 1974'te gerçekleşti, altı cinayetten suçlu bulundu. Duruşma boyunca getirilen kanıtların miktarı aşırıydı, 82 parça mahkeme salonuna getirilmişti. Jüri sadece 92 dakika içinde son kararı verdi ve 16 Ağustos günü Henley suçlu bulundu, altı kez arka arkaya 99 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Henley mahkûmiyeti temyiz edildiğinde tekrar hâkim karşısına 18 Haziran 1979'da çıktı. Bu sefer duruşma dokuz gün sürdü ve sonunda Henley 27 Haziran 1979'da yine suçlu bulundu. İlk duruşmasındaki cezanın aynısını aldı.

Brooks 27 Şubat 1975'te mahkemeye çıktı. Dört cinayetle bağlantısı olmasına rağmen sadece Haziran 1973'te gerçekleşen William Ray Lawrence cinayetinden suçlu bulundu. Duruşma bir haftadan az sürdü ve 90 dakika karar verme süresinin ardından jüri mahkûmiyet kararı verdi. 4 Mart 1975'te Brooks ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Yerel polis kurbanların ailelerinin ağır baskıları altına girdi, aileler polisin daha önceden bölgedeki seri katil durumunu fark etmesi gerektiğini

savunuyorlardı. Oldukça fazla çocuk ve erkeğin kaybolması kolluk kuvvetleri için önemli bir ipucu olmalıydı.

Henley ve Brooks'a verilen cezaların azaltılmasına yönelik temyiz başvurusu reddedildi.

Ek Bilgiler

- Araba ve ev için yaptığı ödemelerin yanı sıra Corll, tecavüz edip öldürmek için ona getirilen her arkadaş ve akran genç çocuklar için 200 dolar ödüyordu.
- Corll, Ford Econoline minibüsü ölü ve canlı kurbanlarını kaçırmak ve taşımak için kullanıyordu. Minibüsün perdeleri vardı ve içeride asılı delikli panoya kurbanlarını kelepçeliyor ve silahlarını ve diğer işkence aletlerini oraya asıyordu. Çocuklar arabaya uyuşturucu ya da parti sözüyle kandırılarak alınıyordu. Öldürüldükten sonra aynı araçla gömülecekleri yere götürülüyorlardı.

ANTONE 'TONY' CHARLES COSTA

Doğum Tarihi: 2 Ağustos 1944

Rumuz: Yok

Ayırt Edici Özellik: Nekrofili, vücut parçalama, kesme

Kurban Sayısı: 4-8

Cinayet Tarihleri: 1966-1969

Yakalanma Tarihi: 6 Mart 1969

Cinayet Tarzı: Ateş etme, uyuşturucu verme, suda boğma

Bilinen Kurbanları: Patricia H. Walsh; Mary Anne Wysocki; Susan Perry; Sydney Monzon; Bonnie Williams; Diane Federoff; Barbara Spaulding; Christine Gallant

Cinayet Yeri: Kaliforniya, Massachusetts, New York

Durum: Ömür boyu hapis cezası aldı. 12 Mayıs 1974'te kendini asarak intihar etti.

Geçmiş

Costa 1945'te doğdu, henüz küçük bir çocukken babası II. Dünya Savaşı'nda öldürüldü. Annesi sonra tekrar evlendi, 7 yaşına geldiğinde annesine, gece bir adamın odasına girdiğini söylemeye başladı. Sorduğunda odaya giren adamın üvey babası olduğunu söyledi.

16 yaşında Costa Massachusetts'te bir eve girip yatağında uyuyan genç bir kızın yanına kıvrıldı, kız birden uyanıp çığlık attı. Costa olay yerinden uzaklaştı ama kızın onu son görüşü olmadı. Sadece 3 gün sonra, Costa aynı eve tekrar gitti, kızı merdivenlerden sürüklemeye çalıştı ama komşular onu durdurdu.

4 Ocak 1962'de saldırı ve soygunculuktan mahkûm edildi, üç yıl denetimli serbestlik cezası ile bir yıl ertelemeli ceza aldı. 1963'te evlenip üç çocuk sahibi oldu. Fakat uyuşturucu kullanması onun sorumsuz ve tuhaf davranmasına sebep oldu ve böylece evliliği çatırdadı.

Costa Haziran 1966'da evine Diane Federoff ve Bonnie Williams adlı iki kızı getirdi, onları Pennsylvania'ya götürecek ve Kaliforniya'ya yalnız devam edecekti. Daha sonra iddia ettiğine göre kızları Hayward, Kaliforniya'ya götürmüştü ama kızlar asla bulunamadı. 10 günlük geziden sonra Costa Massachusetts'teki evine döndü.

Costa ve bir kadın ortağı Ağustos 1967'de Truro Ormanı'nda yürüyüş yaparken bir kaza oldu. Costa arkadaşını okla vurdu, daha sonra bunun bir kaza olduğunu söyleyip özür dilediğini iddia etti. 1968'in başlarında Costa'nın evliliği bitmişti, ocak sonunda San Francisco'nun Haight-Ashbury bölgesine taşındı.

Cinayetler

Costa'nın ilk kurbanı Bonnie Williams, Haziran 1966'da arkadaşı Diane Federoff ile kaybolmuştu. Sonraki kurbanı Barbara Spaulding 1968'de kayboldu, bedeni asla bulunamadı.

24 Mayıs 1968'de Sydney Monzon evinden kayboldu. Costa onu vurdu ve sonra kalbini bedeninden çıkardı. Otopsi sonuçları Monzon'un

BILGINCE.COM KALİTE TEAM

öldükten sonra tecavüze uğradığını gösterdi. Christine Gallant, Costa tarafından 23 Kasım 1968'de öldürüldü fakat cinayete dair detaylara rastlanmadı. Benzer bir şekilde Susan Perry 10 Eylül 1968 tarihinde kayboldu ve cesedi 2 Mart 1969'da bulundu.

Patricia Walsh ve Mary Anne Wysocki 24 Ocak 1969 tarihinde kayboldu. İkisi de vurularak öldürülmüş ve kalpleri bedenlerinden çıkarılmıştı. Otopsi iki kadının da öldükten sonra cinsel saldırıya uğradığını ortaya çıkardı. Cesetleri Sydney Monzon'un bedeniyle birlikte bulundu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

Haziran 1966 - Bonnie Williams	10 Eylül 1968 - Susan Perry
Haziran 1966 - Diane Federoff	23 Kasım 1968 - Christine Gallant
1968 - Barbara Spaulding	24 Ocak 1969 - Patricia Walsh
24 Mayıs 1968 - Sydney Monzon	24 Ocak 1969 - Mary Anne Wysocki

Yakalanma ve Dava Süreci

6 Mart 1969'da Costa tutuklanıp çoklu cinayetten mahkûm edildi. Duruşması 3 Haziran 1969'da başladı ve Mary Anne Wysocki, Patricia Walsh, Sydney Monzon ve Susan Perry cinayetlerinden yargılandı. Costa'nın mahkûmiyeti Mayıs 1970'te verildi ve ömür boyu hapis cezası aldı.

Sonuç

12 Mayıs 1974'te Costa hücresinde kendini asmış bir halde bulundu, ölümünün intihar olduğuna karar verildi.

Ek Bilgiler

- Costa hapisteyken "Resurrection" (Yeniden Doğuş) adlı bir kitap yazdı ve Wysocki ve Walsh cinayetlerini işleyen kişinin arkadaşı "Carl" olduğunu öne sürdü. Ayrıca Susan Perry ve Sydney Monzo'nun ölümünün aşırı dozdan olduğunu iddia ederken yine arkadaşı "Carl"ın onların vücutlarını parçaladığını söyledi.

BELGENET.COM KAÇAK TEAM

RICHARD COTTINGHAM

Doğum Tarihi: 25 Kasım 1946
Rumuz: Vücut Katili
Ayırt Edici Özellik: İşkence, tecavüz, vücut parçalama
Kurban Sayısı: 6 ancak 100 olduğu iddia ediliyor.
Cinayet Tarihleri: 1967, 1977-1980
Yakalanma Tarihi: 22 Mayıs 1980
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Nancy Schiava Vogel, 29; Maryann Carr; Deedeh Goodarzi, 22 ve "Jane Doe"; Valerie Street, 19; Jean Reyner
Cinayet Yeri: New York, New Jersey
Durum: Ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Cottingham üç çocuğun en büyüğüydü ve 12 yaşındayken aile River Vale, New Jersey'ye taşındı. Orada annesi ev hanımlığı yapıp çocuklara bakarken babası bir sigorta şirketinde çalışıyordu.

Genç yaşta yeni bir okula geçmek zorunda kalmak Cottingham için sosyal olarak zor oldu. Arkadaş edinmede zorluk çekti, vaktinin çoğunu annesi ve kardeşleriyle evde geçirdi. Ama Pascack Valley Lisesi'ne geçtiği dönemde bir şeyler değişmeye başlamıştı, arkadaş ediniyordu.

Cottingham liseden mezun olunca babasıyla birlikte Metropolitan Life adlı sigorta şirketinde sistem operatörü olarak çalışmaya başladı. Hayatının geri kalan kısmında New York'ta bulunan Blue Cross Blue Shield Association için de sistem operatörü olarak çalışmaya devam etti. Müdürleri ve çalışma arkadaşlarının gözünde iyi bir elemandı.

1970'te Cottingham Janet adlı bir kadınla evlendi ve üç çocuk sahibi oldu. İlk çocuk 1973'te, ikincisi 1975'te ve sonuncusu 1976'da doğdu. Üçüncü çocuk doğduktan üç sene sonra Janet boşanmak istedi. Kocasının

evlilik dışı ilişki yaşadığından şüphelendiğini, ayrıca sık sık yerel gey barlarda görüldüğünü söyledi.

Cinayetleri işlediği dönemde Cottingham küçük suçlar yüzünden birkaç kere tutuklanmıştı. Buna dükkân soygunu, sarhoşken araba kullanma da dahildi ve onunla cinayetleri bağdaştıracak herhangi bir kanıt yoktu.

Cinayetler

Cottingham'ın ilk kurbanı Nancy Schiava Vogel, bedeni Ridgefiel Parkı, New Jersey'de arabasının içinde boğulmuş halde bulunmadan üç gün önce kaybolmuştu. Bedeni bağlanmıştı ve çıplaktı, kilisede Bingo oynamaya gittikten sonra kaybolmuştu.

Deedeh Goodarzi ve kimliği bilinmeyen bir kadının cesedi 2 Aralık 1979'da itfaiyeciler tarafından New York Times Meydanı'na yakın bir otelde çıkan yangını söndürdükten sonra bulundu. İki bedenin de kafaları ve elleri ayrılmıştı, cesetlerin üstüne de dökülen çakmak gazıyla tutuşturulmuşlardı.

5 Mayıs 1980'de Valerie Ann Street'in bedeni Hasbrouck Heights, New Jersey'deki Quality Inn'de bulundu. Elleri kelepçelenmişti, kaval kemiğine darbe almıştı ve vücudu ısırık izleriyle kaplıydı. Otopsi sonucuna göre ağzında bir çeşit yapışkan bant vardı ve nefes yetmezliğinden ölmüştü. 10 gün sonra Jean Reyner Seville otelde bıçaklanarak öldürülmüş halde bulundu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1967 - Nancy Schiava Vogel, 29
1977 - Maryann Carr
2 Aralık 1979 - Deedeh Goodarzi, 22
2 Aralık 1979 - Jane Doe
5 Mayıs 1980 - Valerie Ann Street, 19
15 Mayıs 1980 - Jean Reyner

Yakalanma ve Dava Süreci

Cottingham 22 Mayıs 1980 günü 18 yaşında hayat kadını olan Leslie Ann O'Dell'i arabasına aldı. 100 dolara karşılık seks yapmayı kabul edince Street'in cesedinin bulunduğu Quality Inn'e gittiler. Leslie yüzüstü yatıp Cuttingham'ın yapacağı masajı bekliyordu ancak Cuttingham bir bıçak çıkarıp kadının boğazına dayarken bir yandan da onu kelepçeledi. İşkence ederken göğüs uçlarından birini neredeyse ısırarak kopardı. O'Dell acı içinde bağırırken, sesi ne kadar boğuk gelse de otel çalışanları onun yardım çığlıklarını fark edip polisi aradılar. Polis Cottingham'a kapıyı açmasını emretti.

Cottingham polisler gelir gelmez koridorda tutuklandı. Yanındaki eşyaları arandı ve polisler bir çift kelepçe, iki köle tasması, bir deri ağız tıkacı, oyuncak tabancalar, bir sustalı bıçak ve çok fazla sayıda reçeteli ilaç ele geçirdi. Evini aradıklarında kurbanlarından aldığı birçok eşyayı buldular. Cottingham sonunda Valerie Streets cinayetinden suçlanarak mahkemeye çıkarıldı. Suçlu bulundu ve 173 ila 197 yıl hapis cezası aldı. Bunu takip eden iki duruşmada da dört tane ikinci derece cinayetten suçlu bulundu.

Sonuç

Birçok insan Cottingham'ın bir daha halkın arasına karışmayacak olması sebebiyle mutlu. Uzun süreli mahkûmiyeti nedeniyle sonunda hapiste ölecek.

Ek Bilgiler

- Tutuklanmasından bir ay önce Cottingham'ın eşi "aşırı zulüm" gerekçesiyle boşanma davası açtı. Ayrıca 1976'dan beri onunla birlikte olmadığını iddia etti.
- Cottingham'ın söylediği tek şey, "Kadınlarla bir problemim var," oldu.

BILGINCO KALITE TEAM

JEFFREY DAHMER

Doğum Tarihi: 21 Mayıs 1960
Rumuz: Milwaukee Yamyamı
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, yamyamlık, nekrofili, vücut parçalama
Kurban Sayısı: 17
Cinayet Tarihleri: 1978-1991
Yakalanma Tarihi: 22 Temmuz 1991
Cinayet Tarzı: Boğaz kesme, boğma
Bilinen Kurbanları: Stephen Hicks, 19; Steven Tuomi, 26; James "Jamie" Doxtator, 14; Richard Guerrero, 25; Anthony Sears, 26; Eddie Smith, 36; Ricky Beeks, 27; Ernest Miller, 22; David Thomas, 23; Curtis Straughter, 19; Errol Lindsey, 19; Tony Hughes, 31; Konerak Sinthasomphone, 14; Matt Turner, 20; Jeremiah Weinberger, 23; Oliver Lacy, 23; Joseph Bradehoft, 25
Cinayet Yeri: Ohio, Wsconsin
Durum: 16 kez ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. 28 Kasım 1994'te hapiste öldürüldü.

Geçmiş

Bu yüzyılın belki de en meşhur seri katillerinden biri olan Jeffrey Dahmer, Lionel Herbert ve Joyce Annette Dahmer çiftinin iki çocuğundan ilkiydi. Lionel, Marquette Üniversitesi'nde kimya öğrencisiydi, Joyce da daktiloda yazı dersi öğretmeniydi.

İki ebeveyn de çocuklarına çok düşkündü, ama annesi biraz zor ve ilgiye aç biri olarak biliniyordu. Kocası kadar komşularıyla da tartışmaya giriyordu, gergin bir insandı. Dahmer okula başladığından annesi yatakta daha çok vakit geçirir olmuştu, sözde "zayıflığının" iyileşmesi için dinleniyordu. Babası çalışmaları nedeniyle eve geç geliyordu ve eve geldiğinde Joyce sürekli çocuklardan uzak bir şekilde onun ilgisini bekliyordu.

Joyce sıklıkla küçük olayları büyütüp kendini sıkıntılı bir duruma sokuyordu ve bir noktada, bağımlı hale geldiği ilaçlardan aşırı dozda alarak intihar etmeye kalkmıştı. Annesinin problemleri yüzünden Dahmer ve erkek kardeşi, ebeveynlerin her birinden çok az ilgi görüyorlardı. Dahmer daha sonra evin içindeki hayatın "aşırı gergin" olduğundan, özellikle ailesinin sürekli tartıştığından bahsetmişti.

BELONGS TO KALUG TEAM

Öğrenci olarak Dahmer çekingen ve sakin olarak tanımlanıyordu, aslında bu aile hayatının bir dışavurumuydu. Annesinin hastalığı ve sorunları olduğu biliniyordu, Dahmer'in davranışları da bu duygulardan etkilenmişti. Yine de okulda küçük bir arkadaş grubu vardı.

Dahmer 4 yaşındayken babasının evin altından hayvan kemikleri çıkardığını izlemişti, kemiklerle oynayıp çıkardıkları sesten hoşnut olmuştu. O andan itibaren kemik koleksiyonculuğuna merak sarmıştı. Çeşitli kelebekler, yusufçuklar ve büyük böcekler de toplayıp kavanozlarda saklıyordu.

Yolda öldürülen hayvan iskeletlerini toplamayı sürdürdü. Ölü hayvanların bedenlerini kesip onların nasıl bir sistemi olduğunu merak ettiğini söylüyordu. Yaşayan hayvanların kemiklerinin diziliş şeklinden de çok etkilenmişti. Bir ara Dahmer, evin arkasındaki kazığa köpek kafası yerleştirmişti.

İkinci çocuk 1966'da doğdu ve aile Doylestown, Ohio'ya taşındı. Dahmer'e kardeşinin adını seçme şansı verildi, o da David ismini seçti. O sıralarda babası Lionel lisansını tamamlamış ve analitik kimyager olarak iş bulmuştu.

İki sene sonra aile tekrar taşındı, bu sefer Bath, Ohio'ya yerleştiler. 1970'te aile bir akşam tavuk yerken Dahmer babasına, çamaşır suyu dolu bir kaba konursa kemiklere ne olacağını sormuştu. O andan sonra Lionel büyük oğlunun sessizliği ve yalnız başına vakit geçirmesinden endişelenmeyi bırakmış, bilimle ilgilenmesinden mutluluk duymuştu. Dahmer'e kemikleri nasıl çamaşır suyuna koyup saklayacağını hevesle göstermişti. Dahmer bu metodu topladığı tüm hayvan kalıntıları üstünde de kullandı.

Cinayetler

Dahmer'in çoğu kurbanı onları boğarak öldürmeden önce sakinleştiricilerle uyuşturuluyordu. Bazen onları döverek öldürüyordu, ilk ve ikinci kurbanlarında bu yöntemi kullanmıştı. 2 Eylül 1990'da öldürülen Ernest Miller, Dahmer onun şahdamarını kestikten sonra kan kaybından ölmüştü.

1991'de öldürülen birçok kurbanın kafatasında delikler açılmıştı. Dahmer daha sonra bu deliklere tuz ruhu ya da kaynar su enjekte ediyordu. Kurbanları uysal hale getirip direnmelerini önlemek için bunu yapıyordu. Öldürme yöntemi bu olmasa da Dahmer'in üç kurbanı bu işlem sırasında hayatını kaybetti.

18 Haziran 1978'de Steven Hicks otostop çekerek Chippewa Göl Parkı'ndaki bir rock konserine gitmeye çalışıyordu. Dahmer onu arabasına aldı, onu boğmadan önce *dumbell* ile onu dövdü. Bedenini parçalara ayırdı, toz haline getirdi ve sonra ailesinin evinin arka tarafına serpti.

Steven Tuomi (25) Dahmer tarafından Ambassador Otel'de öldürüldü fakat Dahmer bu cinayeti işlediğini hatırlamıyordu. Daha sonra onu döverek öldürdüğünde çok sarhoş olduğunu iddia etti. Büyükannesinin bodrumunda cesedi parçalara ayırdı ve bedenden kalanları alıp çöpe attı.

Dahmer bir gey barın dışında James Doxtator (14) ile tanıştı ve onu çıplak fotoğraflar başına 50 dolar kazanacağı tuzağına düşürerek evine götürdü. Doxtator boğularak öldürüldü ve bir hafta boyunca bodrumda kaldı. Bedeni parçalara ayrılıp çöpe atıldı.

24 Mart 1988'de Richard Guerrero Dahmer'in yatak odasında öldürüldü. Boğularak öldürülmeden önce kendisine uyuşturucu verilmişti. Bedeni bodrumda parçalara ayrıldı, eti de çözülmesi için asite kondu. Kemikleri çöpe atıldı ama Dahmer atmadan önce kafasını birkaç ay sakladı.

Dahmer'in büyükannesinin evinde uyuşturucu verilerek öldürülen son kurban 24 yaşındaki Anthony Sears idi. 25 Mart 1989'da öldürüldü ve bedeni parçalara ayrıldıktan sonra Dahmer vücudunun bazı bölümlerini sakladı. Saklanmış genital organı ve kafası daha sonra Dahmer'in 25. Sokak'taki evinde bir dosya dolabında bulundu.

Raymond Smith 20 Mayıs 1990'da öldürüldü ve Dahmer'in evinde öldürülen ilk kurban olarak kayıtlara geçti. Smith fahişelik yaptığı tavernada Dahmer'le tanışmıştı, daha sonra Smith'i evine davet etti. Uyku haplarıyla uyuşturulup boğuldu. Dahmer, Smith'in temizlediği kafasını kırmızıya boyayıp sakladı.

Dahmer'in ortağı olan Edward Smith, en son 14 Haziran 1990'da

Dahmer ile bir partiye katılırken görüldü. Dahmer onu öldürdükten sonra kemiklerini asit kullanarak eritti. Kafasını kurutmak için fırına koydu fakat bu işlem sırasında yanlışlıkla kafayı imha etti.

Dahmer, Ernest Miller ile bir kitapevi dışında tanıştı. Bir dansçı olan Miller'ı fiziksel olarak çekici bulmuştu. Evinde Miller'ın şahdamarını kesti ve kan kaybından ölmesini bekledikten sonra bedenini küvette parçalara ayırdı. İskeletini temizleyip dosya dolabında sakladı, kol kaslarını, kalbini ve ayağının bazı kısımlarını daha sonra yemek için dondurdu.

David Thomas (22), Dahmer ile 24 Eylül 1990'da Grand Avenue Alışveriş merkezine yakın bir yerde tanıştı. Dahmer ona çıplak fotoğrafları için para ödemeyi teklif etti, Thomas bunu kabul edince Dahmer ile evine gitti. İçeceğine ilaç katmıştı, bilinçsiz kaldığında Dahmer "onun tipi" olmadığını düşünse de onu öldürdü. Bedeni parçalara ayırdıktan sonra birkaç fotoğrafını çekti.

Dahmer, Curtis Straughter'ı kandırıp evine götürdüğünde tarih 18 Şubat 1991'di. Genç adama uyuşturucu verilmiş, kelepçelenmiş ve sonra boğulmuştu. Dahmer, bedenini küvette parçalayıp kafasını, genital organını ve ellerini sakladı.

7 Nisan 1991'de Errol Lindsey Dahmer'in kafatasına delik açma deneyinin ilk kurbanı oldu. Lindsey'in beynine tuz ruhu enjekte ettikten sonra genç adam uyandı, Dahmer de ona sakinleştirici katılmış bir içecek içirdi. Sonra onu boğarak öldürdü ve derisini yüzüp birkaç hafta sakladı. Lindsey'in kafasını da sakladı.

Dahmer çıplak fotoğraflarına para vererek kandırıp tuzağa düşürdüğü bir başka kurbanı olan Tony Hughes'u 24 Mayıs 1991'de evine götürdü. Hughes sağır ve dilsizdi, yazışarak anlaşıyorlardı. Boğularak öldürüldü ve Dahmer'in yatak odasında üç gün yerde kaldı. Daha sonra vücudu parçalandı ve bir kez daha Dahmer tüm aşamaların fotoğrafını çekti. Saklanmış kafası, sonrasında kimlik tespiti için kullanıldı.

Konerak Sinthasomphone (14) ilaç verilip kafatasına delik açarak asit enjekte etme işleminin 27 Mayıs 1991 günü kurbanı oldu. Çocuğun aciz olduğunu düşünen Dahmer markete gidip bira aldı, döndüğünde Sintha-

somphone sokak ortasında çıplak bir halde yardım istiyordu. Polis geldiğinde Dahmer, çocuğun sarhoş olduğunu ve sevgili olduklarını söyledi. Şaşırtıcı bir şekilde polis çocuğu Dahmer'in gözetimi altında bıraktı. Beynine daha fazla asit enjekte edildi ve kaza sonucu öldü. Dahmer çocuğun vücudunu parçalara ayırdı ve kafasını buzluğa koydu.

Dahmer 30 Haziran 1991'de Matt Turner ile bir otobüs durağında karşılaştı ve yine fotoğraf tuzağını kullanarak onu evine götürdü. İçeride Turner'a alkol içirdi ve ardından onu boğdu. Diğerleri gibi onun da küvette vücudu parçalara ayrıldı. Gövdesi 216 litrelik bir fıçıya kondu ve iç organlarıyla kafası buzlukta saklandı.

Dahmer, Chicago'daki bir gey barında 5 Temmuz 1991 günü, onunla hafta sonunu geçirmeyi kabul eden Jeremiah Weinberger ile tanıştı. Weinberger'e ilaç verdikten sonra Dahmer kafatasında delik açıp beynine kaynar su enjekte etti. Görünüşe bakılırsa ölürken gözleri açıktı. Başı kesildi ve bedeni parçalara ayrılmadan önce bir hafta küvette tutuldu. Onun da gövdesi fıçıya kondu.

Para karşılığı fotoğraf tuzağı bir kez daha vücut geliştirme meraklısı olan Oliver Lacy (24) üstünde 15 Temmuz 1991'de kullanıldı. Lacy'e ilaç verilip deri kayışla boğularak öldürüldü. Başı kesildi ve kalbiyle birlikte buzdolabına kondu. Dahmer, topladığı kemikler ve kafataslarıyla birlikte bir "mabet" kurma planı için Lacy'nin iskeletini sakladı. Dahmer'in son kurbanı Joseph Bradehoft idi. 19 Temmuz 1991'de öldürülüp iki gün boyuncaa Dahmer'in yatağında kaldı. 21 Temmuz günü başı kesilip buzdolabına kondu. Gövdesi de Weinberger ve Turner ile birlikte fıçıya kondu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

18 Haziran 1978 - Steven Hicks, 18	25 Mart 1989 - Anthony Sears, 24
20 Kasım 1987 - Steven Tuomi, 25	20 Mayıs 1990 - Raymond Smith, 32
16 Ocak 1988 - James Doxtator, 14	14 Haziran 1990 - Edward Smith, 27
24 Mart 1988 - Richard Guerrero, 22	2 Eylül 1990 - Ernest Miller, 22
24 Eylül 1990 - David Thomas, 22	18 Şubat 1991 - Curtis Straughter, 17

7 Nisan 1991 - Errol Lindsey, 19	5 Temmuz 1991 - Jeremiah Weinberger, 23
24 Mayıs 1991 - Tony Hughes, 31	15 Temmuz 1991 - Oliver Lacy, 24
27 Mayıs 1991 - Konerak Sinthasomphone, 14	19 Temmuz 1991 - Joseph Bradehoft, 25
30 Haziran 1991 - Matt Turner, 20	

Yakalanma ve Dava Süreci

22 Temmuz 1991'de Dahmer üç adamla konuşup evine gelip çıplak fotoğraflarını çektirirler ve takılıp onunla bira içerlerse 100 dolar kazanacaklarını söyledi. Adamlardan biri, Tracy Edwards bunu kabul etti. Eve girdiklerinde Edwards aşırı kötü bir koku ve yerde birkaç kutu asit gördü. Bir ara Dahmer ona arkasını dönüp balığına bakmasını söylediğinde, Edward döndü ve Dahmer onu kelepçeledi. Kelepçeyi iki bileğe de geçirmeyi başaramasa da onu odasına götürüp fotoğraflarını çekmeye ikna edebildi.

Odanın köşesinde etrafa kötü bir koku saçan büyük bir fıçı vardı. Dahmer Edwards'ı birçok kez tehdit etti, bıçağını savurdu. Bu sırada Edwards onu durdurmaya çalışıyor ve kendine kaçacak bir yol arıyordu. Bir ara Dahmer'i odadan çıkıp bira getirmesi için ikna etti. Koltuktan kalkıp tuvalete gideceğini söylerken Dahmer'in kelepçe ya da bıçak tutmadığını ve dikkatinin dağıldığını fark etti.

Edwards Dahmer'in suratına yumruk atıp onu sendeletmeyi başardı, sonra da hemen kapıya koştu. Sokağa çıktığı anda iki polis memurunu gördü ve onlardan kelepçeyi çıkartmalarını istedi, fakat çıkaramayınca onları Dahmer'in evine götürdü. Dahmer, Edwards'a kelepçe taktığını itiraf etti fakat nedenini açıklamadı.

Polislere kelepçenin anahtarının Dahmer'in odasında olduğu söylendi, Dahmer sessiz kalınca polisler içeri girdi ve açık çekmecede birçok fotoğraf olduğunu fark ettiler. Fotoğraflar parçalanmış cesetlere aitti ve Dahmer'in evinde çekildikleri belli oluyordu. Dahmer karşı gelmeye çalışsa da sonunda alt edildi ve tutuklandı.

Tutuklandıktan sonra evinde yapılan aramada şunlar bulundu:

- Dört kesilmiş kafa
- Buzdolabı rafında kan izleri
- Kol kasının bir bölümü
- Et ve organ dolu bir poşet
- İki el
- Bir kafa derisi
- Parçalanmış cesetlerin 74 adet fotoğrafı
- Yedi kafatası
- İki insan kalbi
- Bir gövde
- İki bütün iskelet
- Saklanmış iki penis
- Fıçıda üç gövde

Dahmer on altı adet birinci derece cinayetten yargılandı, geçmişine rağmen kanunen sağlıklı ve duruşmaya çıkabilecek durumda olduğu söylendi. Hemen ardından yargılandı, 15 Şubat 1992'de on beş defa ömür boyu hapis cezası aldı. Daha sonra on altıncı cinayetten yargılandı ve bir ömür boyu hapis cezası daha aldı.

Sonuç

28 Kasım 1994'te sabah 08.10 sularında Dahmer, hapishane spor salonu duşlarında başına ve suratına aldığı korkunç yaralarla yere serilmiş halde bulundu. Jesse Anderson ve Christopher Scarver ile işleri gereği orada bulunmuşlardı. Anderson da kritik bir şekilde yaralanmıştı, ikisi de defalarca 50 santimlik metal çubukla dövülmüştü, hatta birkaç kez duvara da vurulmuştu.

İki adam da bulunduklarında hâlâ yaşıyordu, ama Dahmer hastaneye götürüldükten bir saat sonra öldü. Anderson yaralarının ağırlığına direnemedi ve iki gün sonra öldü. Başka bir cinayetten ömür boyu hapis cezası alan Scarver hücresine döndükten sonra iki adama da saldırdığını gardiyanlara söyledi. "Tanrı bunu yapmamı söyledi," demişti. Dahmer ve Anderson'u öldürmekten iki tane daha ömür boyu hapis cezası aldı.

Daha sonra, 2015'te, Scarver ifadesini değiştirip iki adamın onunla dalga geçtiğini öne sürdü. Dahmer'in, onun yemeğini vücudun belli parçalarına benzeterek kendisiyle dalga geçtiğini ve onun korkunç suçlarından dolayı hiçbir pişmanlık belirtisi göstermediğini söyledi.

Dahmer'in vasiyetinde hiçbir şekilde cenaze töreni istemediği yazı-

yordu, yakılmayı tercih etmişti. Daha sonra külleri ebeveynleri arasında paylaşıldı.

Ek Bilgiler

- IQ ölçümünde 145 almıştı ve bu, zeki olmaya yakın bir seviyedeydi.

Dahmer'den alıntılar:

- "İşleri çok abarttım, bu kesin."
- "Evde daha fazla yemek yemeliyim."
- "Hayallerimdeki hayatı gerçeğinden daha güçlü buldum."
- "Bu kendimi yok etmek olsa da bunu durdurmayı istedim."
- "Beni tüketen şehvetim onların bedenlerini deneyimlemekti. Onlara birer obje, birer yabancı olarak baktım. Bir insanın benim yaptıklarımı yapabilecek olmasına inanmak güç."
- "Dışarıdayken hayatımın bir anlamı olmadığını düşünüyordum, burada da bulamayacağıma adım gibi eminim. Bu başarısızlıkla geçmiş bir hayatın büyük finali, sonu da büyük çoğunlukla iç karartıcı... Bu hasta, acınası, berbat, mutsuz bir hayat hikâyesi, hepsi bu. Bunun bir başkasına nasıl yardım edebileceği hakkında en ufak bir fikrim yok."

KARL DENKE

Doğum Tarihi: 12 Ağustos 1870
Rumuz: Ziebice Yamyamı
Ayırt Edici Özellik: Yamyamlık
Kurban Sayısı: 42+
Cinayet Tarihleri: 1909-1924
Yakalanma Tarihi: 21 Aralık 1924
Cinayet Tarzı: Baltayla öldürme
Bilinen Kurbanları: Adı bilinmeyen gezginler, evsiz kadınlar ve erkekler
Cinayet Yeri: Munsterberg, Almanya
Durum: Tutuklandıktan sonraki gün hücresinde kendini asarak intihar etti.

Geçmiş

Denke'nin çocukluğuyla ilgili bilinen hiçbir şey yok, fakat yetişkin olarak 1918'den 1924'e kadar bir pansiyon işlettiği biliniyor. Kiracıları tarafından sevilen biriydi, ona sıklıkla "baba" derlerdi. Denke toplulukta da popüler biriydi, yerel kilisede de org çalıyordu. Çok az kimsenin bildiği üzere, bu görünüşte "iyi" adam cinayet işliyor ve kurbanlarının etini yiyordu.

Cinayetler

Denke'nin kurbanları çoğunlukla kaybolmalarına kimsenin üzülmeyeceği kişilerdi, eğer tanınan kişilerse onların kaybolduğu bildirilene kadar çoktan ölmüş oluyorlardı. Genellikle serserileri, dilencileri ve yolları oradan geçen "gezgin erkekleri" hedef alıyordu.

21 Aralık 1924'te Denke'nin bir kiracısı, onun odasından gelen yardım çığlıklarını duydu. Merdivenlerden koşarak indi, Denke'nin yaralanmış olabileceğini düşünüyordu ve koridorda sendeleyerek yürüyen genç bir adamla karşılaştı. Açılmış kafa derisinden kanlar süzülüyordu. Genç adam bayılıp yere düşerken Denke'nin ona baltayla saldırdığını söyledi. Kiracı hemen polis çağırdı.

Polis Denke'nin dairesini aradığında 12 gezgin adama ait kimlik kayıtları ele geçirdi. Ayrıca birçok erkek kıyafeti buldular. Mutfakta bulunan iki leğende etler salamura edilmişti. Polisler leğende yaklaşık 30 kurbanın et ve kemiklerinin bulunduğunu belirlediler. Denke'nin hesap defterinde 1921'e dayanan tarihler ve isimlerin yanı sıra kurbanların beden ölçüleri yazıyordu.

Yakalanma ve Dava Süreci

Denke tutuklanıp 22 Aralık 1924'te genç adama saldırısı ve dairesinde bulunan birçok cinayetin kanıtları hakkında soruşturulmayı beklemek için yerel hapishaneye yerleştirildi. Fakat polise yaptıklarını açıklayıp suçlamalarla yüzleşmek gibi bir seçenek sözkonusu değildi, ertesi sabah ölü bulunmuştu.

BILGIWEG KAMUSU TEAM

Sonuç

22 Aralık 1924'te Denke hücresinde kendini asmış bir şekilde bulundu.

Ölümünden sonra polis dairesine dönüp tüm mülklerini güvence altına aldı, yaptıkları araştırmalarda daha rahatsız edici şeyler buldular. Mutfakta duran iki leğende salamura edilen etlerin yanı sıra, birçok saklama kabında insan eti salamura edildiği anlaşıldı. İşlem için hazırlanan kemikler bulundu, ayrıca sabun yapmak için de bir makine vardı.

Düzinelerce pantolon askısı, ayakkabı bağcığı ve kemer duvarlara asılmıştı, hepsi de insan derisinden yapılmaydı. Giysi dolabında da kanla kaplı giysiler ve bir de etek bulunuyordu. Sonunda, salamura edilmiş etler bilimsel olarak test edildi ve insanlara ait olduğu anlaşıldı. Sonunda toplam 20 kurbanın kimliği tespit edildi fakat 40'tan fazla kurbanı öldürüp kestiği belirlendi.

Ek Bilgiler

- Munsterberg'de Karl cömert, yardımsever ve dindar bir vatandaş olarak tanınıyordu, hatta bazı kişiler ondan "Denke Baba" olarak bahsediyordu. Evangelist cenazelerde haç taşıyor ve kilise törenlerinde org çalıyordu.

PAUL DENYER

Doğum Tarihi: 14 Nisan 1972
Rumuz: Frankston Seri Katili
Ayırt Edici Özellik: Transeksüel, kadın düşmanı
Kurban Sayısı: 3
Cinayet Tarihleri: Haziran-Temmuz 1993
Yakalanma Tarihi: 31 Temmuz 1993
Cinayet Tarzı: Bıçaklama, boğma
Bilinen Kurbanları: Elizabeth Stevens, 18; Debbie Fream, 22; Natalie Russell, 17
Cinayet Yeri: Melbourne, Avustralya
Durum: Üç tane ömür boyu hapis cezası aldı, 30 seneden sonra şartlı tahliyeye başvurma hakkı kazandı.

BILGINCO KALITE TEAM

Geçmiş

Paul Denyer'in çocukluğuna ve gençliğine dair pek bir bilgi yok, ama halkın haberdar olduğu şeyler yeterince rahatsız ediciydi. Annesine göre çocukken Denyer bir kaza geçirmişti ve masadan düştükten sonra başına ciddi darbeler almıştı.

Denyer, ailesinin yavru kedisini alıp onu kesmiş ve onu ağaca asmıştı. Kedileri öldürüp bedenlerini incelemek Denyer'in hayatında kökleşmişti ve bu, sadist seri katiller arasında da yaygın bir durumdu. Denyer okuldayken bir kaza sonucu sınıf arkadaşına saldırmıştı. Kurban o sırada bir kalem ısırıyordu ve kalem boğazına saplanmıştı.

Çocukluğu boyunca hayvanlara zulmetmesi, gösterdiği sosyal yetersizlikler ve başkalarına saldırması Denyer'de bir problem olduğunu gösteren birer ipucuydu, bunlara daha fazla dikkat edilseydi gelecekte olacaklar öngörülüp engellenebilirdi.

Cinayetler

Elizabeth Stevens'ın (18) bedeni 12 Haziran 1993'te Frankston'a yakın Llyod Parkı'nda bulundu. Teyzesi ve eniştesiyle birlikte kalıyordu, onlar bir önceki gece kaybolduğunu haber vermişlerdi. Boğazı kesilmişti ve göğsünde altı bıçak darbesi vardı. Dört kesik göğsünden göbek deliğine kadar uzanıyordu, karnında da fazladan çaprazlama şekilde kesikler vardı. Yüzünde sıyrıklar ve kesikler bulunuyordu ve burnu kırılmıştı. Üstüne giydikleri çıkarılmıştı, sutyeni de boynuna dolanmıştı. Başta şüphelenilmesine rağmen otopsi onun cinsel saldırıya uğramadığını ortaya çıkardı.

Debbie Fream (22) 8 Temmuz 1993'te süt almak için markete giderken kayboldu. Bedeni dört gün sonra Carrum Downs yakınında bir otlak arazide bulundu. Başından, boynundan, kollarından ve göğsünden 24 kere bıçaklanmıştı; boğulmuştu ama cinsel saldırıya uğramamıştı.

Bir sonraki kurban 30 Temmuz 1993'te öldürüldü. Natalie Russell John Paul Koleji'nden evine bisikletle giderken kaybolmuştu. Bedeni bisiklet yoluna yakın çalılıklarda boğazı kesilmiş halde bulundu. Yüzüne

BELONGS TO KAILOG TEAM

ve boğazına birçok bıçak darbesi almıştı, cinsel saldırıya uğradığına dair herhangi bir belirti yoktu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

11 Haziran 1993 - Elizabeth Stevens, 18
8 Temmuz 1993 - Debbie Fream, 22
30 Temmuz 1993 - Natalie Russell, 17

Yakalanma ve Dava Süreci

Bir polis memuru Russell'ın cesedinin bulunduğu yerin yakınlarında sarı renkte bir Toyota Corolla gördü ve plakasını not aldı. Sistemde plaka numarasını aratınca aynı arabanın Fream'ın bedeninin bulunduğu yere de yakın olduğu fark edildi. Ayrıca postacı bir adam verdiği ifadede araç içinde bir adam gördüğünü, adamın görüldüğünü anladığında çöküp saklandığını belirtmişti.

Plakanın sahibi Paul Denyer idi, dedektifler onunla konuşmaya gittiklerinde evde yoktu. Kart bırakıp onları aramasını istediler. Denyer yerine başka birisi arayıp neden onunla konuşmak istediklerini sordu. Bunun rutin bir araştırma olduğunu ve bölgedeki herkesi sorguladıklarını söylediler. 10 dakika içinde polisler Denyer'in evine doğru yola çıktılar. Polisler kapıyı çalınca Denyer açtı ve onları içeri davet etti. Her cinayetin işlendiği zaman nerede olduğunu anlatırken polis Denyer'in ellerinde kesikler fark etti. Yaralarını açıklamak için Denyer arabayı tamir ederken elini motor fanına kaptırdığını iddia etti. Zanlıyı bulduklarını fark eden dedektifler, Denyer'ı detaylı sorgulama için emniyete götürdüler.

Denyer'in sorgusu ertesi sabah erken saatlerde gerçekleşti, tekrar eden cinayetleri işlediğini inkâr etti, ta ki ondan DNA örneği istenene kadar. DNA sonuçlarının ne zaman geleceğini ve karşılaştıracak delilleri olup olmadığını sordu. Bir süre sessizce oturduktan sonra üç kadını öldürdüğünü itiraf etti.

Denyer mahkemeye çıkarıldı ve tüm cinayetlerden suçlandı. Bir klinik psikolog mahkemede Denyer'in kadınları öldürmeyi seven bir sadist

BILGIMSEL KAYNAK TEAM

olduğunu açıkladı. Kurbanlarına, ailelerine ya da arkadaşlarına yaptıklarıyla ilgili tek bir pişmanlık belirtisi dahi göstermemişti.

Sonuç

Üç cinayet ve bir kadın kaçırma suçundan Denyer üç defa ömür boyu hapis cezası ve kaçırma suçundan fazladan sekiz sene hapis cezası aldı. Başta şartlı tahliye için başvurmasına izin verilmemişti ve hayatını hapishanede geçirmesi ön görülüyordu. Fakat 20 Temmuz 1994'te Victoria Yüksek Mahkemesi'ne başvurdu ve 30 yıl sonra şartlı tahliye almasına izin verildi. Şartlı tahliye alabileceği düşünülmese de, 30 yıl cezasını çektikten sonra başvurmak için şansı var.

Ek Bilgiler

- Hapisteyken Denyer kadın makyaj malzemeleri alıp kullanmak istedi fakat bu isteği reddedildi.
- Elizabeth Stevens'ı neden öldürdüğü sorulunca, şöyle dedi: "Sadece istedim... Sadece öldürmek istedim. Bir hayatı sona erdirmek istedim çünkü hayatım benden birçok defa alınmıştı."
- Ayrıca Denyer, mahkûmlar için cinsiyet değişikliği ameliyatı hakkında Victoria hükümetinin politikasını öğrenmek için başvurdu ve bu tür bir ameliyat için uygunluğunu belirlemek üzere değerlendirme talep etse de bu da doktorlar tarafından reddedildi.

NANNIE DOSS

Doğum Tarihi: 4 Kasım 1905
Rumuz: Şakacı Büyükanne, Neşeli Kara Dul, Yalnız Kalpler Katili, Leydi Mavi Sakal
Ayırt Edici Özellik: Sigorta parası için öldürüyordu.
Kurban Sayısı: 8-11
Cinayet Tarihleri: 1920-1954
Yakalanma Tarihi: Ekim 1954
Cinayet Tarzı: Arsenikle zehirleme
Bilinen Kurbanları: Dört kocası, annesi, kardeşi Dovie, torunu Robert ve onun kayınvalidesi, Arlie Lanning'in annesi

Cinayet Yeri: Alabama, Kuzey Carolina, Kansas, Oklahoma
Durum: Ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. Lösemi sebebiyle hapisteyken 2 Haziran 1965'te öldü.

Geçmiş

Doss, Blue Mountain, Alabama'da yaşayan James ve Luisa Doss çiftinin beş çocuğundan biriydi. Asıl adı Nancy Hazel olan Doss, babası ve edepsiz ve kontrolcü biri olan annesi tarafından sürekli hor görülmüştü. Düzenli olarak okula gitmek yerine, James onları evde tutup aile çiftliğinde çalıştırıyordu, böylece Doss okuma yazmayı düzgün bir şekilde öğrenememişti.

Doss 7 yaşındayken aile trene binip akraba ziyaretine gitti. Tren birden durunca Doss başını koltuğun arkasındaki demir çubuğa şiddetli bir şekilde çarptı. Bu kaza onun yıllar boyu baş ağrısı ve bayılmalarına sebep oldu. Ayrıca depresyon nöbetleriyle mücadele etmek zorunda kaldı.

İyi bir şekilde okumamasına rağmen Doss annesinin romantik dergilerine gömülüyordu, hayatının ilerleyen dönemlerinde de yalnız kalplerle ilgili köşe yazılarını okumaktan hoşlanıyordu. Doss ve kız kardeşi babaları tarafından yaşıtları olan kızlar gibi giyinmeye zorlanmış ve makyaj yapmalarına izin verilmemişti. Dansa gitmelerine de izin yoktu. Babalarının, kızlarını erkeklerden korumak için gösterdiği çabaya rağmen kızlar birkaç kere taciz edilmişti.

16 yaşındayken Doss çalıştığı keten ipliği fabrikasında bir adamla tanışıp evlendi. Adamın ismi Charley Braggs idi ve babasından evlenmesi için onay almadan önce sadece dört ay çıkmışlardı. Braggs'ın annesi çift evlendikten sonra onlarla birlikte yaşadı ve o da kontrolcü biriydi. Genç çift hepsi kız olan dört çocuk sahibi olmuştu.

Cinayetler

Doss çocuklar ve kayınvalidesi yüzünden büyük bir stres yaşamıştı ve bu yüzden alkol ve sigaraya başladı. Doss gibi kocası da evlilik dışı ilişki sürdürüyordu. Braggs bazen günlerce ortadan kayboluyor, tüm evin

idaresini Doss'a bırakıyordu. Trajedi 1927'de gerçekleşti, çocuklarından ikisi muhtemel gıda zehirlenmesinden öldü. Bragss, Doss'un kızları öldürdüğünden şüphelenip en büyük kızını yanına alarak evi terk etti ve bebeği Doss'a bıraktı.

Braggs'ın gidişinden kısa bir süre sonra, hâlâ Doss ile birlikte yaşayan annesi öldü. Sonunda, 1928'de Braggs kızını Doss'a geri getirdi ve hemen ardından boşandılar. Doss iki kızını da alıp kendi annesinin evine döndü. Bir kez daha yalnız kalpler köşe yazılarına tutuldu ve reklam veren erkeklere cevap veren mektuplar yazdı. Bu erkeklerden biri Robert Franklin 'Frank' Harrelson idi.

Frank, Doss'a şiirler göndermeye başladı, o da cevap olarak bir pasta yolladı. 1929'da evlendiler ve Jacksonville'de yaşamaya başladılar. Evlendikten kısa bir süre sonra Doss, Frank'in sabıka kaydında saldırıların yer aldığını ve onun bir alkolik olduğunu öğrendi. Buna rağmen Frank zamansız bir ölümle karşılaşana kadar 16 sene evli kaldılar.

Doss'un en büyük kızı Melvina ikinci çocuğunu 1945'te doğurdu ve bebek doğumdan hemen sonra öldü. Doğum sırasında eter alması kızın halüsinasyon görmesine sebep oldu, Melvina, Doss'un bebeğin kafasına şapka iğnesi batırdığını gördüğünü sandı. Kocasına ve kardeşine bebek öldüğünde onu kimin tuttuğunu sordu ve Doss cevabını aldı, Doss o sırada elinde bir şapka iğnesi tutuyordu.

Melvina'nın evliliği çatırdadı ve bir süre sonra Doss'un onaylamadığı bir asker ile çıkmaya başladı. 7 Temmuz 1945'te babasını ziyarete gittiğinde oğlu Robert'ı Doss'a emanet etti ve döndüğünde onu ölü buldu. Doktorlar bilinmeyen bir sebepten nefessiz kalarak öldüğünü söylediler. Doss, Robert'ın 500 dolara karşılık gelen hayat sigortasını iki ay boyunca aldı.

II. Dünya Savaşı'nda Japonlar yenik düşünce, Doss'un kocası Frank diğerleri gibi aşırı istekli bir halde bu zaferi kutladı. Bir gece sarhoşken Doss'a tecavüz etti. Doss ertesi gün bahçede gömülü viski şişesini bulunca onu fare zehriyle doldurdu. Frank o gece öldü.

Bir kez daha dul kalan Doss, yalnız kalpler köşesinde kendine Arlie

BELONGS TO KALKIS TEAM

Lanning adında yeni bir talip buldu. O da bir alkolik ve aldatan bir erkekti, ama bu sefer Doss ara sıra birkaç aylığına ortadan kayboluyordu. Evde olduğu zamanlarda ise ona çok düşkün eş rolünü oynuyordu. Lanning kalp yetmezliğinden öldüğünde tüm şehir onun sorumlu olduğuna ikna oldu. Çok geçmeden evleri yanıp kül oldu. Sigortası vardı, Doss da alacaklıydı. Kısa bir süre sonra Lanning'in annesi öldü ve Doss, Kuzey Carolina'dan taşındı.

Doss, kardeşi Dovie'nin evinde yaşamaya başladı. Dovie yatalaktı, Doss geldikten kısa süre sonra öldü. Doss, Richard L. Morton ile tanışıp evlendi. Bu kocası diğerleri gibi alkolik değildi fakat çapkın biriydi. 1953'te, Doss'un annesi vefat ettikten üç ay sonra, muhtemelen zehirlenerek öldü.

Doss'un son kocası Tusla, Oklahoma'dan Samuel Doss idi. Haziran 1953'te evlendiler, temiz ahlaklı, hep kiliseye giden bu adam, Doss'un hayranı olduğu aşk romanlarını okumasını onaylamıyordu. Eylül ayında hastaneye kaldırıldı ve sindirim sistemi enfeksiyonu teşhisi kondu. 5 Ekim günü eve gönderildi. O gece öldürüldü, aniden öldüğü için hemen otopsi yapıldı. Zavallı Samuel'in bedeninde yüklü miktarda arsenik bulundu, Doss tutuklandı.

Yakalanma ve Dava Süreci

Tutuklandıktan sonra Doss, dört kocası, annesi, Dovie, Robert ve Lanning'in annesi dahil olmak üzere işlediği birçok cinayeti itiraf etti. Hükümet, Samuel Doss'un ölümüne odaklanmıştı ve Doss duruşmaya çıkacak kadar sağlıklı görüldü. 17 Mayıs 1955'te suçlu bulundu. Ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı, kadın olduğu için idam cezasından yırtmayı başardı, hükümet bir kadının idamını gerçekleştirmek istemiyordu.

Sonuç

Lösemi olan Doss hastalığına yenik düşerek 2 Haziran 1965'te hayatını kaybetti.

Ek Bilgiler

- Öldürmediği ilk kocası onu terk ettiğini çünkü ondan korktuğunu söylemişti.
- Tulsa'da McAlester Hapishanesi'nde hayatıyla ilgili röportaj yapılan Doss, orada sadece çamaşırhanede çalışmasına izin verdiklerini, mutfakta çalışmak için izin istediğinde nazikçe reddedildiğini söylemişti.

JOSEPH E. DUNCAN III

Doğum Tarihi: 25 Şubat 1963
Rumuz: Yok
Ayırt Edici Özellik: İnsan kaçırma, tecavüz, pedofili
Kurban Sayısı: 5-7
Cinayet Tarihleri: 6 Temmuz 1996, 4 Nisan 1997, 16 Mayıs 2005
Yakalanma Tarihi: 2 Temmuz 2005
Cinayet Tarzı: Çekiçle vurma
Bilinen Kurbanları: Sammiejo White, 11; Carmen Cubias, 9; Anthony Michael Martinez, 10; Brenda Groene, 40; Mark McKenzie, 37; Slade Groene, 13; Dylan Groene, 9
Cinayet Yeri: Washington, Kaliforniya, Idaho
Durum: Şartlı tahliye olmaksızın altı kez ömür boyu hapis cezası ve üç federal idam cezası aldı.

Geçmiş

Genç yaşlarından beri vahşi bir seks avcısı olan Duncan kayıtlı ilk suçunu 15 yaşında, 1978'de gerçekleştirdi. 9 yaşındaki bir çocuğa silah zoruyla tecavüz etmişti. Bir sene sonra, çalıntı bir araç kullanmaktan tutuklandı, genç olduğu için Dyslin'in Erkek Islahevi'ne gönderildi ve orada terapi gördü. Oradayken altı genç çocuğu bağlayıp cinsel saldırda bulunmuş, halihazırda 13 çocuğa da tecavüz etmişti. Üstelik bunları yaptığında sadece 16 yaşındaydı.

BELGESEL KANAL TEAM

Duncan tahliye edildikten sonra, 1980'de 14 yaşında bir çocuğu, komşusundan çaldığı bir silah zoruyla kaçırmıştı. Erkek çocukla cinsel ilişkiye girmişti, Duncan tutuklanıp 20 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Sadece 14 sene içeride kaldı ve 1994'te şartlı tahliye edildi.

1996'da esrar kullanmaktan tutuklandığında birkaç hafta nezarethanede kaldı, fakat daha sonra şartlı tahliye kuralları dahilinde serbest bırakıldı. 1997'de şartlı tahliye kurallarını ihlal etti ve hapse geri döndü. Temmuz 2000 başlarında iyi davranışları sebebiyle serbest bırakıldı ve Kuzey Dakota'ya yerleşti.

Mart 2005'te tekrar tutuklandı ve 2004 yılında iki çocuğa taciz suçundan yargılandı. Kefaleti 15.000 dolar olarak belirlendi, bu para Duncan'ın daha önce tanıştığı bir iş insanı tarafından ödendi. Dışarı çıkar çıkmaz ortadan kayboldu ve hakkında federal emir çıkarıldı. O andan itibaren Duncan daha saldırgan oldu, art arda birçok cinayet işledi.

Cinayetler

1996'da Duncan, esrar kullanmaktan tutuklanıp şartlı tahliyeyle salındıktan sonra Carmen Cubias ve Sammiejo White'ı öldürdü. Ayrıca 1997'de Anthony Martinez'i öldürdü, fakat bu cinayetlerin hiçbiri Duncan Brenda Groene cinayeti sebebiyle tutuklanana kadar onunla bağlantılı bulunmadı.

Goene, Mark McKenzie ve Slade Groene'in cesetleri evlerinde 16 Mayıs 2005 günü bulundu. Groene'in diğer iki çocuğu Dylan ve Shasta kayıptı. Otopsi raporları tüm kurbanların bağlandıktan sonra kafalarına keskin olmayan bir cisimle darbe alarak öldüğünü göstermişti. AMBER Alarmı[1] verildi ve iki kayıp çocuğun bulunması için büyük çapta bir arama başlatıldı.

2 Temmuz 2005 sabahın erken saatlerinde bir görgü tanığı, Shasta ve bir adamın Denny'nin Restoranı'nda olduklarını söylemişti. Adamın haberi olmadan, çalışanlar ve müşteriler sessizce polisi haberdar edip restoranın içinde adamın kaçma ihtimaline karşı etrafa yayıldılar. Anında tutuklansa da Shasta'nın kardeşi Dylan'dan herhangi bir iz yoktu.

1 Amerika'da bir çocuk kaçırıldığında tüm ülkeyi haberdar eden bir sistem. (ç.n.)

Polise verilen ipuçlarıyla Dylan'ı aramak için, Idaho-Montana sınırındaki sapa yerlere odaklandılar. 4 Temmuz günü bedeninden kalanları St. Regis, Montana'ya yakın Lolo Ulusal Ormanı'nda bulundu. FBI laboratuvarında DNA testleriyle kalıntılar test edildi ve Dylan'a ait oldukları anlaşıldı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

6 Temmuz 1996 - Carmen Cubias, 9	16 Mayıs 2005 - Slade Groene, 13
6 Temmuz 1996 - Sammiejo White, 11	16 Mayıs 2005 - Mark McKenzie, 37
Nisan 1997 - Anthony Michael Martinez, 10	16 Mayıs 2005 - Dylan Groene, 9
16 Mayıs 2005 - Brenda Groene, 40	2 Eylül 1990 - Ernest Miller, 22

Yakalanma ve Dava Süreci

Tutuklandıktan sonra Duncan, çözülmemiş birçok kayıp çocuk ve çocuk cinayeti davasında şüpheli haline geldi. Anthony Martinez'in bedeninde bulunan parmak izleriyle katilin Duncan olduğu anlaşıldı ve resmi olarak 3 Ağustos günü duyuruldu. Gözaltındayken Duncan, Carmen Cubias ve Sammiejo White cinayetlerini de itiraf etti.

Duncan üç farklı mahkemede -Idaho'da Groene, oğlu ve Mark McKenzie cinayetlerinden; Kaliforniya'da Anthony Martinez; ABD Yerel Mahkemesi'nde ise Dylan cinayeti, onun ve kardeşi Shasta'nın kaçırılmasından dolayı- yargılandı.

İlk mahkemesi 13 Temmuz 2005'te gerçekleşti fakat daha fazla hazırlık yapılabilmesi nedeniyle dava ileriki bir tarihe ertelendi. Duruşma tekrar 16 Ekim 2006'da başladı ve Duncan hemen akabinde tüm suçlamalardan yargılandı. Çocuk kaçırma sebebiyle üç ömür boyu hapis cezası alsa da cinayet sebebiyle yargılanması devam etti, kaçırma ve cinayet suçlarından federal mahkemenin sonuçları inceleme sürecine girdi.

Duncan 3 Aralık 2007'de federal mahkemede tüm suçlamalardan yargılandı. Suçunu itiraf ederek ceza indiriminden yararlandı, detaylar asla paylaşılmadı. Jüri 27 Ağustos 2008'de üç saatlik bir mutabakat sonrası üç defa ömür boyu hapis cezası talep etti. Daha sonra Shasta ve Dylan'ı kaçırmaktan üç defa ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

Duncan, 24 Ocak 2009'da, Anthony Martinez cinayetinden yargılanmak için Kaliforniya'ya iade edildi. Ceza indiriminde anlaştı ve 15 Mart 2011'de suçlandı. İki tane daha şartlı tahliye olmaksızın ömür boyu hapis cezası aldı.

Sonuç

Toplamda Duncan üç federal ölüm cezasına ve altı ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. Hapisteyken 1996'da Seattle'da iki kızı öldürdüğünü itiraf etti fakat aleyhinde hiçbir dava açılmadı. Hâlâ ölüm hücresinde idam edileceği günü bekliyor.

Ek Bilgiler

- Tutuklanmadan önce Duncan "The Fifth Nail" (Beşinci Çivi) adını taktığı bir internet sitesinde görüşlerini ve fikirlerini paylaştı. Siteye bu ismi vermişti çünkü İsa'yı çarmıha germek için kullanılan dört çividen başka bir de Romalılar tarafından gizlenmiş beşinci bir çivi vardı.
- Blog sayfasında ve internet sitesinde cinsel suçlu olarak Duncan'ın hayatından bahsediyordu ama kendisi pedofili olduğunu yalanladı.
- Genç bir çocukken cinsel saldırıya maruz kaldığını söylemişti.

WALTER E. ELLIS

Doğum Tarihi: 24 Haziran 1960
Rumuz: Milwaukee Kuzey Yakası Boğucusu
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz ve cinayet
Kurban Sayısı: 7
Cinayet Tarihleri: 1986-2007
Yakalanma Tarihi: 5 Eylül 2009
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Deborah L. Harris, 31; Tanya L. Miller, 19; Florence McCormick, 28; Sheila Farrior, 37; Jessica Payne, 16; Joyce Mims, 41; Ouithreaun C. Stokes, 28
Cinayet Yeri: Milwaukee, Wisconsin

Durum: Yedi kez şartlı tahliye olmaksızın ömür boyu hapis cezası aldı. 1 Aralık 2013'te hapisteyken doğal sebeplerle öldü.

Geçmiş

Ellis hayatı boyunca geçtiği farklı dönemler sebebiyle farklı kişiliklere sahip biri gibiydi. Çocukken komşuları onu kızgın bir çocuk ve oynadığı diğer küçük çocukları tehdit eden biri olarak betimliyorlardı. Ergenlik döneminde mahalledeki birçok çocuğu taciz etmesiyle biliniyordu. Yetişkin olduğunda da aynı komşular Ellis ile aynı mahallede oturuyordu ve o dönemlerde onu sakin ve bastırılmış olarak betimlediler. Arabasıyla mahalle mahalle dolaşıp ayakkabı satıyordu. Sıklıkla arabasını yanaştırıp komşularla sohbet ederdi. Hiç kimse onun birilerini öldüreceğinden şüphelenmemişti.

Ellie genç yaşlarından itibaren başı kanunlarla derde girmişti, 1981 ve 1998 yılları arasında on iki kere tutuklanmıştı. Bir ara umursamaz tehlikeli davranışlarından dolayı beş sene boyunca hapis yattı. DNA testi suçlunun o olduğunu ortaya çıkarana kadar iğrenç suçlarından ceza almadan senelerce kaçtı.

Cinayetler

Deborah L. Harris'in cansız bedeni 10 Ekim 1986'da Milwaukee nehrinde bulundu. Otopsisinde boğularak öldürüldüğü anlaşıldı. Bir gün sonra, Tanya L. Miller bir garaj ve bir ev arasında boğularak öldürülmüştü.

Bir sonraki cinayet 1995'te gerçekleşti. Florence McCormick'in cesedi 24 Nisan günü bir işçi tarafından boş bir evin bodrumunda bulundu. Ev tahta çakılarak kapatılmış olmasına rağmen camlardan biri kırılmıştı ve bu şekilde içeriye girildiği düşünüldü. Otopsi onun boğularak öldürüldüğünü ortaya çıkardı.

27 Haziran'da ev sahibi restorasyon işlerini kontrol etmek için boş eve girdiğinde yine boğularak öldürülen bir kurban olan Sheila Farrior'un bedeniyle karşılaştı. İki ay sonra 30 Ağustos'ta, 16 yaşında evden kaçan Jessica Payne'nin bedeni boş evin arka tarafında bulundu. Diğer kurbanların aksine onun boğazı kesilmişti.

BELONGS TO KALKIS TEAM

Joyce Mims 20 Haziran 1997 günü terk edilmiş bir evde ölü bulunmuştu. İşçiler restorasyon için içeri girdiklerinde onu ikinci katta buldular. Bulunmadan iki gün önce kaybolmuştu.

27 Nisan 2007'de dedektifler Quithreaun C. Strokes'un bedenini eskiden pansiyon olarak kullanılan, terk edilmiş bir evde boğularak öldürülmüş halde buldular. Diğer kurbanlarla aynı kaderi paylaşmıştı, boğularak öldürülüp boş bir eve bırakılmıştı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

10 Ekim 1986 - Deborah L. Harris, 31
11 Ekim 1986 - Taylor L. Miller, 19
24 Nisan 1995 - Florence McCormick, 28
27 Haziran 1995 - Sheila Farrior, 37
30 Ağustos 1995 - Jessica Payne, 16
20 Haziran 1997 - Joyce Mims, 41
27 Nisan 2007 - Quithreaun C. Strokes, 28

Yakalanma ve Dava Süreci

DNA testiyle birlikte Kuzey Yakası katili olan bilinen seri katilin Ellis olduğu ortaya çıktı. 7 Eylül 2009'da tutuklandı. Duruşmaya çıkmadan önce, başta suçlu bulunmadı ve Avukat Russell Jones tarafından temsil edilmesine rağmen mahkemede kendini savunmayı tercih etti. Jose davadan alındı ve 18 Şubat 2011'de Ellis yedi cinayetle ilgili suçlamalara itiraz etmedi.

İtirazda bulunmaması suçunu kabullenmediği anlamına gelmiyordu; savcılığın elinde sanığı suçlayacak yeterli kanıt vardı. Ellis ceza aldı ve yedi kez şartlı tahliye hakkı olmaksızın ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Ellis hapishaneden Güney Dakota'daki bir hastaneye sevk edildi, akabinde 1 Aralık 2013 günü sebebi bilinmeyen doğal bir nedenle öldü.

BELONGS TO KALKUŞ TEAM

KENNETH ERSKINE

Doğum Tarihi: Temmuz 1963
Rumuz: Stockwell Boğucusu
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, homoseksüel ilişki, muhtemelen yaşı büyüklerle ilişki
Kurban Sayısı: 7+
Cinayet Tarihleri: Nisan-Temmuz 1987
Yakalanma Tarihi: 28 Temmuz 1987
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Elleen Emms, 78; Janet Cockett, 67; Valentine Gleim, 84; Zbigniew Strabawa, 94; William Carmen, 84; William Downes, 74; Florence Tisdall, 83
Cinayet Yeri: Stockwell, İngiltere
Durum: Broadmoor Akıl Hastanesi'ne kapatıldı.

Geçmiş

Erskine, Charles ve Margaret Erskine çiftinin dört çocuğundan biriydi. Charles, Antigua Adası'ndandı ve Margaret ise İngiliz idi, çocuklarını da Putney'de birlikte büyüttüler. Genç bir çocukken topluydu ve genellikle İncil okurdu. Davranışları kontrol etmesi zor hale gelmişti ve sonunda uyumsuz öğrencilere eğitim veren okullara gitti.

Erskine vahşi bir şekilde arkadaşlarına ve öğretmenlerine saldırıyordu, bir çeşit hayal dünyasında yaşıyor gibiydi. Bir okul gezisinde çocuklar yüzerken Erskine birkaçını boğmaya çalışmıştı. Bir makasla da bir öğretmenini elinden yaralamıştı.

Çok geçmeden Erskine soygunculuğa başladı, pek dikkatli olmadığı için tutuklandı ve birçok olay sebebiyle nezarethanede kaldı. Davranışları onu dönüşü olmayan bir yola sokmuştu, ailesi Erskine ile iletişimini kopardı. Yalnız kalınca evsizler yurdunda kalmaya ve bir noktadan sonra sokakta yaşamaya başladı.

Erskine daha sonra cinayetten tutuklandığında, 24 yaşında olmasına rağmen akıl yaşının sadece 11 olduğu anlaşıldı. Sorgular sonrasında zihinsel olarak "orada olmadığı" fark edildiğinde dedektifler Erskine'nin

suçunu ve neler olduğunu anlayıp anlamadığını belirlemekte büyük çaba harcadılar.

Cinayetler

Erskine ilk kurbanı Nancy Emms'i 9 Nisan 1986'da öldürdü. Başta doktor ölümünün doğal olduğunu söylese de sonrasında hasta bakıcısı evden televizyonun çalındığını fark etti. Otopsi yapıldığında tecavüze uğradığı ve boğularak öldürüldüğü anlaşıldı.

Janet Cockett Erskine tarafından 9 Haziran 1986'da evinde öldürüldü. Onun da ölümü ilk başta doğal zannedildi, fakat otopsi onun boğularak öldürüldüğünü gösterdi. O da tecavüze uğramıştı.

Bir sonraki kurbanlar 28 Haziran 1986'da, Erskine, Valentine Gleim ve Zbigniew Strabawa'nın evine girdikten sonra öldürüldüler. İki Polonyalı adam tecavüze uğradıktan sonra boğularak öldürülmüştü. William Carmen de evinde 8 Temmuz günü öldürüldü, tecavüze uğramış, boğulmuştu ve evindeki nakit paralar çalınmıştı.

William Downes da benzer bir şekilde Stockwell'deki kiralık odasında 21 Temmuz günü öldürüldü. Erskine'nin son kurbanı Florence Tisdall idi. Tecavüze uğrayıp boğulduktan sonra cansız bedeni kapıcı tarafından 23 Temmuz'da bulundu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

9 Nisan 1986 - Nancy Emms, 78
9 Haziran 1986 - Janet Crockett, 67
28 Haziran 1986 - Valentine Gleim, 84
28 Haziran 1986 - Zbigniew Strabawa, 94
8 Temmuz 1986 - William Carmen, 84
21 Temmuz 1986 - William Downes, 74
23 Temmuz 1986 - Florence Tisdall, 83

Yakalanma ve Dava Süreci

Erskine, Crockett cinayetinin olay yerinde net bir avuç içi izini bırakmıştı. Suç dosyası kabarık olduğundan parmak ve avuç içi izlerinin dos-

yası poliste vardı. 28 Temmuz 1986'da bir sosyal sigorta müdürlüğünde tutuklandı. Şüpheliler sıraya dizildiğinde, Erskine'nin saldırısından kurtulan Fred Prentice onu tanıdı.

Ocak 1988'da Erskine yedi cinayet işlemekten suçlu bulundu.

Sonuç

Erskine, şartlı tahliyeye seçilmeden önce en az 40 yıl hapis yatması şartıyla, ömür boyu hapis cezası aldı. Akıl sağlığının yerinde olmadığı anlaşılınca, 2009'da en üst seviye güvenlikli ruh hastalıkları hastanesi olan Broadmoor Hastanesi'ne sevk edildi. Sorumluluğunun azalmasıyla birlikte mahkûmiyeti de adam öldürme suçuna indirgendi. Şartlı tahliye için 2028'de başvurabilecek.

Ek Bilgiler

- Şubat 1996'da Erskine tekrardan haberlere çıktı, fakat bu sefer Peter Sutcliffe'nin cinayetini önlediği için çıkmıştı. Paul Wilson, "Yorkshire Tecavüzcüsü" Peter Sutcliffe'i stereo kulaklıkların kablosuyla boğmaya çalıştığında Erskine başka bir mahkûm gibi davranarak alarm çalmıştı.
- Erskine duruşması boyunca mastürbasyon yapmış ve ara sıra uyuyakalmıştı.

DONALD LEROY EVANS

Doğum Tarihi: 5 Temmuz 1957
Rumuz: Yok
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz ve cinayet
Kurban Sayısı: 3 ancak 70'ten fazla olduğu düşünülüyor.
Cinayet Tarihleri: 1975-1991
Yakalanma Tarihi: 5 Ağustos 1991
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Ira Jean Smith, 38; Janet Movich, 38; Beatrice Louise Routh, 10

Cinayet Yeri: ABD'nin birçok eyaleti
Durum: İdam cezası aldı. 5 Ocak 1999'da hapiste öldürüldü.

Geçmiş

Evans, Michigan'da doğdu. Her şeye rağmen normal bir çocukluk geçiren sıradan bir çocuktu, ta ki ergenliğinin yarısına gelene kadar. 16 yaşında hamamböceği ilacı kullanarak intihar etmeye çalıştı. Neden hayatına son vermek istediği bilinmiyor, ama liseye geçerken bir sene boyunca ruhsal sıkıntı çektiği için rehberliğe gitti.

18 yaşında Bahriye'ye katıldı, fakat bir yıldan kısa süre içerisinde atıldı. Sebebi psikolojik sorunlarıydı. O andan itibaren Evans biraz daha avare oldu ve uyuşturucu bağımlısı oldu.

1986'da Evans, Glaveston, Teksas'ta bir kadına tecavüz etmekten tutuklandı. Suçlu bulundu, 15 sene hapis cezası aldı fakat sadece 5 sene cezasını çekti. 1991'de şartlı tahliye edildi, bir motelde iş buldu ve resepsiyonist olarak çalışmaya başladı. Fakat şartlı tahliye memuru bir cinsel suçlunun böyle bir ortamda çalışmasını doğru bulmadığı için işini kaybetti.

Sonrasında Evans balıkçı teknesinde iş buldu, fakat bela peşini bırakmadı. Eski bir kız arkadaşı, kendisini şiddetle tehdit ettiği için Evans hakkında şikâyette bulundu. Evans, hakkında tutuklanma emri çıkarıldığını öğrenince bir araba çaldı ve Mississippi'ye kaçtı. Paçayı kurtardığını düşünüyordu ama özgürlüğünü sona erdiren cinayeti işlemekte geç kalmadı.

Cinayetler

1 Ağustos 1991'de Evans, 10 yaşındaki Beatrice Louise Routh'u Gulpfort'ta bir parktan kaçırdı. Genç kıza tecavüz etti sonra da boğdu. Bedeni kırsal alanda bulundu. Adli tabip, kaçırıldığında tüm gün Evans'ın cinsel tacizine uğradığını saptadı.

Bu cinayetten tutuklandıktan sonra Evans 70'ten fazla cinayet işlediğini itiraf etti. Onunla bağlantısı olan bir davadan daha sonra yargılandı, bu dava 1985'te Ira Jean Smith'in boğulması ile ilgiliydi.

BELGESEL KANALI TEAM

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1985 - Ira Jean Smith, 38

1985 - Janet Movich, 38

1 Ağustos 1991 - Beatrice Louise Routh, 10

Yakalanma ve Dava Süreci

Evans 5 Ağustos 1991'de Beatrice Louise Routh cinayetinden tutuklandı. Düzinelerce cinayetle ilgili verdiği ayrıntılı itiraflar, ilk başta sorgu memurlarına inanılmaz gelmişti, ama daha sonra Ira Jean Smith ve Janet Movich cinayetlerinden sorumlu olduğunu fark ettiler.

16 Ağustos 1993'te Evans Routh'a tecavüz etmek ve onu öldürmekten yargılandı. Üç gün sonra idam cezası verildi. 1995'te Smith cinayetinden mahkemeye çıkarıldı, yine suçlu bulundu.

Sonuç

5 Ocak 1999'da Evans duştayken mahkûm Jimmy Mack tarafından bıçaklandı. Öldüğünde bile çözülemeyen birçok cinayetin baş şüphelisiydi.

Ek Bilgiler

- 16 yaşındayken böcek ilacı ve başka ilaçlarla intihar etmeye çalıştı.
- 20 eyalette parklarda ve dinlenme tesislerinde kurbanlarını öldürdüğünü itiraf etti.
- Mahkemeye ona Donald Leroy Evans yerine "Hi Hitler" olarak seslenmeleri için dilekçe verdi. Bunun doğrusunun "Heil Hitler" olduğunun farkında bile değildi.

GARY C. EVANS

Doğum Tarihi: 7 Ekim 1954
Rumuz: Yok
Ayırt Edici Özellik: Soygun
Kurban Sayısı: 5
Cinayet Tarihleri: 1985-1997
Yakalanma Tarihi: 18 Haziran 1998
Cinayet Tarzı: Vurma
Bilinen Kurbanları: Michael Falco, Timothy Rysedorph, Damien Cuomo, Douglas J. Berry, Gregory Jouben
Cinayet Yeri: New York
Durum: Duruşmaya giderken polis otomobilinden kaçıp köprüden atlayarak öldü.

Geçmiş

Evans, Troy, New York'ta sıkıntılı bir çocukluk geçirdi, ailesi tarafından duygusal ve fiziksel tacize maruz kalıyordu. Ebeveynleri sonunda 1968'de boşandılar. Bundan sonra annesi defalarca intihar etmeye çalıştı. Genç yaşında Evans eşya çalmaya başladı. Onu bu işe annesinin zorladığı düşünüldü. O zamanki raporlarda Evans'ın mahalledeki evcil hayvanları taciz edip öldürdüğü de söyleniyor.

Ailesi boşandıktan kısa bir süre sonra Evans annesinin evini terk etti ve evsiz olarak yaşamaya başladı. Hayatta kalmak için yerel uyuşturucu tacirlerinden çalıyor, evleri soyuyordu ta ki 1970'te bir eve girmekten dolayı tutuklanana kadar. Bu suç yüzünden birkaç ay hapishanede tutuldu.

Evans 1970'lerin ortasında bir daireye yerleşti, çocukluğundan arkadaşları olan Michael Falco ve Timothy Rysedorph ile bu evi paylaştı. Çalma hevesi en üst noktaya ulaştı ve pahalı mücevherler ile antikalara merak sardı. Antika tacirlerini kendisi de onlardan biriymiş gibi ziyaret ederek konuşma sırasında oraya gizlice girmenin ve eşyaları çalmanın planını yapardı. Gelecek on yıl boyunca antika çalma suçuna bağlı 15 ağır suçtan tutuklandı ve yargılandı. 1977'de evlere gizlice girmesi sebebiyle Clinton Islahevi'ne gönderildi. Daha sonra Great Meadow Islahevi'ne

sevk edildi ve Mart 1980'de tahliye edildi. Üstünde çalıntı mal taşımaktan tekrar hapse girmesi uzun sürmedi.

12 Haziran 1980'de Evans, ilçe hapishanesinin duvarından atlayıp kaçtıktan sonra ilgi odağına dönüştü. Çok uzağa gidemedi, çevredekiler tezahürat ederken halk kütüphanesinde tutuklandı. Hapishane yetkilileri onu yüksek riskli mahkûm olarak nitelendirdiler, birçok defa onu kaçış planı yaparken yakalamışlardı. 1982'de dışarı çıktığında iki suçtan daha tutuklandı ve hapse döndü, sonunda 31 Mart 1984'te tekrar tahliye edildi.

Evans ve suç ortakları mücevher ve antika dolandırıcılığına devam ettiler. 16 Şubat 1985'te Evans ve Falco Doğu Greenbush, New York'ta bir bitpazarını soydular. Yaklaşık bir hafta sonra Falco ortadan kayboldu.

Cinayetler

Evans'ın ortadan kaybolan ilk "suç partneri" Michael Falco idi. İki adam 16 Şubat 1985'te New York'ta bir bitpazarına soygun düzenlemişti ve bir hafta sonra Falco kaybolmuştu. O zaman Evans, yetkililer ve polisler dahil herkesi Falco'nun Kaliforniya'ya taşındığına ikna etmişti. Gerçek olay ise Evans'ın Falco'yu vurarak öldürmesiydi. Bedeni bir uyku tulumuna koyup Florida'daki Worth Gölü'ne atmıştı. İddiasına göre Falco ondan çalmıştı ve muhtemelen soygun sebebiyle onu polise şikâyet edecekti. 8 Eylül 1988'de Evans ve yeni ortağı Damien Cuomo, Watertown, New York'ta bir kuyumcuyu soymuştu. Dükkânın sahibi Douglas J. Berry arka tarafta uyuyordu. Uyandığında Evans onu vurarak öldürdü.

Cuomo da Falco ile aynı kaderi paylaştı. En son 22 Aralık 1989'da Evans ile evden çıkarken görülmüştü. Evans evden çıktıkları gün onu vurup cesedini yakınlara gömmüştü. Evans daha sonra Cuomo'nun ondan çaldığını ve onu yetkilileri söyleyeceğini düşündüğünü söylemişti, yani Cuomo'yu öldürmüştü. Evans, Gregory Jouben'e ait kuyumcu dükkânına girdiğinde tarih 17 Ekim 1991'di. Jouben'e bir eşyanın fiyatını sormuş, sonra onu vurmuştu. Başı kanunlarla derde girip yine salındıktan sonra bu sefer yeni ortağı Timothy Rysedorph ile soygunlara devam etti. 4 Ekim 1997'de Rysedorph karısına telefon etmişti, bu ondan alınan son haberdi. Evans,

Rysedorph'un onun parasını çaldığını düşünmüş, arkasını dönmesini beklemiş ve onu vurmuştu. Sonra elektrikli testereyle vücudunu parçalamıştı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

Şubat 1985 - Michael Falco
8 Eylül 1988 - Douglas J. Berry, 63
27 Aralık 1989 - Damien Cuomo
17 Ekim 1991 - Gregory Jouben, 36
4 Ekim 1997 - Timothy Rysedorph

Yakalanma ve Dava Süreci

Rysedorph, Evans şartlı tahliyeye çıktığı dönemde kaybolduğu için yetkililer bu durumdan Evans'ın sorumlu olduğunu ve Rysedorph'un öldüğünü düşündüler. Evans'ın peşine düştükten neredeyse sekiz ay sonra onu buldular. 27 Mayıs 1998 günü Vermont'ta tutuklandı.

Cinayet işlediğine dair kesin ipuçları yoktu, yetkililer Evans'ı cinayetle suçlamak için çabalıyorlardı fakat Evans onları şaşırtıp Falco, Cuomo ve Rysedorph'u öldürdüğünü itiraf etti. Bu, üç adamın cesetlerini bulmaları için polise yardımcı oldu. Daha sonra Berry ve Jouben'i öldürdüğünü söyledi.

Evan 12 Ağustos 1998'de Rensselaer, New York'ta üç cinayetten yargılandı. Ertesi gün Jouben cinayetinden suçlu bulundu.

Sonuç

12 Ağustos'ta Albany'deki mahkemesine götürülürken kaçış planını gerçekleştirdi. Şaşırtıcı bir şekilde kelepçe anahtarını burnuna ve sinüs boşluklarına çekmişti, sonrasında polis arabasının arkasında kelepçelerini açmayı başardı. Araba Troy-Menands Köprüsü üstündeyken yan camı kırdı ve koşmaya başladı.

Hemen etrafı polislerle çevrildi ve böylece köprüden atladı. 18 metre yükseklikten Hudson Nehri'ne düştü, çarpmanın etkisiyle öldü. Cesedi soğuk sudan çıkarıldıktan sonra burnunda kelepçe anahtarı ve ayak bileğinde jilet bulundu. Bir şekilde kaçmayı kafasına koymuştu.

BELONGS TO KALKIS TEAM

Ek Bilgiler

- Ergenlik döneminde ablasının evine yerleştikten sonra ablasının kocası tarafından fiziksel tacize maruz kaldı.
- Soygun sebebiyle hapse girdiğinde "Sam'in Oğlu" David Berkowitz ile arkadaş oldu.

LARRY EYLER

Doğum Tarihi: 21 Aralık 1952
Rumuz: Otoyol Katili, Eyaletlerarası Katil
Ayırt Edici Özellik: Homoseksüel tecavüz, Vücut kesme, parçalama, organları yerinden çıkarma
Kurban Sayısı: 19-23
Cinayet Tarihleri: 1982-1984
Yakalanma Tarihi: 21 Ağustos 1984
Cinayet Tarzı: Bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Jay Reynolds, 26; Delvoyd Baker, 14; Steven Crockett, 19; Robert Foley; John Johnson, 25; John Roach, 21; Steven Agan, 23; Ralph Calise, 28; Richard Wayne; David Block, 22; Danny Bridges, 15; Edgar Underkofler, 27; Gustavo Herrera, 28; Ervin Gibson, 16; Jimmy T. Roberts, 18; Daniel McNeive, 21; Eric Hansen, 18; Derrick Hansen, 14; Michael Bauer, 22; John Bartlett, 19; kimliği belirlenemeyen diğer kurbanlar
Cinayet Yeri: Indiana, Illinois, Ohio, Kentucky, Wisconsin
Durum: İdam cezasına çarptırıldı. 6 Mart 1994'te AIDS'e bağlı komplikasyonlar sebebiyle öldü.

Geçmiş

Eyler 1952'de Crawfordsville, Indiana'da doğdu. Kendinden büyük üç kardeşi vardı ve küçükken anne babası boşandı. Sonrasında liseden atıldı, garip birçok işte çalıştı. Çalışırken GED (Genel Öğretim Geliştirme) testinden geçmeyi başardı ve ilk defa 1974'te üniversiteye girmeyi başardı.

Sonraki dört yıl içinde Eyler üniversiteden atılıp tekrar girdi, dört yıl bittiğinde lisansını tamamlamak için yeterince çalışmamıştı böylece Chicago'ya taşınmaya kadar verdi.

Kendi içinde savaş yaşıyordu ve en yakın arkadaşları ve ailesi tarafından tanınmayacak hale gelmişti. Homoseksüel eğilimleri vardı ve bu onu hem büyülüyor hem de iğrendiriyordu. O zamanlar eşcinsellikle ilgili olumsuz damgalanmalar olduğu için ailesinin ve arkadaşlarının bunu öğrenmesi onu strese sokuyordu.

Diğer seri katiller gibi o da fırsatını bulduğu her an birileriyle zorla cinsel ilişkiye giriyordu. Sonrasında yakınlarına utanç kaynağı olmamak ve kimsenin anlamamasını sağlamak için tüm kanıtları yok ediyordu.

Cinayetler

Jay Reynolds 22 Mart 1982'de Lexington, Kentucky yakınlarında öldürüldü. Eyler'in ilk kurbanıydı ve bıçaklanarak öldürülmüştü. Aynı yıl 3 Ekim'de Delvoyd Baker'ın cesedi Indianapolis'in kuzeyinde bir yol kenarında bulundu, boğularak öldürülmüştü.

Eyler'in bir sonraki kurbanı 23 Ekim'de bıçaklanarak öldürülen Steven Crockett idi. Başında dört bıçak yarası vardı ve bedeni Lowell, Indiana yakınlarına bırakılmıştı. Eyler kasım ayında Illinois'e taşındı, 6 Kasım günü Robert Foley'in cesedini Joliet'in kuzeybatısında bir alana bıraktı.

John Johnson 1982'de Yılbaşı günü öldürüldü, cesedi Belshaw yakınlarında bir yere bırakılmıştı. 28 Aralık'ta Eyler aynı gün iki adamı öldürdü. Steven Agan, Newport yakınlarında bulundu. John Roach'ın bedeni de Bellebille yakınına atılmıştı.

Eyler'in cinayetleri ilerlemeye devam etti, aynı şekilde cinayet tarzı ve vücutları kesme metodu da. Sonraki kurbanlarından bazılarının iç organları çıkarılmıştı, birçoğu bulunduğunda bağlanmış haldeydi. Eyler bugüne kadar 12 adam öldürmüştü, 4 Mart 1983'te Edgar Underkofler, 8 Nisan'da Gustavo Herrera, 15 Nisan'da Ervin Gibson, 9 Mayıs'ta Jimmy T. Roberts ve aynı gün Daniel McNeive cinayetleri de buna dahildi.

31 Ağustos günü Ralph Calise'nin cesedi Forest Gölü, Indiana yakınlarında bulundu. Bedeni tıbbi bant ve çamaşır asma ipleriyle bağlanmıştı, pantolonu bileklerine kadar inmişti ve 17 kez bıçaklanmıştı.

BELGESEL KANAL TEAM

Derrick Hansen 4 Ekim 1983'te Kenosha, Wisconsin yakınında bulundu. Bedeni parçalara ayrılmıştı. Sonra 18 Ekim'de dört genç adamın cesedi birlikte Newton ilçesinde terk edilmiş bir çiftlikte bulundu. Tüm kurbanların pantolonları bileklerine kadar indirilmişti, birisinin de kafası kesilmişti. Kimliği belirlenemeyen bir erkek 5 Aralık günü Illinois'deki Effingham yakınlarında bulundu ve iki gün sonra kimliği bilinmeyen başka bir adam ve Richard Wayne'in cesetleri Indianapolis'te çıktı.

7 Mayıs 1984'te David Block'un cesedi Zion, Illinois'te bulundu ve bedeninde diğer kurbanlarda görülen yaralara rastlandı. Eyler sonunda 21 Ağustos günü kendini ele verdi. Bir köpek sahibini Eyler'in Chicago'daki evinin dışında bulunan çöp kutusuna yönlendirdi. Polis olay yerine geldiğinde çöp kamyonunun alması için hazırlanan poşetlerde Danny Bridges'in parçalanmış cesediyle karşılaştı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

22 Mart 1982 - Jay Reynolds, 26	25 Aralık 1982 - John Johnson, 25
3 Ekim 1982 - Delvoyd Baker, 14	28 Aralık 1982 - John Roach, 21
23 Ekim 1982 - Steven Crockett, 19	28 Aralık 1982 - Steven Argan, 23
6 Kasım 1982 - Robert Foley	4 Mart 1983 - Edgar Underkofler, 27
8 Nisan 1983 - Gustavo Herrera, 28	27 Eylül 1983 - Eric Hansen, 18
15 Nisan 1983 - Ervin Gibson, 16	4 Ekim 1983 - Derrick Hansen, 14
9 Mayıs 1983 - Jimmy T. Roberts, 18	15 Ekim 1983 - John Doe
9 Mayıs 1983 - Daniel McNeive, 21	15 Ekim 1983 - Michael Bauer, 22
31 Ağustos 1983 - Ralph Calise, 28	15 Ekim 1983 - John Bartlett, 19
15 Ekim 1983 - Bedenleri bulunan ama kimlik tespiti yapılamayan iki kurban	7 Aralık 1983 - John Doe
5 Aralık 1983 - John Doe	7 Mayıs 1984 - David Block, 22
7 Aralık 1983 - Richard Wayne	21 Ağustos 1984 - Danny Bridges, 15

Yakalanma ve Dava Süreci

Eyler 21 Ağustos 1984'te Danny Bridges cinayetinden tutuklandı ve yargılandı. Dedektifler Bridges'ın vücudundaki kesik uzuvların Derrick Hansen'in bedeniyle benzerlik gösterdiğini fark etti. Yetkililer artık aradığı seri katili sonunda ele geçirmişti.

Eyler, Bridges cinayetinden mahkeme karşısına çıktığında 9 Temmuz 1986'da suçlu bulundu. İdam cezasına çarptırıldı ama sonrasında Eyler AIDS sebebiyle başka bir ölüm cezasıyla yüzleşmişti.

Eyler idam edilmekten kurtulmak için işlediği cinayetleri çözmeleri için Indiana yetkililerine yardım etmeyi teklif etti. Kasım 1990'da Steven Argan'ı öldürdüğünü itiraf etti. Bunun dışında yerel bir üniversitede Kütüphane Bilimi Bölüm Başkanı olan Robert David Little'dan yardım aldığını da itiraf etti.

Eyler Argan'ın iç organlarını çıkarırken, Little Argan'ın fotoğraflarını çekmiş ve izlerken mastürbasyon yapmıştı. Eyler cinayetten yargılandı ve 60 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Little da yargılanmıştı ama duruşmaya çıktığında tek kanıt Eyler'ın ifadesiydi, sonrasında beraat etmişti.

Eyler, yetkililerle bir anlaşma daha yapmak istemişti, 20 cinayeti çözmelerine yardımcı olduğu takdirde ölüm cezasının ömür boyu hapis cezasına çevrilmesini talep etmişti. Yetkililer teklifi reddetti.

Sonuç

6 Mart 1994'te Eyler AIDS komplikasyonları sebebiyle öldü. Ölmeden önce avukatına 21 cinayet işlediğini itiraf etti. Eyler'a göre işlediği dört cinayette yanında suç ortağı vardı fakat kim olduğu asla öğrenilemedi.

Ek Bilgiler

- Larry Eyler sevgilisi, sevgilisinin karısı ve üç çocuğuyla birlikte yaşamıştı.

PEDRO RODRIGUES FILHO

Doğum Tarihi: 17 Haziran 1954
Rumuz: Katil Petey
Ayırt Edici Özellik: Kanundışı kahramanlık cinayeti, yamyamlık, soygun
Kurban Sayısı: 71-100+
Cinayet Tarihleri: 1968-2007
Yakalanma Tarihi: 24 Mayıs 1973
Cinayet Tarzı: Bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Adı bilinmeyen suçlular -intikam cinayetleri
Cinayet Yeri: Brezilya
Durum: 128 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Filho doğduğunda kafatası zarar görmüştü, bu durum annesi ona hamileyken babasından gördüğü fiziksel istismar sonucu oluşmuştu. Aile Santa Rita do Sapucai, Brezilya'da bir çiftlikte yaşadı. Filho çocukluğu boyunca babasının fiziksel istismarına maruz kaldı, ve bahsettiğine göre ilk öldürme girişimi kendi kuzenini şeker kamışı pres makinesine itmeye çalışmasıydı, fakat başarısız olmuştu.

Filho 14 yaşındayken babası bir lisede güvenlik görevlisi olarak çalışıyordu ve okul yemekhanesinden yiyecek çaldığı için kovulmuştu. Bu durumu babasına karşı haksızlık olarak algılayıp sinirlenen Filho, bir av tüfeği alıp ilk cinayetini işledi.

Cinayetler

Filho'nun ölümcül suçları uzun yıllar sürdü ve tüm kurbanları suçlulardan oluşuyordu. Ne zaman bir suç işlendiğini duysa, kimin sorumlu olduğunu bulur, onu takip ettikten sonra infaz ederdi. Hedefinin çoğunluğu çete üyeleri ve uyuşturucu tacirleriydi.

Filho'nun nişanlısı bir çete üyesi tarafından öldürülmüştü, bu da Filho'yu öfkelendirmişti. Çete liderinin düzenlediği bir düğüne gitmiş, ortamı kanlı ve şiddetli bir âleme dönüştürmüştü. Düğünde yedi kişi ölürken

on altı kişi yaralandı. Birkaç ay sonra kuzeninin hamile kaldığını ve sevgilisinin onunla evlenmeyi reddettiğini öğrenince, adamı vurarak öldürdü.

Babasının annesini bıçaklayıp bir palayla boğazladığını öğrenince Filho, babasını hapiste ziyaret etti. Babasıyla yüz yüzeyken onu 22 kere bıçaklamış, öldürmüş ve babasının kalbinden bir parça kesip yemişti.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1967'de bilinmeyen bir tarihte:
Adı bilinmeyen bir kuzen
1968'de bilinmeyen tarihlerde:
Alfenas'ta kimliği belirsiz bir belediye başkan yardımcısı
Adı bilinmeyen bir okul güvenlik görevlisi

1969-1973 arası bilinmeyen tarihlerde:
Adı bilinmeyen bir adam (uyuşturucu taciri)
Adı bilinmeyen yedi kişi (hepsi çete üyesi) - düğün katliamı
Adı bilinmeyen babası
Kuzenini hamile bırakan adı bilinmeyen bir adam (vuruldu)
En az adı bilinmeyen on bir suçlu

24 Mayıs 1973:
Adı bilinmeyen bir adam (tecavüzcü)

1973-2003 arası bilinmeyen tarihlerde:
Francisco de Assis Pereira (seri katil ve tecavüzcü)
Joao Acásio da Costa (seri katil ve soyguncu)
Hosmany Ramos (katil ve banka soyguncusu)
Adı bilinmeyen bir mahkûm (katil)
Adı bilinmeyen en az kırk mahkûm

Yakalanma ve Dava Süreci

Filho 24 Mayıs 1973'te tutuklandı ve karakola götürülürken polis aracında tecavüzcü olan başka bir suçluyla oturdu. Karakola geldiklerinde polisler Filho'nun onlara fark ettirmeden tecavüzcü suçluyu öldürdüğünü öğrendiler.

Filho 24 Nisan 2007'ye kadar hapiste kaldı, sonra tahliye edildi. Fakat 15 Eylül 2011'de tekrar tutuklandı, bu sefer haksız tutukluluk ve isyan etme suçundan yargılandı.

Sonuç

Sonunda Filho'ya 128 yıllık hapis cezası verildi. Önceki hapis cezasını çekerken Filho mahkûmları öldürmeye devam etmişti, toplam 47 kişinin hayatını sonlandırmıştı. Diğer mahkûmlar tarafından aşağılanıyordu ve bir grup ona saldırmaya çalıştığında Filho aralarından üçünü öldürdü. Sadece bir mahkûmu horladığı için öldürdü fakat diğerleri suç işleyerek hapse girmiş zanlılardı.

Ek Bilgiler

- 14 yaşında Alfenas belediye başkanı Minas Gerais'i öldürdü çünkü o okul güvenliği olan babasını işten kovmuştu, babasının kovulma nedeni yemekhaneden yiyecek çalmasıydı. Daha sonra asıl soyguncu olan başka bir güvenlik görevlisini öldürdü.

ALBERT FISH

Doğum Tarihi: 19 Mayıs 1870
Rumuz: Wysteria Kurt Adamı, Gri Adam, Brooklyn Vampiri, The Moon Maniac (Ay Manyağı), Öcü Adam
Ayırt Edici Özellik: Yamyamlık, pedofili, dışkıdan ve idrardan cinsel haz alma, sadistlik
Kurban Sayısı: 3+
Cinayet Tarihleri: 1924-1934
Yakalanma Tarihi: 13 Aralık 1934
Cinayet Tarzı: Boğma, bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Francis C. McDonnell, 8; Billy Gaffney, 8; Grace Budd, 10
Cinayet Yeri: New York
Durum: 16 Ocak 1936'da elektrikli sandalyeye bağlanarak idam edildi.

Geçmiş

Fish, Randall ve Ellen Fish çiftinin dört çocuğunun en küçüğüydü. Tam adı Hamilton Howard Fish idi. Babası annesinden 43 yaş büyüktü ve Fish doğduğunda 75 yaşındaydı. Babası 1875'te öldüğünde Fish, Washington'daki Aziz John Yetimhanesi'ne gönderildi, burada sürekli tacize uğradı. Bir süre sonra dövüldüğünde duyduğu acıdan zevk almaya başladı.

Yetimhaneye gelişinin üstünden çok geçmeden ondan, ölen bir akrabanın adı olan "Albert" diye bahsedilmesini istedi, çünkü çocuklar ona "Ham & Eggs" adını takmışlardı. Fish daha sonra bahsettiği üzere yetimhanede sadece "kırbaçlama" seanslarına maruz kalmamış, aynı zamanda genç çocukların da dayak yemesine şahit olmuştu.

Annesi 1880'de hükümet sayesinde kendine iş buldu ve Fish'i yetimhaneden kendi himayesine alabildi. İki sene sonra, Fish 12 yaşına geldiğinde telgrafçı çocukla ilişkisi olmuştu. Bu çocuk iddialara göre Fish'in dışkı yeme ve idrar içme gibi tuhaf ve sapkın davranışlarına maruz kalmıştı. Fish umumi tuvaletlere gitmeye başlamıştı, orada çocukların soyunmasını izliyordu ve boş vakitleri ile hafta sonunun büyük çoğunluğunu orada geçiriyordu.

Yetişkinlik döneminde Fish, evlilik ajanslarının reklamlarından ve gazete ile dergilerdeki köşe yazılarından bulduğu kadınlara müstehcen mektuplar yazıyordu. Yazılara olan bu şok edici düşkünlüğü, davranışları ahlak bozukluğu derecesine geldiğinde daha karanlık bir hal almıştı.

Cinayetler

Fish, Grace Budd'ın ailesini küçük kıza onunla partiye gitmesi için izin vermeleri konusunda ikna etmişti. Kızı boş bir eve götürdü, kız dışarıda çiçek toplarken Fish içeri geçip kıyafetlerini çıkardı çünkü onlara kan bulaşmasını istemiyordu. Grace'e seslenip kız odaya girene kadar dolapta saklandı. Onu boğarak öldürdü, daha sonra vücudunu taşıması kolay olsun diye küçük parçalara bölüp yemek üzere eve götürdü.

Tutuklandıktan sonra diğer cinayetleri gün yüzüne çıktı. Francis McDonnell 14 Temmuz 1924'te kayıp olarak bildirilmişti. Ertesi gün bedeni

evine yakın ağaçlık alanda boynundan asılı halde bulunmuştu. McDonnell cinsel tacize uğramış ve boğularak öldürülmüştü. Otopside karnında ve bacaklarında birçok kesik izine rastlandı.

11 Şubat 1927'de Billy Gaffney kaçırılıp Riker Caddesi'ndeki çöplüğe götürülmüştü. Fish onu yakında bir eve götürüp ağzını bantladı, bağlayıp kıyafetlerini çıkardı. Kıyafetlerini yaktı ve ayakkabılarını çöplüğe attı. Fish eve gidip ertesi gün aletleriyle geri geldi. Gaffney hâlâ hayattaydı, Fish onu dokuz kamçılı kırbaçla kanı bacaklarından akana kadar dövdü. Ağzını bir kulağından ötekine kadar kesti, kulaklarını ve burnunu da kesip çıkardı. Gözlerini oyduğu zaman çocuk artık ölmüştü. Fish çocuğun karnına bir bıçak saplayıp kanını içti.

Grace Budd gibi, Gaffney'in bedenini de küçük parçalara ayırdı ve yemek istediği kısımları alıp geri kalan parçaları poşetlere yerleştirip nehre attı. İtirafında, saklayıp yediği vücut parçalarını nasıl pişirdiğini anlatan resimli açıklamalar yazdığını söyledi.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

15 Temmuz 1924 - Francis X. McDonnell, 8
11 Şubat 1927 - Billy Gaffney, 4
3 Haziran 1928 - Grace Budd, 10

Şüphelenilen diğer cinayetler:
3 Ekim 1926 - Emma Richardson, 5
1927 - Yetta Abramowitz, 12
2 Mayıs 1931 - Robin Jane Liu, 6
15 Şubat 1932 - Mary Ellen O'Connor, 16
15 Aralık 1932 - Benjamin Collings, 17

Yakalanma ve Dava Süreci

Fish, Kasım 1934'te Grace Budd'ın annesine mektup gönderdi, detaylarıyla küçük kızın ölümünü ve onu nasıl yediğini anlatmıştı. Zarfın üstünde bir simge vardı -N.Y.P.C.B.A, New York Yardımsever Özel Şoför-

ler Birliği anlamına geliyordu. Polis araştırdığında bir şirketin temizlik görevlisi sabit eşyalardan bazılarını evde kullanmak için aldığını söylemişti, fakat yeni bir odaya taşınırken onları yanına almamıştı.

Soruşturma Fish'in mektubu gönderdikten birkaç gün önce o odayı tuttuğunu ortaya çıkardı. Ev sahibine göre Fish oğlundan gelen bir çeki bekliyordu ve kadına onun için saklamasını söylemişti. Başdedektif, Fish dönene kadar odanın dışında bekledi. Ondan sorgu için karakola gelmesini istediğinde Fish başta kabul etti. Fakat sonra bir jilet çıkarıp dedektife saldırmaya çalıştığında dedektif onu çabucak etkisiz hale getirdi.

Karakola vardıklarında Fish, Grace Budd cinayetini işlediğini inkâr etmedi. Hatta polise onun yerine kardeşi Edward Budd'ı öldürmeyi planladığından bahsetti. Duruşması 11 Mart 1935'te New York'ta başladı. Tanrı'nın ona çocukları öldürmesini söylediğinden söz edince akıl hastası olduğu ileri sürüldü. Birçok psikiyatr tarafından muayene edildi, Fish'in cinsel fetişleri olduğuna dair kanıt sundular. Bu fetişler şunları içeriyordu:

- Sadistlik
- Mazoşizm
- Röntgencilik
- Yamyamlık
- İnsan keserek cinsel zevk alma
- Kadın sünneti

- Teşhircilik
- Kırbaçlama
- Oral seks
- Pedofili
- Dışkı yeme
- İdrar içme

Bir psikiyatriste Fish'in deli olup olmadığı ve doğru ile yanlışı birbirinden ayırıp ayıramadığı sorulduğunda, onun deli olduğunu fakat yaptığının yanlış olduğunu bildiğini, düşüncelerinin din, günah ve kefaretle çevrelendiğini belirtmişti. Fish, çocuk öldürmenin günahları için bir kefaret olduğunu söylemişti.

Jüri üyeleri Fish'in deli olduğunu düşünse de her şekilde idam edilmesi gerektiğini savundukları için onu sağlıklı kabul edip cinayetlerden yargılanmasını sağladılar. Böylece suçlandı ve ölüm cezasına çarptırıldı.

Sonuç

16 Ocak 1936'da Fish, Sing Sing hapishanesinde elektrikli sandalyeye bağlandı. İdam akşam 23.06'da başladı ve üç dakika sonra ölümü ilan edildi. İdam edilen diğer mahkûmlar gibi o da hapishane mezarlığına gömüldü. Anlatılanlara göre Fish infaz memuru elektrotları vücuduna yerleştirirken ona yardım bile etmişti. Son sözleri, "Neden burada olduğumu bile bilmiyorum," olmuştu.

İdamından hemen sonra avukatı James Dempsey Fish'in son ifadelerini bekleyen basın mensuplarına asla bu ifadeyi kimseye göstermeyeceğini çünkü "şimdiye kadar okuduğu en iğrenç müstehcenlik serisi" olduğunu söylemişti.

Ek Bilgiler

- 65 yaşındayken Sing Sing hapishanesinde idam cezasına çarptırılan en yaşlı mahkûmdu.
- Ailesinde ciddi akıl hastalıkları geçmişi vardı ve kardeşi akıl hastanesinde yatıyordu.

Fish'ten alıntılar:

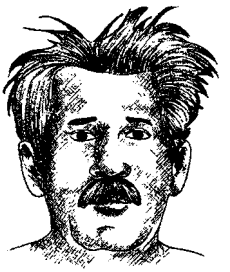
- "Elektrikli sandalyede ölmek ne büyük bir heyecan. Muhteşem bir gerilim olacak. Bugüne kadar denemediğim tek şey."
- "Lezzetli çocukları seviyorum."
- "Yaşamak için belli bir nedenim yok. Ölmek için belli bir nedenim yok. Bunlar benim için önemsiz. Tamamen haklı olduğumu düşünmüyorum."

Fish'in Grace Budd'ın annesine yazdığı mektup:

"Canım Bayan Budd,

1894'te bir arkadaşım Tacoma, Kaptan John Davis'in flaması altında çalışan tayfadan biriydi. San Francisco'dan Hong Kong Çin'e yelken açtılar. Oraya varınca o ve iki kişi daha karaya inip sarhoş oldular. Döndüklerinde gemi yerinde değildi. O dönemde Çin'de kıtlık baş göstermişti.

Herhangi bir etin yarım kilosu 1 ile 3 dolar arası değişiyordu. Bu sefaletin içinde 12 yaşın altındaki tüm çocuklar diğerlerini açlıktan kurtarmak için kesilip yemek için kasaplara satılıyordu. 14 yaşın altındaki erkekler ve kızlar sokakta güvende değildi. Herhangi bir dükkâna girip pirzola ya da kuşbaşı et isteyebilirdiniz. Erkek veya kızın çıplak bedeninden bir parça getirilir ve istediğiniz yerden kesilirdi. Erkeğin ya da kızın kaba eti en leziz yerdi ve dana pirzola olarak söylenip en yüksek fiyata satılırdı. John orada geçirdiği vakitte insan etinin tadını fark etmişti. New York'a döndüğünde biri 7 biri 11 yaşında olmak üzere iki çocuğu kaçırdı. Onları bağlayıp evine getirdi, bir dolapta sakladı ve tüm kıyafetlerini yaktı. Her gün ve gece birçok defa etlerinin güzel ve yumuşak olması için onları dövüyordu -işkence ediyordu-. İlk önce 11 yaşındaki çocuğu öldürdü çünkü en şişman kıç ondaydı, en çok et ondan çıkardı. Kafası - kemikleri ve işkembesi dışında bedeninin her parçasını pişirip yemişti. Etleri fırında kızarttı, (tüm kıçını) haşladı, ızgara yaptı, kızarttı ve tavada pişirdi. Küçük çocuk sıradaki kurbandı, sonu aynı şekilde geldi. O zamanlar ben 409 E, 100. Sokak arka sağ tarafta oturuyordum. Bana sık sık insan etinin ne kadar lezzetli olduğundan bahsediyordu, ben de bu tadı denemeyi kafaya koydum. 3 Haziran 1928 günü sizi 406 W, 15. Sokak'taki evinizde ziyaret ettim, size peynir ve çilek getirdim. Öğle yemeği yedik. Grace kucağıma oturup beni öptü. Onu yemeyi kafama koymuştum, onu partiye götürme numarasıyla kandıracaktım. Onun gitmesi için izin verdiniz. Onu Westchester'da ayarladığım boş bir eve götürdüm. Oraya gittiğimizde dışarıda kalmasını söyledim. Yabani çiçekleri topladı. Üst kata çıkıp tüm kıyafetlerimi çıkardım. Kıyafetlerime kanının bulaşmasını istemiyordum. Hazır olduğumda camdan ona seslendim. Sonra dolaba saklanıp odaya girmesini bekledim. Beni çıplak gördüğünde ağlamaya başlayıp merdivenlere koştu. Onu yakaladığımda anneciğine beni anlatacağını söyledi. Önce onu soydum. Beni nasıl tekmeledi, ısırdı ve tırmıkladı, inanamazsınız. Onu boğarak öldürdüm ve sonra kaldığım eve götürmek, pişirmek ve yemek için onu küçük parçalara böldüm. Fırında kızardığında o küçük kıçı nasıl lezzetli ve yumuşacıktı, bilemezsiniz. Tüm vücudunu yemem tam 9 gün sürdü. Ama onunla cinsel ilişkiye girmedim, tabii yapmış olmayı dilerdim. Bakire olarak öldü."

BOBBY JACK FOWLER

Doğum Tarihi: 12 Haziran 1939
Rumuz: Yok
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 1-20+
Cinayet Tarihleri: 1973-1995
Yakalanma Tarihi: 28 Haziran 1995
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Colleen MacMillen, 16; şüphelenilen birçok kurban daha
Cinayet Yeri: Oregon ve İngiliz Kolumbiyası, Kanada
Durum: 16 yıl hapis cezasına çarptırıldı fakat 15 Mayıs 2006'da akciğer kanserinden öldü.

Geçmiş

Fowler'ın çocukluğu ve gençliğine dair çok az şey bilinse de yetişkinliğinde kısa süreliğine birçok yerde yaşamış olduğu biliniyor. Genellikle Kuzey Amerika'ya seyahat etmiş, inşaat ya da çatı yapımı işlerinde çalışmış. Ucuz pansiyonlarda ikamet edip, eski ve külüstür arabalarla dolaşmış ve küçük kasaba barlarına gitmeyi alışkanlık haline getirmişti.

Metamfetamin, amfetamin ve alkol bağımlısı olan Fowler başını kanunla birçok kez derde sokmuştu. Araba kullanmayı ve seyahatleri sırasında otostopçuları arabasına almayı seviyordu. Fowler 1969'da Teksas'ta bir kadını ve bir adamı öldürmekten suçlanmış, fakat beraat etmişti ve sadece şehir sınırları içinde ateşli silah bulundurmaktan mahkûm edilmişti.

Fowler cinayet ve cinsel tacizden de yargılanmıştı, çünkü öncesinde bir kadını bağlamış, dövmüş ve onu ölüme terk edip üstüne çalı çırpı sererek bedenini saklamaya çalışmıştı. Kadın hayatta kalmış, Fowler da Tennessee'ye hapse gönderilmişti. Rahatsız edici bir şekilde Fowler, barlarda içen ve otostop çeken kadınların cinsel tacize uğramak istediklerine inanıyordu, bu sebeple davranışlarında bir yanlış görmüyordu. Daha sonra saldırıları ölümcül olmaya başlamıştı.

Cinayetler

Fowler'ın DNA'sı cinayet kurbanı Colleen MacMillen'ın bedeninde

bulunmuştu. Polisler onun 1973'te Pamela Darlington ve Gale Weys'i de öldürdüğünden şüpheleniyordu. Ayrıca 16. Otoyol'da gerçekleşen yirmiye yakın cinayetin de baş şüphelisi olmuştu, bu yüzden bu yola karayolu boyunca kaybolan kadınların sayısı nedeniyle "Highway of Tears" (Gözyaşı Otoyolu) adı takılmıştı.

Fowler'ın işlediğinden şüphelenilen diğer bir cinayet, 3 Mayıs 1992'de kamp yaptıkları yere yakın bir ankesörlü telefonun orada son kez görülen Sheila Swanson (19) ve arkadaşı Melissa Sanders (17) idi. 10 Ekim 1992'de cesetleri avcılar tarafından Eddyville, Oregon'da ormanda bulundu.

Jennifer Esson (16) ve Kara Leas (16) en son 28 Ocak 1995 günü 101. Otoban'da yürürken görülmüştü. Cesetleri ormanda çalılıkların altına saklanmış bir şekilde 15 Şubat 1995 günü bulundu. İkisi de boğularak öldürülmüştü.

Yakalanma ve Dava Süreci

Fowler 28 Haziran 1995'te, Newport, Oregon'da bir kadın motel camından atladıktan sonra tutuklandı. Bileklerine bağlanmış ipler vardı, polise neler olduğunu anlattı. Fowler kadını kaçırmıştı ve cinsel tacize maruz bırakmış, tecavüz etme girişiminde bulunmuştu.

8 Ocak 1996'da Fowler birçok sayıda kaçırma, tecavüz girişimi, cinsel taciz, saldırı, baskı ve tehdit sebepleriyle suçlu bulundu. Şartlı tahliye imkânı olmaksızın 16 yıl 3 ay hapis cezasına çarptırıldı.

Colleen MacMillen'ın bedeninde DNA'sı bulunmasına rağmen Fowler, cinayetlerle ilgili hiçbir ceza almadı.

Sonuç

Akciğer kanserine yakalanan Fowles 15 Mayıs 2006'da hâlâ Oregon Eyalet Hapishanesi'ndeyken hastalığına yenik düşerek öldü.

Ek Bilgiler

- "Otostop çeken ve barlara giden kadınların şiddetli bir şekilde cinsel tacize uğramayı arzuladıklarını düşünen biriydi..."

LONNIE DAVID FRANKLIN, JR.

Doğum Tarihi: 30 Ağustos 1952
Rumuz: Grim Uykucusu
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 10+
Cinayet Tarihleri: 1985-2007
Yakalanma Tarihi: 7 Temmuz 2010
Cinayet Tarzı: Vurma, boğma
Bilinen Kurbanları: Debra Jackson, 29; Henrietta Wright, 34; Barbara Ware, 23; Bernita Sparks, 26; Mary Lowe, 26; Lachrica Jefferson, 22; Alice 'Monique' Alexander, 18; Princess Berthomieux, 15; Valerie McCorvey, 35; Janecia Peters, 25
Cinayet Yeri: Los Angeles
Durum: Ölüm cezasına çarptırıldı, idam gününü bekliyor.

Geçmiş

Franklin, iyi, ailesine bakan çalışkan bir adam örneği teşkil ediyordu. Ufak çapta bir suçluydu fakat topluluğun bir üyesi olarak nazik, saygın ve ailesini hayatının merkezine almış, sorumluluk sahibi bir adamdı. Mahalledeki herhangi biri, örneğin arabasının parçasıyla ilgili, bir sıkıntı yaşayacak olsa, Franklin ona hemen yardımcı olurdu. Evin arkasında iyi bir şekilde temin edilmiş temiz parçalar vardı, onları "ne sor ne söyle" anlaşmasıyla satıyordu.

Cana yakın bir komşu olarak Franklin, mahalledeki yaşlı insanlara sıklıkla doğum günü hediyesi alırdı. Mahalledeki çocukların mezuniyet törenlerine gitmesiyle bilinirdi. Evliliği mükemmel değildi, inişli çıkışlı bir ilişkileri vardı fakat kayınvalidesi hasta olduğunda ona bakmaya devam etmişti.

Franklin'in iki çocuğu vardı, onlara arabaları bozulduğunda nasıl tamir edeceklerini öğretmeyi severdi, hatta onlara araba kullanmayı bile öğretmişti. Herkesin bildiği kadarıyla Franklin iyi, arkadaş canlısı ve yardımcı bir insandı. Ama Franklin uzun zamandır bir sır saklıyordu, görmezden gelemeyeceği bir dürtüsü vardı.

Cinayetler

Debra Jackson (29) Vermont-Slauson'da bulunduğunda tarih 10 Ağustos 1985'ti ve göğsüne üç kere ateş edilmişti. Bir sene sonra Henriette Wright'ın (34) bedeni 12 Ağustos 1986'da Hyde Park'ta bulundu. Göğsüne iki el ateş edilmişti.

10 Ocak 1987 günü Barbara Ware (27) göğsünden bir kere vurulduktan sonra Central-Alameda'da bulundu. 15 Nisan günü Bernita Sparks (26) da göğsünden bir kere vurulmuş halde Garmercy Park'ta bulunmuştu. Garmercy Park'ında 1 Kasım günü bulunan bir diğer ceset ise Mary Lowe'a (26) aitti, göğsünden bir kere vurulmuştu.

Diğer kurban Lachrica Jefferson (22) Westmont'ta 30 Ocak 1988'de bulundu. Göğsünden iki kere vurulmuştu, katil de yüzüne bir peçete örtmüştü ve peçetenin üstünde AIDS kelimesi yazıyordu.

Alice 'Monique' Alexander (18) 11 Eylül günü göğsünden iki kere vurulmuş bir şekilde Vermont Meydanı'nda bulundu. Cinayetlere uzun bir ara verildikten sonra ilk cinayet 19 Mart 2002 günü gerçekleşmişti. 15 yaşındaki Princess Berthomieux Inglewood'da boğulmuş halde bulundu.

11 Temmuz 2003'te Valeria McCorvery'in (35) bedeni Westmont'ta bulunduğunda boğularak öldürüldüğü anlaşıldı. Yeniden cinayetlere bir ara verilmişti, ta ki 1 Ocak 2007'de Janecia Peters'ın (27) cesedi Garmercy Park'ında bulunana kadar. Sırtından bir kere vurulmuştu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

10 Ağustos 1985 - Debra Jackson, 29	30 Ocak 1988 - Lachrica Jefferson, 22
12 Ağustos 1986 - Henrietta Wright, 34	11 Eylül 1988 - Alice 'Monique' Alexander, 18
14 Ağustos 1986 - Thomas Steele, 36	19 Mart 2002 - Princess Berthomieux, 15
10 Ocak 1987 - Barbara Ware, 23	11 Temmuz 2003 - Valerie McCorvey, 35
15 Nisan 1987 - Bernita Sparks, 26	1 Ocak 2007 - Janecia Peters, 2
1 Kasım 1987 - Mary Lowe, 26	4 Ekim 1983 - Derrick Hansen, 14

Yakalanma ve Dava Süreci

Franklin 7 Temmuz 2010'da tutuklandı ve on kere cinayetten, bir kere de cinayete teşebbüs etmekten yargılandı. Bu davanın durumu sebebiyle mahkeme tarihinde çeşitli aksaklıklar oldu fakat sonunda Franklin 16 Şubat 2016'da mahkemeye çıkarıldı. 4 Mayıs tarihinde jüri müzakere sürecini bitirip ertesi gün onun tüm işlediği cinayetlerden suçlu olduğunu belirtmişti.

6 Haziran 2016'da yargılanması başlayınca jüri Franklin'e idam cezası vermeyi önerdi. 10 Ağustos günü idam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Franklin'in başka beş cinayetten daha sorumlu olduğundan şüpheleniyordu, ama bu davalardan resmi olarak suçlanmadı. Hâlâ daha idam tarihini bekliyor.

Ek Bilgiler

- Franklin bir dönem garajda görevli olarak Los Angeles Polis Departmanı'nda çalışmıştı.

FREEWAY PHANTOM

Doğum Tarihi: Bilinmiyor
Rumuz: Otoyol Hayaleti (Freeway Phantom)
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, pedofili, kaçırma
Kurban Sayısı: 6
Cinayet Tarihleri: 25 Nisan 1971-5 Eylül 1972
Yakalanma Tarihi: Tutuklanamadı.
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Carol Spinks, 13; Darlenia Johnson, 16; Brenda Crockett, 10; Nenomoshia Yates, 12; Brenda Woodward, 18; Diane Williams, 17
Cinayet Yeri: Washington
Durum: Bilinmiyor.

Geçmiş

1971'den beri dedektifler Otoyol Hayaleti gizemini çözmeye çalışıyorlar. Bugüne kadar Hayalet'in işlediği altı cinayetin sorumlusu olan kişi resmi olarak belirlenemedi.

Telefon ve e-posta yoluyla potansiyel şüphelilerden bahsedilen çeşitli ipuçları polise ulaşsa da, Metropolitan Polis Departmanı'nda kurulan araştırma grubu davayı çözmeye yaklaşamadı bile. Bulunan delillerden bazıları çabucak kaldırıldı, diğerleri ise araştırmada önemli hale geldi. İlginç şüpheliler olsa da bugüne kadar Otoyol Hayaleti bir hayalet olarak kaldı.

Cinayetler

Otoyol Hayaleti'nin ilk adımı olarak kabul gören cinayet, bir gün markete gönderilen 13 yaşındaki Carol Spinks idi. Eve dönerken kaçırıldı ve altı gün sonra bedeni I-295 otoyolunun yanına atılmış halde bulundu.

8 Temmuz 1971'de Darlenia Johnson yazın çalıştığı rekreasyon merkezine giderken kaçırıldı. Bedeni Spinks'in cesedinin olduğu yere 4.5 metre uzaklıkta, kaybolduktan on bir gün sonra bulundu.

Brenda Crockett (10) annesi tarafından 27 Temmuz 1971 günü markete gönderilmişti. Fakat eve hiç dönmedi. Markete gittikten üç saat sonra eve telefon eden Brenda'ya o zaman 7 yaşında olan kız kardeşi cevap vermişti. Brenda ağlayarak onu bir beyaz adamın aldığını, taksiyle eve döndüğünü söylemişti. Kardeşine Virginia'da olduğunu düşündüğünü de belirtmişti. Brenda, "Hoşça kal," derken bir anda hat kesilmişti.

Bir süre sonra başka bir telefon geldi, bu sefer telefonu açan kişi Brenda'nın annesinin sevgilisiydi. Brenda önceki telefonda söylediklerini tekrarladı, erkek arkadaş telefonu adama vermesini istedi. Arka planda ayak sesleri duydu ve Brenda, "Sonra görüşürüz," diyerek telefonu kapattı. Birkaç saat sonra Brenda'nın cansız bedeni bir otostopçu tarafından 50. Otoyol'da bulundu. Bir şalla boğulmadan önce tecavüze uğramıştı.

1 Ekim 1971'de Nenomoshia Yates Kuzeydoğu Washington'daki bir marketten evine doğru yürürken kaçırıldı. Birkaç saat içinde bedeni Pennsylvania Meydanı'nda tecavüze uğramış ve boğulmuş şekilde bulundu.

BILGEKOL KÜLTÜR TEAM

Brenda Woodward (18) 15 Kasım 1971'de otobüse binip eve gidiyordu. Polis yaklaşık altı saat sonra cesedini 202. Otoyol giriş rampasına yakın bir yerde buldu. Bıçaklanmış ve boğulmuştu, üstüne bir mont örtülmüştü. Montun cebinde katilden bir not vardı. Şöyle yazıyordu:

Bu, insanlara, özellikle kadınlara karşı olan duyarsızlığımla aynı şey. *Diğerlerini de itiraf edeceğim, tabii beni yakalayabilirseniz!*

Otoyol Hayaleti

Diğer kurban bulunana kadar aradan bir sene geçti. 5 Eylül 1972'de Diane Williams en son otobüse binerken görüldü. Kısa bir süre sonra bedeni bulunduğunda, boğulmuş ve I-295 Otoyolu'nun kenarına atılmıştı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

21 Nisan 1971 - Carol Spinks, 13
8 Temmuz 1971 - Darlenia Johnson, 16
27 Temmuz 1971 - Brenda Crockett, 10
1 Ekim 1971 - Nenomoshia Yates, 12
5 Kasım 1971 - Brenda Woodward, 18
5 Eylül 1972 - Diane Williams, 17

Şüpheliler

Metropolitan Polisi'ne birçok ipucu ulaşmış olsa da, bugüne kadar kesin bir şüpheli yakalanmadı. Araştırmaya FBI dahil birçok kolluk kuvveti dahil olmuştu.

Potansiyel sorumlu oldukları düşünülen "Yeşil Vega Tecavüzcüleri" çetesi derinlemesine araştırıldı. Çetenin her elemanı tek tek sorgulandı, hatta hapiste olanlarla bile görüşüldü. Mahkûm olanlardan biri, katille ilgili bilgiye sahip olduğunu fakat bu bilgiyi ancak kimliğini gizli tutarlarsa paylaşacağını söyledi. Polis bunu kabul etti, mahkûm onlara bir cinayetin tarihini, yerini ve halkın bilmediği bazı "belirgin" detayları verdi.

Mahkûmun cinayete dahil olup olmadığı göz önünde bulunduruldu, mazereti geçerli olduğu için şüpheliler arasından elendi. O zamanlar Maryland'da bir seçim düzenleniyordu ve bir basın konferansında adaylardan

biri Otoyol Katili ile ilgili bir mahkûmdan alınan bilgiler olduğunu ifade etti. Gizli kimliğini açığa çıkaracak tehditler sebebiyle o mahkûm dedektiflere daha fazla bilgi vermeyi reddetti ve onlarla bilgi paylaştığını inkâr etti.

Sonuç

Bu cinayetler araştırıldığı dönemde, Metropolitan Polis Departmanı'ndaki dava dosyalarının davaya atanan dedektifler tarafından tutulan dosyalara eklenmesi yaygın bir uygulamaydı. Otoyol Hayaleti ile ilgili birçok dava dosyası ve not ortadan kaybolmuştu. Davayla ilk elden ilgilenen dedektiflerin çoğu da ya emekli olmuş ya da ölmüştü; bu yüzden araştırmaya kalınan yerden devam etmek zor olmuştu.

Otoyol Hayaleti davası hâlâ kapanmadı.

WILLIAM PATRICK FYFE

Doğum Tarihi: 27 Şubat 1955
Rumuz: Tamirci Katil
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 9-25
Cinayet Tarihleri: 1979-1999
Yakalanma Tarihi: 22 Aralık 1999
Cinayet Tarzı: Bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Hazel Scattolon, 52; Monique Gaudreau, 46; Anna Yarnold, 59; Teresa Shanahan, 55; Mary Glenn, 50; Suzanne-Marie Bernier, 62; Nicole Raymond, 26; Louise Poupart-Leblanc, 37; Pauline Laplante, 45
Cinayet Yeri: Montreal, Quebec, Kanada
Durum: Akıl hastanesinde ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

1955'te Kanada'da doğan Fyfe daha sonra bir polis tarafından "sıradan bir adam" olarak tanımlanmıştı. Etrafındaki insanlar onun iyi bir adam olduğunu düşünüyordu, topluma faydalı işler yapmış biriydi. Başkaları onun gayet cömert olduğunu düşünse de, insanlara sağlıkları ve varlıkları hakkında öğüt verme alışkanlığı rahatsız ediciydi.

Bir dönem uyuşturucu bağımlısı olan Fyfe, bağımlılığı için tedavi olmak maksadıyla Quebec'e taşındı. Orada kalmaya devam etti, kendisi gibi bağımlılara danışmanlık yaptı ve bu sırada tamirci olarak çalıştı.

1999 sonbaharında Fyfe Barrie'den Montreal'e (yaklaşık 643 kilometrelik mesafe) dört kere gidip geldi, bu sırada korkunç, neredeyse çılgın bir hal alan cinayetlere imza attı. Bir süre yetkililerin radarından kaçmayı başarsa da tek bir parmak izi onu ele verdi.

Cinayetler

Bilinen ilk kurban Suzanne-Marie Bernier idi, 17 Ekim 1979'da Carterville, Montreal'de ölü bulundu. Cinsel tacize uğramış ve bıçaklanarak öldürülmüştü. Bir ay sonra, 14 Kasım günü, Nicole Raymond (26) da Pointe-Claire, Montreal'de cinsel tacize uğramış ve bıçaklanarak öldürülmüştü.

Hazel Scattolon 21 Mart 1981'de ölü bulundu. Tecavüze uğramış, bıçaklanarak öldürülmüştü. Diğer cinayet ise 26 Eylül 1987'de gerçekleşti. Louise Poupart-Leblanc, Saint-Adele, Laurentides'te tecavüze uğradıktan sonra bıçaklanarak öldürülmüştü.

9 Haziran 1989'da Pauline Laplante, Saint-Adele, Laurentides'te tecavüze uğradıktan sonra bıçaklanarak öldürülmüştü. Sonraki cinayet Ekim 1999'da Monique Gaudreau cinayetiydi, bedeni Sainte-Agathe-des-Monts, Quebec'te bulundu.

Aynı ay içinde Anna Yarnold'un (59) bedeni 15 Ekim günü Sennevile,Quebec'te bulundu. Bir sonraki kurban 55 yaşındaki Teresa Shanahan idi, Laval, Quebec'te Kasım ayında bıçaklanarak öldürülmüştü. Mary Glenn'in cesedi ise 15 Aralık'ta Baie-d'Urfe, Quebec'te dövülmüş ve bıçaklanmış halde bulundu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

17 Ekim 1979 - Suzanne-Marie Bernier, 62	14 Kasım 1979 - Nicole Raymond, 26
21 Mart 1981 - Hazel Scattolon, 52	26 Eylül 1987 - Louise Poupart-Leblanc, 37
9 Haziran 1989 - Pauline Laplante, 45	1 Kasım 1999 - Teresa Shanahan, 55

BELGESEL KANAL TEAM

Ekim 1999 - Monique Gaudreau, 46	15 Aralık 1999 - Mary Glenn, 50
15 Ekim 1999 - Anna Yarnold, 59	

Yakalanma ve Dava Süreci

Bir cinayetin olay yerinde bulunan parmak izi polisi direkt olarak Fyfe'a yönlendirdi. Bir süre onu gözetim altında tuttuktan sonra polis onu 22 Aralık 1999'da tutukladı. O sırada kamyon durağında yemek yedikten sonra arabasına geri dönüyordu.

DNA testi sonucuyla Fyfe'ın cinayetlerden sorumlu olduğu ortaya çıktı. Fakat işlediği cinayetlerden sadece birkaçını itiraf etti, bu sebeple toplamda kaç kadını öldürdüğü bilinmiyor. Duruşması 6 Kasım 2000'de başladı ve hemen akabinde suçlu ilan edildi.

Sonuç

Fyfe ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı ve cezasını çekmek için Saskatchewan'da bir akıl hastanesine gönderildi.

JOHN WAYNE GACY

Doğum Tarihi: 17 Mart 1942
Rumuz: Katil Palyaço
Ayırt Edici Özellik: Homoseksüel tecavüz, İşkence
Kurban Sayısı: 33
Cinayet Tarihleri: 1972-1978
Yakalanma Tarihi: 21 Aralık 1978
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Timothy McCoy, 18; John Butkovich, 17; Darrell Sampson, 18; Randall Reffett, 15; Sam Stapleton, 14; Michael Bonnin, 17; William Carroll, 16; Rick Johnston, 17; Kenneth Parker, 16; William Bundy, 19; Gregory Godzik, 17; John Szyc, 19; Jon Prestidge, 20; Matthew Bowman, 19; Robert Gilroy, 18; John Mowery, 19; Russell Nelson, 21; Robert Winch, 16; Tommy Boling, 20; David Talsma, 19; William Kindred, 19; Timothy O'Rourke, 20; Frank Landingin, 19; James Mazzara, 21; Robert Piest, 15; kimliği bilinmeyen sekiz kurban daha

Cinayet Yeri: Chicago, Illinois
Durum: 10 Mayıs 1994'te zehirli iğneyle infaz edildi.

Geçmiş

Gacy'nin daha sonra belirttiğine göre babası alkolik bir tacizciydi, düzenli olarak onu ve annesini dövüyordu. Gacy, kadınsı tavırları sebebiyle ne yaparsa yapsın babasının takdirini kazanamadı. Liseyi son sınıfa geldiğinde bıraktı ve bir süreliğine ailesinin evinden taşındı. Las Vegas'ta bir cenaze evinde iş buldu fakat sonunda evine dönüp işletme okumak için üniversiteye girmeye çalıştı. Bir süre ayakkabı satıcılığı yaptı.

Gacy 22 yaşına geldiğinde, iş almak için bir evlilik gerçekleştirdi. Eşinin babası Kentucky Fried Chicken restoran zincirinin sahibiydi, Gacy de bu aile işinin müdürü olmuştu. Toplumda daha fazla söz sahibi oldu ve itibar kazandığı ve anahtar yetkilisi olduğu küçük bir ticaret odasına üye oldu.

1968'de müdürü olduğu restoranda bir genci taciz etmesi üzerinde tutuklandığında Gacy'nin karanlık tarafı gün yüzüne çıktı. Suçlu ilan edildi ve 18 aylık hapis cezasına çarptırıldı. Eşi ondan boşandı. İnşaat işine girmeden önce Gacy bir süre aşçı olarak çalıştı.

Gacy'nin başı 1971'de yine derde girdi, bir genci kendisiyle cinsel ilişkiye girmeye zorlaması sonucu genç onu şikâyet etmişti. Bu sefer genç mahkemeye gelmediği için dava düştü. Kısa süre sonra Gacy tekrar evlendi, fakat evliliğin başından itibaren yeni eşiyle hiç cinsel ilişkiye girmedi. O sıralarda Gacy çocuk partilerinde ve hastane koğuşlarında Palyaço Pogo (bazen Patches) olarak çalışmaya başladı.

Yerel politikacıları, yüksek rütbelileri ve komşularını etkilemek için, Gacy evinde büyük partiler düzenledi. Bu partilerde muhteşem bir şekilde ev sahipliği yaptı. Bir seferinde eşi ve misafirleri ortamdaki kötü kokudan bahsettiklerinde evin altındaki döşeme boşluğundan rutubet kokusu geldiğini söylemişti. Ama bu doğru değildi.

Cinayetler

Gacy çocukları ve genç adamları kandırıp evine getiriyor, inşaat işinde çalışmaları için onlara iş teklif ediyordu. Daha sonra onlara "kelepçe hilesini" göstereceğini söyleyip kurbanlarını hareketsiz hale getiriyor ve canı ne isterse onu yapıyordu. Gacy kurbanlarını bayıltmak için kloroform kullandıktan sonra onlarla zorla cinsel ilişkiye giriyordu.

Cinsel tacizinden sonra kurbanın boynuna bir ip geçirir, bu ipin ucuna da bir çubuk takar ve kurbanlar boğulana kadar yavaşça çevirirdi. Çoğunlukla onları öldürürken İncil'den bir metni ezberinden okurdu.

Evinin altındaki döşeme boşluğu 33 kurbanını gömdüğü yerdi. Çürümeyi hızlandırması için cesetleri kireçle kaplıyordu. O zamana kadar polislerin radarından kaçmayı başarsa da, Aralık 1978'de büyük bir hata yaptı.

Gacy, genç bir çocuğu eve götürmeyi planladığı sırada, yerel bir eczaneye yakın bir bina ayarladı. Çocuğun annesi eczanedeki iş başvurusunu doldurması için çocuğu bırakmıştı. Kaybolduğu rapor edilince polis o sırada Gacy'nin de dükkânda olduğunu fark etti, sicilini incelediklerinde Gacy'nin yakın zamanda tacizden yargılandığını gördüler.

Gacy'yi yakın takibe aldılar ve 21 Aralık 1978 günü evinin kapısını çaldılar. Dedektiflerden biri tuvaleti kullanmak istediğini söyledi, çürük et kokusunu ayırt edebileceğini düşündüğü sırada fırın fanı çalışmaya başladı. En kötüsünden şüphelendikleri için evi arama emri çıkardılar ve döşeme boşluğunu aradılar.

Evin altında bir sürü çürümüş ceset buldular, Gacy hemen tutuklandı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

2 Ocak 1972 - Timothy McCoy, 18	3 Haziran 1976 - Michael Bonnin, 17
31 Temmuz 1975 - John Butkovich, 17	10 Haziran 1976 - William "Billy" Carroll, 16
6 Nisan 1976 - Darrell Sampson, 18	6 Ağustos 1976 - Rick Johnston, 17
14 Mayıs 1976 - Randall Reffett, 15	24 Ekim 1976 - Kenneth Parker, 16
14 Mayıs 1976 - Samuel Stapleton, 14	26 Ekim 1976 - William Bundy, 19

12 Aralık 1976 - Gregory Godzik, 17	18 Kasım 1977 - Tommy Baling, 20
20 Ocak 1977 - John Szyc, 19	9 Aralık 1977 - David Talsma, 19
15 Mart 1977 - Jon Prestige, 20	16 Şubat 1978 - William Kindred, 19
5 Temmuz 1977 - Matthew Bowman, 19	Haziran 1978 - Timothy O'Rourke, 20
15 Eylül 1977 - Robert Gilroy, 18	3 Kasım 1978 - Frank Wayne "Dale" Landingin, 19
25 Eylül 1977 - John Mowery, 19	13 Kasım 1978 - James Mazzara, 21
17 Ekim 1977 - Russell Nelson, 21	11 Aralık 1978 - Robert Piesst, 15
11 Kasım 1977 - Robert Winch, 16	

Yakalanma ve Dava Süreci

İlk sorgu boyunca Gary işlediği korkunç cinayetleri itiraf etmeye başladı. Hatta bir harita çizip cesetlerin evin hangi bölgesinde gömülü olduğundan bahsetti. Fakat ifadesini imzalamayı reddetti. Mahkemeye çıktığında doğal olarak tüm cinayetlerden suçlu bulundu ve ölüm cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Gacy, 9 Mayıs 1994 sabahı idamı için Menard Islahevi'nden Statesville Islahevi'ne transfer edildi. Hapishane sınırları içinde ailesiyle özel bir piknik yaptı ve akşama doğru idam odasına götürülmeden önce Katolik bir pederle dua etti.

Zehirli iğne verilmeye başlanmadan önce, kimyasallar sondayı tıkadı ve problem çözülürken gözlem camını kapayan perdeler çekildi. On dakika sonra perdeler yeniden açıldı ve idam süreci başlatıldı. Başından bitişine kadar idam toplamda 18 dakika sürdü. Gacy'nin ölmeden önce söylediği son söz, "K.çımı öpün," oldu.

Ölümü sabah 12.58'de ilan edildi ve beyni çıkarılıp seri katilleri ve öldürme ihtiyaçlarının biyolojik sebeplere dayanıp dayanmadığını araştırması amacıyla Doktor Helen Morrison'a verildi.

Ek Bilgiler

- Gacy'nin son yemeği karides, KFC ve patates kızartması oldu.
- Sonda tıkandıktan sonra başlayan idam 18 dakika sürdü.
- IQ ölçümü 118 idi.
- Gacy hapiste yağlı boya tablolar yapmakla uğraştı. "7 Cüceler" gibi Disney karakterlerini, Michelangelo'nun "Pieta" eserini ve "Palyaço Pogo" olarak otoportresini çizerdi. İdamından sonra bu tablolar koleksiyoncuların popüler parçaları oldu. Film yönetmeni John Waters ve aktör Johnny Depp onun tablolarına sahip ünlülerden bazılarıdır. Grindhouse Grafik'ten Rick Station onun sanat tüccarıydı.

LUIS GARAVITO

Doğum Tarihi: 25 Ocak 1957
Rumuz: La Bestia (Canavar), Tribilín (Goofy - Mickey Mouse karakteri), El Cura (Rahip), El Loco (Deli), Bonifacio Morera Lizcano
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, işkence, kesme, sakatlama
Kurban Sayısı: 138-300+
Cinayet Tarihleri: 1992-1999
Yakalanma Tarihi: 22 Nisan 1999
Cinayet Tarzı: Bıçaklama
Bilinen Kurbanları: 6-16 yaş arası adı bilinmeyen erkek çocuklar
Cinayet Yeri: Kolombiya, Ekvador
Durum: 1.853 yıl hapis cezasına çarptırıldı ama kanunlara göre sadece 22 yıl hapis yatacak.

Geçmiş

Garavito Génova, Kolombiya'da 1957'de doğdu. Yedi erkek çocuğun en büyüğüydü. Çocukluğu boyunca babasının duygusal ve fiziksel şiddetine maruz kaldı. Daha sonra bahsettiğine göre çocukken cinsel istismara da uğramıştı.

Mahkûm edildikten sonra, sadece tecavüz edip öldürdüğü çok sayıda kurban yüzünden değil, aynı zamanda Kolombiya'nın mantıksız ceza kanunu yüzünden çok tartışılan bir katil haline geldi.

Cinayetler

Garavito'nun kurbanları sokakta bulduğu, çoğu yoksul ya da evsiz olan çocuklardı. Genellikle 6-16 yaşları arasındalardı. Onları kandırmak için para ya da küçük hediyeler teklif ederdi. Ona güvendikleri anda, yorulana kadar kurbanlarını yürütürdü, sonra da onlara acımasız davranırdı.

Çocuklara tecavüz edip boğazlarını kesiyordu. Vücutlar genelde parçalara ayrılmıştı ve bulunduktan sonra birçoğunun bedeninde işkence izlerine rastlanmıştı.

Yakalanma ve Dava Süreci

22 Nisan 1999'da Garavito yakalandı ve tutuklandı. Ardından 140 çocuğu öldürdüğünü itiraf etti, ama en az 172 cinayetten daha şüpheli durumdaydı. Cinayetler Kolombiya'nın 59 şehrine yayılmıştı.

Garavito duruşmaya çıktığında, işlediği düşünülen 172 cinayetin 138 tanesinden suçlu bulundu. Araştırmaların sonucuna bağlı olarak diğer cinayetler için suçlamalar karara bağlanmamıştı. Mahkûmiyeti toplamda 1.853 sene 9 gündü, ama Kolombiya'daki kısıtlamalar sebebiyle sadece 30 sene hapis yatabilirdi. Hepsini daha kötü yapan ise, cesetlerin yerini belirlemede polise yardım ettiği için cezasının 22 yıla indirilmiş olmasıydı.

Sonuç

Cezasının uzunluğuyla birlikte idam ya da ömür boyu hapis cezası alması gerektiğini düşünenler sebebiyle halk protestolar düzenledi. Garavito gibi hırslı suçluların daha ağır ceza almaları için Kolombiya kanunlarının değişmesini talep ettiler.

2006 senesinde Garavito, televizyon sunucusu Pirry ile röportaj yaptı. Röportaj boyunca Garavito işlediği suçların ciddiyetini önemsemiyor gibiydi, hatta istismara uğramış çocuklara yardım edebilmek için politikaya atılmayı düşündüğünü söyledi.

BELONGS TO KALKIS TEAM

Ek Bilgiler

- Sıklıkla bir keşiş ya da rahip gibi davranırdı.
- Cinayet işlediği süre boyunca geniş çapta seyahat etti, Kolombiya'nın 32 bölgesinden 11'inde suç işledi.

DONALD HENRY GASKINS

Doğum Tarihi: 13 Mart 1933
Rumuz: Küçümen, Küçük Parrott, Amerika'nın En Aşağılık Adamı, Cahil Charles Manson
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, Eşcinsel İlişki, İşkence, Sakatlama, Yamyamlık

Kurban Sayısı: 8-100+ (iddia edilen sayı)
Cinayet Tarihleri: 1969-1975, 1982
Yakalanma Tarihi: Aralık 1975
Cinayet Tarzı: Bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Adı bilinmeyen genç erkek ve kadınlar -bazılarını tanıyordu, diğerleri otostopçulardı.
Cinayet Yeri: Güney Carolina
Durum: 6 Eylül 1991'de elektrikli sandalyede idam edildi.

Geçmiş

Gaskins, Güney Carolina'da Eulea Parrott'un evlilik dışı çocuklarından biri olarak dünyaya geldi. Çocukluğunun büyük bir bölümünde annesi tarafından ihmal edildi, çocuklarıyla nadiren ilgilenirdi. Gaskins 1 yaşındayken bir şişe gaz yağı içti. Bu zehirlenmenin 3 yaşına kadar nöbet geçirmesine neden olduğu düşünülüyor.

Annesinin birçok sevgilisi vardı ve bu "üvey babalar" sık sık Gaskins ile diğer çocukları dövüyordu. Boyu posu küçük olduğu için ona Küçümen lakabı takılmıştı. İlk adının Donald olduğunu, ilk defa okulu terk eden çocuklarla suç işleyip mahkemeye çıktığında öğrenmişti.

Bu grup arkadaşlarından birinin kız kardeşine toplu tecavüz ettiği gibi, birçok hırsızlık suçu da işlemişti. Bir kurbana el baltasıyla saldırmışlardı,

kurban hayatta kalmayı ve polise zanlıların kimliğini vermeyi başarmıştı. Yaşı yüzünden Gaskins ıslahevine gönderildi.

Islahevinde Gaskins diğer mahkûmlar tarafından tecavüze uğradığını iddia etmişti. En sonunda oradan kaçmayı başardı ve evlendi, fakat gönüllü olarak cezasını çekmek üzere döndü. 1951'de 18 yaşında serbest bırakıldı. Bir süre tütün tarlasında çalıştı ama 1953'te çekiçle gen bir kıza saldırması sonucu tekrar tutuklandı. Cinayete teşebbüs sebebiyle yargılandı ve altı sene hapis cezasına çarptırıldı.

Hapisteyken Gaskins tekrar tecavüze uğradı. Yalnız bu sefer, tacizcisine karşı savaştı ve adamın boğazını kesti. Cezasına ek olarak üç yıl daha aldı. Bu Gaskins için çok büyük bir dönüm noktasıydı, fakat o andan itibaren ileriye kadar kurban olmak yerine saldırgan hale geldi. 1955'te hapisten kaçmayı başardı, ama yakalandı ve cezasını bitirdiğinde 1961 yılında şartlı tahliye edildi.

Gaskins hırsızlık işine döndü ve kadınlara saldırmaya devam etti. 1963'te 12 yaşında bir kız çocuğuna tecavüz etmekten tutuklandı. Ama mahkûm edilmeden bir kez daha kaçmayı başardı. Tekrar yakalandığında 8 yıl hapis cezası aldı fakat 5 sene hapis yattı. Kasım 1968'de şartlı tahliye edildi. Bu sefer cinayet işlediğinde ardında hiç şahit bırakmamaya özen gösterdi.

Cinayetler

Gaskins'in kurbanlarının çoğu otostopçulardı ve ilk cinayetini Eylül 1969'da işlemişti. Kadın bir otostopçuyu arabasına aldı, işkence ettikten sonra öldürdü ve cesedi bataklığa attı. Daha sonra, o an düşündüğü tek şeyin ona istediği her şeyi yapabileceği olduğunu söyledi.

Sonrasında Gaskins güneydeki sahil otoyolları boyunca ilerlerken kadın ve erkek otostopçuları alıp onları öldürüyordu. Bu cinayetlere "sahil cinayetleri" adını takmıştı, kurbanın cinsiyetini önemsemeden her şekilde aynı hazzı duyuyordu.

Öldürme dürtüsü inkâr edemeyeceği hale geldiğinde genellikle altı haftada bir kurban ele geçiriyordu. Kurbanı olabildiğince hayatta tutuyor,

ona işkence etmekten keyif alıyordu. Çoğu seri katil gibi kurbanlarını hep aynı tarzda öldürmüyordu. Metotları arasında boğma ve bıçaklama olduğu kadar vücut kesme ve yamyamlık da vardı.

Kurban profili Kasım 1970'te değişti, bu sefer tanıdığı kişileri öldürmeye başladı. Otoyolda bulduğu yabancıları öldürmek yerine kişisel sebeplerle cinayet işlemesi sebebiyle de bu cinayetler diğerlerine benzemiyordu. İlk öldürdüğü kurban 15 yaşındaki yeğeni Janice Kirby ve 17 yaşındaki arkadaşı Patricia Ann Alsbrook'tu. Onların üzerinde kontrol sağladığı anda döverek öldürmeden önce onlara tecavüz etmeye yeltenmişti.

Bazen "kişisel" kurbanı ona gülen, borçlu olan, ondan çalmış olan ya da onunla alay etmiş biriydi. Bazı cinayetlerde o kurbanları öldürmesi için para aldığını iddia etmişti. Bu kurbanlar genelde vurularak öldürülüyordu, diğerleri gibi işkence edilmiyor ya da bedenleri parçalara ayrılmıyordu. Fakat komşusu Doreen Dempsey ile daha bir bebek olan kızına tecavüz edip öldürmesi ciddi anlamda dehşet vericiydi.

Bazıları Gaskins'in su götürmez bir seri katil olduğunu bilse de, onun kiralık katil olarak tutanlar da vardı. Suzanne Kipper Owens, Gaskins'i Şubat 1975'te sevgilisi Silas Barnwell Yates'i öldürmesi için tutmuştu. Bu cinayetten sonra Gaskins bu olayın üstünü kapamak için dört cinayet daha işlediğini söylemişti.

Kasım 1975'te Gaskins'in suç ortaklarından biri polise Gaskins'i Dennis Bellamy ve Johnny Knight adlı iki adamı öldürürken gördüğünü anlatmıştı. Suç ortağı Walter Neeley, Gaskins'in ona geçen beş yıl boyunca birçok cinayet işlediğini söylediğini de itiraf etti.

Yakalanma ve Dava Süreci

Walter Neeley'nin itirafları, polisi cinayetlerden Gaskins'in sorumlu olduğuna ikna etti ve Gaskins 14 Kasım 1975'te tutuklandı. Gaskins sonunda her şeyi itiraf etti ve 4 Aralık günü polisi Prospect'teki mülkiyetine götürüp sekiz kurbanının nerede gömülü olduğunu gösterdi.

Gaskins 24 Mayıs 1976'da mahkemeye çıktı, sekiz cinayetten yargı-

landı. Duruşma sadece dört gün sürdü ve tüm suçlamalardan yargılandı. Sonunda ölüm cezasına çarptırıldı fakat Güney Carolina'daki kanunların değişmesine bağlı olarak ömür boyu hapis cezasına çevrildi. Ama hapisteyken 2 Eylül 1982'de bir mahkûmu öldürdü.

Mahkûm Rudolph Tyner da idam cezası almıştı. Kurbanlarından birinin oğlu Gaskins'i Tyner'ı öldürmesi için tutmuştu. Onu zehirleme girişimleri başarısız oldu, o da patlayıcıların etkili olacağına karar verdi. Bunun için bir telsiz uydurdu ve Tyner'a bu aleti kullanarak konuşacaklarını söyledi. Tyner telsizin C4 plastik patlayıcıyla kaplandığını bilmiyordu. Kulağına tuttuğu sırada Gaskins bombayı patlattı.

Tyner'ın cinayeti yüzünden Gaskins tekrardan ölüm cezasına çarptırıldı ve bu sefer indirim yapılmadı.

Sonuç

6 Eylül 1991'de Gaskins elektrikli sandalyede idam edildi. Sabaha karşı 01.10'da ölümü ilan edildi. İdamından birkaç saat evvel jiletle bileklerini keserek intihar etmeye çalıştı.

Bir hafta önce jileti yutup idamından önce öksürerek çıkarmıştı. Son sözleri, "Avukatlarım benim adıma konuşacaktır. Gitmeye hazırım," olmuştu.

Ek Bilgiler

- İdam tarihinden bir gece önce intihar etmeye çalıştı. Son gecesinde Gaskins bileklerini ve dirseklerini boğazına sıkıştırıp kusarak çıkardığı jiletle kesti. 6 Eylül 1991'de 01.10'da elektrikli sandalyedeki idamı için 20 dikiş atıldı.
- Ona idam cezası veren adamın kızını kaçırmayı tasarladı.
- Küçük bir adamdı, boyu 1.65, kilosu 58 idi.
- Özel araç olarak cenaze arabası kullanıyordu.

BILGIMSO KAOTIC TEAM

ED GEIN

Doğum Tarihi: 27 Ağustos 1906
Rumuz: Plainfield Kasabı, Deli Katil, Plainfield Hortlağı
Ayırt Edici Özellik: Nekrofili
Kurban Sayısı: 2+
Cinayet Tarihleri: 8 Aralık 1954 ve 16 Kasım 1957
Yakalanma Tarihi: 17 Kasım 1957
Cinayet Tarzı: Ateş etme
Bilinen Kurbanları: Mary Hogan, 54; Bernice C. Worden, 58
Cinayet Yeri: Plainfield, Wisconsin
Durum: Akıl hastalığı sebebiyle suçlu bulunmadı ve ömür boyu akıl hastanesine kapatıldı. 26 Temmuz 1984'te akciğer kanseri yüzünden öldü.

Geçmiş

Ed Gein gerçek bir "psikopattı", annesinden aşırı etkilenmiş, rahatsız edici bir bireydi. Gein La Crosse County, Wisconsin'de George ve Augusta çiftinin oğlu olarak doğdu. Gein ikinci çocuktu, ilk çocuk tek kardeşi Henry idi. Babaları alkolikti, bir işte tutunamıyordu ama yine de sigorta satışı, marangozluk ve tabaklama işlerinde çalıştı. George bir dönem market sahibi de oldu fakat dükkânı satıp Plainfield, Wisconsin'e taşındılar. Aile izole bir hayat yaşamak istiyordu.

Yabancılar Gein ve ağabeyine yakınlaştıklarında anneleri onları kovalardı. Çocukların evden çıkmaya izinli oldukları tek an okula gittikleri vakitlerdi. Anneleri Augusta dindar bir Lüteriyendi, çocuklarına hep dünyadaki ahlaksızlığı, alkolün kötülüklerini ve kadınların doğal olarak hayat kadını olup şeytanın aracı olduklarını anlatırdı. Her öğleden sonrasını İncil'den ayetler okuyarak geçirirdi, özellikle cinayet, ilahi adalet ve ölüm konularına odaklanırdı.

1940'ta, Gein'in babası alkolikliğinden kaynaklı kalp krizinden öldü. Aileye yardım etmek için Gein ve ağabeyi Henry şehir içinde birçok garip işe girdiler. Yaşları büyüdükçe Henry, Gein ve annesi arasındaki yakın-

laşmadan endişelenmişti. Ne zaman annesi hakkında kötü bir şey söylese Gein ona duygusal olarak incinmiş ve şoka uğramış şekilde tepki verirdi.

Mayıs 1944'teGein ve Henry bataklık bitkilerini yakıp kül etmekle uğraşırlarken çıkan yangın, kısa sürede kontrolden çıkmıştı. İtfaiye geldiğinde yangını söndürmeyi başardılar ve Gein, Henry'nin kaybolduğunu söyledi. Hava neredeyse kararmıştı, fenerleri yakıp Henry'yi bulmak için arama grupları oluşturuldu. Sonunda bedeni yere uzanmış bir halde bulundu, bir süredir ölüydü.

Henry'nin bedeninde belirgin yaralar yoktu, bu yüzden ölüm nedeninin nefessiz kalma olduğu düşünüldü fakat daha sonra çıkarılan raporda başında morluklar olduğu gözlemlenmişti. Öldürülmüş müydü? Cinayeti Gein mi işlemişti? Daha sonra Gein'i sorgulayanların çoğu kardeşi Henry'yi onun öldürdüğünü düşündüler.

Henry'nin ölümünden kısa bir süre sonra Gein'in annesi ciddi bir felç geçirdi ve Gein onun hastabakıcısı oldu. İkinci kez felç geçirdi ve Aralık 1945'te öldü. Gein annesinin kaybından sonra çöküşe uğramıştı, annesi onun hayattaki tek arkadaşıydı. Çiftlik ona kalmıştı, kendisini geçindirmek için garip işler yapmaya devam etti. Becerikli bir işçi olarak, devletin çiftlik katkısını alabildi ve 1951'de ücreti almaya başladı.

Gein annesinin kullandığı odaları kilitledi, tamamen bozulmamış ve dokunulmamış şekilde bıraktı. Fakat evin içinde kullandığı diğer küçük alanlar pislik içindeydi. Tüm zaman boyunca yalnızdı; dergilere, özellikle ölüm ve yamyamlık içerenlere karşı bir ilgi duymaya başladı.

Cinayetler

Plainfiled'da bir hırdavat dükkânının sahibi Bernice Worden, 16 Kasım 1957'de kayboldu. Oğlu polislere Gein'in kaybolmadan önceki gece dükkânda olduğunu söyledi, kendisi ertesi gün antifriz için dönecekti. Polis durumdan şüphelendi ve kaybolduğu sabah antifriz için Worden'ın yazdığı faturayı bulunca Gein'in evini araştırmaya koyuldular.

Gein'in kulübesini araştırdıklarında Worden'ın bedenini buldular, bir hayvan gibi duvara asılmıştı. Başı kesilmişti, kirişe bileklerinden asılmıştı ve el bileklerine ip geçirilmişti. Şahitler onun "bir geyik gibi giyindiğini" söylemişlerdi. Ölümünden sonra bedeninde yaralar oluşmuştu, bunun sebebi de .22 kalibrelik tüfekten gelen kurşundu. Sonra daha fazla kanıt için evi aramaya devam ettiler.

Arama sırasında evde bulunan eşyalar:

- Bir tam insan kemikleri ve parçaları
- İnsan derisinden yapılmış çöp sepeti
- Sandalye örtüsü olarak kullanılan insan derileri
- Karyola direğine asılmış kafatasları
- Bazılarının ucu kesilmiş kadın kemikleri
- Kafataslarından yapılan kâseler
- Omuzlardan bele kadar kesilmiş kadın gövdesinden bir korse
- İnsan bacak derisinden taytlar
- Kadın kafalarından yapılmış maskeler
- Bir kâğıt torbada Mary Hogan'ın yüzünün maskesi
- Bir kutuda Mary Hogan'ın kafatası
- Bir çuvalda Bernice Worden'in kafası
- Gein'in göbekli sobasının önünde bir plastik torbanın içinde Bernice Worden'in kalbi
- Bir ayakkabı kutusunda dokuz kadın cinsel organı
- Neredeyse 15 senelik bir genç kız elbisesi ve iki kadının cinsel organı
- Kadın göğüs uçlarından yapılan bir kemer
- Dört burun
- Stor ipinin ucuna asılmış birkaç dudak
- İnsan yüz derisinden yapılmış bir abajur
- Kadın parmaklarından tırnaklar

Yakalanma ve Dava Süreci

Gein 17 Kasım 1957'de sorgulamak için tutuklandı. Gein sık sık geceleri mezarlığa gidip yeni gömülmüş cesetleri çıkarttığını itiraf etti. Bazen mezarlıktan bir şey almadan dönüyordu, ama diğer zamanlarda annesine benzeyen kadınların bedenini alıp eve götürüyordu. Evde derilerini yüzüyor ve evindeki eşyalarda kullanmak için onları "tabaklıyordu".

Annesi öldükten sonra Gein "kadın kıyafeti" olarak adlandırdığı bir şey yapmaya başladı, onun sözleriyle "böylece annesine dönüşecek ve tam olarak annesinin teninde yaşayacaktı". Kötü koktuklarını söyleyerek, mezardan çıkardığı bedenlerle yatmasıyla ilgili tüm suçlamaları inkâr etti.

Sorgulama sırasında 1954'te kaybolan bar sahibi Mary Hogan'ı öldürdüğünü de itiraf etti. Kafası Gein'in evinde bulundu, fakat onun ölümüne dair detayları hatırlamıyordu. Gein, Wisconsin'de çözülemeyen birçok cinayetin de şüphelisi olarak kayıtlara geçti, buna La Crosse'ta 1953 yılında kaybolan bebek bakıcısı Evelyn Hartley de dahildi.

Gein'in mahkemesi 21 Kasım 1957'de başladı. Birinci derece cinayetten yargılandı ve akıl sağlığı yerinde olmadığı için suçsuz bulundu. Değerlendirmeye girdiğinde, şizofreni ve zihinsel yetersizliği olduğu raporlandı, bu da duruşma için yetersiz olduğunu doğruladı. Bu sebeple cezai yetersizliği için akıl hastanesine kaldırıldı.

1968'de zihinsel olarak iyileştiği belirlendi ve 7 Kasım 1968'de duruşması başladı. Sadece bir hafta sürdü, savunma avukatları jüri istemedi. 14 Kasım günü suçlu bulundu ve hayatının geri kalanını akıl hastanesinde geçirmesi kararlaştırıldı. Mary Hogan cinayetini de itiraf etmesine rağmen sadece Worden'in ölümünden yargılandı.

Sonuç

26 Temmuz 1984'te Gein akciğer kanserinden öldü. Plainfield Mezarlığı'na gömüldü, seneler sonra insanlar mezar taşından parçalar kırıp hediye olarak aldılar, 2000 senesinde ise tüm mezar taşı çalındı. 2001'de bulunduğunda Waushara İlçesi Şerif Departmanı'na saklandı. Mezarına yeni bir mezar taşı yerleştirilmedi.

BELGESEL KANAL TEAM

Ek Bilgiler

- Gein, birçok dikkate değer edebiyatçı ve sinemacıya ilham kaynağı oldu, özellikle *Sapık* filmi ve romanındaki karakter Norman Bates ondan esinlenilmişti.
- "Teksas Testere Katliamcısı" Deri Surat da insan ganimetlerini toplamayı genel olarak Gein'den esinlenmişti. Deri Surat, insan etinden yapılmış bir maske takıyordu.
- Efsanevi film karakterinin yaratıcısı Thomas Harris, Hannibal Lecter'i Buffalo Bill'den, 1988 tarihli "Kuzuların Sessizliği" kitabının ana rakip karakterini de Gein'den esinlenmişti.

LORENZO GILYARD

Doğum Tarihi: 24 Mayıs 1950
Rumuz: Kansas Boğucusu
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 12+
Cinayet Tarihleri: 1977-1993
Yakalanma Tarihi: 19 Nisan 2004
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Catherine M. Barry, 34; Naomi Kelly, 23; Ann Barnes, 36; Kellie A. Ford, 20; Sheila Ingold, 36; Carmeline Hibbs, 30; Stacie L. Swofford, 17; Gwendolyn Kizine, 15; Margaret J. Miller, 17; Debbie Blevins, 32; Helga Kruger, 26; Connie Luther, 29; Angela M. Mayhew, 19
Cinayet Yeri: Kansas, Missouri
Durum: Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Gilyard gençliği boyunca başını derde sokup durdu, cinsel taciz, istismar, saldırı ve hırsızlık suçlarından yargılandı. İlk eşiyle 18 yaşındayken evlendi, sonrasında da farklı eşlerden 11 çocuğu oldu.

Kanunla başını derde sokması önce rahatsızlık verme, silah ihlali ve polise yalan söylemekle suçlanmasıyla başladı, fakat bunlar genellikle kısa süreli hapis ve az miktarda para cezalarıyla sonlanıyordu. 1974'te

davranışları daha da şiddetli hale gelmeye başladı, 25 yaşındaki bir kadına tecavüz etmekten tutuklandı. Kurban ona saldıran kişinin Gilyard olduğunu söylese de mahkûm edilmedi.

Birkaç ay sonra, bu sefer 13 yaşındaki bir kızı dövüp tecavüz etmekten, tekrar tutuklandı. Başta suçlamaları inkâr edip kurbanın yalan söylediğini iddia etti, fakat sonunda tacizden suçlu bulundu. 9 ay hapis cezası aldı.

1979'da Gilyard insan kaçırmayla suçlandı, kadına tecavüz ederken adama da silah doğrultmuştu. Erkek kurban Gilyard'ı tarif etti ve Gilyard'ın işyerinde kanıt olarak bir saç bulundu. 1980'de beraat etti. Ayrıca 1980'de Gilyard tutuklandı, suçlandı ve ağır suçlardan mahkûm edildi. Eski eşini vurmakla tehdit etti ve Ocak 1971'de boşandılar. Bir ay sonra, karısını iki kere dövdü, ilkinde ona silahla vurdu, ikincisinde ise dişini kırıp buz kıracağıyla kolundan bıçakladı. Üçüncü derece saldırıyla her kaza üstünden yargılandı.

Sonraki seneler boyunca Gilyard, bomba tehdidi dahil birçok farklı suçlamalar sebebiyle hapse girip çıktı. Fakat tahliye edildiği an durulmuş gözüküyordu. 1986'da çöp toplama şirketinde çalışmaya başladı, 2004'te tutuklanana kadar da çalışmaya devam etti. Polis, araştırdıkları 12 kurbandan biri ile Gilyard arasında bir DNA eşleşmesi fark etmişti.

Cinayetler

Gilyard cinayet işlemeye 1977'de başlamış olsa da, cinayetler gün yüzüne çıkmadı ya da onunla olan bağlantısı yıllar sonra anlaşıldı. 2004'e kadar düzinelerce kadın cesedi bulunduktan sonra Gilyard yerel polisin dikkatini çekti ve onunla ilgili araştırmalar başlatıldı. Şans eseri olay yerlerinden birinden aldıkları kan örneğiyle yaptıkları DNA testi başarıyla sonuçlanmıştı.

Nisan 2004'te DNA örneği Gilyard'a ait çıkınca polis onun peşine takıldı. Artık 12 cinayetle olan bağlantısı ortaya çıkmıştı. Kurbanlardan on biri hayat kadınıydı, biri ise zihinsel engelliydi. Tüm kurbanlar boğulmuştu, on biri ise cinsel saldırıya uğramıştı. Cesetlerin çoğu bulunduklarında çıplaktı ve Gilyard tarafından özenle yerleştirilmişlerdi.

Bazı cesetlerin bileklerinde bağlanma izine rastlandı, altısının boyunlarında ayakkabı bağcığı, giysi ipleri ya da elektrik kabloları vardı. Görünüşe göre katil yakınında ne varsa onu kullanmıştı. Beş kurban da boğularak öldürülmüştü fakat boyunlarına geçirilmiş herhangi bir ip yoktu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

Nisan 1977 - Stacie L. Swofford, 17	9 Haziran 1987 - Kellie A. Ford, 20
23 Ocak 1980 - Gwendolyn Kizine, 15	12 Eylül 1987 - Angela M. Mayhew, 19
9 Mayıs 1982 - Margaret J. Miller, 17	3 Kasım 1987 - Sheila Ingold, 36
14 Mart 1986 - Catherine M. Barry, 34	19 Aralık 1987 - Carmeline R. Hibbs, 30
16 Ağustos 1986 - Naomi Kelly, 23	Şubat 1989 - Helga Kruger, 26
27 Kasım 1986 - Debbie Blevins, 32	11 Ocak 1993 - Connie Luther, 29
17 Nisan 1987 - Ann Barnes, 36	

Yakalanma ve Dava Süreci

Gilyard'ın katil olduğu ortaya çıkınca polis, tutuklanmasına ya da davasını etkileyecek sorunları çözene kadar onu takip altına aldılar. Aslında onu 19 Nisan'da tutuklamayı planlamışlardı, fakat takip edildiğinden şüphelendiğini düşünen polisler tutuklanma tarihini öne çekti. 16 Nisan'da Denny's adlı restorandayken polis içeri girdi ve Gilyard'ın onlarla gelmesini istediler -o da sakince dışarı çıktı.

Başta 13 cinayetten suçlandı, fakat bu davaların altı tanesi farklı sebeplerden dolayı düştü. Diğer yedi suçlamadan da suçsuz bulundu. İdam cezasının düşmesi nedeniyle Gilyard'ı savunan avukatlar mahkemenin jürisiz devam etmesini kabul ettiler.

13 Nisan 2007'de Gilyard altı tane birinci derece cinayetten yargılandı, yedisinden ise beraat etti. Ağırlaştırılmış müebbet cezası aldı.

Sonuç

Gilyard ömrünün geri kalanını parmaklıkların ardında geçirecek. Dedektifler hâlâ daha diğer cinayetlerle ilgisi olup olmadığını belirlemeye çalışıyor. Düşen altı dava ileriki zamanlarda yeniden açılabilirdi fakat sonuç yine aynı olacaktı: müebbet hapis.

BELGESEL KANUN TEAM

Ek Bilgiler

- Kız kardeşi de cinayetten mahkûm edilmiş bir hayat kadınıydı.
- Gözaltında tutulan kayıtlar 1969 ve 1974 yılları arasında dört tecavüzden sorumlu olduğunu gösterse de, bu suçlar asla kanıtlanmadı.
- Her bir kurban bulunduğunda ayakkabısızdı.

HARVEY GLATMAN

Doğum Tarihi: 10 Ekim 1927

Rumuz: Yalnız Kalpler Katili, Çekici Kızlar Katili, Johnny Glenn, George Williams, Frank Johnson, Frank Wilson

Ayırt Edici Özellik: Sadomazoşist tecavüz

Kurban Sayısı: 3+

Cinayet Tarihleri: 1 Ağustos 1957-13 Temmuz 1958

Yakalanma Tarihi: 27 Ekim 1958

Cinayet Tarzı: İple boğma

Bilinen Kurbanları: Judith Ann Dull, 19; Shirley Ann Bridgeford, 24; Ruth Mercado, 24

Cinayet Yeri: Riverside ve San Diego, Kaliforniya

Durum: 18 Eylül 1959 tarihinde gaz odasında idam edildi.

Geçmiş

Genç yaşından itibaren Glatman'ın ailesi, Albert ve Ophelia, çocuklarında bir sorun olduğunu biliyorlardı. Duygusal davranışları garipti, üç yaşındayken annesi onu sadomazoşist bir davranışta bulunurken yakalayıp doktora götürmüştü. Ailesine endişelenmemeleri söylense de, bu sadece basit bir cümleydi. Doktor, Glatman'ın büyüyünce bu garip davranışlardan kurtulacağına inanmıştı, o andan itibaren de ailesi olanları inkâr etti ya da yok saydı.

Glatman 12 yaşına geldiğinde, bakışları sebebiyle ağır derecede zorbalığın kurbanı olmuştu ve kadınlardan korkar hale gelmişti. O ana kadar kadınların evine girip hırsızlık yapmıştı. Çok geçmeden evlerini soyduğu

kadınlar oradaysa onlara cinsel tacizde bulunmaya başlamıştı.

Ailesi sonunda davranışlarını göz ardı etmekten vazgeçti ve onun daha da ileri gidip kadınlara saldırdığını ve hırsızlık yaptığını öğrenmeden önce psikiyatra gidip yardım almaya başladılar.

Mayıs 1945'te Glatman Elma Hamum adlı bir kadının evine girdi. Olay sırasında yakalandı, yanında .25 kalibrelik bir tabanca ve uzun bir ip bulundu. Glatman birinci derece hırsızlıktan yargılandı ve ailesi kefaletini ödedi.

Bir sonraki ay Glatman, Noreen Laurel adlı bir kadını kaçırdı, onu eve bırakmadan önce onunla temas etti. Polislerin olaydan hemen haberi oldu ve onu tutukladılar. Bu sefer ailesi kefaletini ödeyemedi ve hapisteyken Glatman psikiyatrlar tarafından incelendi. Ona "bölünmüş kişilik bozukluğu" teşhisi kondu, bugünlerde bilinen adıyla şizofreni. Kasım 1945'te salındığında işler daha da kötü hale geldi.

Cinayetler

Glatman profesyonel fotoğrafçı gibi davranıp para karşılığında kadınların köle gibi davranıp poz vermesini talep ediyordu. Ağustos 1957'de Judith Ann Dull ile bağlantıya geçti, kızın o sırada acil paraya ihtiyacı vardı çünkü çocuğunun velayetini almak için eski kocasına karşı savaş veriyordu. Ona dar kazak ve etek giymesini söylediğinde, kadın kabul etti.

Dull Glatman'ın evine geldiğinde, onu bağladı, bunun fotoğraf çekiminin bir parçası olduğunu söyledi ve fotoğraflarını çekmeye başladı. Sonra silahla onu tehdit etti, soyunması için zorladı ve böylece daha açık seçik fotoğraflar çekebilecekti. Glatman ardından Dull'a tecavüz etti, arabasına bindirdi ve Thousand Palms'a doğru gitti. Orada onu boğarak öldürdü ve çölde bırakmadan önce kurbanın cansız bedenini fotoğrafladı.

Mart 1958'de Yalnız Kalpler Kulübü'nde (Lonely Hearts Club) Glatman, George Williams adını kullanarak Shirley Bridgeford ile tanıştı. Birlikte yemek yemeye karar verdiler, akabinde, onu Vallecito Dağları'na götürdü. Oradayken kadına silah doğrultup kıyafetlerini çıkarmasını söy-

ledi. Ona tecavüz ettikten sonra daha fazla fotoğraf çekip kadını öldürdü. Cansız bedeni de fotoğraflayıp orada bıraktı ve olay yerinden uzaklaştı.

Üçüncü kurban, Ruth Mercado'ya fotoğraf çekimine karşılık para teklif etmişti. Tarih Temmuz 1958'i gösteriyordu ve kendine başka bir takma ad bulmuştu, Frank Wilson. Bu sefer gerçekten bir model ajansında fotoğrafçılık yapıyordu. Mercado'nun cesedine de aynı şekilde davranılmıştı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

Ağustos 1957 - Judith Ann Dull, 19
Mart 1958 - Shirley ann Bridgeford, 24
Temmuz 1958 - Ruth Mercado, 24

Yakalanma ve Dava Süreci

Diane Stüdyo modellik ajansında çalıştığı sürede, Glatman modellerden biri olan Lorraine Vigil'in fotoğraflarını çekmek için anlaşmıştı. Onu kaçırdı, fakat kız karşılık verdi ve kaçmayı başardı. Şikâyet ettiği iki polis hemen Glatman'ı tutukladı.

Lorraine Vigil'e saldırısı sebebiyle sorgulanırken Glatman her şeyi itiraf etti ve üç kadını öldürdüğünü söyledi. Polise bir alet çantası olduğunu, içinde de kurbanlarının fotoğrafları olduğunu söyledi. Dairesinde alet çantasını buldular, fotoğrafları da kanıt olarak kullandılar.

Mahkemeye çıktığı zaman annesi onun işlediği suçlar için özür diledi, onun "hasta" olduğunu söyledi. Savunma avukatları Glatman'ın deli olduğunu iddia etti, fakat muayene edildiğinde psikozlu olmadığını ve işlediği tüm cinayetlerden sorumlu olduğunu kanıtladılar.

Glatman, Bridgeford ve Mercado cinayetlerinden suçlu bulundu. İdam cezası aldı.

Sonuç

Glatman, "yeşil oda" olarak adlandırılan gaz odasına 18 Eylül 1959'da gönderildi. Ölümünde siyanür kullanıldı, 12 dakika sonra da öldüğü ilan edildi.

Ek Bilgiler

- Aile doktoru annesine Glatman'ın sadomazoşist seksüel eğilimle büyüyeceğini söyledi.
- Annesi boynundaki izlere neyin sebep olduğunu sorduğunda boynuna ip geçirip kendini astığını söyledi, kendine işkence etmek ona zevk veriyordu.
- San Quentin'deyken IQ ölçümü yaptıklarında sonuç 130 çıkmıştı.

Glatman'dan alıntılar:

- Ölmek istemişti ve o arada şöyle demişti: "Böylesi daha iyi. Böyle olması gerektiğini biliyordum."

BILLY GLAZE

Doğum Tarihi: 13 Temmuz 1944
Rumuz: Oturan Karga Jesse, Jesse Coulter, Kasap Bıçağı Billy
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 3+
Cinayet Tarihleri: 1986-1987
Yakalanma Tarihi: 31 Ağustos 1987
Cinayet Tarzı: Bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Kathleen Bullman, Angeline Whitebird Sweet, Angela Green
Cinayet Yeri: Minneapolis, Minnesota
Durum: Üç kere ömür boyu hapis cezası aldı. 22 Aralık 2015'te akciğer kanserinden hapiste öldü.

Geçmiş

Billy Glaze'in geçmişi çelişkilerle doluydu. Başta, halktan tüm detayları aldıktan sonra, üç Amerika yerlisi kadının ölümünde şüpheli konumuna gelmişti. O zamanlarda Glaze geçici kimliklere sahipti, farklı isimler ve farklı doğum tarihleriyle kendini tanıtıyordu. Kafkas olmasına rağmen Yerli Amerikan isimleri kullanıyordu.

Glaze, Kızılderili kadınları aşağılamayı kendine alışkanlık edinmişti, özellikle barda otururken hemen bundan bahsediyordu. Onun rahatsızlık verdiğini düşündüklerinden, bar fedaileri onun davranışlarını düzeltmesi ya da orayı terk etmesi için Glaze'i uyarıyorlardı.

Glaze cinayetlere uygun bir şüpheli gibi gözükse de, cinayetlerde parmağı olmadığını iddia etti ve yetkililer Glaze ile kurbanlar arasında bir bağlantı bulamadılar. Kızılderili kadınları sevmediğini itiraf etmişti fakat kimseyi öldürmediğine dair yemin ediyordu.

Glaze'i cinayetler sebebiyle tutuklamak için bir yol bulmaya çalışırken, daha fazla insan somut kanıtlarla öne çıkınca dualarının karşılık buldu.

Cinayetler

Glaze 50 kadını öldürmekten sonunda şüpheli olarak alındı. Önce 20 kişiden fazlasını öldürmüş olmasıyla böbürlendi, sonra da fikrini değiştirdi. İşlediği suçlarla birlikte üç Amerikan yerlisi kadının öldürülmesi 1986 ve 1987 yılları arasına tekabül ediyordu.

Her kurbanın küçük çocukları vardı, hepsi gecenin bir vakti sokakta yalnız yürürken görülmüştü. Hepsi sürekli aynı bara giden alkoliklerdi. Vakaların hepsi birbirine benziyordu, bu yüzden ne polis ne de adli tıp doktoru bu cinayetlerin tek bir failin elinden çıktığını anlamamıştı.

Üç kadın da yüzlerine ve başlarına darbe almıştı, ağızlarına da sopayla vurulmuştu. Hepsi vajinalarına bir çubuk sokulması suretiyle cinsel şiddete uğramıştı ve çoğunlukla çıplak olarak, küçük düşürücü bir şekilde konumlandırılmıştı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

27 Temmuz 1986 - Kathleen Bullman
12 Nisan 1987 - Angeline Whitebird Sweet
29 Nisan 1987 - Angela Green

Yakalanma ve Dava Süreci

Bir şahit polise gidip cinayetlerden Glaze'in sorumlu olduğunu söylemişti. Kız arkadaşı da onlara Glaze'i New Mexico'da nerede bulabilecek-

lerini itiraf etti ve Glaze, 31 Ağustos 1987 tarihinde durdurulup alkollü bir şekilde araba kullanmaktan tutuklandı. O sırada şartlı tahliyedeydi, bu da bir ihlal olduğu için polisler arabasını arayabildiler. İçeride bir levye, cop ve kanlı bir tişört buldular.

Glaze mahkemeye çıktığında adli kanıt, üç cinayetle ilgili mahkûmiyetini garanti altına almanın temel aracı olmuştu. Arabasındaki levyede saç telleri bulundu ve kurbanlarla eşleşti. 52 yıl sonra şartlı tahliyeye başvuracak şekilde ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

22 Aralık 2015'te 72 yaşındaki Glaze akciğer kanserinden öldü, ki bunun da tanısı son zamanlarında konmuştu. 25 sene boyunca muhtemelen hiç işlemediği cinayetlerden hapis yatmıştı.

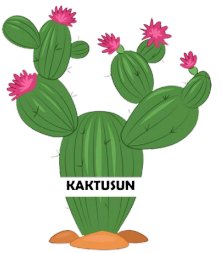
Ek Bilgiler

- Bu, 14.000 cinayetin gözden geçirilmesinden sonra belirlenmiş iki davadan biriydi, Minnesota genelinde ilçe avukatları tarafından yürütülen cinsel taciz davaları ve Minnesota Masumiyet Projesi 1981'e kadar uzanıyordu. İncelemede yeni DNA teknolojisi kullanıldı, suçlar işlendiği dönemde bu mümkün değildi, herhangi bir yanlış mahkûmiyetin mümkün olup olmadığını belirlemek için kullanıldı. Hiçbiri bulunamadı.

BILLY GOHL

Doğum Tarihi: 1860
Rumuz: Grays Limanı Gulyabanisi, Timber Town Katili
Ayırt Edici Özellik: Hırsızlık
Kurban Sayısı: 2-100+
Cinayet Tarihleri: 1902-1910
Yakalanma Tarihi: 1910
Cinayet Tarzı: Vurma
Bilinen Kurbanları: Kimliği belirsiz erkek gemiciler

Cinayet Yeri: Aberdeen, Washington
Durum: Ömür boyu hapis cezasına çarptırılıp akıl hastanesine gönderildi. 1928'de frengiden öldü.

Geçmiş

Gohl'un hayatı hakkında çok az şey biliniyor, fakat yetişkinliğinin bir döneminde Yukon'a altın avcılığına gitmişti. Başarısız oldu ve Aberdeen'e döndüğünde barmen olarak çalıştı. Bu dönemde birçok cinayetten sorumlu olduğu düşünülüyor. Göçmen işçilerin bedenleri kıyıya vurduklarında fark edilmişti, hepsinden de ziynet eşyası ya da para çalınmış gibiydi.

Sonra Gohl, resmi bir kurum olan Pasifik Gemiciler Birliği'nde çalışmaya başladı. Yapılı bir adamdı ve bunu, potansiyel gemicileri korkutmak ve yeni üyelerin işe alınmasına yardımcı olmak için kendi avantajına kullanırdı. Gemiciler Aberdeen limanına ulaştığında, normalde gemiden ayrılır ayrılmaz birliğin binasına gidiyorlardı. Onlara gelen bir mektup varsa oradan alırlardı, bazıları da para biriktirmek üzere hesaplarına para yatırırlardı.

Binada muhatap oldukları adam genelde tek başına orada duran Gohl oluyordu. Önce her gemiciye ailesi ve arkadaşlarıyla ilgili sorular sorardı, çevrede o gemiciyi tanıyan kişiler olup olmadığını anlamaya çalışırdı. Çünkü gemicinin geçirdiği zor dönem boyunca onu özleyecek kimse olmayabilirdi. Bir şekilde konuşmayı değerli eşyalara ve paraya getirirdi. Konuşmanın gidişatı ve gemicinin verdiği cevaplara göre açgözlü Gohl için yeni bir hedef olurlardı.

Cinayetler

Gohl'un çoğu kurbanı, Gohl'un çalıştığı birliğin binasında vurularak öldürülmüştü. Sonra da üstlerinde bulunan değerli eşyaları ya da parayı çalardı, bedenlerini de binanın yanından geçen Wishkah Nehri'ne atardı. Belli ki, birliğin çatı kapısında doğruca nehre çıkan bir kanal vardı, bu kanalı kullanarak bedenleri nehre atıyordu. Çoğu insan Gohl'un karaya çıkan birçok gemicinin kaybından sorumlu olduğuna inansa da kimse bu-

nunla ilgili bir şey yapmadı. Gohl yakayı ele vermeden kaçmaya devam etti, fakat suç ortağı John Kligenberg gemideki görevini habersiz terk ettiği için tutuklandı.

Yakalanma ve Dava Süreci

Klingenberg'in dediğine göre, Gohl'u yakın zamanda kaybolmasından hemen sonra limana vurmuş bir gemici olan Charles Hatberg ile görmüştü. Gohl, Hatberg'in ölümü sebebiyle tutuklanıp yargılanmıştı. Ayrıca onun Hatberg'i öldürdüğüne şahit olan John Hoffman'ı öldürmeye çalışmıştı. Ancak sonraki gün Hoffman, Klingenberg tarafından öldürülmüştü, mahkemenin kararına göre Gohl suç ortağıydı ve bu sebeple suçluydu. Ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Gohl 1927 yılında zatürre ve frenginin sebep olduğu demans felci ve bir tür deri iltihabı olan yılancık hastalığının birleşmesi sebebiyle öldü. En az 41 cinayetin de baş şüphelisi olarak kayda geçti.

STEPHEN GRIFFITHS

Doğum Tarihi: 24 Aralık 1969
Rumuz: Arbalet Yamyamı
Ayırt Edici Özellik: Yamyamlık, vücudu parçalara ayırma
Kurban Sayısı: 3
Cinayet Tarihleri: 22 Haziran 2009-21 Mayıs 2010
Yakalanma Tarihi: 24 Mayıs 2010
Cinayet Tarzı: Arbaletle öldürme, bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Susan Rushworth, 43; Shelley Armitage, 31; Suzanne Blamires, 36
Cinayet Yeri: Bradford, İngiltere
Durum: Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Çocukken sessiz ve biraz içine kapanık olmasına rağmen, Griffiths normal bir çocukluk geçirmişti ve ergenliğinin sonlarına kadar ters giden bir şey olmadığı görülmüştü. Griffiths market soygunculuğuna başladı, bir marketin sahibi onu durdurmaya çalıştığında Griffiths ona bıçakla saldırdı. 17 yaşındayken çocuk cezaevinde üç sene geçirdi. Tahliye edildiğinde gözaltı memuruna seri katil olmakla ilgili hayaller kurduğunu söylemişti.

18 yaşına geldiğinde Griffiths annesi dahil tüm ailesiyle ilişkisini kesti. 1989'da hava tabancasıyla yakalanmıştı, kuşları öldürüp onları incelemek için bu tabancayı kullanıyordu. Bir saldırı silahı kullandığı için yakalandı ve yargılandı. Bir sonraki sene genç bir kıza saldırdığı için tutuklandı, kızın boğazına bıçak dayamıştı. Bu da Griffiths'in hapiste iki sene geçirmesine sebep oldu. O zamanlarda akıl hastalığı çektiğine dair bir belirti göstermiyordu.

Griffiths'in davranışları o andan itibaren ciddi bir şekilde kötüleşti. Kulağına kaçabilecek böceklerden korkmaya ve bu nedenle geceleri kulağına pamuk tıkayarak yatmaya başladı. Çalışmadı, psikoloji okurken verilen hibeler ve faydalardan yararlanarak yaşadı. Sonra kriminoloji alanında doktora yaptı, tezini de yaşadığı yer olan Bradford'daki bir cinayet üstüne yazdı.

Griffiths 1989'da iki sene süren bir ilişkiye başladı. Kız arkadaşı daha sonraları Grifftihs'in evinin tamamen plastikle kaplı olduğunu söyleyecekti. Grifftihs'le ilgili bir şeylerin yolunda olmadığını hissetmişti ve ilişkiyi sonlandırmıştı. Grifftihs'in onraki ilişkisi istismar içeriyordu, ayrıldıktan sonra da inatla kadını taciz etmeye devam etti. Bir komşu onun köpek tasmasıyla iki tane iguana dolaştırıp beslediğini görmüştü. Onu bir gün evcil hayvanlarına bakması için davet etmişti, iguanalardan birinin canlı bir fareyi tek hamlede yutmasını büyülenmiş halde izlemişti. Grifftihs'in akıl sağlığı kötüleşiyordu. Çok geçmeden seneler önce bahsettiği hayallerini gerçekleştirme fırsatı buldu.

Cinayetler

Griffiths'in cinayete teşebbüs etmesinin ilk açığa çıktığı an, dedektiflerin güvenlik kayıtlarında Grifftihs'in bir kadınla Bradford'da evinin dışında görülmesiydi. Kadının daha sonra Suzanne Blamires olduğu ortaya çıkmıştı, 21 Mayıs 2010'da Griffiths'in evine girmişti. Birkaç dakika sonra kadın kaçmış, Grifftihs de onu arbaletle takip etmişti. Onu yakalamış ve başından okla vurmuştu.

Blamires ölmüştü, Grifftihs kameranın kayıtta olduğunu bildiği için kameraya dönüp arbaletini yaptığı şeyden gururlanmış bir halde tüm kibiriyle havaya kaldırdı ve kadını sürükleyerek oradan uzaklaştırdı.

Bir süre sonra Griffiths kamera kayıtlarında binadan çıkıp çöp torbası ve sırt çantası taşırken görüldü. Ertesi gün bir kadın bedeninin parçaları Shipley'deki Aire Nehri'nde bir vatandaş tarafından bulundu. Blamires'e ait olduğu düşünüldü. Cinayetin işlendiği binanın görevlisi kamera kayıtlarını polise verdi, kayıtlardaki adamın da Griffiths olduğuna kanaat getirildi.

Polis Grifftihs'in evini araştırdığında, 26 Nisan 2010'da Shelly Armitage'i öldürürken çektiği rahatsız edici bir video buldu. Kayıt, Armitage'in çıplak ve eli kolu bağlanmış cansız bedenini gösteriyordu. Arkasında duvara siyah spreyle yazılmış "Benim Seks Kölem" ifadesi vardı. Griffths kayıtta, "Ben Ven Pariah, Katliam Ustası'yım. Burada da bana yardımcı olan bir model görüyorsunuz," diyordu.

Araştırma boyunca Aire Nehri'nde birçok vücut parçası bulundu, Blamire'in bedeni dışında Armitage'in omurgası da bulunan parçalar arasındaydı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

22 Haziran 2009 - Susan Rushworth, 43

26 Nisan 2010 - Shelly Armitage, 31

21 Mayıs 2010 - Suzanne Blamires, 36

BELGESEL KANAL TEAM

Yakalanma ve Dava Süreci

Griffiths 24 Mayıs 2010'da tutuklandı, sorgu süresince Suzanne Blamires, Shelly Armitage ve Susan Rushworth'ü öldürdüğünü itiraf etti. İki kurbanın vücut parçalarını pişirip yediğini, üçüncü kurbanı da çiğ çiğ yediğini söyledi. Fakat polis bunun doğru olduğuna dair bir kanıt elde edemedi. Susan Rushworth'ün kalıntıları asla bulunamadı, buna rağmen Griffiths üç kadını öldürmekten suçlu bulundu.

Mahkemeye ilk çıktığında Griffiths, ismini "Arbalet Yamyamı" olarak verdi. Gözaltında tutuldu, bir sonraki duruşması 7 Haziran'da video bağlantısıyla gerçekleşti. Sonraki duruşma tarihi 16 Kasım 2010 olarak belirlendi.

21 Aralık 2010 tarihinde duruşma sona erdi, Griffiths üç cinayetten suçlu bulundu. Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı.

Sonuç

Griffiths "birçok" kadını öldürdüğünü söylemesine rağmen onunla bağlantılı başka davalar olduğu netleşmedi. Uzun süre kriminoloji okuması Griffiths'in cinayetlerden kaçabilmesi için yeterli olmamıştı. O kadar akıllı olmaması artık hiçbir kadını öldürmek için ele geçiremeyeceği anlamına geliyordu.

Ek Bilgiler

- İdolü, çoğunluğu hayat kadını olan 13 kadını öldürmüş Yorkshire Katili peter Sutcliffe idi.
- Hapisteyken dört kere intihar etmeye kalkıştı.

Girffiths'ten alıntılar:

- "İnsanları sevmiyorum. İnsanlık için yeterli vaktim yok."
- Kendini "en iyi ihtimalle yalancı bir insan, en kötü ihtimalle bir şeytan" olarak tanımlamıştı.
- "Suzanne Blamires'ten fazlasını öldürdüm. Birçok kişiyi öldürdüm."

ROBERT HANSEN

Doğum Tarihi: 15 Şubat 1939
Rumuz: Cani Fırıncı
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, ayrıca kurbanları ıssız alanlarda kaçarken onları avlıyordu.
Kurban Sayısı: 17+
Cinayet Tarihleri: 1973-1983
Yakalanma Tarihi: 27 Ekim 1983
Cinayet Tarzı: Ateş etme
Bilinen Kurbanları: Lisa Futrell, 41; Malai Larsen, 28; Sue Luna, 23; Tami Pederson, 20; Angela Feddern, 24; Teresa Watson; DeLynn 'Sugar' Frey; Paula Goulding, 17; Andrea 'Fish' Altiery; Sherry Morrow, 23; 'Eklutna Annie', 16-25; Joanna Messina, 24; 'Horseshoe Harriet'; Roxanne Easland, 24; Ceilia 'Beth' Van Zanten, 17; Megan Emerick, 17; Mary Thill, 23
Cinayet Yeri: Anchorage, Alaska
Durum: Ömür boyu ceza haricinde 461 sene hapis cezasına çarptırıldı. 21 Ağustos 2014'te doğal sebeplerden ötürü hapiste öldü.

Geçmiş

Hansen bahsedilen en soğukkanlı katillerden biriydi. 1939'da Iowa'da doğdu, aşırı kekeleme ve ciddi sivilce sorunu sebebiyle utangaç ve verimsiz bir çocukluk geçirmişti. Sivilcelerinden sebep oluşan yaraları yüzünden okulda sürekli zorbalığa uğramıştı, ki bu da kekelemesinin ağırlaşmasına sebep olmuştu. Okuldaki güzel kızlar onu görmezden geliyordu, o da böylece intikam alma hayalleri kurmaya başladı. Sessiz ve yalnız bir çocuk olarak babasıyla olan ilişkisi, babasının da baskı yapan bir kişiliği olması nedeniyle, gergin ve bir şekilde işlevsizdi.

Hansen'in tek hobisi, kimse onu kontrol etmediğinde ya da onunla dalga geçmediğinde, avlanmaktı. 1957'de orduya yazıldı, fakat bir sene sonra atıldı. Sonra Iowa'daki polis akademisinde talim çavuşu olarak çalıştı. Orada çalıştığı sürede genç bir kadınla tanıştı. 1960 senesinde evlendiler.

Hansen Aralık 1960'ta Pocahontas ilçesinde bir okul otobüsü garajını yakmaktan tutuklandı. Üç yıl hapis cezasına çarptırıldı, fakat tahliye ol-

madan önce sadece 20 ay hapis yattı. Fakat bu arada karısı boşanma için evrakları hazırlamıştı. İlerleyen birkaç sene boyunca birçok küçük çaplı soygundan tutuklandı.

1967 yılında Hansen tekrar evlendi, iki çocuklarıyla birlikte Anchorage, Alaska'ya taşındılar. Halk tarafından sevilen biri olan Hansen yerel avcılık yarışmalarına katılıyordu ve avcılık rekorları topluyordu. Bu mülayim, sessiz aile babası ve fırıncı adam korkunç cinayetler işlerken kimse ondan şüphelenmemişti.

Cinayetler

1971'den 1984'e kadar Hansen Anchorage, Alaska'da hayat kadınlarını öldürmüştü. Onlarla birlikte olmak istediğini söyledikten sonra onları kaçırıp tecavüz ediyordu. Bazen onları uçağına alıp Knik Nehri Vadisi'nde bulunan kulübesine götürüyordu. Oradayken onların çıplak bir halde ormanda koşmasını sağlıyordu, bu arada da onları avlıyor, sonra da tüfeği ya da bıçağıyla onları öldürüyordu.

Bulunan ilk ceset kimliği bilinmeyen bir kadına aitti, daha sonra bu kadının sığ bir mezarda bulunmasıyla ona Eklutna Annie lakabı verildi. Eklutna Göl yoluna gömülmüştü, cesedi inşaat işçileri tarafından 21 Temmuz 1980'de bulunmuştu. Bedenin çürümesi ve hayvanların verdiği zarar çok ağırdı, bu yüzden kimlik belirlemek çok zordu. Bir yüz canlandırması yapıldı ve yaygın bir şekilde halka duyuruldu. Ayrıca Temmuz 1980'de üstsüz dansçı Joanne Messina'nın bedeni çakıl ocağında bulundu. Vücudu kötü bir şekilde bozulmuştu, bu sebeple yararlı olabilecek çok az kanıt ele geçirildi.

Sheerry Morrow'un bedeni 12 Eylül 1982'de Knik Nehri kıyısında sığ bir mezarda bulundu. 17 Kasım 1981'den beri kayıptı. Mezarında üstünde kıyafetiyle yatıyordu fakat sırtından üç kere ateş edilmişti, kıyafetinde hiç mermi izi yoktu, görünen o ki kıyafetleri, kadın vurulup öldürüldükten sonra giydirilmişti.

Knik Nehri yakasında 2 Eylül 1983'te başka bir ceset bulundu. Kurban 17 yaşında üstsüz dansçı Paula Goulding idi, o da vurularak öldürül-

dükten sonra giydirilmişti. Bir sonraki ceset 24 Nisan 1984'te bulundu, Sue Luna'ya ait olan bir bedenin ne zaman kaçırıldığı ya da öldürüldüğü bilinmiyordu. Fakat Hansen onu nehre götürmüş ve onun kıyafetlerini çıkarmasını sağlamıştı, sonra da onu avlayıp vurarak öldürmüştü.

Hansen 13 Haziran 1983'te başka bir genç kadını kaçırdı, fakat bu sefer kurban ondan kurtulmayı başardı. Hansen, Cindy Paulson'a (17) 200 dolar karşılığında oral seks yapmasını teklif etmişti, kız da kabul edip arabasına binince Hansen ona silah doğrulttu. Kendi evine dönüp orada kızı alıkoydu, ona işkence etti, cinsel tacizde bulunup tecavüz etti. Kızı, bodrumda bir direğe boynuna zincir geçirerek bağladı. Hansen bir ara koltukta uyuyakaldı.

Uyandığında Paulson'u arabasına bindirip onu yerel uçak pistine götürdü, kıza Knik Nehri'ndeki kulübesine gideceklerini söyledi. Paulson arka koltukta cenin pozisyonunda elleri kelepçelenmiş şekilde duruyordu, bu sırada Hansen uçağını hazırlamakla meşguldü. Paulson sürücü kapısını açıp kaçmayı başardı. 6. Cadde'ye geldiğinde, Hansen onu takip ederken bir kamyonu durdurdu. Kamyonu Robert Yount kullanıyordu, onu görünce şok olup durdu ve kızı kamyona aldı.

Yount, Paulson'u Mush Inn adlı bir motele bıraktı. Kız, erkek arkadaşını aramak için resepsiyonisti buldu. Bu sırada Yount polisi arayıp olanları anlattı. Polisler motele geldiğinde Paulson'un sevgilisiyle taksiye atlayıp Big Timber moteline gittiğini öğrendiler. Onların yanına gittiklerinde Paulson hâlâ kelepçelenmiş haldeydi. Olan biteni karakolda anlattıktan sonra polis Hansen'i sorguya getirdi. Kadının daha fazla para isteyen huysuz bir hayat kadını olduğunu söyleyerek onları geçiştirdi, alçakgönüllülüğü ve olay anında başka yerde olduğunu söyleyen arkadaşı sebebiyle serbest bırakıldı.

Üç bedenin bulunmasıyla polis FBI ile iletişime geçip katilin profil incelemesinin yapılmasını istedi. Profilciler katilin tecrübeli bir avcı ve kadınlar tarafından dışlanmış bir geçmişe sahip olduğunu, kendine az saygısı olduğunu, kekelediğini ve genellikle mücevher olmak üzere her cinayetten kendine bir ödül topladığını belirttiler. Bu bilgiyle birlikte baş-

dedektif potansiyel suçluları bir daha araştırdı ve bu sefer profile uyan kişinin Hansen olduğuna karar verdi.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

22 Aralık 1971 - Ceilia "Beth" Van Zanten, 17	2 Aralık 1981 - Andrea "Fish" Altiery
7 Temmuz 1973 - Megan Emerick, 17	26 Mayıs 1982 - Sue Luna, 23
5 Temmuz 1975 - Mary Kathleen Thill, 23	25 Nisan 1983 - Paula Golding, 17
28 Haziran 1980 - Roxanne Eastland, 24	25 Nisan 1984 - DeLynn "Sugar" Frey
Temmuz 1980 - Joanne Messina, 24	26 Nisan 1984 - Teresa Watson
21 Temmuz 1980 - "Eklutna Annie", 16-25	26 Nisan 1984 - Angela Feddern, 24
6 Eylül 1980 - Lisa Futrell, 41	29 Nisan 1984 - Tamera "Tami" Pederson, 19
17 Kasım 1981 - Sherry Morrow, 24	

1980 - 1983 arası öldürülen diğer kurbanlar:
Malai Larsen, 28
Jane Doe

Yakalanma ve Dava Süreci

FBI'dan alınan profil ve Paulson'un kaçırılmasıyla ilgili verdiği ifadeyle, polis Hansen'in evini, uçağını ve arabalarını aramak için arama emri çıkarttırdı. 27 Ekim 1983'te yapılan inceleme sırasında mücevher koleksiyonu ele geçirildi, daha sonra bu mücevherlerin birçok kurbana ait olduğu anlaşıldı. Ayrıca ateşli silahlar ele geçirdiler. Hansen'in yatak odasında yatak başının arkasına gizlenmiş üstünde küçük çarpılar bulunan bir uçuş haritası buldular.

Hansen kanıtlara rağmen olabildiğince cinayetleri üstlenmekten kaçındı, fakat sonunda teslim oldu. Başta bunun kadınların hatası olduğunu söyledi, onları öldürmek için gerekçeleri vardı. Elde edilen kanıtlardan birer parça Hansen'in önüne koyulduğunda, sonunda 1971'den beri kadınları öldürdüğünü itiraf etti.

Balistik kanıtlarla cinayet mahalinden bulunan mermiler Hansen'in tüfeğiyle uyuşuyordu, suçlayıcı daha pek çok kanıt vardı, Hansen suçunu itiraf ederek ceza indirimi istedi. Federal hapishanede çekeceği cezaya karşılık, belirgin kanıtlar bulunan dört cinayetten suçlu bulundu ve diğer kurbanlarla ilgili bilgi vermeyi kabul etti. Ayrıca haritanın üstündeki işaretlerin de ne olduğunu açıklamak zorundaydı çünkü bu noktaların mezar olduğu düşünülüyordu.

Anlaşmanın bir parçası olarak, Hansen polislere 17 mezar gösterdi. Fakat açığa çıkmasını inkâr ettiği üç nokta daha vardı, polis bu mezarların Megan Emrick, Mary Thill ve adı bilinmeyen üçüncü bir kurbana ait olduğundan şüphelendi. Hansen Emrick ve Thill cinayetlerini üstlenmedi.

Dört cinayetten suçlu bulunmasıyla Hansen şartlı tahliye edilmeksizin 461 yıl hapse mahkûm edildi.

Sonuç

Hansen sağlık sorunları sebebiyle 21 Ağustos 2014'te öldü. Ölümüne neden olan hastalığın ne olduğu açıklanmadı.

Ek Bilgiler

- Anchorage, Alaska'da yerel avcılık şampiyonuydu.
- 1990 baharında Robert Hansen Lemon Creek Hapishanesi'nden maksimum güvenlikli bir tesis olan, Seward'da Spring Creek'te, Anchorage'in yaklaşık 210 kilometre güney batısındaki Juneau'ya nakledildi. Hansen'in havacılıkla ilgili haritalar dahil birçok eşya biriktirdiği anlaşıldı, Lemon Creek'ten kaçmayı planlamıştı.
- John Cusack *Karanlık Cinayetler* (2013) filminde Hansen'i canlandırdı, karşısında Çavuş Jack Halcombe (Glenn Flothe'den esinlenilmiş bir karakter) olarak Nicolas Cage ve kurban Cindy Paulson olarak da Vanessa Hudgens oynamıştı.

KEITH HUNTER JESPERSON

Doğum Tarihi: 6 Nisan 1955
Rumuz: Gülen Yüz Katili
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 8+
Cinayet Tarihleri: 1990-1995
Yakalanma Tarihi: 30 Mart 1995
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Taunja Bennett, 23; Claudia; Cynthia Lynn Rose, 32; Laurie Ann Pentland, 26; Angela Surbrize, 21; Julie Ann Winningham, 41; kimliği bilinmeyen diğer kurbanlar
Cinayet Yeri: Nebraska, Kaliforniya, Florida, Washington, Oregon, Wyoming
Durum: Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Diğer birçok katil gibi, Jesperson da otoriter alkolik bir baba ve şiddete başvuran bir dedeyle büyüdü. Chilliwack, İngiliz Kolumbiyası'nda yaşayan Leslie ve Gladys Jesperson çiftinin beş çocuğundan biriydi. Jesperson yaşına göre büyük bir çocuktu, diğer çocuklar ona sürekli sataşıyordu, bu da onun daha yalnız bir çocuk olmasına sebep oldu.

Jesperson kendi ailesinde de dışlanmış durumdaydı, kardeşlerine göre ona daha farklı davranılıyordu. Aile Washington'a taşındıktan sonra zorbalıklar devam etti, elebaşı olan çoğunlukla kardeşleriydi ve ona uzun boyu sebebiyle "Ig" ya da "Igor" lakabını takmışlardı.

Jesperson'ın hayvanlara işkence edip öldürdüğü biliniyordu, bu da gelecek ciddi sorunların habercisiydi. Daha sonra bahsettiğine göre hayvanların birbirini öldürmesini izlemekten zevk alıyordu, daha sonra da onları kendisi öldürüyor ve bundan tatmin oluyordu. Aynı şekilde bir insanı öldürmenin hayalini kuruyordu. Gençken başını türlü dertlere sokmuştu, onunla dalga geçen iki çocuğu öldürmeye çalışırken durdurulmuştu.

Bu çocuklardan biri arkadaşı Martin idi, Jesperson ile konuşan birkaç çocuktan biriydi. Martin çoğunlukla Jesperson'ın suçlanacağı işler yapıyordu ve böylece cezayı Jesperson alıyordu. Martin'e saldırdı ve babası

onu durdurana kadar şiddetli bir şekilde onu dövdü. Daha sonra Martin'i öldürmeye niyeti olduğunu söylemişti. Yaklaşık bir sene sonra, Jesperson yüzerken başka bir çocuğu boğmaya çalıştı. Daha sonra cankurtaran onu durdurana kadar halk havuzunda yine birini boğmaya çalıştı.

Bu olaylara rağmen Jesperson liseden mezun olmayı başardı. Kamyon şoförü olarak iş buldu, sonra da evlenip üç çocuk sahibi oldu. Evliliğinin 15. senesinde Jesperson ve eşi boşandılar. Ağır bir yaralanma geçirdiği için de Kanada Kraliyet Atlı Polisi olma hayalleri suya düştü. Bu sırada Jesperson 35 yaşına gelmişti, boyu 2 metre, kilosu 180 idi. Kamyon şoförlüğüne tekrar döndü ve hayallerini gerçekleştirip insanları öldürmeye başladı.

Cinayetler

Jesperson'ın bilinen ilk kurbanı Taunja Bennett idi. 23 Ocak 1990'da onunla Portland, Oregon'da bir barda tanışmış ve onu evine davet etmişti. Cinsel birliktelik yaşadıktan sonra aralarında bir tartışma çıktı, Jesperson onu dövüp boğdu. Daha sonra bara dönüp bir şeyler içti ve insanlarla konuştu, böylece suç anında barda olduğunu kanıtlayacaktı. Sonra eve dönüp Bennett'in cesedinden kurtuldu.

İlk cinayetle bir sonraki arasında önemli bir boşluk vardı. 30 Ağustos 1992'de kimliği bilinmeyen bir kadının bedeni Bylthe yakınlarında Kaliforniya'da bulundu. Kadın tecavüz edildikten sonra boğularak öldürülmüştü. Kurbanın kimliği belirlenemese de Jesperson sonra kadının adının Claudia olduğunu söylemişti.

Eylül 1992'de Cynthia Lyn Rose'un bedeni Turlock'ta bulundu. Jesperson onun hayat kadını olduğunu ve kendisi uyurken davetsiz bir şekilde kadının kamyonuna bindiğini iddia etmişti. Başka bir hayat kadınının bedeni Kasım 1992'de bulundu. Salemli Laurie Ann Pentland iddiaya göre Jesperson'u cinsel istismardan iki kere suçlamaya çalıştı, polise durumu rapor edeceğini söyleyip tehdit ettiğinde Jesperson onu boğarak öldürdü.

Altı ayı aşkın bir süre sonra kimliği bilinmeyen başka bir kadın Haziran 1993'te Santa Nella, Kaliforniya'da bulundu. Jesperson'a göre kadının adı Cindy ya da Carla'ydı. Eylül 1994'de yine kimliği bilinmeyen

başka bir kadın Crestview, Florida'da bulundu ve Jesperson daha sonra onun adının Susanne olduğunu iddia etti.

Angela Surbrize Ocak 1995'te Spokane, Washington'dan Indiana'ya gitmek için Jesperson'a başvurdu. Jesperson kabul etti ve yolculuğa bir hafta kala Jesperson'ın başının etini yiyerek hızlanması gerektiğini ve erkek arkadaşını bir an önce görmek istediğini söyledi. Buna karşılık Jesperson onu boğdu ve tecavüz etti, bundan önce de kadını kamyonun şasi takımına yüzüstü bağladı. Yol boyunca ilerleyince kadının yüzü parçalandı, parmak izleri kayboldu.

Jesperson'ın işlediği tek şahsi cinayet kız arkadaşı Julie Ann Winningham'ı öldürmesiydi. Kadının onunla sadece parası için birlikte olduğunu düşünüyordu, 10 Mart 1995'te onu boğarak öldürdü. Bu cinayet polislerin alarma geçmesine sebep oldu, ölmeden önce Jesperson ile birlikte olduğu için onu araştırmaya başladılar.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

23 Ocak 1990 - Taunja Bennett, 23
30 Ağustos 1992 - Claudia (Jane Doe)
Eylül 1992 - Cynthia Lyn Rose, 32
Kasım 1992 - Laurie Ann Pentland, 26
Haziran 1993 - 'Carla' ya da 'Cindy' (Jane Doe)
Eylül 1994 - 'Susanne' (Jane Doe)
Ocak 1995 - Angela Surbrize, 21
10 Mart 1995 - Julie Ann Winningham, 41

Yakalanma ve Dava Süreci

Jesperson, Winningham'ın öldürülmesinden sonra sorgulama için karakola çağrıldı ama hiçbir soruya yanıt vermediği için onu resmi olarak tutuklama hakkını kaybettiler. Suçlanmadan serbest bırakıldı ve ilerleyen birkaç gün içinde Jesperson tutuklanmasının an meselesi olduğunu anladı.

Jesperson polise kendisi gidip teslim olmaya karar verdi, böylece polis cezalandırmada ona yardım edebilecekti. 30 Mart 1995'te tutuklandı.

BELONGS TO KALITE TEAM

Sorgulanması boyunca Jesperson sadece Winningham cinayetiyle ilgili değil, aynı zamanda işlediği diğer cinayetlerle ilgili de tüm ayrıntıları verdi. Sonra verdiği ifadeyi değiştirerek masum olduğunu iddia etti. Fakat kardeşine yazdığı bir mektupta 8 kişiyi öldürdüğünü itiraf etmişti.

Sonunda yaklaşık 160 kadını öldürdüğünü söylemesine rağmen dedektifler sadece direkt onunla bağlantılı olan yalnızca 8 cinayeti ortaya çıkarabildiler. Birçok eyalette cinayet işlediği için birden fazla mahkemeye çıkarıldı.

Winningham cinayeti için mahkemeye çıkmadan önce Ekim 1995'te suçlu bulundu. Anında ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. Sonra Oregon'a transfer edildi ve 2 Kasım 1995'te Taunja Bennet cinayetinden suçsuzluk karinesine sığındı. Tekrardan ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı ve bu kez şartlı tahliyeye başvurması için 30 sene hapis cezası çekmesi gerektiğini açıkladılar.

Oregon'da hapisteyken Laurie Ann Pentland cinayetinin dosyası oluşturuluyordu. Dedektifler Jesperson'ın "Gülen Yüz Katili" olduğunu keşfettiler ve onun Pentland cinayetinden sorumlu olduğunu anladılar. Jesperson'ın Pentland öldükten sonra yazdığı mektuplar cinayetin tüm suçunu üstlenen Gülen Yüz Katili tarafından imzalanmıştı. Cinayet suçuyla yargılandı ve yeniden en az 30 sene hapis yatması şartıyla ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Wyoming hükümeti Jesperson'ı Angela Surbrize cinayetinden mahkemeye çıkarmak için suçlu iadesi talebinde bulundu. Jesperson onu nerede öldürdüğünü belirten ifadesini değiştireceğini söyleyerek polisleri önledi, çünkü Wyoming'de öldürülmediyse bu maliyetli mahkeme süreci geçersiz olacaktı. Sonunda Jesperson, Laramie ilçesindeki savcıların idam cezası vermeyeceği anlaşmasıyla Surbrize'ın ölümünden suçlu bulundu.

3 Haziran 1998'de Jesperson Surbrize'ı öldürmekten ömür boyu hapis cezası aldı. Henüz yargılanmadığı birçok cinayet için başka suçlamaların ve yargılamaların yapılması hâlâ mümkündür.

BELGESEL KULÜP TEAM

Sonuç

Jesperson'ın Taunja Bennet cinayetinden yargılanmasıyla ortaya çıkan en önemli sonuç daha önce cinayetten yargılanmış iki kişinin serbest bırakılmasıydı. Laverne Pavlinac, John Sosnovske ile uzun ve istismar dolu bir ilişki yaşamaktan yorulmuştu. Ondan kurtulmanın iyi olacağını düşünüp dedektiflere gitti ve Sosnovske'nin onu Bennett cinayeti ve tecavüzü için yardım etmeye zorladığını iddia etti.

Bu Pavlinac'ın aleyhine gelişti ve her ikisi de Şubat 1991'de yargılandı. Sosnovske suçlu bulunmaktan ve ölüm cezası almamaktan kaçınıp dikkat çekici bir şekilde suçlu bulundu. Ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı, Pavlinac ise 10 yıl hapis cezası aldı. Hemen ardından tüm hikâyenin uydurma olduğunu söylese de kimse onu dikkate almadı.

4 sene sonra, 27 Kasım 1995'te Pavlinac ve Sosnovske, Jesperson ve avukatının sağladığı ifadeye dayanarak serbest bırakıldı. Masum olduklarını kanıtlamak için Jesperson polise Bennett'in cüzdanının nerede olduğunu söyleyeceğini belirtti -ki bunu sadece katil bilebilirdi.

Jesperson'dan alıntılar:

- "Trafik kazası ya da hastalık gibi, ölümlerinin benim elimden olması onların kaderiydi."
- "Hep çevreni kolaçan et. Düşündüğünden daha yakınım."

DELFINA VE MARÍA DE JESÚS GONZÁLEZ

Doğum Tarihi: Delfina - 1912;
Maria - bilinmiyor
Rumuz: Las Poquianchis
Ayırt Edici Özellik: Meksika'da genelev işletiyorlardı.
Kurban Sayısı: 91+
Cinayet Tarihleri: 1950'ler-1963
Yakalanma Tarihi: 14 Ocak 1964
Cinayet Tarzı: Bilinmiyor

Bilinen Kurbanları: Kimliği bilinmeyen hayat kadınları, fetüsler, erkek müşteriler
Cinayet Yeri: San Francisco del Rincón, Guanajuato, Meksika
Durum: İkisi de 40 yıl hapis cezası aldı. Delfina bir kaza sonucu hapishanede öldü; Maria sonra serbest bırakıldı, tarihi bilinmiyor.

Geçmiş

Delfina, Maria de Jesus, Maria Luisa ve Carmen; El Salto do Juanacatlan, Jalisco'da sefalete gözlerini açan dört kardeşti. Babaları otoriter ve istismarcı bir canavardı, kırsalda polis olarak çalışıyordu. Şehir boyunca dolanıp her şeyin yolunda olduğuna emin oluyordu. Gücünü suistimal etmeyi severdi, bir tartışma sırasında bir adamı vurup öldürmüştü. Kızlar onun onaylamadığı, örneğin makyaj yapmak gibi, bir şey yaparsa, onları nezarethaneye kapatıp ders vermeye çalışıyordu.

Adamı vurmasıyla birçok düşman kazandı, bu sebeple karısı ve kızları oradan ayrılıp San Francisco del Rincon, diğer bilinen adıyla San Pancho'ya yerleştiler. Kız kardeşler yoksulluk korkusuyla büyüdüler, yetişkin olduklarında birkaç iş yaptılar. Kendilerine bir güzellik salonu açtılar, böylece en azından sofralarında bir kap yemek oluyordu.

Daha sonra fahişelikten daha çok para kazanacaklarını fark ettiler, yerel polise rüşvet verip göz yummalarını istediler. Çok geçmeden San Francisco del Rincon, Leon, Purisima del Rincon, San Jean de los Lagos, El Salto, San Juan del Rio ve Jalisco'da bir dizi genelev açtılar.

Delfina, Maria de Jesus ve Carmen Jalisco ve Guanajuato'daki genelevleri işletiyorlardı, Maria Luisa ise Meksika sınırında bir genelevdeydi. Bu merkezlerin içinde bir de Lagos, Jalisco'da bir bar satın aldılar, barın önceki sahibi aracılığıyla küçümsedikleri Las Poquianchis lakabını aldılar.

Kırsal bölgelerde güzel genç kızları arıyorlar, onlara hizmetçi ya da garson olarak iş imkânı sağlayacaklarını söylüyorlardı. Genç kızlar büyük şehirlerde daha iyi hayatları olacağını hayal edip çekinmeden ve neyle karşılaşacaklarını bilmeden bu teklifi kabul ediyorlardı. Anında hayat kadını olarak işe başlıyorlardı, bakire olan kızlar ise varlıklı müşteriler için

ayrı tutuluyordu. İçeride dönen ahlaksızlığa ek olarak, yaklaşık 91'den fazla hamile kalmış kızın doğmamış çocukları toprağa gömülmüştü.

Cinayetler

Kız kardeşler, hayat kadını olarak çalışmaya zorlanmış genç kızları korkunç bir istismar, gaddarlık ve cinayete maruz bırakıyorlardı. Eğer bir kız hasta olursa, aç bırakılıyor ya da diğer kızlar onu sopalar veya ağır eşyalarla ölene kadar dövmeye zorlanıyorlardı. Cesetler toprağa gömülüyor ya da kül olana kadar yakılıyordu.

Varlıklı müşterilerin birçoğu da soyulduktan sonra öldürülüyordu. Onların da cesetleri aynı yere, ölü fahişeler ve doğmamış bebeklerle birlikte gömülüyordu.

Polis 1963'te Delfina'nın oğlu Ramon Torres'i (El Tepo) vurarak öldürdükten sonra, Delfina onların öldürülmesini istedi. Hermenegildo Zuniga kiralık katildi ve ona söyleneni yaparak Ramon'un ölümünden sorumlu polisleri öldürdü.

Yakalanma ve Dava Süreci

Loma de Angel'deki hayat kadınlarından biri Ocak 1964'te kaçmayı başarıp polise koştu. Şansına konuştuğu yetkililer kardeşlerin rüşvet verip kendi yanlarına çektikleri polislerden değildi. Arama emri çıkarıldı ve kardeşler 14 Ocak 1964'te Loma del Angel çiftliğindeki baskın sırasında tutuklandı.

Kız kardeşlerin hepsi kardeşlerinin yası sebebiyle siyah giyinmişti, polisler onlara teslim olmalarını söylediklerinde çiftliğin dışında sıraya dizilmişlerdi. Çiftlikte bir düzine kadın zayıflamış ve pislik içinde bulundu. Cesetlerin gömülü olduğu yerleri polise göstermekten çekinmediler.

Toprağa üstünkörü gömülmüş erkek, kadın, bebek olmak üzere en az 91 tane çürümüş ceset ve iskelet bulundu. Halk sert bir şekilde kardeşlerin asılmasını uygun gördüğü için, daha uzaktaki bir hapishaneye gönderildiler. Maria Luisa bir hafta sonra teslim olduğunda insanların onu linç etmesinden korkuyordu ve bu sebeple hapiste güvende olacağını düşündü. Anında tutuklandı.

Mahkeme salonunda havada uçuşan hakaretlerden dolayı duruşma "kaotik" olarak tanımlandı. Kardeşler yaptıklarıyla ilgili tüm detayları verdiler: fahişeleri hayvanlarla cinsel ilişkiye zorlama, diğer kızlara ve müşterilere işkence etme ve söylenince onları öldürme bunların başındaydı. Bu söylenenler orada bulunanları öfkelendirip iğrendirdi. Ayrıca polislere rüşvet verdikleri için yolsuzluktan da yargılandılar. Duruşma çabucak sonuçlandı, üç kız kardeşin hepsi 40 yıl hapis cezası aldı.

Sonuç

En genç kardeş olan Maria de Jesus Gonzalez Valenzuela hapisten salınan tek kardeşti. Serbest bırakılma tarihi bilinmese de söylentilere göre hapiste 64 yaşında bir adamla tanışıp serbest bırakıldıktan sonra onunla evlendi. 1990'larda kardeşler yaşlanıp öldüler.

Ek Bilgiler

- Babaları Isidro Torres istismarcı biriydi ve çocuklardan koyduğu katı kurallara katiyen uymalarını bekliyordu; ironik bir şekilde, Meksika'nın uzak alanlarında devriye gezen atlı polislerinden biriydi.
- Babaları, çekici kıyafetler giyip makyaj yaptıkları içi kızları cezalandırmak adına onları nezarethaneye kapatıyordu.

KARINDEŞEN JACK

Doğum Tarihi: Bilinmiyor
Rumuz: Whitechapel Katili, Deri Önlüklü
Ayırt Edici Özellik: Dirikesim, vücut kesme
Kurban Sayısı: 5+
Cinayet Tarihleri: 1888-1891
Yakalanma Tarihi: Kimliği tespit edilemediği için tutuklanmadı.
Cinayet Tarzı: Boğma, kesme
Bilinen Kurbanları: Mary Ann Nichols; Annie Chapman; Elizabeth Stride; Catherine Eddowes; Mary Jane Kelly
Cinayet Yeri: Whitechapel, Londra, İngiltere
Durum: Kimliği asla tespit edilemedi.

Geçmiş

Tüm zamanların belki de en ünlü katili olan Karındeşen Jack, 1800'lerin sonunda Londra'nın Whitechapel bölgesinde insanların korkulu rüyası haline gelmişti. Londra'nın bu bölgesi genelevler semtiydi, gece boyunca sokaklarda fahişelerle birlikte çeteler, suçlular ve uyuşturucu bağımlıları gibi diğer hoş karşılanmayan kişiler de burada kalıyorlardı.

Fakirliğin yaygın olduğu zamanlardı ve insanlar bir dilim ekmek ya da bir bardak bira için her şeyi yapabilirlerdi. Tahminlere göre en azı 1.200 fahişe aktif olarak çalışıyor, bedenlerini ve ruhlarını Whitechapel'in Arnavut kaldırımlı sokaklarında satıyorlardı. Ahlaksız saldırganlar için gayet açık hedefler olmalarına rağmen hiçbiri Karındeşen Jack kadar kötü değildi.

Cinayetler

Mary Ann "Polly" Nichols'un bedeni 31 Ağustos 1888'de bulunduğunda cesedinde kesikler ve yaralar vardı. Boğazı iki kere kesilmişti ve karnında birçok kesik vardı, kısmen açılmıştı.

Annie Chapman 8 Eylül 1888'de boğazı iki kere kesilerek öldürülmüş ve karnı deşilmişti. Bağırsakları omzunun üstüne atılmıştı, rahmi, idrar torbası ve vajinası çıkartılıp katil tarafından alınmıştı.

30 Eylül 1888 gecesi iki kadın vahşice öldürülmüştü. Kurbanlardan biri, Elizabeth Stride'ın uzuvları pek zarar görmemişti, sadece boğazı bir kere kesilmişti. Fakat diğer kurban Catherine Eddowes öldükten sonra korkunç bir saldırıya uğramıştı, boğazı ve karnı deşilmişti ve bir böbreğiyle bir kulak memesi kaybolmuştu.

Mary Jane Kelly 9 Kasım 1888'de öldürüldüğünde boğazı öylesine derin deşilmişti ki omurgası bile kesilmişti. Bedeni korkunç bir şekilde tahrip edildiği için kimlik tespiti zor olmuştu. Kalbi çıkarılmış ve katil tarafından götürülmüştü.

1888 ve 1891 yılları arasında gerçekleşen birbirine benzer çok sayıda cinayet vardı ve çoğunluğunun Karındeşen tarafından işlendiğine inanılıyordu fakat henüz kurban profili kanıtlanmamıştı. Bu cinayetlerin ilki 2

BILGINEVI KALITE TEAM

Nisan 1888'de işlenmiş, kurbanın Emma Elizabeth Smith olduğu anlaşılmıştı. Kör bir bıçakla cinsel tacize uğramıştı ve şahsi eşyaları çalınmıştı. Hemen öldürülmemişti, uğradığı şiddet sebebiyle komaya girdikten iki gün sonra ölmüştü.

Martha Tabram 6 Ağustos 1888'de George Yard Sitesi'nde ölü bulunduğunda boynunda ve vücudunda 39 bıçak darbesi tespit edilmişti. Daha sonra 20 Aralık 1888'de Rose Mylett boğularak öldürülmüştü.

1889 yılı 17 Temmuz gününe kadar olaysız geçmişti; o gün ise Alice McKenzie'nin bedeni boğazı kesilmiş ve karnı deşilmiş olarak bulundu. 10 Eylül günü Pinchin Sokağı'nda bir gövde bulundu, vücudun diğer uzuvları ortada yoktu ve kimlik tespiti yapılamadı. Son olarak 13 Şubat 1891'de Frances Coles Swallow Bahçeleri'nde öldürüldü, boğazı iki kere kesilmişti.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

31 Ağustos 1888 - Mary Ann "Polly" Nichols, 42 - Buck's Row
8 Eylül 1888 - Annie Chapman, 47 - 29 Hanbury Sokağı, Spitalfields
30 Eylül 1888 - Elizabeth Stride, 44 - Dutfield's Avlusu
30 Eylül 1888 - Catherine Eddowes, 46 - Mitre Meydanı, Londra
9 Kasım 1888 - Mary Jane Kelly, 24 - 13 Miller's Meydanı, Dorset Sokağı

Diğer şüphelenilen kurbanlar:
2 Nisan 1888 - Emma Elizabeth Smith, 45 - Osborn Sokağı
6 Ağustos 1888 - Martha Tabram, 39 - George Yard Sitesi, George Yard
20 Aralık 1888 - Rose Mylett, 29 - Clarke's Yard
17 Temmuz 1889 - Alice McKenzie, Castle Sokağı
10 Eylül 1889 - "Pinchin Sokağı'nda bulunan gövde" - Pinchin Sokağı
13 Şubat 1891 - Frances Coles - Swallow Bahçeleri

Şüpheliler
George Chapman:
Gerçek adı Seweryn Klosowski

Berber
Üç kadını ölümcül bir şekilde zehirledi.

David Cohen:
Yahudi bir ayakkabı tamircisi

Aaron Kosminski:
Polonyalı Yahudi bir kasap
Ölümler sona erdikten sonra 1891'de akıl hastanesine kaldırıldı.
Eylül 2014'te Catherine Eddowes'un yanındaki şaldan alınan DNA örneği, Aaron'ın Karındeşen cinayetleriyle ilişkilendirilmesine sebep oldu.

Montague John Druitt:
Okul müdürü ve avukat
Mary Jane Kelly'nin ölümünden sonra intihara teşebbüs etti..

Prens Edward Albert Victor, Clarence ve Avondale Dükü:
Kraliçe Victoria'nın torunu
Tahtın varisi

Walter Sickert:
Almanya doğumlu ressam
"Karındeşen'in Odası" olarak adlandırdığı resim yüzünden Karındeşen olduğu düşünüldü.

John Pizer:
Yahudi bir ayakkabı tamircisi

James Maybrick:
"Karındeşen Jack'in Günlüğü" kitabının yazarı olduğu söyleniyor.

İsmi bilinmeyen bir kadın, namı diğer Karındeşen Jill:
Geniş çapta spekülasyon yaratan bir teori
Karındeşen davasında başdedektif olan Frederick Abberline, Jack'in aslında Jill olduğunu ortaya atan soruşturma memuruydu.

BILGIMSEO KALITE TEAM

Mary Pearcy:
Birçok kişi tarafından "Karındeşen Jill" olduğuna inanıldı.
Kocasının önceki sevgilisini ve bebeğini öldürdüğü için yargılandı.
1889'da asıldı.

Doktor William Gull:
Kraliçe Victoria'nın ve İngiliz kraliyet ailesinin doktoruydu.

Carl Feigenbaum:
Alman denizci
Bağlantısız bir cinayetten yargılanıp 1894'te New York'ta idam edildi.

Lewis Carroll:
"Alice Harikalar Diyarında" kitabının yazarı
Çalışmalarındaki olası kelime oyunları ve anagramlara dayanarak şüpheli olduğu düşünüldü.
Teori ciddiye alınmadı.

Kimliği bilinmeyen Amerikan bir seri katilin (Hizmetçi Kızları Öldüren Katil adı verilmişti.) Karındeşen ile bağlantısı olduğu teorisi ortaya atılmıştı.

Ek Bilgiler

Karındeşen Jack tarafından gönderilen mektuptan bir alıntı:
"Fahişelere saldıracağım ve buruşana kadar onları deşmekten vazgeçmeyeceğim."

- Seri katillere karşı takıntısı olan tecavüzcü Derek Brown, Whitechapel bölgesinde gerçekleşen tarihi cinayetlerde Karındeşen'in uyguladığı yöntemi kopyalamaya çalışmıştı. İki kadını öldürüp katletti ve Karındeşen Jack Katili olarak tanındı.

MILTON JOHNSON

Doğum Tarihi: 15 Mayıs 1950
Rumuz: Hafta Sonu Katili
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, rasgele insan öldürme
Kurban Sayısı: 10+
Cinayet Tarihleri: Haziran-Ağustos 1983
Yakalanma Tarihi: 9 Mart 1984
Cinayet Tarzı: Bıçaklama, vurma
Bilinen Kurbanları: Anthony Hackett, 19; Marilyn Baers, 45; Barbara Dunbar, 38; Pamela Ryan, 29; Agnes Ryan, 75; George Kiehl, 24; Cathleen Norwood, 25; Richard Paulin, 32; Polis memuru Denis Foley, 50; Polis memuru Steven Mayer, 22
Cinayet Yeri: Cook ve Will, Illinois
Durum: Ölüm cezasına çarptırıldı, idam gününü bekliyor.

Geçmiş

Olmaması gerektiği halde erken şartlı tahliye verilen bir dava olsaydı, bu seri katil Milton Johnson'ın davası olurdu. Johnson 19 yaşındayken Joliet'te bir kadına vahşice tecavüz ve işkence ettiği için yargılandı. Tecavüz ederken Johnson kurbanı çakmakla yaktı ve 25 ila 35 sene arası hapis cezası aldı. Ayrıca soygundan da yargılandığı için 5 ila 10 sene daha yargılanma süresine peşpeşe eklendi.

Fakat Johnson erken tahliye edildi, hatta olması gerekenden daha erkendi ve tarihler 10 Mart 1983'ü gösteriyordu. İyi davranış ihtimali göz önüne alınsa bile 1986'a kadar hapiste kalması gerekirdi. Yetkililer bu salınma kararına sonradan pişman oldular, çünkü Johnson tahliye edildikten sonra en az on cinayet daha işledi.

Cinayetler

16 Temmuz 1983'te Johnson bilinen ilk cinayetini işledi. Polis memurları Foley ve Mayer, bir sürücünün yardıma ihtiyacı olduğunu düşünüp durdular. Johnson'ın kamyoneti yolu kapatmış ve tamponu önünde park etmiş bir araca çarpmıştı. Polisler Johnson'ın yanına geldiğinde, akünün

bittiğini, bu sebeple başka arabadan takviyeye ihtiyacı olduğunu söyledi.

Polisler araçlarından indikleri gibi Johnson tarafından vuruldular. Mayer hemen olay yerinde can verdi, Foley'in ise boğazında ciddi bir yara vardı. Başka bir araç sokağın köşesinden ilerleyip yavaşladığında Johnson onlara da ateş etti, sürücüyü öldürdü, yolcu koltuğunda oturan kişiye ise altı kere vurdu. Araba yolun sonunda durduğunda yolcu arabadan inip yardım edecek birilerini aradı.

Bu sırada başka polis memurları kayıp iki meslektaşlarını çaresizce arıyorlardı. Bir çiftçi evinin arkasından ses geldiğini ayrıca polis sireni duyduğunu söyleyince kayıp iki polisin yeri belirlenmiş oldu. İki polis memurunun vurulması dışında kamyonetin önünde park halinde olan aracın içinden Richard Paulin ve Cathleen Norwood'un cesetleri bulundu.

17 Temmuz sabahında Anthony Hackett ve Patricia Payne uzun bir seyahat sonrası dinlenmek için Hackett'in arabasında uyuyorlardı. Cama tıklatılmasıyla uyandıkları anda birkaç el ateş edildi. Hackett öldü, Johnson da Payne'i kamyonetine binmesi için zorladı. Arabayla ilerlerken Johnson, Payne'i cinsel olarak taciz etti, sonra da aracı durdurup ona tecavüz etti. Tekrar yola çıktıktan on dakika sonra Johnson kenara çekip Payne'i göğsünden bıçaklayıp onu kamyonetten aşağı attı.

20 Ağustos'ta Johnson, Marilyn Baers'in sahibi olduğu dükkâna girip öfkeyle sağa sola koşturarak dükkândaki dört kişiye ateş etti ve bıçakladı. Marilyn ile birlikte müşterileri Agnes Ryan, Pamela Ryan ve Barbara Dunbar öldü. Johnson onların çantalarını çalıp yakın bir yerde attı fakat paralarını çalmamıştı. Neden çantalarını alıp parayı çalmadığı anlaşılamadı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

16 Temmuz 1983 - Polis memuru Denis Foley, 50
16 Temmuz 1983 - Polis memuru Steven Mayer, 22
16 Temmuz 1983 - Cathleen Norwood, 25
16 Temmuz 1983 - Richard Paulin, 32
16 Temmuz 1983 - George Kiehl, 24
17 Temmuz 1983 - Anthony Hackett, 19

20 Ağustos 1983 - Marilyn Baers, 45
20 Ağustos 1983 - Barbara Dunbar, 38
20 Ağustos 1983 - Pamela Ryan, 29
20 Ağustos 1983 - Agnes Ryan, 75

Yakalanma ve Dava Süreci

Ağustos 1983'te bir tanığın Will ilçesi karakoluna verdiği ifade Şubat 1984'te kadar Eyalet Polisi'ne bildirilmedi. Ann Shoemaker Temmuz 1983'te bir kamyonetin kendisiyle "kedi fare" oyunu oynadığını polise bildirmiş ve kamyonetin plaka numarasını almıştı. Eyalet polisi 6 Mart 1984'te plakayı araştırmış ve kamyonetin Johnson'ın üvey babası olan Sam Myers'a ait olduğunu bulmuştu.

Polis Myers ile iletişime geçti, böylece Myers kamyonetin aranmasına dair izni olduğunu belirten bir tutanak imzalamayı kabul etti. Aracın içinde saç, et bıçağı, kan izleri, iplikler ve doldurulmuş oyuncak fişi -Hackett'ın da öldüğü gün aldığı oyuncak ile aynıydı- buldular. Myers'ın Johnson ile birlikte yaşadığı evini aramak için arama izni çıkarıldı. Evde .357 Magnum'a ait kovanlar ele geçirildi.

Polisin evi aradığı aynı gün Payne, sabıkalı fotoğraflarına bakıp ona ve Hackett'a ateş eden kişinin kimliğini tespit etmek için karakola getirilmişti. Beş fotoğrafa bakıp sonunda Johnson'ı işaret etti, fakat kesinlikle o olduğunu söyleyemiyordu. Bu sebeple 9 Mart'ta tekrar zanlı teşhis odasına çağrıldı. Bu sefer suçlular katilin o gece verdiği emirlerini söylemek üzere görevlendirildiler, Payne şüphe etmeden Johnson'ın katil olduğunu söyledi.

26 Temmuz 1984'te mahkeme başladı. Johnson Hackett'i öldürmekten, cinayete teşebbüs etmekten, Payne'i cinsel taciz ve tecavüz edip kaçırmaktan yargılandı. Cinayet sebebiyle idam cezası almasının yanı sıra, Payne'i kaçırdığı için 40 yıl hapis cezası da aldı.

Sonuç

Johnson ve savunma takımı avukatın hükümsüz yardım aldığını iddia eden bir dilekçe verdi. Mahkeme Johnson'ın bu itirazını kabul etmedi.

BELONGS TO KALUG TEAM

Diğer bir deyişle, cezası başlangıçta dayatılan şekilde kalmıştı. Şu anda Johnson idam tarihini bekliyor.

Ek Bilgiler

- Johnson yaşlı bir kadınla mektup arkadaşı oldu. Bu kadın yaşından ötürü yürüyemeyecek hale gelene kadar ayda bir kere Johnson'ı ziyaret etti.

JOHN JOUBERT

Doğum Tarihi: 2 Temmuz 1963
Rumuz: Nebraska Çocuk Hırsızı, Woolford Katili
Ayırt Edici Özellik: Kaçırma, sadizm, ısırma
Kurban Sayısı: 3+
Cinayet Tarihleri: 22 Ağustos 1982-2 Aralık 1983
Yakalanma Tarihi: 12 Ocak 1984
Cinayet Tarzı: Bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Richard Stetson, 11; Danny Joe Eberle, 13; Christopher Walden, 12
Cinayet Yeri: Maine, Nebraska
Durum: Elektrikli sandalyede 17 Temmuz 1996 tarihinde idam edildi.

Geçmiş

1963'te Massachusetts'te doğan Joubert'in zeki bir çocuk olduğu düşünülüyordu; üç yaşında okumayı öğrenmişti ve beş yaşına geldiğinde şehir kütüphanesinden kitap almaya başlamıştı. Altı yaşından itibaren ailesi boşandıktan sonra annesiyle yaşamaya başladı. Annesine içerlenerek büyüdü, çünkü annesi onu kontrol altında tutmak için babasıyla görüşmesine izin vermiyordu.

Joubert küçük biriydi ve bu sebeple liseye girene kadar zorbalığa maruz kalmıştı. Akranlarının çok azı Joubert'in altı yaşından beri sadistik ve şiddet içerikli hayallere sahip olduğundan haberdardı. Bu hayallerinden birinde kendi bakıcısını öldürüp yamyamlık yapıyordu. Çok sonra psikiyatrına, bakıcısına karşı kötü hisleri olmadığını, sadece onun öldürebileceği biri olduğunu söylemişti.

12 yaşına geldiğinde eşcinsel olduğunu itiraf ettiği için daha çok zorbalığa maruz kaldı. 13'ünde, bir kalemi genç bir kıza sapladı, kız ağladığında ise bunu tahrik edici buldu. Ertesi gün bisikletiyle yanından geçerken bir kızı jiletle kesti.

O günden itibaren Joubert yaşıtlarına ve kendinden küçük çocuklara heyecan için saldırmaya devam etti. 16 yaşına geldiğinde, sekiz yaşında bir çocuğa saldırdı ve onu öldüresiye boğdu. Gösterdiği şiddet her saldırdığında daha da artmaya başladı, fakat yakalanmadan eylemlerini gerçekleştirmeyi sürdürdü. Joubert'in katil olacağı besbelliydi, sadece ne zaman olacağı bilinmiyordu.

Cinayetler

Richard Stetson 22 Ağustos 1982 günü Portland'ın Back Cove Trail bölgesinde koşuya çıkmıştı. Ertesi gün cesedi otoyolun kenarında bulundu. Bıçaklanmış ve boğulmuştu, ayrıca bedeninde ısırık izleri vardı. Küçük çocuğu öldürdüğünden şüphelenilen bir kişi olsa da ısırık izleri onun diş izleriyle eşleşmediği için salındı.

18 Eylül 1983'te Danny Joe Eberle Bellevue, Nebraska'da gazete dağıtırken kaybolmuştu. Cesedi üç gün sonra bisikletini bıraktığı yerden yaklaşık 7 kilometre uzakta bulunmuştu. Üzerinde sadece iç çamaşırları vardı, elleri ve ayakları da bağlanmıştı. Ağzı ameliyat bandıyla kapatılmıştı ve dokuz kere bıçaklanmıştı.

Joubert'in üçüncü kurbanı Papillion, Nebraska'da 2 Aralık 1983 günü kaybolmuştu. Christopher Walden, Joubert onu bıçakla tehdit edip arabasına zorla bindirmeden önce yürüyüşe çıkmıştı. Walden'i kıyafetlerini çıkarması için zorladı, sadece üstünde iç çamaşırları kalmıştı. Walden uzanmak istemediğini söyleyince Joubert buna sinirlenip itişme sırasında çocuğu bıçakladı. Walden'in boğazını öylesine derin kesmişti ki, başı neredeyse bedeninden ayrılacaktı. İki gün sonra çocuğun bedeni şehirden 8 kilometre uzakta bulundu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

22 Ağustos 1982 - Richard Stetson, 11
18 Eylül 1983 - Danny Joe Eberle, 13
2 Aralık 1983 - Christopher Walden, 12

Yakalanma ve Dava Süreci

11 Ocak 1984'te bir öğretmen, polise ihbarda bulunarak bir adamın şüpheli bir şekilde etrafta dolandığını ve kadının plakayı not ettiğini görünce durup onu tehdit ettiğini söyledi. Polis plakayı soruşturduğunda aracın kiralık olduğunu ve aracı alanın Joubert olduğunu tespit etti. Kaçırılma sırasında şahitlerin tarif ettiği kendi aracı ise tamircideydi.

Polis evini aramak için arama emri çıkardı. Arama sırasında evden iki kurbanı bağlamak için kullanılan iplerin aynısı bulundu. Joubert sorgu için karakola götürüldü ve Eberle ile Walden'i öldürdüğünü itiraf etti, böylece cinayetlerden yargılandı.

Başta Joubert suçlu bulunmadı, fakat sonra bu değişti. Birkaç psikiyatr tarafından incelendiğinde doktorlardan biri onun obsesif kompülsif bozukluğa, sadistik eğilimlere ve şizoid kişilik bozukluğuna sahip olduğunu raporladı. Fakat cinayetleri işlerken psikotik kriz içinde değildi.

Joubert iki cinayetten suçlu bulundu ve ölüm cezasına mahkûm edildi. Daha sonra Maine'de Stetson'ı öldürmekten de yargılandı ve bu cinayet içim ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Joubert 17 Temmuz 1996'da Nebraska'da elektrikli sandalyede idam edildi. Ölümünden sonra Joubert'in bedeninin durumu, elektrikli sandalyede idam edilmenin "acımasız ve olağandışı" olduğu için insanların Nebraska Yüksek Mahkemesi'ne bunun kaldırılmasına dair başvurmasına sebep oldu. Joubert'in başının üstünde 10 santimlik bir kabarcık ve kafa derisinin her iki yanından kulaklarına doğru uzanan su toplamış kabarcıklar mevcuttu.

Ek Bilgiler

- İdamdan önceki son sözü şu oldu: "Ölümümün bir şeyi değiştireceğinden ya da herhangi birini huzura kavuşturacağından emin değilim."

Joubert'ten alıntı:

- "Bu güç, hâkimiyet ve korkuyu görmekten ibaretti. Bu zarar vermekten daha heyecan vericiydi."

THEODORE KACZYNSKI

Doğum Tarihi: 22 Mayıs 1942
Rumuz: Unabomber
Ayırt Edici Özellik: Yurtiçi terörizmi, postayla gönderilen bombalar
Kurban Sayısı: 3
Cinayet Tarihleri: 1985, 1994, 1995
Yakalanma Tarihi: 3 Nisan 1996
Cinayet Tarzı: Patlayıcı Maddeler - Bombalar
Bilinen Kurbanları: Hugh Scrutton, 38; Thomas J. Mosser, 50; Gilbert P. Murray
Cinayet Yeri: Kaliforniya, New Jersey
Durum: Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı.

Geçmiş

Bazıları Ted Kaczynski'nin gerçek bir seri katil olduğunu kabul etmeyebilir çünkü gerçekleştirdiği saldırılar cinayet işleme fikri yerine politik düşüncelerden ortaya çıkmıştı. Fakat kurban sayısı ve ölümlerin belli aralıklarla gerçekleşmesi sebebiyle seri katil tanımına oldukça uyan bir kişilikti.

Kaczynski genç yaşından itibaren matematikte son derece iyiydi ve gelişmekte olan bir dâhi olduğu düşünülüyordu. Zekâsı sebebiyle 5. sınıftan direkt 7. sınıfa geçmişti ve IQ testi sonucu 167 çıkmıştı. Sınıf atladığı ve yaşça büyük çocuklar ona zorbalık ettiği için ortama uyum sağlayamamıştı.

16 yaşındayken Harvard Üniversitesi onu kabul etti ve 1962'de mezun oldu. Matematik üzerine doktorasını almak için Michigan Üniversitesi'ne

girdi. Kaliforniya Üniversitesi'nde öğretmenlik yapmaya başladı ama öğrencilerin önünde kendini rahat hissetmediği için 1969'da görevinden ayrıldı.

1971'de ailesinin yanına taşınıp Montana'da kendine bir kulübe inşa etti. Ailesinden gelen maddi yardımla, sıradışı işler yaparak geçimini sağladı. Hayatta kalma becerisi üstüne çalıştı, bunun içinde vahşi doğada yenilebilir bitkileri tespit etmek ve hayvanların izini sürmek de vardı. Fakat zamanla modern kentleşmenin, hayatına devam etmesini engellediğini fark etmişti. El değmemiş favori alanının yeni bir yol çalışması sebebiyle yok edilmesi üzerine bu düzenle savaşmaya karar verdiğine inanılıyordu.

Cinayetler

1985'te Hugh Scrutton Sacramento'daki bilgisayar dükkânındayken park alanında bir çivi bombası patladı. Patlama sırasında Scrutton hayatını kaybetti. 20 Şubat 1987'de başka bir bilgisayar dükkânında benzer bir bomba bulundu fakat yaralanmalar dışında patlamada ölen olmadı.

Sonraki saldırı 1993'te gerçekleşti. Yale Üniversitesi'nde bilgisayar mühendisliği profesörü olarak çalışan David Gelernter'e postayla bir bomba gönderilmişti. Gelernter ciddi biçimde yaralansa da hayatta kalmayı başardı. Kaliforniya Üniversitesi'nde çalışan Charles Epstein'a da aynı hafta sonu postayla bir bomba geldi, patlama sırasında birkaç parmağını kaybetti.

Thomas J. Mosser, New Jersey'deki evine gelen bir bombanın patlaması sonucu 1994'te öldü. 1995 yılında Gilbert Brent Murray, Kaliforniya Ormancılık Birliği'ndeki ofisine gelen bomba yüzünden öldü. Bomba aslında William Dennison adına gönderilmişti fakat o emekli olduğundan sonra Murray onun yerine getirilmişti.

Kaczynski 16 bombanın yapımından ve dağıtımından sorumluydu. Patlayıcı maddelerin sayısına rağmen şans eseri sadece üç kişi öldü ve 23 kişi yaralandı.

Yakalanma ve Dava Süreci

Bombalar üzerinde yapılan incelemeler sonrası FBI, 3 Nisan 1196'da

patlamalardan Kaczynski'nin sorumlu olduğunu tespit etti ve onu tutukladı. Kulübesi arandığında bombaların yapılmasında kullanılan malzemeler, bombaların yapımını tarif eden yüzlerce sayfalık bir günlük, bombalar ve bomba yapımındaki deneylerle ilgili eşyalar ele geçirildi. Ayrıca kargoya verilmeye hazır durumda bir bomba da bulundu.

Kaczynski üç cinayet sebebiyle suçlu bulundu ve yargılandı. Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı.

Sonuç

Kaczynski'nin sorgulaması sırasında bir noktada onun Zodiac Katili olduğuna dair şüpheler ortaya çıktı. Cinayetler sırasında San Francisco bölgesinde yaşıyordu ve Kaczynski gibi Zodiac Katili de bombalara ve kodlara meraklıydı. İkisi de gazetelere yazı yazıp talepte bulunmuş ve daha fazla şiddet dolu eylemlerin gerçekleşeceğine dair insanları tehdit etmişlerdi. Fakat Kaczynski'nin Zodiac Katili olduğuna dair yeteri kadar kanıt yoktu, bu iddiadan bu sebeple vazgeçildi.

Ek Bilgiler

- Florence, Kolorado'da yüksek güvenlikli bir hapishanede kalan Kaczynski kötülüğüyle ün salmış iki bombacı ile arkadaş oldu. Bunlardan biri Oklahoma bombacısı olarak bilinen Timothy McVeigh, diğeri ise 1993'te Dünya Ticaret Merkezi'ni bombalayan Ramzi Yousef idi.

PATRICK KEARNEY

Doğum Tarihi: 24 Eylül 1939
Rumuz: Otoyol Katili, Çöp Poşeti Katili
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, vücut kesme, homoseksüel kurbanlar, çocuklar, nekrofili
Kurban Sayısı: 35+
Cinayet Tarihleri: 1965-1977
Yakalanma Tarihi: 1 Temmuz 1977
Cinayet Tarzı: Ateş etme, Boğma
Bilinen Kurbanları: Mike, 18; George; John Demchik, 13; James Barwick,

17; Roland Smith Jr., 5; Albert Rivera, 21; Larry Walters, 20; Kenneth Buchanan, 17; Oliver Molitor, 13; Larry Armedariz, 15; Michael McGhee, 13; John Woods, 23; Larry Epsy, 17; Wilfred Faherty, 20; Randall Moore; Robert Benniefiel, 17; David Allen, 27; Mark Orach, 20; Timothy Ingham, 19; Nicholas Hernandez-Jimenez, 28; Arturo Marquez, 24; John LaMay, 17; Merle Chance, 8; kimliği bilinmeyen diğer kurbanlar
Cinayet Yeri: Kaliforniya
Durum: Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı.

Geçmiş

Kearney, Kaliforniya'da ailesiyle normal ve stabil bir çocukluk geçirdi fakat gençken zorbalığın kurbanı oldu. Ergenlik çağına geldiğinde birilerini öldürmekle ilgili hayaller kurmaya başlamıştı. Yetişkin zamanlarında Kaliforniya'ya dönene kadar bir süre Teksas'ta yaşadı. Uçak mühendisi olan Kearney, gey erkekleri baştan çıkarmayı kolaylıkla becerdiği gibi, sıklıkla akıcı konuştuğu İspanyolcayı da bu uğurda kullanıyordu.

Redondo Sahili'ne taşındığında David Hill ile tanışıp sevgili oldu. Kavgalı ve tartışmalı bu ilişkide Kearney ara sıra uzun yolculuklara çıkıyordu. Fakat bu, tartışma sonrası rahatlama için değildi, aksine bardan ya da yol kenarından otostop çeken erkekleri arabasına alıyordu.

Cinayetler

Kearney'yin ilk cinayeti kimliği belli olmayan bir erkeği 1962'de öldürmesiyle gerçekleşti. Motorunun arkasına bindirdiği adamı kuytu bir yere götürüp kafasına ateş etti. Sonra da ceset üzerinde nekrofilik eylemler uyguladı. İlerleyen birkaç yıl içinde cinayet işlemeye devam etti.

Kearney'yin öldürdüğü kurbanların çoğu gey barlardan tanıştığı ya da otostopla arabasına aldığı erkeklerdi. Neredeyse hepsi .22 kalibrelik tabancayla şakaklarından vurulmuştu ve öldürüldükleri zaman dikkatleri dağılmış ya da uyuyakalmışlardı. Nekrofilik eylemlerden sonra cesetleri evine götürüp maket bıçağıyla tecavüz ediyordu.

Kearney uzuvları vücutlardan ayırmak için demir testere kullanıyordu. Bazen kafalarındaki kurşunu çıkarıp bölünmüş parçaları çöp poşetlerine

koyup onları atık sahasına, vadilere ya da otoyol kenarlarına bırakıyordu. Kearney bazı zamanlar kurbanların vücudundaki tüm kanı boşaltarak bedenin çürüme kokusunu yok etmeye çalışıyordu, hatta herhangi bir parmak izi kalmaması için bölünmüş parçaları yıkıyordu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1962 Baharı - Adı bilinmeyen erkek, 19	16 Haziran 1976 - Michael Craig McGhee, 13
1962 - Adı bilinmeyen erkek, 16	20 Haziran 1976 - John Woods, 23
1962 - Mike, 18 (Soyadı bilinmiyor)	23 Ağustos 1976 - Larry Epsy, 17
1965 - Adı bilinmeyen erkek	28 Ağustos 1976 - Wilfred Lawrence Faherty, 20
Aralık 1967 - George (Soyadı bilinmiyor)	Ağustos 1976 - Randall Lawrence Moore
21 Haziran 1971 - John Demchik, 13	1976 Sonbaharı - Robert Benniefiel, 17
22 Eylül 1973 - James Barwick, 17	1976 Sonbaharı - David Allen, 27
24 Ağustos 1974 - Ronald Dean Smith, Jr., 5	Ekim 1976 - Mark Andrew Orach, 20
13 Nisan 1975 - Albert Rivera, 21	15-24 Kasım 1976 - Timothy B. Ingham, 19
10 Kasım 1975 - Larry Gene Walters, 20	23 Ocak 1977 - Nicholas "Nicky" Hernandez-Jimenez, 28
3 Mart 1976 - Kenneth Eugene Buchanan, 17	Şubat 1977 - Arturo Romos Marquez, 24
21 Mart 1976 - Oliver Peter Molitor, 13	13 Mart 1977 - John Otis LaMay, 17
19 Nisan 1976 - Larry Armedariz, 15	6 Nisan 1977 - Merle Chance, 8

Yakalanma ve Dava Süreci

Kurbanlardan biri en son Kearney ve Hill ile görülmüştü; polislerin onların peşinde olduklarını fark edince El Paso, Teksas'a kaçtılar. Ailelerinin karakola çağrılmasından sonra kendileri teslim oldular. İkisi de 1 Temmuz 1977'de tutuklandı fakat Hill, cinayetlerle ilgili bir bağlantısı olmadığı için polisler tarafından serbest bırakıldı.

Sorgusu boyunca Kearney 38 kişiyi öldürdüğünü itiraf etti, fakat polis onu sadece 21 cinayet sebebiyle yargıladı. Duruşmada Kearney tüm suçlamalardan yargılandı ve idam cezasından kurtulup ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Dedektifler, Kearney'yin itiraf ettiği 38 cinayetten fazlasını işlediğini düşünüyor. Bu sırada Kearney, Kaliforniya Eyalet Hapishanesi'nde ömrünün sonuna kadar cezasını çekmeye devam ediyor.

EDMUND KEMPER

Doğum Tarihi: 18 Aralık 1948
Rumuz: Karma Eğitim Katili, Karma Eğitim Canisi
Ayırt Edici Özellik: Nekrofili, oral ilişki, bedeni parçalama
Kurban Sayısı: 10
Cinayet Tarihleri: 1964, 1972 - 1973
Yakalanma Tarihi: 24 Nisan 1973
Cinayet Tarzı: Vurma, çekiçle saldırma, boğma
Bilinen Kurbanları: Edmund Kemper Sr., 72 (dedesi); Maude Kemper, 66 (büyükannesi); Mary Pesce, 18; Anita Luchessa, 18; Aiko Koo, 15; Cindy Schall, 19; Rosalind Thorpe, 24; Allison Liu, 23; Clarnell Strandberg, 52 (annesi); Sara Hallett, 59
Cinayet Yeri: Kaliforniya
Durum: Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı.

Geçmiş

Kemper ortanca çocuk olarak dünyaya geldi, iki kız kardeşi vardı ve ebeveynleri Edmund Jr. ile Clarnell 1957'de ayrılmışlardı, ki bu da Kemper'in babasına düşkün olmasına neden olmuştu. Annesi çocukları alıp babasından uzağa, Helena, Montana'ya yerleşmişti. Kemper yetenekli ve zeki bir çocuktu, daha sonra yetişkinliğinde yapılan IQ testinde sonuç 145 çıkmıştı. Fakat genç yaşlarından itibaren sosyopatik özellikler göstermeye başlamıştı.

Kemper genelde kız kardeşlerinin bebekleriyle oynardı, fakat bu normal çocukların oynadığı gibi değildi. Çoğunlukla bu bebekleri tuhaf cinayet eylemleri ve cinsel ritüeller için kullanıp, bebeklerin kafasını koparırdı. Aynı zamanda dürtüsel bozukluk da göstermeye başlamıştı.

BİLGİMUTFAĞI

Çok geçmeden Kemper ilgisini cansız bebeklerden mahalledeki küçük hayvanlara, özellikle kedilere çevirmişti. Öldürmeden önce onlara işkence ediyordu, bazen de onları canlı canlı gömüyordu. Bir seferinde gömdüğü kediyi çıkarıp, kafasını bedeninden ayırmış ve başını bir direğe yerleştirmişti. Diğer sevdiği oyun ise elektrikli sandalyede elektrik çarpmış gibi davranmasıydı.

Kemper'in annesi, duygusal olarak istismarda bulunan biriydi. Ergenlik öncesinde küçük kız kardeşine tecavüz edebileceğini düşünüp Kemper'i bodruma kilitlerdi. 13 yaşına geldiğinde Kemper evden kaçıp Kaliforniya'ya, babasını görmeye gitti. Fakat babası tekrar evlenmiş ve kendini yeni üvey oğluna adamıştı. Kemper, kalbi kırılmış bir şekilde annesinin evine döndü.

Kemper 14 yaşına geldiğinde boyu 1.95 idi, annesi onu kontrol etmekte zorlandığı için onu büyükbabasının evine göndermişti. Edmund Sr. ve Maude Kemper Kuzey Fork, Kaliforniya'da bir çiftlikte yaşıyordu, orada yaşamanın Kemper'e iyi geleceğini düşünüyorlardı. Fakat yanılmışlardı. Kemper ve büyükannesi iyi anlaşamıyordu, ayrıca cüssesine rağmen okulda zorbalığa maruz kalıyordu.

Her şey 27 Ağustos 1964'te başladı. O ağustos günü öğleden sonra Kemper ona bir önceki Yılbaşı'nda hediye gelen tüfeğini alıp büyükannesini vurarak öldürdü. Dedesi dükkândan eve döndüğünde Kemper onu da vurdu. Bu sayede karısının ölü bedenini görmesini de engellemişti. Sonrasında Kemper annesini arayıp olan biteni anlattı, ardından polisi arayıp her şeyi itiraf etti. Verandada oturup polisin gelmesini bekledi.

Tutuklandıktan sonra Kemper psikiyatrlar tarafından incelendi ve paranoid şizofreni teşhisi kondu. Cezai ehliyeti olmayanların kaldığı Atascadero Eyalet Hastanesi'ne yatırıldı ve davranışlarının iyiye gitmesi sebebiyle psikiyatrının asistanı oldu. Sonunda 1969 yılında, 21. doğum gününde hastanedeki psikiyatrların karşı çıkmasına rağmen serbest bırakıldı. Olaylar daha kötüye gitti, çünkü o zamanlarda Santa Cruz'da yaşayan annesinin yanına yerleşti.

Cinayetler

Cinayetlerin birçoğu Kemper ve annesi tartıştıktan sonra gerçekleşti. Gemiyle Pasifik kıyıları boyunca seyahat edip kendine uygun kurbanlar aradı, kurban profili genellikle otostopçulardan oluşuyordu. Öldürülen ilk iki kişi Mary Anne Pesce ve Anita Luchessa idi, 7 Mayıs 1972'de öldürülmüşlerdi.

Kemper onları gidecekleri yere bırakmayı teklif ettiğinde kızlar Stanford Üniversitesi'ne doğru gidiyorlardı. Fakat Kemper arabasını toprak yola sürmüş ve kızları arabanın içinde öldürmüştü. Onları battaniyeye sarıp eve götürdü. İki kızın da uzuvlarını parçalayıp bir hendeğe atmadan önce onları bir müddet sakladı. Pesce'nin bedeni daha sonra bulunsa da Luchessa'nın kalıntılarının yeri tespit edilemedi.

14 Eylül 1972'de Kemper 15 yaşındaki Aiko Koo'yu arabasına aldı. Bu sefer ağzını bantla kapayıp bayılana kadar onu boğdu. Onu arabadan indirip atkıyla boğmadan önce ona tecavüz etti. Cesedi evine götürüp bedenini parçaladı. İronik bir şekilde, gösterdiği gelişmeyi takdir eden mahkeme psikiyatrıyla görüşmeye giderken Koo da arabadaydı.

Bir sonraki cinayet 8 Ocak 1973 günü yaşandı. Cindy Schall Kemper'ın arabasına bindi ve tepeye götürüldü. Onu bagaja girmesi için zorladıktan sonra kızı vurdu. Tekrardan cesedi evine götürdü ve ertesi sabah cesetle cinsel ilişkiye girdi. Cesedin uzuvlarını keserken başındaki kurşunları çıkarıp cesedi annesinin bahçesine gömdü.

Rosalind Thorpe ve Alice Liu, Kemper tarafından 5 Şubat 1973'te öldürüldü. Sonra 20 Nisan günü Kemper son iki kurbanı olan annesini ve arkadaşı Sara Hallett'i öldürdü. Kemper, annesi uyuyana kadar bekledikten sonra başına çekiçle vurup boğazını kesti. Başını kesip annesinin cesedine tecavüz etti. Annesinin dilini kesip çöp öğütücüye attı.

Sonra annesinin arkadaşı Hallett'i arayıp eve davet etti. Geldiğinde onu öldürüp başını kesti. Evi temizledikten sonra yattı.

BELONGS TO KALKIŞ TEAM

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

27 Ağustos 1964 - Edmund Kemper Sr., 72	8 Ocak 1973 - Cindy Schall, 19
27 Ağustos 1964 - Maude Kemper, 66	5 Şubat 1973 - Rosalind Thorpe, 24
7 Mayıs 1972 - Mary Anne Pesce, 18	5 Şubat 1973 - Alice Liu, 21
7 Mayıs 1972 - Anita Luchessa, 18	20 Nisan 1973 - Clarnell Strandberg, 52
14 Eylül 1972 - Aiko Koo, 15	20 Nisan 1973 - Sara Hallett, 59

Yakalanma ve Dava Süreci

Annesi ve Hallett'in ölümünden sonra Kemper kaçmaya karar verdi, giderken radyoda cinayetler hakkındaki haberleri dinledi. Dört gün sonra, haberlerde cinayetlerle ilgili hiçbir şey duymadığı için polisi aramaya karar verdi. Ankesörlü telefondan Santa Cruz Emniyet Müdürlüğü'nü arayıp sekiz kadını öldürdüğünü itiraf etti.

Kemper'ı tanıdıkları için ilk başta onu ciddiye almadılar, fakat birkaç aramadan sonra onun doğru söylediğini anladılar. Kemper arabasında oturup polisin gelmesini bekledi. 24 Nisan günü tutuklandı ve karakoldaki sorgu boyunca işlediği tüm cinayetleri itiraf etti.

Kemper duruşmaya çıktığında akli dengesi sebebiyle suçsuzluk kararı çıkacağını düşünse de başarılı olamadı. Bunun yerine idam cezası almak ve hep hayal ettiği gibi elektrikli sandalyede ölmek istediğini belirtti. Fakat ölüm cezası o dönemde yasaklandığı için ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına mahkûm edildi.

Sonuç

Kemper'ın aktif olduğu dönemde, FBI davranış bilimleri birimi seri katilleri anlamak ve neden öldürme isteğine sahip olduklarını anlamak için onları sorgulamak istedi. Kemper sorgulanan ilk kişiydi ve toplamda üç kere Robert Ressler tarafından sorgulandı. Son sorgu sırasında Kemper, Ressler'i öldürmekle tehdit etti ama nöbetçiler gelince sadece şaka yaptığını söyledi.

Sorgulamayı yapan FBI ajanlarından biri de John Douglas idi, Ressler'in yanında tanınan ve FBI'da ilk profesyonel profil uzmanı olarak

BILGINCO KAOTIC TEAM

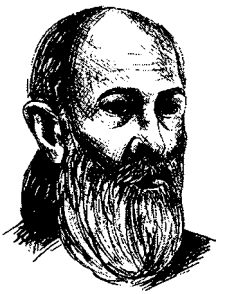
çalışanlardan biriydi. Daha sonra Kemper'ı beğendiğini ve onu sosyal, hassas ve arkadaş canlısı biri olarak gördüğünü söylemişti. Kemper şu an hâlâ hapiste.

Ek Bilgiler

- Kemper'ın IQ ölçümü 145 çıkmıştı.

Kemper'dan alıntılar:

- "Yolda yürüyen güzel bir kız gördüğümde iki şey düşünürüm. Bir yanım onunla flört etmek, konuşmak ve ona nazik ve iyi davranmak isterken; diğer yanım kafasının bir direkte nasıl gözükeceğini merak ediyor."
- "Bilirsin, eğer onları öldürürsem, beni erkek olarak reddedemezlerdi. Bu bir canlıdan oyuncak bebek yapmak gibi... hayallerimi bir bebekle yaşıyordum, yaşayan insan bebekle."

ROGER KIBBE

Doğum Tarihi: 1941
Rumuz: I-5 Boğucusu
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, kaçırma
Kurban Sayısı: 7+
Cinayet Tarihleri: 1977, 1986-1987
Yakalanma Tarihi: 1987
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Lou Ellen Burleigh, 21; Lora Heedrick, 20; Barbara Ann Scott, 29; Stephanie Brown, 19; Charmaine Sabrah, 26; Katherine Kelly Quinones, 25; Darcie Frackenpohl, 17
Cinayet Yeri: Kaliforniya
Durum: Altı kere ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Kibbe onu sıklıkla döven dominant bir anneyle büyüdü ve onun gözünde annesi onu hiç sevmiyordu. Çocukken altını ıslatırdı ve ağır bir

şekilde kekelediği için okulda sürekli kendisiyle dalga geçiliyor ve zorbalığa maruz kalıyordu. Yalnız kaldığı için kendisiyle vakit geçirmeye başladı. Yalancı biriydi, hırsızlık alışkanlığı vardı ve 15 yaşına geldiğinde soygunculuktan tutuklandı.

Kibbe bir gün yerel parka yanında mukavva bir kutu ve kürekle gitti. Bir şahit polise haber verdi, polisler olay yerine geldiğinde Kibbe'nin gömdüğü kutuyu çıkardı. İçinde iki mayo ve bir elbise dahil birçok kadın kıyafeti bulundu, bunların komşunun çamaşırlığından çalınan kıyafetler olduğu anlaşıldı. Ayrıca bir çift naylon çorap da çalındığı halde bunlar kutudan çıkmamıştı.

Fetişist olduğu düşünülen bir şüpheliyi bulmaya çalışan polisler birçok şahidi sorgulayıp sonunda Kibbe'nin fail olduğunu ortaya çıkardılar. Onu hırsızlıktan tutukladılar. Önceki yıllarda benzer birçok hırsızlık yapılmıştı, suçlu olduğunu inkâr etmesine rağmen Kibbe sonunda bunları kendisinin yaptığını söyledi. Çaldığı birçok şeyi atsa da birkaçını saklamıştı ve bunları polise verdiğinde bazı eşyaların makasla kesildiğini fark ettiler.

Fakat Kibbe'nin kafasından kadınların kıyafetlerini çalmaktan daha farklı şeyler geçiyordu. Aktif bir cinsel fantezi dünyasına sahipti, kendini kadınların iç çamaşırıyla bağlamaktan hoşlanıyordu. Davranışları bugün psikopatlık olarak değerlendirilebilir, fakat o zamanlarda antisosyal eğilimler gösteren çocuklara herhangi bir teşhis konmuyordu.

Fakat Kibbe bir süre psikiyatrla görüşse de ilerleme kaydedemedi. Bu seansları sıkıcı buldu ve rahatsız edici davranışlarını devam ettirmek için dikkat çekmeyen farklı yöntemler buldu. Sır küpü biri oldu.

Bir yetişkin olarak Kibbe bir şekilde annesine benzeyen bir kadınla evlenmeyi başardı. Karısı Harriet acımasız ve dominanttı. Kibbe'ye, çocukken annesinin ona davrandığı gibi davranıyordu. Harriet evin direğiydi, Kibbe'yi hizada tutuyordu; daha sonra anlaşıldığına göre karısının davranışları sonrası Kibbe'nin kadınlara karşı öfkesi iyice arttı.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

Cinayetler

Kibbe gece geç vakitlerde Güney Sacramento otoyollarında dolaşıp arabaları bozulmuş, yardıma ihtiyacı olan genç kadınlar olup olmadığına bakıyordu. Yardım teklifiyle kadınlara yaklaşıp onları kaçırıyor, sonra tenha bir yere götürüp onları boğuyordu.

İlk cinayetini 11 Eylül 1977'de işlemişti. Kurban Lou Ellen Burleigh evinden çıkıp iş görüşmesine giderken kayboldu. Kibbe tarafından kaçırılan Burleigh bağlandı ve Berryessa Gölü'ne götürüldü; orada tecavüze uğrayıp öldürüldü.

Lora Heedrick canlı olarak en son 20 Nisan 1986'da uyuşturucu tacirleri ve fahişelerin dolaştığı bir alanda görüldü. O gece sevgilisi James Driggers ile anlaşıp fahişelik yaparak uyuşturucu parası kazanacağı konusunda anlaşmıştı. 50'lerinde olan bir adamın arabasına bindikten sonra Driggers'ı bir motelin önünde bırakıp uyuşturucu almaya gittiler. Fakat Heedrick bir daha dönmedi.

3 Temmuz 1986'da Kibbe Barbara Ann Scott'u Pittsburg'dan kaçırdı. Öldürülmeden önce tecavüze uğradı ve cesedi Contra Costa ilçesinde bir golf sahasına bırakıldı. O Kibbe'nin en yaşlı kurbanıydı. İki hafta sonra 15 Temmuz'da Kibbe, Stephanie Brown isimli genç bir kadınla karşılaştı, kadının arabası otoyolda bozulmuştu. Tecavüz ettikten sonra onu öldürüp saçını kesti. Dedektifler bunun bir fetiş ya da ödülle ilgili olduğunu düşündüler.

17 Ağustos 1986'da Charmaine Sabrah ve annesi Peltier Yolu'ndan I-5 otoyoluna geçerken arabaları bozuldu. Bir adam yardım etmek için durdu ve kadınlar bir ankesörlü telefona gitmek istediklerini söyleyince, arabasında sadece bir kişilik yer olduğunu söyledi. Sabrah onunla birlikte gitti fakat kimseyle iletişime geçemedi. Arabanın olduğu yere döndüklerinde, sonradan Kibbe olduğu anlaşılan adam onları eve götürmeyi teklif etti. Sabrah evinde bebeği olduğu için ilk giden kişiydi fakat Kibbe, kadının annesini almak için hiç dönmedi.

Sonunda annesi polisle iletişime geçip evine döndüğünde Sabrah orada değildi. Cesedi neredeyse üç ay sonra Sierra Dağları'nda bulundu.

Otopside hâlâ boynunda olan bir iple boğularak öldürüldüğü anlaşıldı. Kıyafetlerinin bir kısmı kesilmişti, saçının da bir kısmı koparılıp iç çamaşırına bağlanmıştı.

Katherine Kelly Quinones Sacramento'dan 5 Kasım 1986 günü kaçırıldı. Diğerleri gibi o da ölmeden önce tecavüze uğradı ve cesedi Berryessa Gölü'ne atıldı. Kibbe'nin bilinen son kurbanı 1986'ların sonunda öldürülen Darcie Frackenpohl idi. Evden kaçtıktan sonra en son Sacramento'da fahişelerin olduğu bir bölgede görülmüştü. Boğazı sıkılarak öldürülmüştü ve külodu ağzını kapamak için kullanılmıştı. Kıyafetlerindeki kesikler diğer kurbanlarla da benzerlik gösteriyordu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

11 Eylül 1977 - Lou Ellen Burleigh, 21
21 Nisan 1986 - Lora Heedrick, 20
3 Temmuz 1986 - Barbara Ann Scott, 29
15 Temmuz 1986 - Stephanie Brown, 19
17 Ağustos 1986 - Charmaine Sabrah, 26
5 Kasım 1986 - Katherine Kelly Quinones, 25
1986 - Darcie Frackenpohl, 17

Yakalanma ve Dava Süreci

Kibbe bir fahişeye saldırdığı için sonunda tutuklandı. Onu arabasına alıp park etmeden önce bir süre dolandı. Sonra hiddetlendi, kız ona karşı koyarken Kibbe onu kelepçeledi. Olabildiğince yüksek sesle çığlık atan kızın sesini, yakınlarda devriye gezen bir polis memuru duydu. Onun imdadına yetişip Kibbe'yi yakaladı.

Dedektifler tutuklama sırasında Kibbe'nin beşinci kurbanını buldular. Kibbe'nin arabasını aradıklarında saç tokaları, makas, tahta dübel, bir vibratör ve kelepçe ele geçirdiler. Ayrıca birkaç ip buldular ve dedektifler bunun Quinones'i boğarken kullanılan ip olduğunu anladılar.

Kibbe kefaletle serbest kaldığı sırada dedektifler kurbanlarla eşleşen kanıtları araştırmaya devam edip Kibbe'yi gözetim altında tuttular.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

Sonunda ihtiyaçları olan kanıta ulaştılar ve Kibbe tekrardan tutuklanıp birinci derece cinayetten yargılandı. 10 Mayıs 1991'de Frackenpohl cinayetinden suçlu bulunup 25 yıl hapis cezası aldı.

5 Kasım 2009'da Kibbe altı kere cinayetten yargılanmış oldu. İdam cezasından kaçınmak için anlaşma yapmak istese de, altı kere ömür boyu hapis cezası aldı.

Sonuç

Kibbe 2003'te dedektifler ve savcılar eşliğinde Burleigh'i gömdüğünü düşündüğü kurumuş bir dere yatağına gitti fakat ceset bulunamadı. Alan 2007'de tekrar aransa da bir sonuç çıkmadı. 2009'da Kibbe yeniden dedektiflerle bölgeye gitti ama kalıntıları bulamadılar.

2011'de bir dedektif dere yatağına gidip bu sefer bir kemik ele geçirdi. DNA testi için gönderildi ve Burleigh'e ait olduğu anlaşıldı.

SCOTT LEE KIMBALL

Doğum Tarihi: 21 Eylül 1966
Rumuz: Hannibal, Joe Snitch
Ayırt Edici Özellik: Sahtekârlık, kendini kiralık katil olarak tanımlıyor.
Kurban Sayısı: 4+
Cinayet Tarihleri: Ocak 2003-Ağustos 2004
Yakalanma Tarihi: 14 Mart 2006
Cinayet Tarzı: Ateş ederek öldürme
Bilinen Kurbanları: Kaysi McLeod, 19; Jennifer Marcum, 25; LeAnn Emry, 24; Terry Kimball, 60 (kendi amcası)
Cinayet Yeri: Boulder, Kolorado
Durum: 70 yıl hapis cezası aldı.

Geçmiş

Kimball ağzını kapalı tutmayı bilmeyen suçlulardan biriydi. Sahtekârlıktan hapiste çok zaman geçirmişti ve bir şekilde serbest kaldıktan sonra FBI için muhbirlik yapmıştı. Kimball tecrübeli ve başarılı bir dolandırıcıydı, hileler ve ihanetlerle dolu bir hayat yaşamıştı. En büyük sahtekârlı-

ğı 2002'de serbest bırakıldığında FBI'ı onlara muhbirlik yapacağına ikna etmesiydi.

Kimball çek hilesinden Alaska'da hapisteyken FBI yetkililerine haber gönderip onlara bir federal yargıcı öldürme planından haberdar olduğunu, eğer serbest bırakılırsa onlara bu kiralık katil hakkında muhbirlik yapabileceğini söyledi. Montana'da bir hapisten kaçması ve bir yargıcın topluma uygun biri olmadığını söylemesi dahil adli sicilinin kabarık olmasına rağmen, FBI vereceği bilgilerin daha fazla suç işleme riskinin önüne geçebileceğine karar verdi.

Bir mahkûm olarak Kimball aslında kiralık katil olduğunu anlatıp bununla övünüyordu. Thomas Harris tarafından yazılan romanın ünlü karakteri sebebiyle kendine "Hannibal" rumuzunu takmıştı. Ekonomik kazancı için "kiralık" olarak birçok suç işlediğini iddia etmişti. Muhbirleri hakkında dava açıldığı haberi FBI'a geldiğinde, Kimball'ın bu sefer doğruyu söylediğini anladılar.

Cinayetler

Ocak 2003 ile Ağustos 2004 arasında Kimball en az dört kişinin öldürülmesinden sorumluydu. O sırada hâlâ FBI muhbiri olarak çalışıyordu, sonra da sanılandan daha çok suç işlediğini iddia etse de hiçbiri henüz kanıtlanmadı.

Kurbanlarından biri olan Kaysi McLeod işine giderken ortadan kaybolmuştu. O sıralarda Kimball annesiyle buluşmuştu ve onu iş yerine bırakacaktı. Ama annesini bırakmadığını, aksine avlanmaya gittiğini söyledi. McLeod'un cesedi 2007'ye kadar bulunamadı.

Kimball Şubat 2003'te Utah'ta bir kanyonda Jennifer Marcum'u öldürdü. Öldürülmesine yardım etmesinin dışında tetiği çekenin kendisi olmadığını iddia etti. Yalnız ona "altın vuruş" yapması için eroin verdiğini söyledi. Bu zamana kadar kurbanın cesedi bulunamadı.

LeAnn Emry Ocak 2003'te vurularak öldürüldü. Başta Kimball Utah'taki kanyonda onu başkasının vurduğunu söylese de başka kişilere

BELONGS TO KALKIS TEAM

kurban kaçarken onu sırtından ve boynundan olmak üzere iki kere vurduğunu söylemişti. Emry, Kimball'ın önceki hücre arkadaşının eski kız arkadaşıydı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

29 Ocak 2003 - LeAnn Emry, 24
17 Şubat 2003 - Jennifer Marcum, 25
23 Ağustos 2003 - Kaysi McLeod, 19
1 Eylül 2004 - Terry Kimball, 60

Yakalanma ve Dava Süreci

Kimball dört cinayetten yargılandığında zaten hapisteydi. Çek sahteciliğinden ve başka suçlamalardan dolayı içeride olan Kimball'ı sorgulamak böylece daha kolay olmuştu. Polisler Kimball'ın, ailesine 147 sayfalık bir mektup yazdığını fark etti, bu mektupta amcası Terry dahil olmak üzere tüm cinayetlerden sorumlu olduğunu belirtmişti.

Soruşturma her bir kurbanla Kimball'ın bağlantısı olduğunu ortaya çıkarmıştı. Bilgisayarından toplanan kanıtlarla birlikte övündüğü cinayetleri anlattığı eski hapishane arkadaşlarının ifadeleri de polisin elindeydi. Ekim 2009'da mahkemeye çıktığında kabul ettiği müdafaa anlaşmasına göre ikinci derece cinayetten iki kere yargılandı. Karşılık olarak bulunamayan cesetlerin nereye gömüldüğünü gösteren bir harita çizdi.

Kimball yargılandığı iki cinayetten 70 yıl hapis cezası aldı.

Sonuç

FBI hâlâ Kimball'ın bilinen dört kişiden fazlasını öldürüp öldürmediğini araştırıyor. Kimball'ın kendisi de daha fazla cinayet işlediğini açıkça söylemekten sakınmıyor.

Kuzeni Ed Coet, Kimball'ın zamanla daha çok davayla yargılanacağını düşünüyor.

ANTHONY KIRKLAND

Doğum Tarihi: 13 Eylül 1968
Rumuz: Yok
Ayırt Edici Özellik: Kanıtları yok etmek için kurbanlarını yakıyordu.
Kurban Sayısı: 5
Cinayet Tarihleri: 1987, 2006-2009
Yakalanma Tarihi: 8 Mart 2009
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Leola Douglas, 27 (kız arkadaşı); Casonya Crawford, 15; Mary Jo Newton, 45; Kimya Rolison, 14; Esme Kenny, 13
Cinayet Yeri: Hamilton, Ohio
Durum: Ölüm cezasına çarptırıldı, idam edileceği günü bekliyor.

Geçmiş

Kirkland 1987'de 18 yaşındayken polisin dikkatini çekene kadar, geçmişi ve çocukluğu hakkında bir şey bilinmiyordu. Bilinen ilk vahşi cinayeti o zaman gerçekleşti. Kirkland, kız arkadaşı Leola Douglas'ı öldürdü. Onu dövüp boğdu, sonra bedenini ateşe verdi. Yapılan otopside yanmaya başladığı anda hâlâ hayatta olduğu anlaşıldı. Cinayeti kendi evinde işlemişti, böylece polisler çok kolay bir şekilde Kirkland'ın baş şüpheli olduğunu açıkladılar.

Cinayetten yargılanıp 16 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Kirkland 2003'te serbest bırakıldı fakat şartlı tahliyesi 2004'te doluyordu. Birkaç ay sonra bıçak zoruyla bir kadına tecavüz etme şüphesiyle tutuklandı fakat Ekim 2005'te beraat etti.

Tarihler Mayıs 2006'yı gösterdiğinde Kirkland'ın kadınlara karşı öfkesi ve nefreti başka bir seviyeye ulaşmıştı. Fakat yaptıkları birkaç yıl daha gizli kaldı. 2007'de 18 aylık oğlunu öldürme tehlikesiyle 115 gün hapis cezası çekti, ama başının kanunlarla derde girmesi uzun sürmedi. O yıl içinde sevgilisinin 13 yaşındaki kızını kendisiyle cinsel ilişkiye girmeye zorladığı için tutuklandı. Kirkland bir yıl hapiste kaldı, fakat hapishanedeki aşırı kalabalıklaşma sebebiyle yedi ay erken tahliye edildi.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

Sosyal rehabilitasyon merkezine gönderildikten sonra Kirkland'ın düşüşü başladı ve dört kişiyi daha öldürdü.

Cinayetler

Kirkland'ın bilinen ilk cinayeti 20 Mayıs 1987'de öldürdüğü Leola Douglas cinayetiydi. O zamanlar kız arkadaşı olan bu kurbanı öldürdüğü gece bir eve götürüp onu dövdü ve bedenini yaktı. Bu cinayet sebebiyle hapse atıldı ve daha düşük bir suçlamadan yargılandıktan sonra adam öldürmeden 16 sene hapis yattı.

11 Mayıs 2006'da Casonya Crawford'un cesedi Avondale'de Blair Caddesi'nde bulundu. Öldürülmüş ve cesedi ateşe verilmişti. Bu Kirkland'ın tarzına benziyordu. Bir sonraki kurban Mary Jo Newton Nisan ve Mayıs 2006 arasında bir gün diğer kurbanla aynı kaderi paylaştı. Onun da cesedi yakılmıştı ve boş bir binada bulundu.

Kimya Rolison'ın (14) bedeni bıçaklanarak öldürülüp yakılmış halde bulunduğunda tarih Aralık 2006 idi. Kirkland'ın son kurbanı Esme Kenny 7 Mart 2009'da kaçırılmıştı. Cesedi polisler tarafından evinden uzak olmayan ormanlık arazide bulundu. Boğularak öldürülmüştü ve gövdesinin alt kısmı ateşe verilmişti. Yakınlarda bir ağaca sırtını dayayıp uyuyan kişi ise Kirkland'dı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

20 Mayıs 1987 - Leola Douglas, 27
Mart 2006 - Casonya Crawford, 15
Nisan ya da Mayıs 2006 - Mary Jo Newton, 45
22 Aralık 2006 - Kimya Rolison, 14
7 Mart 2009 - Esme Kenny, 13

İşlediği diğer suçların zaman çizelgesi:

Ekim 2004 - Şartlı tahliyeyle serbest bırakıldı.

25 Ocak 2005 - Evanston'da bıçak zoruyla bir kadın komşusuna tecavüz etmekle suçlandı. Ekim 2005'te davadan aklandı.

14 Mayıs 2007 - Kirkland, SWAT takımı evinin dışındayken 18 aylık oğlunu öldürmekle tehdit etti. Yasadışı kısıtlamalar sebebiyle üç ay sonra iki kere yargılandı ve 115 gün hapis cezası aldı.

17 Eylül 2007 - Papaz Walter Bledsoe, Bledsoe ailesi adına Kirkland'a karşı uzaklaştırma emri çıkarmak istedi. Mahkeme kayıtlarında neden bu emri istediği belirtilmese de, hâkim uzaklaştırma emrini Aralık 2007'de çıkardı ve Kirkland, Bledsoe ailesinden uzaklaştırıldı.

26 Eylül 2007 - Kirkland kız arkadaşının 13 yaşındaki kızıyla zorla cinsel ilişkiye girmişti. Mart 2008'de ısrarcılıktan yargılanıp bir sene hapis yattı. Kirkland cinsel suç işleyen kişi olarak kayıtlara geçti ve adresini şerif bürosuna kaydetmesi gerekiyordu.

20 Ekim 2008 - Beş sene şartlı tahliyede kalması şartıyla hapishaneden çıkarıldı. Amerikan Gönüllüleri tarafından yürütülen bir sosyal rehabilitasyon merkezi olan Pogue Rehabilitasyon Merkezi'ne yerleşti.

27 Şubat 2009 - Kirkland sosyal rehabilitasyon merkezinde kalan biriyle kavga etti. Polis çağrıldı fakat o adam şikâyetçi olmadığı için Kirkland tutuklanmadı. Kirkland yöneticiler tarafından merkezden atıldı, kavga etmeme yasağını çiğnemişti fakat bunu iki gün boyunca şartlı tahliye memuruna haber vermediler. Kirkland kanunda belirtildiği gibi gidip yeni adresini polislere söylemedi.

1 Mart 2009 - Kirkland bir eve girip banyoya saklandıktan sonra Frederick Hughes'a makasla saldırmaktan suçlandı. Hughes on kere bıçaklansa da hayatta kaldı. Kirkland olay yerinden kaçtı ve ağırlaştırılmış hırsızlık ve saldırı suçlarından hakkında tutuklama emri çıkarıldı.

2 Mart 2009 - Kirkland'ın şartlı tahliye memuruna sosyal rehabilitasyon merkezinden ayrıldığına dair haber verildi ve memur onu aramaya başladı.

4 Mart 2009 - Merkezden çıktıktan sonra adresini bildirmediği için hakkında ikinci bir tutuklama emri çıkarıldı.

5 Mart 2009 - Kirkland, çocuğunun annesi olan Roberta Baldwin'i bıçakla tehdit ettiği için suçlandı. Tekrar kaçtı ve aile içi şiddet, ağırlaş-

BELGESİZ KALİTE TEAM

tırılmış tehditkârlık ve koruma kararının ihlali sebebiyle bir kere daha hakkında tutuklama emri çıkarıldı.

Yakalanma ve Dava Süreci

Polis, Kirkland son kurbanının cesedi başındayken ona yaklaştı ve üstünü arayıp genç kıza ait eşyalar buldu. Anında tutuklanıp sorgulanmak üzere karakola götürüldü. Kenney cinayetinden de resmi olarak yargılandı.

Soruşturma sırasında yetkililer Newton ve Rolisan cinayetleriyle ilgili Kirkland'la konuşma fırsatı buldular ve bu cinayetlerden olduğu gibi cesetle ilişkiye girme suçundan da yargılandı. Duruşmaya çıktığında Kirkland işlediği tüm suçlara itiraz etti fakat juri 12 Mart 2010'da onu suçlu buldu.

Kirkland Kenny ve Crawford cinayetlerinden idam cezasına, Rolison ve Newton cinayetlerinden de 70 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Bu sıralarda Kirkland hâlâ idam gününü bekliyor. Savunma avukatları alınan her kararı temyiz etti ve Yüksek Mahkeme, Mayıs 2016 itibariyle yeni bir ceza duruşması için dava açtı.

Temyizler:

13 Mayıs 2014 - Ohio Yüksek Mahkemesi Kirkland'ın mahkûmiyetini ve idam cezasını onadı.

16 Ekim 2014 - Ohio Yüksek Mahkemesi Kirkland'ın idam cezasını yürütmeyi durdurma kararı aldı.

6 Nisan 2015 - Amerika Yüksek Mahkemesi Kirkland'ın temyizini geri çevirdi.

Mayıs 2016 - Ohio Yüksek Mahkemesi Kirkland'ın yeni bir ceza almasını durdurma kararı aldı.

PAUL JOHN KNOWLES

Doğum Tarihi: 14 Nisan 1946
Rumuz: Kazanova Katili, Lester Daryl Gates, Daryl Golden
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, hırsızlık
Kurban Sayısı: 18-35
Cinayet Tarihleri: Temmuz-Kasım 1974
Yakalanma Tarihi: 17 Aralık 1974
Cinayet Tarzı: Ateş etme, boğma
Bilinen Kurbanları: Alice Curtis, 65; Lillian Anderson, 11; Mylette Anderson, 7; Marjorie Howe; Kathy Pierce; William Bates; Emmett Johnson; Lois Johnson; Ann Dawson; Doris Hovey, 53; Carswell Carr; Carswell'in kızı, 15; Edward Hilliard; Debbie Griffin; Trooper Charles Campbell; James Meyer; Ima Sanders, 13; Charlynn Hicks; Karen Wine; Dawn Wine, 16
Cinayet Yeri: Birçok eyalet
Durum: 18 Aralık 1974 günü kaçmaya çalışırken bir polis memuru tarafından vurularak öldürüldü.

Geçmiş

Knowles hayata zor bir noktadan başlamış, çocukluğunu koruyucu ailelerin yanında geçirmişti. Babası oldukça küçük bir suç sebebiyle yargılanırken oğlunun velayetinden vazgeçmişti. Knowles 19 yaşına geldiğinde ilk defa tutuklanıp nezarethaneye girdi. O andan itibaren 1974'te her şey değişene kadar birçok suç sebebiyle hapse girip çıktı.

Knowles San Francisco'da Angela Covic adlı kadınla evlendi. O zamanlarda Covic, Knowles'ı Florida'da hapishanede ziyaret ediyordu ve Knowles hemen ona evlenme teklifi etti. Covic kabul edince onu hapisten çıkarmak için çok çabaladı, savunma avukatlarına ödemeyi kendi cebinden yaptı.

Knowles serbest bırakıldıktan sonra Covic'in yanına San Francisco'ya gitti. Fakat Covic, bir medyumdan hayatına tehlikeli bir adam gireceğine dair uyarı aldı. Bu nedenle Knowles'la olan ilişkisini ve nişanını bozdu. Knowles bu reddedilmeye aşırı tepki verdi ve Jacksonville, Florida'ya

döndü. İlişkisinin bittiği o gece San Francisco'da üç kişiyi öldürdüğünü itiraf etti.

Florida'ya dönmesinden hemen sonra, Knowles bir bar kavgasına karıştı ve barmeni bıçakladığı için tutuklandı. 26 Temmuz'da hücresinin kilidini bozup kaçmayı başardı.

Cinayetler

Hapisten kaçtığı gece Knowles ilk kurbanına saldırdı. Knowles, 26 Temmuz'da değerli eşya ve para çalmak için Alice Curtis'in (65) evine girdikten sonra, ağzını ve ellerini bağladı. Curtis'i hemen öldürmedi, kadın takma dişleriyle boğuldu ve öldü; fakat Knowles oradayken ölüp ölmediği bilinmiyor.

Onun arabasını çaldı, polisin çalıntı arabayı arayacağını düşünerek bir kenarda bıraktı. Tarih 1 Ağustos 1974'tü, arabayı park ederken Lilian ve Mylette Anderson kardeşleri fark etti, onların ailesini tanıyordu. Onun arabadan çıktığını görürler diye düşünüp iki kızı da kaçırdı ve bedenlerini bataklığa gömmeden önce ikisini de boğarak öldürdü.

Ima Jean Sanders, Beaumont, Teksas'taki evinden kaçtıktan sonra 1 Ağustos 1974'te Georgia'da kayboldu. Knowles onu kaçırdığında otostop çekiyordu. Uzun bir süre kimliği belirlenemedi, 2011 yılında kimliği ortaya çıktı.

Ertesi gün, 2 Ağustos'ta Knowles, Marjorie Howie'yi Florida'daki dairesinde öldürdü. Kadının onu eve davet ettiğine ya da Knowles'un eve zorla girdiğine dair bir kanıt bulunamadı. Onu boğmak için naylon çorap kullandı ve televizyonunu çaldı.

Ağustos ayının sonlarına doğru Knowles, Kathie Sue Pierce'in Musella, Georgia'dak evine zorla girdi. Telefon kablosuyla boğularak öldürülmüştü fakat çocuğuna zarar gelmemişti. Sonra 3 Eylül'de Knowles, Ohio'da bir barda William Bates ile tanıştı. Bardan birlikte çıktılar, ertesi gün Bates'in karısı onun kaybolduğunu ihbar etti. Cesedi ekim ayında bulundu, boğulmuştu ve çıplak haldeydi.

BELGESEL KANAL TEAM

Knowles, Bates'e ait arabayı çaldıktan sonra Nevada'da doğru yola koyuldu. Orada Emmett ve Los Johnson ile 18 Eylül'de karşılaştı ve onları bağladıktan sonra vurarak öldürdü. Kredi kartlarını çalıp bir süre kullandı, fakat tutuklandıktan sonra itirafına kadar kimse ondan şüphelenmemişti.

Charlynn Hicks motoru bozulduğu için yolun kenarına park etmişti ve Knowles tarafından kaçırıldı. Hicks'e tecavüz edip iç çamaşırıyla onu boğdu. Onu dikenli teller boyunca sürükleyip cesedi attı. Ceset dört gün sonra, 25 Eylül'de bulundu.

23 Eylül'de Ann Dawson ile Birmingham, Alabama'da tanıştı. 29 Eylül'de onu öldürene kadar neredeyse bir hafta boyunca birlikte gezdiler. Bedenini Mississippi Nehri'ne attı fakat asla bulunamadı.

Bir sonraki cinayet 16 Ekim'de Connecticut'ta işlendi. Knowles, Karen Wine ve kızı Dawn'ın birlikte yaşadığı eve zorla girdi, onları bağlayıp tecavüz etti. İkisi de naylon çorapla boğuldular.

Doris Hovey Woodford, Virginia'da 18 Ekim'de evinde vurularak öldürüldü. Knowles, o sırada evde olmayan Hovey'in kocasına ait olan tüfeği almıştı. Parmak izlerini sildi ve tüfeği Hovey'in cesedinin yanına bıraktı. Bu olayda hırsızlık yaşanmadı, bu yüzden cinayetin sebebi bilinmiyordu.

2 Kasım'da Knowles, otostop çeken Edward Hilliard ve Debbie Griffin'i öldürdü. Griffin'in bedeni asla bulunamadı. Knowles o sırada hâlâ Bates'in arabasını kullanıyordu ve 6 Kasım'da Georgia'da Carswell Carr ile tanıştı. Carr bir şeyler içmek için Knowles'ı evine davet etti ve iyi niyetine karşılık boğularak öldürüldü. Küçük kızı da o sırada evdeydi ve Knowles onu da boğarak öldürdü. Ceset ile cinsel ilişkiye girmeye çalıştı fakat yapmadı.

Knowles başka bir araba çaldı ve 17 Kasım'da çalıntı araç çalmaktan polis memuru Charles Campbell tarafından tanındı. Campbell Knowles'ı tutuklamaya çalıştı fakat Knowles polis memurunun yakasına yapışıp onu rehine alıp devriye aracına bindi. Polis arabasında çok göze battığını hissettiği için sirenleri kullanıp James Meyer'i kenara çektirdi. Meyer'in arabasına geçtiğinde rehine sayısı ikiye çıkmıştı.

BELONGS TO KALKIN TEAM

Pulaski, Georgia'da ormanlık bir araziye gittiler ve Knowles iki adamı da ağaca kelepçeledi. Daha sonra yakın mesafeden onları kafasından vurdu. Çok geçmeden Henry, Georgia'ya bir polis barikatı kuruldu ve Knowles bu barikatın arasından araçla kaçabileceğini düşündü, fakat arabanın kontrolünü kaybetti ve bir ağaca çarptı. Onu takip eden polis memurlarına ateş açıp yayan halde kaçmaya devam etti.

Birçok polis, polis köpeği, helikopter ve emniyet teşkilatı görevlileri tarafından takip edilmesine rağmen, Knowles asıl arama alanından birkaç kilometre dışarıya çıkmayı başarmıştı, ta ki karşısına av tüfeğiyle bir sivil çıkana kadar.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

26 Temmuz 1974 - Alice Curtis, 65	16 Ekim 1974 - Karen Wine
1 Ağustos 1974 - Lilian Anderson, 11	16 Ekim 1974 - Dawn Wine, 16
1 Ağustos 1974 - Mylette Anderson, 7	18 Ekim 1974 - Doris Hovey, 53
2 Ağustos 1974 - Ima Jean Sanders, 13	2 Kasım 1974 - Edward Hilliard
Ağustos 1974 - Kathy Sue Pierce	2 Kasım 1974 - Debbie Griffin
3 Eylül 1974 - William Bates, 32	6 Kasım 1974 - Carswell Carr
18 Eylül 1974 - Emmett Johnson	6 Kasım 1974 - Carswell'in kızı, 15
18 Eylül 1974 - Lois Johnson	17 Kasım 1974 - Polis memuru Charles Campbell
21 Eylül 1974 - Charlynn Hicks	17 Kasım 1974 - James Meyer
29 Eylül 1974 - Ann Dawson	

Yakalanma ve Dava Süreci

Knowles silahlı sivil tarafından bir eve götürüldü ve polise haber verildi. Olay yerine varınca onu tutukladılar. Karakolda sorgulandığı sırada 35 cinayetten sorumlu olduğunu itiraf etse de, dedektifler sadece 20 cinayetle olan bağlantısını bulabildiler.

Sonuç

18 Aralık 1974'te Knowles Henry, Georgia'ya nakledildi, polis memuru Charles Eugene Campbell'i vurduğu silahı da oraya attığını iddia

etmişti. Şerif Earl Lee ve Georgia Soruşturma Bürosu'ndan Ajan Ronnie Angel ona eşlik ettiler. Alana gittiklerinde Knowles bir şekilde Lee'nin tabancasını almayı başardı, fakat silah boştu; ikisi de silahı ondan almaya çalışırken Ajan Angel Knowles'ı üç kere göğsünden vurdu, Knowles olay yerinde öldü.

VASILI KOMAROFF

Doğum Tarihi: 1871
Rumuz: Moskova Kurdu, Shabolovka Sokağı Katili, Vasili Terentevich Petrov
Ayırt Edici Özellik: Müşterilerini öldürüyordu.
Kurban Sayısı: 33
Cinayet Tarihleri: 1921-1923
Yakalanma Tarihi: 18 Mart 1923
Cinayet Tarzı: Boğma, çekiçle saldırma
Bilinen Kurbanları: Adı bilinmeyen erkek kurbanlar - At tüccarları
Cinayet Yeri: Moskova, Rusya
Durum: 18 Haziran 1923'te idam mangası tarafından öldürüldü.

Geçmiş

Komaroff'un gençliği yoksulluk ve alkolizmle doluydu. 1871'de Rusya'da büyük bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelmişti, aile üyelerinin çoğu alkolikti ve Komaroff da 15 yaşındayken alkol almaya başlamıştı. Zorunlu askerliğini Rus Ordusu'nda dört sene geçirerek yaptı. 28 yaşındayken evlendi ve 1904'te Rus-Japon savaşı sebebiyle Uzak Doğu'ya seyahat etti. Oradayken yüklü miktarda para kazanmıştı fakat hemen hepsini harcadı.

Askeriyeye ait olan bir depoyu soyması sebebiyle tutuklanıp bir sene hapis yattı. Hapisteyken eşi kolera sebebiyle hayatını kaybetti. Hapisten çıktığında Riga'ya yerleşip, Polonyalı dul bir kadın olan Sophia ile tanışıp evlendi. İki çocukları oldu fakat Komaroff ağır bir şekilde içmeye devam ediyordu ve iki çocuğuyla birlikte karısını da dövüyordu.

Komaroff ailesiyle bir Rus bölgesi olan Volga'ya 1915'te taşındı, o dönemde Almanlar I. Dünya Savaşı sırasında Baltık bölgesine girmeye başlamıştı. 1917'de Rus İmparatorluğu çöküş dönemine girdi, böylece Komaroff Kızıl Ordu'ya katıldı, okuma yazma öğrenip takım komutanlığına kadar yükseldi. Bir noktada Beyaz Ordu tarafından kaçırılsa da onlardan kaçmayı başardı. Askeri Devrimci Mahkeme'den korktuğu için Komaroff soyadını Petrov olarak değiştirdi.

1920'de Komaroff ailesisyle birlikte 26 Shablovka Sokağı, Moskova'ya taşındı. Orada at tüccarlığı ve at arabası şoförlüğü yaptı, fakat mümkün olan her yerde hırsızlık yapmaya da devam ediyordu. 1921 yılında Yeni Ekonomik Politika, o tarihte lider olan Vladimir Lenin tarafından Rusça olarak yayımlandı, Komaroff da iki yıl süren ve en az 33 kişiyi öldürdüğü cinayet serisine başlamış oldu.

Cinayetler

Komaroff'un işlediği tüm cinayetler aynı şekle sahipti. Her kurban at almak için geldiğinde Komaroff onları evine davet ediyordu. Başlarına çekiçle vurmadan ya da boğazlarını kesmeden önce onlara votka ikram ediyordu. Sonrasında ceset bir poşet içinde evde saklanıyor ya da Moskova Nehri'ne atılıyordu. Bazı cesetler de toprağa gömülüyordu.

1922'de Komaroff'un eşi onun cinayet işlediğinin farkına vardı. Bundan etkilenmeyerek Komaroff'un cinayet işlemesine yardım etti. Polis, her perşembe ya da cumartesi günü çöpten çıkan 21 cesetten sonra bir seri katille karşılaştıklarını anlayıp soruşturma başlattı. At pazarına her çarşamba ve cuma günü gelen Komaroff yanında hiç at getirmiyor fakat hep bir alıcı ile alandan ayrılıyordu, bu da insanların dikkatini çekmişti.

Yakalanma ve Dava Süreci

Polis Komaroff'tan şüphelendiği için 1921 senesinin başlarında evi için arama emri çıkardılar. Arama emri kanunsuz yoldan elde edilen alkolü ele geçirmek için olsa da, ahırı aradıklarında bir saman yığınının altında bir erkek cesedi buldular. Komaroff olay yerinden camdan atlayarak kaçtı. 18 Mart'ta Moskova'da bulunup tutuklandı.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

Sorgusu boyunca 33 erkeği öldürdüğünü itiraf etti, her biri at satın almak istiyordu. Onları soyabilmek için öldürdüğünü söyledi ama eline iyi para geçmemişti. İtirafından sonra cesetleri nereye gömdüğünü polise gösterdi fakat tüm kurbanlar bulunamadı.

Mahkemesi sonucunda kendisi gibi karısı Sophia da tüm cinayetlerden suçlu bulundu, ikisi de idam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Hapishanede idamını beklerken Komaroff üç kere intihar etmeye çalıştı.

Komaroff, karısıyla birlikte 18 Haziran 1923'te idam mangası tarafından Moskova'da öldürüldü.

RANDY STEVEN KRAFT

Doğum Tarihi: 19 Mart 1945

Rumuz: Skorkartı Katili, Otoyol Katili, Güney Kaliforniya Boğucusu

Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, uzuvları kesme, işkence, beden parçalama, homoseksüel ilişki

Kurban Sayısı: 16-67

Cinayet Tarihleri: 20 Eylül 1971-13 Mayıs 1983

Yakalanma Tarihi: 14 Mayıs 1983

Cinayet Tarzı: Boğma, uyuşturucu ve alkol

Bilinen Kurbanları: Edward Moore, 20; Kevin Bailey, 17; Ronnie Wiebe, 20; Keith Crotwell, 18; Mark Hall, 22; Scott Hughes, 18; Roland Young, 23; Richard Keith, 20; Keith Klingbeil, 23; Michael Inderbieten, 21; Donald Crisel, 20; Robert Loggins, 19; Eric Church, 21; Rodger DeVaul, 20; Geoffrey Nelson, 18; Terry Gambrel, 25

Cinayet Yeri: Kaliforniya, Oregon, Michigan

Durum: Ölüm cezasına çarptırıldı, idam gününü bekliyor.

Geçmiş

Kraft 1945'te Kaliforniya'da kız kardeşlerin arasında tek erkek çocuk olarak dünyaya geldi. Küçük bir çocukken korkunç bir kazaya karıştı,

12 aylıkken merdivenlerden düşünce köprücük kemiğini kırdı. Bir sene sonra onu bitap düşüren başka bir acemi kaza yaşadı.

3 yaşındayken ailesiyle Westminster, Orange ilçesine taşdılar ve orada normal bir çocukluk geçirdi. Lisede akranlarıyla iyi anlaştı, saksafon çalarak okul müzik takımının bir üyesi oldu. 1963'te liseden mezun oldu ve arkadaşlarıyla birlikte Ponoma, Kaliforniya'daki Claremont Üniversitesi'ne girdi.

Kraft'ın politikaya ilgisi vardı, üniversitedeyken Yedek Subayların Eğitim Birliği'ne üye oldu. Ayrıca Amerika adına Vietnam Savaşı'nda önemli rol aldı. Hatta sağcı başkan adayı için ciddi bir şekilde kampanya yürüttü fakat bir sene sonra politik düşünceleri sola kaydı. Bu sefer de bir gey barda yarızamanlı olarak barmenlik yaptı.

Üniversitenin ilk senesinde yayılan dedikodulara göre Kraft bağlanarak işkence görmekten hoşlanıyordu, sonraları oda arkadaşı da Kraft'ın haftada birkaç kere ortadan kaybolduğunu ve gecenin en olmadık saatlerinde odaya döndüğünü ifade etmişti. Migren ve mide ağrısından mustaripti, bu yüzden sık sık her ders arasında valium alıyordu.

1966'da kampüsten taşınıp arkadaşıyla bir ev kiraladı. Boş zamanlarının çoğunu gey barda geçiriyordu, aynı sene gizli görevdeki bir polise müstehcen teklifte bulunduğu için tutuklandı. Uyardıktan sonra onu serbest bıraktılar. Sınıf arkadaşları 1967'de mezun olurken kendisi sınıf tekrarı yaptı ve birkaç yıl sonra ekonomi bölümünden mezun oldu.

Robert Kennedy'nin suikastiyle birlikte subaylık eğitimi olan Kraft Hava Kuvvetleri'ne girmek için başvurdu ve test uçaklarının boyanmasını denetlemek üzere Edwards Hava Üssü'ne gönderildi. 1969'da Kraft sonunda gey olduğunu itiraf etti, bu ailesinde büyük bir şaşkınlık yarattı. İtirafından sonra "tıbbi gerekçeler" nedeniyle Hava Kuvvetleri'nden atıldı ve barmenliğe devam etti.

O andan itibaren Kraft'ın hayatı gey barları, alkol ve uyuşturucu arasında geçti ve açık bir şekilde gey olduğunu söylüyordu. Eski arkadaşları bu duruma çok şaşırmıştı. 14 sene sonra ise Kraft'ın yaptıklarıyla ilgili gerçek gün yüzüne çıkmıştı.

BILGIMSEO KALİTE TİMİ

Cinayetler

Kraft, 1972 ile 1983 seneleri arasında, 10 yıldan fazla bir süre boyunca aktif olarak cinayet işledi. Sadece erkekleri öldürdü ve çoğu homoseksüeldi. Bazen kurbanları hâlâ yaşıyorken uzuvlarını kesiyor ve onlara işkence ediyordu. Polis cinayetleri araştırdığında ikinci bir kişinin de cinayetlerde parmağı olduğunu anladı ama Kraft yanındaki kişinin kim olduğunu asla söylemedi.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

23 Aralık 1972 - Edward Daniel Moore, 20	11 Haziran 1978 - Roland Gerald Young, 23
9 Nisan 1973 - Kevin Clark Bailey, 18	19 Haziran 1978 - Richard Allen Keith, 20
28 Temmuz 1973 - Ronnie Gene Wiebe, 20	6 Temmuz 1978 - Keith Arthur Klingbeil, 23
17 Ocak 1975 - Keith Daven Crotwell, 19	18 Kasım 1978 - Michael Joseph Inderbieten, 20
3 Ocak 1976 - Mark Howard Hall, 22	16 Haziran 1979 - Donnie Harold Crisel, 20
12 Şubat 1978 - Geoffrey Alan Nelson, 18	3 Eylül 1980 - Robert Wyatt Loggins, 19
12 Şubat 1978 - Roger James DeVaul, 20	27 Ocak 1983 - Eric Herbert Church, 21
16 Nisan 1978 - Scott Michael Hughes, 18	14 Mayıs 1983 - Terry Lee Gambrel, 25

Şüphelenilen kurbanlar:

24 Eylül 1971 - Wayne Joseph Dukette, 30	18 Şubat 1980 - Mark Alan Marsh, 20
6 Şubat 1973 - "Wilmington" (kimliği belirsiz erkek)	10 Nisan 1980 - Michael Duane Cluck, 18
22 Nisan 1973 - "Kafa kafaya" (kimliği belirsiz erkek - Kraft'ın skorkartından)	17 Temmuz 1980 - Michael Shawn O'Fallon, 17
23 Aralık 1973 - Vincent Cruz Mestas, 23	18 Temmuz 1980 - "Kibirli Portlandlı" (kimliği belirsiz erkek)
2 Haziran 1974 - Malcolm Eugene Little, 20	20 Ağustos 1981 - Christopher Williams, 17
22 Haziran 1974 - Roger E. Dickerson, 18	29 Temmuz 1982 - Robert Avila, 16

3 Ağustos 1974 - Thomas Paxton Lee, 25	29 Temmuz 1982 - Raymond Davis, 13
12 Ağustos 1974 - Gary Wayne Cordova, 23	28 Kasım 1982 - Brian Witcher, 26
27 Kasım 1974 - James Dale Reeves, 19	9 Aralık 1982 - Lance Trenton Taggs, 19
4 Ocak 1975 - John William Leras, 17	9 Aralık 1982 - Dennis Alt, 20
12 Aralık 1976 - Paul Joseph Fuchs, 19	9 Aralık 1982 - Christopher Schoenborn, 20
30 Eylül 1978 - Richard A. Crosby, 20	18 Aralık 1982 - Anthony Silveira, 29
29 Ağustos 1979 - "76" (kimliği belirsiz erkek)	19 Ocak 1984 - Mikeal Laine, 24
14 Eylül 1979 - Gregory Wallace Jolley, 20	17 Ocak 1985 - Craig Jonaites, 24
24 Kasım 1979 - Jeffrey Bryan Sayre, 15	

Yakalanma ve Dava Süreci

14 Mayıs 1983 sabahı Kraft trafikte makas atarak gitmekten durduruldu. Arabayı kenara çekip aşağı indi ve polis otosuna doğru yürüdü. Polisler onun bir şey sakladığından şüphelenip arabasına dönmesini söylediler. Yolcu koltuğunda Terry Gambrel'in cansız bedenini gördükleri an Kraft'ı tutukladılar.

Polis Kraft'ın evini aradığında üç erkeğin fotoğraflarını buldular ve Güney Kaliforniya'da henüz çözülmemiş cinayetlerin maktülleri olduğunu anladılar. Biri Eylül 1980'de öldürülen Robert Loggins idi, diğerleri de en son Şubat 1983'te canlı görülen Geoffrey Nelson ve Roger DeVaul idi.

Kraft'ın garajında Scott Hughes'un bedeninden bulunan ipliklerle eşleşen bir kilim vardı. Ayrıca önceden bir kurbana ait olduğu anlaşılan eşyalar da Grand Rapids, Michigan yakınlarında bulundu. Dedektifler elyazısı notlar içeren bir defter ele geçirdiler, yazılar bir çeşit kodla yazılmıştı. Kraft her cinayetin kaydını tutması sebebiyle "skor-kartı" katili olarak tanındı.

Eylül 1983'te Kraft 16 cinayet suçu, 9 cinsel uzuv kesme, 11 rıza dışı homoseksüel ilişki ve üç hırsızlık suçuyla yargılandı. Bir sonraki yıl ocak ayında başsavcılık davaya 21 suç daha ekledi. Polisin bulduğu adli kanıtlar sayesinde Kraft işlediği tüm suçlardan yargılanıp idam cezasına çarptırıldı.

BELGESELCİ KAOTİK TEAM

Sonuç

Bir yardımcının en azından birkaç cinayetin işlenmesine dahil olduğu hakkında çok fazla şüphe vardı, fakat hiçbir zaman kanıtlanamadı. Bu söylentiler daha çok ölü bir bedeni tek kişinin taşımasının zor olduğu teorisine dayanarak oluşturulmuştu.

Kraft cinayetlerle ya da kimin ona yardımcı olduğuyla ilgili bir itirafta bulunmadı, böylece bu gizem çözülemedi. Şu anda idam gününü bekliyor.

Ek Bilgiler

Kraft kurbanlarını öldürdükten sonra fotoğraflarını çekmesine rağmen polise kanıt olarak götürülen herhangi rahatsız edici bir fotoğraf bulunamadı.

JOACHIM KROLL

Doğum Tarihi: 17 Nisan 1933
Rumuz: Ruhr Yamyamı, Ruhr Avcısı, Duisburg İnsan Yiyeni
Ayırt Edici Özellik: Yamyamlık, uzuv parçalama, tecavüz, pedofili
Kurban Sayısı: 14
Cinayet Tarihleri: 8 Şubat 1955-3 Temmuz 1976
Yakalanma Tarihi: 3 Temmuz 1976
Cinayet Tarzı: Boğma, bıçaklama, suda boğma
Bilinen Kurbanları: Irmgard Strehl, 19; Erika Schuletter, 12; Klara Tesmer, 24; Manuela Knodt, 16; Petra Giese, 13; Monika Tafel, 12; Barbara Bruder, 12; Hermann Schmitz; Ursula Rohling; Ilona Harke, 5; Maria Hettgen, 61; Jutta Rahn, 13; Karin Toepfer, 10; Marion Ketter, 4
Cinayet Yeri: Kuzey Rhine-Westphalia, Almanya
Durum: Ömür boyu hapis cezası aldı. 1 Temmuz 1991'de kalp krizi geçirerek öldü.

Geçmiş

Kroll, Hindenburg (günümüzde Polonya'ya bağlı), Almanya'da madenci bir ailenin sekiz oğlundan biriydi. Zayıf, altını ıslatan bir çocuktu; bu kendine olan saygısının yetersiz olmasına sebep olmuştu. Babası II. Dünya

Savaşı sırasında esir düşüp öldürülmüştü ve savaş bittikten sonra aile, Kuzey Rhine-Wesstphalia, Almanya'ya taşınmıştı.

Artık tek ebeveyn olan ve savaş sonrası ekonomik kriz sebebiyle finansal olarak zorlanan annesi, sekiz çocuğuyla birlikte küçük iki odalı bir eve taşındı. Kroll okula gönderilse de ayrılıp aile çiftliğinde çalışana kadar sadece beş sene okula gitti. Bu Kroll'un normal bir yetişkin olarak büyümesini engellemiş, kendi akranlarıyla düzgün bir iletişim kurmasının önüne geçmişti.

Bugün bakıldığında Kroll'un zihinsel engelli olduğu söylenebilir. IQ'su daha sonra 76 olarak ölçülmüştü. Yetişkin bir adam olmasına rağmen çocuk aklıyla hareket etmiş, o 22 yaşındayken annesi ölene kadar onunla beraber yaşamıştı. Annesinin ölümünden sonra Duisburg'a taşındı ve tuvalet görevlisi olarak iş buldu. Şehrin büyük bir kısmı onun salak olduğunu düşünüyordu, kendisi de zamanını çocuklarla geçirmeyi tercih ediyordu.

Kroll, çocuklar arasında çok popülerdi çünkü yanında her zaman birçok oyuncak, bebek ve paylaşmak için şeker taşırdı. Kaldığı binaya çocukların girmesi yasaktı fakat kendisi büyük bir mutlulukla birlikte oyun oynamak için onları evine davet ediyordu. Çocuklar ona "Joachim Amca" diyordu, zararsız, cömert ve onlarla aynı akıl seviyesinde davranan bir adam gibi duruyordu. Fakat çocukların bilmediği ya da görmediği şey Kroll'un dairesinde birçok seks oyuncağı saklamasıydı. Daha sonra söylediğine göre mastürbasyon yaparken oyuncakları boğma alıştırması yapıyordu.

Akıl yaşı düşük olan Kroll sonunda bir komşusuna yaptığı itirafın sonucu olarak çocuklara karşı korkunç suçlar işlediği için tutuklandı. Komşusuna en üst kattaki ortak tuvaleti kullanmamasını, çünkü oranın bağırsaklarla dolu olduğunu söylemişti. Komşu da kasaptan kalan atıklar olduğunu düşünüp bir tesisatçı çağırdı. Tesisatçı tuvaletin içine baktığında gördüğü şey gerçekten akıl almaz seviyedeydi. Tuvaleti tıkayan şey bir çocuğun iç organlarıydı.

BELGESEL KANAL TEAM

Cinayetler

Annesi öldükten sonra Kroll 1955 senesinde cinayet işlemeye başlamıştı. Kroll ölümcül eğilimleri üstünde kontrol sahibi gibi gözüküyordu, çünkü nerede ve ne zaman öldürdüğüne çok dikkat ediyordu. Aynı alanda öldürmeyi seviyordu, fakat bunu belli yıl aralıklarla ya da sadece bazı durumlarda yapıyordu. O zamanlarda, o bölgede birkaç cinayet işlendiği için polis onu yakalamayı başaramamıştı.

Kroll kurbanlarını sürprizle kendine çekiyor, sonrasında hemen onları boğuyordu. Tüm kıyafetleri çıkarıp cesetle cinsel ilişkiye giriyordu. Cesedi parçalamadan önce üstünde kendini tatmin ediyordu. Vücudun belirli bölümlerini daha sonra yemek üzere kesiyordu. Cinayet sonrası eve gittiği zaman şişme bebekle cinsel ilişkiye giriyordu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

8 Şubat 1955 - Irmgard Strehl, 19	22 Ağustos 1965 - Hermann Schmitz
1956 - Erika Schuletter, 12	13 Eylül 1966 - Ursula Rohling
16 Haziran 1959 - Klara Frieda Tesmer, 24	22 Aralık 1966 - Ilona Harke, 5
26 Temmuz 1959 - Manuela Knodt, 16	12 Temmuz 1969 - Maria Hettgen, 61
23 Nisan 1962 - Petra Giese, 13	21 Mayıs 1970 - Jutta Rahn, 13
4 Haziran 1962 - Monika Tafel, 12	8 Mayıs 1976 - Karin Toepfer, 10
3 Eylül 1962 - Barbara Bruder, 12	3 Temmuz 1976 - Marion Ketter, 4

Yakalanma ve Dava Süreci

Kroll 3 Temmuz 1976'da Marion Ketter cinayetinden sonra tutuklandı. Polis, dairesine girdiğinde buzdolabında küçük bir kızın vücut parçalarını buldu. Eli bir tencerede pişiriliyordu. Sakatatları ise atık borusunda bulundu. Sorgu sırasında Ketter'ı öldürdüğü gibi 20 yıl boyunca 13 başka kurbanı daha öldürdüğünü itiraf etti. Market alışveriş harcamasını azaltmak için bedenleri yediğini de söyledi. Nezarethanede kaldığında Kroll, cinayet işlemesini durdurmak için ona küçük bir ameliyat yapıp eve göndereceklerini düşünmüştü.

BELGESEL KANAL TEAM

Kroll sekiz cinayet ve bir cinayete teşebbüsten yargılandı. 151 gün süren duruşması Nisan 1982'de sona erdi. Tüm suçlamalardan yargılanıp ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

1 Temmuz 1991'de Kroll kalp krizi geçirerek Rheinbach'da kaldığı hapishanede öldü.

RICHARD KUKLINSKI

Doğum Tarihi: 11 Nisan 1935
Rumuz: Buz Adam
Ayırt Edici Özellik: Sözleşmeli katil
Kurban Sayısı: 6-100+
Cinayet Tarihleri: 1949-1986
Yakalanma Tarihi: 17 Aralık 1986
Cinayet Tarzı: Ateş etme, bıçaklama, zehirleme, dövme
Bilinen Kurbanları: Charley Chase; Daniel E. Deppner; Gary T. Smith, George Malliband; Louis Masgay; Dedektif Peter Calabro; Paul Hoffman
Cinayet Yeri: New York, New Jersey
Durum: Ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. 6 Mart 2006'da doğal sebepler sonucu öldü.

Geçmiş

Kuklinski New Jersey'de, Stanley ve Anna çiftinin dört çocuğundan ikincisi olarak dünyaya geldi. Babası demiryolunda gardıfren olarak çalışıyor, evde ise şiddet eğilimli bir alkoliğe dönüşüp düzenli olarak Anna'yı ve çocuklarını dövüyordu. Anna, dini bütün bir Hıristiyandı, katı biriydi ve o da gerekli gördüğü zamanlarda çocuklarını dövüyordu.

Kuklinski beş yaşındayken, ağabeyi Florian babası tarafından öldüresiye dövülünce aile bir trajediyle sarsıldı. Annesi olay yerine gelen sağlık ekiplerine çocuğun merdivenlerden düştüğünü söyledi ve bu sebeple Stanley'e karşı suçlama yapılmadı. Çok geçmeden baba, ailesini terk etti, böylece Kuklinski hayatında bir baba figürü olmadan ailesine bakmaya başladı.

Kuklinski'nin işlediği ilk cinayet 1948'de gerçekleşti, o zamanlarda sadece 13 yaşındaydı. Mahalledeki ergenlerin "Proje Çocukları" olarak adlandırdığı çete, Kuklinski'yi dövmekten ve ona sataşmaktan çok büyük keyif alıyordu. Bu dayaklardan birinden sonra Kuklinski çete üyelerinden biri olan Charley Chase'den intikam almayı planladı. Ona bir odunla saldırıp Chase uyanmayana kadar onu dövdü. Sonra çocuğun parmak uçlarını kesti, onu köprüden atmadan önce dişlerini de söktü.

Bu cinayetten sonra Kuklinski diğer çete üyelerini aramaya başladı ve onlara metal bir direkle saldırdı. Hepsi neredeyse öldüresiye dövülmüşlerdi. İlerleyen zamanlarda Kuklinski'nin itirafına göre Charley Chase'in cinayeti ona, bu hayatta vermektense almanın daha iyi olduğunu öğretmişti. O andan itibaren kendisini "kötü" hissettiren herkesi incitmeye başladı.

Yetişkin olarak Kuklinski, yardımcı Roy DeMeo ile iletişime geçerek Gambino suç ailesinin ortağı oldu. Başta Kuklinski'ye verilen iki görev vardı; biri hırsızlık işiydi, diğeri ise korsan pornografi dağıtımıydı. Kuklinski büyümüş ve heybetli biri olmuştu, boyu yaklaşık 2 metreydi ve kilosu da 136'ydı. Kuklinski'ye bu işleri vererek aile için iyi bir kiralık katil olup olmayacağını test etmişlerdi.

Cinayetler

31 Ocak 1980'de Kuklinski birkaç video satmak için Geroge Malliband ile buluştu. Cesedi birkaç gün sonra 210 litrelik bir varilde bulundu. Öldürüldüğü gün yanında yaklaşık 27.000 dolar nakit para taşıyordu.

14 Mart 1980'de Kuklinski, kar fırtınasında dikkatli bir şekilde araba kullanan Dedektif Calabro'nun kafasına ateş etti. Temmuz 1981'de Louis Masgay bir video kaset işini konuşmak amacıyla Kuklinski'yle buluşmuş, sonrasında ortadan kaybolmuştu. Aracının kapı iç döşemesine gizlenmiş 95.000 dolar vardı. Cesedi 15 ay sonra bulunduğunda, başından vurulmuş ve birkaç plastik torbaya sarılı halde dondurucuya konmuştu.

Kuklinski'yle olan buluşmasından sonra ortadan kaybolan bir diğer kurban Paul Hoffman'dı. Yanında 22.000 dolar bulunan Hoffman, 29 Ni-

BELONGS TO KALKIS TEAM

san 1982 günü Kuklinski'den reçeteli ilaç satın almayı planlıyordu. Bu zamana kadar hâlâ cesedi bulunamadı.

Son iki kurban olan Gary Smith ve Daniel Deppner oda arkadaşıydı. Smith, 27 Aralık 1982'de öldürüldü, cesedi bir motel odasındaki yatağın altında bulundu. Daniel Deppner ise 14 Mayıs 1983'te öldürüldü.

Kuklinski her cinayette farklı bir metot kullanıyordu; silah, bıçak, zehir ve boğma bunlardan birkaçıydı. Cesetler genelde parçalara ayrılmış ve gömülmüştü, bazısı da araba bagajına konup hurdalıkta ezilmişti. Kuklinski ayrıca bazı durumlarda cesetleri sadece parktaki banklara bıraktığını da itiraf etmişti.

Kuklinski bazen cesetlerden kurtulmadan önce onları bir süre saklamak için bir dondurma minibüsü kullanıyordu. Bu adli tabipler için kurbanın ölüm tarihini ve saatini belirlemelerinde zorluk çıkarıyordu. Bir ara Kuklinski Bay Softee olarak tanınan Robert Pronge ile arkadaşlık etmişti ve cinayet işlerken kullandığı zehirleri onun sağladığını iddia etmişti. 1984'te Pronge kamyonunda vurularak öldürülmüş halde bulundu, birçok kişi onu öldürenin Kuklinski olduğunu savunuyordu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1949 - Charley Chase
31 Ocak 1980 - George Malliband, 42
14 Mart 1980 - Dedektif Peter Calabro
Temmuz 1981 - Louis Masgay, 50
29 Nisan 1982 - Paul Hoffman, 51
27 Aralık 1982 - Gary Smith, 42
14 Mayıs 1983 - Daniel Deppner, 46

Yakalanma ve Dava Süreci

17 Aralık 1986'da Kuklinski gizli görevde olan bir ajanın ifadesi üzerine tutuklandı. Soruşturma altı yıl sürdü ve yapılan karma harekatta Başsavcılık dairesi, New Jersey Eyalet Polisi ve Alkol, Tütün ve Ateşli silahlar birimi görev aldı. Tutuklama için birçok polis memuru görevlendirildi ve tüm sokak kullanıma kapatıldı.

Duruşma 1988'de New Jersey'de gerçekleşti ve Kuklinski 5 kişiyi öldürdüğünü itiraf etti. 5 defa ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı, 100 yaşına gelene kadar şartlı tahliyeye uygun görülmeyecekti.

İkinci duruşma 2003'te Dedektif Peter Calabro cinayeti sebebiyle gerçekleştirildi. Kuklinski'nin halihazırda olan cezasının üstüne 30 sene daha eklendi. Hapisteyken Kuklinski birçok kriminolog, psikiyatr, yazar, savcı ve televizyon yapımcısıyla görüşmeyi kabul etti.

Bu görüşmeler boyunca Kuklinski nasıl bir insan ve katil olduğu hakkında detaylı bilgiler sağlamıştı. Çocukları ve kadınları asla öldürmeyeceğini garanti ediyordu. Cinayet işleme teknikleri çoğunlukla sadistlik içeriyordu, farelerin canlı canlı yemesi için bir kurbanı tünele bağlı halde bırakıyordu. Bazı cinayetler kayıt ediliyordu, böylece müşteri öldürülmesi gereken kurbanın gerçekten acı çekerek öldüğünü görmüş oluyordu.

Sonuç

Ölmeden önce Philip Carlo ile yaptığı bir görüşmede Kuklinski, iyi bilinen bir sendika müdürü olan ve hiçbir iz bırakmadan kaybolan Jimmy Hoffa'nın kaçırılmasında ve öldürülmesinde parmağı olduğunu itiraf etti. Bir önceki görüşmede, Hoffa'nın öldürülüp bir varile yerleştirilerek sıkıştırılmış bir Japon arabasına konup yurtdışına sevk edildiği söylentileri dışında Hoffa'ya ne olduğunu bilmediğini iddia etmişti. Bugün bile bu hikâyeyi doğrulayacak yeterince kanıt yok.

Kuklinski, Trenton, New York'taki St. Francis Tıp Merkezi'ne gönderildi ve 5 Mart 2006'da 01.15 sularında öldü. 70 yaşında olmasına rağmen ölümü bazılarına şüpheli gözüktü, çünkü Gambino suç çetesi mafya patronu Sammy Gravano hakkında ifade vermişti. Gravano'nun ona Dedektif Peter Calabro'yu öldürmesini emrettiğini itiraf etmişti. Kuklinski'nin ölümünden günler sonra Gravano'ya yöneltilen tüm suçlamalar düşürüldü, onun tanıklığı olmadan Gravano'ya mahkûmiyet verilmesinden emin değildiler.

Ölmeden önce Kuklinski, aile üyelerine Gambino suç çetesinin tanıklık etmesini önlemek için onu zehirlediğini düşündüğünden bahsetmişti. Öl-

dükten sonra tanınmış bir patolog, herhangi bir zehirlenme olup olmadığını öğrenmek için otopsi sonuçlarını incelemek istemişti. Sonuç olarak hiçbir zehirlenme olmadığını ve Kuklinski'nin doğal sebeplerle öldüğünü açıkladı.

Ek Bilgiler

- Nisan 2006'da ortaya çıkan haber raporlarına göre Kuklinski, yazar Philip Carlo'ya ünlü sendika müdürü Jimmy Hoffa'nın kaçırılıp öldürülmesinden sorumlu bir grubun parçası olduğunu itiraf etmişti. Fakat öncesinde HBO kanalıyla yapılan röportaj sırasında Hoffa hakkında hiçbir şey bilmediğini iddia etti. Kuklinski sadece söylentilerden haberdar olduğunu, özellikle Hoffa'nın öldürülüp varile konduğunu ve diğer arabalarla birlikte sıkıştırılmış bir Japon arabasına yerleştirildiğini ve yurtdışına çıkartıldığını söyledi.

LEONARD LAKE VE CHARLES NG

Doğum Tarihi: 29 Ekim 1945; 24 Aralık 1960

Rumuz: Lake - Leonard J. Hill, AlanDrey, Randy Jacobsen, Robin Stapley, Leonard Hill, Charles Gunnar, Paul Cosner

Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, işkence, hırsızlık

Kurban Sayısı: 1-25

Cinayet Tarihleri: 1983-1985

Yakalanma Tarihi: 2 Haziran 1985; 6 Temmuz 1986

Cinayet Tarzı: Ateş etme

Bilinen Kurbanları: Harvey Dubs, eşi Deborah ve oğlu Sean; Lonnie Bond Sr., eşi Brenda O'Connor ve oğlu Lonnie Bond Jr.; Clifford Peranteau; Jeffrey Gerald; Michael Carroll; Kathleen Allen; Robin Scott Stepley; Randy Jacobson

Cinayet Yeri: Calaveras, Kaliforniya

Durum: Lake tutuklanmasından sonra siyanür alarak intihar etmeye çalıştı. Ng idam cezası aldı, ölüm gününü bekliyor.

Geçmiş

Leonard Lake

Lake San Francisco'da doğdu, altı yaşındayken ailesinin boşanması üzerine kardeşleriyle birlikte dedesinin evine gönderildi. Çok parlak bir çocuk olduğu söylense de genç yaşlarından itibaren pornografiye karşı sağlıksız bir düşkünlük gösterdi. Görünüşe göre büyükannesi kız kardeşlerinin çıplak fotoğraflarını çekmesi için onu teşvik ediyordu ve sonradan bu, Lake'in kız kardeşlerinden zorla cinsel yardım istemesine neden olmuştu.

Genç bir adam olarak Lake, Bahriyelilere 19 yaşındayken katılıp telsiz operatörü oldu. Vietnam Savaşı'nda iki kere görev aldı sonrasında ise 1971'de şizoid kişilik bozukluğu tanısı kondu. Bahriye'den tıbbi sebeplerle atıldı ve psikoterapi görmeye başladı. San Jose'de üniversiteye girdi fakat hippi topluluğuyla kaynaşıp okulu bırakana kadar sadece bir dönem okula gitti.

Lake 1975'te evlendi, fakat eşi onun amatör pornografik filmler yaptığını öğrendiğinde evliliği sona erdi. Lake filmlerdeki ana karakterdi ve her bir filmde sadomazoşizm ve kölelik hâkimdi. 1981'de, araba çalması nedeniyle girdiği hapisten çıktıktan sonra Claralyn Balasz ile evlendi. Bu evlilik de uzun sürmedi çünkü karısı artık onun aşırı sapkın tutumlarını kaldıramıyordu. Lake karısını da pornografik filmlerde oynamaya zorlamıştı, bu da Claralyn için bardağı taşıran son damlaydı.

1982'de Lake, ateşli silahlar ihlali yüzünden polis tarafından yakalanıp tutuklandı fakat kefaletle serbest bırakılıp mahkemeye çıkmadı. Eski karısının Wilseyville'de bulunan evine taşındı ve aynı sene Charles Ng ile tanıştı. Bu iki adam arkadaş oldular ve o evde birlikte yaşamaya başladılar. Amaçlarının aynı olduğunun farkına varınca tiksindirici eylemlerini gerçekleştirmek için mükemmel yeri bulmuşlardı.

Charles Ng

Hong Kong'da doğan Ng'nin babası varlıklı Çinli bir yöneticiydi ve Ng'ye göre babası bu acımasız disiplinini duismital ederek kullanıyordu. Ng ergenlik döneminde yalnızdı, başını belaya sokmuştu ve bu sayılı iyi

okullardan birinde okuyan Ng'nin atılmasına neden olmuştu. 15 yaşındayken markette hırsızlık yaparken yakalanmıştı ve babası onu İngiltere'de bir yatılı okula göndermeye karar verdi. Fakat Ng hırsızlık yapmaya devam etti ve okula varır varmaz atılınca Hong Kong'a geri gönderildi.

1978'de Ng, Amerika'ya taşınıp öğrenci vizesiyle Kaliforniya'daki Notre Dame Üniversitesi'ne başvurdu. Sadece bir dönem tamamladıktan sonra okulu bıraktı. Çok geçmeden motorlu taşıt kazasına karıştı, soruşturmadan kaçmak için Bahriye'ye katıldı.

Bahriyeli olmak için Amerika Birleşik Devletleri vatandaşı olmak gerekiyordu ki Ng henüz vatandaş değildi, bu yüzden 1971'de sahte belgeler kullanarak onları kandırmayı başardı. Bahriyeli olduktan sonra Hawaii'deki görevinde otomatik silahlar çalma suçundan tutuklandı. Askeri mahkemenin sonucundan korktuğu için kaçıp firari oldu ve Kaliforniya'ya dönmeyi başarıp Lake'in yanına yerleşti.

Yaşadıkları taşınabilir ev 1982'de yetkililer tarafından basıldı ve ikisi de yüklü miktarda patlayıcı ve silah bulundurmaktan tutuklandı. Ng, Bahriye hapishanesine gönderildi ve hemen sonrasında bir savunma anlaşması düzenleyerek askeri cezaevinde 18 aylık bir ceza aldı. Lake'e ise kefaletle serbest kalma şansı tanınmıştı fakat bu şartlara uymayıp kaçtı. Ng ile birbirlerini bulana kadar Lake takma isimlerle gezdi.

Cinayetler

Lake ve Ng'nin buluşması onlarla yolu kesişenler için trajik bir son demekti. Özellikle 1983 ve 1985 yılları arası aktiflerdi. İkisi de seri bir şekilde öldürüyorlardı; komşuları, iş arkadaşları, tanıştıkları yabancılar da bunlara dahildi ve kadın, erkek ya da çocuk hiçbir kurbanı ayırmıyorlardı.

Planları önce erkekleri ve çocukları öldürmekti, sonra kadınları kaçırıp Lake'in evinin yanına inşa ettiği ve adına "zindan" dediği yapıda aklıyorlardı. Orada kadınlar tekrar tekrar tecavüze uğruyor ve işkence görüyordu. Tüm bu yapılanlar video ile kayıt altına alınıyordu, kadınlar psikolojik istismarın öznesi oluyorlardı. Kadınlara kendi "seks köleleri" diyorlar, sadece onlardan sıkıldıklarında kadınları öldürüyorlardı.

Daha sonra Lake'in günlüğünde yazılanlara göre Lake, nükleer bir savaş beklediği için bu "sığınak" ya da zindanı inşa etmiş, savaş bittiğinde de kadın köleleri kullanarak bir insan ırkı kurmayı planlamıştı. Bu planına "Miranda Operasyonu" adını vermişti, bu isim John Fowles!ın "Koleksiyoncu" kitabındaki karakterden geliyordu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

25 Temmuz 1984 - Harvey Dubs, 30	Mayıs 1985 - Brenda O'Connor
25 Temmuz 1984 - Deborah Dubs, 33	Mayıs 1985 - Lonnie Bond Jr., 2
25 Temmuz 1984 - Sean Dubs, 1	Mayıs 1985 - Robin Scott Stapley, 26
Ekim 1984 - Randy Jacobson, 34	Nisan 1985 - Kathleen Allen, 18
Mayıs 1985 - Lonnie Bond, 27	Nisan 1985 - Michael Carroll, 23

1983'te tarih belirtilmeyen cinayetler:

Charles Gunnar

Donald Lake (Lake'in küçük kardeşi; ortadan kaybolmuş ve Lake ile Ng'nin öldürdüğü varsayılmıştı.)

Şüphelenilen cinayetler:

Kasım 1984 - Paul Cosner, 39 (mümkündü fakat suçlamalar düşürüldü.)

Temmuz 1984 - Donald Giuletti, 36

Yakalanma ve Dava Süreci

Ng 2 Haziran 1985'te Güney San Francisco'da market hırsızlığı yaparken görülmüştü. Polisler olay yerine gelmeden kaçmıştı fakat Lake'in arabası hâlâ olay yerindeydi ve arabasında bulunan tabanca sebebiyle tutuklandı. Polise adının Robin Stapley olduğunu söyleyip Stapley adına olan sürücü belgesini verdi. Fakat Stapley sadece 26 yaşındaydı ve polis, Lake'in yaşlı olduğunu fark etmişti. Sorgulanmak üzere karakola götürüldü.

BELGNESO KAOTIC TEAM

Lake'in Wilseyville'deki evi aranırken polis Lake'in silah koleksiyonunu ve onun hayatını idame ettirmeyi iş olarak benimsemiş biri olduğunu gösteren eşyalar buldular. Evi daha detaylı aramaya koyuldular. Dedektifler zindana yakın bir alanda mezarlık olduğunu fark etti, uzun ve zor bir süreç sonucunda neredeyse 19 kiloya yakın ezilmiş ve yakılmış kemik parçaları ele geçirdiler. Buldukları kemik parçalarının en az 11 cesede ait olduğu belirlendi.

Bulunan bir harita dedektifleri iki tane 18 litrelik kovanın gömüldüğü alana yönlendirdi. Üstünde ad yazan zarflar ve kurbanlara ait kimlikler ele geçirildi, bu da toplamda 25 kurban olduğu sonucuna varılmasını sağladı. Kovalardan birinde Lake'in 1983 ve 1984'te tuttuğu günlüklerle birlikte iki video kaset bulundu. Kasetlerden biri Brenda O'Connor'ın işkencesini, diğeri de Deborah Dubs'a yapılan korkunç birçok istismarı içeriyordu ki kayıtlara göre Dubs'ın hayatta kalması imkânsızdı.

Ng Kanada'ya kaçtı fakat market hırsızlığı problemi onun başını yine belaya soktu. Hırsızlığını görüp onu yakalamaya çalışan güvenlik görevlisini vurduktan sonra 6 Temmuz 1985'de Alberta'da tutuklandı. Dört buçuk sene hapis cezasına çarptırıldı ve cezasını bitirdikten sonra Kaliforniya'da gerçekleşen cinayetler yüzünden iade talebi yapıldı ve hapishanede tutuldu.

Ng iade talebine karşı koymayı denedi çünkü Kaliforniya'da idam cezası vardı fakat Kanada'da bu uygulama yoktu. Kanada Yüksek Mahkemesi onun talebini reddetti ve 1991'de Kaliforniya'ya iadesi yapıldı. Birinci derece cinayetten 12 kere suçlandı ve Amerika'nın hukuk tarihinin en uzun mahkemelerinden biri başlamış oldu.

Ng için toplamda 10 avukat çalıştı, Ng duruşmaya çıkmadan önce bile, aralarından bazılarına görevi kötüye kullanmaktan dava açtı. Sonunda kendini temsil etmeyi seçti, bu nedenle duruşması bir yıl boyunca uzadı. İadesinden duruşmanın başlamasına dek altı yıl geçti, en sonunda Ekim 1998'de mahkeme huzuruna çıktı.

Mahkeme Şubat 1999'da sona erdi ve Ng 12 cinayetin 11'inden suçlu bulundu. İdam cezasına çarptırıldı. Cezasının hafifletilmesi için başvur-

salar da hâkim bu isteği reddetti ve ilk verilen cezanın uygulanacağı kesinleşti. Her şey sona erdiğinde Ng'nin davası Kaliforniya'ya 20 milyon dolara mal olmuştu.

Sonuç

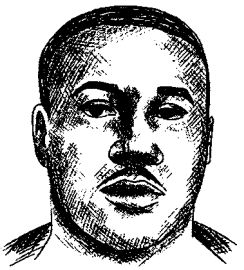
Lake tutuklandığında nezarethaneye konup dedektifler tarafından sorgulanmayı bekledi. Bir bardak su istedi ve suyu aldığında tişörtünün koluna sakladığı siyanür haplarını yutmayı başardı. Daha sonra hastaneye götürüldü ve dört gün sonra, 6 Haziran'da yaşam desteği kesildi ve hızlı bir şekilde hayatını kaybetti.

Ng hâlâ idam cezasının gerçekleşeceği günü bekliyor.

Ek Bilgiler

Alıntılar:

- "Bebeğimi bana geri ver, ne istersen yaparım." Kurban Brenda O'Connor. "Zaten bizim istediklerimizi yapacaksın." Leonard Lake
- "Tanrı kadınları yemek, ev işi yapmak ve cinsel ilişkiye girmek için yarattı. Ve onlara ihtiyaç duyulmadığı zamanlarda bir yere kapatılmalılar." Leonard Lake
- Leonard'ın küçük kardeşi Donald Lake 1983'te kayboldu. Öldüğü düşünüldü fakat bedeni asla bulunamadı.
- Lake'in askeriyeden arkadaşı Charles Gunnar'ın bedeninden kalanlar Eylül 1992'de çiftlikte bulundu.
- "The Ballad of Leonard and Charles", bir *trash metal* grubu olan Exodus tarafından iki katil hakkında yazılmış bir şarkıdır.

DERRICK TODD LEE

Doğum Tarihi: 5 Kasım 1968
Rumuz: Baton Rouge Seri Katili
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 7+
Cinayet Tarihleri: 23 Ağustos 1992-3 Mart 2003
Yakalanma Tarihi: 27 Mayıs 2003
Cinayet Tarzı: Bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Randi Mebruer, 28; Gina Wilson Green, 41; Geralyn Barr DeSoto, 21; Charlotte Murray Pace, 21; Pamela Kinamore, 44; Trinesha Dene Colomb, 23; Carrie Lynn Yoder, 26
Cinayet Yeri: Baton Rouge, Lafayette, Louisiana
Durum: İdam cezasına çarptırıldı. 21 Ocak 2016'da kalp rahatsızlığından öldü.

Geçmiş

Lee 1968'de St. Francisville, Louisiana'da Samuel Roth ve Florence Lee'nin çocuğu olarak dünyaya geldi. Lee doğduktan hemen sonra babası evi terk etti, annesi de Samuel'in akıl hastalığı sebebiyle bunun en iyisi olduğunu düşündü. Samuel'in daha sonra eski karısını öldürmeye teşebbüsten akıl hastanesinde yattığı ortaya çıktı. Florence, çocuklarla kendi çocuğu gibi ilgilenen Coleman Barrow ile evlendi.

Lee 11 yaşındayken mahalledeki kızların camlarını gözetlemeye başlamıştı, ayrıca küçük hayvanlara da işkence etmeyi seviyordu. 13 yaşına geldiğinde küçük bir hırsızlık suçuna bulaşmış, ceza almamıştı. Polis halihazırda onun camları gözetlediğini biliyordu fakat o zamanlarda herhangi bir şiddet eğilimi göstermiyordu. Bu 16 yaşındayken değişti, başka bir çocukla kavgaya karışıp ona bıçak çekti. 17 yaşındayken gözetleme yüzünden tutuklandı fakat çocuk mahkemesine çıkmaktan kurtuldu.

Yetişkinlik döneminde de gözetleme huyu devam etti, hatta 1988'de Jaqueline Denise Sims ile evlendikten sonra da bu devam etti. Çiftin Derrick Jr. ve Dorris adında iki çocuğu oldu ve evliliklerinin ilk dönemlerinde Lee tutuklanıp izinsiz bir şekilde bir eve girdiği için yargılandı. Bir

yandan Lee ailesini geçindirmek için çok çalışan iyi bir babaydı; diğer yandan güzelce giyinip kadınlarla tanışmaya bara gidiyordu.

Jacqueline'in babasının kaza sonucu ölmesiyle çiftin eline yüklü miktarda para geçti, Lee daha mutlu olamazdı. Artık daha güzel kıyafetler satın alabilir, kadınlara parayı harcayabilir ve gösterişli arabalara sahip olabilirdi. Düzenli olarak görüştüğü bir kadın vardı. Adı Casandra Green olan bu kadın 1999'da erkek çocuklarını dünyaya getirmişti. O zamana kadar tüm para harcanmıştı, Lee de çalışmaya ve maaşla geçinmeye kaldığı yerden devam etmişti.

2000'de Lee ekonomik zorluklardan sıkıntı çekti. Casandra ile sürekli kavga ediyordu. Bu zamanla şiddete dönüştü ve Casandra onun hakkında koruyucu hüküm kararı çıkarttı. Fakat üç gün sonra Lee onu barın park alanında görüp dövdü. Tutuklanıp yargılandı, sonraki seneyi hapishanede geçirdi. Şartlı tahliyesinde izleme aleti takılıp ev hapsine mahkûm edildi fakat kuralları çiğnedi. Buna rağmen hapishaneye dönmedi.

Lee 1993'te park etmiş bir arabada "sevişen" genç bir çift görüp onlara saldırdı, yaklaşık 1.8 metrelik ekin biçme aleti kullandı. Yaklaşan bir arabayla dikkati dağılıp kaçana kadar çifti acımasızca doğradı. Mucizevi bir şekilde çift hayatta kaldı ve Lee'nin kimliğini ancak 6 sene sonra tespit ettiler. Sonraki 10 yıl boyunca Lee'nin saldırıları daha da şiddetlendi ve sonunda DNA testi sonucuyla cinayetler çözülene kadar birçok cinayete imza attı.

Cinayetler

Lee'nin bilinen ilk kurbanı 18 Nisan 1998'de Zachary, Louisiana'daki evinden kaybolan Randi Mebruer idi. Evin yerleri kanla kaplıydı, öldürüldüğü kesindi fakat bedeni bulunamadı.

Gina Wilson Green de 23 Eylül 2001 günü Baton Rouge'daki evinde öldürüldü. Cesedi ertesi gün işe gelmediği için onu kontrol etmek amacıyla gelen iş arkadaşı tarafından bulundu. Adli tabip tecavüze uğradığını ve boğularak öldürüldüğünü tespit etti.

Addis, Louisiana'da 14 Ocak 2002 tarihinde Geralyn Barr DeSoto

öldürüldü. Stanford Caddesi'ndeki evinde öldürülen DeSoto, öyle bıçaklanmıştı ki neredeyse kafası bedeninden ayrılmıştı. Cesedi işten eve dönen kocası tarafından ilerleyen saatlerde bulundu.

31 Mayıs 2002'de Charlotte Murray Pace, Baton Rouge'daki evinde tecavüze uğradıktan sonra bıçaklanarak öldürüldü. Gina Wilson Green öldürüldükten sonra Stanford Caddesi'ndeki evinden taşınıp Sharlo Caddesi'ne yerleşmişti. Vücuduna adlığı 83 tornavida darbesiyle öldürülmüştü.

Pamela Piglia Kinamore, Baton Rouge'daki evinden 12 Temmuz 2002 günü kaybolmuştu. Dört gün sonra bedeni Whiskey Bay Köprüsü'nün altında bulundu. Boğazı çok derin kesilmişti, neredeyse başı bedeninden ayrılacaktı ve ölmeden önce tecavüze uğramıştı.

Trinesha Dene Colomb 21 Kasım 2002'de annesinin Grand Coteau, Louisiana'daki mezarını ziyarette gittiğinde ortadan kaybolmuştu. Üç gün sonra, tecavüz edilmiş ve dövülmüş bedeni Scott, Louisiana'da ormanda avcılar tarafından bulundu.

Bilinen son kurban Carrie Lynn Yoder, 3 Mart 2003'te Baton Rouge'daki evinden kayboldu. 10 gün sonra cesedi Whiskey Bay Köprüsü'nün altında bulundu. Diğer kurbanlar gibi o da tecavüze uğramış ve ölene kadar boğulmadan önce kötü bir şekilde dövülmüştü.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

18 Nisan 1998 - Randi Mebruer, 28	9 Temmuz 2002 - Diane Alexander
24 Eylül 2001 - Gina Wilson Green, 41	12 Temmuz 2002 - Pamela Kinamore, 44
14 Ocak 2002 - Geralyn DeSoto, 21	21 Kasım 2002 - Trinesha Dene Colomb, 23
31 Mayıs 2002 - Charlotte Murray Pace, 21	3 Mart 2003 - Carrie Lynn Yoder

Diğer muhtemel kurbanlar:

23 Ağustos 1992 - Connie Warner

13 Haziran 1997 - Eugenie Boisfontaine

Yakalanma ve Dava Süreci

Mayıs 2003'te seri katil zanlısıyla ilgili Baton Rouge polisi tarafından yapılan bir robot resim yayınlandı. Aynı zamanda kolluk kuvvetleri yerel kiliseleri ziyaret edip karşılaştıkları erkeklerin hepsinden DNA örneği toplayarak şüpheliyi bulmaya çalışıyordu. Bu erkeklerden biri de Lee idi, dedektiflerin dikkatini hemen çekmişti çünkü robot resimle olan benzerliği ve suç geçmişi göz önündeydi.

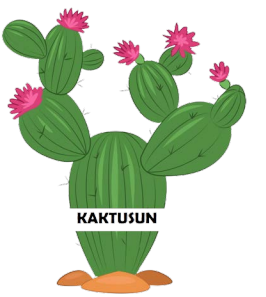
Birkaç hafta sonra, Green, Yoder, Kinamore, Pace ve Colomb'dan alınan örneklerle yapılan DNA testi pozitif eşleşmeyle sonuçlandı. Aynı gün Lee kendi DNA örneğini verdikten sonra ailesini alıp Louisiana'dan kaçmıştı. Fakat 27 Mayıs 2003'te Atlanta'da yakalanıp tutuklandı ve Louisiana'ya geri getirildi.

İlk duruşması Geralyn DeSoto cinayetinden Ağustos 2004'te yapıldı. Suçlu bulundu ve ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırıldı. Birkaç ay sonra, Ekim 2004'te Charlotte Murray Pace cinayeti ve cinsel istismarı nedeniyle mahkeme huzuruna çıktı. Yeniden suçlu bulunarak idam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Lee tıbbi tedavi alması amacıyla hastaneye gönderildi ve 21 Haziran 2016'da kalp hastalığı sonucu öldü.

Hâlâ birçok cinayetin şüphelisi olmakla beraber, ölümü sebebiyle bu cinayetler çözüme ulaşamadı.

CODY LEGEBOKOFF

Doğum Tarihi: 21 Ocak 1990
Rumuz: Yok
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, cinsel taciz
Kurban Sayısı: 4
Cinayet Tarihleri: Ekim 2009-Kasım 2010
Yakalanma Tarihi: 28 Kasım 2010
Cinayet Tarzı: Keskin olmayan bir cisimle kafaya vurma
Bilinen Kurbanları: Jill Stacey Stuchenko, 35; Cynthia Frances Maas, 35; Natasha Lynn Montgomery, 23; Loren Donn Leslie, 15
Cinayet Yeri: Prince George, Vanderhoof, Kanada
Durum: 25 sene hapis yattıktan sonra şartlı tahliye hakkıyla ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Kimse, uzun, sarışın ve yakışıklı Legebokoff'un yüzyıl düşünse katil olabileceğini aklına getirmezdi. İyi ve sevgi dolu bir ailede büyümüş ve çok güzel bir çocukluk geçirmişti. Okulda akranları arasında çok popülerdi, buz hokeyi, alp disiplinli kayak ve diğer sporlarla uğraşıyordu. Yerel polisle zaman zaman küçük suçlardan başı belaya girse de onun hakkında herhangi bir endişe duyulmadı.

Legebokoff, Fort St. James'den Prince George'a taşındı, üç kadın oda arkadaşıyla birlikte yaşamaya başladı. Tamirci olarak çalışırken boş vakitlerini de sosyal medyada harcıyordu. Şiddet eğilimine dair bir belirti yoktu, herkes onun "normal" olduğunu söylerdi, herkes için sıradan biriydi.

Bu 2010 yılında Kanada Kraliyet Atlı Polisi'nin yaptığı rutin bir trafik kontrolünde değişti. Ailesi ve arkadaşları durumu öğrenince şok olmuştu, genç adamın kimsenin ummadığı bir yanı vardı.

Cinayetler

9 Ekim 2009'da Jill Stacey Stuchenko kayboldu ve bedeni dört gün sonra İngiliz Kolumbiyası'nda kuma gömülü halde bulundu. Bilinen diğer kurban olan Natasha Lynn Montgomery 31 Ağustos 2010 civarı kayboldu. Bedeninden kalanlar asla bulunmamış olsa da DNA'sı Legebokoff'un dairesinde bulundu.

Cynthia Frances Maas 10 Eylül 2010'da kayboldu. Bedeni bir ay sonra bir parkta bulundu, çok fazla yarası vardı. Çenesi ve elmacık kemikleri kırılmıştı, boynuna ayakla basılmış olduğuna dair izler vardı, köprücük kemiğinde kesik yarası vardı ve ayrıca kafasında keskin olmayan bir cisimle darbe aldığına dair izler bulunmaktaydı.

Bilinen son kurban genç Loren Leslie idi, 27 Kasım 2010'da öldürülmüştü. Görme engelli Leslie'nin Legebokoff ile internetten tanıştığı düşünülüyordu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

9 Ekim 2009 - Jill Stacey Stuchenko, 35

31 Ağustos 2010 - Natasha Lynn Montgomery, 23

10 Eylül 2010 - Cynthia Frances Maas, 35

27 Kasım 2010 - Loren Leslie, 15

Yakalanma ve Dava Süreci

Legebokoff, İngiliz Kolumbiyası'ndaki 27. Otoyol'da 27 Kasım 2010 günü kamyonetiyle seyrederken hız limitini aşmıştı ve anında polisler tarafından kenara çekildi. Başta polis memuru Legebokoff'un izinsiz avlanmaya gittiğini düşündü, çünkü o otoyolda kasım ayının soğuk gecesinde birilerini görmek olağan dışıydı.

Olay yerine başka bir polis memuru daha geldi, kamyonetin içinde oturan Legebokoff'a yaklaştıklarında, onun çenesine, yüzüne ve ayakla-

rına kan bulaştığını gördüler; hatta ayağının altındaki paspasta daha çok kan vardı. Kamyoneti aradıklarında kanla kaplı bir İngiliz anahtarı ve çok amaçlı bir alet de buldular. Bir sırt çantasının içindeki cüzdanda ise Loren Leslie'ye ait bir kimlik buldular. Kanın nereden geldiğini sorduklarında Legebokoff avladığı geyikten geldiğini söyledi.

Kamyonette hiç geyik olmadığı için onu tutuklayıp geyiği araması için bir polis görevlendirdiler. Fakat o polis, kar üstünde Legebokoff'un adımlarını takip ettiğinde geyik yerine Leslie'nin cansız bedeniyle karşılaştı.

Tutuklandıktan sonra Legebokoff'un alınan DNA örneği Maas, Montgomery ve Stuchenko cinayetleriyle bağlantılı çıktı. Dört cinayetten yargılandı ve duruşması Haziran 2014'te yapıldı. Suçsuz olduğunu, cinayetlerin sadece bir kısmına dahil olduğunu ve kurbanların canını alan kişinin kendisi olmadığını iddia etti.

Kim olduğu bilinmeyen birine suçu yüklemeye çalışmasına rağmen, dört cinayetten suçlu bulundu vee dört defa ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı, ayrıca 25 yıl hapis yattıktan sonra şartlı tahliyeye başvurma hakkı vardı.

Sonuç

Legebokoff Şubat 2015'te yasal temsilcisiyle ilgili sorunlar ve mahkemenin duruşma yerini değiştirme kararları nedeniyle temyiz başvurusunda bulundu. İngiliz Kolumbiyası Yargıtayı Eyül 2016'da temyiz başvurusunu iptal etti ve ilk başta alınan mahkûmiyet kararının devamlılığına karar verildi.

BOBBIE JOE LONG

Doğum Tarihi: 14 Ekim 1953
Rumuz: Robert Joseph Long, Tecavüzcü Reklamcı, Gizli Tecavüzcü Reklamcı, Joseph Long
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 10+
Cinayet Tarihleri: 28 Mart-11 Kasım 1984
Yakalanma Tarihi: 16 Kasım 1984
Cinayet Tarzı: Boğma, ateş etme, boğaz kesme
Bilinen Kurbanları: Ngeun Thi Long, 20; Michelle Denise Simms, 22; Elizabeth B. Loudenback, 22; Chanel Devon Williams, 18; Karen Beth Dinsfriend, 28; Kimberly Kyle Hopps, 22; Virginia Lee Johnson, 18; Kim Marie Swann, 21; Vicki Elliott; Kimliği bilinmeyen bir kadın; Artis Wick
Cinayet Yeri: Tampa Körfez Bölgesi, Florida
Durum: İdam cezasına çarptırıldı, infaz gününü bekliyor.

Geçmiş

Long, fazladan bir X kromozomuyla genetik mutasyon ile doğdu, ergenlik döneminde kızlar gibi göğüsleri oluşmaya başladı. Bu diğer çocukların onunla dalga geçmesine sebep oldu, ailesi ayrıldıktan sonra Long erişkinlik dönemine kadar annesiyle birlikte uyudu. Long ve annesi arasındaki ilişki bozuktu, çoğunlukla annesinin birçok sevgilisi olması ve onlarla kısa sürede ayrılması bunda etkili oldu. Ayrıca çocukken birçok kafa yaralanması geçirse de ne oldukları ya da nasıl gerçekleştikleri bilinmiyor.

1974'te Long ve lise aşkı evlendiler, çiftin iki çocuğu oldu. Bu evlilik kısa sürdü ve kadın 1980'de boşanma kararı aldı. Bir yıl sonra Long, kadınlara tecavüz ettiği uzun ve şiddet dolu bir döneme girdi. Aletlerle ilgili reklam broşürleri dağıtan kişileri takip ediyor ve tanıtım yapan kadın eğer yalnızsa ona tecavüz ediyordu. 1981'de tecavüzden tutuklandı ve yargılandı fakat yeni bir duruşma talep edildiğinde suçlamalar düştü.

Long, Tampa körfez bölgesine 1983'te taşındı. O zamanlarda körfezde yılda 30-35 cinayet işleniyordu. Long'un gelişinden bir sene sonra, yani 1984'te bu oran çarpıcı biçimde yükseldi ve her hafta öldürülmüş başka bir kadın kurban bulundu. Bu bir tesadüf müydü? Bunu öğrenmek uzun sürmedi.

Cinayetler

1984'te Long sekiz aylık bir cinayet işleme dönemine başladı, Mart ve Kasım ayları arasında her hafta bir kadın öldürüyordu. Öldürebileceği kadınları aramak üzere arabasıyla dolaşıyor ve genellikle hayat kadınlarını ya da pejmürde barlarda takılan kadınları arabasına alıyordu. Her zaman yalnız olduklarından emin oluyordu. Sonraları, kadınların ona yaklaştığını iddia etti.

Kadınlar arabasına binmeyi kabul ettiklerinde onları alıp evine götürüyordu. Kurbanlarını bağladıktan sonra tecavüz ediyor ve onları boğarak, sopayla döverek ya da boğazlarını keserek öldürüyordu.

Long cesetlerden kurtulurken onları garip ve küçük düşürücü bir hale getiriyordu; genellikle bacakları açık bir şekilde duruyorlardı. Cesetler ormanlık alanda ya da kırsal yol kenarlarına yakın yerlerde bulunuyordu. Kurbanlardan ikisi egzotik dansçıydı, beşi hayat kadınıydı, biri öğrenciydi fakat diğer kurbanın mesleği bilinmiyordu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

27 Mart 1984 - Artis Wick	7 Ekim 1984 - Kimberly Hopps, 22
4 Mayıs 1984 - Ngeun Thi Long, 20	13 Ekim 1984 - Karen Beth Dinsfriend
27 Mayıs 1984 - Michelle Simms, 22	6 Kasım 1984 - Virginia Johnson, 18
8 Haziran 1984 - Elizabeth Loudenback, 22	10 Kasım 1984 - Kimberly Swann, 21
7 Eylül 1984 - Vicky Elliott, 21	16 Kasım 1984 - Vicky M. Elliott, 21
30 Eylül 1984 - Chanel Devon Williams, 18	

Yakalanma ve Dava Süreci

Olay yerinden büyük miktarda adli kanıt ele geçirildi, buna halı iplikleri, bağlamada kullanılan ipler, meni ve halat düğümleri bulundu. Bu nedenle Long'un Lisa McVey'in kaçırılması ve cinsel istismarı şüphesiyle tutuklanması için üç tutuklama emri çıkarıldı. 16 Kasım 1984'te tutuklanıp yargılandı.

Long, McVey'e saldırdığını itiraf etti fakat dedektifler ona çözülemeyen diğer cinayetlerle ilgili sorular sorduklarında cevap vermek istemedi. Kurbanların fotoğraflarını gösterdiklerinde ise avukat istediğini belirtti. Avukat talebi karşılanmadı ve sekiz cinayeti itiraf etmek zorunda kaldı. Long ile bir işbirliği yapıldı ve 24 Eylül 1985'te tüm suçlamalardan hüküm giydi. Bir sonraki duruşma Michelle Simms cinayetiyle ilgili olarak Temmuz 1986'da yapıldı. Sadece bir hafta süren duruşma sonrası Long suçlu bulunarak idam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Toplamda Long şu cezaları aldı:

- 1x5 yıl hapis
- 4x99 yıl hapis
- 28x ömür boyu hapis
- 1 idam cezası

Long hâlâ elektrikli sandalyede gerçekleşecek infaz gününü bekliyor.

LONG ISLAND SERİ KATİLİ

Doğum Tarihi: Bilinmiyor
Rumuz: Gilgo Katili, Gilgo Plaj Katili, Sahil Seri Katili, Craigslist Katili
Ayırt Edici Özellik: Hayat kadınları ve eskortlar
Kurban Sayısı: 10-16
Cinayet Tarihleri: Muhtemelen 1996-2016 arası
Yakalanma Tarihi: Kimliği belirlenemediği için tutuklanmadı.
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Maureen Brainard-Barnes, 25; Melissa Barthelemy, 24; Megan Waterman, 22; Amber Lynn Costello, 27; Jessica Taylor, 20; kimliği bilinmeyen diğer kurbanlar
Cinayet Yeri: New York
Durum: Kimliği belirlenemedi.

Geçmiş

Long Island seri katili birçok isimle anılsa da gerçek kimliği hiçbir zaman açığa çıkmadı. 20 yıllık bir süre boyunca on altıdan fazla cinayetin zanlısı olduğu düşünüldü ve kurbanları çoğunlukla hayat kadınıydı. İşlenen cinayetlerden sonra bedenler Gilgo Sahili, Oak Sahili ve Jones Sahil Parkı yakınlarında Ocean Park Yolu boyunca bırakılıyordu.

Bu kontrolsüz seri katilin yakalanmadan birçok cinayeti işlediğini bilmekten daha korkunç olan şey ise listenin başında tüm tanımlara uyan bir şüphelinin olmamasıydı. Long Island Seri Katili yakalanmadan 2016 yılına kadar faaliyette olduğuna, yetkililerin tekrar öldürmeden katilin kimliğini bulmak ve onu yakalamak için mümkün olan tüm kaynakları kullanabileceğine inanılıyordu.

Cinayetler

Long Island Seri Katili'nin 20 yıldan fazla süre içerisinde 10 ila 16 kişiyi öldürdüğü düşünülüyor, bu kurbanlardan birçoğu da hayat kadınlarından oluşuyordu. Cesetleri genelde Long Island'a yakın olan Ocean Park Yolu'na atıyordu. Toplamda, geriye kalan bedenler on kişiye aitti,

bazı kurbanların bir kısmı bulunmuş, bazılarının da kalıntılarından kimlik tespit edilememişti.

Maureen Brainard-Barnes 9 Temmuz 2007'de Long Island'da kayboldu. Eskort olarak çalışırken müşterilerini internet üzerinden buluyordu ki bu, eskortlarca bilinen ve sürekli kullanılan bir yöntemdi. Bedeni Aralık 2010'da bulundu.

10 Temmuz 2009'da Melissa Barthelemy Bronx'tan kayboldu. O da internet üzerinden çalışan bir eskorttu ve kaybolduğu gece onun banka hesabına 900 dolar ödeme yapan bir müşteriyle birlikteydi. Eski erkek arkadaşını aramaya çalışsa da telefonu açan olmadı.

Craigslist sitesinde çalışan başka bir eskort Maine'den Megan Waterman idi. 6 Haziran 2010'da kaybolmuştu ve o gün erkek arkadaşına dışarı çıktığını söylemiş fakat eve dönmemişti. Bedeninden kalanlar Aralık 2010'da bulundu.

Hayat kadını ve uyuşturucu bağımlısı Amber Lynn Costello 2 Eylül 2010'da Kuzey Babylon, New York'ta bulundu. Cinsel ilişki için yabancı biri ona 1.500 dolar teklif etmişti ve Costello kaybolduğu gün o adamla buluşmaya gitmişti.

20 yaşındaki Jessica Taylor Temmuz 2004'te kayboldu. Gövdesi 26 Temmuz'da Gilgo Sahili'nin doğusunda bulundu ve elleriyle kafası kayıptı. DNA örneği alınarak kimliği belirlendi. Bedeninden geriye kalanlar Mayıs 2011'de bulundu. Öldürüldüğü dönemde o da hayat kadını olarak çalışıyordu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

28 Haziran 1997 - "Peaches"	2 Eylül 2010 - Amber Lynn Costello, 27
19 Kasım 2000 - 6 numaralı Jane Doe	4 Nisan 2011 - John Doe
Temmuz 2003 - Jessica Taylor, 20	4 Nisan 2011 - Bebek Doe
9 Temmuz 2007 - Maureen Brainard-Barnes, 25	11 Nisan 2011 - 3 numaralı Jane Doe
6 Haziran 2010 - Megan Waterman, 22	11 Nisan 2011 - 7 numaralı Jane Doe
10 Temmuz 2009 - Melissa Barthelemy, 24	

Olağan kurbanlar:

3 Mart 2007 - "Cherries"

17 Mayıs 2011 - Tanya Rush, 39

1 Mayıs 2010 - Shannan Maria Gilbert

16 Mart 2013 - Natasha Jugo, 31

Şüpheliler

Profil:

- Beyaz erkek
- 20 ila 40 yaş arasında
- Büyük bez çuvallara erişimi olan biri
- Kolluk kuvvetleriyle ilgili bilgi sahibi olabilir
- Kolluk kuvvetleri ile bağlantılı olabilir

Joel Rifkin:

O zamanlarda o bölgede aktif olan bir seri katil, birçok insan onun Long Island Seri Katili olduğunu düşündü. Fakat işlediği cinayetleri itiraf etmesine rağmen Long Island katiliyle bağlantılı cinayetlerle alakası olmadığını söyledi.

Eski Emniyet Müdürü James Burke

Shannan Gilbert'ın ailesi Burke'ün olağan şüpheli olduğunu düşünmüşlerdi. Kasım 2016'da kendi aracından bir çantayı çalan bir adamı dövdüğünü gizlemeye çalışmaktan yargılanmıştı ve çantasında pornografik ögelerle seks oyuncakları vardı. Burke'ün bu acımasız cinayetleri işlediğine dair herhangi bir kanıt bulunamadı.

PEDRO LÓPEZ

Doğum Tarihi: 8 Ekim 1948
Rumuz: And Dağları Canavarı
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, pedofili
Kurban Sayısı: 53-300+
Cinayet Tarihleri: 1969-1980 ve muhtemelen 2002
Yakalanma Tarihi: 9 Mart 1980
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: 9 ila 12 yaş arası adı bilinmeyen küçük kızlar
Cinayet Yeri: Kolombiya, Peru, Ekvador
Durum: 1998'de firar ettikten sonra nerede olduğu veya ne yaptığı bilinmiyor.

Geçmiş

Kendi deyimiyle López hayata kötü bir başlangıç yapmıştı, bir hayat kadınından doğan on üç çocuktan biriydi. 8 yaşındayken annesi onu uygunsuz bir şekilde küçük kız kardeşini okşarken yakalayıp evden attı. Bir adam onu alıp, boş bir eve götürdükten sonra genç López'e tekrar tekrar tecavüz etti. Böylesine genç yaşta cinsel istismara uğramış, azarlanmış, annesi tarafından terk edilmiş ve ailesinden sürgün edilmişti.

12 yaşındayken Amerikalı bir aile onu alıp yetimler için olan bir okula yazdırdı. López'in anlattığına göre orada erkek öğretmenler tarafından taciz edildiği için okuldan kaçmıştı. 18 yaşındayken hapse girdi ve burada bir grubun cinsel istismarına uğradı. Hâlâ hapisteyken ona zarar verenlerden intikam almak istediğini söylemiş, grup üyelerinden üçünü öldürmüştü fakat bu olay kanıtlanmadı.

Çocukluğu ve gençliğinde yaşadığı bunca cinsel istismar ve tecavüz sonrası López, hapisten çıktığında kaçınılmaz bir şekilde ona saldıranlarla aynı kişiye dönüşmüştü fakat bunu bir adım öteye taşımıştı, sonradan itiraf ettiğine göre 300'den fazla küçük kızı öldürmüştü.

Cinayetler

Hapishaneden çıktıktan sonra López, Kolombiya ve Ekvador'da dudak uçuklatan cinayet işleme serisine başlamıştı, her hafta üç kişiyi öl-

dürüyordu. 300'den fazla genç kız kayıptı ve yetkililer ilk başta cinsel kölelik ve hayat kadınlığı yapmak üzere kızların satıldığını düşünmüş, başarısız bir kaçırma girişiminde López tutuklanana kadar herhangi bir seri katilden şüphe etmemişlerdi.

Yakalanma ve Dava Süreci

9 Mart 1980'de López genç bir kızı kaçırmaya çalışmış fakat orada bulunan tüccarlar tarafından yakalanıp polis gelene kadar orada tutulmuştu. Karakolda yapılan sorgulamada işlediği birçok cinayeti itiraf etti. Polis başta ona inanmadı fakat yaşanan ani bir sel bir toplu mezar ortaya çıkardığında onun doğruyu söylediğini anladılar.

Sonuç

1998'de López, 50 dolarlık kefaletle bir hastanenin psikiyatr bölümünden salınarak cinayetlerle ilgili duruşmasını beklemeye başladı. Fakat kaçmayı başardı ve o andan beri kimse ondan haber alamadı. Günümüze kadar yaşayıp yaşamadığı hâlâ bilinmiyor.

PETER LUNDIN

Doğum Tarihi: 15 Şubat 1972
Rumuz: Bjarne Skounborg
Ayırt Edici Özellik: Akraba katili, beden parçalama
Kurban Sayısı: 4
Cinayet Tarihleri: Nisan 1991 ve Haziran 2000
Yakalanma Tarihi: 5 Temmuz 2000
Cinayet Tarzı: Boyun kırma, boğma
Bilinen Kurbanları: Annesi, Marianne Pedersen ve iki oğlu
Cinayet Yeri: Kuzey Carolina ve Danimarka
Durum: Ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Lundin Ole ve Anna çiftinin çocuğu olarak Danimarka'da dünyaya geldi. 7 yaşındayken aile, Amerika Birleşik Devletleri'ne göç edip Maggie

Vadisi, Kuzey Carolina'ya yerleşti. Sıradan bir çocukluk geçirmişti, geçmişine dair herhangi bir şiddet öğesi yoktu. Fakat daha sonra itiraf ettiğine göre o ve babası düzenli olarak annesini istismar ediyordu.

1991'de Lundin ve annesi arasında saç kesimiyle ilgili çıkan absürt bir kavga sonrası Lundin annesini ölene kadar boğdu. Babası Ole, sonrasında Lundin'e cesedi saklamasına ve Hatteras Burnu'nda bir sahile gömmesine yardım etti. Bedeninden kalanların bulunması sekiz ayı buldu ve Lundin ile babası anında tutuklandı.

O zamanlarda 19 yaşında olan Lundin 15 sene hapis cezasına çarptırıldı, babası ise gerçek ortaya çıkınca yardım ve yataklıktan iki sene hapis cezası aldı. Hapisteyken Lundin Danca bir kanalın röportajına katıldı, bu süre boyunca yüzünün yarısı siyaha boyanmış şekilde kayda alındı.

Bu röportaj daha sonra İsveçli bir psikiyatr olan Profesör Sten Levander'a gösterildi; Lundin'e 40 üzerinden 39 dereceyle psikopatlık tanısı koydu.

1999'da hapishaneler çok dolu olduğu için Lundin serbest bırakılıp Danimarka'ya gönderildi. Döndüğüne daha sonra şiddet sebebiyle onu evden kovan bir kadınla evlendi. O zamanlarda Marianne Pedersen ve iki çocuğu ile tanıştı, bu da genç kadın ve çocukları için büyük bir trajediyle sonuçlandı.

Cinayetler

Lundin Pedersen ile tanıştığında, Pedersen Rødovre, Kopenhag'da bir genelevde çalışıyordu. Pedersen ve iki çocuğunun 3 Temmuz 2000'de kaybolduğu yetkililer tarafından rapor edilmişti, Lundin polislere onların tatile çıktığını ve kendisinin de Pedersen'in evini boyadığını söylemişti. Polis evi aradığında bodrumda ve Pedersen'in arabasında kan lekeleri buldu.

Pedersen ve iki oğlunun bedenleri hiç bulunamadı fakat evin içinde insana ait parçalar bulundu. Adli kanıtlar zemindeki izleri araştırdığında bir baltanın ve açılı taşlama aletinin kullanıldığını ortaya çıkardı. Polis cesetlerin parçalandığını ve bir yere atıldığını varsaydı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

Nisan 1991 - Anna Lundin

16 Haziran 2000 - Marianne Pedersen ve iki oğlu

Yakalanma ve Dava Süreci

Lundin 5 Temmuz 2000'de tutuklandı ve cinayetlerden yargılandı. Üç hafta sonra verdiği ifadede Pedersen'in uyuşturucudan bilinci kapalı olarak bulduğunu, ona vurduğunu ve bunun da ölümüyle sonuçlandığını söyledi. Bedenleri parçaladığını ve başta bunu sakladığını çünkü polisin geçmişinden dolayı ona inanmayacağını, Pedersen'i öldürme niyetinde olmadığını anlattı.

Lundin ifadesini 10 Ekim 2000'de tekrar değiştirdi. Bu sefer cinayetlerden sorumlu olduğunu, Pedersen'i öldürdüğünü çünkü onun başka bir adamla flörtöz bir şekilde telefonda konuştuğunu söyledi. Önce kadının sonra da iki oğlanın boynunu kırmıştı.

2001'de duruşma bittikten sonra üç cinayetten suçlu bulunarak ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Hapisteyken Lundin birçok gazeteci ve politikacıya karşı dava açtı. İlk dava "Biz, temelde, Peter Lundin kategorisindeki klinik psikopatlardan değiliz," açıklaması yapan bir gazeteciye karşı açıldı. Bu cümle bir makalede geçiyordu ve Lundin ile alakalı bile değildi. Dava mahkemeye taşındı ve gazeteci herhangi bir suçtan yargılanmadı.

Diğer dava Kasım 2008'de Dan Halkı Partisi lideri Pia Kjærsgaard'a karşı açılmıştı. Televizyonda yayınlanan bir programda Lundin "duyarsız bir kişi" olarak tanımlanmıştı ve bu sebeple dava açtı. 100.000 kroner tazminat istese de davayı kaybetti.

Lundin hapisteyken adını değiştirmeye karar verdi ve adı Bjarne Skounborg oldu.

Ek Bilgiler

Lundin hapisteyken üç kere evlendi, annesini öldürdüğü için hapse girdiğinde de evlenmişti.

KENNETH MCDUFF

Doğum Tarihi: 21 Mart 1946
Rumuz: Süpürge Sopası Katili, Richard Fowler
Ayırt Edici Özellik: Kaçırma, tecavüz, işkence, hırsızlık
Kurban Sayısı: 9-14+
Cinayet Tarihleri: 6 Ağustos 1966-1 Mart 1992
Yakalanma Tarihi: 4 Mayıs 1992
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Robert Brand, 17; Edna (Louise) Sullivan, 16; Marcus Dunman, 15; Sarafia Parker, 31; Brenda Thompson; Regenia Moore, 17; Cynthia Gonzalez, 23; Colleen Reed; Valencia Joshua; Melissa Northrup, 22
Cinayet Yeri: Teksas
Durum: 17 Kasım 1998'de zehirli iğneyle infaz edildi.

Geçmiş

McDuff Rosebud, 1946 yılında Teksas'ta doğdu. Babası John'un başarılı bir şekilde yürüttüğü betonlama işi vardı ve 1960'larda o bölgede de bu işi yapıyordu. Annesi Addie, McDuff çocukken onu çok şımarttı ve ağabeyi okul servisinden atılınca şoföre silah doğrulttuğu için ona "tabancalı ana" lakabını takmışlardı. McDuff zorba biri olarak tanınıyor ve genellikle kendisinden zayıf, güçsüz ve genç çocukları dövüyordu. Bir seferinde yanlış bir çocuğa bulaştığı için dayak yemişti. Okulu bırakıp babasının yanında çalışmaya başladı.

1964'te 18 yaşındayken, 12 soygunculuk suçu ve Teksas'ın üç ilinde hırsızlık teşebbüsü ile yargılandı. Her biri 4 sene olmak üzere 12 adet ceza aldı, bu cezalar eşzamanlıydı fakat 1965'te şartlı tahliyeyle serbest bırakıldı. Bir kavgaya karıştıktan sonra kendini yine hapiste buldu fakat orada uzun süre kalmadı. 1966 senesinde 18 yaşındaki Roy Dale Green ile arkadaş oldu, ilerleyen zamanlarda McDuff'ın cinayetlerine o da ortak olacaktı.

Cinayetler

McDuff ve arkadaşı Roy Dale Green, 6 Ağustos 1966 günü arabayla dolaşırken, Everman Teksas'ta bir beyzbol sahasında bir arabanın yanında duran üç genç gördüler. Akşam saat 10'du, McDuff ilk önce güzel olduğunu düşündüğü Louise Sullivan'ı fark etmişti; onların yanına gitmeden önce arabayı yakınlarına park etti. Silahını çıkarıp Sullivan'ı zorlayarak Marcus Dunman ve Robert Brand ile birlikte onu da arabanın arkasına attı.

McDuff arabaya bindi, Green de onun arabasıyla McDuff'ı takip etti ve birlikte otoyol dışında bir alana gittiler. Arabaları durdurduktan sonra McDuff, Sullivan'ı arabadan indirip kendi aracına bindirdi. Arabaya altı kere ateş ederek Brand ve Dunman'ı öldürdü. Green araçtaki tüm parmak izlerini sildi ve McDuffîn arabasıyla başka bir yola saptılar. McDuff, Sullivan'a tecavüz etti, o sırada Green de kadını baskı altında tutuyordu. Defalarca ona tecavüz ettiler, sonra McDuff arabasından süpürge sopası alıp Sullivan'ı ölene kadar onunla boğdu. Bedenini yakınlarda bir çalılığa attılar.

Birkaç gün sonra Green, ailesine neler yaptığını itiraf etti ve kendisi teslim olunca McDuff da tutuklandı. Green 11 yıl hapiste kaldı, McDuff ise üç idam cezası aldı fakat daha sonra cezası ömür boyu hapse dönüştü. Alışılmadık bir şekilde, 1989'da şartlı tahliyeyle serbest bırakıldı.

10 Ekim 1991'de uyuşturucu bağımlısı Brenda Thompson, Waco, Teksas'ta McDuff'ın arabasına bindi. Kadını bağladıktan sonra arabayla seyrederken polisin yolu kapadığını gördü ve yaklaşık 15 metre uzakta arabayı durdurdu. Bir polis memuru kamyonetlerin arasında dolaşırken, Thompson ön camı tekmelemeye başladı, bu yüzden McDuff hemen arabayı çalıştırıp kapalı yola doğru ilerledi. Ağaçlık bölgeye vardığında Thompson'a işkence edip onu öldürdü.

Görgü tanıkları 15 Ekim 1991 günü McDuff ve hayat kadını olan Regenia Moore'u Waco'da bir motelde tartışırken gördüler. McDuff ve Moore arabaya binip gitti, alandan uzaklaşınca McDuff kadını bağlayıp

öldürdü. Bir sonraki kurban Colleen Reed'di ve McDuff'ın bu sefer bir yardımcısı vardı, adı Alva Worley idi. Reed'i 29 Aralık 1991'de kaçırıp, işkence edip öldürmeden önce tecavüz ettiler.

Hayat kadını Valencia Johnson 24 Şubat 1992'de McDuff'ın kapısını çalarken görüldü. Boğularak öldürüldü ve cesedi golf sahasına atıldı. Beş gün sonra McDuff, hamile Melissa Northrup'ı çalıştığı marketten kaçırdı. Cesedi bir balıkçı tarafından 26 Nisan'da bulundu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

6 Ağustos 1966 - Marcus Dunman, 15	15 Ekim 1991 - Regenia Moore, 17
6 Ağustos 1966 - Robert Brand, 17	29 Aralık 1991 - Colleen Reed
6 Ağustos 1966 - Louise Sullivan, 16	24 Şubat 1992 - Valencia Joshua
10 Ekim 1991 - Brenda Thompson	29 Şubat 1992 - Melissa Northrup, 22

Yakalanma ve Dava Süreci

Yetkililer, McDuff'ın uyuşturucu sattığını ve yasadışı yollardan silaha sahip olduğunu anlayınca 6 Mart 1992'de tutuklama emri çıkardılar. Nisan ayında McDuff'ın yardımcısı olduğu bilinen Worley sorgulanmak üzere karakola getirildi ve Reed'in kaçırılmasında payı olduğunu itiraf etti. Bu, polis için büyük bir ilerlemeydi. McDuff'ı ararken Worley'yi de gözaltında tutmaya devam ettiler.

1 Mayıs 1992'de McDuff'ın iş arkadaşı onu, Amerika'nın En Çok Arananları listesindeki robot çizime çok benzetti. McDuff o dönemde Richard Fowler takma adını kullanıyordu ve iş arkadaşı polise haber verdiğinde, sistem kontrolü sırasında Fowler'ın hayat kadınlarını çağırdığını fark ettiler. Parmak izi veritabanında arandıktan sonra Fowler'ın aslında McDuff olduğu anlaşıldı. McDuff 4 Mayıs'ta tutuklandı.

McDuff hakkında 26 Haziran 1992'de Melissa Northrup'ı öldürdüğü için soruşturma açıldı. Jüri idam cezası almasını onadı. Temyiz sürecindeyken 17 Kasım 1998'de infazının gerçekleşeceğine karar verildi. İdamından iki hafta önce McDuff polislere Colleen Reed'in cesedini nereye gömdüğünü söyledi.

BELONGS TO KALKIS TEAM

Sonuç

McDuff idam odasına 17 Kasım 1998 günü götürüldü. Akşamüstü 18.26 sularında ölümü ilan edildi, infazı 8 dakika sürmüştü. Teksas'ta "Beyaz Mahkûm Tepesi" olarak bilinen Kaptan Joe Byrd Mezarlığı'na gömüldü. Eğer aile bedenden kalanları istemezse mahkûmlar bu mezarlığa gömülüyordu. Mezar taşına sadece öldüğü gün, idam mahkûmu numarası olan 999055 ve idamla öldüğünü belirten X simgesi yazılmıştı.

Ek Bilgiler

- İdamından önceki son sözleri, "Serbest kalmaya hazırım, beni bırakın," oldu.
- İnfazı 8 dakika sürdü.
- "Beyaz Mahkûm Tepesi" olarak bilinen Kaptan Joe Byrd Mezarlığı'na gömüldü.
- Son yemek olarak biftek istemişti fakat onun yerine bifteğe benzetilen bir hamburger yedi.

MICHAEL WAYNE MCGRAY

Doğum Tarihi: 11 Temmuz 1965
Rumuz: Yok
Ayırt Edici Özellik: "İblisler" için psikiyatrik tedavi istedi.
Kurban Sayısı: 7-18+
Cinayet Tarihleri: 1984-1998
Yakalanma Tarihi: 29 Şubat 1998
Cinayet Tarzı: Bıçaklama, boğma
Bilinen Kurbanları: Elizabeth Gale Tucker, 17; Mark Daniel Gibbons (taksi şoförü); Joan Hicks, 48 ve kızı Nina, 11; Robert Assaly, 59; Gaetan Ethier, 45; Jeremy Phillips, 33
Cinayet Yeri: Kanada
Durum: 25 sene hapis yattıktan sonra şartlı tahliye hakkıyla ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Diğer birçok seri katil gibi McGray de alkolik ve onu sık sık döven bir babanın elinde berbat bir çocukluk geçirmesinin yanında, büyürken cinsel saldırganların olduğu bakımevlerinde kalmıştı. McGray'e göre, çocukken hayvanlara işkence edip onları öldürmekten zevk alıyordu ve bir yetişkin olduğunda insan öldürme üzerine bastırılamaz bir açlığı vardı.

Onu öldürmesi için zorlayan "iblisler" tarafından kontrol edildiğini iddia etmişti, tutuklandıktan sonra da psikolojik tedavi almak istedi. Psikiyatrlar tarafından gözlemlenirken, bir doktor onda Turet sendromu[1] olduğunu ve bu nedenle cinayet işlemek için kendini tutamadığını belirtti.

McGray yakalanmadan önce birçok cinayet işledi ve hatta hapse girdiğinde bile tehlikeli şekilde davranmaya devam etti. Onu kimsenin durduramayacağını söylüyordu; ve görünüyor ki doğru söylüyordu.

Cinayetler

McGray otostop çeken Elizabeth Tucker'ı 1 Mayıs 1985 günü arabasına aldı ve onu korkunç bir şekilde öldürdü. Daha sonra 1987'de Mark Gibbons'u öldürdü, Saint John'da gerçekleşen bir hırsızlık olayında McGray'in yardımcısıydı.

29 Şubat 1998'de McGray Joan Hicks ve kızı Nina'nın ölümünden dolayı Moncton, New Brunswick'te tutuklandı. Gözaltındayken, Montreal'de bir gey barda tanıştıktan sonra Robert Assaly ve Gaetan Ethier'ı öldürdüğünü de itiraf etti. O sıralarda hapisten üç günlük çıkış izni vardı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1 Mayıs 1985 - Elizabeth Tucker, 17	28 Şubat 1998 - Joan Hicks, 48
1987 - Mark Gibbons	28 Şubat 1998 - Nina Hicks, 11
1991 - Robert Assaly, 59	Kasım 2010 - Jeremy Phillips, 33
1991 - Gaethan Ethier, 45	

1 Kısa aralıklarla meydana gelen istemsiz, hızlı, ani bedensel tikler ve ses tiklerinin oluşturduğu nörolojik veya "nörokimyasal" kalıtsal bir rahatsızlıktır. (ç.n.)

BELGENET.COM KALİTE TEAM

Yakalanma ve Dava Süreci

McGray çeşitli konumlarda en az 11 kişiyi öldürdüğünü itiraf etti, bu yerlerden bazıları Saint John, Halifax, Toronto, Ottawa, Vancouver, Seattle ve Calgary'di. Yetkililer taleplerini karşılarsa cinayetlerin detayını anlatacağına söz verdi.

20 Mart 2000'de McGray, Joan Hicks'i öldürme suçundan yargılandı. Daha sonra Mayıs 2001'de Elizabeth Tucker cinayetinden de suçlu bulundu. İki dava için de 25 sene hapis yattıktan sonra erken şartlı tahliye hakkını kullanmak üzere ömür boyu hapse mahkûm edildi.

Sonuç

2010'da hücre arkadaşı Jeremy Phillips'i öldürünce, sorgu hâkimi seri katillerin iki kişilik hücre yerine tek başlarına bir hücrede kalmasını önerdi. McGray, Kanada'da en yüksek güvenlikli tesis olan Ste-Anne-des-Plaines'e götürüldü. Hâlâ şartlı tahliye hakkı olmaksızın ömür boyu hapis cezasını çekiyor.

PETER MANUEL

Doğum Tarihi: 13 Mart 1927
Rumuz: Birkenshaw Canavarı
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, hırsızlık
Kurban Sayısı: 9-12
Cinayet Tarihleri: 2 Ocak 1956-1 Ocak 1958
Yakalanma Tarihi: 13 Ocak 1958
Cinayet Tarzı: Ateş etme, boğma, sopayla dövme
Bilinen Kurbanları: Anna Knielands, 17; Marion Watt, 45; kızı Vivienne, 16; Marion'un kardeşi Margaret, 41; Sydney Dunn (taksi şoförü); Isabelle Cooke, 17; Peter Smart, 45; eşi Doris ve oğulları Michael, 10
Cinayet Yeri: İskoçya, İngiltere
Durum: 11 Temmuz 1958'de asıldı.

Geçmiş

Manuel, 1927'de New York'ta İskoç bir ailenin oğlu olarak dünyaya geldi. Aile 1932'de Birleşik Krallığa taşınıp Birkenshaw, Kuzey Lanarkshire'a yerleşti. Çocukluğu boyunca zorbalığa maruz kaldı ve hırsızlık alışkanlığı edindi. 10 yaşındayken yerel polis artık onun küçük hırsızlıklar yaptığını biliyordu.

Manuel'in suçları ergenlik döneminde şiddetlenmeye başladı ve 15 yaşındayken genç bir kadına kendi evinde saldırdı. Eve gizlice girip kadını uyandırdı, iç çamaşırını çıkarıp bir çekiçle onu dövdü. 16 yaşında yakalanana kadar birçok kadına saldırdı. Bu sefer tutuklanıp yargılandı ve 16 yıl Peterhead Hapishanesi'nde kaldı.

Kadınlara saldırması ve tecavüz etmesi sebebiyle birçok ceza aldı ve 1953 yılında tüm ailesinin de bulunduğu Glasgow, İskoçya'ya taşınmaya karar verdi. Manuel o dönemde geride görgü tanığı bırakırsa yakalanacağını fark etti; bu sebeple saldırıları cinsel taciz ve tecavüz yerine cinayete dönüştü.

Cinayetler

Manuel, 2 Ocak 1956 günü Doğu Kilbride'da bir golf sahasında Anne Knielands'a saldırdı. Onu öldürene kadar demir bir çubukla başını ezdi. Polis onu sorguladığında babası, yanında olduğuna dair tanıklık etti ve serbest bırakıldı.

17 Eylül 1956'da Manuel, Marion Watt, Vivienne Watt ve Margaret Brown'un yaşadığı eve girerek üç kadını da vurarak öldürdü. O dönemde hırsızlıktan kefaletle serbest bırakılmıştı. Polis onun şüpheli olduğunu düşünse de onun yerine Marion'un kocası William Watt'ı tutukladılar. Watt iki ay sonra serbest bırakıldı.

Manuel'in bir sonraki kurbanı bir taksi şoförü olan Sydney Dunn'dı, 8 Aralık 1957'de öldürüldü. Vurularak öldürülmüştü ve Northumbria'da bir bozkıra bırakılmıştı. Cesedi bulunduğunda Manuel çoktan Lanarkshire'a gitmişti.

BELONGS TO KAILUA TEAM

Isabelle Cooke, 28 Aralık 1957 günü mahalle ilkokulundaki dansa giderken ortadan kaybolmuştu. Manuel genç kızı kaçırıp ona tecavüz etmiş ve onu boğarak öldürmüştü. Cesedi yakınlarda bir araziye gömdü.

Peter'ın ebeveynleri Doris ve Michael Smart, 1 Ocak 1958'de Uddingston'daki evlerinde vurularak öldürüldü. Cinayetlerden sonra Manuel o evde neredeyse bir hafta yaşadı, hatta Smart ailesinin kedilerini bile besledi. Evden ayrılırken Smart'ın arabasını aldı ve işin garip tarafı, araca ihtiyacı olan bir polis memurunu da arabaya aldı. Polise yanlış yerlere baktıklarını söyledi.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

2 Ocak 1956 - Anne Knielands, 17	28 Aralık 1957 - Isabelle Cooke, 17
17 Eylül 1956 - Marion Watt, 45	1 Ocak 1958 - Peter Smart, 10
17 Eylül 1956 - Vivienne Watt, 16	1 Ocak 1958 - Doris Smart, 42
17 Eylül 1956 - Margaret Brown, 41	1 Ocak 1958 - Michael Smart, 45
8 Aralık 1957 - Sydney Dunn, 36	

Yakalanma ve Dava Süreci

Manuel 13 Ocak 1958'de Smart'tan çaldığı yeni banknotları bir barda kullandıktan sonra tutuklandı. Barmen, polislere haber verip, paraları görünce şüphelendiğinden bahsetti. Manuel sorgulandıktan sonra 7 cinayetten yargılandı.

Glasgow Yüksek Mahkemesi'nde Mayıs 1958'de gerçekleşen duruşmada suçlu bulundu. Mahkemede kendini savunup cezai ehliyetinin olmadığını iddia etti fakat planı başarısız oldu. İdam cezasına mahkûm edildi.

Sonuç

Manuel, 11 Temmuz 1958 günü saat sabah 8'de idam odasına götürüldü. Bir platformda dururken başına ilmik geçirilmeden önce kafasına çuval geçirildi, elleri arkada ve bacakları bitişik olacak şekilde bağlandı. Döşeme kapağı açıldı, ölüm ilanı verilene kadar 24 saniye geçmişti. Saat

08.35'i gösterdiğinde Manuel'in bedeni bir tabuta kondu, papaz küçük bir cenaze töreni gerçekleştirdi.

Manuel, o zamanlar alışılagelmiş şekilde, hapishane mezarlığına gömüldü. Hapishanenin kıdemli memurları, Manuel'in idamı ve ölümüyle ilgili kamu soruşturmasına delil sundular. Manuel geride, daha sonra babası tarafından 19 Temmuz'da alınan dokuz kişisel eşya bıraktı: bir tükenmez kalem, bir çift yüzme kolluğu, bir gömlek, üç mendil, bir kırık tarak ve iki kravat ile birlikte 10.79 sterlin.

Ek Bilgiler

Manuel'in duruşma sırasında yazdığı şiir:

Ben, Peter Anthony Manuel,
Barlinnie Hapishanesi'nde, yalan söylüyorum,
Beni ölüme mahkûm eden
Yüksek Mahkeme jürisini beklerken.
Jürinin son kararı,
Biliyorum beni ölüme gönderecek.
Ben Peter Anthony Manuel,
dünya üzerindeki en günahkar mahluk.
Biliyorum gazetelerinizi ve suçlarımı okuduğumuzu,
Sadece birinin değil,
Dokuz kişinin canına kıydım.
Anlamadığınız şey için,
Anlayış beklemiyorum.
Ben Peter Anthony Manuel,
Dış görünüşünün içinde aşağılık bir adam.
Isabella Cook'u öldürdüm,
Ve genç Anne Knielands'ı da,
Watt ve Smartları da vurdum,
Sidney Dunn'un da canına kıydım.
Hiç çekinmeden bunları yaptım,
Kanun beni suçladı,

Ben Peter Anthony Manuel,
Birkenshow Faresi.
Pierrepoint öldüğünden beri,
Celladımın kim olacağını merak ediyorum,
Ama onunla tanışacağımı biliyorum,
Bu kötü günde.
Kahvaltı edeceğim fakat,
Öğle yemeğine kalmayacağım,
Kanun beni yiyecek,
Ve beni bir kere asabilecekler.
Öldüğümde beni gömecekler,
Yanan bir çukura
Ama adım yaşayacak ebediyen,
Suç kitaplarında.
Mezar taşımı yazdıklarında,
Bu kelimeler, bunlar görünecek.
Burada Peter Anthony Manuel yatıyor
İskoçya'nın Frankenstein'ı.

RICHARD LAURENCE MARQUETTE

Doğum Tarihi: 12 Aralık 1934

Rumuz: Yok

Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, vücudu parçalama

Kurban Sayısı: 3

Cinayet Tarihleri: 1961-1975

Yakalanma Tarihi: 30 Haziran 1975

Cinayet Tarzı: Boğma

Bilinen Kurbanları: Joan Rae Caudle, 23; Betty Wilson, 37; kimliği bilinmeyen kadın kurban

Cinayet Yeri: Portland ve Salem, Oregon

Durum: Şartlı tahliye olmaksızın ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Marquette 1934'te Portland, Oregon'da doğdu. Çocukluğuna dair bilinen çok şey olmamakla birlikte, emniyet memurlarıyla ilk karşılaşması 1956'da, 22 yaşındayken gerçekleşti. Tecavüze teşebbüs etmekten tutuklandı fakat kurbanı suçlamaları geri çekince yargılanmadan serbest bırakıldı. Sadece birkaç ay sonra ahlaka aykırı davranış suçuyla polis tarafından yakalandı.

1957'de Marquette silah olarak birçok İngiliz anahtarını kuşanıp Portland'da bir benzin istasyonunu soymaya yeltenmişti ama başarılı olamadı. Bu sefer yargılanarak 18 ay hapse mahkûm edildi. Fakat hapisteki iyi davranışları sebebiyle 12 ay sonra serbest bırakıldı.

Marquette'in polisle tekrar karşılaşması dört yıl sonraydı. Bu sefer, eve ağzında bir insan ayağıyla dönen ve bunu sahibine gösteren bir köpek tarafından suçu açığa çıkarılmıştı.

Cinayetler

8 Haziran 1961'de Joan Caudle'nin kocası onun kaybolduğunu bildirmişti. En son yanında kimliği bilinmeyen bir adamla bardan ayrılırken görülmüştü, daha sonra o kişinin Marquette olduğu anlaşıldı. Cinsel ilişkiye girmek için onun evine gittiklerini ve çok sarhoş olup kadını boğduğunu söylemişti. Cesetten kurtulmak için kullanabileceği bir arabası yoktu, bu sebeple kadının bedenini banyoda parçalara ayırmıştı. Cesedinin bir kısmını kasap eti gibi sarıp buzdolabına koymuştu.

Betty Wilson'ın kötü durumdaki bedeni Nisan 1974'te Marion ilçesinde sığ bir akarsu yatağında bir balıkçı tarafından bulundu. Marquette daha sonra yetkililere onunla bir gece kulübünde tanıştığını, daha sonra cinsel ilişkiye girmek için onu evine götürdüğünü söyledi. Kadın onun teklifini reddettiğinde ise onu boğup bedenini kesmişti.

1974'te kimliği bilinmeyen bir kadın da diğer kurbanlarla aynı kaderi paylaştı. Marquette onunla barda tanışmış ve evine götürmüştü. Onu boğarak öldürüp bedenini parçalamış ve kalan parçaları gömmüştü.

BELGESEL KANAL TEAM

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

8 Haziran 1961 - Joan Caudle, 23
1974 - Jane Doe
Nisan 1975 - Betty Wilson, 37

Yakalanma ve Dava Süreci

Caudle'ın cinayetinde yapılan araştırmalar dedektifleri Marquette'e yönlendirdi, fakat evine ulaştıklarında o çoktan kaçmıştı. Tutuklama emri çıkarıldı ve FBI'a yardım çağrısı yapıldı.

FBI'ın En Çok Arananlar Listesi'ne girdikten sonraki gün Marquette, Caudle'ın cinayeti sebebiyle tutuklanarak yargılandı. Suçlu bulundu ve ömür boyu hapis cezası aldı. 1973'te salınmadan önce 11 sene hapis yattı.

30 Haziran 1975'te Marquette, Betty Wilson cinayetinden tutuklandı. Mahkemede baskın kanıtlara dayanarak suçlu bulundu ve şartlı tahliye hakkı olmaksızın ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Kriminologların yaptığı gözlemlere göre Marquette normal, sosyal olarak dengeli biriydi fakat kadınlar onu reddettiğinde ölümcül bir öfke yaşıyordu.

Marquette, kimliği bilinmeyen kadını öldürdüğünü itiraf ettikten sonra dedektifleri bedenleri gömdüğü alana götürdü. İki sığ mezarda bedenden kalanları buldular ama kafası hiç bulunamadı. Beden üstünde herhangi bir kanıta rastlanmadığından ve Marquette onun adını bilmediğinden, hiçbir zaman kimliği belirlenemedi.

Ek Bilgiler

- FBI'ın En Çok Aranan 10 Suçlu Listesi'ne 11. olarak eklenerek giren ilk kişiydi.

BİLGESU KİTAP TEAM

DAVID MAUST

Doğum Tarihi: 5 Nisan 1954
Rumuz: Deli Dave
Ayırt Edici Özellik: Eşcinsel tecavüz
Kurban Sayısı: 5
Cinayet Tarihleri: 1974-2003
Yakalanma Tarihi: 9 Aralık 2003
Cinayet Tarzı: Bıçaklama, boğma, suda boğma
Bilinen Kurbanları: James McClister, 13; Donald Jones, 15; Michael Dennis, 13; James Raganyi, 16; Nicholas James, 19
Cinayet Yeri: Almanya, Illinois, Indiana
Durum: Ömür boyu hapse mahkûm edildi. 20 Ocak 2006'da hücresinde kendini astı.

Geçmiş

Küçük yaşlarından itibaren Maust, istenmemiş, terk edilmiş ve annesi tarafından sevilmemiş bir çocuktu. 7 yaşındayken ailesi boşanmıştı, akli dengesi yerinde olmayan, psikozlu, rahatsız, narsist ve bir sosyal hizmetler çalışanı tarafından arada sırada kontrol edilen annesiyle yaşamaya terk edilmişti.

Maust'un annesi, o 9 yaşına girdiği gün onu akıl hastanesinin bakımına bırakmış, onun tehlikeli olduğunu ve bir seferinde kardeşinin yatağını ateşe verdiğini iddia etmişti. Maust'un kendi kardeşini boğmaya çalıştığını da söylemişti fakat sosyal hizmetler görevlisi, onu evde istemediği için hastaneye bıraktığını anlamıştı.

Maust, akıl hastanesinden alınarak çocuk esirgeme kurumuna yerleştirildiğinde 13 yaşındaydı. Hastanede gayet güzel davranışlar sergilemesine rağmen annesinin yetersiz ilgisi ve düzenli ziyaret etmemesi nedeniyle aşırı mutsuzdu. Maust ve erkek kardeşinin dediğine göre, Maust evdeyken başka bir çocuk tarafından cinsel tacize maruz kalmıştı. Bu da Maust üzerinde kalıcı bir etki bırakmıştı.

Genç yetişkin olarak dayısının inşaat işinde çalışmaya başladı; iyi bir çalışan olmasına rağmen şirket tırını çarptığı için işten kovuldu. 18 yaşında onunla birlikte yaşamayı umarak annesinin yanına gitti fakat annesi onu reddedip askerlik dairesine götürdü. Orduya yazıldı ve temel eğitimden sonra Frankfurt, Almanya'ya gönderilip aşçı olarak çalıştı. Oradayken ilk cinayetini işledi.

Cinayetler

Maust, Almanya'da 1974'te orduda görev alırken James McClister'ı öldürdü. Bu sebeple askeri mahkemeye çıkarıldı ve orada genç adamı öldürenin bir motosiklet kazası olduğunu iddia etti. Kasıtsız öldürme ve hırsızlık suçundan yargılandı ve Fort Leavenworth'ta 4 sene hapis cezasına çarptırıldı. Hapiste kalmak istediğini belirtmesine rağmen 1977'de serbest bırakıldı.

1981'de ölen Donald Jones vakası yanlış zamanda yanlış yerde olmasından kaynaklanmıştı. Maust, onu taciz eden çocuğu ararken Jones ile karşılaşmıştı. Her şekilde onu öldürmeye karar verip, taş ocağında onu boğdu.

10 Eylül 2003'te Maust 3 cinayet işlemişti; James Raganyi, Michael Dennis ve Nicholas James. Üçü de öldürülüp plastik torbaya sarılmış ve betona gömülmüştü. Raganyi'nin cesedi daha sonra Maust'un Indiana'daki evinin bodrumunda bulunmuştu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1974 - James McClister, 13	10 Eylül 2003 - Michael Dennis, 13
1981 - Donald Jones, 15	10 Eylül 2003 - Nicholas James, 19
10 Eylül 2003 - James Raganyi, 16	

Yakalanma ve Dava Süreci

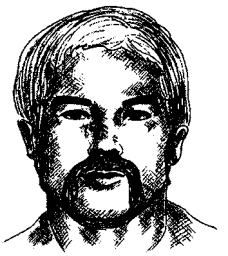
1982'de Maust, Donald Jones cinayeti nedeniyle Illinois'a iade edildi ve duruşmaya çıkmak için akli ehliyeti olmadığına karar verildi. Akıl has-

tanesine gönderildi. 1994'te duruşmaya çıktığında suçlu bulundu. 35 sene hapis cezası aldı ama 10 sene boyunca duruşmayı beklediğinden cezasını çekmiş sayıldı. 1999'da serbest bırakıldıktan sonra diğer cinayetleri işledi.

Maust üç genç çocuğu öldürdüğü için tutuklanıp yargılandı ve Kasım 2005'teki duruşmada suçlu bulundu. Bu suçlar sebebiyle üç kere ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

19 Ocak 2006 Perşembe günü Maust'a eyalet hapishanesine nakledileceği söylendi. Yaklaşık 10 dakika sonra gardiyanlar Maust'u hücresinde kendini çarşaf kullanarak asmış halde buldular. Hastaneye götürüldü ama ertesi sabah, 20 Ocak Cuma günü öldü. Ardında 7 sayfalık bir not bıraktı, bir bölümde şöyle diyordu: "Belki de ölümümle birlikte aileler ve diğer insanlar hayatlarını yaşamaya devam edip benim neden hâlâ hayatta olduğumu düşünmek için enerji harcamayacaklar."

IVAN MILAT

Doğum Tarihi: 27 Aralık 1944
Rumuz: Sırt Çantalı Katili, Gezginleri Öldüren
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 7+
Cinayet Tarihleri: 1989-1993
Yakalanma Tarihi: 22 Mayıs 1994
Cinayet Tarzı: Ateş etme, bıçaklama
Bilinen Kurbanları: James Gibson, 19; Deborah Everist, 19; Simone Schmidl, 21; Gabor Neugebauer, 21; Anja Habschied, 20; Caroline Clarke, 21; Joanne Walters, 22
Cinayet Yeri: Yeni Güney Wales, Avustralya
Durum: Şartlı tahliye hakkı olmaksızın ömür boyu hapis cezası aldı.

Geçmiş

Milat, Hırvat göçmeni bir baba ve Avustralyalı bir annenin 14 çocuğundan biriydi. Avustralya taşrasında kendi başlarına yaşamayı tercih

etmişlerdi. Küçüklüğünde Milat, avcılığa düşkün ve silahlardan büyülenmiş haldeydi, kardeşlerinden biri daha sonra Milat'ın küçüklüğünden itibaren psikopat eğilimler gösterdiğini söylese de diğer aile üyeleri bu düşünceye karşı gelmişlerdi.

Geniş ailelerde gerekli görüldüğü şekilde, ebeveynleri çok katıydı, fakat her çocuğun her an ne yaptığını takip etmeleri güçtü. Çalışkan ebeveynlerdi, çocuklar genelde yalnız kalıyorlardı. Milat atletik, yakışıklı ve her zaman güzel görünmeye dikkat eden bir çocuktu.

Aile çalıştığı için çocuklar kendi kafalarına göre hareket ettiğinden, aile yerel polis tarafından tanınan hale gelmişti. Milat 17 yaşından itibaren düzenli olarak başını derde sokmuştu, silahlı soygun, ev soyguncuğu ve araba hırsızlığı yapmak gibi suçlardan yargılanmıştı. Fakat 1971'e kadar şiddet eğilimli bir suç işlememişti.

Otostop çekerek seyahat eden iki kadın, Milat'ın onlara bıçak zoruyla tecavüz ettiğini söylediğinde Milat hemen tutuklandı. Fakat dava mahkemeye gittiğinde yetersiz kanıt sebebiyle aklandı. 20 sene sonra o civarda cesetler ortaya çıkmaya başladığında, Milat yeniden yerel ve federal polisin dikkatini çekti.

Cinayetler

Caroline Clarke ve Joanne Walters'ın bedenleri 19 Eylül 1992'de Belanglo Ormanı'nda koşuya çıkan iki kişinin çürümüş cesetleri fark etmesiyle bulundu. İki kadın da King Cross, Sydney'de Nisan 1992'de kaybolmuştu. Walters toplamda 14 kere bıçaklanmıştı; biri boynundan, dokuzu sırtından ve dördü göğsünden. Boynundaki yara onu hemen felç etmişti. Clarke'ın ise başına 10 kere ateş edilmişti.

Ekim 1993'te aynı ormanda birkaç kemik bulundu ve polis iki bedene daha ulaştı. Cesetler 1989'da kaybolan James Gibson ve Deborah Everist'e aitti. Gibson'un boynunda benzer bir yara izi vardı, o da anında felç olmuştu. Ayrıca sırtından ve göğsünden de bıçaklanmıştı. Everist'in birçok yarası vardı, belli ki vahşice dövülmüştü. Başı iki yerden kırıldığı gibi, çenesi de çıkmıştı. Alnında bıçak yaraları vardı ve sırtından da bıçaklanmıştı.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

1 Kasım 1993'te ormanda bir kafatası bulundu, daha sonra kaybolan Alman otostopçu Simone Schimdl'e ait olduğu anlaşıldı. İskeletini bulduklarında onun da omurgasında aynı yara izleri vardı, sekiz kere bıçaklanmıştı. Yakınlarda bulunan elbiseler ona değil, başka kayıp gezgin olan Anja Habschied'e aitti; erkek arkadaşı Gabor Neugebauer ile 1991'de kaybolmuştu.

Habschied ve Neugebauer'in cesetleri 3 Kasım 1993'te üstünkörü gömülmüş halde bulundu. Habschied'ın kafası kesilmişti ama başı bedeninden kalanlarla birlikte değildi ve asla bulunamadı. Neugebauer'in de başına altı kere ateş edilmişti.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1989 - Deborah Everist, 19	1991 sonları - Anja Habschied, 20
1989 - James Gibson, 19	Nisan 1992 - Joanne Walters, 22
20 Ocak 1991 - Simone Schmidl, 21	Nisan 1992 - Caroline Clarke, 21
1991 sonları - Gabor Neugebauer, 21	

Yakalanma ve Dava Süreci

Milat'ın saldırısından kurtulan ve 13 Nisan 1994'te bir dedektif tarafından bulunan Paul Onions ifade verdi. "Bill" adlı bir adamın otostop çekerken onu aldığını ve kaçmadan önce silah zoruyla tutulduğunu söyledi. "Bill" ona ateş ettiğinde Onions, Joanne Berry'nin kullandığı arabadan atlayabilmişti. Milat'ın iş arkadaşının sevgilisi verdiği ifadede Milat'ın cinayetlerden sorgulanması gerektiğini belirtmişti.

Milat'ın adli kaydında kadınları kaçırma ve tecavüz etme suçları bulunduğundan öncelikli şüpheli olarak değerlendirildi. İngiltere'de yaşayan Onions, Avustralya'ya geri geldiğinde ona Milat'ın resmi gösterildi; ona saldıran "Bill" olarak Milat'ın kimliğini doğruladı.

Milat 22 Mayıs 1994'te evinde tutuklandı. İlk duruşmada suçlanmadı ve 30 Mayıs'ta yedi cinayet ve Onions'a saldırma suçundan yargılandı.

BELGESEL KANUN TEAM

Duruşma Mart 1996'da başladı ve 15 hafta sonra tüm suçlamalardan cezalandırıldı. Onions'a saldırma suçundan 18 yıl, işlediği her cinayetten de birer ömür boyu hapis cezası aldı ve şartlı tahliye imkânı verilmedi.

Sonuç

Milat hâlâ birçok cinayetten şüpheli suçlu olarak değerlendirilse de, kanıtların yetersizliği nedeniyle yargılanmadı. Milat'ın işlediği düşünülen en az 7 dava daha olsa da henüz kanıtlanmış değil. 2015'te kardeşi Boris, Milat'ın 1962 senesinde taksi şoförü Neville Knight'ı öldürdüğünü itiraf ettiğini belirtti. Boris ve taksici cinayetinden hüküm giyen Allan Dillon yalan makinesine sokuldu fakat iki adamın da doğru söylediği anlaşıldı. Suçlamalar henüz sonuçlanmış değil.

Ek Bilgiler

Milat hapisteyken kendini bilerek yaralamaya başladı. 26 Ocak 2009'da serçe parmağını plastik bıçakla kesmeye çalıştı. Yüksek Mahkeme konu hakkında bilgilendirildi, fakat hastaneye götürülmesi gerekirken onu bağlamanın mümkün olmadığına karar verildi.

2001'de kasten zımba, jilet ve bulabildiği birçok metal parçayı yutmuştu. 2011'de de açlık grevine girmişti çünkü PlayStation istiyordu. Bu sırada 25 kilo verdi ama istekleri yerine getirilmedi.

Kardeşinin torunu Matthew Milat, 2010 senesinde bir adamı baltayla öldürme suçundan 2012'de yargılandı. 43 sene hapis cezasına çarptırıldı. Cinayet sırasında arkadaşı Cohen Klein her şey itelefonuna kaydetmişti, bu sebeple 32 yıl hapis cezası aldı.

Başta Milat'ı temsil eden avukat John Marsden, duruşmadan önce kovuldu ve 18 Temmuz 2005'te ölüm döşeğindeyken şok edici bir açıklamada bulundu. Milat İngiliz gezginleri öldürürken Milat'ın kız kardeşinin de ona yardım ettiğini söyledi.

BELGESEL KANAL TEAM

JOHN ALLEN MUHAMMAD VE LEE BOYD MALVO

Doğum Tarihi: 31 Aralık 1960; 19 Şubat 1985
Rumuz: Çevreyolu Nişancısı, D.C. Suikastçısı
Ayırt Edici Özellik: Keskin nişancı saldırıları
Kurban Sayısı: 10+
Cinayet Tarihleri: Şubat 2002-Ekim 2002
Yakalanma Tarihi: İkisi de 24 Ekim 2002'de tutuklandı.
Cinayet Tarzı: Ateş etme
Bilinen Kurbanları: James Martin, 55; James Buchanan, 39; Premkumar Walekar, 54; Sarah Ramos, 34; Lori A. Lewis-Rivera, 25; Pascal Charlot, 72; Dean Harold Meyers, 53; Kenneth Bridges, 53; Linda Franklin, 47; Conrad Johnson, 35; Keenya Nicole Cook, 23; Jerry Ray Taylor, 60; Billy Gene Dillon, 37; Million Waldemariam, 41; Claudine Parker, 52; Hong Im Ballenger, 45
Cinayet Yeri: Washington, Maryland, Virginia
Durum: Muhammad idam cezası aldı, 10 Kasım 2009'da iğneyle infaz edildi. Malvo şartlı tahliye olmaksızın ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

John Allen Muhammad

Muhammad, John Allen Williams olarak dünyaya geldi, annesi o 4 yaşındayken öldükten sonra teyzesi onu Baton Rouge, Louisiana'da büyüttü. Liseden sonra evlendi ve çiftin Lindbergh adında bir oğlu oldu. Muhammad Louisiana Kara Kuvvetleri Milli Muhafız Teşkilatı'na katıldı. Başlarda askeriyede parlak bir gelecek vaat ediyordu. Fakat 1980 senesinin başlarında bir memura saldırdığı ve başka bir gün de işe gelmediği için başı belaya girdi.

1985'te Muhammad ve eşi boşandı, Amerikan Ordusu'na katıldı. O zamanlarda İslam dinine yönelmişti, Washington'a gönderildiğinde orada Mildred Green ile tanışıp evlendi. Bu evlilikten üç çocuk dünyaya geldi.

Muhammad da orduda iyi işler çıkarıyordu, keskin nişancı olmuştu. Almanya'da birçok kez görev almasının yanı sıra Körfez Savaşı sırasında Orta Doğu'ya da gönderildi.

1994'te Muhammad ordudan ayrılmaya karar verdi, iki kere kendi işini kurmaya çalıştıysa da başarılı olamadı. Evliliği de pek iyi gitmiyordu; 1999'da Mildred ona boşanma davası açtı. Muhammad onu tehdit etmeye başlayınca Mildred ona karşı uzaklaştırma cezası çıkarttırdı. Çok geçmeden Muhammad çocuklarını alıp Antigua'ya gitti. Orada Lee Boyd Malvo ile tanıştı.

Lee Boyd Malvo

Lesley Malvo ve Una James çiftinin oğlu Malvo, çocukluk yıllarını Kingston, Jamaika'da geçirdi. Ebeveynlerinin arasındaki ilişki çalkantılıydı, şiddetli bir tartışmadan sonra babası Una'yı yumruklamış, kadın da ona pala ile saldırmıştı; bu yüzden babası o 5 veya 6 yaşlarındayken evi terk etmişti. Una dominant ve güçlü bir kadındı, Lesley artık ona dayanamıyordu.

O andan sonra genç Malvo, annesi çalıştığı için zamanını aile dostları veya akrabaların evinde geçiriyordu. Annesi işe giderken onu bıraktığı için bu durum genç oğlanı harap ediyordu. Evden eve dolaşmış, hatta barınaklarda ve yurtlarda bile kalmıştı. Malvo zeki bir çocuktu ve yerleşik bir hayatı olmamasına rağmen okula gitmeye devam ediyordu.

Una her seferinde şehre döndüğünde Malvo'yu kaldığı yerden alıyor ve oradan oraya taşıyordu. Bir yere yerleşip okula başladığı anda tekrar taşınıyorlardı. Ergenlik döneminde Malvo, babasını aramaya başlamıştı fakat hiçbir zaman iyi bir ilişkileri olmadığından Lesley onun hayatından uzak duruyordu; böylece Una'yı da görmek zorunda kalmıyordu.

Malvo ile John Allem Muhammad'ın yolları kesiştiğinde, Malvo sadece bir baba figürüne ihtiyaç duymanın yanı sıra, artık taşınmasını gerektirmeyecek bir yaşam tarzı arıyordu. Aralarında samimi bir arkadaşlık ilişkisi gelişmişti, bu onları şiddet dolu bir geleceğe götürecekti. Muhammad, Malvo'nun beynini yıkamada başarılıydı, söylediği her söze

BELONGS TO KALİTE TEAM

inanıyordu; böylece Malvo'yu onunla birlikte Amerika'ya sürüklemesi gayet kolay olmuştu.

Cinayetler

Keskin nişancıların ilk kurbanı 16 Şubat 2002'de öldürülen Keenya Nicole Cook idi. Cook yüzünden iki kere vurulmuş ve Tacoma, Washington'da öldürülmüştü. Şubat veya Mart aylarından birinde, kimliği bilinmeyen bir adam bir hırsızlık sırasında vurularak öldürülmüştü. Kimliği hiçbir zaman halka açıklanmadı. Jerry Ray Taylor 19 Mart günü Tucson, Arizona'da sırtından vurularak öldürüldü. Muhammad'ın itirafından sonra bu cinayeti onların işlediği anlaşıldı. Yılın ilk yarısında öldürülen son kurban 27 Mayıs günü ölen Billy Gene Dillon olmuştu.

21 Eylül'de Million Waldemariam Atlanta, Georgia'da kafasından vuruldu. Muhammad bu cinayeti işlediğini hiçbir zaman kabul etmese de davanın doğası ve diğer cinayetlerle olan benzerlikleri sebebiyle bu olay onun üstüne yıkıldı.

21 Eylül günü Muhammad, bir içki dükkânını soyduğu sırada orada çalışan Claudine Lee Parker'ı vurdu. Sonra Hong Im Ballenger, 23 Eylül'de Baton Rouge, Louisiana'da başından vuruldu. 2 Ekim'de James Martin, Silver Spring, Maryland'da bir yiyecek deposunun dışında dururken vurularak öldürüldü.

3 Ekim'de vurarak adam öldürmeler arttı. James Buchanan, Rockville, Maryland'da göğsünden vuruldu, Premkumar Walekar da Aspen Hill'de göğsünden ve kolundan vuruldu. Norbeck'te Sarah Ramos başından vurulduktan sonra kısa bir sürede öldü. Kensington'da arkasından ateş edilerek öldürülen kişi ise Lori A. Lewis-Rivera'ydı. Washington'da ise Pascal Charlot göğsünden vurularak öldürüldü.

Dean Harold Meyers Manassas, Virginia'da 9 Ekim günü bir benzin istasyonundayken başından vurularak öldürüldü. Daha sonra 11 Ekim günü Fredericksburg'da Kenneth Bridges, arabasına benzin koyarken vurularak öldürüldü.

Bilinen son iki kurban Linda Franklin ve Conrad Johnson'du. 14 Ekim'de Franklin, Falls Church.2teki Home Depot mağazasının otopar-

kında eşinin poşetleri yerleştirmesine yardım ederken başından vuruldu. 22 Ekim'de Johnson, otobüsü sokağa park etmişken karnından vuruldu, hastaneye götürülse de hayatını kaybetti.

Bilinen Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

16 Şubat 2002 - Keenya Nicole Cook, 21	3 Ekim 2002 - Premkumar Walekar, 54
Şubat veya Mart - Kimliği bilinmeyen erkek	3 Ekim 2002 - Sarah Ramos, 34
19 Mart 2002 - Jerry Ray Taylor, 60	3 Ekim 2002 - Lori A. Lewis-Rivera, 25
27 Mayıs 2002 - Billy Gene Dillon, 37	3 Ekim 2002 - Pascal Charlot, 72
21 Eylül 2002 - Million Walderrnariam, 41	9 Ekim 2002 - Dean Harold Meyers, 53
21 Eylül 2002 - Claudine Lee Parker, 52	11 Ekim 2002 - Kenneth Bridges, 53
23 Eylül 2002 - Hong Im Ballenger, 45	14 Ekim 2002 - Linda Franklin, 47
2 Ekim 2002 - James Martin, 55	22 Ekim 2002 - Conrad Johnson, 35
3 Ekim 2002 - James Buchanan, 39	

Yakalanma ve Dava Süreci

Cinayet mahallerinden birinde Montgomery, Alabama'da gerçekleşen bir cinayetin işlendiği yere Malvo ya da Muhammad tarafından polise içki dükkânına bakmaları gerektiğini söyleyen bir not bırakılmıştı. Dedektifler olay yerindeki bir dergide parmak izi ele geçirdiler. Bu parmak izlerinin Malvo'ya ait olduğu anlaşıldı. Malvo'nun Muhammad'a yardım ettiği bilindiği için onu da araştırmaya başladılar.

Polis Muhammad'in 2002'de eski bir polis aracı olan mavi bir Chevrolet Caprice kullandığını öğrendi. Bu bilgi halkla paylaşıldı, çok geçmeden Myersville, Maryland'de bir dinlenme tesisinde aracın görüldüğünü haber aldılar. Muhammad anında tutuklandı.

Virginia'da, Ekim 2003'te Meyers cinayetinin davası görüldü ve bir sonraki ay Muhammad suçlu bulundu. Cinayet sebebiyle ölüm cezasına mahkûm edildi ve daha sonra Maryland'e iadesi yapıldı. Orada, 30 Mayıs 2006'da 6 tane birinci derece cinayetten yargılandı. En önemli kanıtlardan biri de Malvo'nun ifadesiydi.

BILGIWEB.CO KALITE TEAM

Muhammad, olabilecek en ağır cezayı aldığı için diğer cinayetlerden mahkemeye çıkarılmadı. Savunma avukatları Meyers cinayetinden aldığı mahkûmiyet ve yargılanma hakkında temyizde bulunsa da, bunların hepsi reddedildi.

Malvo Aralık 2003'te mahkeme karşısına çıktı ve 18 Aralık günü cinayet, terörizm ve Linda Franklin cinayetinde ateşli silah kullanması sebebiyle suçlu bulundu. 10 Mart 2004'te şartlı tahliye imkânı olmadan ömür boyu hapse mahkûm edildi.

Malvo, Kenneth Bridges cinayeti ve Caroline Seawell'in yaralanması üstüne itiraf pazarlığına girişti. Fakat 26 Ekim 2004'te bu suçlar için bir ömür boyu hapis cezası daha aldı. 2006'da Malvo 2002 yılında Jerry Taylor'ı öldürdüğünü itiraf etti. Kasım 2006'da Maryland'daki 6 kurban sebebiyle kendi cezasına ilave olarak bir ömür boyu hapis cezası daha aldı. Temmuz 2010'da William Shatner ile yaptığı bir röportajda 40'tan fazla cinayet işlediğini ve bunlardan sorumlu olduğunu iddia etti. Bu iddialar polis tarafından kanıtlanmadı.

Malvo Haziran 2013'te Maryland federal mahkemesine ömür boyu hapis cezalarının feshedilmesi için temyizde bulunsa da bir sene sonra bu başvuru reddedildi. Temmuz 2014'te bir temyiz daha yapıldı ve bu sefer ömür boyu hapis cezasından ikisi üst mahkemece bozuldu ve yeniden cezalandırıldı. Malvo hâlâ daha hapiste davasının sonuçlanmasını bekliyor.

Sonuç

10 Kasım 2009'da Muhammad, Greensville Islahevi'nde idam odasına götürüldü. Elektrik ya da zehirli iğneyle idam seçenekleri vardı, fakat o bunlardan birini seçmeyi reddettiği için zehirli iğneyle idam edilmesine karar verildi. İdam akşam 9'da başladı, zehir 21.06 sularında verildi ve 21.11'de ölümü ilan edildi. Bedeni yakıldıktan sonra külleri oğluna teslim edildi.

Ek Bilgiler

Muhammad:

- Son yemeği tavuk, kırmızı sos ve "birkaç kek"ten ibaretti.
- Son bir beyanda bulunma hakkını geri çevirdi.

JOSEPH NASO

Doğum Tarihi: 7 Ocak 1934
Rumuz: Deli Joe, The Double Initial Killer[1]
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 6-10
Cinayet Tarihleri: 1977-1994
Yakalanma Tarihi: 11 Nisan 2011
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Roxene Roggasch, 18; Carmen Colon, 22; Pamela Parsons, 38; Tracy Tafoya, 31; Sharileea Patton, 56; Sarah Dylan
Cinayet Yeri: Kaliforniya
Durum: İdam cezası aldı, idam edileceği günü bekliyor.

Geçmiş

Naso, 1950'li yıllarda Amerikan Hava Kuvvetleri'nde görev aldı ve boşanana kadar 18 yıl Judith ile evli kaldı. Ayrıldıktan sonra da onu Bay Area'da ziyaret etmeye devam etti. Oğulları Charles'a şizofreni tanısı kondu ve Naso onunla her zaman ilgilendi. 1970'li yıllarda birçok üniversitede farklı farklı dersler verdi. 1980'de San Francisco'da yaşıyordu.

2011'de tutuklandığında Reno, Nevada'da yaşıyordu ve orada bağımsız fotoğrafçılık yapıyordu. Suç geçmişi kabarık olmasına rağmen 70 yaşlarının ortasında dahi işlediği suçların çoğu mağaza soyguncuğu gibi hafif suçlar olarak nitelendiriliyordu. Davranışlarından ötürü arkadaşları ona "Deli Joe" lakabını takmıştı. Geçmişte Naso'nun davranışlarının ne kadar kötü olduğunu bilmiyorlardı ama yakında öğreneceklerdi.

Cinayetler

Roxene Roggasch'ın bedeni 10 Ocak 1977'de Fairfax Kaliforniya yakınlarında bulundu. Naso onu boğarak öldürmüştü. Daha sonra 13 Ağustos 1978'de Carmen Colon'un bedeni önceki kurbanın bulunduğu yerin

1 Çifte Harf olarak çevrilebilecek bu isim, adının ve soyadının ilk harfi aynı olan kurbanlar seçtiği için verilmiştir. Bu cinayetlere Alfabe Cinayetleri (Alphabet Murders) de denmektedir. (e.n.)

BELGESEL KANAL TEAM

yaklaşık 48 kilometre uzağında bir otoyolun kenarında bulunmuştu. Cesedi çıplak bir haldeydi.

Sharileea Patton'un bedeni 1981'de Tiburon, Kaliforniya'daki Deniz Ağı Deposu'na yakın bir alanda sahile vurmuş şekilde bulundu. Kaybolduğu zaman Naso onun yaşadığı apartmanın yöneticisiydi. Başta Patton'un kaybolmasında baş şüpheli olsa da polis ona suçlamada bulunmadığı için serbest bırakıldı.

Sarah Dylan, müzisyen Bob Dylan'ın büyük bir hayranıydı, asıl adı Renee Sharpiro'ydu. Mayıs 1992'de kaybolduğunda San Francisco'daki Dylan konserine gitmek üzere yoldaydı. Kaliforniya'nın Nevada ilçesinde öldürüldüğü düşünülmüştü.

Pamela Parsons'ın cesedi 1993'te Kaliforniya'nın Yuba ilçesinde bulundu. Naso'nun da yaşadığı Cooper Caddesi'nde garson olarak çalışıyordu. Naso'nun son bilinen kurbanı Tracy Tafoya'ydı. Onun da bedeni 1994'te Yuba'da bulunmuştu. Uyuşturulduktan sonra tecavüz edilip boğularak öldürülmüştü.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

10 Ocak 1977 - Roxene Roggasch, 18	Mayıs 1992 - Sarah Dylan
13 Ağustos 1978 - Carmen Colon, 22	1993 - Pamela Parsons, 38
1981 - Sharileea Patton, 56	1994 - Tracy Tafoya, 31

Yakalanma ve Dava Süreci

Naso 11 Nisan 2010'da denetimli serbestlik ve şartlı tahliye memurları tarafından tutuklandı. Evini aradıklarında içinde 10 kadının adı ve adresi yazılı bir günlük buldular. Birçok fotoğraf ele geçirildi, fotoğraftaki kişilerin cinayet kurbanları olduğu anlaşıldı. Anında Roggasch, Colon, Parsons ve Tafoya cinayetlerinden suçlandı.

Günlükte yazan diğer kadınların kim olduğu başta tespit edilemese de dedektifler iki kişinin Patton ve Dylan olduğunu kesinleştirdiler. Naso 20 Ağustos 2013'te mahkemeye çıkarıldı, yargılandı ve idam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Naso, 1971 ve 1973 yılları arasında Rochester'da gerçekleşen Alfabe cinayetlerinde "şüpheli kişi" olarak değerlendirildi. Naso'nun kurbanlarının da adlarının ve soyadlarının ilk harfi aynı olduğu ve Naso uzun bir süre Rochester'da yaşadığı için bu bağlantı yapıldı. Fakat daha sonra ele geçirilen DNA kanıtları sebebiyle Naso bu cinayetleri şüphelisi olmaktan çıkarıldı.

Ek Bilgiler

Roggasch bulunduğunda giydiği külotlu çorabında Naso'nun DNA'sı bulundu. Boynunun etrafına sarılmış bu çoraptan ayrıca Naso'nun eski eşinin de DNA'sı bulundu.

DONALD NEILSON

Doğum Tarihi: 1 Ağustos 1936
Rumuz: Kara Panter
Ayırt Edici Özellik: Adam kaçırma, Hırsızlık
Kurban Sayısı: 5
Cinayet Tarihleri: 1974-1975
Yakalanma Tarihi: 11 Aralık 1975
Cinayet Tarzı: Ateş etme
Bilinen Kurbanları: Donald Skepper; Derek Astin; Sidney Grayland; Lesley Whittle, 17; Gerald Smith
Cinayet Yeri: İngiltere
Durum: Şartlı tahliye olmaksızın ömür boyu hapse mahkûm edildi. 18 Aralık 2011'de doğal sebeplerden öldü.

Geçmiş

Neilson, Donald Nappey adıyla 1936'da doğdu. 10 yaşındayken, 33 yaşındaki annesi göğüs kanserine yenik düştü. Mutsuz bir çocuktu ve 12 yaşındayken başını belaya sokmaya başlamıştı, dükkânları soyuyordu fakat annesini çok genç yaşta kaybettiği için polis ona sadece sert uyarılarda bulunuyordu.

Neilson 18 yaşındayken, 20 yaşında olan Irene Tate ile evlendi. O zamanlarda orduya yazılmıştı ve Kral'ın Yorkshire Hafif Piyadesi'nde yer aldı fakat Irene onunla konuşup ayrılması gerektiğini söyledi. 5 sene sonra kızları Kathryn doğdu, 4 sene sonra soyadlarını Neilson olarak değiştirmeye karar verdiler, böylece küçük kızları da babasının gençliğinde yaşadığı zorbalık ve sinir bozucu durumlara maruz kalmayacaktı.

Neilson taksicilik işini başaramayınca Bradford, Batı Yorkshire'da inşaatçı oldu ve o dönemde cinayet işleme arzusu gün yüzüne çıktı. Suç işlediği ilk zamanlarda yakalanmadan neredeyse 400 eve girmişti. Polisi kandırmak için her hafta suç tarzını değiştiriyordu, böylece polis onları Neilson'a yönlendirecek bir profil çıkaramıyordu.

Çok geçmeden silahlı soygunlar yapmaya başlamıştı ve bunlardan 18 tanesini 1971 ile 1974 yılları arasında gerçekleştirdiği düşünülüyordu. Hâlâ daha yakalanmamıştı. Fakat kurbanlar ona karşı koyduğu için suçları giderek daha da şiddetleniyordu. Bir postaneye girip postane müdürünü tüfekle tehdit ettiğinde bir kaza yaşandı. Silahın dolu olduğunu söyleyince postane müdürü tetiği kendisi çekti. Böylece silah ateş aldı ve tavanda bir boşluk oluştu. Aralarında bir boğuşma çıktı, postane müdürünün birkaç parmağı ile birlikte bir dizinden kasığına kadar kırıkları vardı. Neilson'ın yüzünü iyice görebildiğinden tam tarifini verebildi, Fakat polis hâlâ saldırganın kimliğinden bihaberdi.

Postane müdürü o gece hayatı kurtulduğu için ne kadar şanslı olduğunun farkında değildi, çünkü çok yakında Neilson'ın eylemleri cinayete dönüşecekti.

Cinayetler

Postaneleri soyarken Neilson üç kişiyi vurarak öldürmüştü. Donald Skepper 15 Şubat 1974'te Harrogate'de, daha sonra Derek Astin 6 Eylül 1974'te Baxeden'de öldürüldü. Üçüncü kurban Sidney Graylan ise 11 Kasım 1974'te Langley, Batı Midlans'da öldürüldü.

Lesley Whittle 17 Ocak 1975 günü evinden kaçırıldı, Neilson'ın planı ailesinden fidye istemekti. Highley, Shopshire'daki evinde 50.000 Sterlin

istediğini söyleyen bir not bıraktı. Aile fidyeyi ödemeye hazırlandı fakat paranın teslim edilmesinde birçok terslikler yaşandı.

Whittle'ın bedeni Bathpool Park, Staffordshire'da 7 Mart günü bir lağım kuyusunda telle asılmış şekilde bulundu. Başta boğularak öldürüldüğü düşünülse de patoloji uzmanı, düşme şokundan vagus sinirinin yavaşlamasıyla kalbinin durduğunu tespit etti. Sonrasında Neilson'ın onu ittiği ya da kendisinin düştüğü teorileri konuşuldu.

Bilinen son kurban Gerald Smith Mart 1976'da öldürüldü. Smith güvenlik görevlisiydi, Whittle cinayeti sebebiyle Neilson'ın arandığı sırada Neilson Smith'i vursa da hayatta kalmıştı. Fakat bir sene sonra yaralarının sebep olduğu komplikasyonlar yüzünden hayatını kaybetti.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

15 Şubat 1974 - Donald Skepper	17 Ocak 1975 - Lesley Whittle, 17
6 Eylül 1974 - Derek Astin	Mart 1976 - Gerald Smith
11 Kasım 1974 - Sidney Grayland	1994 - Tracy Tafoya, 31

Yakalanma ve Dava Süreci

11 Aralık 1975'te Neilson, Mansfield, Kuzey Nottinghamshire'da ana yola park etmiş duran iki polise yaklaştı. Yürürken kafasını çevirmesi Memur Mackenzie'ye şüpheli geldi. Memurlar Neilson'ı yanlarına çağırdılar ve bu sırada Neilson, çantasından namlusu kesilmiş pompalı tüfeğini çıkardı.

Neilson, memurlara arabalarına dönmelerini emredip yolcu koltuğuna da kendisi oturarak Mackenzie'nin koltuk altına silahını dayadı. Rainworth'a sürmesini söyleyip kendisine bakmamalarını emretti. Kavşağa geldiklerinde Mackenzie hangi yönden gitmesi gerektiğini sordu ve direksiyonu şiddetle sağa sola çevirdi.

Bu Neilson'un bakışlarını yola çevirmesine neden oldu, konsantrasyonu dağıldığı için silahı indirdi ve Mackenzie bu fırsatı görüp durumu sonlandırmaya çalıştı. Arabayı durdurup silahı kendinden uzaklaştırdı,

silah ateş alsa da kurşun sadece White'ın eline isabet etti. Mackenzie arabadan atlayıp yardım çağırmak için bir dükkâna girdi. İki müşteri Roy Morris ve Keith Wood koşup Neilson'u zapt etmek için onlara yardım ettiler. Siviller tarafından dayak yedikten sonra tutuklandı.

Karakoldaki sorgusu sırasında alınan parmak izleriyle Whittle'ın cesedinin bulunduğu lağım çukurundaki izler eşleşti. Neilson, Whittle'ı kaçırdığını itiraf etti ve polise uzun bir ifade verdi.

Temmuz 1976'daki duruşmasında Neilson, Whittlle'ı kaçırma ve öldürme suçundan yargılanarak ömür boyu hapis cezasına mahkûm edildi. Birkaç hafta sonra diğer cinayetlerden de yargılanıp beş ömür boyu hapis cezası daha aldı. Ayrıca Whittle'ı kaçırdığı için 21 yıl, Whittle'ın annesine şantaj yaptığı için 10 yıl ve hırsızlık ile ateşli silah taşımadan toplamda 30 yıl daha cezasına eklendi. Yargıç ömür boyu tarife almasını uygun gördü, bu da şartlı tahliye imkânının olmaması anlamına geliyordu.

Sonuç

Neilson, 17 Aralık 2011 sabah saatlerinde solunum sıkıntısı yüzünden Norfolk ve Norwich Üniversite Hastanesi'ne kaldırıldı. Ertesi gün öldü.

Ek Bilgiler

Whittle ailesine bırakılan fidye mektubu:

POLİS YOK 50.000 STERLİN FİDYEYİ HAZIRLAYIP SWAN ALIŞVERİŞ MERKEZİ'NDEKİ TELEFON KULÜBESİNDE AKŞAM 6 İLE GECE 1 ARASINDA TELEFON BEKLEYİN KİMSE ARAMAZSA ERTESİ AKŞAMI BEKLEYİN TELEFONU AÇTIĞINIZDA SADECE İSMİNİZİ SÖYLEYİN VE SORGULAMADAN TALİMATLARA UYUN CEVAP VERDİĞİNİZDE SÜRENİZ BAŞLAYACAK POLİS VEYA HİLE YAPARSANIZ KIZ ÖLÜR

SWAN ALIŞVERİŞ MERKEZİ KIDDERMINSTER 50.000 STERLİN BEYAZ BİR MİNİBÜSE TESLİM EDİLECEK

50.000 STERLİN'İN 25.000'İ 1 STERLİNLİK ESKİ BANKNOTLARDAN GERİ KALAN 25.000'İ 5 STERLİNLİK BANKNOTLAR-

DAN OLACAK HERHANGİ BİR DEĞİŞTOKUŞ OLMAYACAK 50.000 STERLİN SAYILDIKTAN SONRA KURBAN SERBEST BIRAKILACAK

- "Kara Panter" lakabı Neilson'a Astin cinayetinden sonra verilmişti. Eşi katilin panter gibi hızlı olduğunu ve koyu renk kıyafetler giydiğini söylemişti. Bir gazeteci katili Kara Panter adıyla paylaşınca bu rumuz ona yapışıp kaldı.

Film

The Black Panther (Kara Panter) [1977] - Neilson'ın hayatı ve işlediği cinayetleri anlatan bir film.

DENNIS NILSEN

Doğum Tarihi: 23 Kasım 1945
Rumuz: Muswell Tepesi Katili, Merhametli Katil
Ayırt Edici Özellik: Homoseksüel tecavüz, nekrofili, vücudu parçalara ayırma
Kurban Sayısı: 12-15
Cinayet Tarihleri: 30 Aralık 1978-26 Ocak 1983
Yakalanma Tarihi: 3 Şubat 1983
Cinayet Tarzı: İple boğma, suda boğma
Bilinen Kurbanları: Stephen Holmes, 14; Kenneth Ockenden, 23; Martyn Duffey, 16; William Sutherland, 26; Malcolm Barlow, 23; John Howlett, 23; Archibald Graham Allen, 27; Stephen Sinclair, 20; diğerleri
Cinayet Yeri: Londra, İngiltere
Durum: Şartlı tahliye olmaksızın ömür boyu hapis cezası aldı.

Geçmiş

Nilsen'in babası Olav Norveçli bir askerdi ve II. Dünya Savaşı sırasında Naziler Norveç'i ele geçirdiğinde o da güvenlik açısından İskoçya'ya gönderilmişti. Orada bir balıkçının kızı olan Elizabeth Whyte ile tanıştı

ve çiftin üç çocukları oldu -Olav Jr., Dennis ve Sylvia. Bay Olav babalık rolünden pek hoşnut değildi, çift 1948'de boşandı ve o zamanlarda Elizabeth'in babası, çocuklara babalık yapma görevini üstlenmişti.

Nilsen 6 yaşına girmeden hemen önce, büyükbabası 1951'de ölene dek, Nilsen onunla yakın bir ilişki kurmuştu. Büyükbabası denizde açılmışken ölümcül bir kalp krizi geçirerek hayatını kaybetti, bedeni karaya çıkarıldığında Nilsen'in annesi genç çocuğu dedesinin ölü bedenine bakması için cesaretlendirmiş, onun "uyuduğunu" söylemişti. O andan itibaren Nilsen'in karakterinde değişimler oldu, durgun bir çocuğa dönüşmüştü ve ona ilgi gösteren yetişkinleri başından savmaya başlamıştı.

Birkaç yıl sonra Nilsen denizde neredeyse boğularak ölüme yakın bir deneyim yaşamıştı. İlk baştaki paniği yerini sakinliğe bırakmıştı ve kendisini dedesinin onu gelip kurtaracağına dair ikna etmişti. Bunun yerine, Nilsen yakınlardaki bir grup genç sayesinde oradan kurtuldu. Annesi çok geçmeden evlendi ve denizden uzakta, daha iç kesimlere taşındılar.

Nilsen ergenliğe girdiğinde karşı cinsten hoşlanmadığını fark etti. Bunun yanında biseksüel ya da gey olup olmadığına karar veremiyordu, sonunda hoşlandığı erkeklerin hep kız kardeşine benzediğini anladı. Nasıl hissettiğini anlamak için erkek ve kız kardeşi uyurken bir gece onlara sokulup okşadı, fakat erkek kardeşi uyanıp Nilsen'i bu sebeple tartakladı.

14 yaşında Nilsen orduya yazıldı ve liseyi bitirir bitirmez İngiliz Ordusu'nda yerini aldı. Doğu Almanya'ya gönderildi, oradayken yüksek miktarda alkol tükettiğinde daha rahat bir şekilde sosyalleştiğini anladı. Çok fazla içtiği bir geceden sonra arkadaşının evinde uyandığında bir kaza meydana geldi. Cinsel bir faktör yoktu fakat hareketsiz ya da bilinçsiz biriyle ilişkiye girme düşüncesi Nilsen'in bilincinde hoşuna giden bir fantezi olarak yer edindi.

Nilsen 1967'de Güney Yemen'e gönderildi. Orada şiddet içerikli pusuya düşürmelere ve kaçırılmalara şahit oldu, birçok arkadaşı kaçırılıp öldürüldü. Nilsen de kaçırıldığında onlarla neredeyse aynı kaderi paylaştı, fakat o karşı koymayı başarıp kaçtı. Almanya'ya gönderilmeden önce Kıbrıs ve Birleşik Krallık'ta da görev aldı. 1972'de Nilsen ordudan

BELONGS TO KAOTIC TEAM

emekli olup polis memuru olmaya karar verdi. İşte o zaman erkek kardeşi annesine onun homoseksüel olduğunu ispiyonladı.

Metropolitan Polis Merkezi'nde görev aldığı dönemlerde sık sık gey barlara gitti. Kolluk kuvvetlerinden istifa etmesiyle birlikte kısa bir süre güvenlik görevlisi olarak çalıştıktan sonra bir iş bulma merkezi aracılığıyla başka bir işe yöneldi. Birçok romantik ilişkisi olsa da hepsi kısa süre içinde sona erdi ve normal bir ilişki sürdüremeyeceğine inandı. Artık uzun süredir aklında olan fantezileri gerçekleştirebilirdi.

Cinayetler

Stephen Holmes, Nilsen ile 29 Aralık 1978 günü bir barda tanıştı. Genç çocuk alkol almakta başarısız olmuştu ve yüksek oranda alkol tüketmiş olan Nilsen de çocuğu bir şeyler içmek için evine davet etti. Nilsen çocuğun büyük olduğunu düşünmüştü. Bayılana kadar içtikten sonra ertesi sabah Nilsen, Holmes'un uyuduğunu gördü ve onun uyanır uyanmaz orayı terk edeceğinden, yılbaşı gecesini de yalnız geçireceğinden korktu. Bir kravatla Holmes'u bilinçsiz kalana kadar boğup sonrasında onu bir kova suda boğdu.

Holmes'u öldürdükten sonra cansız bedeni üstünde iki kere kendini tatmin etti ve cesedi döşeme tahtasının altına sakladı. 8 ay sonra Nilsen birçok kültürün ölü yakmak için kullandığı odunlardan alıp arka bahçesinde cesedi yakıp kül etti.

Nilsen 3 Aralık 1979'da Kenneth Ockenden ile Londra'da bir barda tanıştı. Genç Kanadalı'ya Londra turu yaptırmayı önerdi ve dolaştıktan sonra onu evine davet etti. Müzik dinlerken Ockenden'i ölene kadar boğdu. Ertesi sabah Nilsen cansız bedeni çeşitli pozlara sokup fotoğraflarını çekti. Bir süre televizyon izleyip, sonrasında cesedi plastik poşete sararak döşemenin altına sakladı. İki hafta içinde Nilsen, Ockenden'in bedenini 4 kere çıkarıp tekrar sakladı. Her seferinde bedeni kendine yakın bir sandalyeye oturtup alkol içerken televizyon izledi.

Martyn Duffey, Nilsen ile yolları kesişmeden önce otostop çekerek seyahat ediyordu. Nilsen onu evine davet ettikten sonra bilinçsiz kalana dek

boğazını sıkıp ardından mutfak lavabosunda onu boğdu. Bedeni yıkadı ve iki gün boyunca beden üstünde kendini tatmin edip cesedi öptü. Sonunda ceset şişmeye başladığında onu döşemenin altına gömdü.

Ağustos 1980'de Nilsen ceset kokusunu ve kurtçuk istilasını yok etmek için birçok değişik metot denedi. Sonunda cesetleri döşeme altından çıkarıp parçalara ayırdı ve evinin arkasında yaktı. Ev sahibi, ekim ayında ona evi yenileyeceğini söyledi, bu yüzden Nilsen, Ockenden'in bedeninden kurtulup Muswell Tepesi'nde bir daireye geçti. Bu ev daha küçüktü, bahçesi ve döşeme altında yeri yoktu; bu sebeple cesetlerden kurtulmak zorlaşmıştı.

Nilsen, Ağustos 1980'de William Sutherland'ın evine gitti. Sutherland ona para karşılığı cinsel ilişki teklif etti, Nilsen başta bunu reddetti. Kendi evinde ertesi sabah uyandığında Sutherland'ın boğulmuş cesedini buldu fakat bunu yaptığını hatırlamıyordu.

Mart 1982'de John Howlett bir şeyler içmek üzere Nilsen'in dairesine davet edildi. Howlett uyuyakaldıktan sonra Nilsen bir süre onu izleyip ardından boğdu. Howlett uyanıp Nilsen'e olabildiğince sert bir şekilde karşı çıktı ama Nilsen onu boğarak etkisiz hale getirmeyi başardı. Üç kere başarısız olan boğarak öldürme girişiminden sonra, en sonunda Howlett onu küvette boğdu. Howlett'ın bedenini parçalara ayırdı, organlarını ve etini tuvalete atıp sifonu çekti. Kemikleri ise ortaya çıkmasın diye çöpe attı.

Archibald Graham Allen, Nilsen'in evine yemeğe davet edildiği 1982 yılının sonlarına doğru öldürüldü. Nilsen'in onun için hazırladığı omleti yerken Nilsen onu boğdu. Bedenini küvete koydu ve üç gün orada bıraktı, o sırada kendisi işyerinden izin aldı ki böylece bedeni parçalara ayırmak için vakti olacaktı.

Bilinen son kurban Stephen Sinclair 26 Ocak 1983'te öldürüldü. Alkol ve uyuşturucu almışlardı ve Sinclair sandalyede kendinden geçmiş bir halde otururken Nilsen onu boğdu. Sonrasında Sinclair'in bileğindeki sargıları çıkardığında genç adamın birkaç gün önce kendini öldürmeye çalıştığını gördü. Bedeni yıkayıp talk pudrasıyla kapladı ve yatağına yatırdı. Yatağın etrafına farklı farklı aynalar yerleştirdi, kendisi de soyunup

BELONGS TO KAOTIC TEAM

Sinclair'in yanına uzandı. Hatta gece cesedin yanında uyudu. Ardından bedeni parçalara bölüp çöp poşetlerine koydu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

29 Aralık 1978 - Stephen Dean Holmes, 14	18 Eylül 1981 - Malcolm Barlow, 23
3 Aralık 1979 - Kenneth Ockenden, 23	Mart 1982 - John Howlett, 23
Mayıs 1980 - Martyn Duffey, 16	1982 yılının sonu - Archibald Graham Allen, 27
Ağustos 1980 - William Sutherland, 26	16 Ocak 1983 - Stephen Sinclair, 20
Kasım 1980 - Mayıs 1981 - Kimliği bilinmeyen 7 kurban	

Yakalanma ve Dava Süreci

İlginç bir şekilde Nilsen, 4 Şubat 1983'te su borularının tıkanmasıyla ilgili şikâyette bulundu; ki durumu bakılacak olursa bu bir hayli tuhaftı. Tesisatçı problemin ne olduğunu bulunca Nilsen'e boruların küçük kemikler ve et parçaları sebebiyle tıkandığını söyledi. Nilsen birisinin tuvalete KFC tavuklarından atıp sifonu çektiğini söyleyip şaka yaptı.

Tesisatçı ve amiri ertesi gün boruları temizlemeye geldiklerinde birisinin her şeyi hallettiğini fark etti. Şüphe uyandırıcı bir durum olduğu için boruların içini detaylı olarak aradılar ve daha fazla kemik ve et buldular. Hemen polise haber verdiler, yapılan araştırmalarda bu et ve kemiklerin insana ait olduğu kanıtlandı.

Polis 9 Şubat günü Nilsen'in kapısına dayandı, onun eve gelmesini beklerken hepsine tanıdık olan çürümüş beden kokusunu fark ettiler. Nilsen eve geldiğinde borulardan insan kalıntıları ele geçirdiklerini söyleyince Nilsen şaşırmış taklidi yaptı. Polis memurları ona bedenlerden geriye kalanların nerede olduğunu sordu. Nilsen onları içeri alıp dolabındaki ceset parçalarını gösterdi.

Polisler başka kurban olup olmadığını sorduğunda Nilsen tüm hikâyeyi karakolda anlatabileceğini söyledi. Yolda memurlardan biri kemiklerin bir ya da iki kurbana ait olup olmadığını sorunca nilsen şöyle cevap verdi:

"15 ya da 16, 1978'den beri." Karakolda tüm ifadesini verdi ve polislere daha önce yaşayıp cesetleri yok ettiği Melrose Caddesi'ndeki evini gösterdi.

Duruşmasında ona, akıl sağlığının yerinde olup olmadığını kanıtlayacak iki psikiyatr eşlik etti. Duygularıyla başa çıkmakta zorluk çektiğini, tek gösterebildiği duygunun öfke olduğunu anladılar. Psikiyatrlardan biri ona psödonormal narsisistik kişilik bozukluğu tanısı koydu, ayrıca ara sıra şizoid ataklar yaşıyordu.

Duruşmada hiçbir kurbanını önceden planlayarak öldürmediğini beyan etti; hepsi aniden ortaya çıkan dürtüler sonucu öldürülmüştü. 4 Kasım 1983'te 6 cinayetten suçlu bulundu. 25 sene sonra şartlı tahliye imkânıyla ömür boyu hapis cezasına mahkûm edildi.

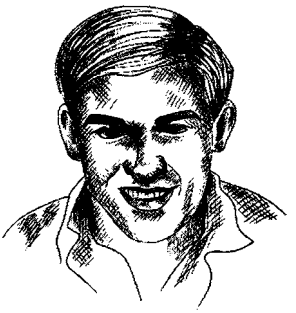
Sonuç

İçişleri Bakanı Michael Howard Nilsen'in mahkûmiyetini tamamen ömür boyu cezaya çevirdi, şartlı tahliye imkânını kaldırdı. Nilsen bu durumdan memnun olduğunu, bir daha özgür olmak istemediğini belirtti.

Ek Bilgiler

- İlerleyen senelerde hapisteyken Nilsen, başlığı "Boğulan Çocuğun Hikâyesi" olan, basılmayan 400 sayfalık bir otobiyografi yazdı.
- "İnsanlarla birlikteyken 'gerçek' dünyadaydım ama özel hayatımda, aniden fantezi dünyama giriyordum. Bu iki yaşam tarzı arasında kolayca gidip gelebiliyordum."
- Nilsen'in Cranley Gardens adresinden birçok eşya ele geçirildi, bazısı duruşmada kanıt olarak kullanıldı. Şu anda geri kalan eşyalar New Scotland Yard'ın Suç Müzesi'nde sergileniyor. Bu sergide Nilsen'in son üç kurbanının kafasını kaynattığı ocak, kurbanlarının bedenini parçalarken kullandığı bıçak, Kenneth Ockenden'i boğduğu kulaklıklar, son kurbanını boğarken kullandığı ip, Cranley Gardens'da bulunan evinden John Howlett'ı boğduğu ve Graham Allen'ı parçalamadan önce sakladığı küvet de bulunuyor.

BILGINCO KAOTIC TEAM

GORDON STEWART NORTHCOTT

Doğum Tarihi: 9 Kasım 1906
Rumuz: Yok
Ayırt Edici Özellik: İnsan kaçırma, homoseksüel sadizm, beden parçalama
Kurban Sayısı: 3-20
Cinayet Tarihleri: 1926-1928
Yakalanma Tarihi: 19 Eylül 1928
Cinayet Tarzı: Ateş etme, baltayla vurma
Bilinen Kurbanları: Kimliği bilinmeyen Meksikalı bir çocuk; Lewis Winslow, 12; Nelson Winslow, 10; Walter Collins, 9
Cinayet Yeri: Riverside, Kaliforniya
Durum: 2 Ekim 1930'da asılarak idam edildi.

Geçmiş

Northcott'un çocukluğuna dair bilinen çok fazla şey yok. Sadece 10 yaşındayken babasının ona cinsel tacizde bulunduğunu söyledi. Babası akıl hastanesine kaldırıldı ve ilerleyen zamanlarda intihar etti. Northcott'un amcası cinayetten hapis yattı ve ömür boyu hapis cezası devam ederken öldü.

1926'da Northcott, annesi Sarah Louise ve 13 yaşındaki yeğeni Sanford Clark, Kaliforniya yakınlarındaki Wineville'de bir tavuk çiftliğine yerleştiler. Tutuklandıktan sonra Clark'ın söylediğine göre Northcott ona defalarca tecavüz etmiş ve onu dövmüştü, ayrıca kaçırdıkları çocuklara bir şeyler yapmaya, özellikle onları öldürmeye zorlamıştı. Annesi Sarah ve genç Clark'ın olayın içinde ne kadar yer aldıkları bilinmese de birçok çocuk kaçırılmıştı. Sonunda üçü de yakalanıp cezalandırıldı.

Cinayetler

Lewis ve Nelson Winslow kardeşler 16 Mayıs 1928'de Pomona'da kayboldular. Northcott sonradan Lewis'i kendisinin öldürdüğünü fakat Nelson'u öldüren kişinin Sanford olduğunu iddia etti. Daha sonra üzüldüğünü söyledi, çünkü Lewis o zamanlarda çok dertli bir çocuktu.

Walter Collins 10 Mart 1928'de evinden kayboldu. Northcott'un annesi çocuğu öldürmekle suçlansa da kanıtlar oğlunun onu zorladığını ortaya çıkardı. Collins'in kaybolması büyük olay oldu çünkü başka bir küçük çocuk ortaya çıkıp Bayan Collins'i Walter olduğuna ikna etmeye çalışmıştı. Kadın onun kendi oğlu olmadığını biliyordu, yetkililere bunu bildirdiğinde onu akıl hastanesine kaldırdılar. Sonunda serbest bırakıldı ve genç çocuğun daha sonra düzenbazlık yapan Arthur Hutchins Jr. olduğu anlaşıldı.

Çocukları kaçırdıktan sonra Northcott bir süre sonra onlardan sıkılıp onları balta ya da silahla öldürüyordu. Bedenler, etin çözülmesi için sönmemiş kireçle kaplanıyordu ve kemikler de çöle gömülüyordu. Sadece bir ceset bulundu, o da Meksikalı genç çocuktu fakat başı kayıp olduğu için kimliği belirlenemedi.

Yakalanma ve Dava Süreci

1928 yazında Northcott, komşusunun şiddet dolu davranışları, saygısızlığı ve yeğenini üzmesi sebebiyle bölge savcısına şikâyette bulundu. Bu konu komşuyla görüşüldüğünde o da Northcott'un birçok kez yeğenini dövdüğünü iddia etti, yetkililerin Northcott çiftliğini araştırması gerektiğini ısrarla belirtti.

Bu sırada Sanford'un ailesi göçmenlik bürosuyla iletişime geçip oğullarını istediklerini söylediler, böylece göçmenlik memurları çiftliğe gidip Sanford'u gözaltına aldılar. Northcott'tan uzaklaşınca Sanford yetkilileri çiftlikte olup bitenler hakkında uyardı. Dedektiflerle birlikte çiftliğe dönüp bedenleri gömdükleri alanı onlara gösterdi. Mezarları kazdıklarında parmaklar ve bileklere ait kemikler buldular.

Ayrıca çiftlikte üstünde kan lekesi olan iki adet balta bulundu. Northcott Kanada'ya kaçmıştı fakat yakalanıp cinayetlerden hüküm giymesi için gönderildi. Annesi de Walter Collins cinayetinden tutuklanıp yargılandı.

Northcott'un duruşması 27 gün sürdü, 8 Şubat 1929'da sona erdi. Meksikalı kurban ve Winslow kardeşler cinayetinden suçlu bulundu ve idam cezası aldı. Annesi de Collins cinayetinden mahkeme karşısına çıktı

ve suçlandıktan sonra 31 Aralık 1928 günü ömür boyu hapis cezasına mahkûm edildi. İdam cezası almamasının sebebi kadın olmasıydı.

Sonuç

2 Ekim 1930'da Northcott çığlıklar atarak idam odasına gitti. Tüm vücudu titriyordu ve gardiyanlara çok hızlı yürümemeleri için yalvardı. Asma tahtasına gitmek 13 adımdan ibaretti, gardiyanlar neredeyse tüm yol boyunca onu sürüklemişlerdi. Onlara asılmanın can acıtıp acıtmadığını sorup göz bandı istedi, böylece asma tahtasını göremeyecekti. Boynuna ilmek geçirilinceye kadar inledi, bağırdı ve ağladı. Döşeme kapağı açılmadan hemen önce şöyle bağırdı: "Dua, lütfen benim için dua edin." Kapak açıldı ve asıldı.

Ek Bilgiler

Film

The Changeling (2008 - *Sahtekâr*) - Wineville cinayetleri ve kaybolan oğlunu arayan Christine Collins (Angelina Jolie) hakkında bir film.

ANATOLY ONOPRIENKO

Doğum Tarihi: 25 Temmuz 1959
Rumuz: Ukrayna Canavarı, Terminatör, Vatandaş O
Ayırt Edici Özellik: Hırsızlık
Kurban Sayısı: 52
Cinayet Tarihleri: 1989-1996
Yakalanma Tarihi: 16 Nisan 1996
Cinayet Tarzı: Ateş etme, baltayla saldırma
Bilinen Kurbanları: Erkekler, kadınlar, çocuklar, aileler
Cinayet Yeri: Ukrayna
Durum: İdam cezası sonradan ömür boyu hapis cezasına çevrildi. Doğal sebeplerden 27 Ağustoss 2013'te öldü.

Geçmiş

Onoprienko'nun babası birçok madalyaya sahip bir askerdi, II. Dünya Savaşı'nda görev almış ve cesareti için madalyayla ödüllendirilmişti. 4 yaşındayken annesini kaybetti ve yetimhaneye gönderilmeden önce büyükbabası ile büyükannesi onu yetiştirdi. Ağabeyi ondan 13 yaş büyüktü, bu yüzden yetimhaneye gönderilmedi.

Onoprienko'nun daha sonra söylediğine göre, yetimhane ve orada yaşadığı deneyimler onu şiddet dürtüleriyle dolu bir yöne sürüklemişti. 37 yaşında polisler tarafından yakalandığında, söylediğine göre 52 cinayet işlemişti. Onoprienko kimseyi ayırmıyor, bir evde olan tüm aile üyelerini, çocuklar da dahil öldürüyordu.

Cinayetler

Onoprienko her zaman ıssız yerlerdeki evi hedef alıp sonrasında orada yaşayanların dikkatini çekmek için dışarıda gürültü patırtı çıkarıyordu. Ardından evin babasını öldürüyor, sonra anne ve çocuklara yöneliyordu. İzleri ortadan kaldırmak için evi yakıyor, böylece hiçbir kanıt kalmayacağını düşünüyordu. Ayrıca olay yerinde onu gören şahitleri de öldürüyordu.

İlk kurbanlar 1989'da öldürülen, 10 kişiden oluşan büyük bir aileydi. Aile onu fark ettiğinde kendisi evi soyuyordu. Çok sonra o gece yanında Sergei Rogozin adlı bir kişinin daha olduğunu söyledi. Aynı sene Onoprienko, arabalarında uyuyan 5 kişiyi daha öldürdü ve bedenleri ateşe verdi.

24 Aralık 1995'te Zaichenko ailesinin evini soyup onları öldürdü. 4 kişilik aile çift namlulu av tüfeğiyle öldürüldü. Akabine evi ateşe verdi. Diğer 4 kişilik bir aile de 2 Ocak 1996'da ateş edilerek öldürüldü. Hemen ardından Onoprienko o sırada yoldan geçen bir adamı da öldürdü.

4 kişi daha 6 Ocak 1996'da öldürüldü fakat bu sefer evlerinde olan bir aile değildi. Onoprienko arabalarını otobanda durdurduktan sonra arabanın içindekileri öldürdü. 11 gün sonra Pilat ailesini evlerinde öldürüp evi yaktı. Evin dışında 2 kişi daha öldürüldü, çünkü Onoprienko onların her şeye şahit olduğunu düşünüyordu.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

30 Ocak 1996'da bir kadın ve iki oğlu ile bir misarifleri öldürüldü. Başka bir aile olan Dubchaklar 19 Şubat 1996'da öldürüldü. Baba, oğluyla birlikte vurularak öldürüldü, anne ve kız ise çekiçle dövülerek öldürüldü. Kızdan ona para vermesini istedi fakat kız ona karşı çıkınca onu da öldürdü.

Bodnarchuk ailesi 27 Şubat 1996 günü vahşice katledildi. Ebeveynler vurularak öldürüldü, 7 ve 8 yaşlarında olan iki kızları ise baltayla öldürüldü. Aileyi öldürdükten bir saat sonra Onoprienko, dışarıda dolaşan bir komşuyu fark etti ve onu da vurup baltayla bedenini parçaladı.

Bilinen son kurbanlar yine 4 kişilik Novosad ailesiydi. 22 Mart 1996'da vurularak öldürüldüler, evleri de yanıp kül oldu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1989 - 10 kişilik aile
1989 - Arabalarında uyuyan beş kurban
24 Aralık 1995 - 4 kişilik Zaichenko ailesi
2 Ocak 1996 - 4 kişilik bir aile
6 Ocak 1996 - Ayrı cinayetlerin kurbanı olan 4 kişi
17 Ocak 1996 - 5 kişilik Pilat ailesi ve 2 görgü tanığı
30 Ocak 1996 - Marusina, iki çocuğu ve bir misafir
19 Şubat 1996 - 4 kişilik Dubchak ailesi
27 Şubat 1996 - 4 kişilik Bodnarchuk ailesi ve başka bir adam
22 Mart 1996 - 4 kişilik Novosad ailesi

Yakalanma ve Dava Süreci

Nisan 1996'da Onoprienko bir akrabasının yanında yaşamaya başladığında Onoprienko'nun bir silah koleksiyonu olduğunu fark etti. Akrabası onu evinden atıp polise haber verdi. 16 Nisan 1996'da tutuklandığında polis birçok cinayetle bağlantılı olan 100'den fazla eşya ele geçirdi.

Başta 1989 ile 1995 yılları arasında 8 kişiyi öldürdüğünü itiraf etti, ama sonra toplamda 52 cinayet işlediğini söyledi. Polislere kafasının içinde, ona öldürmesi gerektiğini söyleyen bir ses olduğundan bahsetti.

Birçok sebep yüzünden duruşması ertelendi, asıl sebep ise Ukrayna kanunlarına göre duruşma başlamadan önce sanığa onun aleyhindeki tüm kanıtların sunulmasıydı. Bu davayla bağlantılı 99 tane kanıt olduğu için zaman aldı. Ayrıca kanuna göre mahkeme şahitlerin seyahat ve konaklama masraflarını karşılamalıydı. Bu duruşmaya yaklaşık 400 şahit çağrılmıştı, mahkeme her şeyi karşılayabilecek durumda değildi, bu yüzden karar televizyonda temyiz edildi ve hükümet tüm masrafları üstlendi.

Kasım 1998'da duruşma başladığında savunma avukatı başta mahkemeyi Onoprienko'nun akıl sağlığının yerinde olmadığına inandırmaya çalıştı fakat psikiyatrların muayenesinden sonra duruşmaya çıkmasına karar verildi. Onoprienko mahkeme salonuna getirildi ve öfkeli güruhtan korunması için metal bir kafese yerleştirildi.

İlk cinayetlerde ona yardım eden Rogozin de aynı anda yargılandı ve 9 cinayetle ilgisi olduğu için cezalandırıldı. 13 sene hapis cezası aldı. Jürinin Onoprienko için ceza hükmü vermesi üç saat sürdü. En sonunda kurşuna dizilerek idam edilmesine karar verildi.

Onoprienko'nun şansına, Ukrayna Avrupa Konseyi'ne katılmayı umduğu için idam cezası yürürlükten kaldırılmıştı. Bu davanın tiksindirici olduğunu ve Onoprienko'nun ölmesi gerektiğini düşünen birçok politikacı ve halka rağmen, mahkûmiyeti ömür boyu hapis cezasına çevrildi.

Sonuç

27 Ağustos 2013'te Onoprienko, Zhytomyr Hapishanesi'ndeyken kalp yetmezliğinden öldü. Öldüğünde 54 yaşındaydı.

CLIFFORD OLSON

Doğum Tarihi: 1 Ocak 1940
Rumuz: İngiliz Kolumbiyası Canavarı
Ayırt Edici Özellik: Pedofili, tecavüz, uzuvları kesme
Kurban Sayısı: 11+
Cinayet Tarihleri: 1980-1981
Yakalanma Tarihi: 12 Ağustos 1981
Cinayet Tarzı: Boğma, bıçaklama, çekiçle dövme
Bilinen Kurbanları: Christine Weller, 12; Colleen Daignault, 13; Daryn Johnsrude, 16; Sandra Lynn Wolfsteiner, 16; Ada Anita Court, 13; Simon Patrick James Partington, 9; July Kozma, 14; Raymond Lawrence King Jr., 15; Sigrun Charlotte Elisabeth Arnd, 18; Terry Lyn Carson, 15; Louise Simonne Marie Evelyn Chartrand, 17
Cinayet Yeri: İngiliz Kolumbiyası, Kanada
Durum: Ömür boyu hapis cezası aldı. 30 Eylül 2011'de kanser sebebiyle öldü.

Geçmiş

Olson başından beri problemli bir kişilikti, genç bir çocukken sık sık başı belaya giriyordu. Çocuk olarak oldukça kısa olmasına rağmen sağlam bir yapısı vardı, hep kavgalara karıştırdı ve sonunda verdiği mücadeleyi kaybedip dayak yerdi. Babasına nasıl boks yapılacağını öğreneceğini söylemiş, çalışmaya başladıktan sonra da dönüp dolaşıp onu döven her çocuğu kendisi dövmeye başlamıştı.

Okul hayatı başarısızdı, 10 yaşından itibaren derslerden kaçmaya başlamıştı. Sonuç olarak 8. sınıfı bitirince okulu bıraktı ve hayata atılmak yerine cinayet işlemeyi seçti. Gençliğinde yalnız biriydi, yapmak istediği her işte başarısız oluyordu. İlk defa hapse girdiğinde 17 yaşındaydı, yıl 1957'ydi. İlerleyen 24 sene boyunca neredeyse 100 cinayet işledi, bunun yanında evrakta sahtecilik, dolandırıcılık, hırsızlık, silahlı soygun, firar, iğrenç ahlaksızlık, oğlancılık, ateşli silah barındırma ve başka birçok suçun öznesi oldu.

Olsen yedi kere hapisten kaçmayı başardı, bir seferinde hasta taklidi yapıp hastane yolunda yanında 3 gardiyan olmasına rağmen kaçtı. Bir hafta boyunca kaçtıktan sonra bir polis köpeğinin yardımıyla yakalandı -bir sene önce de kaçarken aynı durumu yaşamıştı.

1980'de Olson, kısa süre önce şiddet eğilimli ve tacizci kocasından boşanmış olan Joan Hale ile tanıştı. Bir yıl sonra oğulları Stephen doğdu ve doğumdan bir ay sonra evlendiler. Fakat Joan, yeni kocasının evlendikleri zaman birisini öldürdüğünü ve durmaya niyeti olmadığını bilmiyordu.

Cinayetler

Bilinen ilk kurban Christine Weller, 7 Kasım 1980'de Surrey, İngiliz Kolumbiyası'ndan kaçırıldı. Cesedi yılbaşı gününe kadar bulunamadı, bulunduğunda ise ölene kadar birçok kez bıçaklandığı görüldü.

Olsen, Colleen Daignault'u 16 Nisan 1981'de kaçırdı, bedeni 5 ay sonra bulundu. Diğer kurban Daryn Johnsrude 22 Nisan'da öldürüldü. Ölümünden iki hafta sonra cesedi bulundu. 19 Mayıs günü Sandra Wolfsteiner, Olsen tarafından kaçırılıp öldürüldü ve akabinde Ada Court, haziranda öldürüldü.

Olsen'in işlediği cinayetler giderek artıyordu, Temmuz 1981'e kadar 6 kurban öldürmüştü. 9 yaşındaki Simon Partington 2 Haziran'da kaçırıldı, tecavüze uğradıktan sonra boğularak öldürüldü. Sonraki kurban Judy Kozma, New Westminster'dan kaçırılıp 9 Temmuz'da aynı şekilde tecavüze uğrayıp boğularak öldürüldü. Cesedi 25 Temmuz günü Weaver Nehri yakınlarında bulundu. Raymond King, 23 Temmuz'da kaçırıldı, tecavüze uğradı ve dövülerek öldürüldü. 25 Temmuz'da Olsen, Alman turist Sigrun Arnd'a tecavüz edip döverek öldürdü.

Son iki kurban Terri Lyn Carson ve Louise Chartrand idi. Carson 27 Temmuz'da tecavüz edilip boğularak öldürüldü, Chartrand ise 30 Temmuz'da öldürüldü.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

17 Kasım 1980 - Christine Weller, 12	9 Temmuz 1981 - Judy Kozma, 14
16 Nisan 1981 - Colleen Daignault, 13	23 Temmuz 1981 - Raymond King, 15
22 Nisan 1981 - Daryn Johnsrude, 15	25 Temmuz 1981 - Sigrun Arnd, 14
19 Mayıs 1981 - Sandra Wolfsteiner, 16	27 Temmuz 1981 - Terri Lyn Carson, 15
21 Haziran 1981 - Ada Court, 13	30 Temmuz 1981 - Louise Chartrand, 17
2 Temmuz 1981 - Simon Partington, 9	

Yakalanma ve Dava Süreci

Olsen 12 Ağustos'ta iki kızı kaçırmaya çalışma şüphesiyle yakalanıp tutuklandı. 25 Ağustos'ta Judy Kozma cinayetinden yargılandı. O sırada yetkililerle anlaşma yaptı; 11 cinayeti itiraf edip henüz bulunamayan cesetlerin yerini göstermesi karşılığında her kurban başına karısına 10.000 dolar ödenecekti.

Karısı ve oğlu Olsen'in yaptığı anlaşma sayesinde 100.000 dolar aldı, ki bu durum pek çok kişiyi sinirlendirmişti. Ardından Ocak 1982'de 11 cinayetten suçlu bulundu ve 11 kez ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Eylül 2011'de yapılan basın açıklamasında Olsen'in ileri evrede kanser olduğu ve tedavi için hastaneye gönderildiği belirtildi. 30 Eylül 2011'de, 71 yaşında öldü.

- Olsen Psikopati Listesi'nde 38/40 oranla yer alıyor.
- Yedi kere hapisten kaçtı.
- Öldürdüğü çocukların ailelerine kaba ve görgüsüz bir dille yazdığı kartlar gönderdi.
- Meclis üyelerine cinsel içerikli mektuplar gönderdi.

CARL PANZRAM

Doğum Tarihi: 28 Haziran 1891
Rumuz: Carl Baldwin, Jeff Davis, Jefferson Davis, Jefferson Rhodes, Jeff Rhodes, Jack Allen, Jefferson Baldwin, John King, John O'Leary, Şarapçı Jonh, Teddy Bedard
Ayırt Edici Özellik: Homoseksüel cinayetler, hırsızlık
Kurban Sayısı: 22
Cinayet Tarihleri: 1920-1929
Yakalanma Tarihi: 16 Ağustos 1928
Cinayet Tarzı: Boğma, ateş etme, dövme
Bilinen Kurbanları: Erkekler ve erkek çocuklar -çoğunun kimliği bilinmiyor.
Cinayet Yeri: New York, Massachusetts, Connecticut, Maryland, Pennsylvania, Kansas - Amerika, Luanda - Angola
Durum: 5 Eylül 1930'da asılarak idam edildi.

Geçmiş

Panzram, beş erkek ve kız kardeşiyle birlikte aile çiftliğinde büyüdü. 12 yaşından itibaren hırsızlık yapmaya yiyecek ve komşusunun silahını çalarak başladı. Çok geçmeden davranışlarına çekidüzen vermesi adına Minnesota Eyaleti Islahevi'ne gönderildi. Panzram'a göre oradaki görevliler onu birçok dayak ve işkenceye maruz bırakmıştı. Diğer çocukların adlandırdığı "Boyama Evi"ne gidenler oradan "boyanarak" dönüyordu; başka bir deyişle morluklar ve kan içinde dönüyorlardı. Tüm öfkesiyle Panzram "Boyama Evi"ni yaktı, ama asla ondan şüphelenilmedi.

Gençliğinin ortalarında Panzram alkolik olmuştu bile. Birçok kez soyguculuk ve hırsızlık yaptı, sık sık başı kanunlarla belaya giriyordu. 14 yaşında evden kaçtı ve bir grup erkek tarafından bir vagonda tecavüze uğradı. 15 yaşında orduya yazıldı ama o yıl içinde hırsızlıktan hüküm giydi. ABD Fort Leavenworth Askeri Cezaevi'ne gönderildi ve 1910'da serbest bırakılana kadar iki yıl içeride kaldı.

Yetişkinliğinde Panzram hırsızlıktan birçok kez hapis yattı. Hapiste bile gardiyanlara saldırma ve kurallara uymama suçlarından başı belaya

giriyordu. Sonuç olarak gardiyanlar bazen Panzram'ı dövüyor ya da başka cezalar veriyorlardı. Panzram güçlü bir adamdı, daha sonraki dönemlerde kurbanlarını hemen etkisiz hale getirebiliyordu.

Cinayetler

8 sene boyunca Panzram çeşitli eyaletlerde terör estirdi, seyahat ettiği her yerde hırsızlık yapıyor ve cinayet işliyordu. Amacı neredeyse hep hırsızlıktı, eğer olay sırasında birisi onu görürse onu öldürüyordu. Bir dönem yat aldı. New York'taki barlarda denizcileri kandırıp onları sarhoş ediyor ve ateş ederek öldürmeden önce onlara tecavüz ediyordu. Cesetleri Execution Rocks Deniz Feneri yakınlarında Long Island halicine atıyordu.

Yatı battıktan sonra Panzram Afrika'ya seyahat etti. Söylediğine göre genç bir çocuğu öldürmüştü ve başka bir zamanda kayık kiralayıp 6 kayıkçıyı vurup onları timsahlara yem etmişti. Amerika'ya döndüğünde 18 Temmuz 1922'de Salem'de küçük bir çocuğu döverek öldürmüştü. Yıl sonuna doğru New Haven yakınlarında başka bir genç çocuğu boğarak öldürdü.

İtirafına göre Haziran 1923'te onu soymaya çalışan bir adamı vurarak öldürmüştü. Bir evi soyarken evde yaşayan birini ve Philadelphia'da biri 1921, diğeri 1928'de olmak üzere iki genç çocuğu da öldürmüştü. Şehrin su şebekesine arsenik koyup böylece birçok insanı öldürebileceğini düşündüğünü de söylemişti.

Yakalanma ve Dava Süreci

16 Ağustos 1928'de Panzram, Washington'da bir soygun sırasında tutuklandı. Sorgulandığında ise iki çocuğu öldürdüğünü itiraf etti. Yargılanıp 25 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Hapishane müdürüne ona bulaşan ilk insanı öldüreceğini söylemişti ki bu, sonradan gerçek oldu.

20 Haziran 1929'da Panzram, hapishanede çamaşır sorumlusu olan Robert Warnke'yi demir çubukla döverek öldürdü. Bu sefer mahkeme karşısına çıktı ve idam cezasına çarptırıldı. Cezasını temyiz etmek için harcanan tüm çabaları reddetti ve insan hakları savunucuları ona yardım etmeye çalıştığında onları ölümle tehdit etti.

BILGIMSO KALITE TEAM

Sonuç

5 Eylül 1930'da Panzram'ın idamı gerçekleşti. Tabii ki ağırbaşlı bir şekilde idama gitmedi. İnfaz memuru başına çuval geçirirken onun suratına tükürdü. İdam edildikten sonra Leavenworth Islahevi Mezarlığı'na gömüldü ve mezar taşında yazan tek şey hapishane numarasıydı.

Ek Bilgiler

- Panzram'ın sahip olduğu tek dostu gardiyan Henry Lesser idi, Panzram'ın hayat hikâyesini de o yazdı.
- 1000'den fazla oğlanı cinsel istismara maruz bırakmasıyla övünüyordu.
- Son sözleri, "Hızlı olun, siz böyle yaylanırken ben düzinelerce adamı asardım," oldu.
- "İnsanlara, Tanrı'ya ya da Şeytan'a inanmıyorum. Lanetli insanoğlundan nefret ediyorum, kendim de dahil... Zayıf, zararsız ve saf olanları avladım. Başkaları tarafından bana öğretilen ders buydu: Güçlü olan haklıdır."

Panzram'ın yazdığı şiir:

Bir şeyleri düşünmek için oturdum.
Orada otururken,
On bir veya on iki yaşlarında aylaklık eden bir çocuk gördüm.
Onu dört yüz metre uzaktaki çakıl ocağına götürdüm.
Onu oraya bıraktım,
Ama önce ona tecavüz ettim ve sonra öldürdüm.
Onu terk ederken beyni kulaklarından fışkırıyordu,
Ve daha solgun görünemezdi.

BELGESEL KANALI TEAM

GERALD PARKER

Doğum Tarihi: 1955
Rumuz: Yatak Odası Darbecisi, Sopalı Katil
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, haneye tecavüz
Kurban Sayısı: 5+
Cinayet Tarihleri: 1978-1979
Yakalanma Tarihi: Cinayetleri onun işlediğine dair DNA eşleşmesi olduğunda şartlı tahliye ihlalinden hapisteydi.
Cinayet Tarzı: Keskin olmayan cisimlerle dövme
Bilinen Kurbanları: Sandra Kay Fry, 17; Kimberly Gaye Walins, 21; Marolyn Kay Carleton, 31; Debora Kennedy, 24; debra Lynn Senior, 17; doğmamış bir çocuk (Chantel Marie Green)
Cinayet Yeri: Orange, Kaliforniya
Durum: Ölüm cezasına çarptırıldı, idam gününü bekliyor.

Geçmiş

Parker, eski Amerikan deniz askeriydi ve 1980'e kadar temiz bir sicili vardı. 1960 yılının bir kısmını çocuk ıslahevinde geçirdiği sırada tutkal koklarken yakalandığından beri beladan uzak durmuştu.

1980'de El Toro, Kaliforniya'da Denizcilik Hava Üssü'nde çalışıyordu. O sırada 14 yaşında bir kıza tecavüz etmiş ve hemen tutuklanmıştı. Bu suçu sebebiyle 6 yıl hapis yattı ve protokol gereğince DNA örneği alındı. Zaman geçti, teknoloji gelişti; cinayet davasındaki zanlıyı da ortaya çıkaran o DNA örneği oldu. Parker'ın da itirafıyla birlikte, daha önceden yargılanan ve cinayetlerle hiçbir ilgisi olmayan bir adam da serbest bırakıldı.

Cinayetler

Parker'ın takma adlarından biri de "Yatak Odası Darbecisi"ydi çünkü 1970'li yıllarda Orange'da vahşi cinsel saldırılar ve cinayetlere imza atmıştı. 1978 ve 1979 arasında Parker 5 kadına tecavüz ederek öldürdü. Başka bir kadın, Dianna D'Aiello (önceki soyadı Green'di) saldırıya uğradığında hamileydi ve kendisi kurtulmasına rağmen bebeği hayatta kalamadı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

2 Aralık 1978 - Sandra Kay Fry, 17	30 Eylül 1979 - Bebek (Chantel Marie Green)
1 Nisan 1979 - Kimberly Rawlins, 21	7 Ekim 1979 - Debora Kennedy, 24
14 Eylül 1979 - Marolyn Carleton, 31	21 Ekim 1979 - Debra Lynn Senior, 17

Yakalanma ve Dava Süreci

DNA teknolojisi sayesinde Parker'ın cinayetlerle olan bağlantısı açığa çıktığında, başka suçlar yüzünde hapisteydi. Dedektifler ona kanıtları gösterince "Yatak Odası Darbecisi" olduğunu itiraf etti. Ekim 1998'de yapılan duruşmasında 6 tane birinci derece cinayetten, bir cinayete teşebbüsten ve 6 kere de birinci derece cinsel tacizden hüküm giydi.

Ocak 1999'da idam cezasına çarptırıldı ve buna ek olarak ömür boyu hapis cezasının yanında 64 yıl daha aldı.

Sonuç

Öldürülen doğmamış çocuğun babası Kevin Green, ilk başta karısına düzenlenen saldırı ve bebeğin ölümünden sorumlu tutulup tutuklandı ve yargılandı. Bebek gelişimini neredeyse tamamlamış olduğu için Parker'ın gerçek katil olduğu anlaşılmadan önce Kevin yargılanarak 17 sene hapis cezasına mahkûm edilmişti.

THIERRY PAULIN

Doğum Tarihi: 28 Kasım 1963
Rumuz: Montmartre Ucubesi, Paris'in Gaddar Katili, Montmartre Canavarı, Yaşlı Kadın Katili
Ayırt Edici Özellik: Hırsızlık
Kurban Sayısı: 18-21
Cinayet Tarihleri: 1984-1987
Yakalanma Tarihi: 1 Aralık 1987
Cinayet Tarzı: Boğma, nefessiz bırakma, bıçaklama, dövme
Bilinen Kurbanları: Anna Barbier-Ponthus, 83; Rachel Cohen, 79; Genevieve Germot; Suzanne Foucault, 89; Ioana Seigaresco, 71; Alice Benaim, 84; Marie Choy, 80; Maria Mico-Diaz, 75; adı bilinmeyen diğer kurbanlar

Cinayet Yeri: Paris, Fransa
Durum: Duruşmasını beklerken AIDS yüzünden oluşan komplikasyonlardan hayatını kaybetti.

Geçmiş

Paulin, Fort-de-France, Maritinique'de 1963 yılında doğdu ve doğumundan kısa bir süre sonra babası onları terk edip onu genç annesiyle bir başına bıraktı. Başa çıkması zor olduğundan babaannesi onu yanına aldı fakat çocukla ne ilgilendi ne de ona şefkat gösterdi. Paulin 10 yaşında annesinin yanına döndü fakat annesi tekrar evlendiği için Paulin de üvey kardeşleriyle bir arada yaşamaya alışmak zorundaydı. Diğer çocuklara karşı vahşi bir tavrı vardı, böylece annesi babasını arayıp Paulin'in Fransa'da onunla yaşamasını istedi.

Paulin okulda hem akademik hem de sosyal olarak büyük zorluklar çekti. Melez olduğundan ona sataşanlar da oldu, ondan uzak duranlar da. Sınavlarında başarısız olunca 17 yaşında orduya yazıldı. Paraşütçülere katıldı fakat eşcinselliği ve ırkı nedeniyle diğer asker arkadaşları tarafından küçümsendi. Ordudayken yaşlı bir kadını bıçak zoruyla soyduğu için tutuklandı. 2 sene hapis cezası almış olmasına rağmen cezası askıya alındı ve orduya geri gönderildi.

İki yıl sonra, 1984'te Paulin orduyu bıraktı ve bir kere daha Nanterre, Paris'te annesiyle yaşamaya başladı. Paulin, travestilerin gösteri yaptığı Paradis Latin adlı bir gece kulübünde çalışmaya başladı. Karşı cins gibi giyinen artistlerden (*drag queen*) oldu, Eartha Kitt'i taklit ediyordu. Orada Jean-Thierry Mathurin ile tanıştı ve birbirlerine âşık oldular, ikisi de uyuşturucu bağımlısıydı fakat Mathurin'in bağımlılığı çok kötü durumdaydı. Alışkanlıklarını karşılamak için daha fazla paraya ihtiyaçları vardı; uyuşturucu satmak yeterli gelmiyordu ve bu yüzden Paulin bir süre sonra cinayete dönüşecek hırsızlık serisine başlamış oldu.

Cinayetler

Anna Barbier-Ponthus ve arkadaşı Germaine Petitot 5 Ekim 1984'te

saldırıya uğradılar. Petitot hayatta kalmayı başardı, ama Barbier Ponthus dövülüp nefessiz bırakılması sonucunda öldü. Petitot bu olaydan çok ağır şekilde etkilendiği için polise herhangi bir detay ya da beyan veremedi.

Aynı yıl ekim ve kasım ayları arasında sekiz kurban öldürüldü, kurbanların birçoğu Paris'te 18. bölgede yaşıyorlardı. Hepsinin ölüm şekli farklıydı. Bazısı plastik poşetlerle boğulmuş, birisine lavabo açıcı içirilmiş, diğerleri ise öldüresiye dövülmüştü. Bu cinayetleri birbirine bağlayan tek şey, kurbanların yaşı ve eşyalarının çalınmasıydı.

Aralık 1985 ile Haziran 1986 arasında sekiz kurban daha öldürüldü. Polisin elinde çok az kanıt vardı ama önceki olay yerlerinden aldıkları parmak izlerini karşılaştırabilmişlerdi ve sonuç olarak bu izlerin aynı kişiye ait olduğu anlaşıldı.

Rachel Cohen 25 Kasım 1987'de öldürüldü. Aynı gün Paulin başka bir kadına daha saldırdı ama Berthe Finalteri hayatta kaldı. İki gün sonra da Genevieve Germont'u boğarak öldürdü.

Saldırıdan sağ çıkan Finalteri, polise ona saldıran adamın eşkâlini tüm detaylarıyla verebildi. Böylece 1 Aralık günü Paulin, bir polis müfettişinin ihbarıyla tutuklandı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

5 Ekim 1984 - Anna Barbier-Ponthus, 83	8 Kasım 1984 - Marie Choy, 80
9 Ekim 1984 - Suzanne Foucault, 89	9 Kasım 1984 - Maria Mico-Diaz, 75
5 Kasım 1984 - Ioana Seigaresco, 71	25 Kasım 1987 - Rachel Cohen, 79
7 Kasım 1984 - Alice Benaim, 84	27 Kasım 1987 - Genevieve Germont

Not: Aralık 1985 ile Haziran 1986 arasında 8 kurban daha öldürüldü.

Yakalanma ve Dava Süreci

Tutuklandığında Paulin, işlediği 21 cinayeti itiraf etti. 18 cinayetle yargılandı çünkü diğerleri hâlâ araştırma aşamasındaydı. Duruşmasını beklerken hapse gönderildi.

Sonuç

1988 yılının başlarında Paulin'in bedeni AIDS yüzünden harap olmuştu. Sonraki yıl neredeyse felç kaldı ve menenjit ile tüberküloz nedeniyle hastaneye kaldırıldı. 16 Nisan 1989'da öldü. O dönem hâlâ duruşmaya çıkacağı günü beklediği için, itiraf ettiği hiçbir suçtan yargılanamadı. Mathurin ise tutuklanıp yargılanarak ömür boyu hapis cezasına ek olarak şartlı tahliye imkânı olmadan 18 yıl daha ceza aldı.

LOUISE PEETE

Doğum Tarihi: 20 Eylül 1880
Rumuz: Louise M. Gould, Anna Lee
Ayırt Edici Özellik: Maddi kazanç amacıyla cinayet
Kurban Sayısı: 3+
Cinayet Tarihleri: 1912, 1920, 1944
Yakalanma Tarihi: 20 Aralık 1944
Cinayet Tarzı: Ateş etme
Bilinen Kurbanları: Joe Appel; Jacob Charles Denton; Margaret Logan
Cinayet Yeri: Teksas, Kaliforniya
Durum: 11 Nisan 1947'de gaz odasında idam edildi.

Geçmiş

1880'de Lofie Louise Preslar olarak dünyaya gelen Peete, Loisiana'da varlıklı bir aileye sahipti. Ailesi, olabilecek en iyi eğitimi alması için ona servet harcamışlardı ama o, uygunsuz davranışları nedeniyle okuldan atıldı.

1903'te Peete, gezici satış temsilcisi olan Henry Bosley ile tanışıp evlendi. Lakin Bosley, Peete'i başka bir adamla yatakta yakalayıp intihar etti. Peete bir süre Boston'da yaşayıp "yüksek kaliteli" fahişelik yaptı. Müşterilerinden de çaldığı biliniyordu.

Bir sonraki evliliği zengin petrol iş insanı Joe Appel ile Waco, Teksas'ta oldu. Appel daha sonra öldürüldü ve tüm mücevherleri kayboldu; Peete onu öldürmekle suçlandı. Appel, Peete'in tanıştığı ve zamansız ölen son kocası olmadı. Peete'in de eylemleri hayatının gaz odasında sona ermesine neden oldu.

Cinayetler

Peete, Appel'i öldürmekle suçlandığında tahkikat jürisine Appel'in ona tecavüz etmeye çalıştığını, kendini savunmak için onu öldürdüğünü söyledi. Böylece gözaltından serbest bırakıldı ve suçlamalar düşürüldü.

Otel katibi Harry Faurote ile 1913'te evlendi, bir süre sonra Peete'in başka ilişkisi olduğunu öğrendi ve intihar etti. Daha sonra Richard Peete ile Denver'da 1915'te evlendi. Kızları doğduktan sonra Peete onu terk edip Los Angeles'a gitti. Orada petrol fabrikatörü Jacob C. Denton ile tanıştı. Denton, 1920'de ortadan kayboldu ve polis evi aradığında Peete çoktan orayı terk etmişti. Kocasının yanına döndüğünde Denton'ın bedeni bulunmuştu. Sonunda takip edildi, tutuklandı ve yargılandı.

Denton cinayetinden suçlu bulunup ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı ama sadece 18 yıl içeride kaldı. Hapisteyken kocası Richard kendini öldürdü. Peete, Jessie Marcy'nin hizmetçisi olarak çalıştı fakar Marcy kısa bir süre sonra öldü. Başka bir çalışma arkadaşı da ölmüştü, bu durum çok şüphe uyandırıcıydı.

Peete çalışmak üzerek Emily Dwight Latham'ın yanına yerleşti ve o da öldü. Bir sonraki işi Arthur C. Logan ve eşi Margaret için hizmetçilik yapmaktı. Daha sonra Lee Borden Judson ile evlendi. Margaret Logan ortadan kayboldu, Peete de onun imzasını taklit ederek çek doldurduğu için baş şüpheli sayılldı.

Yakalanma ve Dava Süreci

Peete 20 Aralık 1944'te tutuklandı. Mahkemede cinayetten hüküm giydi ve gaz odasında idamına karar verildi. Kocası Judson ise hiçbir şekilde suçlu bulunmadı ama polis tarafından sorgulanmasının ertesi günü intihar etti.

Sonuç

Peete, 11 Nisan 1947 günü saat sabah 10.03'te gaz odasına sokuldu. 10 dakika sonra, 10.13'te ölümü ilan edildi. Odaya girerken yüzünde sa-

kin bir ifade vardı ve gülümsüyordu fakat ellerinin titrediği açıkça görülüyordu. Onu iyi tanıyan hapishane müdürüne gülüp başını salladı, omzuna dokunup sakin olmasını söyleyen gardiyana da gülümsedi.

Ek Bilgiler

Peete, Kaliforniya'da idam edilen ikinci kadındı.

CHRISTOPHER PETERSON

Doğum Tarihi: 20 Ocak 1969
Rumuz: Obadayah Ben-Yisrayl, Tüfekli Katil
Ayırt Edici Özellik: Hırsızlık
Kurban Sayısı: 7
Cinayet Tarihleri: Ekim-Aralık 1990
Yakalanma Tarihi: 29 Ocak 1991
Cinayet Tarzı: Ateş etme
Bilinen Kurbanları: Lawrence Mills, 43; Rhonda L. Hammersley, 25; Harchand Singh Dhaliwal, 54; Marie Meitzler, 48; Ora L. Wildermuth, 54; Eli Balovski, 60; George Balovski, 66
Cinayet Yeri: Indiana
Durum: İdam cezasına çarptırıldı, sonradan ömür boyu hapis cezasına çevrildi.

Geçmiş

Cinayetten tutuklanana kadar Peterson hakkında çok az şey biliniyor. Bir zamanlar deniz askeriymiş, daha sonra annesi ve kız kardeşiyle Gary, Indiana'da yaşamış. Tutuklanması ve aldığı cezalar bir hayli tartışma konusu olmuştu, hâlâ daha onun masum olduğuna inananlar var.

Tartışma, ilk polis raporunda açık tenli uzun koyu renk saçlı bir adamın birden fazla el ateş ettiğini belirtmesiyle ortaya çıktı. Peterson siyahı ve o zamanlar saçı kısa bir adamdı. Bu ırkçı önyargı, uygunsuz kanıtların sunulması ve yanlış yargılamalardan oluşan suçlamaların önünü açtı. Fakat tutuklandığında Peterson cinayetleri itiraf etti. Sonunda mahkemeye çıktığında fikrini değiştirdi.

Cinayetler

30 Ekim ile 18 Aralık 1990 arasında kuzey Indiana'da Peterson yedi kişiyi vurarak öldürdü. Bir görgü tanığı polise katilin eşkâlini verdi ve bu daha sonra tartışma yarattı. Katil uzun ince yapılı, açık tenli, tıraşlı ve uzun koyu renk saçlıydı.

30 Ekim 1990'da Lawrence Mills, 66 Amerikan Orduevi, Griffith'te dışarıda arabasında otururken vurularak öldürüldü. Aynı gün birkaç saat sonra, Rhonda Hammersley Cedar Gölü bölgesinde bir benzin istasyonunda öldürüldü.

Harchand Singh Dhaliwal 13 Aralık günü benzin istasyonunda çalışırken öldürüldü ve kasadaki tüm para çalındı. Bir sonraki kurban Marie Meitzler 15 Aralık'ta bir motelin resepsiyonunda çalışırken vurularak öldürüldü. Cinayet sırasında kasadaki para da çalınmıştı. Meitzler öldürüldükten altı dakika sonra Peterson, ATM'den para çeken Ora L. Wildermuth'ı öldürdü.

Son bilinen kurban George ve Eli Balovski kardeşlerdi. 18 Aralık'ta terzi dükkânlarının yanındaki binada vurularak öldürülmüş halde bulundular.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

30 Ekim 1990 - Lawrence Mills, 43	15 Aralık 1990 - Ora L. Wildermuth, 54
30 Ekim 1990 - Rhonda Hammersley, 25	18 Aralık 1990 - George Balovski, 66
13 Aralık 1990 - Harchand Singh Dhaliwal, 54	18 Aralık 1990 - Eli Balovski, 60
15 Aralık 1990 - Marie Meitzler, 48	

Yakalanma ve Dava Süreci

29 Ocak 1991'de Peterson, Merrillville'de bir alışveriş merkezindeki restoran müdürünü öldürmeye çalışmak ve hırsızlık yapmaktan Antwion McGee ile birlikte tutuklandı. Sorgulanırken McGee polislere diğer adam Ronald J. Harris'in Peterson ile iki kurbanı öldürürken birlikte olduğunu söyledi. Ayrıca Peterson'ın onları öldürdüğünü iddia etti.

Peterson'ın ilk duruşması Lawrence Mills ve Rhonda Hammersley cinayetleriyle eylül ayında başladı. Olağandışı bir şekilde, kanıtlara ve itirafına rağmen Peterson aklandı. Şahidin verdiği eşkâl de katilin Peterson olduğunu göstermiyordu çünkü o açık tenli, zayıf ve uzun saçlı değildi.

Ocakta Wildermuth cinayetinden ve sonrasında saldırıdan sağ kurtulmuş bir adamı öldürmeye teşebbüsten mahkemeye çıktı. Bir kere daha tüm suçlamalardan aklandı! Bir sonraki duruşma Dhaliwal ve Meitzler cinayetlerinden yapıldı. Başta delil yetersizliğinden hükümsüz yargılandı, fakat duruşma tekrar başladığında kanıtlar öne sürüldü. Bu sefer Peterson cezalandırıldı.

Nisan 1992'de Peterson Balovski cinayetlerinden mahkeme huzuruna çıktı. Cezalandırıldı ve jüri idam cezası önermemesine rağmen kararlarını değiştirip onu idam cezasına çarptırdılar.

Yardımcısı olarak öne sürülen Harris, Dhalwai ve Hammersley cinayetlerinden yargılandı. 1991 yılının sonunda McGee restoran müdürünü öldürmeye teşebbüs ve hırsızlıktan yargılandı. Peterson'ın davası McGee'nin suçu itiraf etmesine bağlıydı bu yüzden onunla bir anlaşma yapıldı ve McGee sadece daha hafif suçtan yargılandı ve 8 yıl hapis cezası aldı.

Sonuç

12 Aralık 2004'te Peterson tekrar yargılandı ve idam cezası 120 sene hapis cezasına dönüştürüldü.

ALEXANDER PICHUSHKIN

Doğum Tarihi: 9 Nisan 1974
Rumuz: Satranç Tahtası Katili, Bitsa Park Manyağı
Ayırt Edici Özellik: Çoğu kurban evsizdi.
Kurban Sayısı: 49-63
Cinayet Tarihleri: 1992-2006
Yakalanma Tarihi: 14 Haziran 2006
Cinayet Tarzı: Çekiçle dövme
Bilinen Kurbanları: Adı bilinmeyen erkekler, kadınlar ve çocuklar

BELONGS TO KALITE TEAM

Cinayet Yeri: Moskova, Rusya
Durum: İlk 15 yılı hücre hapsi olacak şekilde ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Pichushkin normal, sosyal ve mutlu bir çocuk olarak biliniyordu, ta ki bir salıncak kazasında kafasından yaralanana kadar. Neredeyse bir gecede fevri ve agresif bir çocuğa dönüşmüş ve "salak" olduğu için okulda alay konusu olmuş ya da zorbalığa maruz kalmıştı. Annesi onu o okuldan alıp öğrenme güçlüğü olan çocukların gittiği bir okula yazdırdı.

Genç bir çocukken büyükbabası Pichushkin'in gerçekten zeki bir çocuk olduğunu fark etti ve başarıya giden yolunda okulun bir engel olduğuna inandığı için onu evine aldı. Onu entelektüel ilgili alanlarıyla eğitti. Satranca karşı güçlü bir hevesi ve yeteneği vardı. Normal okula tekrar kaydoldu, zorbalıklar devam etti. Dedesi ölünce hayatı daha da zorlaştı ve annesinin yanına geri taşındı.

O zamanlarda Pichushkin alkol içmeye başladı, Bitsa Park'ta yaşlı adamlarla satranç oynayıp votka içiyordu. Hemen alkolün yaşlı adamlara olan etkisiyle ona olan etkisinin farklı olduğunu anladı. Bir de karanlık bir hobi edindi; genç çocukları tehdit ederken kendini kaydediyor, daha sonra o videoları tekrar tekrar izleyip kurbanlarının üzerindeki gücüne hayran oluyordu. Fakat kısa süre sonra bu hobisi onu tatmin etmemeye başladı ve 1992'de ilk cinayetini işledi.

Cinayetler

Pichushkin insanları öldürmeye 1992'de başladı ve 2001'e kadar birçok cinayet işledi. Evsiz olan erkekleri hedef alıp onlara votka içmeyi teklif ediyordu. Bir süre onlarla içtikten sonra başlarına çekiçle vuruyordu. Sonra da votka şişesini yaraya bastırıyordu.

Daha sonra kurban seçimini artırdı; genç erkekleri, kadınları ve çocukları da öldürmeye başladı. Amacı hep kurbana arkadan saldırmaktı.

BELONGS TO KALIOS TEAM

Ayrıca bu kıyafetlerine de kan sıçramasını önlüyordu. Bazen kurbanlarını Bitsa Park'ın altındaki kanalizasyona atıyordu, fakat bir kurban saldırıdan sağ kurtulduğu için bu başarılı bir kurtulma yöntemi olmamıştı.

Son cinayeti 2006 ilkbaharında işledi, 36 yaşındaki Marina Moskalyova'yı öldürmüştü. Cesedi Bitsa Park'ta diğer kurbanlarla aynı yaralara sahip bir halde bulundu. Ayrıca cebinden metro bileti çıktığı için polis istasyondaki kamera kayıtlarına baktı. İstasyonda onun Pichushkin ile yürüdüğünü gördüler.

Yakalanma ve Dava Süreci

Pichushkin 16 Haziran 2006'da tutuklandı. Suçlarını hemen itiraf etti ve bir sonraki yıl mahkemeye çıktı. 24 Ekim 2007'de, 49 cinayet ve 3 cinayete teşebbüsten yargılandı. Duruşmasında onu halktan korumak için cam bir kutuya oturttular.

Mahkeme kararının okunması ve aldığı cezaların söylenmesi bir saatten fazla sürdü. Ömür boyu hapse mahkûm edildi ve ilk 15 yılını hücre tecritinde geçirmesine karar verildi.

Sonuç

Pichushkin, satranç tahtasındaki karelerle eşleşmesi için 64 kişiyi öldürmeyi planlamıştı ama hedefine ulaşamadan tutuklandı. Duruşmasında yargıca kurban sayısına 11 tane daha eklemesini söyledi, çünkü böylece "idolü" Andrei Chikatilo'dan daha iyi olduğunu göstermek istiyordu.

Ek Bilgiler

Pichushkin'den bir alıntı:

- "Cinayet işlemeden geçen bir hayat yemeksiz bir yaşama benzer."

ROBERT PICKTON

Doğum Tarihi: 26 Ekim 1949
Rumuz: Domuz Çiftliği Katili, İnatçı Katil, Domuz Pirzolası Hırsızı, Willie
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, vücudu parçalama
Kurban Sayısı: 6-49
Cinayet Tarihleri: 1995-2001
Yakalanma Tarihi: 2 Şubat 2002
Cinayet Tarzı: Ateş etme, iple boğma
Bilinen Kurbanları: Sereena Abotsway, 29; Mona Lee Wilson, 26; Andrea Joesbury, 22; Brenda Ann Wolfe, 32; Marnie Lee Frey, 25; Georgina Faith Papin, 35; Jacqueline McDonell, 23; Dianne Rock, 34; Heather Bottomley, 25; Jennifer Furminger; Helen Hallmark; Patricia Johnson; Heather Chinnook, 30; Tanya Holyk, 23; Sherry Irving, 24; Inga Hall, 46; Tiffany Drew; Sarah de Vries; Cynthia Feliks; Angela Jardine; Diana Melnick; Debra Jones; Wendy Crawford; Kerry Koski; Andrea Borhaven; Cara Ells, 25
Cinayet Yeri: Coquitiam Limanı, İngiliz Kolumbiyası, Kanada
Durum: 25 sene sonra ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı.

Geçmiş

1992'de Pickton ve kardeşi David, Coquitiam Limanı, İngiliz Kolumbiyası'nda bir çiftlikte yaşıyorlardı ve bir domuz çiftliği olmasına rağmen mülkte hiç domuz yoktu. Sadece köpeklerle dolaşan kocaman bir yabandomuzu vardı, insanları kovalayıp onları ısırıyordu. Pickton sessiz bir insan olarak biliniyordu, onunla muhabbete girmek zordu.

Kardeşler çiftliği ihmal edip başka yollardan para kazanmayı planladılar. Piggy Palace Good Times Society adında kâr amacı gütmeyen bir hayır kurumu kurup 1996'da Kanada Hükümeti'ne kayıt oldular. Kurumun amacı özel günler, iş, gösteri ve dans organizasyonları planlamaktı. Fakat birçok fahişenin katıldığı çılgın partiler de düzenlediler. Partiler çiftlikteki yeniden düzenlenmiş kesimhanede düzenleniyordu, bazen 2.000 kişinin bu partilere katıldığı oluyordu. Yerel Hell's Angels grubunun da sık sık uğradığı bir mekân oldu.

Mart 1997'de Pickton ile Wendy Lynn Eistetter isimli bir fahişe arasında münakaşa yaşandı. Eistetter, Pickton'ın onu kelepçeleyip birkaç kere bıçakladığını, kendisinin de ancak onu geri bıçaklayarak kaçabildiğini iddia etti. Ocak 1998'de Pickton hakkında çıkan suçlamalar düşürüldü. Bunun ardından polisler Pickton'ın mülkünde daha fazla parti düzenlemesini yasakladı ve kâr gütmeyen hayır kurumları kapatıldı.

Sonraki üç sene boyunca çiftliği ziyaret eden kadınlar ortadan kaybolmaya başladı. Polis kanundışı ateşli silahları bulmak için çiftliği aradığında orada olup bitenler tüm çıplaklığıyla su yüzüne çıktı.

Cinayetler

Her cinayetle ilgili detay, kurbanların nasıl öldürüldüğü ve nereye gömüldükleri hâlâ araştırılıyor. Bilinen tek şey ise Pickton'ın çiftliğe fahişeleri getirip, onları kelepçeledikten sonra tecavüz etmesiydi. İddialara göre onları öldüresiye boğduktan sonra kurbanların kanını akıtıyor, bağırsaklarını çıkarıyor ve cesetleri ağaç öğütücüye atıyordu. Vücuttan geriye kalanlarla da domuzları besliyordu. Diğer bir söylenti ise cesetlerin kıyma edilip sosislere konulmasıyla ilgiliydi. Bu sosisler ise ailesine ve arkadaşlarına verilmişti.

Pickton'ın fahişeleri çiftliğe çağırıp cinsel ilişkileri için para ödemekle kandırdığına inanılıyor. Bazen cinsel ilişki sırasında birden kadını bir şey yapmakla, mesela hırsızlıkla, suçluyordu, böylece o kadar öfkeleniyordu ki sonunda kadınları öldürüyordu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

Ağustos 2001 - Sereena Abotsway, 29	Haziran 2001 - Andrea Joesbury, 22
30 Kasım 2001 - Mona Lee Wilson, 26	25 Nisan 2000 - Brenda Ann Wolfe, 32

Şüphelenilen kurbanlar:

Ağustos 1991 - Mary Ann Clark (Nancy Greek), 25	Ocak 1999 - Jacqueline Michelle McDonell, 23

Aralık 1995 - Diana melnick	Aralık 1999 - Wendy Crawford
1996 - Cara Louise Ellis (Nicky Trimle), 25	Aralık 1999 - Tiffany Drew
Ekim 1996 - Tanya Holyk, 23	1999 - Jennifer Lynn Furminger
1997 - Sherry Irving, 24	Aralık 2000 - Debra Lynne Jones
Mart 1997 - Andrea Fay Borhaven	Aralık 2000 - Dawn Teresa Crey
Ağustos 1997 - Helen Mae Hallmark	19 Ekim 2001 - Dianne Rosemary Rock, 34
Aralık 1997 - Cynthia Feliks	17 Nisan 2001 - Heather Kathleen Bottomley, 25
Ocak 1998 - Kerry Koski	Mart 2001 - Patricia Rose Johnson
Şubat 1998 - Inga Monique Hall, 46	Nisan 2001 - Heather Chinnook, 30
Nisan 1998 - Sarah de Vries	16 Mart 2001 - Yvonne Marie Boen, 34
20 Kasım 1998 - Angela Rebecca Jardine	

Yakalanma ve Dava Süreci

6 Şubat 2002'de kanu dışı ateşli silahları toplamak amacıyla polis, arama izni çıkarıp çiftliği aradı. Pickton kardeşler tutuklanıp karakola götürüldü. Dedektifler başka bir arama emri daha çıkarttırdılar, böylece kayıp kadın cinayetleriyle ilgili herhangi bir ipucu bulmayı amaçladılar. Araştırmalar sonucunda kayıp kadınlardan birine ait bazı eşyalar bulundu.

Ertesi gün Pickton birçok silah bulundurmaktan suçlandı ve gözaltından serbest bırakıldı, çünkü onu cinayetle suçlayacak herhangi bir kanıt yoktu. Polis yine de onu gözetim altında tuttu. Şubat sonunda Pickton'ı tutuklayacak yeterli kanıtları vardı, 22 Şubat'ta onu tutukladılar. Mona Wilson ve Sereena Abotsway davasında birinci derece cinayetten yargılandı.

2 Nisan'da Heather Bottomley, Jacqueline McDonell ve Diane Rock adına üç cinayet davası daha açıldı. Ayrıca nisan ayında Andrea Joesbury ve Brenda Wolfe cinayetlerinden de yargılandı. Sonra 30 Eylül'de Georgina Papin, Helen Hallmark, Patricia Johnson ve Jennifer Furminger; 3

BELGESEL KANUN TEAM

Ekim'de ise Tanya Holyk, Heather Chinnook, Inga Hall ve Sherry Irving cinayetlerinden dava edildi.

Toplam 15 cinayetten yargılanan Pickton, Kanada tarihinin en kötü seri katillerinden biriydi fakat hiçbir şey henüz bitmemişti. 26 Mayıs 2005'te Andrea Borhaven, Cara Ellis, Debra Jones, Tiffany Drew, Marnie Frey, Sarah de Vries, Kerry Koski, Angela Jardine, Cynthia Feliks, Diana Melnick, Wendy Crawford ve bir Jane Doe cinayetleri sebebiyle de yargılandı. Tüm cinayet davaları 27 tane olmuştu.

Pickton'ın ilk duruşması 30 Ocak 2006'da gerçekleşti ve suçlanmadı. Mahkemede delil olarak sunulacak tüm izin verilmeyen ya da uygun olmayan kanıtların değerlendirilmesi bir yıl sürdü. Yargıç, Jane Doe cinayetindeki delil yetersizliği sebebiyle 2 Mart'ta davayı düşürdü.

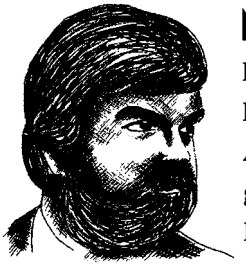
Yargıç davanın doğası itibariyle suçlamaları iki gruba bölmeye karar verdi biri altı cinayet yargısını, diğeri ise geri kalan yirmi kurbanın davasını içeriyordu. Duruşma ertelendi, sonra 22 Ocak 2007'de başladı. 9 Aralık 2007'de jüri Pickton'ı altı kurbanın davasında birinci değil ikinci derece cinayetten suçlu buldu. Pickton 25 sene sonra ağırlaştırılacak müebbet hapis cezasına çarptırdı.

Sonuç

4 Ağustos 2010'da Pickton'a açılan diğer cinayet davalarını Kraliyet savcıları aldı. Bu da Pickton'ın diğer 20 cinayet davasından mahkemeye çıkmayacağı anlamına geliyordu.

Ek Bilgiler

Pickton tarafından hayatı hakkında yazılan bir kitap 2016'da satışa sunuldu. Adı "Pickton: In His Own Words" (Kendi Cümleleriyle Pickton) idi ve hakkında çıkan tartışmalara hükümet de dahil oldu. Halk, Pickton'ın kitap satışından herhangi bir finansal kazanç sağlamasını onaylamadı.

NORBERT POEHLKE

Doğum Tarihi: 15 Eylül 1951

Rumuz: Çekiç Katil

Ayırt Edici Özellik: Akraba ve evlat katili, banka soyguncusu

Kurban Sayısı: 6

Cinayet Tarihleri: 1984-1985

Yakalanma Tarihi: Tutuklanmadan önce öldü.

Cinayet Tarzı: Ateş etme

Bilinen Kurbanları: Siegfried Pfitzer, 47; Eugene Wethey, 37; Wilfried Scheider, 26; Karısı Ingeborg Poehlke ve oğulları Adrian ve Gabriel

Cinayet Yeri: Almanya, İtalya

Durum: Tutuklanmadan önce intihar etti.

Geçmiş

Poehlke toplumda nitelikli biri olarak değerlendiriliyordu, kanunu uygulayan bir Alman polis memuruydu. Ama Poehlke gizli gizli vaktinin büyük kısmını kanunun yanlış tarafında olmakla geçiriyordu. Yetkililer onu araştırmaya başladığında her şey daha kötüye gitmişti.

Cinayetler

Poehlke'nin ilk kurbanı Siegfred Pfitzer, 3 Mayıs 1984'te Marback Doğu Almanya'da bir mola yerinde bulundu. Başından vurulmuştu ve arabası, bir banka soygununda kullanıldıktan sonra 400 metre uzakta bulunmuştu.

21 Aralık'ta Eugene Wether, Nuremburg yakınlarında bir mola yerinde ölü bulundu. Vurulmuştu ve arabası kayıptı. Araba bir hafta sonra Poehlke tarafından bir banka soygununda kullanıldı. Wilfried Scheider 22 Temmuz 1985'te Beilstein-Schmidhausen'de bir otoparkta ölü bulundu. Kullanılan silahın polis tabancası olduğu anlaşıldı. Araba da banka soygununda kullanılmıştı.

BILGINCO KALITE TEAM

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

3 Mayıs 1984 - Siegfried Pfitzer, 47
21 Aralık 1984 - Eugene Wethey, 37
22 Temmuz 1985 - Wilfried Scheider, 26
20 Ekim 1985 - Ingeborg Poehlke
20 Ekim 1985 - Adrian Poehlke
20 Ekim 1985 - Gabriel Poehlke

Yakalanma ve Dava Süreci

29 Eylül 1985'te bir tren istasyonunda terörle mücadele polisleri istasyonda bomba ararken bir dolapta polis üniforması buldular. Üniformanın Poehlke'ye ait olduğu ortaya çıktı, aceleyle bir cenazeye giderken üniformayı orada bıraktığını söyledi. Ama polis araştırdığında Poehlke'nin ailesinden hiç kimsenin ölmediği fark etti. Bunun yanında 400.000 dolar borç içinde olduğu, bunun da 1984'te kızının kanseri sebebiyle gördüğü tedavi masrafları olduğu anlaşıldı.

Poehlke 14 Ekim günü hastalık izni aldı. Polis birkaç gün sonra evine gidip onu soygunlar için sorgulamak istediğinde kapıyı kimse açmadı. Polis Poehlke'nin kaçtığını düşünüp eve girdi. Banyoda Poehlke'nin karısının cesedini buldular, başına iki el ateş edilmişti. Oğlu Adrian da odasında vurularak öldürülmüş halde bulundu.

23 Ekim'de Poehlke'nin arabası Brindisi, İtalya'da görüldü. İçinde Poehlke ile oğlu Gabriel'in cesedi vardı. İkisi de vurulmuştu, cinayet ve intihar olduğu tespit edildi. Bu cinayet dosyası da böylece kapandı.

Sonuç

Poehlke'nin intiharıyla birlikte balistik raporları sonucunda ilk üç cinayette de kullanılan silahın ona ait olduğu anlaşıldı.

HARRY POWERS

Doğum Tarihi: 1889
Rumuz: Cornelius O. Pierson, A. R. Weaver, Mavi Sakal Posta Kuşu, Batı Virginia Mavi Sakalı
Ayırt Edici Özellik: Finansal kazanç için cinayet işliyordu.
Kurban Sayısı: 5+
Cinayet Tarihleri: 1931
Yakalanma Tarihi: Ağustos 1931
Cinayet Tarzı: Asma, çekiçle dövme
Bilinen Kurbanları: Aster Eicher, 50 ve çocukları Greta, 14; Harry, 12; Anabel, 9; Dorothy Lemke, 50
Cinayet Yeri: Quiet Dell, Batı Virginia
Durum: 18 Mart 1932'de asılarak idam edildi.

Geçmiş

Powers, Herman Drenth olarak Hollanda'da 1892'de dünyaya geldi. 1910 senesinde ailesiyle Amerika'ya göç etti, başta Iowa'ya yerleşen aile daha sonra 1926'da Batı Virginia'ya taşındı. Babası çiftçiydi ve Powers'ın onun gibi olmaya niyeti yoktu. Daha yüksek kalitede bir yaşam sürmek istiyordu, para kazamak için çeşitli yollar denedi.

Powers, Luella Strother ile 1927 yılında evlendi. Luella, Yalnız Kalpler Dergisi'ne verdiği ilanda bir marketi ve çiftliği olduğunu söylemişti. Doğal olarak Powers'ın da hemen ilgisini çekti. Evli olmasına rağmen Powers dergiye ilan vermeye devam etti ve birçok yanıt aldı. Tabii ki kendi ismini kullanmıyordu, kendine birçok rumuz edindi ki böylece kimse onun gerçekte kim olduğunu bilemeyecekti.

Günde yirmi mektup alan Powers evine bir bodrum ve garaj inşa etti. Bu ilanların kazancını artırmak için en iyi yöntem olduğuna inanıyordu ve artık evinde yakalanmadan planlarını gerçekleştireceği bir alanı vardı.

Cinayetler

Powers, Cornelius O. Pierson adını kullanarak Asta Eicher'a mektup

yazıyordu. Eicher üç çocuklu dul bir kadındı, Park Ridge, Illinois'de yaşıyordu. 23 Haziran 1931'de Powers onları ziyaret etti ve çocuklarını Elizabeth Abernathy'e bırakan Eicher, Powers ile kaçtı.

Abernathy, Powers'ın çocukları almaya geleceğine dair bir mektup aldı. Geldiğinde çocuklardan birini alıp Eicher'ın hesabından para çekmeye götürdü, ama banka çekteki sahte imza yüzünden onların bu talebini geri çevirdi. Powers çocukları alıp oradan ayrıldı, komşulara da Avrupa seyahatine çıktıklarını söyledi.

Powers'ın sonraki kurbanı başka bir yalnız kalp olan Dorothy Lemke'ydi. Northboro, Massachusetts'de yaşıyordu. Mektuplaştıktan sonra Powers onu Iowa'ya gelip evlenmeye ikna etti. Onu kandırıp hesabından 4.000 dolar çektirdi. O da Eicher ve çocukları gibi ortadan kayboldu.

Yakalanma ve Dava Süreci

26 Ağustos 1931'de polis Eicher ve üç çocuğunun kaybolmasını araştırmaya başladı. Son görüştüğü kişilere bakıldığında Cornelius O. Pierson adıyla karşılaştılar. Böyle bir kişi olmadığı anlaşıldı. Verilen tarif de Powers ile uyuşuyordu.

Powers tutuklandıktan sonra polis evini aradı ve korkunç bir manzarayla karşılaştı. Bodrumda dört oda vardı ve her bir odada kanlı kanıtlar bulundu. Saç, kan lekeli kıyafetler, bir çocuğun ayak izi ve yanmış bir hesap cüzdanı ilk bulunan eşyalar arasındaydı. Evin dışındaki bir hendek yeni kazılmışa benziyordu, polis de hendeği açmaya karar verdi. Tüm cinayet kurbanlarını çamura gömülü halde buldular.

Kadın kurbanların hepsi boğulmuştu ama Eicher'ın oğlu çekiçle dövülerek öldürülmüştü. Polisler, Powers'ın arabasında bagaja gizlenmiş çok fazla miktarda aşk mektubu ele geçirdiler. Anlaşıldığı üzere, Powers bir sonraki cinayet ve hırsızlık planını yapmıştı.

Powers'ın duruşması 7 Aralık 1931'de başladı ve sadece beş gün sürdü. Tüm suçlamalardan yargılandı ve 12 Aralık'ta asılarak idam edilmesine karar verildi.

Sonuç

18 Mart 1932'de Powers Moundsville Eyalet Cezaevi'nde asma tahtasına götürüldü. Son bir söz söyleme hakkını geri çevirdi, başına çuval geçirildikten sonra asma kapağı açıldı ve idam edildi. 11 dakika sonra ölümü ilan edildi.

Ek Bilgiler

- Yıllık üyelikle (erkekler için 4.95, kadınlar için 1.95 dolar) üyeler uygun eşlerin bir listesini alıyordu, çoğunluğu duldu ve her birinin -gerçek ya da sahte- en çekici özellikleri tarif ediliyordu. 1931'de Amerikan Arkadaşlık müşterileri arasında olan bir adamın profiline göre onun kadınları etkilemesi çok kolaydı. İlanda, "150.000 dolar değerinde varlıklı dul, aylık geliri 400-2.000 dolar arası" yazıyordu. Mesleği inşaat mühendisi olarak geçiyordu. "10 odalı güzel tuğla evim iyi bir kadını mutlu edecek cinsten döşenmiş. Karımın kendi arabası ve harcayacak çok parası olacak. Sadece hayatın keyfini sürecek."

CRAIG PRICE

Doğum Tarihi: 11 Ekim 1973
Rumuz: Warwick Katli
Ayırt Edici Özellik: Genç çocuk katili
Kurban Sayısı: 4
Cinayet Tarihleri: 1987, 1989
Yakalanma Tarihi: Eylül 1989
Cinayet Tarzı: Bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Rebecca Spencer, 27; Joan Heaton, 39 ve kızları Jennifer, 10; Melissa, 8
Cinayet Yeri: Warwick, Rhode Island
Durum: Hapisteki kötü davranışları nedeniyle toplamda 29 yıl hapis cezasına mahkûm edildi.

Geçmiş

Price Amerika'da ortaya çıkan en genç seri katillerden biriydi. Rhode

Island'dan, çalışan bir aileden geliyordu. 15 yaşına geldiğinde suç dolu bir sicili vardı. Buna röntgencilik, hırsızlık, uyuşturucu kullanımı ve ev soygunu dahildi. Ama polislerin bilmediği şey, iki sene önce en kötü suçunu işlemiş olmasıydı. Daha sadece 13 yaşındayken ilk şiddetli cinayetini işlemişti.

Price'ın hiddet dolu öfkesi onun aile bireyleriyle kavga etmesine sebep oluyordu. Polis anlaşmazlıkları çözmek adına birçok kez eve gelmişti. Bir seferinde onunla birlikte bir grup genç suçlu bir araya gelerek evlere girip paraya dönüştürecekleri ne varsa çalıyordu.

Bu başını belaya sokan gençlik sonunda mahallesinde gerçekleşen bir cinayet sebebiyle şüphe altına girdi. Polis onu sorgularken sakince dört cinayet işlediğini itiraf etti.

Cinayetler

Price, ilk kurbanı Rebecca Spencer'ı 13 yaşındayken öldürmüştü. Kurban onunla aynı mahallede yaşayan açık tenli bir genç kızdı ve Price onu hep gözetliyordu. Öldüğü gün evine zorla girmiş, mutfaktan aldığı bıçakla kızı öldürmüştü. Yaşı yüzünden Price'tan hiç şüphelenilmedi.

İki sene sonra 15 yaşında, Joan Heaton ve iki kızı Jennifer ile Melissa'yı öldürdü. Spencer gibi onlar da açık tenli bir aileydi ve aynı şekilde öldürülmüşlerdi. Bir dedektif, Price'ın elindeki derin kesiği fark edince baş şüpheli oldu.

Yakalanma ve Dava Süreci

Price Eylül 1989'da tutuklandı, hiçbir şekilde ikna edilmesine gerek kalmadan suçlarını itiraf etti. Bu da onu Amerika tarihinin en genç seri katili yaptı. Price yaşından dolayı küçük çocuk olarak yargılandı, bu da ceza almasına rağmen sadece 21 yaşına kadar hapis yatacağı anlamına geliyordu.

Onu içeride daha fazla tutmak için Price hapisteyken birçok suçtan yargılandı, bunun içinde mahkemeye saygısızlık, gasp ve kavgaya karıştığı için şartlı tahliye ihlali de vardı. 10 ila 25 sene arası hapis cezası daha aldı.

BILGIMSO KALITE TEAM

Sonuç

Price ve bir hapishane arkadaşı 29 Temmuz 2009'da bir kavgaya karıştı. Hapishane memurları kavgayı ayırdı, Price'taki el yapımı bıçak birinin parmağını yaraladı. Sonuç olarak Price başka bir hapishaneye gönderildi. Orada başka kavgaya karışmadı ve serbest bırakılma tarihi şimdi ve öncesindeki davranışlarına bakılarak Nisan 2020'ye çekildi.

CLEOPHUS PRINCE JR.

Doğum Tarihi: 24 Temmuz 1967
Rumuz: Clairemont Katili
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, hırsızlık
Kurban Sayısı: 6
Cinayet Tarihleri: 12 Ocak 1990-13 Eylül 1990
Yakalanma Tarihi: 4 Şubat 1991
Cinayet Tarzı: Bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Tiffany Schultz, 20; Janene Weinhold, 21; Holly Tarr, 18; Elissa Keller, 38; Pamela Clarkd, 42 ve kızı Amber, 18
Cinayet Yeri: San Diego, Kaliforniya
Durum: İdam cezasına çarptırıldı, gününü bekliyor.

Geçmiş

Prince, Cleophus Sr. ve Dorothy çiftinin çocuğu olarak Birmingham'da yetişti. 2 yaşına girmeden önce babası tutuklanıp bir marketin dışında gerçekleşen cinayet yüzünden yargılandı. Cleophus Sr.'a göre bıçaklı birçok adam tarafından etrafı sarılmıştı, bu yüzden kendini savunmak için bir kişiye ateş etmişti. 40 yıl hapis cezası aldı fakat içeride sadece 11 sene kaldı.

Babası hapisteyken annesi ona ve kız kardeşine bakmakta zorlanıyordu, bu sebeple çocuklar vakitlerinin büyük kısmını büyükanne ve dedelerinin yanında geçiriyorlardı. Çocuklar kaygısız yaşam biçiminden zevk alıyordu, ailelerinin stresli hayatından oldukça uzaktaydılar.

Prince okulda başarılı değildi, bir iş tutturmayı da başaramadığı için 1987'de donanmaya yazıldı. Ailesi bundan mutluluk duymuştu, onu sonuna kadar desteklediler. Prince, Chicago yakınlarında bulunan Great Lakes Deniz Eğitim Komutanlığı'nda eğitim aldı. Sonrasında San Diego'daki Miramar Deniz Hava Üssü'nde makinist olarak çalışmaya gönderildi.

1989'da Prince hırsızlıktan yargılandı ve askeri mahkeme, onun askeri hapishanede 27 gün geçirmesine karar verdi. Donanmadan atıldı ve Buena Vista Bahçeleri'nde bir eve yerleşti. Sonraki sene davranışları ölümcül bir hal aldı.

Cinayetler

İşlediği her cinayette, gün içinde açık bir pencereden ya da kapıdan kurbanın evine girip kurbanın dönmesini bekliyordu. Banyo sonrasında ya da sırasında onları şaşırtıyor, mutfak bıçaklarından biriyle onları öldürüyordu. Bir arkadaşına bu cinayetlerden bahsetmişti, kurbanların mücevherlerini de alıyordu. Bir kadının nişan yüzüğünü boynuna asmış, başka bir yüzüğü de kız arkadaşına hediye etmişti.

Bir görgü tanığı Prince'i Holly Tarr'ı öldürdükten sonra Buena Vista Bahçeleri apartmanından koşarak ayrılırken görmüştü. Polise eşkâlini verdi ve robot resimi yayınlandı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

12 Ocak 1990 - Tiffany Schultz, 21
16 Şubat 1990 - Janene Weinhold, 21
3 Nisan 1990 - Holly Tarr, 18
20 Mayıs 1990 - Elissa Keller, 38
13 Eylül 1990 - Pamela Clark, 42
13 Eylül 1990 - Amber Clark, 18

Yakalanma ve Dava Süreci

Şubat 1991'de bir kadın, duş almak için hazırlanırken dış kapının önünde birinin bağırdığını duydu ve evden koşarak çıktı. Komşusundan

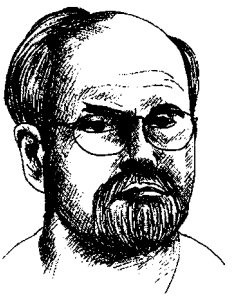
yardım istedi, eve geldiklerinde Prince ile karşılaştılar. Bir bahane uydurup kaçmayı başardı. Bir şahit, plakasını not etti ve polisin gösterdiği fotoğraflardan kimlik tespiti yapabildi.

4 Şubat 1991'de Prince tutuklandı, tükürük ve DNA örneği alınmasını kabul etti. Sonuçlar geldiğinde Janene Weinhold cinayetiyle bağlantısı ortaya çıktı. Diğer cinayetlerle yaklaşımları ve benzerlikleri göz önüne alınınca polis Prince ile tüm cinayetler arasındaki bağlantıyı tespit etti.

Prince Mart 1992'de mahkeme karşısına çıktı. Savunma avukatlarının iddialarına rağmen Prince altı kere birinci cinayetten ve yirmi bir ağır suçtan 15 Temmuz 1993 günü yargılandı. 5 Kasım 1993'te idam cezasına mahkûm edildi.

Sonuç

İdam cezasını duyan Prince temyiz başvurusunda bulundu, medyanın jüri üzerinde masumiyet karinesi oluşturduğunu iddia etti. Kaliforniya Yüksek Mahkemesi başvurusunu reddetti. Prince hâlâ idam gününü bekliyor.

DENNIS RADER

Doğum Tarihi: 9 Mart 1945
Rumuz: BTK[1] Katili
Ayırt Edici Özellik: Fetişist, sadist
Kurban Sayısı: 10
Cinayet Tarihleri: 1974-1991
Yakalanma Tarihi: 25 Şubat 2005
Cinayet Tarzı: İple boğma, asma, bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Joseph Otero, 38; karısı Julie, 34; iki çocukları, Joseph II, 9 ve Josephine, 11; Kathryn Bright, 21; Shirley Vian Relford, 24; Nancy Fox, 25; Marine Hedge, 53; Vicki Wegerle, 28; Dolores E. Davis, 62
Cinayet Yeri: Sedgwick, Kansas
Durum: 175 sene sonra şartlı tahliye imkânıyla ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

1 İngilizce "Bind" (Bağla), "Torture" (İşkence et) ve "Kill" (Öldür) kelimelerinin kısaltması. (ç.n.)

Geçmiş

Rader çok küçük yaştan itibaren rahatsız edici davranışlar göstermeye başladı, fakat kimse bunu ciddiye almıyordu. Genç yaşta küçük hayvanlara nasıl işkence edeceğini biliyordu, bugünlerde bu davranış potansiyel seri katil olmakla bağdaştırılıyor. Ayrıca Rader, kadın iç çamaşırlarına karşı da cinsel fetiş sahibiydi, sık sık onları giyiyordu ve bu çamaşırlar genelde kurbanlarına ait oluyordu.

1966 ile 1970 yılları arasında hava kuvvetlerinde görev aldı, askeriyeyi bıraktıktan sonra bir süpermarketin et reyonunda çalıştı. 1971'de Paula Dietz ile evlendi ve çiftin iki çocuğu oldu. Rader eğitimine devam etmek istedi, Elektronik derecesi almak için bölge üniversitesine kaydoldu, 1973'te mezun oldu. Ardından Wichita Eyalet Üniversitesi'ne gitti ve Adalet Yönetimi'nden 1979'da mezun oldu.

Okuduğu bölümlere rağmen Rader yıllar içinde birçok meslek icra etti; güvenlik işi, lojistik ve köpek yakalama işinde çalıştı. İşin garip yanı, BTK Katili'nden korkan insanlar için güvenlik alarmları kurmaya başladı. Korktukları adamın kendi evlerinde olduğunu bilmiyorlardı! Köpek yakalayıcı olarak çalışırken birçok insan, hayvanlara karşı davranışını sert buluyordu, hatta bir köpeğe meşru hiçbir sebep yokken ötenazi yapmakla suçlandı.

Rader uzun süre şüphelenilmeden suç işlemeye devam etti, toplumun bilinçli bir üyesi olarak görülüyordu. Çok çalışan bir aile babası ve Yavru Kurt[2] lideriydi. Ayrıca her hafta kiliseye gidiyordu ve kilise konseyinin üyesiydi. Hiç kimsenin onun on kişiye -çocuklar da dahil olmak üzere- neredeyse yirmi yıl boyunca işkence ederek öldürdüğüne dair fikri yoktu.

Cinayetler

15 Ocak 1974'te Rader, Otero ailesinin evine girip hepsini katletti. Baba Joseph ve karısı Julie boğularak öldürülmüştü. Kızları Josephine bağlanmış bir şekilde bodrumda asılı halde bulundu, oğulları Joseph ise başına torba geçirilerek nefessiz bırakılmıştı. Arabaları çalınmış, daha sonra bir dükkânın otoparkında bulunmuştu.

2 Bir izcilik terimi. (ç.n.)

Kathryn Bright 4 Nisan 1974 günü Rader tarafından evinde saldırıya uğradı. Bıçaklanarak öldürüldü, kardeşi vuruldu ama olaydan sağ kurtuldu. Bir sonraki kurban Shirley Vian Relford ise evinde 17 Mart 1977'de bağlanıp boğulmuş halde bulundu.

Rader, Nancy Fox'u 8 Aralık 1977'de öldürdü. Evine girip onu boğdu. Bu sefer acil servisi arayıp cinayet ihbarında bulundu, ilk defa sesi kayıt altına alındı.

27 Nisan 1985'te Rader ile aynı caddede oturan Marine Hedge evinden kayboldu. Bedeni 5 Mayıs'ta bulundu. Vicki Wegerle ise 16 Eylül 1985'te evinde boğulmuştu. Arabası çalınmış, sonra da iki sokak ötede bulunmuştu. Son kurban Dolores Davis 19 Ocak 1991'de evinden kaçırılmıştı, cesedi 1 Şubat 1991'de bulundu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

15 Ocak 1974 - Joseph Otero, 38	17 Mart 1977 - Shirley Vian Relford, 24
15 Ocak 1974 - Julie Otero, 33	8 Aralık 1977 - Nancy Fox, 25
15 Ocak 1974 - Joseph Otero II, 9	27 Nisan 1985 - Marine Hedge, 53
15 Ocak 1974 - Josephine Otero, 11	16 Eylül 1986 - Vicki Wegerle, 28
4 Nisan 1974 - Kathryn Bright, 21	19 Ocak 1991 - Dolores E. Davis, 62

Yakalanma ve Dava Süreci

Zaman geçtikçe polisin davayı çözmeye yaklaşması giderek azalıyordu, Rader ise 2004'te yerel basın kuruluşlarına mektuplar göndermeye başladı. Bazı mektuplarında olay yeri fotoğrafları ya da mektubun katil tarafından yazıldığını gösteren, mektuba iliştirilmiş ehliyet fotokopileri oluyordu. Mektup adresinde BTK kısaltması olan Bill Thomas Killman yazıyordu.

Cinayetlerle ilgili detayları içeren mektupların sayısı artmaya başladı, hatta "The BTK Story" (BTK Öyküsü) adıyla önerilen kitabın bölüm listesi bile gönderilmişti. Bazı eşyalar basına gönderiliyordu ve polis bunları gördükçe şok oluyordu. Bir seferinde bilekleri bağlanmış ve kafasına poşet geçirilmiş bir oyuncak bebek gönderilmişti.

BELGENET KALİTE TEAM

Mektuplardan birinde Rader polise mektupları disketle gönderirse onu takip edip edemeyeceklerini sormuştu. Polis yerel gazeteye ilan verip disketlerin güvenilir olduğunu söyleyince, Rader hemen tuzağa düştü. Teknikerler Rader'ın sildiği belgeleri kılavuz veri olarak ele geçirdiler, bu belgelerin içinde "İsa Lüteryen Kilisesi" adı geçiyordu ve belgenin adı "Dennis" idi.

Rader 25 Şubat 2005'te tutuklandı. Memurlar ona neden tutuklandığını bilip bilmediğini sorduklarında Rader neden olabileceğine dair aklında birkaç fikir olduğunu söyledi. Birkaç basın kuruluşu evinin, arabasının ve mektupları gönderdiği kilise ve kütüphanenin incelenme aşamasında yer aldı.

28 Şubat 2005'te Rader on kere birinci derece cinayetten yargılandı ve kısa bir süre sonra basın onun diğer cinayetleri itiraf ettiğine dair bir makale yayınladı fakat bu yanlış bilgiydi. İlk duruşması video konferans ile 1 Mart'ta yapıldı. 10 milyon dolar kefalet ücreti belirlendi ve ona bir kamu avukatı atandı.

3 Mayıs'ta Rader'ın tüm suçlamalarda masum olduğuna karar verildi. Sonra, 27 Haziran'da on cinayetten suçlu bulundu. Duruşmada çizerek cinayetleri tasvir etti ve hiçbir pişmanlık belirtisi göstermedi. 18 Ağustos 2005'te yargılandı, art arda 10 tane ömür boyu hapis cezası aldı ve 2180 yılında şartlı tahliyeye başvurabilme hakkı verildi.

Sonuç

Duruşmada hiçbir duygu göstermemesine rağmen, yargılandıktan sonra El Dorado'ya gönderilirken radyoda kurbanların aileleriyle yapılan programı dinlerken ağlamaya başladı. Rader, kendi güvenliği ve ömrünün geri kalanını orada geçirmesi için hücre hapsinde tutuldu.

Ek Bilgiler

Rader'dan alıntılar:

- "Bu canavar beynime girdiğinde orada kalacağını hiç tahmin edemezdim. Bir insan kendini nasıl iyileştirebilir? Onu durduramıyordum,

günler geçtikçe o da beni insanlar kadar incitti. Belki de siz onu durdurabilirsiniz. Ben yapamıyorum."

- "Aslında iblisler tarafından ele geçirildiğimi düşünüyorum, küçükken kafamı çarpmıştım."

RICHARD RAMIREZ

Doğum Tarihi: 29 Şubat 1960
Rumuz: Gece Gözcüsü, İçeri Giren Katil, Vadi'nin Davetsiz Misafiri
Ayırt Edici Özellik: Hırsızlık, tecavüz, uzuv kesme
Kurban Sayısı: 13-16+
Cinayet Tarihleri: 10 Nisan 1984-24 Ağustos 1985
Yakalanma Tarihi: 31 Ağustos 1985
Cinayet Tarzı: Bıçaklama, ateş etme, sert bir cisimle dövme
Bilinen Kurbanları: Jennie Vincow, 79; Dayle Okazaki, 34; Tsai "Veronica" Lan Yu, 30; Vincent Zazzara, 64; ve karısı Maxine, 44; William "Bill" Doi, 66; Mable "Ma Bell" Keller, 83; Mary Louise Cannn, 75; Joyce Lucille Nelson, 61; Ma Kneiding, 68; Lela Kneiding, 66; Chainarong Khovananth, 32; Elyas Abowath, 35
Cinayet Yeri: Los Angeles, Kaliforniya
Durum: İdam cezasına mahkûm edildi. B hücreli lenfomanın neden olduğu komplikasyonlar yüzünden 7 Haziran 2013'te öldü.

Geçmiş

Ramirez, Julian ve Mercedes Ramirez çiftinin beş çocuğundan biriydi. Babası Juarez, Meksika'dan eski bir polis memuruydu, ama Teksas'a taşınınca Santa Fe demiryolunda çalışmaya başladı. Çalışkan biri olmasına rağmen her an öfkeden patlamaya hazır bir karakter olduğu için sık sık karısını ve çocuklarını fiziksel şiddete maruz bırakıyordu.

Ramirez 2 yaşındayken bir ahşap parçasının altında kalınca alnında derin bir kesik oluştu. 5 yaşında ise kafasına salıncak çarptı ve bayıldı, o

andan itibaren ilk gençlik yıllarına kadar birçok kaza geçirdi.

12 yaşından itibaren Ramirez kuzeni Miguel Ramirez ile çokça vakit geçirdi, ondan yaşça büyük kuzeni Vietnam Savaşı'nda Yeşil Bereliler Ordusu ile birlikte görev almıştı. Genç Ramirez'e şahit olduğu vahşetlerden ve Vietnam'da yaptığı tecavüz saldırılarından bahsediyordu. Hatta saldırdığı kadınların kesilmiş başlarıyla poz verdiği bir fotoğrafı bile vardı.

Ramirez genç yaşta esrar içmeye başladı, Miguel ile birlikte onun dehşet dolu savaş anılarını dinlerken içiyorlardı. Miguel orduda öğrendiği bazı taktikleri Ramirez'le paylaşıyordu, buna dikkat çekmeden saldırma ve öldürme de dahildi. 4 Mayıs 1973'te Ramirez, Miguel ile evdeyken, çıkan bir tartışma sonrasında karısını vurarak öldürmesine şahit olmuştu. Miguel akıl hastalığı sebebiyle suçlanmadı, sonraki dört yılını akıl hastanesinde geçirdi.

Olaydan bir süre sonra Ramirez, kız kardeşi ve kocası Roberto ile yaşamaya başladı; ailesi ve arkadaşları üzerinden geçimini sağlıyordu. Roberto röntgenciydi, Ramirez'i geceleri yanına alıp camlardan içeriyi gözetliyordu. Bu sıralarda Ramirez, satanizme yöneldi ve LSD gibi daha sert uyuşturucular kullanmaya başladı.

Ergenliğinde Ramirez cinsel fantezilerini şiddetle ilişkilendiriyordu, okuldayken Holiday Inn Oteli'nde yarı zamanlı çalışmaya başlamıştı ve bunu kendi yararına kullanıyordu. Oda anahtarlarını kullanıp müşterilerin odalarını soyuyordu. Fakat bir gece, bir müşteri odasına dönünce, Ramirez'in eşine tecavüz ettiğini gördü ve onu dövdü. Ramirez tutuklandı ama çift beyan vermeyi reddettiği için herhangi bir suçlamayla yüzleşmedi. Ama oteldeki işini kaybetti.

Ramirez 22 yaşında Teksas'tan Kaliforniya'ya taşındı. Birkaç yıl içinde onu Amerika'nın en ünlü seri katilleri arasına sokan öldürme eylemlerini gerçekleştirdi.

Cinayetler

Jennie Vincow'un cesedi 28 Haziran 1984'te evinde bulundu.Uyurken defalarca bıçaklanmıştı, neredeyse kafasını kopartacak kadar derin bir şe-

kilde boğazı kesilmişti. Ramirez onun evine açık camın önündeki örgü kafesten girmeyi başarmıştı.

17 Mart 1985'te Maria Hernandez evinin dışında suratından vurulmuştu ama hayatta kaldı. Oda arkadaşı Dayle Okazaki silah sesini duyup mutfak tezgahının ardına saklandı. Ramirez'in nerede olduğunu görebilmek için kafasını kaldırdığında, Ramirez onu alnından vurup öldürdü. Kısa bir süre sonra Monterey Park'ta arabasında oturan Tsai-Lan Yu ile karşılaştı. Onu arabasından çıkarıp iki kez vurdu.

Ramirez, Whittier'da 27 Mart 1985'te bir eve girdi ve Vincent Zazzara'yı yatağında vurdu. Karısı Maxine uyanınca Ramirez onu dövdü, bağladı ve değerli eşyaların nerede olduğunu söylemesi için onu zorladı. Odayı ararken Maxine bağlardan kurtulmayı başarıp yatağın altından bir tüfek çıkardı. Maalesef ki içinde mermi yoktu, sinirlenen Ramirez de onu üç kere vurdu ve bıçak darbeleriyle vücudunu parçaladı. Gözlerini çıkarıp yanına aldığı mücevher kutusunun içine sakladı.

14 Mayıs 1985'te Bill Doi ve karısı Lillian'ın evine giren Ramirez onları şaşırttı. Doi'yi yüzünden vurup bayılana kadar onu dövdü. Sonra Lillian'ı bağlayıp ona tecavüz etti ve evdeki değerli eşyaları aramaya koyuldu. Bill hastaneye gidecek kadar yaşadı fakat yaraları yüzünden hayatını kaybetti.

Çalıntı bir araçla seyahat eden Ramitez, Mabel "Ma" Bell ve kardeşi Florence "Nettie" Land'ın evine 29 Mayıs akşamı girdi. Land'ı bağlayıp mutfakta bulduğu çekiçle onu dövdü. Sonra Bell'i de bağlayıp dövdü ve elektirik kablosuyla ona elektirik verdi. Ramirez, Land'a tecavüz etti, bir ruj ile kadının kalçasına ve odanın duvarlarına pentagram çizdi. Kadınlar iki gün boyunca bulunamadı, hayatta kalmalarına rağmen Bell yaraları yüzünden öldü.

2 Temmuz 1985'te Ramirez, Mary Louise Cannon'ın evine girdi. Uyurken onu bir lambayla dövdü ve bayılttı. Mutfak bıçaklarından birini kullanarak onu bıçakladı.

Beş gün sonra Joyce Lucille Nelson koltukta yatarken, Ramirez tarafından ölene kadar dövüldü. Kafasına vurmasıyla birlikte kadının yüzün-

BELONGS TO KALKIS TEAM

de ayakkabısının izi açıkça görülüyordu.

Ramirez 20 Temmuz 1985'te bir pala satın aldı ve çalıntı araçla Glendale'e gitti. Lela ve Maxson Kneiding'in evine girdi. Onlara palayla saldırıp ikisini de başından vurdu. Öldükten sonra bedenlerinde palayla başka yaralar açtı.

Saatler sonra Chainarong Khovananth'ı evinde vurup öldürdü. Karısı Somkid'e defalarca tecavüz etti ve dövdü. Ramirez Somkid'i değerli eşyaların yerini söylemesi için yerde sürüklerken, genç oğullarını da bağlamıştı. Kadına saldırdığında "şeytana yemin etmesi" için onu zorladı.

Sonraki kurbanlar Elyas Abowath ve karısı Sakina'ydı. 8 Ağustos 1985'te evlerine girip Elyas'ı başından vurdu. Sakina ise kelepçelenip dövülmüştü ve tecavüze uğramadan önce değerli eşyaların yerini göstermişti. O da "şeytana yemin etmesi" için zorlanmıştı. Genç oğulları odaya girince Ramirez onu da bağladı. Ramirez evden ayrılır ayrılmaz Sakina oğlunu çözdü ve gidip komşudan yardım istediler.

Bilinen son cinayet 18 Ağustos'ta gerçekleşti. Peter ve Barbara Pan'ın evine giren Ramirez, anında Peter'ı başından vurdu, Barbara'yı dövdü ve cinsel istismara maruz bıraktı. Ardından kadını da vurdu. Barbara şansa yaşadı. Yatak odasının duvarına rujla pentagram çizip "Jack the Knife" (Bıçaklı Jack) yazdı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

28 Haziran 1984 - Jennie Vincow, 79	2 Temmuz 1985 - Mary Louise Cannon, 75
17 Mart 1985 - Dayle Okazaki, 34	7 Temmuz 1985 - Joyce Lucille Nelson, 61
17 Mart 1985 - Tsai Lan Yu, 30	20 Temmuz 1985 - Max Kneiding, 68
27 Mart 1985 - Vincent Zazzara, 64	20 Temmuz 1985 - Leila Kneiding, 66
27 Mart 1985 - Maxine Zazzara, 44	20 Temmuz 1985 - Chainarong Khovananth, 32
14 Nisan 1985 - William Doi, 66	9 Ağustos 1985 - Elyas Abowath, 35
1 Haziran 1985 - Mable Keller, 83	

Yakalanma ve Dava Süreci

24 Ağustos'ta Ramirez, Bill Carns ve Inez Erickson'ın evine girdi. Carn'ı başından vurdu, Erickson'a tecavüz etti. Onu bağlayıp evden çıktı ama kadın cama gidip onun arabasıyla uzaklaştığını görebildi. Arabanın ve Ramirez'in eşkâlini polise verdi ve bu bilgiler haber bülteninde paylaşıldı. Genç bir çocuk arabayı tanıyıp plaka numarasını almayı başardı.

28 Ağustos'ta araba bulundu, aynasında da bir parmak izi vardı. Zanlının Ramirez olduğunu biliyorlardı. Sabıka fotoğrafı ulusal kanalda yayınlandı ve Kaliforniya içinde tüm gazetelerin manşetlerinde yerini aldı. Ertesi gün bir grup insan Ramirez'i görüp etrafını sardı, başka bir araba çalmaya çalışırken onu dövdüler. polis geldiğinde öfkeli kalabalık hâlâ Ramirez'i dövüyordu, ölmeden önce polis onu kurtardı.

Duruşması 1989'da başladı ve 20 Eylül'de birçok suçlamayla dava kapandı. 13 tane cinayet, 5 cinayete teşebbüs, 14 soygun ve 11 cinsel istismar suçundan hüküm giydi. 7 Kasım 1989'da idam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

İdam gününü beklerken Ramirez'e B hücreli lenfoma, kronik hepatit C enfeksiyonu ve kronik madde bağımlılığı teşhisi kondu. Sağlığı kötüleşince Greenbrae, Kaliforniya'daki Marin Genel Hastanesi'ne kaldırıldı. Oraa, 7 Haziran 2013'te lenfoma sebebiyle öldü. Öldüğünde 53 yaşındaydı ve 23 yıldır idam gününü bekliyordu.

Ek Bilgiler

***Answer Me!* dergisinin 4. sayısında Richard ile yapılan anket:**

En sevdiği sporlar: Rugby, Futbol, Boks

En sevdiği müzik: Heavy Metal

En sevdiği aktris: Samantha Strong

En sevdiği tatil mekânı: URANUS

En sevdiği yiyecek: Kadın ayağı

En sevdiği renk: Kırmızı

BELGESEL KULÜP TEAM

Hobileri: Seyahat etme ve tabut ölçüsü alma

En sevdiği şey: Kokain

Hiç sevmediği şey: İki yüzlü insanlar, otorite

Bir dilek hakkı olsaydı: Nükleer tetikleme cihazına basardım.

Bir kadında aradığı şey: Güzel popo ve bacaklar

Bir buluşmada yapılacak en iyi şey: Mezarlıkta dolunay ışığında rom içmek

Kendini tanıt: Aşağılık biriyim ve bundan gurur duyuyorum.

Mottosu: Her günü son gününmüş gibi yaşa.

Bir kızı beğenirsen onun ilgisini nasıl çekersin? Silahımı çıkarırım.

Kendinde değiştirmek istediğin özellik ne? Hiçbir şey, olduğum kişiyi kabulleniyorum.

Başarın sonucunda hayatın nasıl değişti? Özel hayat geçmişte kaldı.

Hayranlarına mesajın nedir? Her zaman güçlü olun.

DAVID PARKER RAY

Doğum Tarihi: 6 Kasım 1939
Rumuz: Oyuncak Kutusu Katili
Ayırt Edici Özellik: İşkence odası inşa etti.
Kurban Sayısı: 60 cinayet işlediğinden şüpheleniliyor.
Cinayet Tarihleri: 1960-1999
Yakalanma Tarihi: 12 Mart 1999
Cinayet Tarzı: Bilinmiyor
Bilinen Kurbanları: Kimliği bilinmeyen kadınlar
Cinayet Yeri: Truth or Consequences, New Mexico
Durum: Cinayetten yargılanmadı. Diğer suçlardan 224 sene hapis cezası aldı. 28 Mayıs 2002'de kalp krizi geçirip öldü.

Geçmiş

Çocukken Ray dedesiyle beraber yaşasa da istismarcı babası onu sık sık ziyarete geliyordu. Babasının fiziksel şiddetinin yanında okulda da zorbalığa uğruyordu, çünkü kızların yanında aşırı utangaç davranıyordu. Ergenliğe girdiğinde düzenli olarak alkol ve uyuşturucu almaya başlamıştı ve şiddet içerikli cinsel hayaller kuruyordu.

Ray işkence, tecavüz ve cinayet hayalleri kuruyor, bağlı poz veren kadınların fotoğraflarını biriktiriyordu. Ayrıca sadomazoşist olarak değerlendirilecek çizimler yapmıştı; bunlar da kardeşi tarafından bulundu. Okulu bitirince orduya yazılmadan önce tamirci olarak çalıştı. Orduda görev yaparken de tamircilikle uğraştı. Onurlu bir şekilde görevden alındığında orduyu bıraktı.

Sonra Elephant Butte, New Mexico'da yaşadı ve orada kendine mükemmel bir işkence odası tasarladı; böylece korkunç fantezilerini gerçekleştirebileceği bir alanı olmuştu. "Oyuncak Kutusu" adını verdiği taşınabilir evde ihtiyaç duyabileceği tüm işkence aletleri, her türlü alet edevat ve hatta en çok acı veren yerlerin listelendiği bir duvar panosu bile vardı.

Böyle gözlerden uzak bir şekilde Ray, yakalanmadan istediği her şeyi yapıyordu. Sonunda kaçırdığı bir kadın tüm gücüyle Oyuncak Kutusu'ndan kaçıp polisleri çağırdı.

Cinayetler

Ray, birlikte birkaç cinayet işlediği yardımcıları da dahil birçok insan tarafından dava edildi. Ama bu cinayetlerin kurbanları asla bulunamadı. Polis, işlediği cinayetlerin 60'ı bulduğunu düşünüyor. Kadınları kaçırıp taşınabilir evine götürüyor ve orada onlara istediği her şeyi -vahşet dolu tecavüz, istismar ve işkence- yapıyordu.

Oyuncak Kutusu'nda birçok düzenek ve araç gereç vardı; genelde işkence etmek için kullandığı bu araçlar içinde mengeneler, kasnaklar, kırbaçlar, zincirler, bacak ayırma çubukları, kayışlar, testereler ve neşterler vardı. Ayrıca çok sayıda erotik oyuncak ve insanların canını en çok acıtan yerlerin şeması vardı. Tavanda bir ayna asılıydı ve bu şekilde kurban, başına ne geldiğini izlemek zorunda kalıyordu.

19 Mart 1999'da Ray gizli görevdeki bir polis gibi davranarak fahişelikten tutuklanan Cynthia Vigil onunla gelmeye ikna etti. Onu kelepçeleyip Oyuncak Kutusu'na götürdü. 3 gün sonra, Ray'in partneri Cindy Hendy ile kavga ederken Vigil kaçmayı başardı. Hendy'yi boynundan buz kıracağıyla bıçakladıktan sonra çıplak bir halde, boynunda demir köle tasması ve asma kilitli zincirlerle kaçmayı başardı.

Yakalanma ve Dava Süreci

Vigil polise haber verince gelip Ray'i tutukladılar. O sırada Ray'in sadece Vigil'e saldırdığını düşünüyorlardı, onun seri katil olduğuna dair bir şüpheleri yoktu. Tutuklama basına yansıdıktan sonra başka bir kurban olan Angelica Montano polise gidip başına aynı durumun geldiğini, ihbar etse de kimsenin olayı takip etmediğini söyledi.

Ray'in bir kadına işkence ederken çektiği videoda üçüncü kurbanın kimliği tespit edildi. Kelli Garrett Temmuz 1996'da kaçırılıp işkence görmüştü. İki gün boyunca ona uyuşturucu vermiş, ardından tecavüz ve işkence etmişti. Sıkılınca kadının boğazını kesti ve cesedi yol kenarına attı, ama kadının hâlâ yaşadığının farkında değildi.

Ray'in her kurban için üç duruşmaya çıkmasına karar verildi. İlk duruşma delil yetersizliğinden ertelendi. Ray, Cynthia Vigil'e saldırmasına bağlı olarak 12 suçtan hüküm giydi. İkinci duruşma Angelica Montano davasından görüldü fakat duruşmadan önce öldüğü için dava düştü. Üçüncü duruşmada itiraf pazarlığına girdi, 224 yıl hapis cezası aldı.

Sonuç

Ray, 28 Mayıs 2002'de sorgulanmak üzere New Mexico'daki Lea Islahevi'ne götürülürken bayıldı ve öldü. Ölümcül bir kalp krizi geçirmişti

MELVIN REES

Doğum Tarihi: 1928
Rumuz: Seks Canavarı
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 5-9
Cinayet Tarihleri: 26 Ocak 1957; 11 Ocak 1959
Yakalanma Tarihi: 24 Haziran 1960
Cinayet Tarzı: Ateş etme, boğma, nefessiz bırakma, sert cisimle dövme
Bilinen Kurbanları: Margaret Harold; Carroll Jackson ve karısı Mildred ile iki kızı Susan, 4; Janet, 18 aylık
Cinayet Yeri: Maryland, Virginia

Durum: Ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. 1995'te kalp yetmezliğinden öldü.

Geçmiş

Rees'in çocukluğu hâlâ bir merak konusu, okula başlayana kadar hakkında pek bir şey bilinmiyor. 1950 yılının başlarında Washington'daki Maryland Üniversitesi'ne yazıldı. Sınıf arkadaşları daha sonra onun müziğe oldukça yetenekli olduğunu belirttiler; piyano, saksafon ve klarneti çok iyi bir şekilde çalıyordu. Sonunda mezun olamadan okulu bıraktı, başarılı bir müzisyen olma umuduyla hayata atıldı.

Rees'in bilinen ilk suçu 1955'te bir kadını taciz etmesiydi. Rees kadını kendi arabasına binmeye zorlamıştı ama kadın kaçabildi. Fakat onun aleyhinde ifade vermeyi reddettiği için dava düşürüldü. O sıralarda arkadaşları bu olayın ciddiyetinin farkında değillerdi, gelecekte yaşanacakların sinyalini anlamamışlardı.

Cinayetler

Margaret Harold ve sevgilisi Maryland'de 26 Haziran 1957 günü arabalarında giderken Rees kenara çekmelerini söyleyip, silah zoruyla camlarını açtırdı. Para ve sigara istedi ama genç çift ona bir şey vermeyi reddetti. Sonuç olarak Harold yüzünden vurularak öldürüldü, sevgilisi kaçıp yakındaki bir çiftlikte alarmı çalıştırmayı başardı. Polisler olay yerine geldiğinde Harold'un kıyafetleri çıkarılmıştı, Rees ona cinsel istismarda bulunmuştu.

Olay yerini incelerken bir memur beton duvar bloklarından inşa edilmiş ve terk edilmiş bir bina buldu. Bodrumun penceresi kırılmıştı. Binanın içinde vahşi erotik fotoğraflar ve duvarlara asılmış otopsi fotoğrafları ele geçirdiler. Ama zanlının Rees olduğunu gösteren herhangi bir şey yoktu.

Jackson ailesi, bir akraba ziyaretinden sonra 11 Ocak 1959'da kayboldu. Arabaları yol kenarında terk edilmiş haldeydi ve polise ihbar edilmişti. İki ay sonra Caroll Jackson'ın bedeni Fredericksburg yakınlarında çalılıklarda bulundu. Bağlanmış ve kafasının arkasından vurulmuştu.

BELONGS TO KALKIS TEAM

Altında Janet vardı, çukura konduğunda yaşadığı anlaşıldı; babasının ağırlığından boğularak can vermişti. Susan ve Mildred'in bedenleri ise 21 Mart'ta Annapolis yakınlarında bir ormanda bulundu. Ölüm sonrası muayene ikisinin de tecavüze uğradığını ve öldürülmeden önce işkence gördüğünü gösterdi.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

26 Haziran 1957 - Margaret Harold
11 Ocak 1959 - Carroll Jackson
11 Ocak 1959 - Mildred Jackson
11 Ocak 1959 - Janet Jackson, 18 aylık
11 Ocak 1959 - Susan Jackson, 4

Yakalanma ve Dava Süreci

Polis Rees'i soruşturmaları gerektiğine dair bir mektup aldı. Başta mektubu yazan kişiyi bilmiyorlardı ama daha sonra kimliğinin Glenda Moser olduğu anlaşıldı. Yetkililere Rees ile birlikte sık sık felsefik muhabbetler ettiğini, cinayet işlemenin kabul edilip olmadığını tartıştıklarını ve bir seferinde Rees'in "insani deneyim" parçası olarak cinayet işlemek istediğini anlattı. Bu sohbet Jackson ailesinin kaybolmasından hemen önce gerçekleşmişti.

Rees 24 Haziran 1960'ta Batı Memphis, Arkansas'ta tutuklandı. Evi arandığında polisler Jackson ailesinin cinayetiyle ilgili bir mektup buldular. Ardından, Margaret Harold'un ölümüne şahitlik eden bir adam katilin Rees olduğunu belirtti.

Rees, Harold cinayetinden mahkemeye çıktı ve ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. Sonrasında Jackson ailesinin davası görüldü ve yine suçlu bulundu. Başta idam cezası verilse de sonradan bu mahkûmiyeti 1972 yılında ömür boyu hapis cezasına çevrildi.

Sonuç

1995'te kalp yetmezliğinden öldü. Maryland Üniversitesi civarındaki cinayetlerden onun sorumlu olduğuna inanılıyordu. Buna Mary Shomette, Mary Fellers, Ann Ryan ve Shelby Venable cinayetleri de dahildi, fakat bu cinayetlerden hiçbir zaman yargılanmadı.

BELGESEL KANAL TEAM

MARTHA RENDELL

Doğum Tarihi: 10 Ağustos 1871
Rumuz: Yok
Ayırt Edici Özellik: Sadizm, çocuk katili
Kurban Sayısı: 3
Cinayet Tarihleri: 28 Temmuz 1907; Ekim 1907; 6 Ekim 1908
Yakalanma Tarihi: Temmuz 1909
Cinayet Tarzı: Hidroklorik asitle zehirleme
Bilinen Kurbanları: Annie Morris, 7; Olive Morris, 5; Arthur Morris, 14
Cinayet Yeri: Perth, Avustralya
Durum: 6 Ekim 1909'da asılarak idam edildi.

Geçmiş

Adelaide, Güney Avustralya'da doğan Rendell, o zamanlarda toplum kurallarına ve edebine uymayan bir şekilde büyüyen genç bir kadındı. Alışılmadık şekilde ailesinin yanından 16 yaşındayken taşındı ve evlilik dışı üç çocuk doğurdu. Bu bir günah olduğu için anında toplumdan dışlandı. Daha sonra evli bir adam olan Thomas Nicholls Morris ile ilişkisi oldu.

Thomas ve karısının dokuz çocuğu vardı, 1890 yılının ortalarında Rendell ile ilişkisi başlamıştı. 1900'de Thomas iş için şehir değiştirmek zorundaydı ve ailesiyle Perth, Avustralya'ya taşındı. Ayrıca küçük bir şehirde yaşadığı için Rendell ile olan ilişkisinin dedikodusu etrafa yayılmıştı. Rendell, Thomas'la ilişkisini bitirmek istemiyordu; çocuklarını bırakıp Thomas ve karısının peşinden Perth'e gitti.

O zamanlarda boşanmak sözkonusu değildi, bu yüzden Thomas, Rendell ile birlikte olmak için karısından boşanamıyordu. Boşanmak günah sayılıyordu çünkü Hıristiyanlıkta evlilik "devletin kuruluşu ve vatandaşlarının refahı ile mutluluğu" anlamındaydı. Boşanma kâğıdı uygulaması görüşülse de aksine karar verildi.

Rendell ve Thomas, karısından 1906'da ayrılana kadar ilişkilerini sür-

dürdüler. Boşanamasalar da ayrılabiliyorlardı. Beş küçük çocuğunu alıp Rendell ile bir eve yerleşti. O sırada ilişkileri başlayalı on yıldan fazla olmuştu ve Rendell sonunda istediği şeye sahipti. Ama her şey umduğu gibi muhteşem gitmedi.

Doğu Perth'e taşındılar, etrafta konuşan insanlar çok olunca Rendell, Thomas'ın karısı gibi davrandı. Sonunda birlikte olmalarına rağmen büyük yokluk içinde yaşıyorlardı ve Rendell tüm vaktini temizlik yapıp çocuklarla ilgilenerek geçiriyordu. Çocuklar Rendell'e son derece öfkeliydiler, onlarla görüşmek istemese de annelerini özlüyorlardı. Çocuklar ev işlerine yardım etmek için ya çok küçük ya da çok meşgullerdi. Rendell çoğu zaman yalnızdı, ne bir ailesi ne de bir arkadaşı vardı. Hayatından hiç memnun değildi, çocuklara bakmak zordu. Rendell ipleri kendi eline alıp istediği hayatı yaşamaya çalıştı.

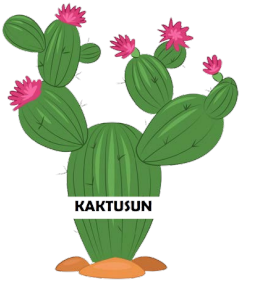
Cinayetler

7 yaşındaki Annie, üvey annesinin elinden ölen ilk çocuktu. Rendell, onun yemeğine boğazını yaralayacak bir şey karıştırdı. Sonra da "ilaç" dediği şeyi boğazından aşağı ittirdi. "İlaç" aslında hidroklorik asitti ve boğazın yanmasına neden oluyordu, çocuk da bu yüzden yemek yiyemiyordu. Annie sonunda 28 Temmuz 1907'de açlıktan öldü. Doktor ölüm ilanını hazırlarken ölüm nedenine "difteri" yazmıştı.

Birkaç ay sonra 6 Ekim 1907'de Olive de aynı şekilde öldü ve bir kez daha ölüm nedenine difteri yazıldı. Rendell yaşayan en genç çocuğu, Arthur'u öldürmek için bir müddet bekledi. 14 yaşında olduğu için Rendell'in "tedavisinin" işe yaraması uzun sürmüştü. 6 Ekim 1908'de öldükten sonra doktor otopsi yapmak için izin istedi. Rendell bunu sadece o süreçte orada bulunursa kabul edeceğini söyledi. Doktorlar da suçlayacak bir şey bulamadılar.

Rendell Nisan 1909'a kadar bekleyip diğer çocuğun, George'un, canını aldı. Ona bir bardak çay içirdi ve çocuk anında boğazının acıdığını söyledi. Rendell asidi boğazından ittirdi, George o kadar korkmuştu ki annesinin yanına kaçtı.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

28 Temmuz 1907 - Annie Morris, 7
6 Ekim 1907 - Olive Morris, 5
6 Ekim 1908 - Arthur Morris, 14

Yakalanma ve Dava Süreci

George'un kaybolduğu bildirilince komşular polisle irtibata geçip çocukların ölümünden ve George'un kaybolmasından endişe duyduklarını söylediler. Polisler George'u aradı ve onu annesinin evinde buldular. Polise Rendell'ın kardeşlerini öldürdüğünü ve kendisini de "birkaç tutam tuzla" öldürmeye çalıştığını söyledi, ki bahsettiği şey hidroklorik asitti.

En son çocuğun ölümünden bu yana uzun bir süre geçtiği ve öldürüldüklerini kanıtlamak için cesetler mezarından çıkarıldı. 3 Temmuz 1909'da yapılan otopsi çocukların zehirlendiğini ortaya çıkardı. Fakat hâlâ ellerinde Rendell'ın, çocukların boğazlarından aşağı asidi ittirdiğine dair bir kanıt yoktu. Kobay fareleri ve tavşanların üstünde yapılan deneyler, çocukların otopsilerinde görülenle aynıydı.

Rendell kocası Thomas ile tutuklandı, ikisi de çocukları öldürmekten yargılandılar. Thomas aklandı ama Rendell suçlu bulunarak idam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

6 Ekim 1909'da Rendell, Fremantle Hapishanesi'nde asma tahtasına götürüldü ve sabah 8'de asıldı. Hiçbir suçluluk ya da pişmanlık göstermemişti. Fremantle Mezarlığı'nda yakıldı.

Ek Bilgiler

- Martha Rendell, Batı Avustralya'da idam edilen son kadın oldu.
- Hapishane camlarından birinde, sadece dışarıdan gözüken bir figür belirdi. Kilisenin içinden cama bakıldığında pürüzsüzdü, garip bir şekli ya da dokusu yoktu. Şehir efsanesine göre bu figür, hapishaneyi izleyen Rendell'in portresiydi.
- Seri katil Eric Edgar Cooke da idam edildikten sonra Rendell ile aynı mezarlıkta gömüldü.

ROBERT BEN RHOADES

Doğum Tarihi: 22 Kasım 1945
Rumuz: Kamyon Durağı Katili
Ayırt Edici Özellik: İşkence, tecavüz
Kurban Sayısı: 3-50+
Cinayet Tarihleri: 1975-1990
Yakalanma Tarihi: 1 Nisan 1990
Cinayet Tarzı: İple boğma, ateş etme
Bilinen Kurbanları: Regina Kay Walters, 14; Douglas Scott Zyskowski, 25; Patricia Candace Walsh, 24; Ricky Lee Jones
Cinayet Yeri: Teksas, Illinois
Durum: Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı.

Geçmiş

Çocukluğunun ilk dönemlerinde Rhoades'i sadece annesi yetiştirdi ama okula başladığında babası yurtdışından dönmüştü. Gençlik yılları sıradan geçmişti, ta ki 18 yaşında bir araca zorla girmekten tutuklanana kadar. 1964'te liseden mezun oldu ve hemen harbiyelilere katıldı. Ayrıca 1964'te Rhoades'ın babası 12 yaşındaki bir kızı taciz ettiği için tutuklandı, yargılanmadan önce intihar etti. Rhoades ordudan 1966'da atıldı ama sebebi açıklanmadı. Ertesi sene başını kanunlarla tekrar derde soktu ve hırsızlıktan tutuklandı. Yetişkinliğinde ise Rhoades üç kere evlendi ancak bir çocuğu oldu. Kendini ve ailesini geçindirmek için tır şoförlüğü yapmaya başladı, bu da 15 senelik süre zarfında istediği cinayeti işlemesi için ona alan sağlamıştı.

Rhoades'ın gençken işlediği suçlarla ilgili bir kanıt ya da rahatsız edici bir davranış sergilediğine dair bir kayıt yok. Daha sonra 50 kadından fazlasına işkence edip öldürdüğüne dair geçmişinde bir ipucu yoktu.

Cinayetler

Rhoades'ın bilinen ilk kurbanları Douglas Zyskowski ve eşi Candace Walsh idi. Ocak 1990'da Rhoades onları aldığında otostop çekerek seyahat ediyorlardı. Zyskowski hemen öldürüldü, cesedi Sutton, Teksas'ta

yol kenarına bırakıldı. Walsh'i bir hafta esir tuttu; defalarca işkence ve tecavüz etti. Öldüğünde cesedi Millard, Utah'ta attı. Birkaç kere ateş edilmişti.

Ricky Lee Jones ve sevgilisi Regina Kay Walters bir sonraki kurbanlardı. Gençler, Şubat 1990'da Houston'daki evlerinden kaçmış ve ortadan kaybolmuşlardı. Rhoades onları otostop çekerken tıra aldı ve Jones'u anında öldürdü. Walters uzun süre esir tutuldu; cesedi bulunduğunda saçları uzamıştı.

1 Nisan 1990 sabah erken saatlerde Rhoades'ın tırı dörtlüleri yakılı şekilde Otoyol Devriyesi memuru tarafından bulundu. İçeriye baktığında çıplak ve kelepçelenmiş bir kadın gördü, bağırıyordu. Rhoades onu ikna edip olaydan sıyrılmaya çalışsa da tutuklandı.

Yakalanma ve Dava Süreci

Rhoades cinsel istismar, ağır ceza gerektiren suçlar ve kanunsuz alıkoyma suçlarından yargılandı. Dedektifler daha derin araştırma yaptıklarında Rhoades ve Houston'da gerçekleşen cinayetler arasındaki bağlantıyı göz önüne çıkardılar. Evi için arama izni çıkarıldı ve içeride polis, çıplak bir genç kız ve bir kadının birçok fotoğrafını ele geçirdi. Kimlik tespitinde Walters ve Walsh oldukları anlaşıldı.

Rhoades'ın davası 1994'de görüldü ve Walters'ı öldürmekten birinci derece cinayet sebebiyle yargılandı. Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı.

Sonuç

2005'te Utah'a Walsh ve Zyskowski cinayetlerinden suçlu iadesi yapıldı. Fakat 2006 yılında Utah'taki suçlamalar düştü. Ardından aynı cinayet davasından Teksas'a gönderildi. Bölge savcısıyla uzlaşmaya vardı ve başka bir ömür boyu hapis cezası daha aldı.

Ek Bilgiler

Rhoades'ın, kurbanı Regina Kay Walters'ı terk edilmiş ahırda öldürmeden birkaç dakika önce fotoğrafını çektiği biliniyor.

BELONGS TO KALITE TEAM

GARY RIDGWAY

Doğum Tarihi: 18 Şubat 1949
Rumuz: Yeşil Nehir Katili
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, nekrofili
Kurban Sayısı: 49+
Cinayet Tarihleri: 1982-1998
Yakalanma Tarihi: 30 Kasım 2001
Cinayet Tarzı: Boğma

Bilinen Kurbanları: Wendy Lee Coffield, 16; Gisele Ann Lovvorn, 19; Debra Lynn Bonner, 23; Marcia Fay Chapman, 31; Opal Charmaine Mills, 16; Terry Rene Milligan, 16; Mary Bridget Meehan, 18; Debra Lorraine Estes, 15; Linda Jane Rule, 16; Denise Darcel Bush, 23; Shawnda Leea Summers, 16; Shirley Marie Sherrill, 18; Colleen Renee Brockman, 15; Alma Ann Smith, 18; Delores LaVerne Williams, 17; Gail Lynn Mathews, 23; Andrea M. Childers, 19; Sandra Kay Gabbert, 17; Kimi-Kai Pitsor, 16; Marie M. Malvar, 18; Carol Ann Christensen, 21; Martina Theresa Authorlee, 18; Cherly Lee Wims, 18; Yvonne Shelly Antosh, 19; Carrie A. Rois, 15; Constance Elizabeth Naon, 19; Kelly Marie Ware, 22; Tina Marie Thompson, 21; April Dawn Buttram, 16; Debbie May Abernathy, 26; Tracy Ann Winston, 19; Maureen Sue Feeney, 19; Mary Sue Bello, 25; Pammy Avent, 15; Delise Louise Plager, 22; Kimberly L. Nelson, 21; Lisa Yates, 19; Mary Exzetta West, 16; Cindy Anne Smith, 17; Patricia Michelle Barczak, 19; Roberta Joseph Hayes, 21; Marta Reeves, 36; Patricia Yellowrobe, 38; Rebecca Marirero, 20; Kimliği bilinmeyen açık tenli kadın (12-17); Kimliği bilinmeyen açık tenli kadın (17-19); Kimliği bilinmeyen siyahi bir kadın (18-27); Kimliği bilinmeyen açık tenli bir kadın (14-18)
Cinayet Yeri: Washington
Durum: Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı.

Geçmiş

Ridgway, onu tanıyanlar tarafından biraz değişik ama arkadaş canlısı olarak tasvir edilmişti. Eşlerine sadık kalmakta zorlanıyordu, ilk iki evliliği karşılıklı sadakatsizlikten sona ermişti. Marcia Winslow, ikinci karısı, Ridgway'in bir seferinde onun boğazına sarıldığını ama herhangi bir suçlamayla yüzleşmediğini söyledi.

İkinci evliliği sırasında Ridgway dinine sadık kaldı ve kapı kapı gezip Tanrı'nın sözünü yaymaya başladı. İşyerinde yüksek sesle İncil okuyordu ve evde de aynısını yapıyordu. Kilise papazının öğretilerini gerçekleştirmesi için eşine baskı kuruyordu. Bazen kilisede dinlediği sohbetlerden sonra ya da İncil'den sureler okurken ağlıyordu.

Evliliğine rağmen Ridgway birçok fahişeyle birlikte oldu. Karısından onunla halka açık alanlarda ya da uygunsuz mekânlarda cinsel ilişkiye girmesini istiyordu. Eski eşleri ya da kız arkadaşlarının dediğine göre yüksek bir cinsel dürtüsü vardı. Bazı günler birden fazla kez ilişkiye girmek istiyordu ve özellikle ormanlık alanda cinsel ilişkiye girmeye epey düşkündü.

Birçok fahişeyle birlikte olduğunu kabul etmesine rağmen, dini inançları ve çoğu zaman kontrol altında tutamadığı arzusu arasında gidip geliyordu. Sık sık fahişelerin mahallede gezmesinden duyduğu rahatsızlığı dile getiriyor ama sonra o gece onlarla para karşılığı ilişkiye giriyordu.

Fahişelerle ve kendiyle "sevgi-nefret" ilişkisi olduğu ortadaydı, sonunda sevmekten nefret ettiği tüm kadınların ölümüyle sonuçlanan uzun ve hızlı eylemlerini gerçekleştirmeye başladı.

Cinayetler

Ridgway'in yaklaşık 71 cinayet ya da fazlasını işlediği düşünülüyor. 10 sene boyunca gece sokakta dolaşan fahişeleri ve evinden kaçanları hedef aldı. Çoğu cinayet iki sene boyunca, 1982 ile 1984 yılları arasında gerçekleşti. Çok fazla cinayet işlediği için kendisi de öldürdüğü kurban sayısını bilmiyordu.

Kurbanlarını öldürdükten sonra genellikle cesetleri Yeşil Nehir'e atıyordu, lakabı da bu yüzden aynıydı. Bazen attığı cesetler, hepsi çıplak bir şekilde, kümeleniyor ve onları bulacak kişi için çeşitli pozlara sokuluyordu. Arada bir Ridgway dönüp cesetlerle cinsel ilişkiye giriyordu.

Ridgway'in öldürme şekli öncelikle bir fahişenin yanına yaklaşıp, ona oğlunun fotoğrafını gösterip güven kazanmasıydı. Fahişe onunla gitmeyi kabul edince, ona tecavüz edip ölene kadar boğuyordu. Kurban can hav-

liyle karşılık verdiği için Ridgway'in yüzünde iz bırakıyordu; bu nedenle Ridgway kurbanlarını ip kullanarak öldürmeye başladı.

Kamyonu, evi ve gözden uzak alanlar da dahil olmak üzere tüm olay yerlerinde kimseye görünmeden kurbanlarını öldürebiliyordu. Dedektifler Ridgway'i ararken arada bir Ted Bundy'le konuşup onun bu adam ve işlediği cinayetleri hakkında fikrini soruyorlardı. Bundy'nin onlara verdiği bir ipucuna göre katil, kurbanlarını öldürdükten sonra onları tekrar ziyaret edip cinsel ilişkiye giriyordu; ki bu fikirde haklı çıktı. Taze bir mezar bulurlarsa onun dönmesini beklemelerini önerdi.

Ridgway'in fuhuş nedeniyle sicili olduğu için 1984'te baş şüpheli sayıldı ve yalan makinesi testi uygulandığında başarıyla geçti. Ridgway'i tekrar Nisan 1987'de sorguladıklarında tükürük ve saç örneğini aldılar. DNA testi analizi Ridgway'in Yeşil Nehir Katili olduğunu ortaya çıkardı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

8 Temmuz 1982 - Wendy Lee Coffield, 16	22 Mayıs 1983 - Martine Theresa Authorlee, 18
17 Temmuz 1982 - Gisele Ann Lovvorn, 17	23 Mayıs 1983 - Cherly Lee Wims, 18
25 Temmuz 1982 - Debra Lynn Bonner, 23	31 Mayıs 1983 - Yvonne "Shelly" Antosh, 19
1 Ağustos 1982 - Marcia Fay Chapman, 31	31 Mayıs 1983 - Carrie Ann Rois, 15
11 Ağustos 1982 - Cynthia Jean Hinds, 17	8 Haziran 1983 - Constance Elizabeth Naon, 19
12 Ağustos 1982 - Opal Charmaine Mills, 16	18 Temmuz 1983 - Kelly Marie Ware, 22
29 Ağustos 1982 - Terry Rene Milligan, 16	25 Temmuz 1983 - Tina Marie Thompson, 21
15 Eylül 1982 - Mary Bridget Meehan, 18	18 Ağustos 1983 - April Dawn Buttram, 16
20 Eylül 1982 - Debra Lorraine Estes, 15	5 Eylül 1983 - Debbie May Abernathy, 26
26 Eylül 1982 - Linda Jane Rule, 16	12 Eylül 1983 - Trace Ann Winston, 19
8 Ekim 1982 - Denise Darcel Bush, 23	28 Eylül 1983 - Maureen Sue Feeney, 19
9 Ekim 1982 - Shawnda Leea Summers, 16	11 Ekim 1983 - Mary Sue Bello, 25
20 Ekim 1982 - Shirley Marie Sherrill, 18	26 Ekim 1983 - Pammy Annette Avent, 15
3 Aralık 1982 - Rebecca Marrero, 20	30 Ekim 1983 - Delise Louise Plager, 22
24 Aralık 1982 - Sandra Denise Major, 20	1 Kasım 1983 - Kimberly L. Nelson, 21

BELONGS TO KAOTIC TEAM

3 Mart 1983 - Alma Ann Smith, 18	23 Aralık 1983 - Lisa Yates, 19
8 Mart 1983 - Delores LaVerne Williams, 17	6 Şubat 1984 - Mary Exzetta West, 16
10 Nisan 1983 - Gail Lynn Mathews, 23	21 Mart 1984 - Cindy Anne Smith, 17
14 Nisan 1983 - Andrea M. Childers, 19	17 Ekim 1984 - Patricia Michelle Barczak, 19
17 Nisan 1983 - Sandra Kay Gabbert, 17	7 Şubat 1986 - Roberta Joseph Hayes, 21
17 Nisan 1983 - Kimi-Kai Pitsor, 16	5 Mart 1990 - Marta Reeves, 36
30 Nisan 1983 - Marie M. Malvar, 18	Ocak 1998 - Patricia Yellowrobe, 38
3 Mayıs 1983 - Carol Ann Christensen, 21	

Yakalanma ve Dava Süreci

30 Kasım 2001'de Ridgway tır şirketinde çalışırken polisler onu tutukladı. Başta 20 sene önceki kadın cinayetlerini işlemesi şüphesiyle tutuklandı. Ağustos 2003'te Ridgway itiraf pazarlığı yaptı; suçluluğu kanıtlanır ve işlediği diğer cinayetleri de itiraf ederse idam cezası almayacaktı.

5 Kasım 2003'te duruşma başladı, Ridgway 48 tane ağır birinci derece cinayetten yargılandı. Mahkemede verdiği ifadede tüm kurbanları King, Washington'da öldürdüğünü ve onları polisin kafasını karıştırmak için Portland'a attığını söyledi. 18 Aralık 2003'te 48 tane ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırıldı. Ardından bir ömür boyu hapis cezası ve her cinayette delilleri kararttığı için her kurban başına onar yıldan toplamda 480 yıl hapis cezası aldı.

Sonuç

Başta Ridgway Washington Cezaevi'ne hücre tecritinde kaldı, 2005 yılında federal hükümetle yaptığı anlaşma sonucu Airway Heights'ın minimum-orta emniyetli bölüğüne nakledildi. Orada Mayıs 2015'e kadar kaldı, daha sonra Colorado'da yüksek güvenlikli federal hapishaneye gönderildi. Fakat o yıl eylül ayında halkın baskıları nedeniyle Washington'a geri getirildi. Ekim ayında tarifeli uçakla getirildi, bu yüzden cinayet davalarında çalışan dedektifler uçağa bindiğinde ona daha "erişilebilir" olabilirlerdi.

Ek Bilgiler

Alıntılar:

- Bir ifadesinde Ridgway genç bir kadınları öldürmesinden "kariyer" olarak bahsetti.
- "Onunla konuşup, aklını seksten başka yöne, endişe duyduğu herhangi bir konuya çekerim. Böylece, bilirsin, 'Ah, bu adam beni önemsiyor,' diye düşünürler. Ama hiç umurumda değildi. Ben sadece onları arabaya sokup öldürmek istiyordum."

JOEL RIFKIN

Doğum Tarihi: 20 Ocak 1959
Rumuz: Karındeşen Joel
Ayırt Edici Özellik: Vücudu parçalama
Kurban Sayısı: 9-17+
Cinayet Tarihleri: 1989-1993
Yakalanma Tarihi: 28 Haziran 1993
Cinayet Tarzı: Boğma
Bilinen Kurbanları: Heidi Balch (Susie), 25; Julie Blackbird (bedeninden kalanlar hiç bulunamadı); Barbara Jacobs, 31; Mary Ellen DeLuca, 22; Yun Lee, 31; "6 numara" kimliği belirsiz, hiç bulunamadı; Lorraine Orvieto, 28; Mary Ann Holloman, 39; "9 numara" kimliği belirsiz; Iris Sanchez, 25; Anna Lopez, 33; Violet O'Neill, 21; Mary Catherine Williams, 31; Jenny Soto, 23; Leah Evens, 28; Lauren Marquez, 28; Tiffany Bresciani, 22
Cinayet Yeri: New York
Durum: 203 sene hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Rifkin istenmeyen bir hamilelik sonucunda doğmuştu, biyolojik ailesi genç üniversite öğrencileriydi. Üç haftalıkken evlatlık verildi ve üvey ailesi Long Island'lıydı, üst-orta sınıf bir aileydi. Üvey annesi İspanyol kökenliydi, üvey babası ise Rus Yahudilerindendi ve annesi de evlendiğinde Yahudi olmuştu.

Aile Doğu Meadow'a 1965'te taşındı, Rifkin hayatının büyük kısmını orada geçirdi. Fotoğrafçılığa ve elişine düşkündü, parlak bir çocuk olmasına rağmen yaşıtlarıyla anlaşamıyordu. Yüksek IQ'ya sahipti ama dersleri iyi değildi; duruşu ve yürüyüşü yüzünden okulda sıkça zorbalık görüyordu. Rumuzu "Kaplumbağa" idi, kambur bir şekilde yavaşça yürüyordu. Tüm bunlara rağmen liseden mezun olmayı başardı ama üniversiteye girmek için çok çalışsa da mezun olmakta başarılı olamadı, birçok kez sınıfta kaldı.

Rifkin gününü evde geçiriyordu, genç bir yetişkinken düzgün bir iş tutturamamıştı. Bir kızla ilişkisi olmuştu, kız arkadaşı onun depresif biri olduğunu söylemişti. Üvey babası kanser hastası oldu ve Şubat 1987'de acısını dindirmek üzere intihar etti. Cenazesinde konuşma yapması için Rifkin görevlendirildi, o andan itibaren davranışlarındaki değişim baş gösterdi.

Rifkin, babasının öldüğü yıl ağustos ayında fuhuş suçundan tutuklandı. Annesinden tutuklanmasını sakladı ve kefaletle serbest kaldı. Annesinin fahişelerle birlikte olduğunu öğrenmemesi için uzaklara seyahat ediyordu. O sıralarda fahişeleri öldüren katiller hakkında bulduğu tüm kitap ve gazeteleri toplamaya başlamıştı. Bunların arasında Arthur Shawcross ve Yeşil Nehir Katili'yle ilgili metinler de vardı. Babası öldükten iki sene sonra hayal ve cinayet arasındaki çizgiyi geçti.

Cinayetler

Rifkin'in ilk cinayeti 1989'da gerçekleşti. Long Island'daki evinde bir kadını öldürdü. Bedeni parçalara ayırdı, kurbanın kimliği ortaya çıkmasın diye parmak uçlarını kesip dişlerini söktü. Kadının kesilmiş başını bir boya kutusuna koydu ve New Jersey golf sahasında bir ağaçlık alana bıraktı. Bacakları daha kuzeye atılmıştı, bedenin geri kalanı ise Doğu Nehri'ni boyladı.

Rifkin'in sonraki dört yıl içinde 16 kadını daha öldürdüğü tahmin ediliyordu. Bedenler genelde kutu ya da antika sandıklara konularak atılıyordu. Yağ bidonları içinde neredeyse dört kurbanın bedeni bulundu. Onları farklı şekillerde öldürüyordu; bazı kurbanlar boğulmuş ve parçalanmıştı.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

Rifkin daha sonra kurbanlarla cinsel ilişkiye girdikten sonra onları öldürdüğünü itiraf etti.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1989 - Heidi Balch "Susie", 25	1992 - Violet O'Neill, 21
1990 - Julie Blackbird	Temmuz 1992 - Jane Doe
13 Temmuz 1991 - Barbara Jacobs, 31	1992 - Jane Doe 2
1 Eylül 1991 - Mary Ellen Deluca, 22	2 Ekim 1992 - Mary Catherine Williams, 31
1991 - Yun Lee, 31	16 Kasım 1992 - Jenny Soto, 23
Aralık 1991 - Lorraine Orvieto, 28	27 Şubat 1993 - Leah Evens, 28
2 Ocak 1992 - Mary Ann Holloman, 39	2 Mart 1993 - Lauren Marquez, 28
Nisan 1992 - Iris Sanchez, 25	24 Haziran 1993 - Tiffany Bresciani, 22
25 Mayıs 1992 - Anna Lopez, 33	

Yakalanma ve Dava Süreci

28 Haziran 1993'te kamyonunu plakasız bir halde sürerken polisl e burun buruna geldi. Rifkin'i takip ettiler ve Mineole, New York'taki adliye binasının önündeki elektrik direğine çarpmasıyla yakalandı. Polis araca yaklaşırken bagajdan gelen kötü kokuyu fark ettiler. İçine bakınca dansçı ve fahişe Tiffany Bresciani'nin cesedini buldular.

İlk sorgu sekiz saat sürdü, bu süre zarfında 17 kadını öldürdüğünü itiraf etti. Her cinayet için bir sürü detay verdi ama birkaç kez kurbanlarının adını hatırlayamadı. Cesetleri bıraktığı yerlerin bir haritasını çizdi, böylece polis bedenlerden kalanları bulabilecekti.

Rifkin'in, annesiyle beraber yaşadığı evini aradıklarında çok fazla kanıt ele geçirdiler. Yatak odasında kurbanlara ait kimlikler, kredi kartları, ehliyetler, mücevherler, kıyafetler ve fotoğraflar bulundu. En kötü keşif ise garajda oldu; elektrikli testere ve el arabası insan kalıntılarıyla kaplıydı.

Rifkin 1994'te mahkemeye çıktığında dokuz kez ikinci derece cinayetten yargılandı. 2197'de şartlı tahliyeye başvurabilecek şekilde toplam 203 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

1994'te Rifkin, seri katil Colin Ferguson ile hapishane kavgasına karıştı. Ferguson, Rifkin ona sessiz olmasını söylediğinde telefonla konuşuyordu. Ferguson ona "altı iblisi" öldürdüğünü söylemişti, Rifkin ise sadece kadınları öldürmüştü. Rifkin buna cevap olarak ondan daha fazla cinayet işlediğini söyleyince Ferguson ağzına yumruk atarak tepkisini gösterdi.

1996'da Rifkin'in kötü şöhretine bakılacak olursa hapishanedeki varlığı, birliği bozuyordu. Ceza infaz kurumu onu hücreye yerleştirdi, sadece günde bir saat oradan çıkabiliyordu. Dört sene boyunca hücrede kaldı ve sonrasında Clinton Islahevi'ne gönderildi.

Ceza infaz kurumunun onu hücreye koymasının anayasaya aykırı olduğunu belirterek onlara dava açtı. Ama haklarının ihlal edilmediğine karar verildi.

Ek Bilgiler

- IQ'su 128 olarak ölçülmüştü.
- 1994'ün başında Rifkin'in Colin Ferguson'la hapishanede kavga ettiği raporlandı. Tartışma Ferguson telefonda konuşurken Rifkin'in ona sessiz olmasını söylemesiyle başladı. New York Gazetesi, kavganın Ferguson Rifkin'e, "Ben altı iblisi ortadan kaldırdım ama sen sadece kadınları öldürdün," demesiyle hiddetlendiğini söyledi. Rifkin'in cevabı, "Evet, ama benim daha fazla kurbanım var," olunca Ferguson onu yumrukladı.

BELONGS TO KAILOG TEAM

JOHN EDWARD ROBINSON

Doğum Tarihi: 27 Aralık 1943
Rumuz: John Osborne, Köle Sahibi, İnternet Köle Sahibi
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 8+
Cinayet Tarihleri: 1984-2000
Yakalanma Tarihi: 2 Haziran 2000
Cinayet Tarzı: Sert cisimle dövme
Bilinen Kurbanları: Paula Godfrey, 19; Lisa Stasi, 19; Catherine Clampitt, 27; Shelia Dale Faith, 45; Debbie Lynn Faith, 15; Izabela Lewicka, 21; Beverly Bonner, 49; Suzette Trouten, 28
Cinayet Yeri: Kansas, Missouri
Durum: İdam cezasına çarptırıldı, idam gününü bekliyor.

Geçmiş

Robinson'ın babası bir alkoliktti, annesi ise sert kuralları olan bir kadındı. Beş çocuktan biriydi ve Cicero, Illinois'te büyümüştü. 1957'de Kartal İzci oldu ve Kraliçe'nin karşısında oynanan bir oyunda rol alması için Londra'ya gönderildi. Genç bir çocuk için bile bu büyük bir onurdu. Aynı yıl özel bir erkek okulu olan Quigley Papaz Okulu'na gönderildi, buradan mezun olan çocuklar rahip oluyordu. Ama daha ilk yılı bile bitiremeden disiplinsizlik yüzünden okulu bıraktı.

Robinson tıbbi X-ray teknisyeni olmaya karar verip Morton Meslek Yüksek Okulu'na kaydoldu. Atılmadan önce iki sene zor dayandı. Üç sene sonra Kansas'a taşındı ve orada eşi Nancy ile tanıştı. İlk çocukları erkekti, bir yıl sonra doğmuştu; ardından 1967'de bir kızları ve 1971'de ikizleri oldu.

1969'da Robinson zimmetine para geçirdiği için tutuklandı. X-ray teknisyeni olarak çalışmak için sahte ehliyet kullandı ve işe başladığında 33.000 dolar çaldı; üç yıl gözaltında kalma koşuluyla serbest bırakıldı. Ertesi sene izin almadan Chicago'ya giderek şartlı tahliyesini ihlal etti. Sigorta satıcısı olarak çalışmaya başladı ve 1971'de yine zimmetine para

geçirdiği için başı derde girdi. Bu sefer şartlı tahliye süresi uzatıldı ve Kansas'a gönderildi.

Robinson başını belaya sokmadan duramıyordu. 1975'te menkul kıymetler ve posta dolandırıcılığı yüzünden tutuklandı, kendisine sahte bir tıbbi danışma şirketi kurmuştu. Şartlı tahliye süresi bir kez daha uzatıldı. Tüm bu süreçte Robinson kendini iyi aile babası ve toplumun değerli bir şahsı olarak tanıtıyordu. Beyzbol koçluğu yaptı, izcibaşı oldu ve Sunday Okulu'nda öğretmen olarak çalıştı.

Sözde Kansas belediye başkanı ve başka liderler, bir gönüllü ve topluluğun üyesi olarak gösterdiği harika çabaları için onu övdükleri mektuplar kaleme almışlardı; bu sahte mektuplarla bir yardım kuruluşunun yönetim kuruluna girmeyi başardı. Hatta daha da ileri gidip "Yılın Erkeği" ödüllerini sunmuş ve ödülü kendisine vermişti.

1979'da şartlı tahliyesi bitti fakat sahtecilik ve dolandırıcılık alışkanlıklarından vazgeçmedi. 1980'de çek sahteciliği ve zimmetine para geçirme suçlarından tutuklandı. Bu sefer, 1982'de 60 gün hapis cezası aldı. Serbest kalınca kendine sahte bir şirket kurdu ve arkadaşından 25.000 dolar çaldı. Ölüm döşeğindeki karısının sağlığına kavuşması için her şeyi yapacak arkadaşı bu oltaya hemen yakalanmıştı.

Aynı zamanda Robinson mahallenin baş belası olmuştu. Komşularının eşlerine cinsel ilişkiye girmeyi teklif ediyordu, ardından kocalarla kavga ediyordu. Ayrıca çok gizli bir sadomazoşist tarikata katıldığını iddia ediyordu, bu tarikat kendine Uluslararası Ustalar Kurulu diyordu. Kendisinin "köle sahibi" olduğunu iddia etmişti, görevinin kadın kurbanları kandırıp onlara tecavüz ve işkence etmek olduğunu söylüyordu. Zihniyeti maddi kazançtan vahşet dolu fantezilere yönelmişti.

Cinayetler

1984'te Paula Godfrey sigorta satıcısı olarak Robison tarafından sahte şirketlerinden birinde işe alındı. Çok geçmeden herkese kadını eğitim alması için gönderdiğini söyledi ama kadından hiç haber alınamadı. Ailesi kaybolduğunu polise bildirdi, birkaç gün önce Godfrey'den iyi olduğunu ve konuşmak istemediğini söyleyen bir mektup almışlardı.

BELONGS TO KAILOG TEAM

1985'te Robinson, Lisa Stasi ile Kansas'ta şiddete uğramış kadınlar sığınağında tanıştı ve ona iş, yaşayacağı bir yer ile bebeği için bir kreş teklif etti. Boş kâğıda imza atmasını istedi. Robinson birkaç gün sonra kardeşiyle konuştu. Kardeşi ve karısı evlatlık çocuk alamıyorlardı, onlara evlat edinebilecekleri bir bebek bulduğunu söyledi. Harçlar için 5.000 dolar istedi ve bebeğin annesinin kendini öldürdüğünü söyledi. Evlat edinme süreci gerçekleşti ve Lisa Stasi'den haber alan olmadı.

Catherine Clampitt 1987'de iş bulmak için Kansas'a taşınmıştı. Robinson onu işe aldı, seyahat ve alışveriş ödeneği sağlayacağını iddia etti. Kadın haziran ayında kayboldu. Birçok suçtan hapse girdiği için bir sonraki cinayet 1999'da Izabela Lewicka'ya iş önermesiyle gerçekleşti.

Lewicka işe alındığında Robinson ona kölelik ilişkisi teklif etti. Kansas'a taşındı ve Robinson, evli olmasına rağmen, ona nişan yüzüğü aldı. Kölelik teklifini kabul etti ve Robinson'ın hayatını kontrol etmesine müsaade etti. Ailesine evlendiğinden bahsetti ama kiminle olduğunu söylemedi. Lewicka 1999 yazında kayboldu.

Robinson'ın bilinen son kurbanı hemşire Suzette Trouten'di. Robinson ile onun itaatkâr seks kölesi olarak dünya seyahatine çıkmayı kabul etti. Trouten 1 Mart 2000'de öldürüldü ama ailesi onun seyahatlerini ve tecrübelerini anlattığı mektuplar almaya devam etti.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1984 - Paula Godfrey, 19	1994 Yazı - Sheila Dale Faith, 45
10 Ocak 1985 - Lisa Stasi, 19	1994 Yazı - Debbie Lynn Faith, 15
15 Haziran 1987 - Catherine Clampitt, 27	1999 Yazı - Izabela Lewicka, 21
1993 - Beverly Bonner, 49	1 Mart 2000 - Suzette Trouten, 28

Yakalanma ve Dava Süreci

1999'da Robinson dikkatsiz davranmaya başladı. Kayıp ilanları ve araştırmalarında sürekli ismi çıktığı için Kansas ve Missouri'deki polislerin dikkatini çekmişti.

2 Haziran 2000'de Robinson, cinsel şiddet ve hırsızlık şikâyetleriyle tutuklandı. Hırsızlık suçlamaları olduğu için polislerin evini arama izni vardı. Araştırma sonucundan Lewicka ve Trouten'in çürümüş bedenlerinin konduğu iki büyük varil buldular.

Missouri'de ise Robinson'ın kiraladığı depo arandı ve üç büyük varil daha bulundu. İçinde Bonner, Sheila Faith ve kızı Debbie Faith'in cesetleri vardı. Beş kurban da başlarına ağır bir cisimle aldıkları darbeyle öldürülmüştü.

Robinson'ın duruşması Trouten, Stasi ve Lewicka cinayetlerinden 2002'de başladı. Tüm suçlardan yargılandı ve Trouten ile Lewicka'yı öldürmesi dolayısıyla idam cezası, Stasi cinayetinden de ömür boyu hapis cezası aldı. Trouten'in bebeğini evlatlık verdiği için de 5 ila 20 yıl arası hapis cezası verildi.

Stasi, Clampitt ve Godfrey'in cesetlerinin nerede olduğunu söylerse Robinson'a Missouri'deki cinayet davalarında müsamaha gösterileceğine dair bir anlaşma sunuldu. Robinson bunu kabul etmedi ve başka bir itiraf pazarlığı Ekim 2003'te yapıldı. Robinson, diğer cinayetlerden yargılanması için yeterince kanıt olduğunu bildiğini beyan etti. Teknik olarak suçluluğunu kabul etmese de cinayet davalarından yargılanarak her cinayet için bir ömür boyu hapis cezası aldı.

Sonuç

Robinson'ın hareketleri ve eylemleri uzunca sürdüğü için gerekli takip yapılamıyordu; bu da polisi bildiklerinden daha fazla kurban olduğunu düşünmeye itti.

Robinson hâlâ idam gününü bekliyor.

TIAGO GOMES DA ROCHA

Doğum Tarihi: 1988
Rumuz: Goiânia Seri Katili
Ayırt Edici Özellik: Çocukken istismar edilmesiyle birlikte "öfke" cinayetleri işlediğini söylüyordu.
Kurban Sayısı: 16-39+
Cinayet Tarihleri: 2011-2014
14 Ekim 2014
Cinayet Tarzı: Ateş etme, boğma, bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Diego Martins Mendes, 6; Bárbara Ribeiro Costa, 14; Beatriz Oliveira Moura, 23; Lílian Mesquita e Silva, 16; Ana Victor Duarte, 27; Wanessa Oliveira Felipe, 51; Janaína de Souza, 24; Bruna de Sousa Gonçalves, 26; Carla Barbosa Araújo, 22; Isadora Cândida dos Reís, 24; Thamara da Conceição Silva, 17; Taynara Rodrigues da Cruz, 13; Rosirene Gualberto da Silva, 29; Juliana Neubia Dias, 22; Ana Lídia Gomes, 14; Arlete dos Anjos Carvalho, 16; Mauro Ferreira Nunes, 51; adı bilinmeyen diğer kurbanlar
Cinayet Yeri: Goiânia, Goiás kenti, Brezilya
Durum: 564 yıl 4 ay hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Rocha çocukluğu hakkında pek fazla şey paylaşmadı, dedesi ve büyükannesiyle yaşıyordu ve 11 yaşında bir komşusu tarafından cinsel istismara uğramıştı. Çocukken çok fazla zorbalık gördüğünü söylemişti. Gençliğinde güvenlik görevlisi olarak çalışmaya başladı ve bu işini hırsızlık yapmak için kullanır oldu.

Sonunda cinayetlerden tutuklandığında, hiçbir kadın onu sevmeyeceği için onları öldürdüğünü söyledi.

Cinayetler

Rocha'nın cinayetlerinde belirli bir düzen yoktu; dikkatlice planlanan cinayetler değil, gelişigüzel seçilmiş kurbanların öldüğü cinayetlerdi. Bilinen ilk kurbanı eşcinsel Diego Martins Mendes'di, 9 Kasım 2011'de öldürülmüştü. Rocha onunla birlikte olmak istediğini söyleyip ormana götürmüş ama onu boğup öldürmüştü.

Barbara Costa 18 Ocak 2014'te öldürüldü, Rocha motoruyla seyir halindeyken köşe başında büyükannesini bekleyen Costa'yı vurmuştu. Ertesi gün Beatriz Moura'yı vurarak öldürdü. 3 Şubat 2014'te çocuklarını okuldan almaya giden Lilian Mesquita e Silva'yı öldürdü. Sessizce ona yaklaşıp göğsüne ateş etmişti.

Bir sonraki kurban Ana Duarte, Rocha onu vurduğunda bir büfenin dışında duruyordu. Bir ay sonra, 23 Nisan'da eczaneden ilaç alan Wanessa Felipe'yi sırtından vurmuştu. 8 Mayıs'ta Janaína de Sauza'yı bir barda vurdu ve aynı gün Bruna Gonçalves'i otobüs beklerken öldürdü.

23 Mayıs'ta Carla Barbosa ve kardeşiyle karşılaştı, onlardan cep telefonlarını vermelerini istedi. Kız kardeşinin önünde Carla'yı vurdu. 10 Haziran günü sevgilisiyle dolaşan Isadora dos Reis'i öldürdü. Ardından hamile Thamara Silva'yı 15 Haziran'da kiliseye giderken öldürdü. Aynı gün Taynara Rodrigues da Cruz'u da vurdu.

Rosirene de Silva 19 Temmuz günü öldürüldü ve bir hafta sonra sevgilisiyle vakit geçiren Juliana Dias vurularak öldürüldü. Son bilinen kurban Ana gomes'di, o da otobüs beklerken vurulmuştu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

9 Kasım 2011 - Diego Martins Mendes, 16	8 Mayıs 2014 - Janaína de Souza, 24
18 Ocak 2014 - Barbara Ribeiro Costa, 14	8 Mayıs 2014 - Bruna de Sousa Gonçalves, 26
19 Ocak 2014 - Beatriz Cristina Oliveira Moura, 23	23 Mayıs 2014 - Carla Barbosa Araújo, 22
28 Ocak 2014 - Arlete dos Anjos Carvalho, 16	10 Haziran 2014 - Isadora Candida dos Reis, 24
3 Şubat 2014 - Lilian Mesquita e Silva, 27	15 Haziran 2014 - Taynara Rodrigues da Cruz, 13
28 Şubat 2014 - Mauro Ferreira Nunes, 51	19 Temmuz 2014 - Rosirene Gualberto da Silva, 29

14 Mart 2014 - Ana MAria Duarte, 26	25 Temmuz 2014 - Juliana Neubia Dias, 22
23 Nisan 2014 - Wanessa Oliveira Felipe, 22	2 Ağustos 2014 - Ana Lídia Gomes, 14

Yakalanma ve Dava Süreci

Gomes'in öldürülmesinden dakikalar sonra polis, Rocha'nın motor plakasının çalıntı olduğunu fark etti. 14 Ekim 2014'te tutuklandı. Sorgulama sırasında tüm cinayetleri itiraf etti, polis buna çok şaşırdı çünkü başta cinayetleri yerel çetelerin ya da uyuşturucu kartellerinin işlediğini düşünüyorlardı.

Evini aradıktan sonra silahını buldular ve balistik testi cinayet silahının o olduğunu ortaya çıkardı.

Rocha 26 kere mahkemeye çıktı ve sonunda 24 cinayet ile birlikte kanundışı silah barındırma ve hırsızlıktan yargılandı. Gelecekte başka suçlamaların da ekleneceği düşünülüyor.

Sonuç

Duruşmalarını beklerken hapse gönderilen Rocha hücresindeki ampulü kırıp bileklerini kesti. Hemen bulundu ve tedavi edildi.

Ek Bilgiler

- Soruşturmada görev alan emniyet müdürü Eduardo Prado şöyle dedi: "Gözaltındayken birini öldürürse duruşmaya çıkıp çıkamayacağını sordu."
- "Öldürmek istiyordu. Tavırları çok garipti."

DAYTON LEROY ROGERS

Doğum Tarihi: 30 Eylül 1953
Rumuz: Molalla Ormanı Katili
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, işkence, uzuvları parçalama
Kurban Sayısı: 7-8+
Cinayet Tarihleri: 1983-1987
Yakalanma Tarihi: 7 Ağustos 1987
Cinayet Tarzı: Bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Cynthia "Dee Dee" Diane DeVore, 21; Maureen Ann Hodges, 26; Reatha Marie Gyles, 16; Nondance "Noni" Kae Cervantes, 26; Lisa Marie Mock, 23; Christine Lotus Adams, 35; Jennifer Lisa Smith, 25; kimliği belirsiz bir kurban
Cinayet Yeri: Clackamas, Oregon
Durum: İdam cezasına çarptırıldı, idam gününü bekliyor.

Geçmiş

Rogers Idaho'da doğdu, ailesi sık sık taşınıyordu. Üç kardeşi vardı ve ailesi dört çocuk daha evlat edinmişti. Bu yüzden Rogers artık ailenin gözbebeği değildi. Genç yaştan itibaren küçük suçlar işlemeye başladı ve yedinci sınıfta arabalar geçerken havalı tüfekle ateş edince yakalandı.

1972'de Rogers 15 yaşındaki bir kızla sevgili oldu ve 25 Ağustos'ta onu cinsel ilişkiye girmek için ormana götürdü ama bunun yerine kızı karnından bıçakladı. Artık ona güvenmediğini söyledi ve hemen ardından hastaneye giderken ona evlenme teklifi etti.

Tutuklandı, ikinci derece saldırıdan yargılandı ve dört yıl şartlı tahliye kararı verildi. Bir yıl sonra 15 yaşındaki iki kıza kırık camla saldırmaktan tekrar yargılandı. Bu sefer akıl sağlığı yerinde olmadığı için suçlamalar düşürüldü ve hastaneye gönderildi. 12 Aralık 1974'te serbest bırakıldı.

Rogers, Ocak 1976'da birinci derece tecavüz suçundan yargılandı fakat birkaç ay sonra jüri onun masum olduğuna karar verdi. Şubat ayında ise duruşmasının başlamasını beklerken liseli bir kızı bıçakla tehdit edip ona tecavüz etti. 5 sene hapis cezası aldı. Bu davada görev alan yargıç

Rogers'ın "bulduğu yerde cinayet işleyecek biri" olduğunu söyledi. Buna rağmen 17 ay şartlı tahliye hükmü verildi. Şartlı tahliyesini ihlal etmesiyle bir 10 ay daha ceza aldı. Birkaç yıl sonra yargıç düşüncelerinde haklı çıktı.

Cinayetler

Rogers'ın yedi cinayetle bağlantısı vardı. Kurbanları genelde fahişeler, evden kaçanlar ve uyuşturucu bağımlılarıydı. Altı kurbanın cesedi Molalla, Oregon'da gizli bir ormandaki çöplükte yan yana bulundu.

Kurbanlarından biri olan Jennifer Smith, 7 Ağustos 1987 günü fahişelik yaparken Rogers'ın aracına bindi. Rogers aracı park edip kadını on bir kez bıçakladı. Karnında, göğüslerinde ve sırtında derin yaraları vardı. Kamyondan düştü ve görgü tanıkları ona hemen ambulans çağırdılar fakat hastanede yaşamını yitirdi.

Smith kamyondan düştükten sonra şahitler arabalarıyla Rogers'ın kamyonunun önünü kestiler. Yine de kaçmayı başardı. Şahitlerden biri, onu Milwaukie, Gladstone, Oregon ve Canby boyunca takip etti. Rogers kamyonu park edince şahit adresi not alıp polisi aradı.

Yakalanma ve Dava Süreci

Rogers, Smith'i öldürdükten kısa bir süre sonra tutuklandı ve cinayetten yargılandı. Duruşmasını beklerken dedektifler Mollala Ormanı'nda yedi kurban daha buldular. Hepsi vahşi istismarın kurbanı olmuştu ve vücutları parçalanmıştı. Rogers akabinde toplam sekiz cinayetten yargılandı.

Smith'i öldürdüğü için suçlu bulundu ve ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. 7 Haziran 1989'da diğer yedi cinayetten yargılanıp idam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Rogers'ın idam cezası Yüksek Mahkeme tarafından 1992 ve 2000'de olmak üzere iki kere değiştirildi. 2012'de bir kez daha değişiklik yapıldı ve uygun ceza için yeni bir duruşma talep edildi.

16 Kasım 2015'te Rogers dördüncü defa idam cezasına çarptırıldı. Cezanın ömür boyu hapse çevrilmesi için Rogers'ın gelecekte itiraz etme hakkında feragat etmesi ve tüm cinayetleri itiraf etmesi gerekiyordu.

BELGESEL KANALI TEAM

Ek Bilgiler

- Birçok kurbanının ayaklarını kesip hatıra olarak yanına alıyordu.

GLEN ROGERS

Doğum Tarihi: 15 Temmuz 1962

Rumuz: Ülkeyi boydan boya geçen katil, Kazanova katil

Ayırt Edici Özellik: Hırsızlık, tecavüz

Kurban Sayısı: 5+

Cinayet Tarihleri: 1993, 1995

Yakalanma Tarihi: 13 Kasım 1995

Cinayet Tarzı: Bıçaklama, boğma

Bilinen Kurbanları: Mark Peters, 71; Sandra Gallagher, 33; Linda Price, 30; Tina Marie Cribbs; Andy Jiles Sutton

Cinayet Yeri: Kaliforniya, Mississippi, Kentucky, Florida, Louisiana

Durum: İdam gününü bekliyor.

Geçmiş

Rogers yedi çocuklu büyük bir aileden geliyordu ve ebeveynleri Claude ile Edna Rogers tarafından Hamilton, Ohio'da yetiştirilmişti. 16 yaşına basmadan önce ortaokuldan atıldı ama sebebiyle ilgili bilgi verilmedi. Çok geçmeden, o sırada 14 yaşında olan kız arkadaşı Deborah Ann Nix başka bir çocuktan hamile kaldı. Buna rağmen evlendiler ve 1981'de bir çocukları daha oldu.

Nix'e göre, Rogers ona fiziksel şiddet uyguladığı için 1983'te boşanmak istemişti. Boşanması ve 1995'te yakalanması arasında geçen sürede Rogers'ın hayatına dair bir veri yok. Sorgusunda neredeyse 70 cinayet işlediğini itiraf etse de daha sonra hikâyesini değiştirip "şaka yaptığını" iddia etti. Hapishanedeki itirafları birçok soruyu beraberinde getirdi, örneğin Nicole Simpson ve Ron Goldman'ı öldürüp öldürmediği kesin olarak bilinmiyordu.

Cinayetler

Mark Peters'ın cesedi 10 Ocak 1994'te Rogers'ın ailesine ait bir kulübede bulundu. Peters, Ekim 1993'te Rogers'ın ona bulduğu yerde kalmaya başladı ve tam o sıralarda kayıp ilanı verildi. Rogers da ortadan kayboldu, polis sonunda Rogers'ın kardeşi Clay'in yardımıyla kulübeyi buldu. Peters'ın cesedinden geriye kemikler kalmıştı, bir sandalyeye bağlıydı ve bir mobilya yığınının altına saklanmıştı.

Sandra Gallagher, Rogers ile Van Nuys, Los Angeles'ta bir barda 28 Eylül 1995 günü tanıştı. Cesedi ertesi gün bulunduğunda kendi arabasında boğulmuş ve yakılmıştı. Araba Rogers'ın evine yakın bir yerde park halindeydi. Rogers önce Mississippi, sonra Louisiana ve Florida'ya taşındı. Kaldığı her eyalette bir kadın öldürdü.

Rogers, Linda Price ile Mississippi Şenlikleri'nde bir bira çadırında tanıştı ve Jackson'da bir süre aynı evi paylaştılar. Kız kardeşi onları 1995 Cadılar Bayramı'nda ziyaret etti ama Price kapıyı açmadı ve Rogers hiçbir yerde yoktu. Sonunda Price'ın bedeni küvette bulundu.

5 Kasım 1995'te Rogers, Tampa, Florida'da bir barda Marie Cribbs ile tanıştı. Barmenin dediğine göre Rogers onu evine götürmeyi teklif etmişti. Cesedi iki gün sonra bir motelde arkasından ve göğsünden bıçaklanmış halde bulundu. Resepsiyonist Rogers'ın birkaç gün önce motele yerleştiğini doğruladı. Cesedi bulunduktan sonraki gün cüzdanı bir mola yerinde bulundu ve üzerindeki parmak izlerinin Rogers'a ait olduğu anlaşıldı.

Rogers'ın yardımcısı Andy Jiles Sutton Bossier, Louisiana'da yaşıyordu. 9 Kasım 1995'te cesedi su yatağının üstünde ağır yaralanmış halde bulundu. Birkaç gün sonra ise Rogers'ın cinayetleri sona erdi.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

Ekim 1993 - Mark Peters, 71	5 Kasım 1995 - Tina Marie Cribbs, 34
28 Eylül 1995 - Sandra Gallagher, 33	9 Kasım 1995 - Andy Jiles Sutton, 37
30 Ekim 1995 - Linda Price	

Yakalanma ve Dava Süreci

Rogers, 13 Kasım 1995'te Kentucky'de Cribbs'in aracını kullanırken yakalandı. Cribbs'in aracı ona verdiğini söylese de polisler ona inanmadı. Rogers'ın birçok cinayetin şüphelisi olduğu biliniyordu ve anında tutuklandı.

Rogers başta neredeyse 70 cinayet işlediğini söyledi ama sonra ifadesini değiştirip bir önceki sorgusunda şaka yaptığını iddia etti; hiçbir şekilde cinayet işlememişti.

Ama mahkemeye çıktığında jüri ona inanmadı ve 11 Temmuz 1997'de Tina Marie Cribbs'i öldürmekten yargılandı. İdam cezasına çarptırıldı. 22 Haziran 1999'da Sandra Gallagher davası görüldü ve 16 Temmuz'da tekrar idam cezası aldı.

Sonuç

Rogers'ın temyiz süreci bitti, yani son temyizi kabul edilse bile idam gününe kadar ölüm cezası geçerli kalacak.

Ek Bilgiler

- Kızıl kadınlara düşkündü.

DANNY ROLLING

Doğum Tarihi: 26 Mayıs 1954
Rumuz: Gainesville Katili, James R. Kennedy
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, nekrofili, vücudu parçalama, baş kesme
Kurban Sayısı: 8
Cinayet Tarihleri: 4 Kasım 1989-27 Ağustos 1990
Yakalanma Tarihi: 8 Eylül 1990
Cinayet Tarzı: Bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Julie Grissom, 24; Sean Grissom, 8; William Grissom, 55; Sonja Larson, 18; Christina Powell, 17; Christa Hoyt, 18; Manuel "Manny" Taboada, 23; Tracy Paules, 23
Cinayet Yeri: Louisiana, Florida
Durum: Zehirli iğneyle 25 Ekim 2006'da idam edildi.

Geçmiş

Doğduğundan itibaren Rolling'in polis memuru babası James ona istenmeyen bir çocuk olduğunu söyleyip duruyordu. Çocuklar ve anneleri, babalarından korkunç şiddet görüyorlardı; hatta bir seferinde Rolling'in annesi hastaneye gidip kocasının onu kesmeye çalıştığını iddia etti. Birkaç kez kocasından ayrılmaya çalışsa da hep ona döndü. Bir kaza sırasında Rolling babası tarafından kelepçelenmişti, polis onu götürmüştü çünkü babası oğlundan "utandığını" bildirmişti.

Ergenliği ve yetişkinliğinin başında Rolling birçok kez hırsızlık yapıp tutuklandı. Bir de amigo kızların liderini, kız giyindiği sırada izlerken yakalanmıştı. Yetişkin olarak düzenli iş yapmakta zorluk çekiyordu, toplumun geri kalanıyla anlaşamıyor gibiydi. Mayıs 1990'da işler çığrından çıktı ve Rolling babasını öldürme girişiminde bulundu. Başarısız olmuştu ama babası bir kulağını ve bir gözünü kaybetti.

Birkaç ay sonra Rolling hızlıca cinayete dönüşen hırsızlık suçlarına bulaştı.

Cinayetler

4 Kasım 1989'da Shereveport'ta, William Grissom, kızı Julie ve torunu Sean yemek hazırlığı yaparken Rolling tarafından saldırıya uğradılar. Julie'nin vücudunu kesti, temizledi ve poz verdirdi. Rolling asla bu cinayetleri itiraf etmedi ama sadece kendisinin anlayacağı şekilde bu cinayetlere dair her ayrıntıyı yazdı.

Ağustos 1990 boyunca beş öğrenci, hırsızlık yapan Rolling tarafından Florida'da öldürüldü. İlk cinayet 24 Ağustos'ta gerçekleşti. Rolling, Christina Powell ve Sonja Larson'ın evine girdi. Powell koltukta, Larson da üst kattaki odasında uyuyordu. Larson'ın ağzını bantlayıp bıçaklayarak öldürdü. Ardından aşağı inip Powell'in ağzını bantladı ve bileklerini bağladı. Ona tecavüz edip sırtından beş kere bıçakladı ve iki kızı da kışkırtıcı pozlara soktu.

Ertesi gün Christa Hoyt'un evine girdi ve onun dönmesini bekledi. Kıza arkasından saldırdı, bayılana kadar onu boğdu ve ağzı ile bileklerini

BELONGS TO KALITE TEAM

bağladı. Başını kesmeden önce ona tecavüz edip bıçakladı. Başı bedene bakacak şekilde bir rafa yerleştirdi.

27 Ağustos Pazartesi günü Rolling, Tracy Paules ve Manny Taboada'nın evine girdi. Taboada'yı öldürmeden önce onu dövdü, bunu fark eden Paules yatak odasının kapısını kapatıp saklandı. Ama Rollings kapıyı kırmayı başardı. Ağzını ve bileklerini bağlayıp ona tecavüz etti. Sırtından bıçaklayıp ölü bedene poz verdirdi.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

4 Kasım 1989 - William Grissom, 55	24 Ağustos 1990 - Christina Powell, 17
4 Kasım 1989 - Julie Grissom, 24	25 Ağustos 1990 - Christa Hoyt, 18
4 Kasım 1989 - Sean Grissom, 8	27 Ağustos 1990 - Tracy Paules, 23
24 Ağustos 1990 - Sonja Larson, 17	27 Ağustos 1990 - Manny Taboaada, 23

Yakalanma ve Dava Süreci

Rolling hırsızlıktan 1990 yılının sonlarında tutuklandı ve yapılan incelemeler sonucu Grissom ailesinin öldürüldüğü olay yerindeki izlerle kendi aletleri eşleşti. Yaşadığı kamp yerini arayınca Rollings'in sözlerini cinayet itirafları şekilde yazdığı şarkılar söylediği kayıtlar ele geçirdiler. Kasım 1991'de birçok cinayetten yargılandı.

1994'te itiraf pazarlığı yapmayı talep etti. İşlediği her cinayet için idam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

25 Ekim 2006'da Rolling zehirli iğneyle idam edildi. Akşam saat 18.13'te öldüğü ilan edildi. İdamından önce son bir söz söylemek yerine ilahi okumayı seçti. Ölmeden önce ifadesini yazdı ve Grissom ailesini öldürdüğünü itiraf etti.

Ek Bilgiler

- Florida Eyalet Hapishanesi'nde idam gününü beklerken zamanını şarkılar, şiirler yazarak ve resimler çizerek değerlendirdi.

- Gişe rekorları kıran *Scream* (Çığlık) filmi Rolling'in cinayetlerinden esinlenilmişti.

ROBERT ROZIER

Doğum Tarihi: 28 Temmuz 1955
Rumuz: Neariah Israel
Ayırt Edici Özellik: Üstünlük yanlısı karanlık bir tarikat olan "Aşkın Tapınağı" üyesiydi, emirle öldürüyor ve vücutları parçalıyordu.
Kurban Sayısı: 7
Cinayet Tarihleri: 1981-1986
Yakalanma Tarihi: 31 Ekim 1986
Cinayet Tarzı: Bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Raymond Kelly, 61; Cecil Branch, 45; Rudy Broussard, 37; Anthony Brown, 28; kimliği bilinmeyen diğer kurbanlar
Cinayet Yeri: Florida, New Jersey, Missouri
Durum: İtiraf pazarlığıyla cinayetlerden 22 yıl hapis cezası aldı ama sadece 10 yıl yattı. Çek sahteciliği yüzünden üçten fazla suç yasasıyla cezası arttırıldı. 25 yıl ile müebbet arasında hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Rozier Alaska'da doğdu ve ailesi Kaliforniya'ya taşındıktan sonra Sacramento'da Cordova Lisesi'ne kaydoldu. Aberdeen Yüksek Okulu'na başladı ve arından Berkeley'de Kaliforniya Üniversitesi'nin futbol takımına transfer oldu. 1979'da Amerikan Futbol Ligi lotaryasında 9. raundda St. Louis Kardinalleri takımına seçildi. Fakat Kardinaller ile kontratı bitmeden önce sadece altı maç oynayabildi. Dedikodular uyuşturucu kullanımından sözleşmesinin feshedildiğini söylüyordu.

Rozier hafif suçlar işlemeye başladı ve hapiste altı ay geçirdikten sonra, 1982'de Yahweh ben Yahweh'in "Aşkın Tapınağı" tarikatına girdi. Adını Neariah Israel olarak değiştirdi, bu isim "Tanrı'nın çocuğu" anlamına geliyordu.

Cinayetler

Yawweh'in "Kardeşlik" adını verdiği gizli örgüte Rozier 1985'te dahil oldu. Bu gizli gruba üye olmak için adayların açık tenli bir adam öldürmesi ve cesedi onlara getirmesi gerekiyordu. Bu Rozier'i ölümcül bir yola soktu, Kardeşlik için yedi masum insanı öldürdü.

İlk emri kendini kanıtlaması için dışarı çıkıp beyaz bir adam öldürmesiydi. Sokakta dolaşırken, sarhoş olup tüm akşam arabasında uyuyakalan Raymond Kelly ile karşılaştı. Arabasına yürüdü, kapıyı açtı ve kılıçla defalarca Kelly'yi bıçakladı. Kanıt olarak götürmek için Kelly'nin kulağını kesti. Ama onu düşürdü ve kaybetti, bu yüzden diğer kulağı da kesti.

Cecil Branch sokakta tarikat üyelerinin tacizlerinden bezmiş durumdaydı. O gün kadın bir üyeyi taciz etmişti. Plakası not alındı ve o gece dairesinde üç grup üyesi belirdi ama Branch onları korkutup kaçırdı. Böylece Rozier de dahil dört ölüm meleği Branch'ın evine gidip ağzını bantlayıp onu bir sandalyeye bağladılar. Ardından 25 kez bıçakladılar. Kulağı da kesilip Yahweh'e götürüldü.

Sonraki hedef Anthony Brown ve Rudy Broussard'dı. Oturdukları apartmanın tarikata ait olmasına karşı çıkıyorlar ve bundan herkesin haberi olmasını sağlıyorlardı. Sonunda Rozier ile ölüm melekleri 1986 Cadılar Bayramı'nda bu sorunu çözdüler. Başta Broussard'ı daireden çıkarıp başından vurdular, Brown kaçmaya çalışsa da yakalandı ve vuruldu. Bu sefer görgü tanıkları vardı.

Yakalanma ve Dava Süreci

Rozier o gece, 31 Ekim 1986'da tutuklandı. Polislere tarikatın işlediği tüm suçları ve cinayetleri anlatacağını söyledi. Verdiği ifadeye takas olarak tanık koruma programına alınmak ve yeni bir kimliğe sahip olmak istedi.

Sonuç

Rozier, yeni adıyla Ramses, 5 Şubat 1999'da karşılıksız çıkan çek yüzünden tutuklandı. Polis neredeyse 2.000 dolar değerindeki çekleri top-

lamayı başardı. Polise gerçek ismini söyledi, tanık koruma programında olduğu için yargılanmayacağını düşünüyordu.

Ama yanılmıştı, sahtecilikten yargılandı. Hapishanede olduğu için Kaliforniya'daki üçten fazla suç yasasıyla cezalandırıldı, 25 yıl ila müebbet arası hapis cezası verildi. 2024'te şartlı tahliyeye başvurabilecek.

MARC SAPPINGTON

Doğum Tarihi: 9 Şubat 1978

Rumuz: Kansas Vampiri

Ayırt Edici Özellik: Yamyamcılık, uyuşturucu bağımlılığı, şizofreni

Kurban Sayısı: 4

Cinayet Tarihleri: Mart-Nisan 2001

Yakalanma Tarihi: 12 Nisan 2001

Cinayet Tarzı: Bıçaklama, ateş etme

Bilinen Kurbanları: David Mashak; Terry T. Green, 25; Michael Weaver Jr., 22; Alton "Fred" Brown Jr., 16

Cinayet Yeri: Kansas

Durum: Ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Sappington'ı, kendisi ve oğlu için çok çalışan annesi büyüttü. Babası o doğmadan önce ortadan kaybolmuştu ve onunla hiç tanışmadı. Annesi, güçlü bir erkek figürü olmadan onun doğru yolda yetişmesi için çok çabaladı; her pazar kiliseye gitmesi konusunda ısrarcıydı. Sappington kilise korosunda görev aldı ki bu gangster ve rapçilerin olduğu yoksul mahallelerinde alışılmadık bir durumdu.

Okulda iyi bir öğrenci olmamasına rağmen onda şeytan tüyü vardı. En yakın arkadaşı 16 yaşındaki Alton Brown'du, herkes ona Freddie derdi. Sappington'ı ağabey gibi görüyordu ve ona büyük hayranlık besliyordu. Ama Sappington bir zamanlar olduğu kadar masum değildi.

Ergenliğinde uyuşturucuları keşfetti, özellikle PCP adı verilen, psikotik paranoyaya neden olan bir uyuşturucuya düşkündü. Mumyalama sıvısına batırıp kurutulmuş, sokaktaki "dank" adı verilen esrara benzer sigaraları içiyordu. Uyuşturucu etkisinde polisle başı derde giriyordu, genelde küçük suçlar yüzündendi, başka insanlara zarar vermiyordu.

16 Mart 2001'de Sappington'ın uyuşturucu bağımlılığı, onu ağabeyi olarak gören genç adamın vahşi ve korkunç ölümüne neden oldu.

Cinayetler

Sappington ilk başta cinayet işlemeyi aklından geçirmiyordu, sadece hırsızlık yapacaktı. Yardımcısı Gaytan ile David Mashak'ı hedef aldılar ve onu silahla tehdit edip tüm parasını ve mücevherlerini almak istediler. Mashak boyun eğip her şeyini onlara verdi ama bir şey yüzünden Sappington ateş açtı ve onu öldürdü.

Sonraki kurbanı tek arkadaşı olan Terry Green'di. Uzun zamandır arkadaş oldukları için Green, 7 Nisan 2001'de Sappington kapısına geldiğinde şaşırmadı. Sappington'a göre kafasındaki düşünceler onu ele geçirmişti ve Green'i bodruma götürmesini söylüyorlardı. Orada ona gaddar bir şekilde bıçakla saldırdı, öyle ki duvarlara kan sıçramıştı. Daha sonra düşünceleri onu Green'in kanını içmeye itti. Bu emre itaat edip daha sonra cesetten kurtuldu.

10 Nisan'da tekrar düşünceleriyle hareket etmeye başladı ve kendine başka bir kurban buldu. Arkadaşı Michael Weaver'ı evinin dışında otururken buldu, biraz sohbet ettiler. Sappington, Weaver'in arabasıyla gezmeyi önerdi, karanlık sokakta ilerlediler. Orada arkadaşını bıçaklayarak öldürdü ve kafasındaki düşünceler onun kanını içmesini söylediğinde yakalanacağından korkup cesedi orada bırakıp kaçtı.

Eve dönerken Alton Brown ile karşılaştı. Düşüncelerinin verdiği emirlere uyarak Brown'ı evine davet etti. Bu sefer bıçaklamak yerine, Brown'ı tüfekle öldürdü. Kanını içti, bedeni parçalayıp etini çiğ çiğ yedi. Brown'dan geriye kalanları çöp torbasına koyup evden çıktı.

BELONGS TO KALKIS TEAM

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

16 Mart 2001 - David Mashak

7 Nisan 2001 - Terry Green, 25

10 Nisan 2001 - Michael Weaver, 22

10 Nisan 2001 - Alton "Fred" Brown, 16

Yakalanma ve Dava Süreci

12 Nisan 2001'de Brown'ın cesedi evinin bodrumunda bulunduktan sonra Sappington sorgulanmak üzere karakola götürüldü. Sorgusunda işlediği tüm cinayetler ortaya çıktı.

Başta Green, Weaver ve Brown cinayetlerinden yargılandı. 23 Haziran 2004'te, savunma avukatları onun uyuşturucu etkisi altında cinayet işlediğini söylese de suçlu bulundu. Üç kere ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı, hırsızlıktan 32 ay, adam kaçırmaktan 79 ay ceza daha aldı. Daha sonra hırsızlık ve Mashak cinayetinden yargılandı ve 20 yıl sonrasında şartlı tahliye olabilecek şekilde ömür boyu hapis cezası verildi.

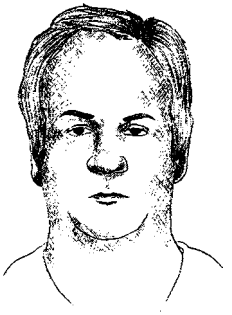
Sonuç

Sappington, kafasındaki düşüncelerin ona eğer kurbanların kanını içmez ve etlerini yemezse öleceğini söylediğini iddia ediyordu. Akıl hastası olabileceği göz önünde bulundurulsa da halüsinojenik uyuşturucuların etkisi altındaydı. Daha sonra yamyamlığa düşkün seri katil Jeffrey Dahmer'e hayran olduğu ortaya çıktı.

Ek Bilgiler

- Kansas'ta bir cinayet dedektifinin yaptığı sorguda Sappington "polisin bacağını kemirmeye izni olup olmadığını" sordu.
- Onu sorgulayan polisler Sappington'ın ifade gücü yüksek, komik ve neşeli biri olduğunu söylemişlerdi.

BILGIMSEL KAYNAK TEAM

ARTHUR SHAWCROSS

Doğum Tarihi: 6 Haziran 1945

Rumuz: Genesee Nehri Katili, Nehir Canavarı, Rochester Katili

Ayırt Edici Özellik: Muhtemel yamyamlık

Kurban Sayısı: 13

Cinayet Tarihleri: 1972, 1988-1990

Yakalanma Tarihi: 5 Ocak 1990

Cinayet Tarzı: Boğma, nefessiz bırakma, sert cisimle dövme

Bilinen Kurbanları: Jake Blake, 10; Karen Ann Hill, 8; Patricia Ives, 25; Frances Brown, 22; June Cicero, 34; Darlene Trippi, 32; Anne Marie Steffen, 28; Dorothy Blackburn, 27; Kimberly Logan; June Stotts, 30; Marie Welch, 22; Elizabeth Gibson; Dorothy Keller, 59

Cinayet Yeri: Monroe ve Wayne, New York

Durum: Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı. 10 Kasım 2008'de doğal sebeplerden öldü.

Geçmiş

Shawcross Maine'de doğdu ve küçük bir çocukken ailesiyle Watertown, New York'a taşındı. Shawcross'a göre küçükken hep altını ıslatan bir çocuktu ve annesinin cinsel istismarlarına maruz kalmıştı. Annesinin, anüsüne sert cisimler soktuğunu ve 9 yaşındayken ona oral seks yaptığını söylemişti. Ortaokuldayken de kız kardeşiyle cinsel ilişkiye girdiğini itiraf etmişti.

Okula ilk başladığında derslerinde başarılıydı ama ilk iki sene sonra puanları düşmeye başladı ve IQ testinden 86 puan aldı. Bu zihinsel engelli olduğunu gösteriyordu ama hayatının ilerleyen dönemlerinde yapılan başka bir testten 105 aldı. Shawcross, 1960'ta okuldan atılana kadar zorba, sert ve ani çıkışlar yapan bir çocuktu.

1967'de Shawcross orduya yazıldı. O sırada 21 yaşındaydı, evl ve 18

aylık br oğlan babasıydı. Orduya girince eşinden boşandı, babalık haklarından vazgeçti ve çocuk onu hiç tanımadan büyüdü. Vietnam Savaşı'na katıldığı dönemde korkunç şeyler yaptığını, hatta Vietnamlı kadınların kafasını kestiğini söylemişti. Ama kayıtlara göre hiçbir savaşa katılmamıştı.

Vietnam'dan dönünce Oklahoma'ya yerleşti ve ikinci eşi Linda'yla evlendi. Onun yangınlardan sapıkça bir zevk aldığını fark etti, ordu psikiyatrı ona Shawcross'un ateşe karşı cinsel haz duyduğunu açıklamıştı.

Shawcross ordudan atılınca karısıyla Clayton, New York'a taşındı. Hırsızlık ve kundakçılık yapmaya başladı, sonunda beş yıl hapis cezası aldı. 22 ay içeride kaldıktan sonra serbest bırakıldı, çünkü hapishanede çıkan bir ayaklanmada bir gardiyanı kurtarmıştı. Serbest kaldıktan sonra tekrar boşandı ve Watertown'a yerleşti. Mayıs 1972'de halk iki genç çocuğun ölüm haberiyle sarsıldı ve Shawcross baş şüpheli oldu.

Cinayetler

İşlediği ilk cinayetler iki çocuğu korkunç bir şekilde öldürmesiyle oldu. 7 Mayıs 1972'de Jack Owen Blake'i Watertown'da ormana götürdü, tecavüz ettikten sonra çocuğu öldürdü. Birkaç ay sonra 2 Eylül'de aynı şeyi Karen Ann Hill'e yaptı; kız işçi bayramı hafta sonu için oraya gelmişti. Ekimde tutuklandı ve iki cinayeti de itiraf etti. İtiraf pazarlığı yaptı, ceza hükmü kasıtsız öldürme olarak değiştirildi. 25 yıl hapis cezası aldı ama Nisan 1987'de şartlı tahliyeyle serbest bırakıldı.

Sonraki cinayetlerde Shawcross'ın yöntemi tamamen değişmişti. Küçük çocukları hedef almak yerine mahalledeki yetişkin fahişelere dikkatini çevirmişti. Sadece Jone Stott o mahallede yaşayan sıradan bir kadındı. Birçok kadın öldürülünce polis hava keşfi yaparak kayıp cesetleri bulmaya çalıştı. 3 Ocak 1990'da June Cicero'yu buldular. Yakınlarında gözetleme ekibi, Shawcross'u arabasının yanında Salman Creek Köprüsü üzerinden son kurbanını attığı nehre işerken gördü.

BELGESEL KANAL TEAM

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

7 Mayıs 1972 - Jack Owen Blake, 10	5 Kasım 1989 - Marie Welch, 22
2 Eylül 1972 - Karen Ann Hill, 8	11 Kasım 1989 - Frances "Franny" Brown, 22
18 Mart 1988 - Dorothy "Dotsie" Blackburn, 27	15 Kasım 1989 - Kimberly Logan, 30
9 Temmuz 1988 - Anna Marie Steffen, 28	25 Kasım 1989 - Elizabeth "Liz" Gibson, 29
29 Temmuz 1989 - Dorothy Keeler, 59	15 Aralık 1989 - Darlene Trippi, 32
29 Eylül 1989 - Patricia "Patty" Ives, 25	17 Aralık 1989 - June Cicero, 34
23 Ekim 1989 - June Stott, 30	28 Aralık 1989 - Felicia Stephens, 20

Yakalanma ve Dava Süreci

Shawcross 5 Ocak 1990'da tutuklandı. Sorguda cinayetleri işlediğine dair tek kelime etmedi. Hakkında dava açmak için yeterince kanıtları vardı ve on bir cinayetten yargılandı. Yasal danışmanlık altında tüm suçlardan masum olduğu söylendi. Psikiyatrik muayene talep edildi ve Shawcross üstünde birçok test yapıldı. Ruh sağlığıyla ilgili birçok problemi olduğu halde hukuki deyimle "aklı başında" olduğu söylendi.

Tüm suçlamalardan yargılandı ve ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Shawcross 10 Aralık 2008'de doğal sebeplerden öldü. Bacak ağrısından şikâyetçi olunca Albany Hastanesi'ne gönderildi, orada kalbi durdu. Akşam 21.50'de öldüğü söylendi.

Ek Bilgiler

Psikiyatrın analizi:

Dr. Kraus, sunduğu kapsamlı raporunda Shawcross'u "duygusal olarak tutarsız, öğrenme engelli, genetik bozukluklara sahip, biyolojik olarak bozuk, nörolojik olarak zarar görmüş bir birey, psikolojik olarak tüm hayatı boyunca dışlanmış, hayal kırıklığını ve öfkesini dışa vurmuş, aşırı

şiddetli ve yıkıcı bir saldırganlık yaşamı boyunca korku ve meydan okumayla birleşmiş ve sonunda öldürücü öfkesi baskın gelmiş" biri olarak tanımlamıştı.

Shawcross'tan alıntılar:

- "Kadının sağ bacağını aldım, dizinden kalçasına kadar yağını sıyırdı ve başka bir kıza bakarken yedim. Isırık aldığım anda kız gözlerimin önünde altına işedi."

HAROLD SHIPMAN

Doğum Tarihi: 14 Ocak 1946
Rumuz: Doktor Ölüm, Ölüm Meleği
Ayırt Edici Özellik: Hastalarını zehirleme
Kurban Sayısı: 215-250+
Cinayet Tarihleri: 1975-1998
Yakalanma Tarihi: 7 Eylül 1998
Cinayet Tarzı: Diamorfin ile zehirliyordu.
Bilinen Kurbanları: Marie West, 81; Irene Turner, 67; Lizzie Adams, 77; Jean Lilley, 59; Ivy Lomas, 63; Muriel Grimshaw, 76; Marie Quinn, 67; Laura Kathleen Wagstaff, 81; Bianka Pomfret, 49; Norah Nuttall, 64; Pamela Hillier, 68; Maureen Ward, 57; Winifred Mellor, 73; Joan Melia, 73; Kathleen Grundy, 81; Eva Lyons, 70; Sarah Hannah Marsland, 86; Mary Ellen Jordan, 73; Harold Bramwell, 73; Annie Campbell, 88; Alice Gorton, 76; Jack Shelmerdine, 77; May Slater, 84; Elizabeth Ashworth, 81; Percy Ward, 90; Moira Fox, 77; Dorothy Tucker, 51; Gladys Roberts, 78; Joseph Bardsley, 83; Winifred Arrowsmith, 70; Mary Winterbottom, 76; Ada Ashworth, 87; Joseph Everall, 80; Edith Wibberley, 76; Eileen Cox, 72; Peter Lewis, 41; May Brookes, 74; Ellen Higson, 84; Margaret Conway, 69; Kathleen McDonald, 73; Thomas Moult, 70; Mildred Robinson, 84; Frances Turner, 85; Selina Mackenzie, 77; Vera Bramwell, 79; Fred Kellett, 79; Deborah Middleton, 81; Dorothy Fletcher, 74; Thomas Fowden, 81; Mona White, 63; Mary Tomlin, 73; Beatrice Toft, 59; Lily Broadbent, 75; James Wood, 82; Frank Halliday, 76; Albert Cheetham, 85; Alice Thomas, 83; Jane Frances Rostron, 78;Nancy Anne Brassington, 71; Margaret Townsend, 80; Nellie Bardsley, 69; Elizabeth Ann Rogers, 74; Elizabeth Fletcher, 90; Alice Mary Jones, 83; Dorothea Hill

Renwick, 90; Ann Cooper, 93; Jane Jones, 83; Lavinia Robinson, 84; Rose Ann Adshead, 80; Alice Prestwich, 69; Walter Tingle, 85; Harry Stafford, 87; Ethel Bennett, 80; Wilfred Chappell, 80; Mary Emma Hamer, 81; Beatrice Helen Clee, 78; Josephine Hall, 69; Hilda Fitton, 75; Marion Carradice , 80; Elsie Harrop, 82; Elizabeth Mary Burke, 82; Sarah Jane Williamson, 82; John Charlton, 81; George Edgar Vizor, 67; Joseph Frank Wilcockson, 85; Dorothy Rowarth, 56; Mary Rose Dudley, 69; Monica Rene Sparkes, 72; Hilda Mary Couzens, 92; Olive Heginbotham, 86; Amy Whitehead, 82; Mary Emma Andrew, 86; Sarah Ashworth, 74; Marjorie Parker, 74; Nellie Mullen, 77; Edna May Llewellyn, 68; Emily Morgan, 84; Violet May Bird, 60; Jose Kathleen Diana Richards, 74; Edith Calverley, 77; Joseph Leigh, 78; Eileen Robinson, 54; Charles Edward Brocklehurst, 90; Joan Milray Harding, 82; Christine Hancock, 53; Elsie Platt, 73; Mary Alice Smith, 84; Ronnie Devenport, 57; Cicely Sharples, 87; Alice Christine Kitchen, 70; Maria Thornton, 78; Henrietta Walker, 87; - Elizabeth Ellen Mellor, 75; John Bennett Molesdale, 81; Alice Kennedy, 88; Lucy Virgin, 70; Netta Ashcroft, 71; Lily Bardsley, 88; Marie Antoinette Fernley, 53; John Crompton, 82; Frank Crompton, 86; Vera Brocklehurst, 70; Angela Philomena Tierney, 71; Edith Scott, 85; Clara Hackney, 84; Renate Eldtraude Overton, 47; Kate Maud Sellors, 75; Clifford Barnes Heapey, 85; Bertha Moss, 68; Brenda Ashworth, 63; Ernest Rudol, 82; Ada Matley Hilton, 88; Irene Aitken, 65; Arthur Henderson Stopford, 82; Geoffrey Bogle, 72; Dora Elizabeth Ashton, 87; Muriel Margaret Ward, 87; Edith Brock, 74; Charles Henry Barlow, 88; Konrad Peter Ovcar-Robinson, 43; Elizabeth Teresa Sigley, 67; Kenneth Wharmby Woodhead, 75; Hilda Mary Hibbert, 81; Erla Copeland, 79; Jane Elizabeth Shelmerdine, 80; John Sheard Greenhalgh, 88; Minnie Doris Irene Galpin, 71; Marjorie Hope Waller, 79; John Stone, 77; Elsie Godfrey, 85; Edith Brady, 72; Valerie Cuthbert, 54; Lilian Cullen, 77; Renee Lacey, 63; Leah Fogg, 82; Gladys Saunders, 82; Nellie Bennett, 86; Margaret Mary Vickers, 81; Tom Balfour Russell, 77; Carrie Leigh, 81; Marion Elizabeth Higham, 84; Elsie Hannible, 85; Elsie Barker, 84; Sidney Arthur Smith, 76; Dorothy Mary Andrew, 85; Anne Lilian Ralphs, 75; Millicent Garside, 76; Irene Heathcote, 76; Samuel Mills, 89; Thomas Cheetham, 78; Kenneth Ernest Smith, 73; Eileen Daphne Crompton, 75; David Alan Harrison, 47; Elsie Lorna Dean, 69; Irene Brooder, 76; Charlotte Bennison, 89; Charles Henry Killan, 90; Betty Royston, 70; Joyce Woodhead, 74; Rose Garlick, 76; May Lowe, 84; Mary Coutts, 80; El-

sie Cheetham, 76; Lena Norah Slater, 68; Ethel May Kellet, 74; Doris Earls, 79; Vera Whittingslow, 69; Maureen Lamonnier Jackson, 51; John Louden Livesey, 69; Lily Newby Taylor, 86; Dorothy Doretta Hopkins, 72; Nancy Jackson, 81; Mavis Mary Pickup, 79; Bessie Swann, 79; Enid Otter, 77; Florence Lewis, 79; Mary Walls, 78; Elizabeth Mary Baddeley, 83; Elizabeth Battersby, 70; Alice Black, 73; James Joseph King, 83; Mabel Shawcross, 79; Cissie Davies, 73; Laura Frances Linn, 83; Irene Berry, 74; Joan Edwina Dean, 75; Harold Eddleston, 77; Margaret Anne Waldron, 65; Irene Chapman, 74; Dorothy Long, 84; Lily Higgins, 83; Ada Warburton, 77; Martha Marley, 88

Cinayet Yeri: Batı Yorkshire, Greater Manchester, İngiltere

Durum: Ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. 13 Ocak 2004'te hücresinde kendini asarak intihar etti.

Geçmiş

Shipman Nottingham, İngiltere'de doğdu, ailesi dindar Metodistlerdi. Gençken *rugby* oynamıştı ve gayet iyiydi. Ayrıca uzun mesafe koşucusuydu, okulunun son senesinde atletizm takımının ikinci kaptanı olmuştu.

7 yaşındayken annesi akciğer kanserinden hayatını kaybetti. Annesine çok yakın olduğu için hastalığı ve ölümü onu derinden etkiledi. Hayatının sonlarına doğru doktorlar eve gelip annesine morfin enjekte ediyordu ve Shipman bu ilacın etkisini annesinin üstünde gözlemleyebilmişti. Ona göre morfin, hastalığının son safhalarında olan annesinin tüm acılarını alıp götürüyordu.

Shipman 1966'da evlendi, dört çocuk sahibi oldu. Dört sene sonra Shipman Leeds Tıp Üniversitesi'nden mezun oldu ve kariyerinin ilk beş yılında Yorkshire'da General Kliniği'nde çalıştı. 1974'te Batı Yorkshire'da pratisyen hekim olarak çalışmaya başladı.

Shipman 1975'te sahte reçete yazmaktan yakalandı. Kendisine Demerol adıyla da bilinen petidin (morfin benzeri bir ilaç) ilaçları yazıyordu. Ceza aldı ve rehabilitasyona gönderildi. İki yıl sonra tekrar pratisyen hekim olarak çalışmaya başladı, bu sefer Hyde'da, Donnybrook Hastanesi'nde görev yapıyordu. Orada 1993'te kendi ameliyatlarını yapana kadar çalıştı.

Mart 1998'de Shipman'ın ilgilendiği çoğu hasta öldüğü için halk ondan şüphelenmeye başladı. Bir endişe olarak başlasa da sorgulardan herkesi şok eden sonuçlar çıktı.

Cinayetler

Mart 1998'de yerel bir levazımatçı olan Deborah Massey, Hyde'da Brooke Muayenesi'nde çalışan Doktor Linda Reynols ile iletişime geçti. Ona Shipman'ın hastası olup ölen birçok kişinin geldiğini ve bundan kaygılandığını söyledi. Güney Manchester adli tabibi John Pollard ile de iletişime geçildi. Özellikle onay imzası gereken yaşlı kadınların yakılmasıyla ilgili bir sürü form vardı. Polise ihbar edildi ama zanlıya dair ellerinde herhangi bir kanıt yoktu.

Taksi şoförü John Shaw Ağustos 1998'de polisleri arayıp Shipman'ın birçok hastasını öldürdüğünü düşündüğünü söyledi. Angela Woodruff'ın yaşlı annesi öldükten sonra ortaya çıkan ve güvenilir olmadığı düşünülen bir vasiyet de şüphe uyandırmıştı. Çocukları ve ailesine bırakacak bir şeyi yoktu ama Shipman'a 386.000 sterlin bırakmıştı. Onlar da polise durumu bildirdiler.

Polis soruşturma başlattı ve Woodruff'ın annesi Kathleen Grundy mezarından çıkarıldı. Vücudunda diamorfin denilen bir ilaca rastlandı, son safhalarında olan kanserin sebep olduğu acıyı dindirmek için kullanılıyordu. Artık Shipman'ı yargılayacak kadar kanıtları vardı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

17 Mart 1975 - Eva Lyons, 70	18 Nisan 1981 - May Slater, 84
7 Ağustos 1978 - Sarah Hannah Marsland, 86	26 Ağustos 1981 - Elizabeth Ashworth, 81
30 Ağustos 1978 - Mary Ellen Jordan, 73	4 Ocak 1983 - Percy Ward, 90
7 Aralık 1978 - Harold Bramwell, 73	28 Haziran 1983 - Moira Ashton Fox, 77
20 Aralık 1978 - Annie Campbell, 88	7 Ocak 1984 - Dorothy Tucker, 51

10 Ağustos 1979 - Alice Maude Gorton, 76	8 Şubat 1984 - Gladys Roberts, 78
28 Kasım 1979 - Jack Leslie Shelmerdine, 77	15 Nisan 1984 - Joseph Bardsley, 83
24 Nisan 1984 - Winifred Arrowsmith, 70	1 Şubat 1985 - May Brookes, 74
21 Eylül 1984 - Mary Winterbottom, 76	4 Şubat 1985 - Ellen Higson, 84
27 Kasım 1984 - Ada Ashworth, 87	15 Şubat 1985 - Margaret Ann Conway, 69
17 Aralık 1984 - Joseph Vincent Everall, 80	22 Şubat 1985 - Kathleen McDonald, 73
18 Aralık 1984 - Edith Wibberley, 76	26 Haziran 1985 - Thomas Moult, 70
24 Aralık 1984 - Eileen Theresa Cox, 72	26 Haziran 1985 - Mildred Robinson, 84
2 Ocak 1985 - Peter Lewis, 41	23 Ağustos 1985 - Frances Elizabeth Turner, 85
17 Aralık 1985 - Selina Mackenzie, 77	7 Ekim 1986 - Mary Tomlin, 73
20 Aralık 1985 - Vera Bramwell, 79	17 Kasım 1986 - Beatrice Toft, 59
31 Aralık 1985 - Fred Kellett, 79	16 Aralık 1986 - Lily Broadbent, 75
7 Ocak 1986 - Deborah Middleton, 81	23 Aralık 1986 - James Wood, 82
23 Nisan 1986 - Dorothy Fletcher, 74	30 Mart 1987 - Frank Halliday, 76
6 Haziran 1986 - Thomas Fowden, 81	1 Nisan 1987 - Albert Cheetham, 85
15 Eylül 1986 - Mona Ashton White, 63	16 Nisan 1987 - Alice Thomas, 83
8 Mayıs 1987 - Jane Frances Rostron, 78	27 Nisan 1993 - Marjorie Parker, 74
14 Eylül 1987 - Nancy Anne Brassington, 71	2 Mayıs 1993 - Nellie Mullen, 77
11 Aralık 1987 - Margaret Townsend, 80	4 Mayıs 1993 - Edna May Llewellyn, 68
29 Aralık 1987 - Nellie Bardsley, 69	12 Mayıs 1993 - Emily Morgan, 84
30 Aralık 1987 - Elizabeth Ann Rogers, 74	13 Mayıs 1993 - Violet May Bird, 60
5 Ocak 1988 - Elizabeth Fletcher, 90	22 Temmuz 1993 - Jose Kathleen Diana Richards, 74
15 Ocak 1988 - Alice Mary Jones, 83	16 Ağustos 1993 - Edith Calverley, 77
9 Şubat 1988 - Dorothea Hill Renwick, 90	16 Aralık 1993 - Joseph Leigh, 78

15 Şubat 1988 - Ann Cooper, 93	22 Aralık 1993 - Eileen Robinson, 54
15 Şubat 1988 - Jane Jones, 83	31 Aralık 1993 - Charles Edward Brocklehurst, 90
16 Şubat 1988 - Lavinia Robinson, 84	4 Ocak 1994 - Joan Milray Harding, 82
18 Eylül 1988 - Rose Ann Adshead, 80	13 Ocak 1994 - Christine Hancock, 53
20 Ekim 1988 - Alice Prestwich, 69	9 Şubat 1994 - Elsie Platt, 73
6 Kasım 1988 - Walter Tingle, 85	17 Mayıs 1994 - Mary Alice Smith, 84
17 Aralık 1988 - Harry Stafford, 87	25 Mayıs 1994 - Ronnie Devenport, 57
19 Aralık 1988 - Ethel Bennett, 80	15 Haziran 1994 - Cicely Sharples, 87
31 Ocak 1989 - Wilfred Chappell, 80	17 Haziran 1994 - Alice Christine Kitchen, 70
8 Mart 1989 - Mary Emma Hamer, 81	27 Temmuz 1994 - Maria Thornton, 78
12 Mayıs 1989 - Beatrice Helen Clee, 78	25 Kasım 1994 - Henrietta Walker, 87
5 Haziran 1989 - Josephine Hall, 69	30 Kasım 1994 - Elizabeth Ellen Mellor, 75
6 Temmuz 1989 - Hilda Fitton, 75	29 Aralık 1994 - John Bennett Molesdale, 81
14 Ağustos 1989 - Marion Carradice, 80	9 Ocak 1995 - Alice Kennedy, 88
22 Eylül 1989 - Elsie Harrop, 82	1 Mart 1995 - Lucy Virgin, 70
26 Eylül 1989 - Elizabeth Mary Burke, 82	7 Mart 1995 - Netta Ashcroft, 71
15 Ekim 1989 - Sarah Jane Williamson, 82	7 Mart 1995 - Lily Bardsley, 88
16 Ekim 1989 - John Charlton, 81	13 Mart 1995 - Marie Antoinette Fernley, 53
18 Ekim 1989 - George Edgar Vizor, 67	21 Mart 1995 - John Crompton, 82
6 Kasım 1989 - Joseph Frank Wilcockson, 85	26 Mart 1995 - Frank Crompton, 86
18 Eylül 1990 - Dorothy Rowarth, 56	31 Mart 1995 - Vera Brocklehurst, 70
30 Aralık 1990 - Mary Rose Dudley, 69	10 Nisan 1995 - Angela Philomena Tierney, 71
7 Ekim 1992 - Monica Rene Sparkes, 72	13 Nisan 1995 - Edith Scott, 85

24 Şubat 1993 - Hilda Mary Couzens, 92	14 Nisan 1995 - Clara Hackney, 84
24 Şubat 1993 - Olive Heginbotham, 86	21 Nisan 1995 - Renate Eldtraude Overton, 47
22 Mart 1993 - Amy Whitehead, 82	4 Mayıs 1995 - Kate Maud Sellors, 75
8 Nisan 1993 - Mary Emma Andrew, 86	2 Haziran 1995 - Clifford Barnes Heapey, 85
17 Nisan 1993 - Sarah Ashworth, 74	13 Haziran 1995 - Bertha Moss, 68
17 Haziran 1985 - Brenda Ashworth, 63	21 Şubat 1996 - Jane Elizabeth Shelmerdine, 80
29 Haziran 1995 - Ernest Rudol, 82	27 Şubat 1996 - John Sheard Greenhalgh, 88
12 Temmuz 1995 - Ada Matley Hilton, 88	12 Mart 1996 - Minnie Doris Irene Galpin, 71
31 Temmuz 1995 - Irene Aitken, 65	18 Nisan 1996 - Marjorie Hope Waller, 79
29 Ağustos 1995 - Arthur Henderson Stopford, 82	24 Nisan 1996 - John Stone, 77
14 Eylül 1995 - Geoffrey Bogle, 72	7 Mayıs 1996 - Elsie Godfrey, 85
26 Eylül 1995 - Dora Elizabeth Ashton, 87	13 Mayıs 1996 - Edith Brady, 72.
24 Ekim 1995 - Muriel Margaret Ward, 87	29 Mayıs 1996 - Valerie Cuthbert, 54
8 Kasım 1995 - Edith Brock, 74	30 Mayıs 1996 - Lilian Cullen, 77
2 Kasım 1995 - Charles Henry Barlow, 88	6 Haziran 1996 - Renee Lacey, 63
25 Kasım 1995 - Konrad Peter Ovcar-Robinson, 43	10 Haziran 1996 - Leah Fogg, 82
14 Aralık 1995 - Elizabeth Teresa Sigley, 67,	17 Haziran 1996 - Gladys Saunders, 82
14 Aralık 1995 - Kenneth Wharmby Woodhead, 75	25 Haziran 1996 - Nellie Bennett, 86
2 Ocak 1996 - Hilda Mary Hibbert, 81	25, Haziran 1996 - Margaret Mary Vickers, 81
11 Ocak 1996 - Erla Copeland, 79	2 Temmuz 1996 - Tom Balfour Russell, 77

11 Temmuz 1996 - Irene Turner, 67 (Mahkûm)	29 Mayıs 1997 - Ivy Lomas, 63 (Mahkûm)
16 Temmuz 1996 - Carrie Leigh, 81	24 Haziran 1997 - Vera Whittingslow, 69
19 Temmuz 1996 - Marion Elizabeth Higham, 84	7 Temmuz 1997 - Maureen Lamonnier Jackson, 51
24 Temmuz 1996 - Elsie Hannible, 85	14 Temmuz 1997 - Muriel Grimshaw, 76 (Mahkûm)
29 Temmuz 1996 - Elsie Barker, 84	2 Ocak 1997 - Eileen Daphne Crompton, 75
30 Ağustos 1996 - Sidney Arthur Smith, 76	3 Ocak 1997 - David Alan Harrison, 47
12 Eylül 1996 - Dorothy Mary Andrew, 85	8 Ocak 1997 - Elsie Lorna Dean, 69
20 Eylül 1996 - Anne Lilian Ralphs, 75	28 Şubat 1997 - Lizzie Adams, 77 (Mahkûm)
23 Ekim 1996 - Millicent Garside, 76	22 Mart 1997 - Rose Garlick, 76
20 Kasım 1996 - Irene Heathcote, 76	27 Mart 1997 - May Lowe, 84
23 Kasım 1996 - Samuel Mills, 89	21 Nisan 1997 - Mary Coutts, 80
4 Aralık 1996 - Thomas Cheetham, 78	25 Nisan 1997 - Elsie Cheetham, 76
17 Aralık 1996 - Kenneth Ernest Smith, 73	29 Eylül 1997 - Enid Otter, 77
20 Ocak 1997 - Irene Brooder, 76	10 Kasım 1997 - Florence Lewis, 79
27 Ocak 1997 - Charlotte Bennison, 89	14 Kasım 1997 - Mary Walls, 78
3 Şubat 1997 - Charles Henry Killan, 90	21 Kasım 1997 - Elizabeth Mary Baddeley, 83
4 Şubat 1997 - Betty Royston, 70	24 Kasım 1997 - Marie Quinn, 67 (Mahkûm)
23 Şubat 1997 - Joyce Woodhead, 74	8 Aralık 1997 - Elizabeth Battersby, 70
21 Mayıs 1997 - Doris Earls, 79	9 Aralık 1997 - Laura Kathleen Wagstaff, 81 (Mahkûm)
25 Nisan 1997 - Jean Lilley, 58 (Mahkûm)	10 Aralık 1997 - Bianka Pomfret, 49 (Mahkûm)
2 Mayıs 1997 - Lena Norah Slater, 68	12 Mayıs 1997 - Ethel May Kellet, 74

BELONGS TO KAOTIC TEAM

10 Ağustos 1997 - Dorothy Doretta Hopkins, 72	11 Mayıs 1998 - Winifred Mellor, 73 (Mahkûm)
1 Eylül 1997 - Nancy Jackson, 81	22 Ocak 1998 - Mabel Shawcross, 79
22 Eylül 1987 - Mavis Mary Pickup, 79	26 Ocak 1998 - Norah Nuttall, 64 (Mahkûm)
26 Eylül 1997 - Bessie Swann, 79	2 Şubat 1998 - Cissie Davies, 73
13 Şubat 1998 - Laura Frances Linn, 83	9 Şubat 1998 - Pamela Marguerite Hillier, 68 (Mahkûm)
15 Şubat 1998 - Irene Berry, 74	6 Mart 1998 - Margaret Anne Waldron, 65
18 Şubat 1998 - Maureen Alice Ward, 57 (Mahkûm)	7 Mart 1998 - Irene Chapman, 74
27 Şubat 1998 - Joan Edwina Dean, 75	13 Mart 1998 - Dorothy Long, 84
4 Mart 1998 - Harold Eddleston, 77	17 Mart 1998 - Lily Higgins, 83
18 Aralık 1997 - Alice Black, 73	24 Mart 1998 - Martha Marley, 88
24 Aralık 1997 - James Joseph King, 83	12 Haziran 1998 - Joan May Melia, 73 (Mahkûm)
20 Mart 1998 - Ada Warburton, 77	24 Haziran 1998 - Kathleen Grundy, 81 (Mahkûm)

Yakalanma ve Dava Süreci

Shipman 7 Eylül 1998'de tutuklandı. Evini arayınca bir daktilo buldular, Kathleen Grundy'nin sahte vasiyeti bu daktiloda yazılmıştı. Polis Shipman'ın ölüm ilanı imzaladığı tüm dosyalarını inceledi, başta toplam 15 dosya vardı.

Her dosyayla Shipman'ın yöntemini keşfettiler. Hastalara diamorfin verip ölüm ilanlarını hazırlıyordu, daha sonra tıbbi kayıtlarda sahtecilik yaparak hastanın sağlığının kötüleştiğini yazıyordu. Shipman'ın ilgilendiği tüm hastaların kayıtları derinlemesine incelenince 250 kurbanı olduğu ortaya çıktı.

5 Ekim 1999'da Shipman'ın duruşması başladı. Irene Turner, Marie West, Jean Lilley, Lizzie Adams, Ivy Lomas, Marie Quinn, Muriel Grim-

shaw, Kathleen Wagstaff, Norah Nuttall, Bianka Pomfret, Pamela Hillier, Winifred Mellor, Maureen Ward, Kathleen Grundy ve Joan Melia cinayetlerinden yargılandı. 1995 ile 1998 yılları arasındaki bu cinayetler zehirli iğne kullanılarak gerçekleştirilmişti.

Duruşma bittiğinde jüri davayı altı gün boyunca gözden geçirdi. 31 Ocak 2000'de 15 cinayet ve bir sahtecilik suçundan hüküm giydi. 15 tane ömür boyu hapis cezası, sahtecilikten de dört sene ceza aldı. İçişleri Bakanı ömür boyu hapis cezasının yerinde bir karar olduğunu açıkladı.

Sonuç

13 Ocak 2004'te Shipman, Wakefield Hapishanesi'ndeki hücresinde kendini asarak intihar etti. Akşam 18.20'de bulundu ve 20.10'da öldüğü ilan edildi. Yatak çarşaflarını pencere çubuklarına bağlayarak kendini asmıştı. Ölümüyle bazı kurbanların ailesi rahata kavuştu, diğerleri ise aldatılmış hissetti çünkü hastalarını neden öldürdüğüne dair herhangi bir cevap ya da itiraf duyamamışlardı.

Neden intihar ettiği bilinmemesine rağmen nezaret memuruna ölürse karısının maddi olarak güvencede olup emekli maaşını alıp alamayacağını sormuştu. Shipman 60 yaşına kadar yaşasaydı karısı bu hakkını kaybedecekti.

Ek Bilgiler

- 2002 yapımı *Harold Shipman: Doctor Health* (Doktor Ölüm) filminde John Hurt'e başrol teklif edilmişti fakat o bunu geri çevirdi çünkü projenin "tatsız bir iş" olduğunu düşünüyordu.
- Hyde Park'ta "Huzur Bahçesi" adı verilen, Shipman'ın kurbanlarının anıldığı bir bahçe bulunuyor.

DANIEL LEE SIEBERT

Doğum Tarihi: 17 Haziran 1954
Rumuz: Yok
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, hırsızlık
Kurban Sayısı: 9 - 12
Cinayet Tarihleri: 1979, 1985-1986
Yakalanma Tarihi: 4 Eylül 1986
Cinayet Tarzı: Boğma, bıçaklama
Bilinen Kurbanları: İsmi bilinmeyen eşcinsel bir erkek, Gidget Castro, 28; Nesia McElrath, 23; Kız arkadaşı Sherri Weathers, 24; iki çocukları Chad, 5 ve Joseph, 4; Linda Jarman, 33; Linda Faye Odum, 32; Beatrice McDougall, 57
Cinayet Yeri: Kaliforniya, New Jersey, Alabama
Durum: İdam cezasına çarptırıldı. Kanser yüzünden 22 Nisan 2008'de öldü.

Geçmiş

Siebert, şiddet, istismar ve otorite dolu bir evde büyüyen çocuklardan biriydi. Babası sadist bir adamdı, Siebert'e cinsel ve fiziksel istismarda bulunuyordu. Siebert'in dediğine göre babası ona tecavüz etmiş, dövmüş, oral seks yapmış ve onunla cinsel ilişkiye girmişti. Bir de babasıyla birlikte olmadan önce kız iç çamaşırı giymeye zorlanıyordu. Çoğunlukla ağzı bağlıydı ve bazen babasının onun üstüne işediğini söylemişti.

Siebert'in babası oğlunun üstünde kırbaç kullanmaya düşkündü; vücudundaki izler ömrünün sonuna kadar geçmedi. Annesi kocasından çok korktuğu için olup biteni ne birisine anlatabiliyor ne de evden çekip gidebiliyordu. Sonunda Siebert 11 yaşındayken cesaretini topladı ve çocuklarını alıp evden ayrıldı. Bir yıl sonra bir erkekle ilişkisi başladı ve Siebert evden kaçtı. Sokaklarda yaşarken uyuşturucu kullanıp fahişelerle birlikte oldu.

Siebert kendine çekidüzen vermek için Daniel Marlow takma adını kullanarak 1972'de deniz kuvvetleri ordusuna yazıldı. Disiplinli ortamın ona iyi geleceğini ummuştu fakat erkenden onursuz bir şekilde ordudan

atıldı. Nedeni bilinmiyordu. Sonraki iki yıl boyunca Siebert'in iki çocuğu oldu ve oğlu daha sonra yetişkinliğinde, onun hapishane arkadaşı oldu.

1979'da Siebert kasıtsız adam öldürmekten yargılandı. Serbest kaldıktan sonra şehir şehir gezmeye başladı, Danny Spence adını kullanıyordu. 1985 yılının sonunda Donald Hendren ile tanıştı, Hendren Alabama'ya körler ve sağırlar okulunda çalışmaya gidiyordu. Siebert'e onunla gelmesini önerdi ama Siebert kabul etmeyince yolları ayrıldı. Fakat Hendren, Ocak ayında Siebert'i aradı ve bu sefer Siebert onun yanına, Talladega, Alabama'ya taşınmayı kabul etti.

Siebert resim öğretmeni olarak okulda ders vermeye başladı, bunu kalıcı bir iş imkânı olarak görüyordu. Ama öğrencilerinden biri olan Sherri Weathers ile çıkmaya başladı ki bu, okulun yasalarına aykırıydı. Ardından yaşanan her şey onun hayalini sürdürememesine neden oldu.

Cinayetler

1996'da Sherri Weathers bir hafta boyunca derse gitmedi. Dairesine bakıldığında Sherri ve iki çocuğunun cesedi bulundu. Üçü de öldürülmüştü. Soruşturma ilerledikçe başka bir öğrenci olan Linda Jarman'ın kayıp olduğunu fark ettiler. O da evinde ölü bulundu.

Öğrencilerin cinayetini araştırırken, Daniel Spence isimli resim öğretmeni de sorgulandı. Çünkü onun Sherri Weathers'a olan ilgisini herkes biliyordu. Parmak izini aldıklarında düşündükleri kişi olmadığını anladılar; o aslında Siebert'ti ve kasıtsız adam öldürmeden yargılanmıştı, ayrıca bir saldırı suçuyla ilgili olarak hakkında tutuklama emri çıkarılmıştı.

İlerleyen araştırmalar 19 Şubat 1986'da Linda Odum kaybolmadan önce onunla çıktığını gösterdi. Bir ay sonra cesedi bulundu ve öldürüldüğü kesinleşti. Arabası çalınmıştı, bulunduğunda içindeki parmak izlerinin Siebert'e ait olduğu anlaşıldı.

Siebert sonraki altı ay boyunca kaçtı, arkadaşını aradığı anda polise ihbar edildi. Bir daha arkadaşını aradığında telefonu takip edildi ve polis onun nerede olduğunu tespit etti.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

Aralık 1985 - Gidget Castro, 28	19 Şubat 1986 - Chad Weathers, 5
Aralık 1985 - Nesia Gail McElrath, 23	19 Şubat 1986 - Joseph Weathers, 4
19 Şubat 1986 - Linda Jarman, 33	19 Şubat 1986 - Linda Faye Odum, 32
19 Şubat 1986 - Sherri Weathers, 24	8 Mart 1986 - Beatrice McDougall, 57

Yakalanma ve Dava Süreci

Siebert 4 Eylül 1986 günü işe geldiğine polisler tarafından karşılandı ve hemen tutuklandı. Karakolda sorgulanırken Alabama'da işlediği beş cinayetle birlikte diğerlerini de itiraf etti. Toplamda 12 kişiyi öldürmüştü.

Mahkemeye çıktığında suçlu bulundu ve idam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Siebert 25 Ekim 2007'de idam edilecekti fakat birkaç saat öncesinde idamı ertelendi. Pankreas kanserinden muzdaripti ve tedavi görüyordu. O yıl aralık ayında bir pornografi dosyası nedeniyle sorgulandı ama aleyhinde bir karar alınmadı.

22 Nisan 2008'de kanserin sebep olduğu komplikasyonlar yüzünden gece 01.35'te öldü. 21 seneden fazla bir süre boyunca idam edileceği günü beklemişti.

ROBERT JOSEPH SILVERIA, JR.

Doğum Tarihi: 3 Mart 1959
Rumuz: Yük vagonu katili, Manevracı
Ayırt Edici Özellik: Hırsızlık, çete üyesi
Kurban Sayısı: 14+
Cinayet Tarihleri: 1981-1996
Yakalanma Tarihi: 2 Mart 1996
Cinayet Tarzı: Bıçaklama, sert cisimle dövme
Bilinen Kurbanları: Anthony Garcia, 62; Darren Royal Miller, 19; Willie Clark, 52; Michael Garfinkle, 20; Roger Bowman, 38; James McLean, 50; Charles Randall Boyd; Paul Wayne Matthews, 43; William Avis Pettit Jr., 39; Michael Clites, 24; Michael Brandolino; kimliği bilinmeyen diğer kurbanlar

Cinayet Yeri: Amerika'da birçok şehir
Durum: Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı.

Geçmiş

Orta sınıf bir ailede büyümesine rağmen Silveria, hayatı boyunca alkol ve uyuşturucu problemleriyle uğraşmıştı. Düzenli olarak eroin, meth ve taş kokain kullanıyor; bunların hepsini alkolle birlikte tüketiyordu. Kafasını yükseltecek ne varsa almaya hazırdı.

Babası Silveria için çalıştığı havalimanında birçok iş bulmuştu ama her bir işini madde bağımlılığı yüzünden kaybetmişti. Evlendi ama karısı onu terk etti, uyuşturucu ve alkol bağımlılığına müsamaha gösteremiyordu.

O zamanlarda Freight Train Riders of America (Amerika Nakliye Treni Şoförleri) [FTRA] adında bir grup vardı, günlerini ve gecelerini nakliye trenlerindeki yük vagonlarını sürerek geçiriyorlardı. Aslında Vietnam Savaşı'ndan dönen askerler tarafından kurulmuştu ama çok geçmeden diğerleri de işe girebilmişti; Silveria da dahil. Üye olduğunu göstermek için her zaman yanında bir bandana ve rozet taşıyordu. Bu rozet, Tamir Ekibi isimli bir grubun üyesi olduğunu gösteriyordu. Onların işi FTRA üyeleri arasında düzeni sağlamak ve onları kontrol etmekti.

FTRA, nakliye trenlerindeki hırsızlık ve saldırı dahil birçok suça ortak olmuşlardı. Bağımlı ve öfkesini kontrol etmekte zorlanan Silveria için bu saldırılar çok daha ileri gidebiliyordu.

Cinayetler

Silveria bu nakliye trenlerini sürerken potansiyel kurbanlarla tanışıyordu. Genelde evsiz erkeklere saldırıyordu, ırkı ve yaşı hiç fark etmiyordu. Kurbanlarını, "Haydut sopası" adını verdiği uzun bir sopayla döverek öldürmeyi tercih ediyordu. Bazen kurbanlar metal çubukla ya da taşla, o an Silveria'nın eline ne geçerse onunla öldürülüyordu. Cesetleri atma ya da gömme gibi bir derdi yoktu, onları hep demiryolu kenarına bırakıyordu.

Kurban öldüğünde tüm eşyalarını, özellikle satabileceği ya da kullanabileceği ne varsa alıyordu; ki buna para ve uyuşturucu da dahildi. Ay-

rıca kurbanın kimliğini de alıyordu, böylece sosyal yardım paralarını ve gıda pullarını biriktiriyordu.

Silveria içindeki "öfkenin" oldukça farkındaydı. Evsiz biriyle tanışıp onlarla birlikte eğleniyor ve ardından sinirlenecek bir şey buluyordu. Sonra onları döverek öldürüyor, içindeki öfkeyi dışa vuruyordu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

9 Nisan 1989 - Anthony Garcia, 62	26 Temmuz 1995 - Charles Randall Boyd
8 Temmuz 1992 - Darren Royal Miller, 19	Ekim 1995 - Kimliği belirsiz bir uyuşturucu taciri
28 Nisan 1994 - Willie Clark, 52	15 Ekim 1995 - Paul Wayne Matthews, 43
2 Ağustos 1994 - Michael Garfinkle, 20	1 Aralık 1995 - William Avis Pettit Jr., 39
21 Nisan 1995 - Roger Bowman, 38	6 Aralık 1995 - Michael A. Cites, 24
22 Temmuz 1995 - James McLean, 50	23 Aralık 1995 - Michael A. Brandolino

Yakalanma ve Dava Süreci

Michael Cites'ın cesedi Oregon'da bir trende bulundu ve davayı soruşturan dedektif onunla birlikte trende olan kişileri tespit etmeyi başardı. Cites'ı son gören kişiler onun "Manevracı" yani Silveria olduğunu söylediler. Dedektif başta iki farklı kişi olarak anlasa da Silveria'dan lakabıyla bahsettiklerini fark etti. Şahitlere göre Silveria ve Cites uyuşturucu almaya gitmişlerdi.

Tüm emniyet müdürlükleriyle durum paylaşıldı ve Silveria aranmaya başlandı. 2 Mart 1996'da onu Kaliforniya'da yakalayıp gözaltına aldılar. Sorgu sırasında "Manevracı" ve Silveria'nın aynı kişi olduğu anlaşıldı. Silveria, Tanrı'nın ona teslim olmasını ve William Pettit ile Michael Cites cinayetlerini itiraf etmesini söylediğini iddia etti.

Sorguda işlediği diğer cinayetleri de itiraf etti. Her cinayetin nerede gerçekleştiğini gösteren bir harita çizdi ve detaylarını verdi. Bu çizim en az 14 cinayet işlendiğini gösterdi.

Silveria cinayetten üç duruşmaya çıktı. 30 Ocak, 17 Şubat ve 20 Mayıs 1998'de üç cinayetten de suçlu bulundu. İtiraf pazarlığına girmeyi kabul ettiği için ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı.

Sonuç

Silveria toplamda 47 cinayet işlediğini söylese de polis onun sadece 14 cinayetten suçlu olduğunu düşünüyordu. Cinayetlerin doğası gereği, öldürülen kurbanların cesetlerinin bulunamaması ve fail sebebiyle birçok cinayet hiç çözülemeyecek.

GEORGE JOSEPH SMITH

Doğum Tarihi: 11 Ocak 1872
Rumuz: Gelinleri küvette öldüren katil, Oliver George Love, George Rose Smith, Charles Oliver James, John Lloyd, Henry Williams**Ayırt Edici Özellik:** Çok eşlilik, sigorta sahteciliği
Kurban Sayısı: 3
Cinayet Tarihleri: 1912-1914
Yakalanma Tarihi: 1 Şubat 1915
Cinayet Tarzı: Suda boğma
Bilinen Kurbanları: Beatrice "Bessie" Mundy, 31; Alice Burnham, 25; Margaret Elizabeth Lofty, 38
Cinayet Yeri: İngiltere
Durum: 13 Ağustos 1915'te asılarak idam edildi.

Geçmiş

Smith masum bir çocuk değildi. Daha sadece 9 yaşındayken, davranışları yüzünden çocuk ıslahevine gönderildi. Sonrasında da hırsızlık ve dolandırıcılık yapmaya devam etti. 1886'da bir kadını, iş vereninden para çalmaya ikna etti; böylece bir fırın dükkânı açabilecekti. Yakalandı ve 12 ay hapis cezası verildi.

Smith, 1898'de Caroline Thornhill ile evlendi ama gerçek adını kullanmadı. O zamana kadar takma isim kullanmaya çok düşkündü ve Oliver George Love ismiyle evlenmişti. Çift Leicester'dan Londra'ya taşındı. Karısı hizmetçi olarak çalışmaya başladı ve kocasının ceplerini doldurmak için hırsızlık yapmaya başladı. Sonunda yakalandı ve 12 ay hapis cezasına çarptırıldı.

Serbest kaldığında hırsızlığa onu teşvik edenin Smith olduğunu söyledi. Smith hemen yargılandı ve 2 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Karısı Kanada'ya taşındı. Smith 1899'da başka bir kadınla evlendi ve iki eşli olarak hapishaneden serbest kaldı, yeni eşinin banka hesaplarını boşalttı ve oradan ayrıldı.

Tekrar Haziran 1908'de Florence Wilson'la evlendi. Onu terk ettikten sonraki ay, kadının banka hesabından 30 sterlin çekti ve nakit para karşılığı karısının eşyalarını sattı. Aynı ay, onun verdiğii hizmetçi arama ilanına dönüş yapan Edith Peglar ile evlendi. Bu evliliklerin hiçbiri kanuna uygun değildi, hepsinde farklı sahte isimler kullanmıştı.

Sürdürdüğü tüm evliliklere rağmen Smith her zaman haksız kazançlarını toplamış halde Peglar'ın yanına dönüyordu. Ekim 1909'da Smith, George Rose Smith adını kullanarak Sarah Freeman ile evlendi. Bir kere daha kadının, o zamanlar büyük para sayılan 400 sterlinini alıp ayrıldı. Bir sonraki eşler Alice Bunham ve Bessie Munday idi.

Charles Oliver James adıyla Alice Reid ile Eylül 1914'te evlendi. 1908 ile 1914 yılları arasında toplamda yedi evliliği vardı ve her zaman parasını çaldıktan sonra "karısından" ayrılıyordu. 1915'te biri Alice Smith (Burnham) olmak üzere iki kadının öldürülmesiyle endişeler arttı ve polisler Smith'e yöneldi.

Cinayetler

Bölge dedektifi Arthur Neil Ocak 1915'te Blackpool'da pansiyonu olan bir adamdan bir mektup aldı. Pansiyon sahibi Joseph Crossley mektubun yanına aynı durumda öldürülen iki kadının gazetede çıkan haberlerini iliştirmişti. İlk olarak Margaret Elizabeth Lloyd evindeki küvette kocası John Lloyd ve ev sahibi tarafından ölü bulunmuştu. Ölümü 1914'ün sonlarında gerçekleşmişti.

İkinci gazete kupüründe 1913'te küvette ölü bulunan Alice Smith vardı. Kocası George Smith tarafından bulunmuştu. Crossley mektubunu, bu cinayetlerden şüphelenen karısı ve Charles Burnham adında bir adamın adına yazmıştı. Polisi araştırma yapmaları için haberdar ediyorlardı.

Neil, Margaret Lloyd'un öldüğü yere gitti. Küvetin boyutunu görünce yetişkin bir kadının orada nasıl boğulduğuna anlam veremedi. Adli tabiple konuşup şiddet izlerini sordu ama cesette bulunan tek iz, sol dirseğinin altındaki morluktu. Neil ayrıca kadının ölümünden üç saat önce yazılan bir vasiyet mektubu buldu, kocası onun ölümünden yarar sağlayacak tek kişiydi. Tüm birikimleri de o gün bankadan çekilmişti.

Oradan ayrıldıktan sonra adli tabip Neil'i aradı ve sigorta şirketinin vasiyet ve sigorta poliçesi nedeniyle ölümle ilgili soruşturma başlatacağını söyledi. Neil daha fazla bilgi toplamak için cevabı ertelemesini söyledi. Sonra Blackpool polisiyle Alice Smith cinayeti hakkında irtibata geçti. Araştırmalar onun da ölmeden önce sigorta poliçesi yaptırdığını ve vasiyetinde her şeyi kocasına bıraktığını gösterdi. Ayrıca pansiyona yerleşmeden önce Mr. Smith'in küveti incelemek istediğini söylediği ortaya çıktı.

Neil adli tabiple iletişime geçti ve ona sigorta şirketine ölümle ilgili her şeyin normal olduğunu gösteren bir rapor vermesini söyledi; böylece şüpheli avukatın ofisine gittiğinde onu yakalayabileceklerdi. Planı işledi, 1 Şubat günü şüpheli ortaya çıktı. Neil onun John Lloyd olup olmadığını sordu, adam onayladı. Ama George Smith olup olmadığını sorduklarında bunu inkâr etti. Neil onu çok eşlilikten sorgulayacağını söyleyince iki adamın da kendisi olduğunu itiraf etti.

Yakalanma ve Dava Süreci

Tutuklandıktan sonra Beatrice Munday cinayetiyle ilgili daha fazla şey öğrendiler. o da Alice Smith'ten bir sene sonra küvette öldürülmüştü. Kocasının adı Henry Williams'tı, Smith'in takma adlarından biriydi.

22 Haziran'da Old Bailey'de mahkemeye çıktı. O zamanki İngiliz kanunlarına göre sadece Beatrice Munday cinayetinden yargılanabiliyordu. Ama başsavcılık Smith'in işlediği diğer cinayetlerle ilgili detayları ve öldürme biçimini mahkemeye sundu. 20 dakikalık müzakereden sonra Smith 1 Temmuz'da suçlu bulundu ve idam cezasına çarptırıldı.=

Sonuç

Smith, 13 Ağustos 1915'te asma tahtasına götürüldü. Duruşmasında "sistemin" kullanımı ön plana çıktı ve işlediği diğer cinayetler de kanıt olarak mahkemede kullanıldı. Örneğin, birden fazla cinayet olan davalarda her ikisi de bir duruşmada örnek göstermek için kullanılıyordu. Bu daha sonra başka cinayet davaları için de örnek oldu.

LEMUEL SMITH

Doğum Tarihi: 23 Temmuz 1941
Rumuz: Yok
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, vücudu parçalara ayırma, hırsızlık
Kurban Sayısı: 6
Cinayet Tarihleri: 1958, 1976-1977, 1981
Yakalanma Tarihi: 19 Ağustos 1977
Cinayet Tarzı: Boğma, ateş etme, dövme
Bilinen Kurbanları: Dorothy Waterstreet; Robert Hedderman, 48; sekreteri Margaret Byron, 59; Joan Richburg, 24; Maraile Wilson, 30; Donna Payant, 31 (kadın hapishane memuru)
Cinayet Yeri: Albany, New York
Durum: İdam cezası daha sonra ömür boyu hapis cezasına çevrildi.

Geçmiş

Smith, New York'ta dindar bir ailenin çocuğu olarak doğdu. 11 yaşındayken, 9 yaşında bir kız çocuğunu neredeyse boğarak öldürdüğünü söylemişti fakat buna dair bir kanıt bulunamadı. Ailesi dindar ve kiliseye giden insanlar olsa da Smith'in şiddetle dolu karanlık bir tarafı vardı.

16 yaşında hırsızlık ve Dorothy Waterstreet cinayetinde şüpheli durumuna düştü. Smith'in suçlu olduğuna dair kanıtlar mevcuttu ama bölge savcısı aceleyle itiraf almaya çalıştığı için dava düşürüldü. Smith resmi olarak ne tutuklandı ne de yargılandı.

Çok geçmeden Smith, Baltimore, Maryland'e taşındı; polisin üstünde kurduğu baskıdan kaçmak istiyordu. Ama bir kadını kaçırdı ve onu döverek öldürecekken bir şahit tarafından fark edildi. Bu sefer tutuklanıp yargılandı ve 12 Nisan 1959'da 20 sene hapis cezasına çarptırıldı.

Neredeyse 10 yıl sonra, Mayıs 1968'de şartlı tahliyeyle serbest bırakıldı. Ama beladan uzun süre uzak duramadı ve o ay bir kadını kaçırıp cinsel tacize maruz bıraktı. Kadın ondan kaçmayı başardı, aynı gün Smith annesinin arkadaşlarından birini kaçırıp tecavüz etti. Kadın Smith'i onu bırakması için ikna etti ve Smith tekrar tutuklandı, 15 seneden fazla hapis cezası aldı.

Şaşırtıcı bir şekilde, 18 yıllık hapis cezasının 17 yılını dolduran Smith, yeni çıkan yasa gereği tekrar serbest bırakıldı. 5 Ekim 1976'da serbest kaldı. Ertesi ayın sonlarında en korkunç suçunu işlemiş, insanları öldürmeye başlamıştı.

Cinayetler

Smith hapisten çıktıktan bir ay sonra, Robert Hedderman ve sekreteri Margaret Byron'ın cesetleri, Albany'de Hedderman'ın dini ürünler satan mağazasında 24 Kasım günü bulundu. Kanıtlar insan dışkısıyla kirletilmişti, adli olarak şüpheliyi tespit etmek için ise çok kullanışlıydı.

23 Aralık'ta Joan Richburg, Colonie'de bir marketin dışında arabasında saldırıya uğradı. Tecavüze uğradı, öldürüldü ve vücudu parçalandı. Olay yerinde bulunan saç örneği Smith ile eşleşti; fakat polis araştırmalarına devam ederken o serbestçe dolaşıyordu.

Maralie Wilson 22 Temmuz 1977'de Schenectady, New York'ta tren raylarının yakınında boğularak öldürülmüş ve parçalanmış halde bulundu. Bu sefer diğer kurbanlardan daha kötü bir şekilde parçalanmıştı. Smith'in sık sık gittiği bir alanda bulunmuştu, görgü tanıklarının da verdiği eşkâller Smith ile uyuşunca bir numaralı şüpheli haline geldi.

19 Ağustos 1977'dee Smith Marianne Maggio'yu (18) kaçırıp ona tecavüz etti. Onu kendisiyle Albany'ye gitmeye zorladı ve araba polis tarafından durdurulunca Smith tutuklandı.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

21 Ocak 1958 - Dorothy Waterstreet	23 Aralık 1976 - Joan Richburg, 24
24 Kasım 1976 - Robert Hedderman, 48	22 Temmuz 1977 - Maralie Wilson, 30
24 Kasım 1976 - Margaret Byron, 59	15 Mayıs 1981 - Donna Payant, 31

Yakalanma ve Dava Süreci

Smith'i araştırırken polis yüzbaşı Don Pinto Maralie Wilson'ın cinayet mahalli fotoğraflarına bakarken cesedin burnunda bir ısırık izi fark etti. Cesedi mezarından çıkardılar, ısırık izi Smith'in diş kayıtlarıyla eşleşti.

Ekim ayının sonlarında Smith ve dört adam karakolda zanlı tespiti için sıraya dizildiler. Bleecker Stadyumu'ndaki münferit ekranların arkasına yerleştirildiler. Polis köpeğine de Hedderman cinayet mahallindeki dışkı koklatıldı. Köpek direkt Smith'in yanına gitti. Adamların yerlerini değiştirip tekrar denediler ve köpek ikinci kez anında Smith'e gitti.

5 Mart 1978'de alınan ısırık örneği de kanıtlar arasına girince Smith beş cinayet işlediğini itiraf etti. Ayrıca çoklu kişilik bozukluğundan muzdarip olduğunu ve ölü ağabeyinin ruhu tarafından kontrol edildiğini söyledi. Akıl hastası olarak tanımlanmaya çalışsa da sonunda 9 Mart 1978'de tecavüzden suçlandı ve 10 ila 20 yıl arası hapis cezası verildi.

Dört günlük jürisiz duruşma 21 Temmuz 1978'de başladı, Smith adam kaçırmadan suçlu bulundu ve 25 yıl ile müebbet arası hapis cezası aldı. 2 Şubat 1979'da Hedderman mağazasındaki ikili cinayetten de yargılanarak 50 yıl ile müebbet arası hapis cezası aldı.

Wilson ve Richburg cinayetlerinden de hakkında dava açıldı, ama önceki cezalarından dolayı hiçbir zaman serbest bırakılmayacağı için soruşturmalar kapandı.

Sonuç

Hapiste, hapishane memurunu öldürdüğü için neredeyse 20 sene hücre tecritine kondu. Çünkü diğer hapishane mahkûmlarına ve çalışanlarına karşı ciddi tehlike arz ediyordu. O zamanlarda hücre tecritinde en uzun kalan mahkûmdu.

BELONGS TO KALUCE TEAM

MORRIS SOLOMON JR.

Doğum Tarihi: 15 Mart 1944
Rumuz: Sacramento Katili
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, fahişe kurbanlar
Kurban Sayısı: 6-7
Cinayet Tarihleri: Haziran 1986-Nisan 1987
Yakalanma Tarihi: 22 Nisan 1987
Cinayet Tarzı: Cesetlerin çürümesi sebebiyle nasıl öldürüldükleri belirlenemedi.
Bilinen Kurbanları: Yolanda Johnson, 22; Angela Polidori, 25; Maria Apodaca, 18; Cherie Washington, 16; Linda Vitela, 24; Sheila Jacox, 17; Sharon Massey, 29
Cinayet Yeri: Sacramento, Kaliforniya
Durum: İdam gününü bekliyor.

Geçmiş

Şiddet ve istismar dolu evle büyüyen bir başka katil olan Solomon, ufak tefek şeyler için sert dayaklar atan büyükannesinin elinde büyüdü. Solomon yatağını ıslattığı, kelimeleri yanlış telaffuz ettiği ve hatta dayak yerken ağladığı için sık sık dayak yiyordu ve bu, büyükannesini daha çok kızdırıyordu. Solomon ve kardeşinin hiçbir sebep yokken dayak yedikleri zamanlar da oluyordu.

Genç bir çocukken büyükannesi onu dizlerine yatırıp döverdi. Bazen de oğlanın kıyafetlerini çıkarıp onu tabureye koyar ve şalter ya da elektrik kablolarıyla döverdi. Çok kötü bir şekilde dayak yiyordu, sık sık yaraları kanıyordu. Hınzırlık edip kadından kaçmaya çalıştığında ise yakalanıp uzatma kablosuyla yatağa bağlanıyordu. Ebevynleri, çocukların önünde sık sık birbirini dövüyor ya da cinsel tacizde bulunuyordu. Artık sadece büyükannesi değil kendi annesi de onu dövüyordu ve dışarıdayken onu sözlü olarak taciz etmekten büyük keyif alıyordu.

Liseyi bitirdiğinde Solomon bölge üniversitesinden dersler almaya başladı, otobüs şoförlüğü ve marangozluk gibi birçok işle uğraştı. 1966'da orduya yazılıp Vietnam Savaşı'nda görev aldı. Ardından Isleton'a döndü, nişanlısı ondan ayrılınca San Francisco'ya yerleşti. Orada başka bir kadınla tanışıp evlendi ve çiftin bir kızı oldu.

Boşanmalarıyla birlikte Solomon, Sacramento'ya taşındı ve tamirci olarak çalışmaya başladı. Polisle karşılaştığı ilk sefer ölü bir kadın için ihbarda bulunmasıyla olmuştu. Fakat başta düşündükleri gibi iyi bir vatandaş olarak ihbarda bulunmamıştı.

Cinayetler

Yolanda Johnson'ın bedeni 18 Haziran 1986'da Solomon'un polise ihbar etmesiyle bulundu. Neredeyse çıplaktı ve bağlanmıştı. Fahişe ve uyuşturucu bağımlısı olduğu biliniyordu. 20 Temmuz'da Angela Polidor'nin cesedi bulunduğunda o da çıplak ve bağlanmış durumdaydı.

Diğer bir fahişe ve uyuşturucu bağımlısı olan Marie Apodaca 19 Mart 1987'de öldürüldü. Cesedi nevresime sarılıp gömülmüştü. Bir sonraki kurban Cheri Washington 20 Nisan 1987'de öldürüldü. O da fahişe ve uyuşturucu bağımlısıydı; çıplak, bağlanmış, nevresime sarılmış halde bulundu.

Aynı şekilde öldürülen Linda Vitela 22 Nisan 1987'de öldürüldü, onu Sheila Jacox ve Sharon Massey cinayetleri takip etti. Tüm bu kadınlar bir bağlamla uyuşuyordu ve davaların hepsi neredeyse aynıydı.

Solomon, Johnson'ın ölümünü ihbar ettiğinde kan ve parmak izi örneği vermek zorundaydı. Verdiği ifadeler birbirini tutmasa da polis onu tutuklamadı. Apodaca'nın cesedi bulunduktan sonra bir kez daha sorgulandı ve yine yalan yanlış ifadeler verdi. Hafif suçları sebebiyle hakkında soruşturma açıldığı için bu şekilde davrandığını söyledi.

Solomon polisin 20 Nisan 1987'de arabasını aramasını kabul etti. Park yerindeyken o alanda toprağın bir kısmının çöktüğünü fark ettiler. Kazmaya başladılar ve Washington'ın cesedini buldular. İki gün sonra Massey'in bedeni Apodaca'yı buldukları yerden çıktı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

18 Haziran 1986 - Yolanda Johnson, 22	22 Nisan 1987 - Linda Vitela, 24
20 Temmuz 1986 - Angela Polidori, 25	22 Nisan 1987 - Sheila Jacox, 17
19 Mart 1987 - Maria Apodaca, 18	29 Nisan 1987 - Sharon Massey, 29
20 Nisan 1987 - Cherie Washington, 26	

Yakalanma ve Dava Süreci

Solomon 22 Nisan 1987'de tutuklandı ve cinayetler hakkında sorgulandı. Yedi cinayetten de yargılandı ama Polidori cinayetinin davası düşürüldü. Savunma avukatları mahkemeyi Solomon'un çocukluğunda yaşadığı istismarlar, kokain kullanımı ve Vietnam Savaşı'ndaki deneyimleri yüzünden akıl hastası olduğuna dair ikna etmeye çalıştı. Fakat diğer altı cinayetten yargılandı ve idam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Solomon hâlâ idam edileceği günü bekliyor.

ANTHONY SOWELL

Doğum Tarihi: 19 Ağustos 1949
Rumuz: Cleveland Katili, Imperial Caddesi Katili
Ayırt Edici Özellik: İnsan kaçırma, tecavüz, nekrofili
Kurban Sayısı: 11
Cinayet Tarihleri: Mayıs 2007-Eylül 2009
Yakalanma Tarihi: 31 Ekim 2009
Cinayet Tarzı: Eşyalarla boğma
Bilinen Kurbanları: Crystal Dozier, 38; Tishana Culver, 31; Leshanda Long, 25; Michelle Mason, 45; Tonia Carmichael, 53; Nancy Cobbs, 43; Amelda Hunter, 47; Telacia Fortson, 31; Janice Webb, 49; Kim Yvette Smith, 44; Diane Turner, 38
Cinayet Yeri: Cleveland, Ohio
Durum: İdam gününü bekliyor.

Geçmiş

Sowell, bekâr anne Claudia Garrison'ın yedi çocuğundan biriydi. Kardeşinin de yedi çocuğu vardı ve hastalığı sebebiyle ölünce tüm çocuklar bir arada Sowell'e birlikte yaşadılar. Kardeşinin çocuklarını istismar ediyor ve onları kırbaçlıyordu. Sowell'in yeğeni bir seferinde kıyafetlerini çıkarmaya zorlanmıştı, Garrison onu elektrik kablosuyla kanayana kadar kırbaçlamıştı. Ayrıca kız, 11 yaşından itibaren neredeyse iki sene boyunca her gün Sowell'in tecavüzüne uğramıştı.

BELONGS TO KALKIS TEAM

Sowell deniz kuvvetlerine 19 yaşındayken 1978'de katıldı. Elektrikçi olarak çalışıyordu ve 1980'de 3. Kuvvet Servis Destek Grubu ile yurtdışında bir sene geçirdi. Dönünce Cherry Point'te vakit geçirmeye başladı ve ardından 1984'te Japonya'da Deniz Kuvvetleri Ana Kampı'na gönderildi. Ertesi sene üç gün boyunca Kaliforniya'daki Pendelton Kampı'na gönderildi ve 18 Ocak 1985'te askeriyeden emekli edildi.

Askeriyede Denizci Üstün Hizmetleri Madalyası, bir yıldızlı İyi Davranış Madalyası, Övgüye Değer Hizmetler Madalyası, iki takdir belgesi ve bir faaliyet belgesi aldı.

Sowell 1989'da hamile bir kadına saldırdı, boğdu ve kemerle bağladı. Kadın kaçmayı başardı, o da tecavüze teşebbüsten yargılanarak 15 yıl hapis cezasına çarptırıldı. 2005'te tahliye edildi.

Sonraki iki sene boyunca bir fabrikada çalıştı. Çalışmayı bırakınca 2007'de işsizlik ödeneği almaya başladı. Demir hurdaları satarak fazladan gelir elde ediyordu. Bir çevrimiçi randevu sitesine kaydoldu ve profiline "eğitebileceği" itaatkâr bir kadın aradığını yazdı. O sıralarda komşular civardaki korkunç kokuyu fark ettiler ve sağlık bakanlığına pek çok kez şikâyette bulundular. Sowell, kokunun evinin yanındaki kasaptan geldiğini iddia etse de çok geçmeden asıl kaynağın neresi olduğu anlaşıldı.

Cinayetler

Sowell, Eylül 2009'da bir kadını evine bir şeyler içmek için çağırdı. 22 Eylül günü kadın polise gidip birkaç içkiden sonra Sowell'in sinirlendiğini, ona vurup boğduğunu ve bayıldığında tecavüz ettiğini belirtti. Polis, 29 Ekim'de arama izniyle Sowell'in evine gitti ama o ortalıkta yoktu. Ama polis oturma odasında yerde iki ceset buldu.

Evi aradıklarında döşeme altlarında dört ceset daha buldular, birisi de bodruma gömülmüştü. Dışarıda ise üç ceset daha vardı ve dördüncü cesedin kalıntılarına ulaştılar. Bir kovada bir kafatası bulundu. Hepsi on bir kurban ediyordu. Çoğunluğu boğulmuştu, bazısının boynunda hâlâ ipleri duruyordu.

BELGESEL KANAL TEAM

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

10 Kasım 2008 - Tonia Carmichael, 53	24 Nisan 2009 - Nancy Cobb, 44
17 Mayıs 2007 - Crystal Dozier, 35	İlkbahar 2009 - Amelda "Amy" Hunter, 47
Haziran 2008 - Tishana Culver, 33	Haziran 2009 - Janice Webb, 49
Ağustos 2008 - Leshanda Long, 17	3 Haziran 2009 - Telacia Fortson, 31
8 Ekim 2008 - Michelle Mason, 45	Eylül 2009 - Diane Turner, 38
17 Ocak 2009 - Kim Y. Smith, 44	

Yakalanma ve Dava Süreci

Sowell 31 Ekim 2009'da yakalanıp tutuklandı. Tüm cinayetlerden yargılandı ve 5 milyon dolar kefalet kondu. Birçok gecikmeden sonra 6 Haziran 2011'de duruşması başladı. 11 ağırlaştırılmış cinayetten hüküm giydi, tecavüz, kaçırma, ceset istismarı ve kanıtlardaki tahrifat suçuyla bağlantılı 70 suçlamayla daha yüzleşti. Başta akıl sağlığından şüphe edilip suçlu bulunmadı ama sonra, 22 Temmuz'da, sadece iki suçlamadan yargılandı.

12 Ağustos'ta hükmüne karar verildi, idam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Birçok karşı dava ve temyize rağmen Sowell'in idam cezası değiştirilmedi. 14 Eylül 2011'den beri idam edileceği günü bekliyor.

TIMOTHY WILSON SPENCER

Doğum Tarihi: 17 Mart 1962
Rumuz: Southside Boğucusu, Southside Katili, Southside Tecavüzcüsü
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 5
Cinayet Tarihleri: 1984, 1987-1988
Yakalanma Tarihi: 20 Ocak 1988
Cinayet Tarzı: İple boğma
Bilinen Kurbanları: Carol Hamm; Debbie Dudley Davis, 35; Doktor Susan Hellams; Diane Cho, 15; Susan Tucker, 44
Cinayet Yeri: Arlington, Virginia
Durum: 27 Nisan 1994'te elektrikli sandalyede idam edildi.

Geçmiş

Spencer, Green Valley, Arlington'da büyüdü; o dönemin "en sert siyahlarının" bulunduğu mahalleydi. Gençliğinde evlere girip soygun yaptığı için birçok kez polisle yüz yüze gelmişti. Daha sonra Amerika Birleşik Devletleri'nde sadece DNA kanıtıyla yargılanan ilk katil oldu. Hem de bu şekilde masum bir adam temize çıktı.

Cinayetler

1984'te Spencer'ın ilk kurbanı Carol Hamm'ı öldürdüğü düşünülüyor. David Vasquez bu cinayetten yargılanıp daha sonra Spencer'ın tutuklanmasıyla temize çıktı.

18 veya 19 Eylül'de Debbie Dudley Davie öldürüldü. Cesedi yatağında polis tarafından çıplak bir halde bulundu. Boynunun etrafında çark tarzı bir şeye tutturulmuş bir ip vardı. Ölüm sebebinin boğulma olduğu anlaşıldı.

2 Ekim 1987'de Dr. Susan Hellams evinde öldürüldü. Kocası eve gelip onu yatak odasındaki dolabın yanında yerde bulmuştu, birkaç kıyafeti çıkarılmıştı. Boynunun etrafında iki kemer vardı ve boğularak öldürülmüştü.

Bir sonraki kurban lise öğrencisi Diane Cho idi, 22 Kasım 1987'de öldürüldü. Ailesinin evinde bulundu, boğularak öldürülmeden önce tecavüze uğramıştı. Spencer'ın bilinen son kurbanı Susan Tucker idi; o da 27 Kasım'da evinde tecavüz edildikten sonra öldürülmüş halde bulundu. 1 Aralık'a kadar bulunamadı ve bulunduğunda yaşadığı yerden uzaktaydı. Diğer cinayetlerle olan benzerliği bunu yapanın aynı kişi olduğunu gösteriyordu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1984 - Carol Hamm	22 Kasım 1987 - Diane Cho, 15
18 Eylül 1987 - Debbie Dudley Davis, 35	27 Kasım 1987 - Susan Tucker, 44
2 Ekim 1987 - Dr. Susan Hellams	

Yakalanma ve Dava Süreci

Spencer 20 Ocak 1988'de Tucker'ın tecavüzü ve öldürülmesi sebebiyle tutuklandı. Şükran günü için Arlington'dan Richmond'a, Tucker'a yakın oturan annesini ziyarete gitmişti.

Daha sonra Richmond'da Davis, Hellams ve Cho cinayetlerinden de yargılandı. Davis ve Hellams'ın evlerine yürüme mesafesinde oturuyordu. Adli incelemeler sonucunda olay mahallerinden biyolojik numuneler toplanmıştı. Sonuçlar Tucker cinayetinde DNA örneğinin Spencer ile uyuştuğunu gösterdi; Virginia cinayet dosyasında ilk defa DNA örneği kullanılmıştı. Ayrıca DNA'sı Davis, Hellams ve Hamm cinayetlerinin olay yerlerinden alınan örneklerle de uyuştu.

Arlington'daki duruşması 11 Temmuz 1988'de Tucker davasındaki tecavüz, cinayet ve hırsızlık suçlarından başladı. DNA kanıtının yardımıyla yargılandı ve idam cezasına çarptırıldı. Ardından Richmond'da Davis davasında cinayet, tecavüz ve hırsızlık suçlarından mahkemeye çıktı. Yeniden DNA kanıtı üstün geldi ve yargılandı.

Bir sonraki duruşması Hellams davası için 17 Ocak 1989'da görüldü ve suçlu bulundu. Ayrıca Cho cinayetinden de yargılandı.

Sonuç

Spencer, Greensville Islahevi'nde 27 Nisan 1994 günü elektrikli sandalyede idam edildi, akşam 23.13 sularında ölümü ilan edildi. Dört kere elektrik verildi, ilkinde vücudu kilitlendi. Organlarını bağışlamayı ve son bir söz söyleme hakkını reddetti.

Carol Hamm cinayetinden hüküm giyen David Vasquez 4 Ocak 1989'da şartsız af ile serbest bırakıldı. 35 yıllık hapishane cezasının sadece 5 yılını doldurmuştu. DNA kanıtıyla temize çıkan ilk Amerikalı oldu.

Ek Bilgiler

- Spencer'ın idam edildiği elektrikli sandalye 1960'lı yıllarda mahkûmlar tarafından yapılmıştı.

CARY STAYNER

Doğum Tarihi: 13 Ağustos 1961
Rumuz: Yosemite Katili
Ayırt Edici Özellik: Baş kesme, tecavüz
Kurban Sayısı: 4
Cinayet Tarihleri: Şubat 1999, Temmuz 1999
Yakalanma Tarihi: 24 Temmuz 1999
Cinayet Tarzı: Boğaz kesme, boğma
Bilinen Kurbanları: Carole Sund, 42; kızı Juli, 15; Arjantinli arkadaşı Silvina Pelosso, 16; Joie Ruth Armstrong, 26
Cinayet Yeri: Mariposa, Kaliforniya
Durum: İdam gününü bekliyor.

Geçmiş

Stayner'ın çocukluğu 1972'de küçük kardeşini kaybetmesiyle sarsıldı. Steven, çocuk tacizcisi Kenneth Parnell tarafından kaçırılmış ve kaçmayı başarmadan önce yedi yıl boyunca esir tutulmuştu. Stayner ayrıca kardeşinin kaçırıldığı dönemde ailesinin onu ihmal ettiğini söylemişti. Yaslı aile, oğulları Steven'in öldürüldüğünü düşünmüştü. Stayner 11 yaşındaykenw amcasının tacizlerine maruz kaldığını da söylemişti.

Kardeşi Steven 1980'de mucizevi bir şekilde ailesinin yanına döndüğünde medyada çok ses getirmişti, hakkında bir kitap ve televizyon filmi bile yapıldı. İkisi de "I Know My First Name Is Steven" Adımın Steven Olduğunu Biliyorum) adıyla yayınlandı; Parnell'den kaçtıktan sonra polise verdiği ilk ifade bu şekilde olmuştu.

Dokuz sene sonra Steven bir motor kazasında öldü. Bir sene sonra, 1990'da Stayner'ın amcası öldürüldü. Stayner o sırada amcasıyla yaşıyordu. Ertesi sene Stayner intihar etmeye çalıştı ama hayatta kaldı. Sonra 1997'de metamfetamin ve esrar bulundurmaktan tutuklandı ama suçlamalar düşürüldü. Aynı yıl, Yosemite Ulusal Parkı girişine yakın olan Cedar Pansiyonu'nda tamirci olarak çalışmaya başladı. 1999'da yanmış bir aracın bagajında iki kadın cesedi bulunduğunda da hâlâ orada çalışıyordu.

Cinayetler

El Portal'da, Yosemite Ulusal Parkı girişine yakın olan Cedar Pansiyonu'nda tamirci olarak çalışırken Şubat ve Temmuz 1999 arasında dört kadını öldürdü. İlk iki kurban Silvina Pelosso ve Carole Sund idi. Sund'ın kiralık aracının bagajında cesetleri bulundu, diş kayıtlarına bakılarak kimlikleri belirlendi.

Polis, Juli Sund'ın cesedini nerede bulabileceğine dair bir harita notu aldı. Başında katil "Bununla bayağı eğlendik," yazmıştı. Dedektifler olay yerine gittiğinde Juli'yi boğazı kesilmiş halde buldular.

Üç kurban da Stayner'ın çalıştığı pansiyonda kaldığı için çalışanlar sorgulandı. O sırada şüpheli değildi, herhangi bir sicil kaydı yoktu. Fakat Jodie Armstrong'un cesedi başı kesilmiş halde bulunduğunda şahitler bir 1979 model International Scout, yani Stayner'ın aracını gördüklerini söylediler. Arabası Armstrong'un kaldığı odanın önüne park edilmişti.

Yakalanma ve Dava Süreci

Stayner kaçtı, Wilton'daki çıplaklar yazlığında bulundu ve tutuklandı. Aracı Armstrong'un cinayetiyle bağlantılı çıkmıştı; sorgulandığında ise işlediği tüm cinayetleri itiraf etti. Yedi yaşından beri kadınları öldürme hayalleri kurduğunu söyledi.

Duruşmaya çıktığında akıl sağlığı bozuk olduğu için suçlu bulunmadı. Yapılan değerlendirmeler sonucunda sağlıklı olduğuna karar verildi ve hemen yargılandı.

Sonuç

Stayner dört tane birinci derece cinayetten yargılanarak 2001 yılında idam cezasına çarptırıldı. Bekleyen temyiz başvuruları var ve hâlâ idam gününü bekliyor.

Ek Bilgiler

- Stayner itirafı karşılığında çocuk pornosu talep etti.
- Obsesif kompulsif bozukluğu vardı.

BELGESEL KANUN TEAM

PETER SUTCLIFFE

Doğum Tarihi: 2 Haziran 1946

Rumuz: Yorkshire Tecavüzcüsü, Peter William Coonan

Ayırt Edici Özellik: Sesler duyduğunu iddia ediyordu ve fahişeleri kurban olarak seçiyordu.

Kurban Sayısı: 13

Cinayet Tarihleri: 1975-1980

Yakalanma Tarihi: 2 Ocak 1981

Cinayet Tarzı: Bıçaklama, çekiçle saldırma

Bilinen Kurbanları: Wilma McCann, 28; Emily Jackson, 42; Irene Richardson, 28; Patricia Atkinson, 32; Jayne MacDonald, 16; Jean Jordan, 20; Yvonne Pearson, 21; Helen Rytka, 18; Vera Millward, 40; Josephine Whitaker, 19; Barbara Leach, 20; Marguerite Walls, 47; Jacqueline Hill, 20

Cinayet Yeri: Batı Yorkshire, İngiltere

Durum: Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı.

Geçmiş

Sutcliffe, Katolik bir çift olan John ile Kathleen'in çocuğu olarak dünyaya geldi. 15 yaşında okulu bırakıp 1960'lı yıllarda mezarcılık dahil birçok önemsiz iş yaptı. Kasım 1971'den Nisan 1973'e kadar bir fabrikada ambalaj işi yaptı ama gezici satış temsilcisi teklifi gelince işi bıraktı.

1975'te gönüllü olarak işten çıktı ve aldığı parayı ağır yük taşımacılığı şoförü olmak için kullandı. Lisansını bitirip Eylül 1975'te bir lastik firmasında şoför olarak işe başladı. Bir yıl içinde lastik çaldığı için yakalandı ve Ekim 1976'da yeni bir şoförlük işi bulana kadar işsiz kaldı.

Sutcliffe, Ağustos 1974'te Sonia Azurma ile evlendi ve tüm çabalarına rağmen kadın birçok kez düşük yaptı. Sonunda asla çocuk doğuramayacağını öğrendi. Öğretmenlik lisansına devam etti ve başka ilişkiler yaşamasına rağmen çift evli kalmaya devam etti. 1977'de öğretmenlik maaşını kullanarak Heaton, Bradford'da bir ev satın aldılar. Polis Sutcliffe'i tutuklamaya geldiğinde de hâlâ orada yaşıyorlardı.

Cinayetler

Kadınlara gelişigüzel ve şiddetli bir şekilde saldırdıktan sonra Sutcliffe 1975'te cinayet işlemeye başladı. İlk kurbanı Wilma McCann 30 Ekim'de öldürüldü. Başına çekiçle iki kere vurulmuş, 15 kez göğsünden, karnından ve boynundan bıçaklanmıştı.

Sonraki kurban Emily Jackson Ocak 1976'da öldürüldü. Çekiçle kafasına vurulmuş ve keskinleştirilmiş tornavidayla bıçaklanmıştı. Göğsünden, karnından ve boynundan bıçaklandı ve Sutcliffe kalçasını ayaklarıyla öyle ezmişti ki botunun izi çıkmıştı.

Irene Richardson 5 Şubat 1977 günü dövülerek öldürüldü. Sutcliffe onu çekiçle dövmüş ve vücudunu bıçakla parçalamıştı. Sonra 23 Nisan'da Patricia Atkinson, Bradford'daki evinde öldürüldü. Sutcliffe'in cinayetleri artmaya ve sıklaşmaya başlamıştı.

Jayne McDonald (16) 26 Haziran 1977'de öldürüldü. 1 Ekim'de Sutcliffe, fahişe Jean Jordan'ı öldürdü. 10 gün sonra cesedi bulundu ve dedektifler cesedin öldürüldükten sonra taşındığını tespit ettiler. Sutcliffe'e göre Jordan'a yeni basılmış 5 sterlin vermişti ve takip edilebilir olduğunu düşündüğü için parayı cesedin üstünden almaya gitmişti. Ardından vücudu parçalayıp oradan taşımıştı.

Ocak 1978'de Yvonne Pearson öldürüldü. Sutcliffe cesedi eski bir koltuğun altına sakladı, mart ayına kadar ceset orada kaldı. Akabine 31 Ocak'ta fahişe Helen Rytka'yı öldürdü, cesedi üç gün sonra bulundu. Sonraki kurban Vera Millward ise 16 Mayıs'ta Machester'da büyük bir hastane olan Manchester Kraliyet Hastanesi'nin otoparkında öldürüldü.

Sutcliffe, Josephine Whitaker'ı 4 Nisan 1979'da evine giderken öldürdü. 1 Eylül'e Barbara Leach'ı öldürüp cesedini bir binadaki tuğla yığınının altına gömdü. Marguerite Walls 20 Ağustos'ta, Jacqueline Hill ise 17 Kasım'da öldürüldü.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

30 Ekim 1975 - Wilma McCann, 28	31 Ocak 1978 - Helen Rytka, 18
Ocak 1976 - Emily Jackson, 42	16 Mayıs 1978 - Vera Millward, 40
5 Şubat 1977 - Irene Richardson, 28	4 Nisan 1979 - Josephine Whitaker, 19
23 Nisan 1977 - Patricia Atkinson, 32	1 Eylül 1979 - Barbara Leach, 20
26 Haziran 1977 - Jayne MacDonald, 16	20 Ağustos 1980 - Marguerite Walls, 47
1 Ekim 1977 - Jean Jordan, 20	17 Kasım 1980 - Jacqueline Hill, 20
Ocak 1978 - Yvonne Pearson, 21	

Yakalanma ve Dava Süreci

Cinayet soruşturması sırasında Sutcliffe birçok kez sorgulandı ama şüpheli olduğu düşünülmedi. 2 Ocak 1981'de ise polis onu durdurdu, arabada yanında fahişelik yapan Olivia Reivers vardı. Plakası sahteydi ve bu yüzden tutuklanıp karakola götürüldü.

Sutcliffe ile Yorkshire Katili'nin fiziksel özellikleri uyuşuyordu, bu yüzden cinayetlerden tekrar sorgulandı. Ertesi gün polis tutuklandığı yere geri gitti ve bir çekiç, bıçak ve ip buldular; onu tutuklayan polise çok acil tuvalete gitmek zorunda olduğunu söyleyip yanında taşıdığı eşyalardan bu şekilde kurtulmuştu. Karakolda da sifona saklanmış bir bıçak buldular.

Polis evi için arama izni çıkarttı ve arama yapılırken Sutcliffe de üzerindekileri çıkararak arandı. Pantolonunun içine V yaka bir tişört giymişti. Tişörtün kolları bacaklarını sarıyordu, yakanın içinden de cinsel organı çıkıyordu.

Sutcliffe, 4 Ocak 1981'de her şeyi itiraf edene kadar iki gün boyunca sorgulandı. Ertesi günü ise tüm saldırıların ve cinayetlerin detayını anlatmakla geçti. 5 Ocak'ta 13 cinayetten resmi olarak yargılandı.

Duruşmaya çıktığında cinayetten değil, azaltılmış cezai sorumluluğa göre daha düşük bir suç olan kasıtsız adam öldürmeden yargılandı. Tanrı'nın ona fahişeleri öldürmesini emrettiğini iddia ediyordu. Azaltılmış cezai sorumluluk ifadesi jüri tarafından reddedildi ve yeni duruşması 5 Mayıs 1981'de başladı.

İki haftalık duruşmadan sonra Sutcliffe cinayetlerden suçlu bulunarak 20 yıl ila müebbet hapis cezası aldı. Başta en az 30 yıl hapis yatması görüşüldü fakat sonra Yüksek Mahkeme bunu ömür boyu hapis cezasına çevirdi.

Sonuç

Sutcliffe, Parkhurst Cezaevi'nde 10 Ocak günü hücre arkadaşı James Costello'nun istismarına uğradı. Costello, kırık kahve bardağıyla iki kere Sutcliffe'in yüzüne vurmuştu; derin yaraları sebebiyle Sutcliffe'e 30 dikiş atıldı.

1984'te Sutcliffe ruh sağlığı yasasınca tekrar değerlendirildi ve Broadmoor Hastanesi'ne gönderildi. Yine hapis arkadaşı tarafından saldırıya uğradı. 23 Şubat 1996'da Paul Wilson, Sutcliffe'i telefon kablosuyla boğmaya çalıştı ve bağrışmaları duyan iki mahkûm katil Jamie Devitt ile Kenneth Erskine tarafından kurtarıldı.

10 Mart'ta Sutcliffe, Ian Kay'in saldırısına uğradı; bir gözündeki görme yetisini kaybetti ve diğer gözü de zarar gördü. Tekrar 22 Aralık 2007'de Patrick Sureda tarafından bıçakla saldırıya uğradı. Sutcliffe hızlı davranarak kurtulmayı başardı ama yanağından yaralandı.

Ek Bilgiler

Sutcliffe'e daha sonra paranoid şizofreni tanısı kondu.

JAMES SWANN

Doğum Tarihi: 1964
Rumuz: Tüfekli Sapık
Ayırt Edici Özellik: Paranoid şizofreni, arabayla geçerken ateş etme
Kurban Sayısı: 4
Cinayet Tarihleri: Şubat-Nisan 1993
Yakalanma Tarihi: 19 Nisan 1993
Cinayet Tarzı: Ateş etme
Bilinen Kurbanları: Julius Bryant, 58; Elizabeth Hutson, 28; Edward

Fleming, 35; Nello Hughes, 61
Cinayet Yeri: Washington
Durum: Akıl sağlığı yerinde olmadığı için suçlu bulunmadı. Akıl hastanesine yatırıldı.

Geçmiş

Swann, Iselin, New Jersey'de doğup büyüdü. Ergenliğine kadar hiçbir şekilde akıl hastalığı belirtisi göstermemişti. Her zaman kendi kendine konuşurken görülüyordu, bazen de ortada bir sebep yokken gülme krizine giriyordu. Ailesi ve durumları hakkında pek fazla bilgi olmasa da babası eski bir deniz kuvvetleri askeriydi ve Maliye Bakanlığı'nda çalışmıştı.

Yetişkinliğinde Swann, akıl hastalığına rağmen birçok kez güvenlik görevlisi olarak çalıştı. Ama bir gün devriyede geri geri yürümekte ısrarcı olunca kovuldu. Daha sonra kız kardeşinin yanına Oxon Hill'e taşındı ve 1993 yılının başında kardeşi onu bir tartışma sonrasında evden kovdu. O andan itibaren Swann New Jersey, New York, Pennsylvania ve Philadelphia arasında taşınıp durdu.

Aynı yıl kafasının içindeki sesler arttı ve Swann artık onları görmezden gelemeyecek duruma geldi.

Cinayetler

Swann'ın ilk kurbanı bir berber dükkânında vurularak öldürüldü. Swann tasarlayarak dükkâna girdi ve sandalyede oturan müşteriyi öldürdü. Polis başta bunun bir uyuşturucu vakası olduğunu düşündü. Altı gün sonra Swann, Elizabeth "Bessie" Hutson'ı köpeklerini dolaştırırken öldürdü. 10 Nisan'da rasgele ateş açarak yayaları vurdu; Edward Fleming olay yerinde öldü, iki kişi de yaralandı.

19 Nisan'da Swann tekrar yayalara ateş açtı, bu sefer Nello Hughes'ı öldürdü. Diğer yayalara kurşun isabet etmemişti. Bu onun son cinayeti oldu. Hughes cinayetinden sonra kırmızı ışıkta geçen Swann polisin dikkatini çekti. Swann polis onu takip ederken aracı bırakıp koşmaya başladı ama polis onu yakaladı ve tutukladı.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

26 Şubat 1993 - Julius Bryant, 58	10 Nisan 1993 - Edward Fleming, 35
23 Mart 1993 - Elizabeth Hutson, 28	19 Nisan 1993 - Nello Hughes, 61

Yakalanma ve Dava Süreci

Swann'ın arabasından 20 namlu çaplı tüfek çıktı, ateş etme olaylarındaki silahla uyuşuyordu. Cinayetlerden ve cinayete teşebbüsten mahkemeye çıktı. 27 Eylül 1994'te akıl sağlığı yerinde olmadığı için suçlanmadı. Psikiyatrlar muayene sonucu onun paranoid şizofreniden muzdarip olduğunu ortaya çıkardılar.

Sonuç

Swann, yüksek güvenlikli akıl hastanesi St. Elizabeth Hastanesi'ne gönderildi. Hastanedeyken Bilgisayar Bilimi'nden ön lisans diploması almayı başardı. St. Elizabeth'teki iyi davranışlarına ve 2003'ten beri psikotik kriz geçirmemesine rağmen serbest kalma talebi reddedildi.

Ek Bilgiler

- Hapsedildiğinde sıkça babasının ona verdiği üstünde "öldürme heveslisi" yazılı bir tişört giyiyordu.
- Paranoid şizofreni yanında narsistik kişilik bozukluğu tanısı da konmuştu.

VASILE TCACIUC

Doğum Tarihi: Tahminen 1900
Rumuz: Iasi Kasabı
Ayırt Edici Özellik: Hırsızlık
Kurban Sayısı: 21-26+
Cinayet Tarihleri: 1917-1935
Yakalanma Tarihi: 1935
Cinayet Tarzı: Balta

Bilinen Kurbanları: Bilinmiyor
Cinayet Yeri: Iasi, Romanya
Durum: Kaçmaya çalışırken polis tarafından vurularak öldürüldü.

Geçmiş

Romanyalı katil Vasile Tcaciuc'nun geçmişi ve çocukluğu hakkında bilinenler çok az. Ev soygunu ve hırsızlık suçlarından gözaltına alındığında bir köpek sayesinde Tcaciuc'un evinin altındaki cesetler çıkarıldı. Bunun üstüne Tcaiuc sadece cinayet işlerken kullandığı baltayı nasıl yaptığını anlattı.

Cinayetler

Cinayet işlemesindeki amaç büyük çoğunlukla maddi kazanç sağlamaktı. Kurbanlarını öldürdükten sonra onların sahip olduğu tüm parayı ve değerli eşyalarını çalıyordu. Cesetler bulunduğunda hepsinin bir tür baltayla öldürüldüğü anlaşıldı.

Yakalanma ve Dava Süreci

Tcaciuc cinayetler için sorgulandığında işlediği 26 cinayeti de itiraf etti. Cesetleri göstermek için dışarıya çıktıklarında ise kaçmaya çalıştı. Bir polis onu vurup öldürdü ve böylece cinayetlerinin ardındaki asıl sebep sır olarak kaldı.

Sonuç

Tutuklandıktan sonra Tcaiuc polislere cinayet işlediği yerleri göstermeyi teklif etti. Diğer polislerin dikkati dağıldığında ise kaçmaya çalıştı. Ama bir polis memuru onun yokluğunu fark edince peşinden gidip ateş açtı ve olay yerinde onu öldürdü.

JOHN FLOYD THOMAS

Doğum Tarihi: 26 Temmuz 1936
Rumuz: Westside Tecavüzcüsü, Southland Boğucusu, Willie Eugene Wilson
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 7-15+
Cinayet Tarihleri: 1972-1986
Yakalanma Tarihi: 31 Mart 2009
Cinayet Tarzı: Nefessiz bırakma
Bilinen Kurbanları: Ethel Sokoloff, 68; Elizabeth McKeown, 67; Cora Perry, 79; Maybelle Hudson; Miriam McKinley; Evalyn Bunner; Adrian Askew, 85
Cinayet Yeri: Los Angeles
Durum: Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı.

Geçmiş

Thomas 12 yaşındayken annesi ölünce anneannesi ve teyzesinin yanına yerleşti, iki ev arasında gidip geliyordu. Los Angeles'ta ortaokula başladı ve ardından 1956'da hava kuvvetlerine girdi. Görev yaparken bir amiri onun sürekli geç geldiğini ve "pasaklı" göründüğünü fark etti. Onursuz bir şekilde çok kısa bir süre sonra ordudan atıldı.

Askeriyeyi bıraktıktan sonra Thomas tecavüz ve soygunculuktan tutuklandı. Altı sene hapis cezasına çarptırıldı ve daha sonra iki kere şartlı tahliyesini ihlal ettiği için 1966'ya kadar hapiste kaldı. 1970'li yıllarda tecavüz ve cinayet suçlarına tekrar başladı ama 2009'a, DNA kanıtı sayesinde yakalanana kadar tutuklanmadı.

Cinayetler

1970 yılının ortalarında Los Angeles'ta tek başına yaşayan yaşlı kadınları korkutan Westside Tecavüzcüsü ortaya çıktı. Onların evine giriyor, tecavüz edip ölene ya da bayılana kadar onları boğuyordu. En az 17 kurban vardı ve genellikle cesetler yüzleri battaniye ya da yastıkla kapatılmış halde bulunuyorlardı. Bu cinayetlerden 10 yıl sonra Claremont'ta beş yaşlı kadın daha ölü bulundu; onların da yüzleri kapatılmıştı. Ekim

2008'de Thomas'tan Kaliforniya fail veritabanı için DNA örneği vermesi talep edildi. Daha önce iki kere cinsel suçlardan yargılandığı için özellikle ilgi odağıydı. Bu DNA örneği Westsde Tecavüzcüsü'nün bulunmasında büyük rol oynadı, Thomas'ın katil olduğu ortaya çıktı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1972 - Ethel Sokoloff, 68	Haziran 1976 - Miriam McKinley
1976 - Elizabeth McKeown, 67	Ekim 1976 - Evalyn Brunner
20 Eylül 1975 - Cora Perry, 70	Haziran 1986 - Adrian Askew
Nisan 1976 - Maybelle Hudson	

Yakalanma ve Dava Süreci

Thomas 31 Mart 2009'da tutuklandı ve 30 yıl öncesinde öldürdüğü yaşlı kadınlar adına sorgulandı. 2 Nisan'da resmi olarak Ethel Sokoloff ve Elizabeth McKeown cinayetlerinden yargılandı. 23 Eylül'de, Cora Perry, Maybelle Hudson, Miriam McKinley, Evalyn Bunner ve Adrian Askew olmak üzere beş cinayetten daha hüküm giydi.

İlk duruşmasında yedi cinayetten yargılanmadı. 1 Nisan 2011'de tüm cinayetlerden cezalandırıldı ve girdiği itiraf pazarlığı sonucunda Adrian Askew cinayetinden idam cezası almaktan kurtuldu. Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Thomas başta iki cinayetten yargılansa da sonunda yedi kadını öldürdüğü için hüküm giydi. Savcılık DNA kanıtını öne çıkardı. Ayrıca çözülmeyen 30 cinayetin de faili olabileceği ve neredeyse 40 sene boyunca cinayet işlediği düşünüldü.

Westside Tecavüzcüsü unvanını sadece Los Angeles Westside bölgesinde cinayet işlediği için aldı. Diğer bölgelerde de kadınları avladığına inanılıyordu, buna Claremont, Lennox, Pomona ve Inglewood bölgeleri de dahildi.

PETER TOBIN

Doğum Tarihi: 27 Ağustos 1946
Rumuz: Peter Wilson, James Kelly, Paul Semple, John Tobin, Peter Proban, Pat McLaughlin
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 3+
Cinayet Tarihleri: 10 Şubat 1991; Ağustos 1991; 24 Eylül 2006
Yakalanma Tarihi: 3 Ekim 2006
Cinayet Tarzı: Bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Vicky Hamilton, 15; Dinah McNicol; Angelika Kluk, 23
Cinayet Yeri: İskoçya, İngiltere
Durum: Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı.

Geçmiş

Tobin, ailesinin sekiz çocuğundan biriydi. "zor" bir çocuk olduğu içi 1953'te henüz yedi yaşındayken özel okula gönderildi. Sonra genç suçlular enstitüsüne gönderildi ve sahtecilik ile hırsızlık suçlarından 1970'de hapis cezası aldı.

Serbest kaldıktan sonra o sırada 17 yaşında olan kız arkadaşı Margaret Louise Robertson Mountney ile Brighton'dan Sussex'e taşındı. Ağustos 1970'te evlendiler ama bir sene sonra boşandılar. Tobin tekrar 1973'te 30 yaşındaki hemşire Sylvia Jeffries ile evlendi. İki çocukları oldu ama ikinci çocukları doğumundan kısa bir süre sonra öldü. Evlilik şiddet doluydu, 1976'da Sylvia çocuğunu alıp evden kaçtı.

1987'de Tobin'in 15 yaşındaki Cathy Wilson'dan bir çocuğu oldu. 1989'da evlendiler. Üç yıl sonra Bathgate'e taşındılar fakat evlilik çok sürmeden sona erdi. Tobin'in üç karısı da onun evlenene kadar cazibeli olduğunu, daha sonra sadistik ve şiddet gösteren bir psikopata dönüştüğünü belirttiler.

Tobin, Mayıs 1941'de en küçük çocuğuna yakın olmak için Margate'e taşındı. Ağustos 1993'te Leigh Park, Havant'ta iki genç kız saldırıya uğradı. 14 yaşındaki kızlar komşu ziyaretine gitmişti fakat evde kimse olmadığı için Tobin'in evinde beklemek üzere izin istediler. İçeri

girince Tobin bıçak alıp kızları tehdit etti ve onları zehirlenene kadar alkol içmeye zorladı. Ardından kızlara tecavüz edip onları bıçakladı, o sırada çocuğu da evdeydi. Sonrasında havagazı musluğunu açıp kızların ölmesini bekledi ama ikisi de hayatta kaldı.

Tobin kaçmaya başladı ve Coventry'de İsa Cemiyeti isimli dini bir tarikatın içinde saklanmaya çalıştı. Fakat hâlâ kendi aracını kullanmaya devam ettiği için yakalandı. Yargılandı ve Mayıs 1994'te 14 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Fakat bu Tobin'in korkunç saltanatını etkilemedi, hatta sonradan Bible John olduğundan bile şüphelenildi.

Cinayetler

Vicky Hamilton 10 Şubat 1991'de otobüs beklerken ortadan kayboldu. Haziran 2007'de Tobin'in Margate'deki evi arandığında ise Vicky'nin cesedi bahçede bulundu.

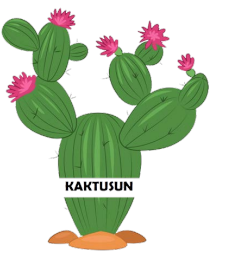
Dinah McNicol 5 Ağustos 1991 günü çıktığı müzik festivalinden eve otostop çekerek dönerken kayboldu. Erkek arkadaşı da yanındaydı ama arabadan inince Dinah yabancıyla yola devam etmişti. 16 Kasım 2007'de bulunan cesedin ona ait olduğu anlaşıldı.

Tobin Eylül 2006'da Pat McLaughlin takma adıyla tamirci olarak Glasgow'da St. Patrick Roman Katolik Kilisesi'nde çalışıyordu. Seks suçlusu kaydı olduğu için tanınmak istemiyordu. Paisley'yi polislere haber vermeden terk etmişti, bu yüzden hakkında tutuklama emri çıkarılmıştı.

Polonyalı öğrenci Angelika Kluk kilisede temizlik görevlisi olarak çalışıp para kazanıyor ve papaz evinde kalıyordu. Canlı görüldüğü son gün 24 Eylül 2006'ydi ve Tobin ile birlikteydi. Cesedi günah çıkarma bölmesinin altında 29 Eylül günü bulundu. Tecavüze uğramış, dövülmüş ve bıçaklanarak öldürmüştü. Çok geçmeden 3 Ekim günü Tobin tutuklandı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

10 Şubat 1991 - Vicky Hamilton, 15
5 Ağustos 1991 - Dinah McNicol, 18
24 Eylül 2006 - Angelika Kluk, 23

Yakalanma ve Dava Süreci

3 Ekim 2006'da tutuklandıktan sonra Tobin, Hamilton ve McNicol cinayetlerinden de sorgulandı. Resmi olarak Angelika Kluk cinayetinden yargılandı ve duruşması Mart 2007'de görüldü.

Duruşma altı hafta sürdü, 4 Mayıs 2007'de sona erdi. Kluk davasını reddetti ama diğer cinayetlerden suçlandı. En az 21 sene olmak üzere ömür boyu hapse mahkûm edildi.

Hamilton ve McNicol'un cesetleri bahçede bulunduktan sonra Tobin resmi olarak 21 Temmuz 2007'de tutuklandı. İlk duruşma Vicky Hamilton davasından görüldü ve bir ay sonra 2 Aralık 2008'de mahkûmiyetine karar verildi. Tekrar ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

1 Eylül 2008'de McNicol davasından yargılandı. Duruşma Haziran 2009'da başladı ama sağlığı kötüye gittiği ve ameliyat olacağı için ertelendi. 14 Aralık 2009'da duruşma devam etti ve 16 Aralık günü jürinin 15 dakika süren kararından sonra mahkûmiyeti karara bağlandı. Üçüncü kez ömür boyu hapis cezası aldı ve yargıç asla serbest bırakılmaması gerektiğini vurguladı.

Sonuç

Tobin göğüs ağrısıyla 9 Ağustos 2012'de Edinburg Kraliyet Hastanesi'ne kalp krizi şüphesiyle yatırıldı. İyileşti ve hapishaneye döndü. Şubat 2016'da bir kere daha hastaneye götürüldü. Hâlâ daha hapiste ve hiçbir zaman serbest kalmayacak.

İngiliz polisi "Anagram Operasyonu" adı altında bir tim kurdu ve sadece Tobin'in tutuklanmadan önceki cinayetlerine yoğunlaştılar. Operasyonun amacı Tobin'in İngiltere'de işlediği düşünülen cinayetleri araştırmaktı. Tüm ülkedeki polisler bu arayışa katıldılar. Haziran 2011'de başka kurbanların yer ya da kimlik tespiti yapılamadığı için operasyon durduruldu.

Tobin cinayetlerden yargılandıktan sonra, fiziksel görünümü, yaşadığı yerler ve öldürme teknikleri arasındaki benzerlikler onun Glasgow'daki Bible John adıyla bilinen seri katil olup olmadığı tartışmalarını ortaya çı-

BELONGS TO KALKIS TEAM

kardı. Şaşırtıcı bir şekilde Tobin, cinayetler durduğu zaman Glasgow'dan taşınmıştı. Şahitlerin verdiği eşkâldeki tarife birebir uyuyordu, hatta bir görgü tanığı katilin üst dişlerinden birinin olmadığını söylemişti. Diş kayıtları Tobin'in de 1960'lı yılların sonunda üst dişinin çekildiğini gösteriyordu.

MAURY TRAVIS

Doğum Tarihi: 25 Ekim 1965
Rumuz: Yok
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 12-17+
Cinayet Tarihleri: 2001-2002
Yakalanma Tarihi: 7 Haziran 2002
Cinayet Tarzı: İple boğma
Bilinen Kurbanları: Brenda Beasley, 33; Yvonne Crues, 50; Verona Thompson, 36; Betty James, 46 (öldürdüğünden şüphelenildi); Teresa Wilson, 36; Alysa Greenwade, 34; Mary Shields, 61; kimliği bilinmeyen diğer kurbanlar
Cinayet Yeri: Ferguson, Missouri
Durum: Duruşmaya çıkmadan önce 10 Haziran 2002'de kendini nezarethanede asarak intihar etti.

Geçmiş

Travis'in geçmişine dair her şey sıradan ve "normal" gözüküyordu. Komşuları, öğretmenleri ve Travis'i az çok tanıyan herkes onun nazik, yardımsever ve sessiz birisi olduğunu söylüyordu. Ailesi 1978'de boşanmıştı fakat annesi tekrar evlenip yine boşandı. Bunun Travis'in üstündeki etkisine dair bir bilgi yok.

Çok sıradan bir çocuktu, öyle ki eski sınıf arkadaşları bile onu hatırlamakta güçlük çekmişlerdi. Yıllıktaki fotoğrafından bile kim olduğunu çıkaramıyorlardı. Bir öğretmeni onu hatırladı ve onun sessiz ve içine kapanık bir çocuk olduğunu ama sınıfta sıkıntı çıkarmadığını söyledi. Büyürken evin içinde yaşanan şiddet ya da istismarla ilgili de herhangi bir bilgi olmadığı gibi, gelişmekte olan neredeyse her katilde görülen davranış gibi, küçükken hayvanlara işkence ettiği ya da öldürdüğü de düşünülmüyor.

22 yaşında Travis Atlanta'da üniversiteye ve aynı dönem kokain kullanımına başladı. Mart 1988'deki bahar tatilinde eve döndü, kokain açlığını bastırmak için paraya ihtiyacı olduğundan sekiz gün boyunca ayakkabı mağazalarında hırsızlık yaptı. Tutuklanıp yargılandı ve hükmüne karar verileceği sırada yargıca dönüp uyuşturucu bağımlılığı için rehabilite edildiğini söyledi. Travis'in yargılanmasında müsamaha gösterilmesi talep edilen birçok dilekçe yazıldı ve sonunda 15 yıl hapis cezası aldı.

Hapiste 13 ihlal raporu olmasına rağmen mahkûmiyetinin sadece 5 yıl 5 ayını doldurup serbest kaldı. Bu ihlaller şartlı tahliyesini etkileyecek kadar ciddi değildi, 14 Haziran 1994'te tahliye edildi. Sonrasında Lucas & Hunt Yolu'nda dubleks bir eve taşındı. 2000 ve 2001 yaz aylarında Mayfair Otel'in restoranında garson olarak çalışırken uyuşturucu kullanma suçundan iki kere daha cezalandırıldı.

Çalışma arkadaşlarından biri Dave Wucher idi, daha sonrasında Travis'in sürekli ve neredeyse takıntılı bir şekilde arabasından bahsettiğini belirtmişti. Bir seferinde sohbet ederken Wucher ona arkadaşının arabasının çalındığını ve Doğu St. Louis'te yakıldığını söylemişti. Buna cevaben Travis Doğu St. Louis'in "etrafta pek polis olmadığından bir şeyleri atmak için en iyi yer olduğunu" iddia etmişti.

Wucher'ın sevgilisi Julie Kroenig stajyer olarak bir haber ajansında çalışıyordu. Ona bir gün çalıştığı yerin civarda öldürülen fahişelerin haberinin yapılıp yapılmadığını sordu, arkadaşlarından duyduğu kadarıyla cesetler oraya atılmıştı. Julie bu bilgiyi müdürüyle paylaştı fakat Travis'in hikâyesinin doğru olmadığı ortaya çıktı. Üç ay sonra polis mahallede fahişeleri öldüren bir seri katilin detaylarını paylaştı ve Kroenig sonunda Travis'in ona söylediklerinin ne ima ettiğini anladı.

Cinayetler

Travis, Mart 2001'de serbest kaldıktan sonra Ferguson, Missouri civarında boğularak öldürülen kadınlar ortaya çıktı. Her cesette ölmeden önce işkence edildiğine dair izler mevcuttu ve çoğu kurban fahişeydi. Travis adli sicili yüzünden şüpheli listesine girse de onu tutuklamak için yeterli kanıt yoktu. Travis zeki olmaya ve yetkilileri kandırmaya çalıştı fakat bu

planı geri tepti, sonunda yakalandı.

21 Mayıs 2002'de polise seri katil tarafından yazılmış bir mektup ulaştı. Zarfın içinde son kurbanın cesedinin bırakıldığı yerin de haritası vardı. Polis haritadan yararlanarak bölgeyi aradı ve bir kadının kalıntılarına ulaştı. O sırada dedektifler haritayı detaylı bir şekilde inceleyince bunun internetten bulunan bir harita olduğunu anladılar.

Travis'in bilmediği şey, haritayı bilgisayarına indirdiğinde IP adresinin elektronik olarak kayıt olmasıydı. Böylece polis haritanın kaynağına ulaştı ve indirilen bilgisayarın adresini aldı. Bu onları doğrudan Travis'e yönlendirdi.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

31 Temmuz 2000 - Mary Shields, 61	25 Ağustos 2001 - Yvonne Crues, 50
1 Nisan 2001 - Alysa Greenwade, 34	8 Ekim 2001 - Brenda Beasley, 33
15 Mayıs 2001 - Teresa Wilson, 36	30 Ocak 2002 - kimliği bilinmeyen ve kalıntıları bulunan bir kadın
23 Mayıs 2001 - Betty James, 46	11 Mart 2002 - kimliği bilinmeyen ve kalıntıları bulunan bir kadın
29 Haziran 2001 - Verona Thompson, 36	28 Mart 2002 - kimliği bilinmeyen ve kalıntıları bulunan bir kadın

Yakalanma ve Dava Süreci

7 Haziran 2002'de polis Travis'i gözaltına aldı. Evini aradıklarında çok fazla miktarda kurbanların işkence, tecavüz ve öldürülme videolarını ele geçirdiler. Doğru adamı yakaladıklarına şüphe yoktu.

Fakat Travis St. Louis Karakolu'nda gözaltındayken duruşmaya asla çıkamayacağı bir şey yaptı.

Sonuç

Travis, 10 Haziran 2002'de nezarethanede duruşmaya çıkmayı beklerken kendini asarak intihar etti. İntihara eğilimli bir zanlı olarak sık sık kontrol edilmesi gerekiyordu ama bu konuda eğitimli olan memurlar gelmedi.

HENRY LOUIS WALLACE

Doğum Tarihi: 4 Kasım 1965
Rumuz: Taco Bell Katili
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 9+
Cinayet Tarihleri: 1990-1994
Yakalanma Tarihi: 12 Mart 1994
Cinayet Tarzı: Bıçaklama, boğma
Bilinen Kurbanları: Caroline Love; Shawna Hawk; Audrey Ann Spain; Valencia M. Jumper; Michelle Stinson; Vanessa Little Mack; Betty Jean Baucom; Brandi June Henderson; Deborah Slaughter; Tashonda Bethea
Cinayet Yeri: Charlotte, Kuzey Carolina
Durum: İdam edileceği günü bekliyor.

Geçmiş

Wallace, annesi Lottie Mae Wallace ve bir öğretmen arasındaki ilişkinin meyvesiydi; adam onun hamile olduğunu duyunca ilişkiyi bitirmişti. Annesi yalnız bir ebeveyndi, oğlunu eğitirken de oldukça sertti. Yaptığı herhangi bir davranışta, en ufağında bile annesinden azar yiyordu.

Wallace liseden 1983'te mezun oldu ve 1985'e kadar birçok üniversiteye kaydoldu. Sonunda harbiyelilere katıldı. Aynı yıl lise aşkı Maretta Brabham ile evlendi. 1992'de onursuzca emekli olana kadar deniz kuvvetlerinde görev aldı.

Wallace askeriyede birçok uyuşturucu kullandı, suç kariyeri de o dönemlerde başladı. Seattle boyunca birçok evi soydu ve Ocak 1988'de bir mağazaya hırsızlık yapmaya girince tutuklandı. İki sene denetimli serbestlik cezası aldı ama zorunlu toplantılarına katılmadı. Hırsızlık sadece bir başlangıçtı, 1990'da cinayet işlemeye başladı.

Cinayetler

Rasgele insan öldüren diğer seri katillere rağmen Wallace tanıdığı kadınları öldürüyordu. Kurbanlar sevgilisinin arkadaşları, iş arkadaşları ve

kız kardeşinin arkadaşlarından oluşuyordu. On bir cinayet işlediği, cenazelerdeki tüm fotoğraflarda ve kurbanların iş yerlerinde sıkça görüldüğü halde hiçbirinin faili olduğu düşünülmedi.

Tashonda Brenda Wallace'ın bilinen ilk kurbanıydı. 1990'ların başında onu öldürüp cesedi göle atmıştı. Kurbanın bedeni haftalar sonra bulundu. Soruşturma sırasında Wallace da sorgulandı ama hiçbir şekilde yargılanmadı.

Wallace, fahişe ve uyuşturucu taciri Sharon Nance'i Mayıs 1992'de arabasına aldı. Sıra ona para ödemeye gelince kadını dövüp cesedini tren raylarına attı; birkaç gün sonra ceset bulundu.

Sonraki ay Caroline Love evinde tecavüze uğramış ve boğulmuş halde bulundu. Wallace'ın sevgilisinin arkadaşıydı ve kayıp ilanı verilirken Wallace kurbanın kardeşinin yanındaydı. Wallace cesedi Charlotte'ta bir ormana attı, ancak ceset iki yıl sonra bulundu.

19 Şubat 1993'te Wallace, Shawna Hawk ile cinsel ilişkiye girdikten sonra onu evinde öldürdü. Kadının iş yerindeki amiriydi ve cenazeye de katılmıştı. Diğer bir çalışma arkadaşı Audrey Spain ise 22 Haziran'da tecavüze uğradı ve boğularak öldürüldü.

Wallace, kardeşinin arkadaşına da tecavüz edip onu boğdu; Valencia M. Jumper 10 Ağustos 1993 günü öldürüldü. Cinayeti örtbas etmek için cesedi yaktı. Birkaç gün sonra kardeşiyle birlikte cenazeye katıldı. Eylül ayında işten arkadaşı Michelle Stinson'ın evine gitti. Ona tecavüz etti, onu boğdu ve çocuklarının gözü önünde bıçaklayarak öldürdü.

Bir sonraki cinayet 20 Şubat 1994'te gerçekleşti, Wallace başka bir iş arkadaşını öldürdü. Vanessa Little Mack evinde öldürüldü. Birkaç hafta sonra 8 Mart günü Wallace, Betty Baucom'u boğarak öldürdü. Ardından evini soyup kadının arabasını çaldı; daha sonra arabayı bir alışveriş merkezinde bıraktı. Baucom, Wallace'ın sevgilisinin iş arkadaşıydı.

Aynı akşam aynı apartmana dönüp arkadaşının sevgilisi Brandi June Henderson'ı öldürdü. Önce kıza tecavüz etti, kadın bebeğine sarılmışken onu boğdu. Oğlunu da boğmaya çalıştı ama bebek hayatta kaldı. Wallace evi soyduktan sonra oradan ayrıldı.

BELONGS TO KALİTE TEAM

Son kurban Deborah Ann Slaughter da sevgilisinin iş arkadaşıydı, 12 Mart'ta öldürüldü. Onu boğduktan sonra göğsünden ve midesinden 38 kere bıçakladı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1990 - Tashonda Bethea	Eylül 1993 - Michelle Stinson
Mayıs 1992 - Sharon Nance	20 Şubat 1994 - Vanessa Little Mack
Haziran 1992 - Caroline Love	8 Mart 1994 - Betty Jean Baucom
13 Şubat 1993 - Shawna Hawk	8 Mart 1994 - Brandi June Henderson
22 Haziran 1993 - Audrey Spain	12 Mart 1994 - Deborah Ann Slaughter
10 Ağustos 1993 - Valencia M. Jumper	

Yakalanma ve Dava Süreci

Wallace 13 Mart 1994'te tutuklandı, 12 saat geçtikten sonra Charlotte'da 10 kadını öldürdüğünü itiraf edip her cinayetin detayını verdi. Duruşmasını beklerken gözaltında tutuldu.

Duruşma, davanın görüleceği yer, jüri seçimi ve DNA kanıtları gibi birçok sebep yüzünden iki sene boyunca ertelendi. Sonunda Eylül 1996'da başlayan duruşmada savunma avukatları Wallace'ın akıl hastası olduğunu iddia ederek idam cezasından kurtulması için çabaladılar.

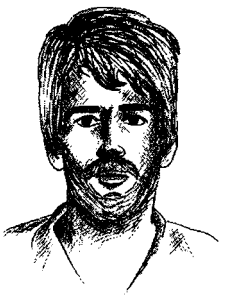
Fakat bu plan başarısız oldu ve 7 Ocak 1997'de Wallace dokuz cinayetten dokuz kere idam cezasına mahkûm edildi.

Sonuç

Hapisteyken Wallace orada eskiden hemşire olarak çalışan Rebecca Torrijas ile 5 Haziran 1998'de evlendi. Tören idam odasının yanında yapıldı ve idam mahkûmları biriminin başkanı da törene katıldı.

Wallace birçok sebepten ötürü idam cezasına temyiz başvurusunda bulundu, hatta itirafının zorla alındığını iddia etti. Ayrıca polislerin anayasal haklarını çiğnediğini de söyledi. Bugüne kadar tüm temyiz başvuruları geri çevrildi, hâlâ daha idam edileceği günü bekliyor.

BILGINEVI.COM KALITE TEAM

FARYION WARDRIP

Doğum Tarihi: 6 Mart 1959
Rumuz: Yok
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 5
Cinayet Tarihleri: 1984-1986
Yakalanma Tarihi: 6 Mayıs 1986; 4 Şubat 1999
Cinayet Tarzı: Bıçaklama, nefessiz bırakma, boğma
Bilinen Kurbanları: Terry Lee Sims, 20; Toni Jean Gibbs, 24; Debra Taylor, 25; Ellen Blau, 21; Tina Elizabeth Kimberew, 22
Cinayet Yeri: Wichita, Teksas
Durum: İdam edileceği günü bekliyor.

Geçmiş

Wardrip 1959'da Salem'da George ve Diana çiftinin çocuğu olarak doğdu. Okuldaki başarısı kötüydü, düşük notlar alıyordu ve liseyi bitirmeden okulu bıraktı. 1978'de Kara Kuvvetleri Milli Muhafız Teşkilatı'na katıldı ve herkesin bildiği gibi görevini gayet iyi yapıyordu.

1983'te ilk eşiyle evlendi ve yerel bir hastanede temizlik görevlisi olarak çalışmaya başladı. Aynı yıl terfi aldı ve hastane hizmetlisi oldu. Ertesi sene uyuşturucu kullanımı, yasadışı devamsızlık ve görevi kötüye kullanmak gibi nedenlerle daha az şerefli bir şekilde Milli Muhafız Teşkilatı'ndan atıldı.

1984'te tecavüz ve cinayet suçlarından hüküm giydi ve hapse gönderildi. Şartlı tahliyeyle serbest bırakılmadan önce 11 yıl hapis yattı. Ardından 1985'te evliliği bitti ve ikinci eşiyle evlendi. Yıl 1997 olmuştu ve iki yıl daha Wardrip'in DNA kanıtıyla 1980'li yıllarda gerçekleşen cinayet serisinin faili olduğu ortaya çıkmayacaktı.

Cinayetler

Wardip'in ilk kurbanı Terry Lee Sims 1984'te evinde tecavüze uğramış

ve bıçaklanarak öldürülmüş halde bulundu. Wardrip'i evine girerken durdurmaya çalışmıştı ama kapıyı kırıp içeri giren Wardrip, kadının ısrarcılığı yüzünden onun ellerini elektrik kablosuyla bağlamıştı. Çok sonra ortada bir sebep yokken onu öldürdüğünü söylemişti.

19 Ocak 1985'te Toni Gibbs kayboldu; o dönem Wichita Hastanesi'nde çalışıyordu. Kaybolduktan iki gün sonra arabası birkaç kilometre uzakta bulundu. 15 Şubat günü ise cesedi bir tarlada bulundu ve otopsi onun cinsel istismara uğradığını ve bıçaklanarak öldürüldüğünü ortaya çıkardı.

Debra Taylor 24 Mart 1985'te Fort Worth, Teksas'ta öldürüldü. Eşi eve döndükten sonra bir barda Wardrip ile tanışmıştı; Wardrip onu eve bırakmayı teklif etti. Wardrip'in bahsettiğine göre ondan birkaç şey isteyince kadın onu reddetmiş, buna karşılık kadını öldürmüştü. Bedeni bir hafta sonra bir inşaat alanında bulundu.

Ellen Blau 20 Eylül 1985'te iş çıkışı öldürüldü. Wardrip onu tenha bir yere gitmek için zorlamış sonra da kadını boğarak öldürmüştü; hatta boynunu kırdığını söylemişti. Kadının arabasını ve cüzdanını çalıp sonra da Wichita Falls'ta bırakmıştı.

Tina Elizabeth Kimbrew evinde 6 Mayıs 1986'da öldürüldü. Wardrip onu eski karısına benzediği için öldürdüğünü ifade etmişti. Kimbrew yastıkla boğulmuştu ve bedeni bulunduğunda komşular onun dairesinden uzun boylu, açık tenli ve kahverengi saçlı bir adamın çıktığını gördüklerini söylediler.

9 Mayıs günü Wardrip polisi arayıp Kimbrew cinayetini kendisinin işlediğini söyledi. Anında 35 yıl hapis cezası aldı fakat 1997'de şartlı tahliyeyle serbest bırakıldı. O dönem hayatını toparlamaya çalışıyor gibiydi; tekrar evlendi ve Olney'de bir fabrikada işe girdi.

O sırada Wichita Falls'ta Sims, Gibbs, Blau ve Taylor'ın çözülemeyen cinayetlerini araştırmaya başladılar. Sims ve Gibbs'in öldürüldüğü yerlerde her iki cinayet mahalline de uyan bir DNA örneği bulundu. Artık bir seri katille uğraştıklarını anladılar.

BILGIMSO KAÇAK TEAM

Araştırdıkça Blau ile Wardrip arasındaki bağlantı ortaya çıktı. Wardrip, Kimbrew cinayetinden mahkemeye çıktığında Blau ile tanıştıklarını söylemişti fakat kimse bunun üstünde durmadı. Ele geçirilen başka kanıtlar da Wardrip'in cinayetlerle bağlantılı olduğunu gösteriyordu. Ondan DNA örneği almaları gerekiyordu, bunun için polisler onun iş yerine gittiler ve memurlardan biri çiğneme tütününü tükürmek için elindeki kâğıt bardağı istedi. Böylece Wardrip bir şeyden şüphelenmedi.

Hemen DNA testi yapıldı ve Gibbs ile Sims cinayetlerinden alınan örnekler uyuştu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

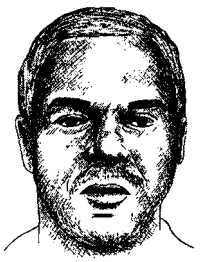
1984 - Terry Lee Sims, 20
19 Ocak 1985 - Toni Jean Gibbs, 23
24 Mart 1985 - Debra Taylor, 25
20 Eylül 1985 - Ellen Blau, 21
6 Mayıs 1986 - Tina Elizabeth Kimbrew, 21

Yakalanma ve Dava Süreci

Wardrip 14 Şubat 1999'da tutuklandı ve Sims, Blau, Taylor ve Gibbs cinayetlerini itiraf etti. Aynı yıl duruşmaya çıkarıldı ve hüküm giydi. İdam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Wardrip, Sims'i öldürdüğü için idam cezasına çarptırıldı fakat 2008'de, dokuz yıllık mahkûmiyetinden sonra sulh hâkimi duruşmadaki savunması başarısız olduğu için cezasının düşürülmesini önerdi. Haziran 2011'de Temyiz Mahkemesi Teksas eyaletine mahkûmiyetinin ömür boyu hapse çevrilmesini ya da yeni bir duruşma yapılmasını emretti. Bu dava Bölge Mahkemesi'nin incelemesi altında ve bu sırada Wardrip hâlâ idam hücresinde tutuluyor.

CARL "CORAL" WATTS

Doğum Tarihi: 7 Kasım 1953
Rumuz: Coral, Pazar Sabahı Katili
Ayırt Edici Özellik: Gözetleme, işkence
Kurban Sayısı: 22-100
Cinayet Tarihleri: 1974-1982
Yakalanma Tarihi: 23 Mayıs 1982
Cinayet Tarzı: Boğma, bıçaklama, suda boğma, boyun kesme, sert cisimle dövme
Bilinen Kurbanları: Jeanne Clyne, 35; Linda Tilley, 22; Elizabeth Montgomery, 25; Phyllis Tamm, 27; Margaret Fossi, 25; Elena Semander, 20; Emily LaQua, 14; Edith Leder, 34; Yolanda Gracia, 21; Carrie Jefferson, 32; Suzanne Searles, 25; Michelle Maday, 20; Helen Dutcher, 36; Gloria Steele, 19; kimliği bilinmeyen diğer kurbanlar
Cinayet Yeri: Michigan, Teksas
Durum: Ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı. Prostat kanseri yüzünden 21 Eylül 2007'de öldü.

Geçmiş

Watts'ın babası orduda er olarak görev alıyordu ve annesi anaokulunda resim öğretmeniydi; Watts 1953'te dünyaya geldi. Aile Killeen, Teksas'ta yaşıyordu ve o iki yaşındayken ebeveynleri ayrıldı, Watts annesi ile kaldı. Sonra Michigan'a taşındılar ve annesi 1962'de tekrar evlenip iki kız çocuk sahibi oldu.

Watts'a göre ilk olarak işkence ve öldürmeyi düşünmesi 12 yaşındayken başladı. Ergenliğinde mahalledeki kızları ve genç kadınları gözetlemekten hoşlanıyordu; daha sonra ilk cinayetini 15 yaşında işlediğinden şüphelenildi.

Watts'a 13 yaşında menenjit tanısı kondu ve sekizinci sınıfı tekrar etmek zorunda kaldı. Sınıf arkadaşlarıyla geçinemiyor ve derslerinden

kalıyordu. 16 yaşına geldiğinde sadece üçüncü sınıf seviyesinde okuyabiliyordu, yaşıtları tarafından da zorbalığa maruz kalmıştı.

İlk defa polislerle karşılaştığında tarih Haziran 1969'du; Joan Gave'e (26) cinsel tacizde bulunması sebebiyle tutuklanmıştı. Hapse gönderilmek yerine, Detroit'teki akıl hastanesi olan Lafayette Kliniği'ne yatırıldı. IQ testindeki skoru 75'ti, bu da hafif zekâ geriliği olarak değerlendiriliyordu. Psikiyatristler onun hayali düşüncelerle hareket ettiğini fark ettiler ama onu tutuklayan memurlardan biri onun muhteşem bir hafızası olduğunu ve çok zeki göründüğünü düşünüyordu.

Watts Kasım 1969'da hastaneden tahliye edildi ve liseye döndü. 1973'te mezun olmayı başardı; kötü notlarına rağmen Jackson Tennessee'deki Lane Üniversitesi'nden futbol bursu aldı. Kadınlara saldırdığı ve onları gözetlediği için okuldan atılmadan önce sadece üç ay eğitim aldı. Ayrıca o dönem bir kız öğrenciyi öldürdüğünden şüphelenilmişti fakat onu suçlayacak kanıt yoktu.

Watts, Houston, Teksas'a taşındı ve kız arkadaşı Deloris'ten bir kızı oldu. 1979'da başka bir kadınla evlendi, Valeria Goodwill ile olan evliliği birkaç ay sürdü ve çift Mayıs 1980'de boşandı. O ana kadar seri katil olmuştu, yakalanması iki yıl sürdü.

Cinayetler

Watts 20 yaşında, kadınları öldürmeye başladı. Onları evlerinden kaçırıp işkence ettikten sonra öldürüyordu. 14 ila 44 yaşındaki kadınları hedef alıyordu ve birçok farklı yolla onları öldürüyordu. Uyguladığı yöntemler arasında boğma, sert cisimle dövme, suda boğma ve bıçaklama da vardı.

Watts uzun süre yakalanmadan cinayet işlemeye devam etti. Her zaman farklı yerlerde, farklı eyaletlerde ve yargı alanlarında cinayet işlediği için cinayetleri birbirine bağlamak oldukça zorlaşıyordu. Kurbanlarıyla çok nadiren cinsel ilişkiye giriyordu ve böylece ardında DNA kanıtı bırakmamış oluyordu.

BILGESU KAOTIC TEAM

Saldırılarının hepsi ölümcül değildi; çok fazla kadın şiddetli bir şekilde yaralanıyordu ve bunlardan bazısı da neredeyse ölümcül olacak ağır yaralanmalara maruz kalıyorlardı. Tutuklandıktan sonra Watts neredeyse 40 kadını öldürdüğünü söyledi, ölümle sonuçlanmayan saldırılarıyla birlikte bu 80'i buluyordu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1979 - Helen Dutcher	20 Mart 1982 - Emily LaQua, 14
31 Ekim 1979 - Jeanne Clyne, 35	27 Mart 1982 - Edith Ledet, 34
5 Eylül 1981 - Linda Tilley, 22	15 Nisan 1982 - Yolanda Gracia, 21
12 Eylül 1981 - Elizabeth Montgomery, 25	16 Nisan 1982 - Carrie Jefferson, 32
4 Ocak 1982 - Phyllis Tamm, 27	21 Nisan 1982 - Suzanne Searles, 25
17 Ocak 1982 - Margaret Fossi, 25	23 Mayıs 1982 - Michelle Maday, 20
7 Şubat 1982 - Elena Semander, 20	

Yakalanma ve Dava Süreci

Watts 22 Mayıs 1982'de iki kadının evine girdi ve bu son cinayet teşebbüsü oldu. Bu sefer yakalanıp tutuklanarak karakola götürüldü.

Sorgulanırken polis diğer cinayetlere de baktı ve sonunda onları Watts'ın işlediğini anlayabildiler. 1981'in ilk aylarında Michigan'da yaşamıştı, dedektifler oradaki on kadın cinayetini bu adamın işlediğini düşündüler. 1975'te cinayetler hakkında sorgulanmıştı ama onu yargılayacak yeterince kanıt yoktu.

Savcılar onu yargılayacak yeterli kanıtları olmadığını düşündüler, tek yolu onunla itiraf pazarlığına girmekti. 1982'de Watts'a eğer tüm cinayetleri detaylarıyla itiraf ederse cinayetten yargılanmayacağını söylediler. Bunun yerine soygun ve cinayete teşebbüsle yargılayacaklardı ki bu da 60 yıl hapis cezası demekti.

BELGESEL KANAL TEAM

Watts bu anlaşmayı kabul etti ve Teksas eyaletinde işlediği 12 cinayeti itiraf etti. Michigan'daki yetkililer anlaşma yapmak istemedikleri için dosyalar hâlâ açık durumda. Söylenildiği gibi 60 yıl hapis cezası aldı ama formaliteler yüzünden şiddete eğilimli olmayan kişi şeklinde yeniden sınıflandırıldı; bu da şartlı tahliyeyle serbest kalma şansının olduğunu gösteriyordu.

Michigan Başsavcısı 2004'te Watts'ın yargılanması için bilgi talebinde bulunarak televizyondan halka açık çağrıda bulundu. Bir görgü tanığı Watts'ın Helen Dutcher'ı 1979'da öldürdüğünü söyleyip kimliğini doğruladı. İtiraf ettiği cinayetler sebebiyle Teksas'ta dokunulmazlığı olsa da Michigan'da böyle bir şansı yoktu.

Helen Dutcher cinayetinden yargılandı ve bir yıl sonra mahkeme huzuruna çıktı. 17 Kasım 2004'te cinayetten hüküm giydi. 7 Aralık'ta ömür boyu hapis cezası aldı. İki gün sonra da 1974'te öldürülen Gloria Steele cinayetinden yargılandı.

Bu duruşma 25 Temmuz 2007'de görüldü. İki gün sonra suçlu bulunarak ağırlaştırılmış müebbet hapis cezasına çarptırıldı.

Sonuç

21 Eylül 2007'de prostat kanseri yüzünden öldü.

Toplamda 90 cinayetten sorumlu olduğu düşünülüyordu.

FRED WEST VE ROSEMARY WEST

Doğum Tarihi: 29 Eylül 1941; 29 Kasım 1953
Rumuz: Gloucester Korku Evi
Ayırt Edici Özellik: Ensest, işkence, tecavüz, vücudu kesme ve sakatlama
Kurban Sayısı: 11-13+
Cinayet Tarihleri: 1971-1987
Yakalanma Tarihi: 25 Şubat 1994
Cinayet Tarzı: Nefessiz bırakma, boğma

Bilinen Kurbanları: Charmaine West, 8; Catherine Bernadette "Rena" West, 27; Lynda Carole Gough, 19; Carol Ann Cooper, 15; Lucy Katherine Partington, 21; Theresa Siegenthaler, 21; Shirley Hubbard, 15; Juanita Marion Mott, 18; Shirley Anne Robinson, 18; Alison Jane Chambers, 16; Heather Ann West, 16
Cinayet Yeri: Gloucestershire, İngiltere
Durum: Fred tutuklu yargılanırken kendini asarak intihar etti. Rose ömür boyu hapis cezası aldı.

Geçmiş

Fred West

West aşırı rahatsız edici bir ortamda büyümüştü ki bu ileride kötü şöhretli olmasının da büyük sebebiydi. Yoksul bir ailede doğmuştu, ebeveynleri Walter ve Daisy Much Marcle, Herefordshire'da çiftçi olarak çalışıyorlardı. Ailenin altı çocuğu vardı ve West daha sonra babasının tüm kızlarıyla ensest ilişkiye girdiğini söylemişti. Ensest ilişki ailede kabul ediliyordu ve babası West'i zalimlikle tanıştıran kişiydi. Oğluna yakalanmadıkça istediği her şeyi yapabileceğini söylüyordu. West ayrıca 12 yaşından itibaren annesinin de cinsel istismarına maruz kalmıştı.

West okulda akademik olarak başarılı değildi ama sanat ve ağaç işlerinde oldukça iyiydi. Aralık 1956'da 15 yaşındayken okulu bıraktı. 1958'de motosiklet kazası geçirdi ve kafatası, kolu ve ayağı çatladı. Bir haftadan fazla komada kaldı ve kazadan sonra ani öfke nöbetleri başladı. İki yıl sonra bir kez daha kafa yaralanması geçirdi, yangın merdiveninden düşüp 24 saat bilinçsiz kaldı.

20 yaşındayken 13 yaşında bir kızı taciz ettiği için tutuklanıp yargılandı. Cezalandırılmasına rağmen hapishaneden kaçmayı başardı. O andan itibaren ailesi onu reddetti, sonuçta babası ona defalarca yakalanmaması gerektiğini söylemişti.

Rosemary West

Rosemary, William ve Daisy çiftinin kızı olarak zorlu bir hamilelik sonucu doğmuştu. Annesi hamilelik boyunca depresyon nöbetleri geçir-

mişti ve elektroşok tedavisi almıştı. Daha sonra bu tedavilerin anne karnında West'in beynine zarar verdiği düşünüldü. Karamsar bir kız olarak büyüdü ve okulda da pek başarılı olamadı.

Ailesi o gençken boşandı, 16 yaşında babasının yanına taşınana kadar annesiyle kaldı. Bu çok şaşırtıcıydı çünkü babası ona cinsel tacizde bulunuyordu ve hiddetli bir adamdı. Fred West ile o sıralarda tanıştı, çıkmaya başladılar ki babası bu durumdan pek hoşnut değildi. Fred'i tehdit edip sosyal hizmetleri arayacağını söylüyordu.

Sonunda Rosemary, Fred ile Göl Evi Oteli Karavan Parkı'nda yaşamaya başladı. Fred'in önceki eşi Rena Costello'dan olan kızı Anne-Marie ve Rena'nın başka bir adamdan doğurduğu üvey kızı Charmain ile de ilgileniyordu. 1970'te Rosemary hamile olduğunu öğrendi, aile Midland Yolu, Gloucester'da bir eve taşındı.

Ocak 1973'te Caroline Roberts adlı genç bir kız Rosemary ve Fred'in evinden kaçıp polise orada cinsel istismara uğradığını söyledi. Sadece para cezası alıp ırza tasaddi ile yargılandılar.

Rosemary çoğunlukla fahişelik yapıyor ve eve erkekleri getirdiğinde Fred onları izliyordu. Rahatsız edici bir şekilde sık sık gelen ziyaretçilerden biri kendi babasıydı ve Rosemary dördüncü çocuğunu doğurduktan sonra bile onunla cinsel ilişkiye girmeye devam etti. Ayrıca babası Fred'in kızı Anne-Marie'ye tecavüz etti. Rosemary sekizinci çocuğunu doğurdu, sadece beşinin babası Fred idi.

Fred kendi kızına tecavüz ederken bunun videosunu çekiyordu, kızı okul arkadaşlarına bundan bahsedince velilerden biri polise haber verdi. Fred 6 Ağustos 1992'de yargılandı, Rosemary de suça yardım ettiği için yargılandı. Rosemary ayrıca çocuk zulmü yüzünden de ceza aldı ve çocukları ondan alınıp koruyucu ailelerin yanına yerleştirildi. İki şahit ifade vermekten vazgeçince tüm dava düştü ve böylece ikisi de serbest kaldı.

Kızları Heather'ın ortadan kaybolmasıyla etraftaki dedikodular arttı. Bu araştırma sırasında Fred ve Rosemary'nin Gloucester Korku Evi nihayet keşfedildi.

Cinayetler

Fred ve Rosemay altı yıl boyunca en az sekiz kadını öldürdüler. Bazısı 25 Cromwell Sokağı'ndaki bu eve kiracı olarak geliyordu, bazısı da çocuk bakıcısı ya da hizmetçi olarak çalışıyordu. Lynda Gough Nisan 1973'te öldürüldü, terzi olarak çalışıyordu.

Kasım 1973'te Carol Ann Cooper sinemadan çıkıp evine yürürken kayboldu, daha sonra West ailesinin kurbanı olduğu anlaşıldı. Lucy Katherine Partington Aralık ayında evine gitmek için otobüs beklerken Westler tarafından kaçırıldı. Bir haftadan fazla onu esir aldılar ve korkunç işkenceler yaptıktan sonra öldürdüler.

Sonraki beş sene boyunca beş kişi daha öldürüldü. Muhtemelen 1979'dan sonra cinayet işlemeye devam ettiler, onlar gibi insanlar hemen duramazdı fakat evlerinde kızları Heather'dan başka ceset bulunmadı. Fred Heather'ı taciz etmeye başlamıştı, kız onu reddetti ama boyun eğmek zorunda kaldı. Haziran 1987'de işler çığrından çıktı ve boğularak öldürüldü. Westler onun cesedini kesip bahçeye gömdüler.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

1967 yazı - Anne McFall	Nisan 1974 - Theresa Siegenthaler, 21
Haziran 1971 - Charmaine West, 8	Kasım 1974 - Shirley Hubbard, 15
Ağustos 1971 - Catherine Bernadette "Rena" West, 27	Nisan 1975 - Juanita Marion Mott, 18
Nisan 1973 - Lynda Carole Gough, 19	Mayıs 1978 - Shirley Anne Robinson, 18
Kasım 1973 - Carol Ann Cooper, 15	Ağustos 1979 - Alison Jane Shambers, 16
Aralık 1973 - Lucy Katherine Partington, 21	Haziran 1987 - Heather Ann West, 16

Yakalanma ve Dava Süreci

Fred kızına üç kere tecavüz ederken kendini video kayda almıştı, kızı da bunu okul arkadaşlarına söyledi. Arkadaşlarından birinin annesi

4 Ağustos günü polise gidip durumu ihbar etti. İki gün sonra polis olayı araştırdı, Fred ve Rosemary tecavüz girişiminden tutuklandı.

Rosemary suça yardımın yanı sıra çocuk zulmünden de yargılandı. Çocuklar güvenlikleri adına koruyucu ailelerin yanına yerleştirildi. 7 Haziran 1993'te duruşmaları başladı fakat iki şahit ifade vermekten vazgeçtiği için dava düştü.

Bu sırada polis Heather'a ne olduğunu araştırıyordu. Sosyal hizmetler görevlileriyle konuşunca Fred'in çocuklara düzgün davranmazlarsa "sonlarının bahçedeki Heather'a benzeyeceğini" söylediği ortaya çıktı. Bu arama emri çıkarmak için yeterliydi, izni alır almaz 24 Şubat 1994'te mülkü araştırmaya başladılar.

Fred 25 Şubat'ta tutuklandı, evden de insan kemikleri çıktı. Daha sonra Fred, Heather'ı öldürdüğünü söyledi. İfadesini geri çekti, ardından verdiği ifadede ise Rosemary'nin bu olaya dahil olmadığını söyledi. Bahçeyi kazma işlemleri devam ettikçe başka cesetler de ortaya çıktı. Sonunda 4 Mart günü Fred Heather ile birlikte dokuz cinayet işlediğini itiraf etti.

Fred ve Rosemary 30 Haziran 1994'te mahkemeye getirildi. Fred on bir, Rosemary ise on cinayetten yargılandı. Fred hemen Ann McFall cinayeti sebebiyle tekrar tutuklandı ve 3 Temmuz'da yargılandı.

Rosemary cinayetleri itiraf etmedi ve savcılığın elindeki kanıtlar azami ikinci derecede önem taşıyordu. Yine de Ekim 1995'te duruşması başladı ve on cinayetten suçlu bulunarak ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı. Hiçbir şekilde serbest bırakılmaması tavsiye edildi.

Sonuç

Fred West tutuklu yargılanırken 1 Ocak 1995'te kendini hücresinde astı. Cenazesine sadece üç kişi katıldı ve bedeni yakıldı. Ekim 1996'da Gloucester'daki türlü vahşetin yaşandığı ev yıkıldı ve yerine patika yol yapıldı. Meraklı insanları uzak tutmak için evin enkazı bile yok edildi.

BILGINCO KAOTIC TEAM

NATHANIEL WHITE

Doğum Tarihi: 28 Temmuz 1960
Rumuz: Yok
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 6
Cinayet Tarihleri: 1991-1992
Yakalanma Tarihi: 2 Ağustos 1992
Cinayet Tarzı: Bıçaklama, dövme
Bilinen Kurbanları: Juliana R. Frank, 28; Christine M. Klebbe, 14; Laurette Huggins Reviere, 34; Angelina Hopkins, 23; Brenda L. Whiteside, 20; Adriane M. Hunter, 27
Cinayet Yeri: Orange, New York
Durum: 150 yıl ila müebbet arası hapis cezası aldı.

Geçmiş

White 1960'ta doğdu, çocukluğuna dair bilinen tek şey bu. Yetişkinliğinde 1990'lı yılların başında Hudson Valley bölgesi New York'ta seri katile dönüştü. 16 yaşında bir kızı kaçırdığı için bir sene hapis yattı ve serbest kaldıktan birkaç ay sonra cinayet işlemeye başladı. Cinayetten tutuklandıktan sonra, önceki kısa cezası ve erken şartlı tahliyesi ile ilgili uyuşmazlıklar vardı. İtiraf pazarlığı gereği ağır suçla yargılanmak yerine hafif suçlardan ceza aldığı için sadece bir sene hapis yatmıştı.

Sesler duyduğunu iddia ediyordu fakat herhangi bir akıl hastalığı tanısı yoktu. Ayrıca cinayetlerinden birinde *Robocop* filminden bir sahneyi taklit ettiğini iddia etmişti.

Cinayetler

İşlediği ilk cinayet 25 Mart 1991'de Juliana Frank'ı öldürmesiydi. Kadın o sırada hamileydi ve onu öldürdükten sonra White, Middleton'da tren yolu kenarında cesedi çıplak bir halde bırakmıştı. Bir sonraki kurbanı 14 yaşındaki Christine Klebbe idi, 29 Haziran 1991'de kaybolmuştu. Cesedi 4 Ağustos'ta bulundu.

10 Temmuz 1992'de White Laurette Hugging Reveire'yi Middleton'daki evinde öldürdü. On gün sonra Angela Hopkins ve Brenda Whiteside ile bir meyhanede tanıştı, iki kadın da en son onun pikabına binerken görülmüştü. Cesetleri Klebbe ile aynı gün, 4 Ağustos'ta bulundu. Hopkins ve Whiteside'ın ölüm nedenleri başlarına aldıkları darbeydi.

30 Temmuz 1992 günü erken saatlerde Adriane Hunter vahşice bıçaklanarak öldürüldü. Bedeni aynı gün Goshen'de bulundu.

Angela Hopkins'in kardeşi Cecilia, kayboldukları gece Hopkins ve Whiteside'ı dört erkekle bardan çıkarken görmüştü. Sonra 2 Ağustos günü Cecilia White'ı aynı barda görüp polise haber verdi.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

25 Mart 1991 - Juliana Frank, 29
29 Haziran 1991 - Christine Klebbe, 14
10 Temmuz 1993 - Laurette Huggins Reviere
20 Temmuz 1992 - Angela Hopkins
20 Temmuz 1992 - Brenda L. Whiteside
30 Temmuz 1992 - Adriane Hunter, 27

Yakalanma ve Dava Süreci

White 2 Ağustos 1992'de tutuklandı. Sorgulandığında cinayetleri itiraf etti ve polise Goshen'de cesetleri attığı yeri gösterdi. Klebbe cinayetinden 7 Ağustos günü mahkemeye çağrıldı. 9 Eylül'de suç duyurusuna beş cinayet daha eklendi, toplam altı cinayetten yargılandı.

Sonuç

White akıl sağlığının yerinde olmaması yüzünden suçlu bulunmasa da cinayetleri işlediği dönemde sağlıklı olduğu iddia ediliyordu. Bu yüzden 150 yıl ila müebbet hapis cezasına çarptırıldı ve 27 Mayıs 1993'te Great Meadow Islahevi'ne giriş yaptı.

New York valisi George Pataki, White'ın suçlarını idam cezasını geri getirmenin bir fırsatı olarak gördüğünü söyledi.

BILGESAD KAOTIC TEAM

WAYNE WILLIAMS

Doğum Tarihi: 27 Mayıs 1958
Rumuz: Atlanta Çocuk Katili
Ayırt Edici Özellik: Çocuk katili
Kurban Sayısı: 2-31
Cinayet Tarihleri: 1979-1981
Yakalanma Tarihi: 21 Haziran 1981
Cinayet Tarzı: Nefessiz bırakma, boğma
Bilinen Kurbanları: Nathaniel Cater, 28; Jimmy Ray Payne, 21; Alfred Evans, 13; Yusef Bell, 9; Eric Middlebrooks, 14; Christopher Richardson, 12; Aaron Wyche, 10; Anthony Carter, 9; Earl Terrell, 11; Clifford Jones, 13; Charles Stephens, 12; Aaron Jackson, 9; Patrick Rogers, 16; Lubie Geter, 14; Terry Pue, 15; Patrick Baltazar, 11; Curtis Walker, 13; Jo Jo Bell, 15; Timothy Hill, 13; Eddie Duncan, 21; Larry Rogers, 20; Michael McIntosh, 23; John Porter, 28; William Barrett, 17
Cinayet Yeri: Atlanta, Georgia
Durum: Ömür boyu hapis cezası aldı.

Geçmiş

Dixie Hills, Atlanta'da doğup büyüyen Williams hayalperest ve yalancı biri olarak görülüyordu. Kendi hakkında gerçek olamayacak kadar saçma olan inanılmaz hikâyeler uyduruyordu. DJ olmak istediği için evden kaçıp amatör de olsa bir radyo istasyonuna gitmişti. Williams civarda müzisyen avcısı olarak biliniyordu, özellikle genç müzisyenlere öncülük etmeye bayılıyordu.

Williams'ın gey olduğuna dair söylentiler çıksa da doğruluğu kanıtlanmadı. 1976'da bir polis memurunun taklidini yaptığı için tutuklandı ama yargılanmadı. Çocuk cinayetlerinden tutuklanana kadar bu onun polisle olan son temasıydı.

Cinayetler

1979 ile 1981 yılları arasında birçok Afrikan-Amerikan kökenli genç ve ergen erkek çocuklar Atlanta'da öldürülüyordu. Mayıs 1981 olduğunda 29 çocuk öldürülmüştü, büyük çoğunluğu boğulmuş ya da nefessiz bırakılmıştı. Kurbanların arasında iki yetişkin erkek de vardı: Jimmy Ray Payne ile Nathaniel Cater.

FBI soruşturmaya 1980'de dahil oldu. Mayıs 1981'de suya düşme sesi geldiğinde William'ın arabası köprüde görülmüştü. Köprü ve nehir katili yakalamak amacıyla gözetleniyordu. Katilin bir sonraki kurbanını suya atacağı düşünülüyordu; çünkü önceki cesetler çok kısa bir zamanda bulunmuştu.

Polis Williams'ı durdurdu, genç şarkıcı seçmeleri için şehir dışına çıkacağını iddia etti. Fakat polis gerekçesini kontrol ettiğinde telefon numarası ve adres gibi verdiği bilgilerin yanlış olduğunu fark etti.

Nathaniel Cater'ın çıplak bedeni üç gün sonra nehirde bulundu. Otopsi ölüm nedenini oksijensiz kalma olarak belirledi. Williams birkaç gün önce köprüde görüldüğü için polis ondan şüphelendi. Sorgulamak üzere onu karakola getirdiler ve yalan makinesine soktular; testten geçemedi.

Evini ve arabasını aradılar, kurbanların bedeninde bulunan iplikler ve saçlar araştırma sırasında bulduklarıyla eşleşti. Görgü tanıkları Williams'ı kolunda ve yüzünde çiziklerle gördüklerini söylediler, cinayet sırasında yaralanmıştı. Masumluğunu kanıtlamaya çalışsa da ailesinin evinin önünde yaptığı basın açıklamasında herkes onu görmezden geldi.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

28 Temmuz 1979 - Edward Hope Smith, 14	3 Ocak 1981 - Lubie Geter, 14
28 Temmuz 1979 - Alfred Evans, 14	Ocak 1981 - Terry Pue, 15
4 Eylül 1979 - Milton Harvey, 14	Şubat 1981 - Patrick Baltazar, 11
21 Ekim 1979 - Yusuf Bell, 9	Şubat 1981 - Curtis Walker, 13

4 Mart 1980 - Angel Lenair, 12	Ağustos - Kasım 1980 - Patrick Rogers, 16
11 Mart 1980 - Jeffrey Mathis, 11	Mart 1981 - Jo Jo Bell, 15
18 Mayıs 1980 - Eric Middlebrooks, 14	Mart 1981 - Timothy Hill, 13
9 Haziran 1980 - Christopher Richardson, 12	Mart 1981 - Eddie Duncan, 21
22 Haziran 1980 - Latonya Wilson, 7	Mart 1981 - Michael McIntosh, 23
23 Haziran 1980 - Aaron Wyche, 10	Nisan 1981 - Larry Rogers, 20
Temmuz 1980 - Anthony Carter, 9	Nisan 1981 - John Porter, 28
Temmuz 1980 - Earl Terrell, 11	Nisan 1981 - Jimmy Ray Payne, 21
Ağustos - Kasım 1980 - Clifford Jones, 13	Mayıs 1981 - William Barrett, 17
Ağustos - Kasım 1980 - Charles Stephens, 12	Mayıs 1981 - Nathaniel Cater, 27
Ağustos - Kasım 1980 - Aaron Jackson, 9	

Yakalanma ve Dava Süreci

21 Haziran 1981'de Williams, Cater ve Payne cinayetlerinden tutuklanıp yargılandı fakat çocukların öldürülmesiyle ilgili hakkında bir suçlama yapılmadı. 6 Ocak 1982'de duruşması başladı, savcılık çok iyi iş görmese de ikinci derece kanıtlara oldukça güveniyordu ve iyi bir iş çıkardılar.

Duruşma iki ay sürdü, mahkemeye birçok adli kanıt sunuldu. Köpeğinden alınan saçlar ve iplikler gibi kanıtların yanında arabasından da birkaç kurbana uyan kan izleri çıktı. Bazı şahitler onun aleyhine ifade verip siyahi çocuklardan hoşlanan bir pedofili olduğunu söylediler.

27 Şubat'ta jüri 10 saatlik karar verme aşamasından sonra onun Payne ve Cater cinayetlerinden suçlu olduğunu söylediler. Art arda yatacağı iki müebbet hapis cezası aldı.

Sonuç

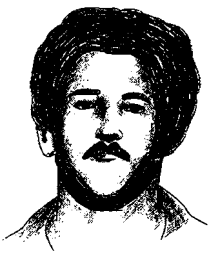
Williams'ın mahkûmiyeti çok fazla tartışma yarattı; onun çevresinden olan bazı kişiler onun cinayet işlediğini düşünmüyordu. Mayıs 2005'te

DeKalb'de dört cinayet davası tekrar açıldı ama Fulton ilçesindeki yetkililer oradaki cinayet davalarını tekrar açmadılar. DeKalb de delil yetersizliğinden açtığı dosyaları kapatmak zorunda kaldı.

Eski FBI profil uzmanı ve "Mindhunter" kitabının yazarı John E. Douglas, Williams'ın birkaç cinayet işlediğini düşünse de hepsinden sorumlu olmadığına inandığını belirtti. Kitabında, yetkililerin diğer katilleri bildiğini iddia ederek, "Ortada tek bir fail yok ve gerçek hiç hoş değil," dedi.

Ek Bilgiler

- Araştırmalar sırasında bir Ku Klux Klan üyesi olan Charles Sanders'ın çocuklardan birkaçının cinayetine dahil olduğundan şüphelenildi. Ama sonradan yalan testini geçtiği için soruşturmaya dahil olmadı.

RANDALL WOODFIELD

Doğum Tarihi: 26 Aralık 1950
Rumuz: I-5 Haydutu, I-5 Katili
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz, hırsızlık
Kurban Sayısı: 3-18+
Cinayet Tarihleri: Ekim 1979-Şubat 1981
Yakalanma Tarihi: 7 Mart 1981
Cinayet Tarzı: Ateş etme
Bilinen Kurbanları: Darci Fix; Doug Altic; Shari Hull; Julie Reitz; kimliği bilinmeyen ya da doğrulanmayan diğer kurbanlar
Cinayet Yeri: Washington, Kaliforniya, Oregon
Durum: Ömür boyu hapis cezasıyla birlikte 90 yıl hapis cezası daha aldı.

Geçmiş

Salem, Oregon'da doğan Woodfield'ın çocukluğu gayet normal gözüküyordu, herhangi bir sıkıntısı olmayan orta sınıf bir ailede büyümüştü. Okulda popülerdi, Newport Lisesi'ne geçtiğinde futbol yıldızı olmuştu. Portland Üniversitesi'ne girmeyi başarıp futbol kariyerine orada da devam etti.

Ergenlik döneminde ise Woodfield antisosyal olarak değerlendirilebilen cinsel davranışlar gösterdi. Edepsizce kendini açık alanda göstermeye başlamıştı ve henüz lisedeyken ilk defa tutuklanmıştı. Çok aranılan bir oyuncu olduğu için futbol koçu olayı örtbas etmiş ve takımda kalmasını sağlamıştı.

1970'li yılların başında Woodfield halka açık ahlaksızlık ve barbarlıktan dolayı üç kere tutuklandı ama Green Bay Packers takımında kalmaya devam etti. 1974'te ahlaksız açıklık yüzünden düzinelerce kez tutuklanmıştı ve sonunda takımdan atıldı. Ertesi sene cinsel istismar ve hırsızlık suçlarına başladı, bıçak kullanarak kurbanlarını tehdit ediyordu. Yakalanıp yargılandı ama sadece ikinci derece hırsızlıktan 10 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Yalnızca 4 sene hapiste kaldı.

Serbest bırakıldıktan sonra suç işlemeye devam etti. 1979'dan itibaren iki sene boyunca benzin istasyonlarını, evleri ve dondurma dükkânlarını soymaya devam etti. Kurbanları kadınsa onlara cinsel tacizde bulunuyor, bazen de onları öldürüyordu. Woodfield 1981'de Beaverton, Oregon'da bir kadının vurularak öldürülmesi üzerine sorgulandı; öldürülen kadının da tanıdığı biri olduğu ortaya çıktı.

Cinayetler

Kasım 1980'de Darci Fix ve Doug Altic, Fix'in Kuzey Portland'daki evinde vurularak öldürüldüler. Kafalarına ateş edilmesi infaz edildiklerini gösteriyordu ve Fix'in tabancası kayıptı. Fix, bir arkadaşı aracılığıyla Woodfield'i tanısa da katilin o olduğu polisin aklının ucundan geçmedi.

18 Ocak 1981'de Shari Hull ve Beth Wilmot, çalıştıkları ofis binasına giren bir adam tarafından cinsel istismara uğramışlardı. Hull'ı öldürüp Wilmot'ı yaraladı; onun da öldüğünü düşünmüştü ama kadın hayatta kaldı. Sonraki kurban Julie Reitz Oregon'da 15 Şubat 1981 günü vurularak öldürüldü. Sylvia Durante ise Aralık 1979'da Seattle'da boğularak öldürülmüştü.

Marsha Weatter ve arkadaşı Kathy Allen'ın cesetleri Mayıs 1980'de bulundu.

Doona Eckard ve kızının bedenleri ise 3 Şubat 1981'de bulundu. Birlikte yataktalardı ve ikisi de başlarından vurulmuştu. Otopsi genç kızın ölmeden önce tecavüze uğradığını ortaya çıkardı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

Kasım 1980 - Darci Fix	18 Ocak 1981 - Shari Hull
Kasım 1980 - Doug Altic	15 Şubat 1981 - Julie Reitz

Şüphelenilen kurbanlar:

Aralık 1979 - Sylvia Durante, 21	3 Şubat 1981 - Doona Eckard, 37
Mayıs 1980 - Marsha Weatter, 19	3 Şubat 1981 - Donna Eckard'ın kızı, 14
Mayıs 1980 - Kathy Allen, 18	

Yakalanma ve Dava Süreci

Beaverton'daki silahlı cinayeti araştırırken polis, cinayet kurbanını tanıyan Woodfield'la karşılaştı. Evini aramak için yeterli kanıtları vardı ve arama sonucunda o cinayet ve iki kadının öldürülmesiyle ilgili birçok kanıt ele geçirdiler. 7 Mart 1981'de Woodfield tutuklanıp üç cinayetten yargılandı: Beaverton'daki cinayet ve Kaliforniya'da öldürülen anne ile kız.

Duruşması Ekim 1981'de başladı ve ayrıca Shari Hull cinayetinden de yargılandı. Ömür boyu hapis ile beraber 90 yıl daha hapis cezası aldı.

Sonuç

Hapisteyken Woodfield üç kere evlendi, iki kere de boşandı. 1990'a kadar 40 cinayetin faili olduğu düşünüldü ve daha sonra DNA testi 1980'li yıllarda Oregon'daki cinayetlerle bağlantısı olduğunu ortaya çıkardı.

Ek Bilgiler

Woodfield'ın MySpace hesabına yazdığı yazı:

"Ben Randy, 55 yaşındayım. Geri kalan günlerimi hapiste geçiriyorum çünkü birçok suçun yanında birçok da cinayet işledim. Bir zamanlar Green Bay Packers'ta oynuyordum. Başarılı olmamamın sebebi o dönem ihtiyaç duymadıkları marifetleri yapabileceğimi önermekti."

STEVEN WRIGHT

Doğum Tarihi: 24 Nisan 1958
Rumuz: Suffolk Katili, Ipswich Katili
Ayırt Edici Özellik: Fahişeleri öldürüyordu.
Kurban Sayısı: 5
Cinayet Tarihleri: Ekim-Aralık 2006
Yakalanma Tarihi: 19 Aralık 2006
Cinayet Tarzı: Boğma, nefessiz bırakma
Bilinen Kurbanları: Tania Nicol, 19; Gemma Adams, 25; Anneli Alderton, 24; Annette Nichols, 29; Paula Clennell, 24
Cinayet Yeri: Ipswich, Suffolk, İngiltere
Durum: Hiçbir zaman serbest kalmaması tavsiyesiyle ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı.

Geçmiş

Askeri inzibat memurunun oğlu olan Wright Erpingham, Norfolk'ta doğdu. Babasının görevi sebebiyle aile Singapur ve Malta'da da yaşadı. Wright 8 yaşındayken annesi aileyi terk etti, ebeveynleri 1977'de boşandı. Wright babasıyla kaldı; o da tekrar evlenip iki çocuk sahibi oldu.

1974'te okulu bitirdikten sonra Wright, ticaret filosuna katılıp şef oldu ve feribotlarda çalıştı. Angela O'Donovan ile 1978'de evlendi, çiftin Michael adında bir çocuğu oldu. 1987'de ayrıldılar ve sonunda boşandılar. Wright, RMS Queen Elizabeth II gemisinde bir süre kamarot olarak çalıştı; barmenlik ve tır ile forklift şoförlüğü gibi birçok işle daha uğraştı.

1987'te tekrar evlendi fakat Diane Cassell ile olan bu evliliği Temmuz 1988'de sonlandı. O sırada Wright bir bar sahibiydi. Bir yıl sonra Sarah Whiteley ile birlikte oldu, 1992'de bir kızları oldu. Çok fazla içtiği ve kumar oynadığı için bardaki işinden kovuldu. 2001'de 80 sterlin çaldığı için yargılandı. Kumar borcu her geçen gün arttı ve sonunda iflas etti.

Wright kendini iki kere öldürmeye çalıştı; ilki 1990'ların ortalarında gerçekleşti. Karbon monoksitle kendini zehirlemeye çalıştı fakat başarılı

BELONGS TO KALKIN TEAM

olamadı. Ardından 2000'de aşırı dozda ilaç aldı ama yine hayatta kaldı. 2001'de Pamela Wright (soyadı benzerliği rastlantısal) ile tanıştı ve 2004'te birlikte yaşamaya başladılar. Fakat kadın gece vardiyalarında çalışmaya başladığında ilişkileri de kötüye gitti, Wright denizcilik günlerindeki gibi fahişelerle birlikte olmaya başladı. 2006 yılının sonlarına doğru fahişeler öldüğünde Wright da şüphe altına girdi.

Cinayetler

Wright Ipswich, Suffolk'ta çalışan fahişeleri hedef alıyordu. İlk kurbanı Tania Nicol 30 Ekim 2006'da öldürüldü. 8 Aralık'ta cesedi Copdock Mill yakınlarında bir nehirden çıkarıldı. Otopsi asıl ölüm sebebini belirleyemedi ve cinsel istismara dair bir belirti ortaya çıkmadı.

15 Kasım 2006'da Gemma Rose Adams West End Yolu, Ipswich'te kayboldu. 2 Aralık günü cesedi Hintlesham'da bir nehirde çıplak halde bulundu. Otopside cinsel istismara uğradığına dair bir iz çıkmadı. Uyuşturucu bağımlılığını karşılamak için fahişe olarak çalışıyordu.

Üçüncü kurban Anneli Alderton 3 Aralık'ta Ipswich'e giden trene bindikten sonra kayboldu. 7 gün sonra cesedi Nacton'da Amberfield Okulu'nun önündeki ormanlık alanda bulundu. Bu sefer ölüm nedeni belirlendi ve oksijensiz kalmak olarak kayıtlara geçti, öldürüldüğü zaman hamileydi. Bedeni diğer kurbanlar gibi çıplaktı ama bedenine çarmıha gerilmiş gibi poz verdirilmişti.

Annete Nicholls Ipswich şehir merkezinde 8 Aralık günü kayboldu. O da uyuşturucu almak için fahişelik yapıyordu. 12 Aralık'ta cesedi Levington yakınlarından çıktı; o da çarmıha gerilmiş gibi duruyordu. Otopsi raporuna göre cinsel istismara uğramamıştı fakat ölüm nedeni belli değildi, nefes alamamaktan muzdaripti.

Wright'ın bilinen son kurbano Paula Clennell 10 Aralık'ta kayboldu, bedeni iki gün sonra Nicholls'un cesediyle aynı gün bulundu. Clennell bulunduğunda çıplaktı ve otopside boğazına bastırılarak öldürüldüğü ortaya çıktı. Diğer kadınlar gibi o da cinsel istismara uğramamıştı.

BILGINCE.COM KALİTE TEAM

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

30 Ekim 2006 - Tabia Nicol, 19	8 Aralık 2006 - Annette Nicholls, 29
15 Kasım 2006 - Gemma Rose Adams, 25	10 Aralık 2006 - Paula Clennell, 24
3 Aralık 2006 - Anneli Alderton, 24	

Yakalanma ve Dava Süreci

Polis cinayetleri soruşturdukça hepsinin bağlantılı olduğunu gördü ve böylece kaybolduklarını günlere ait güvenlik kameralarına bakmaya karar verdiler. Titizlikle tüm kayıtlar saatlerce incelendi. Sonunda her seferinde kameraya takılan bir araç fark ettiler. Plakasını araştırdıklarında karşılarına Wright çıktı.

Adli testler Wrgiht'ın DNA'sının üç kurbanda daha olduğunu ortaya çıkardı, bu da tutuklama emri için yeterliydi. 19 Aralık 2006 günü Wright tutuklandı. Sorgulanırken hiçbir soruya cevap vermek istemedi, tek dediği şey, "Yorum yok," oldu.

Resmi olarak beş cinayetten yargılandı ve 21 Şubat 2008'de duruşmasının sonunda hüküm giydi. Ömür boyu hapis cezasına çarptırıldı ve yargıç onun ömür boyu hapiste kalmasını, şartlı tahliyeyle asla tahliye edilmemesini tembihledi.

Sonuç

Yargısına ve cezasına karşı verdiği tüm temyizlere rağmen 2 Şubat 2009 günü Wright lehine olan tüm temyizleri geri çekti. Yargıcın tavsiyesi üstüne Wright ömrünün geri kalanını parmaklıklar ardında geçirecek gibi duruyor.

Ek Bilgiler

- Babası cinayetlerden tutuklandığında şunu söyledi: "Yapmış olamaz! O çok saf ve salaktır! Beş kişiyi nasıl öldüreceğini, onları alıp Suffolk boyunca saçmayı bile bilmez."

AILEEN CAROL WUORNOS

Doğum Tarihi: 29 Şubat 1956
Rumuz: Sandra Kretsch, Susan Lynn Blahovec, Lee Blahovec, Cammie Marsh Greene, Lori Kristine Grody
Ayırt Edici Özellik: Fahişelik, hırsızlık
Kurban Sayısı: 7
Cinayet Tarihleri: 1989-1990
Yakalanma Tarihi: 1 Ocak 1991
Cinayet Tarzı: Ateş etme
Bilinen Kurbanları: Richard Mallory, 51; Dick Humphreys, 56; Troy Burress, 50; David Spears, 43; Walter Gino Antonio,62; Peters Siems, 65; Charles Carskaddon, 40
Cinayet Yeri: Florida
Durum: 9 Ekim 2002'de zehirli iğneyle idam edildi.

Geçmiş

Annesi 15 yaşındayken Wuornos'ı doğurdu ve doğumdan birkaç ay önce kocası Leo Pittman'dan boşanmak için gerekli evrakları doldurmuştu. Wuornos doğduğunda Leo, 7 yaşındaki bir kıza tecavüz ve öldürmeye teşebbüs suçlarından yargılandı. Wuornos babasını hiç tanımadı. Leo'ya şizofreni teşhisi kondu ve çocuklara yönelttiği cinsel taciz suçlarından sürekli hapse girip çıktı. En sonunda 1969 yılında hapiste kendini astı.

Wuornos 4 yaşına geldiğinde annesi onu büyükanne ve büyükbabasıyla bırakıp kaçtı, onlar da kanunen Wuornos ve erkek kardeşini Mart 1960'ta evlat edindiler. 11 yaşındayken Wuornos yiyecek, uyuşturucu ve sigara için cinselliği nasıl kullanacağını öğrenmişti, hatta bunu okulda da yapıyordu. Kardeşi farksız değildi; onunla da cinsel ilişkiye girdiğini iddia etmişti.

Daha sonra dedesinin onu dövdüğünü ve cinsel istismara maruz bıraktığını söylemişti, adam alkolikti. 14 yaşında dedesinin arkadaşı ona tecavüz etti, bunun sonucunda hamile kaldı. Bekar annelerin yaşadığı bir eve yerleştirildi ve bebeği evlatlık verildi. Birkaç ay sonra Wuornos ve

kardeşi, büyükanneleri öldüğü için mahkemeye vesayet davası için çağrıldılar. Aynı dönemde Wuornos okulu bıraktı. Dedesi onu evden attıktan sonra yakınlarda bir ormanda yaşamaya ve kendini geçindirmek için fahişelik yapmaya başladı.

Mayıs 1974'te Wuornos alkollü araç kullanmak, seyir halindeki aracın içinden ateş açmak ve kamu huzurunu bozmak suçlarıyla tutuklandı. Fakat mahkemeye gelmedi. 1976'da Florida'ya otostop çekerek gitti ve orada 69 yaşındaki yat kulübü başkanı Lewis Gratz Fell ile tanıştı. Evlendiler ama Wuornos barda sürekli tartışma çıkardığı için sonunda saldırıdan tutuklanıp cezaevine gönderildi. Kocasına da bastonuyla saldırmıştı, adam da hakkında uzaklaştırma cezası çıkarttı.

Wuornos Michigan'a döndü ama başının belaya girmesi çok sürmedi. 14 Temmuz 1976'da bilardo topuyla barmenin kafasına vurduğu için tutuklandı. Üç gün sonra kardeşi Keith kanser yüzünden öldü ve ona sigortasından 10.000 dolar kaldı. Fell ile olan evliliği de aynı ay feshedildi.

O andan itibaren Wuornos araç hırsızlığı, adaletin engellenmesi, tutuklanmaya direnme, silahlı ateş taşıma, sahtecilik ve hırsızlıktan birçok kez yakalandı. 1986'da otel görevlisi Tyria Moore ile Daytona'daki bir gey barda tanıştı. İlişkileri başlayınca birlikte yaşamaya karar verdiler. Huzursuzluklar devam etti ve Wuornos hakkında açılan soruşturmalarda Moore şahit olarak birçok kez tanıklık etti. İşin garip yani, yıllar sonra Moore tekrar Wournos hakkındaki davada tanıklık etti ama bu sefer davacı tarafındaydı.

Cinayetler

Daha önce mahkûm edilmiş tecavüzcü Richard Mallroy, Wuornos tarafından 30 Kasım 1989'da vurularak öldürüldü; Wuornos bunu nefsi müdafaa olarak tanımladı. Cesedi 12 Aralık'ta Clearwater, Florida'da ormanda bulundu. Birkaç kez vurulmuştu ama sadece ciğerine isabet eden iki kurşun ölümüne sebep olmuştu.

1 Haziran 1990'da David Spears'ın çıplak bedeni Citrus, Florida'da otoyol kenarında bulundu. Wuornos onu altı kere vurmuştu. Sonraki kurbanı Charles Carskaddon idi ve 31 Mayıs 1990'da dokuz kere vurulmuştu. Cesedi 6 Haziran 1990'da Pasco, Florida'da bulundu. Peter Siems Haziran 1990'da kayboldu ve arabası daha sonra 4 Temmuz'da Orange'da görüldü. Şahitler Wournos ve Moore'un arabadan çıktığını görmüşlerdi, kapı kolundaki avuç izi de Wournos ile eşleşmişti. Peter Siems'in bedeni asla bulunamadı.

Troy Burress'in 31 Temmuz 1990'da kaybolduğu bildirildi. Cesedi 19. otoyol yanındaki ormanda, Marion'da 4 Ağustos günü bulundu. 11 Eylül'de Charles "dick" Humphreys altı kere gövdesinden ve başından vurulmuştu. Bedeni ertesi gün Marion'da, arabası ise daha sonra Suwannee'de bulundu.

Bilinen son kurban Walter Jeno Antonia'ydı, 1 Kasım'da vurularak öldürülmüştü ve cesedi neredeyse çıplak bir halde Dixie'de ağaç kesmek için açılan yolda bulundu. Polis cesedini beş gün sonra Brevard'da buldu.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

30 Kasım 1989 - Richard Mallory, 51	31 Temmuz 1990 - Troy Burress, 50
31 Mayıs 1990 - Charles Carskaddon, 40	11 Eylül 1990 - Charles "Dick" Humphreys, 56
1 Haziran 1990 - David Spears, 43	19 Kasım 1990 - Walter Jeno Antonia, 62
Haziran 1990 - Peter Siems, 65	

Yakalanma ve Dava Süreci

Wournos ve Moore, Siems'in arabasını bıraktıktan sonra görgü tanıkları onların fiziksel görünümünü ve isimlerini polise söyledi, bu iki kadının bulunması için bir medya kampanyası başladı. Kurbanlara ait eşyalar rehin dükkânlarında bulundu ve eşyaların bazısından parmak izi alındı. Wournos daha önce tutuklandığı için parmak izleri sistemdeydi ve alınan örneklerle eşleşmişti.

Polis Wournos'ı 9 Ocak 1991'de olağanüstü emirle tutukladı. Ertesi gün Moore bulundu ve dokunulmazlık karşılığında her şeyi itiraf edeceğini söyledi. Pennysylvania'dan Florida'ya polis eşliğinde döndü ve onu bir motele yerleştirdiler. Orada birçok defa Wournos'ı arayıp adını aklaması için yardım istedi. 16 Ocak'ta cinayetleri işlediğini itiraf etti, ona tecavüz etmeye çalışanları nefsi müdafaa dahilinde öldürdüğünü iddia etti.

Wournos 14 Ocak 1992'de Mallroy cinayetinden mahkemeye çıkarıldı. Savcılık duruşma esnasında Florida Williams Kanunu altında kanunsuz işler yürütüldüğüne dair Wournos'ın önceki cinayetlerinden topladığı kanıtları gösterdi.

Duruşma 27 Ocak 1992'de sona erdi ve Wournos Mallory cinayetinden hüküm giydi. Dört gün sonra idam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

Wournos avukat tutmak ve temyiz sürecini durdurmak için Yüksek Mahkeme'ye başvurdu. Gerekçesi şuydu: "O adamları öldürdüm, büyük bir soğukkanlılıkla eşyalarını çaldım. Yine olsa yaparım. Beni hayatta tutacak hiçbir şey yok, çünkü tekrar öldürürdüm. İçimde dolaşan bir öfke var... 'Bu kadın deli,' cümlesini duymaktan bıktım. Bana birçok kez değer biçtiler. Ben iş bilen ve aklı başında biriyim ve doğruyu söylemeye çalışıyorum. İnsan denen varlıktan gerçekten nefret eden ve yine olsa cinayet işleyebilecek biriyim."

Bunun sonucunda valilik Wournos'ın değerlendirilmesi ve karar verme yetisinin yerinde olduğunu anlamak için üç psikiyatr getirdi. Hepsi akıl sağlığının yerinde olduğunu ve idam edilerek öleceğini anladığını söyledi.

İdam gününü beklerken Wournos, hapishane müdiresinin onu taciz ettiği de dahil birçok suçlamada bulundu. Ayrıca yemeğine tükürüldüğünü, dışkı ve çiş ile kaplandığını da iddia etti. Onu "uçurumdan" atacaklarını ve böylece kendisinin intihar etmiş olacağı hakkında konuştuklarından da bahsetti. Hatta "idamdan önce ona tecavüz etmek istediklerini" belirtti. Her şeyden

BELONGS TO KAOTIC TEAM

şikâyet etmeye başladı: kelepçelerin çok sıkı olduğunu, kollarını morarttığını söyledi, elbiseleri çıkarıp yapılan aramalardan, pencerelerin denetlenme sıklığından, küften ve duştaki düşük su basıncından bile yakındı.

Son yemeği olarak KFC istedi ve 9 Ekim 2002'de idam odasına götürüldü. Son cümleleri, "Evet, ayağımdaki taşla denize açıldığımı ve İsa ile Özgürlük Günü'ndeki gibi geri geleceğimi söylemek isterdim. 6 Haziran'da, aynı filmdeki gibi. Büyük ana gemi ve hepsine, döneceğim, döneceğim," oldu. Sabah 09.47'de ölümü ilan edildi.

Wournos yakıldı ve külleri eski arkadaşı Dawn Botkins'e verildi, o da külleri Michigan'da bir ağacın altına döktü. Cenazesinde Natalie Merchant'ın "Carnival" şarkısının çalınmasını istemişti.

Ek Bilgiler

- 1976'dan beri Amerika'da idam edilen onuncu kadın olmuştu.
- Florida'da idam edilen ikinci kadındı.

YANG XINHAI

Doğum Tarihi: 17 Temmuz 1968
Rumuz: Canavar Katil
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 67
Cinayet Tarihleri: 2000-2003
Yakalanma Tarihi: 3 Kasım 2003
Cinayet Tarzı: Çekiçle ölene kadar kurbanlarını dövüyordu.
Bilinen Kurbanları: Adı bilinmeyen çocuklar, kadınlar ve erkekler
Cinayet Yeri: Henan, Çin
Durum: 14 Şubat 2004'te başından vurularak idam edildi.

Geçmiş

Yang çok fakir bir ailenin çocuğu olarak Henan, Çin'de 1968'de doğdu. Aslında ailesi yaşadıkları bölgede en fazla yokluk çeken aileydi. Yang

zeki ama içine kapanık olarak tanımlanıyordu, 17 yaşında 1985'te okulu bırakmıştı. Ailesinin evine gitmeyi reddedip işçi olarak tüm Çin'i dolaştı.

Yang 1988 ve 1991'de hırsızlıktan yargılandı, cezasını çekmesi için çalışma kampına gönderildi. 1996'da tecavüze teşebbüsten tutuklandı ve bu sefer 5 yıl hapis cezası aldı. Sadece 3 sene içeride kaldı ve 1999'da serbest bırakıldı. Aynı yıl cinayet işlemeye başladı, her cinayet bir öncekinden daha vahşiydi ve en az 67 kişi onun ellerinde ölene kadar bu devam etti.

Cinayetler

Yang 1999 ile 2003 yılları arasında Hebei, Shandong, Anhui ve Hennan kentlerinde cinayet işledi. Geceleri evlere giriyor ve orada olan herkesi öldürüyordu. Kurbanların çoğu çiftçiydi, eğer o an evde bir aile varsa hepsi ölüyordu.

Öldürme metodu çekiç, balta ve kürekle kurbanlarını döverek öldürmekti. Her zaman büyük ayakkabılar giyiyordu, böylece ayak izlerini alsalar bile kendi numarasıyla eşleştiremeyeceklerdi. Ayrıca her cinayette yeni bir kıyafet giyiyordu, adli incelemelerde olay yerlerinden alınan örnekler birbirini tutmayacaktı.

En vahşi cinayetini Ekim 2002'de işledi. Bir eve girip babayı öldürdü, o sıralarda hamile olan anneye tecavüz etti ve altı yaşındaki çocuklarını öldürdü. Şaşırtıcı bir şekilde kadın hayatta kaldı fakat ciddi kafa yaralanmaları vardı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

19 Eylül 2000 - Guozhuang Köyü, 2 cinayet	19 Kasım 2002 - Shiguai Köyü, 2 cinayet
1 Ekim 2000 - Chunshuzhuang, Xiaoying Köyü, 3 cinayet, 1 tecavüz	1 Aralık 2002 - Yanwan Köyü, 2 cinayet, 1 tecavüz, 1 ciddi yaralama
15 Ağustos 2001 - Fangcheliu Köyü, 3 cinayet, 1 tecavüz	6 Aralık 2002 - Liuzhuang Köyü, 5 cinayet, 1 tecavüz
Sonbahar 2001 - Kanglou, 2 cinayet	13 Aralık 2002 - Sijia Köyü, 2 cinayet

Kış 2001 - Henan, 2 cinayet	15 Aralık 2002 - Xiaolizhuang, Miaocha, 3 cinayet, 1 tecavüz
27 Ocak 2002 - Tongxu, 3 cinayet, 1 tecavüz	5 Şubat 2003 - Kuzhuang, 3 cinayet, 1 tecavüz, 1 ciddi yaralama
30 Haziran 2002 - Chaigang, 4 cinayet, 1 tecavüz	18 Şubat 2003 - Chiying, 4 cinayet, 2 tecavüz
28 Temmuz 2002 - Dengzhou, 4 cinayet, 2 tecavüz	23 Mart 2003 - Chengguan, 4 cinayet, 1 tecavüz
22 Ekim 2002 - Zhaihu Köyü, 2 cinayet, 1 tecavüz, 1 ciddi yaralama	2 Nisan 2003 - Sanlizhai Köyü, 2 cinayet
8 Kasım 2002 - Gaoli Köyü, 4 cinayet, 2 tecavüz, 1 ciddi yaralama	5 Ağustos 2003 - Lidao Köyü, 3 cinayet
16 Kasım 2002 - Liuzhuang Köyü, 2 cinayet, 1 tecavüz	8 Ağustos 2003 - Dongliangxiang Köyü, 5 cinayet

Yakalanma ve Dava Süreci

3 Kasım 2003'te Yang'ın Hebei'deki şüpheli davranışları polisin dikkatini çekti. Sorgusunda polis Yang'ın dört farklı şehirde cinayet zanlısı olarak arandığını fark etti. 65 cinayet, 23 tecavüz ve 5 saldırı sonucu ciddi yaralama suçlarını itiraf etti. DNA testi de birkaç olay mahallinden alınan birçok örnekle eşleşti.

1 Şubat 2004'te duruşması görüldü ve tüm suçlamalardan cezalandırılarak idam edilmesine karar verildi.

Sonuç

Yang'ın idamı duruşmasından hemen sonra gerçekleşti. 1 Şubat'ta yargılandı ve 13 gün sonra 14 Şubat 2004'te başına ateş edilerek idam edildi.

Ek Bilgiler

Yang'dan alıntı:

"İnsanları öldürdüğümde bir isteğim vardı. Bu beni daha fazla öldürmeye itti. Yaşama hakları olup olmadığı beni ilgilendirmiyordu. Umurumda bile değildi... Toplumun bir parçası olmak gibi bir niyetim yoktu. Toplum umurumda değil."

ROBERT LEE YATES

Doğum Tarihi: 27 Mayıs 1952
Rumuz: Spokane Seri Katili
Ayırt Edici Özellik: Tecavüz
Kurban Sayısı: 16-18+
Cinayet Tarihleri: 1975; 1988; 1996-1998
Yakalanma Tarihi: 20 Nisan 2000
Cinayet Tarzı: Ateş etme
Bilinen Kurbanları: Patrick Oliver, 21; Susan Savage, 22; Stacy Hawn, 23; Shannon Zielinski, 39; Patricia Barnes, 60; Heather Hernandez, 20; Jennifer Joseph, 16; Darla Scott, 28; Melinda Mercer, 24; Shawn Johnson, 36; Laurie Wason, 31; Sunny Oster, 41; Linda Maybin, 34; Melody Murfin, 43; Michelyn Derning, 47; Connie Ellis, 35; Shawn McCleanahan, 39
Cinayet Yeri: Washington
Durum: İdam edileceği günü bekliyor.

Geçmiş

Yates dini bütün orta sınıf bir ailenin çocuğu olarak Oak Limanı, Washington'da büyüdü. 1970'te liseyi bitirdi ve 1975'te Washington Hapishanesi'nde memur olarak çalışmaya başladı. Altı ay sonra orduya yazıldı ve sivil helikopterler ile nakliye uçaklarını uçurmak için eğitim aldı. Orduda çalıştığı dönem Almanya ve Somali gibi birçok ülkeye gitti.

Yates 19 yıl orduda görev aldı, bu süreçte birçok madalya ve askeri ödül kazandı. Bunların içinde üç takdir madalyası, üç başarı madalyası, üç üstün hizmet madalyası ve iki yurtdışı seferi kuvveti madalyası vardı. Askeri kariyerindeki başarısına rağmen Yates'in karanlık bir tarafı vardı ve Ordu aktif görevi sırasında iki kişiyi öldürdüğünden çok az haberdardı. Daha da kötüsü, ordudan ayrıldıktan sonra daha fazla cinayet işlemeye başlamıştı.

Cinayetler

Yates Spokane'de 1996 ile 1998 arası, iki yıldan uzun bir süre boyunca birçok kadını öldürdü. "Varoş" bölgelere gidip fahişelerle birlikte olu-

yordu ve ardından onları öldürüyordu. Cesetler çok az insanın yaşadığı kırsal bölgelere atılıyordu.

Her kurbanını kafasına ateş ederek öldürmüştü. Melody Murfin dışında tüm cinayetler neredeyse aynıydı. Onu öldürdükten sonra yatak odası camından görebileceği şekilde cesedi bahçeye gömmüştü.

Cesetlerin bulunduğu tarihler:

3 Temmuz 1975 - Patrick Oliver, 21	118 Aralık 1997 - Shawn Johnson, 36
13 Temmuz 1975 - Susan Savage, 22	26 Aralık 1997 - Laurie Wason, 31
28 Aralık 1988 - Stacy E. Hawn, 23	26 Aralık 1997 - Shawn McClenaghan, 39
14 Haziran 1996 - Shannon Zielinski, 39	8 Şubat 1998 - Sunny Oster, 41
25 Ağustos 1996 - Patricia Barnes, 60	1 Nisan 1998 - Linda Daveys (Maybin), 34
26 Ağustos 1996 - Heather Hernandez, 20	12 Mayıs 1998 - Melody Murfin, 43
26 Ağustos 1997 - Jennifer Joseph, 16	7 Temmuz 1998 - Michelyn Derning, 47
5 Kasım 1997 - Darla Scott, 28	13 Ekim 1998 - Connie LaFontaine Ellis, 35
7 Aralık 1997 - Melinda Mercer, 24	

Yakalanma ve Dava Süreci

Şahitler kurbanların kaybolduğu ve öldürüldüğü gece çok özel bir araç gördüklerini belirtmişlerdi. Araba 1977 model beyaz Corvette'ti ki çok nadir bulunuyordu. Kısa bir süre sonra bu aracın sahibinin Yates olduğu anlaşıldı. Hemen onu tutuklamak yerine birkaç gün gözetlediler, böylece onu suçlayacak yeterli kanıt da ellerinde olacaktı.

Yates 18 Nisan 1999'da tutukladı ve başta Jennifer Joseph cinayetinden yargılandı. Arabası için arama izni çıkarıldı ve içinde Joseph ile Yates'in kan örnekleri bulundu. Ardından diğer 12 kurban ile Yates'ten alınan DNA örneği eşleşti.

Yates 2000'de 13 birinci derece cinayetten ve bir cinayete teşebbüsten yargılandı. İdam cezasından kaçınmak için itiraf anlaşması yaptı. 408 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

Bir yıl sonra Yates, Melinda L. Mercer ve Connie Ellis cinayetlerinden de yargılandı. Ekim 2002'de tekrardan suçlu bulundu ve idam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

İlk idam tarihi 19 Eylül 2008 olarak belirlendi. Fakat 11 Eylül'de avukatlarına temyiz başvurusunda bulunmaları için yeterli süre vermek adına idam süreci durduruldu. Bugün hâlâ idam edileceği günü bekliyor.

Ek Bilgiler

- Robert Lee Yates, Walla Walla, Washington'da hapishane gardiyanı olarak çalıştı.
- Yates'ten bir alıntı: "Her yaşamın bir anlamı var."

YOO YOUNG-CHUL

Doğum Tarihi: 18 Nisan 1970
Rumuz: Yağmurluk Giyen Katil
Ayırt Edici Özellik: Yamyamlık, vücudu parçalama
Kurban Sayısı: 20
Cinayet Tarihleri: 2003-2004
Yakalanma Tarihi: 17 Temmuz 2004
Cinayet Tarzı: Çekiç ile kurbanlarını ölene kadar dövüyordu.
Bilinen Kurbanları: Adı bilinmeyen varlıklı erkekler, fahişeler
Cinayet Yeri: Seoul, Güney Kore
Durum: İdam edileceği günü bekliyor.

Geçmiş

Yoo genç yaşından itibaren bir suçluydu, 18 yaşından beri birçok suçtan ötürü tutuklanıp yargılanmıştı. Çoğunlukla hırsızlık yapıyordu ama 2000 yılından sonra her şey daha da şiddetlenmişti. Önceki suçları aşağıda belirtiliyor:

1988 - Hırsızlık
1991 - Hırsızlık (10 ay hapis)
1993 - Hırsızlık (8 ay hapis)
1995 - Kanundışı pornografi satışı
1998 - Hırsızlık, kimlik hırsızlığı, sahtecilik (2 yıl hapis)
2000 - Bir çocuğa cinsel istismar ve tecavüzde bulundu. (3 yıl, 6 ay hapis)

Yoo kız arkadaşıyla 1993'te evlendi ve oğulları Ekim 1994'te doğdu. 2000 yılında tutuklandıktan sonra eşinden boşandı. 11 Eylül 2003'te serbest bırakıldı ve daha iki hafta dolmadan ilk kurbanını öldürdü.

Cinayetler

Yoo korkunç cinayetler serisini Eylül 2003 ile Temmuz 2004 arasında gerçekleştirdi. Yamyam olduğu biliniyordu ve varlıklı erkeklerle fahişeleri hedef alıyordu. En az 11 kurbanın vücudu parçalandı ve yakıldı. Bazı kurbanlarının karaciğerlerini yediğini de itiraf etmişti.

Seri Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

24 Eylül 2003: 67 ve 72 yaşlarında iki kurban. Bir kurban bıçaklanıp 4 kiloluk çekiçle dövüldü, diğer kurban çekiçle öldürüldü.

9 Ekim 2003: 85, 35 ve 60 yaşlarında üç kurban. Üçü de çekiçle öldürüldü.

16 Ekim 2003: 60 yaşında bir kurban. Çekiçle öldürüldü. Birkaç saat hayatta kalsa da sonra öldü.

18 Kasım 2003: 87 ve 53 yaşlarında iki kurban ile bir bebek. İki yetişkin çekiçle öldürüldü ve evleri kanıtları saklamak üzere yakıldı.

16 Mart 2004: 23 yaşında bir kadın eskort. Boğulduktan sonra vücudu parçalandı, bedeninden kalanlar yerel üniversitenin yakınındaki yola atıldı.

Nisan-Mayıs 2004: Bir kadın eskort. Çekiçle dövüldükten sonra parçalandı. Bedeninden kalanlar bir ibadethane yakınındaki inşaat alanına atıldı.

Mayıs 2004: 25 yaşında bir kurban. Önceki kurbanla aynı şekilde öldürüldü; boğuldu, vücudu parçalandı ve kafası kesildi.

1 Haziran 2004: 35 yaşında bir kurban. Artık Yoo'nun bir imzası vardı, her kurbanını aynı yollarla öldürüyordu.

Haziran 2004: Aynı şekilde öldürülen bir kadın kurban.

9 Haziran 2004: 26 yaşında bir kurban, aynı şekilde öldürüldü.

18 Haziran 2004: 27 yaşında bir kadın kurban, diğerleriyle aynı şekilde öldürüldü.

25 Haziran 2004: 28 yaşında bir kurban. Boğuldu, başı kesildi ve bedeni parçalandı.

2 Temmuz 2004: 26 yaşında aynı şekilde öldürülen bir kurban.

9 Temmuz 2004: 24 yaşında bir kadın eskort, aynı şekilde öldürüldü.

13 Temmuz 2004: 27 yaşında bir kadın eskort, aynı şekilde öldürüldü.

Yakalanma ve Dava Süreci

Yoo 17 Temmuz 2004'te son kurbanını öldürdükten iki gün sonra tutuklandı. 21 kişiyi öldürdüğünü itiraf etti ama duruşmaya çıktığında sadece 20 cinayetten yargılandı. Bir dava formaliteler yüzünden düşürüldü.

19 Haziran 2005'te idam cezasına çarptırıldı.

Sonuç

1997'den beri Güney Kore'de idam cezası verilmese de Yoo'nun cinayetlerinin aşırılığı onun ölüm cezasına çarptırılmasına neden oldu.

Şu an hâlâ idam edileceği günü bekliyor.

Ek Bilgiler

Alıntı:

- "Kadınlar fahişe olmamalı ve zenginler ne yaptıklarını bilmeli."

ZODIAC KATILI

Doğum Tarihi: Bilinmiyor
Rumuz: Kızıl Hayalet
Ayırt Edici Özellik: Saldırılardan sonra polisi arıyordu.
Kurban Sayısı: 5-37
Cinayet Tarihleri: 1960-1970'li yıllar
Yakalanma Tarihi: Hiçbir zaman yakalanmadı.
Cinayet Tarzı: Ateş etme, bıçaklama
Bilinen Kurbanları: Bilinenler: David Faraday, 17; Betty Lou Jensen, 16; Darlene Ferrin, 22; Cecelia Shepard, 22; Paul Stine, 29. Şüphelenilenler: Robert Domingos, 18; Linda Edwards, 17; Cheri Jo Bates, 18; Donna Lass, 25
Cinayet Yeri: Kaliforniya
Durum: Bilinmiyor

Geçmiş

"Zoiac Katili" Kaliforniya'da yıllar boyunca terör estirdi; kimliği hiçbir zaman açığa çıkmadığı için asla yakalanmadı. Gerçek kimliğine dair ortada ipuçları olsa da belirli bir kişiyi gösterecek yeterli kanıt yoktu. Çok fazla teori ve kurgusal öneriler ortaya atıldı ama kesin veya somut herhangi bir şey tespit edilemedi.

Zodiac Katili on yıllar boyunca milyonlarca insanda merak uyandırdı, çünkü 1960 ve 1970'li yıllarda aktif olarak cinayet işlerken yerel haber ajansına şifreli ipuçları gönderiyordu. Uzmanla yorulmadan tüm yapbozları birleştirmeye çalışsalar da faydası yoktu. Bugün bile Zodiac'ın hikâyesi, davadan uyarlanan kitaplar ile filmler ve asla yakalanmamasından doğan korku sebebiyle birçok insanın kafasında yer etti.

Peki Zodiac Katili kimdi? Uzun süredir sorulan tek soru ise, neden cinayet işlemeyi bıraktı? Ya da bıraktı mı?..

Cinayetler

Zodiac'ın ilk cinayeti 20 Aralık 1968'de Kaliforniya'da gerçekleşti. David Faraday ve Betty Lou Jensen 22 kalibrelik bir tabancayla vurularak öldürüldüler. 4 Temmuz 1969'a kadar bilinen başka bir cinayet olmadı. Michael Mageau ve Darlene Ferrin, Blue Rock Springs Parkı, Vellejo'daki park edilmiş arabalarında otururken Zodiac ortaya çıktı ve onlara ateş etti. Ferrin öldü, Mageau ise ağır yaralanmasına rağmen hayatta kaldı.

27 Eylül günü Berryessa Gölü'nde iki kurban daha Zodiac tarafından saldırıya uğradı. Bryan Hartnell ve Cecelia Shepard bıçaklanmadan önce bağlanmışlardı. Shepard, vurulduktan birkaç gün sonra ölmeden önce polise onlara ateş eden kişinin eşkâlini verebildi. Hartnell saldırıdan sağ kurtuldu.

Zodiac'a atfedilen son cinayet 11 Ekim'de gerçekleşti. Katil, Presidio Heights, San Francisco'da Paul Stine tarafından kullanılan taksiye bindi. Bir nedenden ötürü Zodiac, Stine'ı vurup öldürdü, tişörtünden bir parça koparıp mektupla yolladı.

Cinayetlerin Zaman Çizelgesi

20 Aralık 1968 - David Arthur Faraday, 17	27 Eylül 1969 - Cecelia Ann Shepard, 22
20 Aralık 1968 - Betty Lou Jensen, 16	11 Ekim 1969 - Paul Lee Stine, 29
4 Temmuz 1969 - Darlene Elizabeth Ferrin, 22	

Şüphelenilen kurbanlar:

4 Temmuz 1963 - Robert Domingos, 18	30 Ekim 1966 - Cheri Jo Bates, 18
4 Temmuz 1963 - Linda Edwards, 17	6 Eylül 1970 - Donna Lass, 25

Mektuplar

Zodiac Katili'nin hazırladığı üç mektup Vallejo Times Herald, San Francisco Examiner ve San Francisco Chronicle gazetelerine 1 Ağustos 1969'da gönderildi. Neredeyse hepsi aynı olan mektuplarda katil Blue Rock Springs ve Herman Yolu'ndaki cinayetlerin sorumluluğunu üstleniyordu. Her mekubun üçte biri şifreli haldeydi, 408 sembol içeriyordu ve katil bu şifreler çözüldüğünde kimliğini açıklayacağını iddia ediyordu. Katil mektupların manşetlerde çıkmasını istiyor yoksa tekrar öldüreceğini söylüyordu.

San Francisco Examiner'a 7 Ağustos 1969'da bir mektup daha geldi. İçinde halkın bilmediği cinayetlere dair detaylar olduğu gibi şifre çözülürse kimliğinin açığa çıkacağı da yine yazılmıştı.

Şifre sonunda 8 Ağustos 1969 günü Donald ve Bettye Harden tarafından çözüldü. İmlası bozuk mesaj şu şekildeydi:

"İNSANLARI ÖLDÜRMEYİ SEVİYORUM ÇÜNKÜ ÇOK EĞLENCELİ ORMANDA AVLANMAKTAN DAHA EĞLENCELİ ÇÜNKÜ İNSAN EN TEHLİKALI HEYVAN ÖLDÜRMEK BANA BÖYÜK HEYECAN VERİYOR HATTA BİR KIZLA İLİŞKİYE GİRMEKTEN BİLE DAHA KEYİFLİ EN İYİ YANI DA ÖLDÜĞÜMDE CENNEDDE YENİDEN DOĞACAĞIM VE ÖLDÜRDÜĞÜM KİŞİLER BENİM KÖLEM OLACAK SİZE İSMİMİ SÖYLEMEYECEĞİM ÇÜNKÜ BENİ DURDURMAYA VE SONRAKİ HAYATTAKİ KÖLELERİMİ ALMAYA ÇALIŞACAKSINIZ EBEORIETEMETHHPITI"

Son kısım anlaşılmıyordu ama belki de tüm yapbozun gerçek ipucu buydu.

Şüpheli Şahıslar

Tarif:

Yaklaşık 1.72-1.78 boylarında

Kıvırcık kahverengi ya da kızıl kahve asker tıraşlı saçlar

Kemik çerçeveli gözlük takıyor ve koyu renk kıyafetler giyiyor, genellikle yün pantalon ve koyu mavi ya da siyah rüzgarlık ile "Wing walkers" adıyla bilinen kendine has askeri süet çizmeler giyiyordu.

Kısa ya da sağlam yapılı

Garip yürüyüş

44 numara ayakkabı numarası

7 numara eldiven takıyordu.

Yavaş monoton bir ses tonu vardı.

Şüpheli - Louie Myers

1951-2002

- Ölüm döşeğinde Zodiac Katili olduğunu itiraf etmişti.
- İlk kurbanlarla aynı okula gitmişti.
- İkinci kadın kurbanla aynı yerde çalışmıştı.
- Babasının işi sebebiyle askeri ayakkabılara ulaşabilirdi.
- Orduda görev almıştı.
- Uzun mesafe tır şoförüydü.
- Hırsızlık ve ahlaksız davranışlar sebebiyle hüküm giymişti.
- Zodiac'ın cinayet işlemediği dönemde o da Almanya'da bir askeri üste çalışıyordu.

Problem: Fiziksel tanıma uymuyordu.

Şüpheli - Richard "Rick" Marshall

1928-2008

- Şifreli mesajlarla ilgili eğitim almıştı.
- Denizciydi.
- Filmkolik ve bir sinema salonunda gösterimciydi.
- Amatör radyo meraklısıydı.
- Özellikle kadınlara büyük öfke duyuyordu.

Problem: Yeterli bilgi yoktu.

Şüpheli - Jack Tarrance

1928-2006

- Hava Kuvvetleri ve Donanma'da eski gönüllü askerdi.
- Amatör radyo işletmecisiydi.
- Çelik fabrikasında çalıştı.
- General Elextric şirketinde ustabaşıydı.
- Çamaşırhanede görevliydi.

Üvey oğlu onun Zodiac Katili olduğuna dair "kanıtlar" topladıktan sonra şüpheli olduğunu ihbar etmişti. Yetkililerin eline şunlar geçti:

- Elyazısı örnekleri
- Hayatta kalan kurbanlardan birinin bahsettiği cekete benzer bir ceket
- Kan izleriyle kaplı bir bıçak
- Rahatsız edici görüntülerin olduğu işlenmemiş bir film

- Tarrance'ın Zodiac olabileceğini ima ettiği banda kaydedilmiş bir telefon görüşmesi

Problem: FBI, Tarrace'ı suçlamak ya da bertaraf etmek için DNA testi yaptı fakat sonuçlar yetersizdi.

Şüpheli - Arthur Leigh Allen

1933-1992

- Baş şüpheli olarak değerlendirildi.
- Donanmadan onursuz bir şekilde uzaklaştırılmıştı.
- Bir ilkokulda öğretmenlik yapmıştı.
- Yelkenciydi.
- Cankurtarandı.
- Kan izli bıçağı vardı fakat kanın tavuk kestiği için olduğunu söylemişti.
- Zodiac cinayetleri durduğunda çocuk istismarından hapse girmişti.
- 1991'de teşhis amacıyla şüpheliler dizildiğinde hayatta kalan kurban Michael Maguea Allen'ı göstermişti.

Problem: Parmak izi ve elyazısı örnekleri eşleşmedi. Zarftan alınan örneklerle yapılan DNA testi negatif çıktı. Fakat Allen'ın zarf yapıştırıcısı midesini bulandırdığı için mektup zarflarını yalamadığı biliniyordu.

Bir Seri Katilin İçyüzü

1893 yılında Dünya Fuarı'nın -ve Chicago'da tuttuğu fazladan bir odanın- oluşturduğu avantajdan yararlanarak 27 kişiyi pek de dikkat çekmeden öldüren H. H. Holmes, "Ben içimde şeytanla doğdum," demiş ve şöyle devam etmiştir:

"Bir katil olduğum gerçeğini değiştiremezdim. Bu tıpkı bir şairin bir şarkıya ilham olması gibi. Ben bu dünyaya geldiğimden beri benim de yanı başımdaki en büyük destekçim şeytandı. O günden beri o benimle."

"Elimden bir şey gelmiyor" fikri seri katillerin değişmezlerinden biridir; bu fikirle birlikte gelen, eylemlerinin sorumluluğunu almaya karşı bir isteksizlik ve bu korkunç eylemleri gerçekleştirirken özgür iradeleriyle hareket ettiklerini reddetme yönelimi de oldukça sıkça rastlanan durumlardır.

1960'ların sonu ve 1970'lerin başında, Kaliforniya'da, ailelerine daha iyi bir hayat sağlamak için çalışmaya gelen 25 göçmen işçiyi öldürüp bedenlerini meyve bahçesine gömen Juan Corona, "Evet, yaptım ama ben hasta bir adamım ve siz beni diğer insanların yasalarıyla yargılayamazsınız," demiştir.

Kendisini BTK Katili olarak tanımlayan Dennis Rader da son derece sıradan bir şekilde bir aileyi öldürebilmesini ve sonrasında örnek bir baba olduğu kendi ailesine dönebilmesini, kişiliğinin bilinmeyen bir yüzünü suçlayarak açıklamış ve ona X Faktörü adını vermiştir.

"Bu canavar beynime girdiğinde kalmaya niyetli olduğunu biliyordum. Bir insan kendini nasıl tedavi edebilir? Onu durduramıyorum, canavar bana da topluma olduğu gibi zarar veriyor. Onu belki siz durdurabilirsiniz. Ben yapamam," demiştir Rader, liseye geçtiğinde diğer çocuklardan farklı olduğunu anladığını belirttiği bir röportajda. "Aslına bakarsanız,

iblisler tarafından ele geçirilmiş olabileceğimi düşünüyorum."

Ancak yine de, ilk cinayetini işlemesini engellemedikleri için diğer insanları suçlamayı tercih etmiştir.

"Ne var biliyor musunuz? Bir noktada birinin bana bakıp bir şeyleri anlamasını ve bunu tanımlaması gerekirdi," diye devam etmiştir.

Suçu kendinden uzaklaştıran tek seri katil Rader değildir.

William Bonin kendisine "sadist ve canavarca cinayetlerden suçlu" diye hitap eden hâkime oldukça alınmış ve şunları söylemiştir: "Bana bunu söylemeye hakkı olmadığını düşünüyorum. O çocukları öldürmem benim suçum değil."

Her Zaman "Neden?" Diye Sormamıza Sebep Olurlar

Seri katil olmayan bizlerin aklına her zaman neden ve nasıl sorularının gelmesi kaçınılmazdır ve bu kadar büyük ölçeklerde cinayet işleme konseptini anlamak için yetersiz kalırız.

"Mindhunter: Inside the FBI's Elite Serial Crime Unit" ve "Obsession: The FBI's Legendary Profiler Probes the Psyches of Killers, Rapists, and Stalkers and Their Victim and Tells How to Fight Back" gibi çok satan kitapların yazarı FBI profil uzmanı John Douglas "Bazı geceler 'Kim bu BTK denen adam?' diye sormaktan uyku tutmazdı," demiştir.

Şu soruların her zaman kafasında döndüğünü belirtmiştir: "Bu adamın yaptıklarının sebebi nedir? Onu harekete geçiren ne?" Bu tarz sorular polise ve profil uzmanlarına endişe ve her zaman ortaya çıkması çok kolay olmayan soruların cevabını bekleyerek geçen uykusuz geceler yaşatır.

Bu konuda başka bir uzman olan, aynı zamanda seri katil ve kriminal profil uzmanlığı kavramlarını ortaya çıkaran, FBI profil uzmanı Robert

Ressler da, New York şehrindeki Con Edison'da boru bombası kullanan bir katil ortaya çıktığında, psikiyatrist James Brussel'ın 1940'ta neredeyse hatasız bir şekilde gerçekleştirdiği, bir katilin portresini ortaya çıkarabilmek için uykusuz geceler geçirmiştir.

(Brussel polise katili yakaladıklarında onun ne giyeceğini söylemiş ve katil evinde geç saatte pijamalarıyla ele geçirilmesine rağmen polis tarafından üzerini giymesi söylendiğinde tam da Brussel'ın tahmin ettiği gibi, katil dolabından kruvaze bir ceket çıkarmış ve onu giymiştir.)

"İnsanı ele geçiren ve onun çizgiyi geçmesini sağlayan bu güç nedir?" diye düşünmüştür, görkemli kariyerinde çok sayıda katili sorgulamış olan Ressler.

Douglas ve Ressler, seri katillerinin zihinlerine sızabilmek için, Douglas'ın dediği gibi "her zaman hak ettiğinden fazla garip ve olağanüstü suçlara sahip olan" Kaliforniya'dan başlayarak ülkenin gördüğü en sapkın seri katilleri sorgulamak için bir göreve başlamışlardır.

Bu çalışmaları sonucu seri katillerin iki ana grubu olduğunu belirtmişlerdir: Planlı ve plansız seri katiller.

Planlı Seri Katiller

Planlı seri katiller, düzenli, kontrollü ve titiz suç mahallerinin incelenmesi sonucu tanımlanmışlardır. Kurbanlarına ve işledikleri suçlara gösterdikleri çaba ve özen onları ayırt eden özelliklerden biridir. Planlı seri katiller aynı zamanda işleri bittiğinde arkalarında birkaç ipucu bırakmayı da ihmal etmezler.

Dean Corll planlı bir seri katildi. Kurbanlarına sabaha kadar işkence eder, onları sarmadan önce dikkatli bir şekilde kan ve diğer vücut sıvılarını plastik bir örtüyle toplar daha sonra onları ziynet eşyalarıyla birlikte kumsalda kiraladığı kulübenin altına, gece karanlığında gömerdi.

Plansız Seri Katiller

Diğer taraftan plansız seri katiller, kurbanlarını gelişigüzel bir biçimde yakalayarak ya da anın heyecanıyla hareket ederek, kurbanlarının onlara karşı koyarken çoğu zaman tırnaklarının içinde bulunan parçalar ile onlardan kanıt toplamasına izin verirler ve çoğu zaman cinayet silahı da dahil olmak üzere arkalarında birçok ipucu bırakırlar.

Ressler, profil uzmanı olarak yaptığı işin detaylarını anlattığı, "Whoever Fights Monsters" adlı kitabında, "Plansız seri katiller kurbanlarının kişilikleri hakkında hiçbir şey bilmezler ve bu durum umurlarında bile değildir," demiştir ve şöyle devam etmiştir. "Onların kim olduklarını bilmek istemezler ve çoğu zaman kişiliklerinin ortaya çıkmasına fırsat vermemek için onları hızlı bir şekilde bayıltır, yüzlerini kapatır veya onları kötürüm bırakırlar."

Yosemite Katili olarak da bilinen Cary Stayner, kendini güzel bir park eğitmenini öldürmekten alıkoyamadığı ve aceleyle gerçekleşen son cinayeti sırasında plansız bir katile dönüşmüştür.

Parktaki diğer genç kadınların şansına, aralarına yaşlanmakta olan 1979 model International Scout marka aracının benzersiz dört lastik izi de dahil olmak üzere, arkasında oldukça fazla ipucu bırakmıştır.

Douglas ve Ressler daha sonrasında bulduklarını gözden geçirirken ve sorgularını genişletirken bu durum için şunu yazmışlardır: "Nasıl ki eşyalar ev sahibinin karakteri hakkında bizlere fikir veriyorsa, suç mahalli de katilin davranışlarını ve kişiliğini yansıtır."

Seri Katiller Benzersiz Olduklarını Düşünürler - Ancak Değillerdir

Uzun süre seri katiller üzerine çalışmalar yapan ve palyaço katil John Wayne Gacy'nin beynini bodrumunda saklayan (Gacy idam edildikten sonra beynini analiz edilmesi için göndermiş ve beynin tamamen normal olduğu kanıtlanmıştır) Dr. Helen Morrison, çoğu seri katilin temelde aynı olduklarını söylemiştir.

Morrison, seri katillerin sorgularını puanladığı ve tecrübelerini yazdığı "My Life Among the Serial Killers" adlı kitabında, "Psikologlar henüz seri katilleri cinayet işlemeye iten şeyin ne olduğuna karar verememiş olmalarına rağmen, ortak olan belirli bazı özellikleri bulunmaktadır," demiştir.

Çoğunlukla erkek seri katiller, konuşkan, kuruntulu ve cinayet işlemenin vahşiliğine olan bağımlılıklarından ötürü vicdan azabı duymayan kişiler olmaya meyillidirler.

Kurbanlarını çoğunlukla cansız objeler ya da onların eğlenceleri için orada olan oyuncaklar olarak görebilirler.

Peki ya empati? Asla göstermezler.

Morrison, "Kurbanlarında gördükleri korku ve ızdırabı asla anlamazlar. Onlar önlerinde sadece bir obje görürler. Bir seri katilin duyguları yoktur. Seri katillerin cinayet sebebi yoktur. Onlar sadece bir objeyi öldürmek için öldürürler," demiştir.

Bunu yaparken, içlerinden gelen dürtüleri tatmin eder ve içlerindeki dinmek bilmeyen ateşi sustururlar.

Morrison aynı zamanda şunları da söylemiştir: "Kendinize sorduğunuz soru genellikle şu olur: 'Bir insan başka bir insana bunu nasıl yapabilir?' Daha sonra anlarsınız ki onlar kurbanlarını insan olarak görmezler.

Onlar için bu durum, bir sineğin kanatlarını koparmaktan ya da babalarının eşofmanlarının bacaklarını çekiştirmekten farklı değildir. Sadece ne olduğunu görmek isterler. Bu, onlar için en temel deneydir."

Doğuştan mı Yoksa Sonradan mı?

Birçok seri katil için içlerindeki öldürme arzusu, saçlarının ya da gözlerinin rengi gibi doğuştan gelmektedir. Ancak, uzmanlar hepsinin ortak noktası olarak yaşadıkları çocukluk travmalarına işaret ederler.

1990 yılında Colin Wilson ve Donald Seaman hapisteki seri katiller hakkında bir çalışma yaptılar ve onların sahip oldukları çocukluk travmalarının, onları işledikleri cinayetlere yönlendiren faktörlerin başında geldiğine kanaat getirdiler.

Eski FBI profil uzmanı Robert Ressler -seri katil ve suç profil uzmanı terimlerini ortaya çıkaran kişi- seri katillerin hiçbirinin çocukluklarına dair kamp gezileri ya da gölde balık tutmak gibi mutlu hatıraları olmadığını söyleyecek kadar ileri gitmiştir.

Ressler'a göre, sorguladığı veya üzerinde çalıştığı seri katillerin her birinin cinsel, fiziksel veya duygusal çocukluk travmalarına sahip olduğu konusu su götürmez bir gerçektir.

Halihazırda, talihsiz genetik yapıları nedeniyle sınırda olan bu insanların, bu olaylar sonucu inanması güç ya da insana delice gelen bu eylemlere yöneldiğini belirtmiştir.

Buna dayanak olarak da, genelde sağlam bir aile yapılarının olmamasını -ebeveynlerin kayıp ya da uyuşturucu bağımlısı olması, ortaya çıkmamış cinsel istismar, genellikle fiziksel şiddet- ve bundan ötürü çocukluk yıllarında gelişimlerinin durmasına, daha sonra ise kendilerini derin tohumları olan bir şiddet ile veya her şeyin mükemmel olduğu bir fantezi dünyası yaratarak ifade etmelerine bağlamıştır.

Kontrole ihtiyaç duyduğunu çok sonradan, inceleme sırasında saatler geçtikten sonra çocuklukta yaşanan cinsel bir saldırının ve ebeveynlerinin şiddet dolu boşanmasının etkisini farkeden Jeffrey Dahmer'in dünyası da tıpkı bunun gibidir.

"Evi terk ettikten sonra, kendi dünyamı yaratmaya başladım. Orada kontrol sadece bendeydi. Sadece çok ileri gittim," demiştir bir sorgulama sırasında Dahmer.

Dahmer'in tecrübeleri psikopat davranışların, yüksek ihtimalle çocukluk sırasında maruz kalınan ihmalkarlık ve istismar sonucu çocukların kendi hayal dünyalarına çekildiği ve kurban rolünün çocuklar yerine başkaları tarafından oynandığı bir ortamda geliştiğine işaret etmektedir.

"Çocuk bir sosyopata dönüşür çünkü doğru ve yanlış konseptleriyle, diğerlerine karşı olması gereken empatiden yoksundur. Bunun da sebebi çocukların duygusal ve sosyal gelişimlerinin merkezinde bulundukları hayal dünyaları içinde gelişmesidir. Bir insan kendi dünyasında yanlış yapamaz ve tüm hayal dünyasının tek amacı tek bir kişiyi tatmin etmek olduğundan diğerlerinin çektiği acıların bir sonucu yoktur," demiştir bir uzman.

Hayal ve gerçek arasındaki çizgi belirsizleşmeye başladıkça, kendi başına zararsız olan fanteziler gerçeğe dönüşür ve Dean Corll gibi canavarlar kendilerini küçük oğlan çocuklarını ahşap bir masaya bağlayıp onlara tecavüz etmelerine, onların çığlık atmalarını dinlemelerine sebep olarak, bu eylemlere sonu cinayetle biten küçük birer sanat projesi olarak bakmalarının önünü açar.

BELONGS TO KALITE TEAM

Zihnin İçerisine Gitmek: Psikopatlık ve Diğer Zihinsel Hastalıklar

Her psikopat seri katil olmasa da -Yeşil Nehir Katili Gary Ridgeway'in kurbanlarından birinin babasının mahkeme salonunda onu affetmesinden sonra ağlaması gibi zorunlu olduğu için cinayet işleyen birçok kişi bir suçluluk hisseder- öyle olanlar, kurbanlarına karşı azıcık bile bir empati beslemekten yoksundurlar, demiştir Morrison.

Psikopatlık belirtileri gösterenlerin, odakları tamamen kendileri ve diğerlerine karşı uygulayabildikleri güç üzerindedir.

Psikopatlar çekicidir -yalandan bir sakatlıkla genç kadınların sempatilerini kazanarak onları arabasına çekmekte hiçbir zorluk çekmeyen Ted Bundy'yi düşünün- ve kurbanlarını ya da bazı vakalarda suç ortaklarını manipüle etmek için gereken yeteneklere sahiptirler.

Dean Corll, mahallesindeki sonradan onun kurbanları olacak erkek çocuklarını etrafına toplarken hiç zorluk çekmediği için Svengali lakabı -George du Maurier'in 1895 yılında yazdığı "Trilby" adlı romanda başroldeki genç kızı baştan çıkarıp onu istismar eden hayali karakter- ona layık görülmüştür.

Seri katillerin belirli bazı özellikleri yıllar içerisinde profil uzmanları tarafından şu şekilde listelenmiştir:

- **Akıcı ancak samimi olmayan konuşma şekli:** Ted Bundy oldukça çekici bir adamdı ve bu özelliği onun insanları ağına düşürmesinde son derece etkili oldu. "Ondan anında hoşlandım, ama Ted gibi insanlar sizi tamamen kandırabilirler," demiştir, arkadaşı olarak gördüğü Bundy ile olan tecrübelerini anlattığı çok satan "Stranger Beside Me" adlı kitabında, Ann Rule. "Eğer bir polis olsaydım, tüm o psikolojiye sahip olsaydım... Ama maskesi kusursuzdu. Biriyle uzun süre vakit

geçirmenin onu tanımaya yeteceğini söylerdim. Ancak asla emin olamazsınız. Bu çok korkutucu."

- **Benmerkezci ve gösterişli olma hali:** Karındeşen Jack dünyayı kendisinin olarak gördü ve polisi zekâsıyla alt edebileceğini düşündü, o kadar ki Londra'daki polis memurlarına onları tahrik eden mektuplar gönderirdi. Bir mektubunda "Sevgili patron, sürekli polisin beni yakaladığını duyuyorum ancak henüz kim olduğumu bile bulamadılar. Kendilerini çok zeki sanıp doğru yolda olduklarından bahsederken gerçekten çok güldüm. Deri Önlük hakkındaki o şaka beni gerçekten güldürdü. Ben fahişelerle ilgileniyorum ve yakalanana kadar onları deşmekten vazgeçmeyeceğim. Son işim gerçekten çok iyiydi. Hanımefendiye ciyaklaması için bile zaman tanımadım. Şimdi beni nasıl yakalayacaklar? İşimi çok seviyorum ve tekrar yapmak istiyorum. Yakında küçük komik oyunlarımla benden tekrar haber alacaksınız. Son işimde çıkan kırmızı şeyi, size onunla yazabilmek için bir zencefilli bira şişesinin içine doldurdum ancak zamk gibi kalınlaştı ve kullanamıyorum. Umarım kırmızı mürekkep yeterince yakındır. Ha ha. Bir sonraki işimde hanımefendinin kulaklarını kesip polis memurlarına göndereceğim... Bıçağım o kadar güzel ve keskin ki şansım olsa hemen işe koyulmak istiyorum. İyi şanslar," diye yazmıştır.

- **Suçluluk veya pişmanlık hissetmemek:** Joel Rifkin, en az dokuz kadını öldürmek ve uzuvlarını kesmekten hüküm giydiğinde kendine acıma duygusuyla dolmuştur. Hüküm giymesini bir trajedi olarak nitelendirmiş ancak daha sonra hapishanedeyken seri katil Colin Ferguson'la kimin öldürdüklerinin daha değerli olduğu konusunda kavgaya tutuşmuş ve Ferguson onu sonunda sadece kadınları öldürdüğünü söyleyerek tahrik ettiğinde, "Evet, ama benim daha fazla kurbanım var," demiştir.

BILGIMSEO KALITE TEAM

- **Empatiden yoksun olma:** Erkek ve kadınların genital bölgelerinden parçalar koparıp yiyen, Andrei Chikatilo, kurbanları için ne kadar işkence dolu olduğuna bakmaksızın bir can almak konusunda hiçbir düşünceye sahip değildir. "İşin tamamı, ağlamalar, kan, ızdırap, bana rahatlama ve kesin bir mutluluk getirdi," demiştir.

- **Aldatıcı ve manipülatif olma hali:** John Wayne Gacy, bir keresinde palyaçoların cinayetten yırtabileceğini söylemiş olmasına rağmen, evinin altına gömdüğü 28 erkek çocuğu için sorumluluk almayı reddetmiştir. "14 yıl boyunca doğruluk serumu aldım, eğer cinayetleri ben işlemiş olsaydım bunu bilirdim." demiştir tüm komşularının sevdiği adam. "Kafamda... Kafamda atan bir şartel olmalı. Kurbanların 21 tanesinin bende fotoğrafı var, burada olduğum yıllar içerisinde hepsine defalarca baktım ancak hiçbirini tanıyamadım."

- **Sığ duygular:** 10 kişiyi öldürmekten hüküm giymiş Alman seri katil Rudolph Pliel, öldürme hobisini kart oynamaya benzetmiş ve sonradan polise verdiği ifadesinde şunları söylemiştir: "Yaptığım insanlara çok büyük bir zarar vermedi, zaten günümüzde kadın fazlalığı var. Neyse, iyi vakit geçirdim."

- **Dürtüleriyle hareket etmek:** Orta Batı ve Güney'de düzinelerce cinayetin sorumluluğunu üstlenmiş olan Tommy Lynn Sells, kendi kontrolünde olmayan bir dürtüyle, markette bir kadın görmüş ve onu evine kadar takip etmiştir. Karanlık çökene kadar beklemiş ve sonra kendi sözleriyle şunları gerçekleştirmiştir. "Evden içeri girdim. Gördüğüm ilk yatak odasına daldım... Kimin odası olduğunu bilmiyorum, ve, ve sonra bıçaklamaya başladım." Kurban, kadının küçük oğluydu.

- **Davranışlarını kontrol etmede zayıflık:** "Durmayı istedim ama duramadım. Hayatımda başka bir heyecan ya da mutluluk yoktu," demiştir, en az 12 erkeği boğarak öldürüp sonrasında onları yıkayıp on-

lardan genellikle yakarak kurtulmadan önce onları giydiren, Birleşik Krallık'taki katillerden Dennis Nilsen.

- **Heyecan arayışı:** Albert Fish'e göre -kurbanlarından birinin annesine, kızını nasıl kesip, pişirip sonrasında yediğini yazdığı bir mektup yazan sadist yanlı mazoşist katil- kendi ölümünü düşünmek bile oldukça heyecan vericidir. "Elektrikli sandalyede ölmek ne büyük bir heyecan. Muhteşem bir gerilim olacak. Bugüne kadar denemediğim tek şey," demiştir.
- **Sorumluluk duygusundan yoksun olmak:** Cinayetlerini itiraf ettiği nadir anlardan birinde Gacy şu cümleleri kurmuştur: "Kendimi bir zanlıdan çok bir kurban olarak görüyorum. Çocukluğum benden çalındı. Lisansı olmayan bir mezarlık yönetmekten başka bir şeyden dolayı hüküm giymemeliydim. Onlar sadece bir avuç değersiz ucube ve serseriydiler."
- Çocukluk davranış problemleri: Kızlara tecavüz etmeye ve onları öldürmeye genç yaşında başlayan Alman seri katil Heinrich Pommerencke şunları söylemiştir: "Ufak bir çocukken hiç arkadaşım olmadı."
- **Yetişkin asosyal davranışlar:** Kolay lokma olmaları ve haklarında nadiren kayıp ilanı verilmesi sebebiyle çoğu fahişe olan 48 kadını öldürdüğünü itiraf eden Gary Ridgeway kendini şu cümlelerle ifade etmiştir: "Ben ne Tanrı'ya ne Şeytan'a ne de insanoğluna inanırım. Kendim dahil tüm insan ırkından nefret ediyorum... Ben zayıf, zararsız ve şüphelenmeyenleri avladım. Bana diğerleri tarafından öğretilen ders şuydu: Güç, doğruyu getirir."

BILGIMSEL KAYNAK TEAM

"Öyle yapmam gerektiğini hissettim."

Birçok psikopat suç işledikten sonra bariz bir gurur içerisinde "yaptım çünkü öyle yapmam gerektiğini hissettim" demektedir.

Bu hissi BTK katili Dennis Rader da ifade etmiştir ve kendisinin eylemlerinin yanlış olduğuna dair bir anlayışı olmadığı için, karısı ve çocuklarıyla normal bir hayat yaşamaya devam etmiştir.

Başka birileri olsa, tutumları değişebilir, endişeli ya da titrek bir hale bürünebilir bunun sonucunda yakalanabilirlerdi.

Birçok seri katil o kadar soğukkanlıdır ki, yaptıklarına dair hiçbir iz göstermeden, doğrudan bir lokantaya yemek yemeye gidebilirler.

FBI'a raporlarına göre: "Seri katiller genellikle normal gözükürler. Aileleri ve/veya sabit bir işleri vardır."

Morrison bu satırlara şu eklemede bulunmaktadır: "Tamamen olağandırlar. Kurbanlarının başını yakan da tam olarak budur."

Bu normallik, faillerin uzun süre yakalanamamalarının arkasındaki temel sebeptir.

Eylemlerini gerçekleştirmeden bir süre önce ortalıktan kaybolan teröristler gibi toplu katillerden farklı olarak, seri katiller topluma karışırlar. Biraz garip görünebilirler -komşuları Ed Gein'ın kişisel temizliğine pek dikkat etmediğini fark etmişlerdir ve yine komşuları William Bonin'in genç erkek çocuklarıyla bu kadar takılmasının garip olduğunu düşünmüşlerdir.- ancak asla insanların çok fazla soru soracağı kadar göz önünde değillerdir.

İnsanların, komşuları ya da bir arkadaşları tutuklandığı zaman söyledikleri, "Hiçbir fikrim yoktu" veya "Çok iyi bir insandı," cümleleri de tamamen bundan dolayıdır.

BELONGS TO KAOTIC TEAM

Ayrıca insanların haberlerde seri katillerin hikâyelerini dinlediklerinde kalakalmaları da tam olarak bundan ötürüdür.

"Vicdanlı bir insanın bakış açısından, Rader'ın suçları iğrenç gözükebilir. Ancak kendi bakış açısından bunlar büyük başarılardır ve toplumun geri kalanıyla bunları bir an önce paylaşabilmek için oldukça heyecanlıdır," demiştir, Brudnick Şiddet ve Geçimsizlik Merkezi'nin direktörlüğünü yapmış olan ve "Extreme Killings" adlı kitabın yazarı PhD Jack Levin.

Psikopatlığa Yeni Bir Bakış

Psikopatlık asosyal bir davranış bozukluğu olarak teşhis edilmektedir. Bu korkunç teşhise verilebilecek güzel bir isim...

Çalışmalara göre, hapishanede bulunan erkeklerin yüzde 50'si ve kadınların yüzde 21'ine asosyal kişilik bozukluğu teşhisi konulmuştur.

Seri katiller arasından, Ted Bundy (ölmüş kurbanlarıyla cinsel ilişkiye girmekten zevk alan), John Wayne Gacy ve Charles Manson'a da (başkalarını Sharon Tate'in cinayeti dahil olmak üzere pis işlerini yapmaları için teşvik eden) bu teşhis konulmuştur. Hiçbiri pişmanlık belirtisi göstermemiştir.

BILGIMEGA KAOLIC TEAM

Şizofreni

Bilinen birçok seri katile daha sonra bir tür zihinsel hastalık teşhisi konmuştur, bunların içerisinde şizofreni de vardır. Bunlardan bazıları David Berkowitz (1970'lerde öldürdüğü altı kadını öldürmesini ona komşusunun köpeğinin söylediğini iddia etmiştir), Ed Gein (ölü annesini tekrar hayata getirebilmek için öldürdüğü kadınların derilerini, kemiklerini ve genital bölgelerini saklamıştır) ve Richard Chase (Sacramento Vampiri olarak da bilinir, Kaliforniya'da altı kişiyi kanlarını içmek için öldürmüştür) de vardır.

Şizofreninin halüsinasyonlardan katatonik duruma kadar uzanan birçok farklı belirtisi vardır.

Çoklu Kişilik Bozukluğu

Aşırı keskin ruh hali geçişleri, kendi kişilikleriyle sorun yaşamaları ve dürtüsel eylemleriyle tanımlanan çoklu kişilik bozukluğu da seri katiller arasında oldukça yaygındır.

Çocukluğunda ona cinsel saldırıda bulunan adamı öldürdükten sonra Florida yolunda arabasına bindiği altı erkeği daha öldüren Aileen Wuornos, Virginia'da çalıştığı hastanede dört hastasına aşırı dozda epinefrin verek onları öldüren hemşire Kristen H. Gilbert ve yakalanmadan önce 17 cinayet işleyen Dahmer'a da çoklu kişilik bozukluğu teşhisi konulmuştur.

Zihinsel hastalıklara teşhis konması konusunda hâlâ yetersiz olunması ve kurbanlarını onlardan korumak için çok geç olmasının yanı sıra, birçok seri katile bu teşhisler konmaya devam etmektedir.

BİLGİMEVİ KALİTE TEAM

Bir Seri Katili Nasıl Anlarsınız?

Bunu, *Criminal Minds* dizisinde olduğu gibi basitleştirerek ortak bir kümede toplamaya yarayacak kesin bir yol olmamasına rağmen -FBI ve polislerin gerçek hayatta onları bulmalarının uzun zaman almasının da sebebi budur-, uzmanlara göre göz önünde bulundurulması gerekenler şunlardır:

- **Asosyal Davranışlar:** Psikopatlar yalnız olmaya meyillidirler. Yani, eğer önceden dışa dönük ve konuşkan olan bir çocuk bir anda utangaç ve asosyal hale geldiyse, burada bir durum olabilir. Jeffrey Dahmer, babasının yeni işi sebebiyle Ohio'ya taşınana kadar sosyal ve canlı bir çocuktu. Oraya gittiğinde geriledi -iddialara göre cinsel tacize uğradıktan sonra- ve dikkatini arkadaşlıklar geliştirmekten çok yolda gördüğü insanları öldürmeye yöneltti

- **Kundakçılık:** Ateş güçtür. Güç ve kontrol, kurbanlarının kendi merhametlerine kaldığını görmekten hoşlanan seri katillerin aradığı şeylerin başında gelir. David Berkowitz çocukluğunda bir kundakçıydı -sınıf arkadaşları ona Ateş Çocuk diye seslenirlerdi, ateşe olan takıntısı biliniyordu- ve Sam'in Oğlu Katili olmadan önce New York'ta 1.000'den fazla yangın çıkardığını kendisi ifade etmiştir.

- **Hayvanlara işkence etmek:** Seri katiller genel olarak genç yaşlarında sınırlarını aile ya da komşularının hayvanları üzerinde test ederek başlarlar. Araştırmalara göre, vahşi suç işleyenlerin yüzde 70'inin çocukluklarında hayvan istismarına yöneldikleri dönemler olmaktadır. Buna karşın, vahşi olmayan suçlularda bu oran yüzde 6'dır. Boston Canavarı Albert DeSalvo, çocukluğunda kedi ve köpekleri yakalayıp onları kutulara hapseder daha sonrasında bu savunmasız hayvanlara hobi olarak ok fırlatırdı.

BİLGİNÇ DO KALİTE TEAM

- **Sorunlu aile geçmişi:** Birçok seri katil suç, psikiyatrik rahatsızlıklar veya alkolizm unsuru içeren ailelerde yetişmişlerdir. Edmund Kemper nasıl olduğunu görmek için büyükannesini ve büyükbabasını öldürmüştür daha sonra ise -bir dizi üniversite öğrencisini öldürdükten sonra- kendi alkolik annesini öldürerek, onun sesinden tamamen kurtulabilmek için ses tellerini çöp öğütme makinesine atmıştır.

- Çocukluk sırasında istismar: William Bonin -en az 21 erkek çocuğu ve genç adamı tecavüz ederek vahşice öldürmüştür- terk edilmiş ve sonrasında yaşaması için gönderildiği yurtta cinsel istismara maruz kalmış bir çocuktu. Aileen Wuornos da aynı şekilde çocukluğunda maruz kaldığı cinsel ve fiziksel istismar sonucu, içinde biriktirdiği öfkeyi diğer insanlardan çıkarmış ve bu onun diğer insanlara karşı sürekli bir güvensizlik hissetmesine neden olmuştur.

- **Aşırı madde kullanımı:** Birçok seri katil alkol veya uyuşturucu kullanmaktadır. Jeffrey Dahmer lise yıllarında edindiği alkolizm sorunu yüzünden ordudan atılmıştır, bunu kendisini asla terk etmeyecek zombiye dönüşmüş cinsel köleler haline getirdiği insanları apartman dairesine çekmek için kullanmıştır.

- **Röntgencilik:** Ted Bundy, çocukluğunda mahallesindeki kızların soyunmalarını izlemek için etrafta dolaşıp onları dikizlemiştir.

- **Seri katiller genellikle zekidir:** Polisi çok uzun süre atlatabilmelerinin asıl sebebi sahip oldukları IQ olmasa da seri katillerin çoğu yüksek IQ puanına sahiptir. Edmund Kemper, dahilik sınırında bir IQ puanına sahip olmasına rağmen (Edmund Kemper'ın IQ'su 136 iken dahilik sınırı 140 kabul edilir) bu zekâsını büyükannesini ve büyükbabasını öldürdükten sonra hapisten erken çıkabilmek için kullanmış ve bu da sekiz kadının daha ölümüne yol açmıştır.

- **Bir işte tutunamazlar:** Seri katiller genellikle uzun süreli bir yerde çalışmakta zorlanırlar. Bunun sebebi mesai dışında yaptıkları işin çok zaman alması (Jeffrey Dahmer, çok kısa sürede çok fazla kişi öldürdüğü için cesetleri duşta saklardı ve işe giderken her sabah yıkanmak için aynı duşu kullanırdı.) veya mesaiye harcayacakları zaman yerine avlarının peşine düşmeleri gerektiğini hissetmeleridir.

Bir Seri Katilin Alametifarikası

Bildiklerimiz, olası seri katilleri anlamamızda bize yardımcı olsa dave belki de garip komşularımıza daha yakından bakmamıza sebep olsa da- FBI ajanları ve polisler için seri katillerin izlerini yakalamak halen oldukça çetrefili bir iştir.

İmza

Seri katiller işledikleri suçları üstlenmekten hoşlansalar da -Drew Üniversitesi'ndeki Dr. Scott Brown şöyle demiştir: "Seri katillerin genel olarak bir tür imzası vardır."- genellikle oldukça düzenlidirler ve imza her zaman kanıt özelliği taşımaz.

"Karındeşen Jack'in imzası, doğal olarak, bedenleri deşmesiydi," demiştir Bonn. Bu konuda birçok teori olmasına ve işlediği cinayetlerin birbirine çok benzemesine rağmen Karındeşen Jack'in kimliği tespit edilememiştir.

Gülen Yüz Katili olarak da bilinen, Keith Hunter Jespersen de -çocukluğunda alkolik ebeveynler, okulda kendisiyle dalga geçilmesi ve hayvan istismarı öğeleri vardır- yetkililere ve medyaya gönderdiği birçok mektuba gülen bir yüz çizerek, onları tahrik etmiştir.

Bonn bu durumu şöyle tanımlamıştır: "Böyle bir kimlik belirleme yöntemini mümkün kılacak tek şey adli kanıtlardır. Bu cinayetleri birbirine bağlamanın tek yolu budur."

BILGIMSEL KAYNAK TEAM

Soğuma Dönemi

Organize seri katiller o kadar düzenli, titiz ve derli topludurlar ki, imzaları olsa bile, arkalarında asla ipucu bırakmayabilirler.

Bunun üzerine eğer işledikleri suçlar arasında soğuma dönemi olarak adlandırılan dönemler de varsa, onları yakalamak daha da zor bir hale gelir.

Bir cinayet işledikten sonra -bu cinsel bir tecrübe ya da uyuşturucularla kafa bulmak gibi bir şeydir- katili eyleme geçiren dürtüler bir süreliğine de olsa ortadan kaybolur.

Ancak Ressler'a göre seri katiller işledikleri cinayetlerden nadiren tatmin olurlar ve her işledikleri cinayet bir sonraki için arzuyu daha da arttırır. Bu tıpkı porno bağımlısı olan bir insanın ilk başta sadece *Playboy* dergisi okuyup ilerleyen zamanlarda BDSM videolarına veya başka fetişlere tutulması gibidir.

Sam'in Oğlu Katili olarak da bilinen David Berkowitz bu durumu şu cümlelerle ifade etmiştir: "Öldürdükten sonra, eve dönerken kendi kendime şarkı söylerdim. Bir kadını öldürmek için içimde biriken o gerilim ve arzu, tetiği çektiğimde tamamen kaybolurdu. Ancak kısa bir süreliğine."

Daha sonrasında ise, cinayetin anıları veya Jeffrey Dahmer'in sakladığı kafatasları, David Gore'un topladığı kafa derileri, Ed Gein'ın mutfağında sakladığı içi vulva dolu kutusu gibi yadigarlar bir süre sonra yeterli gelmez ve bu da seri bir döngü oluşmasına yol açar.

Cinayetler arasındaki zaman aralığı gittikçe azalır ve bu da yetkililerin cinayetler arasındaki benzerlikleri daha rahat biçimde fark etmesini ve seri katillerin takip edilebilmelerini kolaylaştırır.

William Bonin'in durumunda olduğu gibi, ilk cinayetler arasında aylar olmasına rağmen, sonlara doğru içindeki kontrol edemediği dür-

tülerini tatmin edebilmek için bir günde iki genç erkeği öldürecek kadar suçlarını sıklaştırmıştır.

Bonin bu durumu şöyle anlatır: "Bazen... Çok gerilirdim ve eğer rahatlayamazsam delireceğimi düşünürdüm, sanki kafam patlayacakmış gibi... Bu yüzden avlanmaya çıkardım. Öldürmek bana yardımcı oldu. Bu tıpkı... Kumar oynamak ya da sarhoş olmak istemek gibi. Yapmak zorundaydım."

BİLGİNİZ.CO KAMUSU TEAM

İkililer Halinde Avlanmak

Bazı seri katiller -yüzde 10 ile 25'i arasında- takım halinde çalışmanın daha verimli olduğunu düşünmüşler ve suç ortaklarını kendi yanlarına çekmek için çekiciliklerini kullanmışlardır.

Ed Gein bir suç ortağıyla kimseyi öldürmüş olmasa da, annesine benzeyen kadınları öldürdükten sonra onları gömmek için zihinsel engelli bir adamı kazma işinde yardımcı olması amacıyla kullanmıştır.

Texas katili Dean Corll bira, uyuşturucu, para ve şeker kullanarak mahallesindeki çocukların arkadaşlarını evinde düzenleyeceği partiye getirmeleri için ikna ettiği, ancak çocukların parti yerine işkence ve ölümle karşılaştığı da bilinmektedir. Eğer suç ortaklarından biri sonunda bir ölüm gecesinde onu vurmasaydı çok daha fazla kişiyi öldürmüş olabilirdi.

William Bonin de, düşük IQ'lu çocukları kendisine kurbanlarına tecavüz ve işkence etmesine yardımcı olmaları için ikna etmiştir.

BİLGİNÇ KİTAP KULÜBÜ TEAM

Diğer kırmızı çizgiler

Robert Ressler tarafından kurulan FBI Davranışsal Bilimler Birimi'ne göre, cinsel saldırı içeren cinayetler işleyen katillerin yüzde 60'ının çocukluğunda yataklarını ıslattığı ve zaman zaman bu alışkanlığı yetişkinliklerine de taşıdıkları bilinmektedir. Böyle bir katil olan, Alton Coleman, düzenli olarak çamaşırlarını ıslattığı için, kendisine "Çişli" lakabı takılmıştır.

Ergenlik sırasında vahşi fantezilere karşı duyulan cinsel arzu da bir seri katilin geleceğinde oldukça önemli bir rol oynamaktadır.

Jeffrey Dahmer, ergenliğinde tam olarak bunu yaşamış bu da onun kablolarının tamamen karışmasına ve sonuç olarak seks ve ölümün onun hoşuna gitmesine yol açmıştır.

Beyin Hasarı? Belki...

Helen Morrison'ın uyguladığı test John Wayne Gacy'nin beyninin normal olduğunu göstermesine ve Jeffrey Dahmer'ın babasının oğlunun beynini hiçbir zaman inceletecek fırsatı bulamamasına rağmen, seri katillerin rasyonel bir şekilde kontrol sahibi olmayan bazı beyin hasarlarına sahip olduklarına dair bazı kanıtlar bulunmaktadır.

"Base Instincts: What Makes Killers Kill" adlı kitabın yazarı ve bir nörolog olan Dr. Jonathan Pincus şöyle demiştir: "Normal ebeveynler? Normal beyinler? Hiç sanmıyorum."

"İstismar tecrübeleri, zihinsel hastalıklar ve nörolojik kusurlar, gazetelerde okuduğumuz trajedilerin arkasında yatan asıl sebeplerdir. En vahşi suçlular, çocukluklarında istismara uğramış ve paranoyak ebeveynlere sahip olanlardır."

***

O halde ne biliyoruz?

Seri katiller aşırı zeki veya beyin hasarlı olabilirler, insanlar hakkında son derece bilgili veya tamamen garip olabilirler, yüksek verimli ve normal gözüken veya bir işte tutunamayan insanlar olabilirler.

Ancak temelde, geçmişlerindeki hikâyeler, çalışma tarzları ve motivasyonları ne olursa olsun, "Bu insanlar kötü," demiştir profil uzmanı Pat Brown.

Bundan başka bilmemiz gereken bir şey var mı?

***

BELGENET.COM KALİTE TEAM

Kitapta yer alan sabıka fotoğrafları ile ilgili daha fazla bilgi için http://jackrosewood.com/mugshots adresini ziyaret edebilirsiniz.

